

ICACSD1st

International Conference on Art and Culture under the theme
“ Art and Culture for Sustainable Development ”

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการนานาชาติ
“ ศิลปกรรมและวัฒนธรรมวิจัย ” ประจำปี 2566
ศิลปวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน
Sustainable Development

22 - 23 กันยายน 2566

ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สารจากคณบดี

คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

“ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์สังคม” คือ ปรัชญาของคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยคณะฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาว่าจะเป็นคณะวิชาชั้นนำด้านศิลปะและวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง อันประกอบด้วยประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ ไทย เวียดนาม จีน รวมถึงประเทศอื่นในเอเชีย (CLM+TV&CN+Asia) โดยไม่ทิ้งรากเหง้าศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิม และกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งเสริมให้คณะบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวได้นั้น คือ การสนับสนุนให้คณาจารย์ บุคลากร และนิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมได้มีเวทีในการแสดงศักยภาพและความเข้มแข็งทางวิชาการ การวิจัย และการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง

ดังนั้นคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงจัดโครงการสัมมนาวิชาการและวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (International Conference on Art and Culture for Sustainable Development: ICACSD) ขึ้น โดยได้จัดขึ้นเป็นปีแรกในปี 2023 ภายใต้หัวข้อ “ศิลปวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Art and Culture for Sustainable Development) ระหว่างวันที่ 21 - 23 สิงหาคม พ.ศ. 2566 เพื่อเปิดพื้นที่การนำเสนอผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์ ของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจจากในประเทศไทยและต่างประเทศ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม และการนำองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี ข้อมูล และข้อค้นพบที่เชื่อถือได้มาจรรโลงสุนทรียภาพ จุดประกายการหาความหมายใหม่ให้กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางปัญญา หรือแม้แต่การเปิดพื้นที่สำหรับการใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมในการตั้งคำถามสำคัญต่อสังคมไทยและสังคมโลกอย่างกว้างขวาง

ในนามของผู้บริหาร คณาจารย์ และคณะกรรมการจัดงาน ผมขอขอบคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ ที่ร่วมกันพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะผู้ส่งบทความวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ในงานสัมมนาวิชาการครั้งนี้ คณะกรรมการจัดงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานครั้งนี้จะเป็นพื้นที่สำคัญแห่งใหม่ในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงและเอเชียที่มีบทบาทในการร่วมพัฒนาคุณภาพการวิจัยและสร้างสรรค์ การเรียนการสอน และการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีและยั่งยืนของสมาชิกในสังคมไทยและนานาชาติต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุก้าว

ICACSD

International Conference on Art and Culture under the theme
"Art and Culture for Sustainable Development"

**Message from the Dean
Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Sciences,
Mahasarakham University**

The guiding philosophy of Mahasarakham University's Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Sciences is encapsulated in the belief that "Arts and Culture Create Society." Without sacrificing our ties to traditional art and culture, the faculty has outlined in the strategic development plan their goal to become a preeminent institution of learning for the arts and culture of the Mekong subregion, which includes China, Cambodia, Laos, Myanmar, Thailand, Vietnam, and other Asian nations (CLMTV&CN+Asia). Thus, one important mechanism that will foster the faculty to achieve this vision is supporting academic staff and students in arts and culture educational institutions of those above countries by providing a quality and continuous platform for them to demonstrate their potential and strength in academic research and creative works.

To provide a lively venue for instructors, researchers, academics, students, and interested parties from Thailand and abroad to present their research papers, academic articles, and creative work, the Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Sciences Mahasarakham University organises the International Conference on Art and Culture for Sustainable Development (ICACSD) for the first time in 2023 under the theme "Art and Culture for Sustainable Development" from August 21–23, 2023. This opportunity enables participants to provide knowledge, concepts, theories, reliable information and findings to enhance aesthetics and stimulate the creation of new meaning for everything around us, adding intellectual value. It also promotes the exchange of knowledge across cultural boundaries. The event also prompts significant inquiries that resonate with Thai society and the global community.

On behalf of the faculty executives, academic members, and organising committee, I would like to thank the committee of experts in various fields for their valuable assistance in assessing the work and offering recommendations to the participants who submitted research articles and creative works for this academic seminar. The organising committee sincerely hopes that this event will open up a new and significant arena in Asia and the Mekong Subregion that contribute to the collaborative development of high-quality research, teaching, and academic services in the arts and culture to advance the sustainability and well-being of people in Thailand and other countries.

Asst. Prof.Dr.Peera Phanlukthao
Dean of Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Sciences,
Mahasarakham University

โครงการสัมมนาวิชาการ วิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ
“ศิลปวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน” คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์
International Conference on Art and Culture for Sustainable Development
“ICACSD”

วันที่ 22 - 23 สิงหาคม พ.ศ. 2566

ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

22 สิงหาคม 2566

08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียน ณ โรงละครกันทรรา
09.00 – 09.30 น. พิธีเปิดโครงการ สัมมนาวิชาการ วิจัย ด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ
“ศิลปวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน” คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรม
ศาสตร์

International Conference on Art and Culture for Sustainable
Development “ICACSD”

09.30 – 11.30 น. ปาฐกถาพิเศษ ในหัวข้อ “ศิลปวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน”
โดย ผู้แทนประเทศ

- ราชอาณาจักรกัมพูชา
- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ประเทศเมียนมาร์
- ประเทศไทย
- ประเทศเวียดนาม
- ประเทศจีน

12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00 เป็นต้นไป นำเสนอผลงานตามลำดับ

23 สิงหาคม 2566

08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียน ณ โรงละครกันทรรา

09.00 เป็นต้นไป นำเสนอผลงานตามลำดับ

ลำดับการนำเสนอผลงาน

การนำเสนอแบบบรรยาย Oral Presentation			
วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2566			
โรงละครกันทร FA : 101			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผศ.ว่าที่ รต.ดร.เอกสิทธิ์ สนามทอง, อาจารย์ ดร.วรรณศม เมฆสุวรรณ, อาจารย์ ดร.เจษฎี บุตรดำ			
ผู้ดำเนินรายการ : อาจารย์เมษา อุทัยรัตน์ อาจารย์ ดร.อภิญา อันพันลำ			
เวลา	รหัส	หัวข้อวิจัย	ผู้นำเสนอ
13.00-13.15	ICAC101	การเล่าพุทธประวัติหลากหลายสื่อแลข้ามสื่อ จากภาพยนตร์เงียบถึงมังงะและห้องสนทนาออนไลน์ Contemporary Cross-media and Transmedia Storytelling of the Buddha's Biography from Silent Films to Manga and Online Chatrooms	อภิญา อันพันลำ
13.15-13.30	ICAC102	ศิลปะการใช้ชีวิตด้วยความใจดี : บทเรียนจากละครเรื่อง "มาตาลดา" The Art of Living with Kindness: Lessons from "Matalada" TV Drama	ชรินทร์ เสถียร
13.30-13.45	ICAC103	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาชุดเครื่องประดับเงินร่วมสมัยจากอัตลักษณ์ลวดลายของตุงไทลื้อ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา Creative Industrial Product Design: A Case Study of Contemporary Silver Jewellery from Tung Tai Lue's Pattern Identity in Chiang Kham District, Phayao Province.	นงคันุช กลิ่นพิกุล
13.45-14.00	ICAC104	การศึกษาภูมิปัญญาสมุนไพร : หมาก-พลูเพื่อสุขภาพ The study to The Thai Traditional Herbal Wisdom: The Utilization of (Betel palm) for Health Well-being	ปนัดดา บุญแสนส่ง
14.00-14.15	ICAC105	การศึกษาวิจัยการแสดงรำไย่กลองเลง กลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ย บ้านอากาศ จังหวัดสกลนคร The study of the Performance Process of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province	ริทัต เอื้อสามาลัย
14.15-14.30	ICAC106	การศึกษาเครื่องแต่งกายในพิธีเหยาของชาติพันธุ์ไท อำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร เพื่ออนุรักษ์พิธีกรรมท้องถิ่น The Study of Traditional Costume in the Yao Ya Tradition of Phu Tai People, Nong Sung District, Mukdahan Province for the Preservation of Local Rituals	เกวลิน วงศ์จันทร์
14.30-14.45	ICAC107	The Image of the Marquis of Haihun Marquis in the Western Han Dynasty: Symbolic Narratives in the Process of Traditional Chinese Social and Cultural Development	Dai Yijun

เวลา	รหัส	หัวข้อวิจัย	ผู้นำเสนอ
14.45-15.00	ICAC108	Sustainable Development of Landscape in the Contest of Urbanization	Peng Bao
15.00-15.15	ICAC109	Realization of College Students' Micro-Animation Creation Method Based on Intelligent Multimedia Technology	Di Zheng
15.15-15.30	ICAC110	The Art of Three Sculptures of Ming and Qing Ancient Buildings in Jinxi County, Jiangxi Province: Cultural Memory and Heritage Preservation in the Digitization Process	Tu Shaorong
15.30-15.45	ICAC111	Wen Gang, Jiangxi Province: Re-invention and Commoditization in the process of modernization	Min Qi

การนำเสนอแบบบรรยาย Oral Presentation			
วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ.2566			
โรงละครกันทร FA : 101			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผศ.ว่าที่ รศ.ดร.เอกสิทธิ์ สนามทอง, อาจารย์ ดร.วรรณศม เมฆสุวรรณ, อาจารย์ ดร.เจษฎี บุตรดำ			
ผู้ดำเนินรายการ : อาจารย์เมษา อุทัยรัตน์			
เวลา	รหัส	หัวข้อวิจัย	ผู้นำเสนอ
09.00-09.15	ICAC112	Research on the Art of Creation and Cultural Connotation of the Three Carvings in Huizhou	Qiao Wang / LinZhao / Nachanok Paint Wongkhaluang
09.15-09.30	ICAC113	Goguryeo Tombs Murals in Ji'an: Cultural Identity in the Context of Chinese Culture	Shi Jianfei/ Yun Meiyuan
09.30-09.45	ICAC114	The role and influence of digital media art in the sustainable development of Chinese traditional culture	Na Dong
09.45-10.00	ICAC115	Collective memory, nostalgic space and local identity of Gigi Village in the context of modernization	Tan Chao
10.00-10.15	ICAC116	The Innovation and Application of Three-Dimensional Form in Modern Book Design	Zheng Yuting
10.15-10.30	ICAC117	Jingdezhen Five-color Painted Porcelain: Define, History, Fusion of Art in the context of the Euro-China Maritime Silk Road	Zhou Zhenzhen
10.30-10.45	ICAC118	The Aesthetic Value and Innovative Practice of Han Dynasty Pictorial Stone Art in the Background of Chinese Contemporary Art	Li Bo
10.45-11.00	ICAC119	Application and Embodiment of Art Design Education Based on Tibetan Traditional Pattern Inheritance in Diversified Teaching Era-- Taking Guangzhou Universities as an Example	Zhang Jun / Ke Yihan / Li Nuo Yang Xiaoyang/ Pan Donghui/ Ma Yuancheng
11.00-11.15	ICAC120	Sustainable Cultural Development: Cultural Tourism Development on the Silk Road in Gansu from the Perspective of Art Anthropology	Wang YuLong
11.15-11.30	ICAC121	Art Lights Up the Countryside Program--An ongoing experiment of arts promoting sustainable rural development	Liang Qijing / Song Chunyu / Wang Yuyang
11.30-11.45	ICAC122	Spatial Sequence Evolution——Research on the Sustainable Development of Rural Tourism Space	Wan hailu

เวลา	รหัส	หัวข้อวิจัย	ผู้นำเสนอ
13.00-13.15	ICAC123	Chinese Summer Cloth Painting: National Wisdom and Cultural Evolution in the Context of Globalization	Chen Zhihong
13.15-13.30	ICAC124	Rongchangtao, Chongqing, China: Local Wisdom and traditional Re-invention in the process of commercialization	Huang Hua
13.30-13.45	ICAC125	Brocade of Tujia in Western Hunan, China: Material Culture and The Re-invention of Tradition in the Process of Minority Sustainable Development	Chai Zhao hua
13.45-14.00	ICAC126	New Community "Oil Painting Group in Baoding, China: The Construction of a Community of Practice under the perspective of sustainable development	Fan Xiaolei

ICACSD

International Conference on Art and Culture under the theme
"Art and Culture for Sustainable Development"

การนำเสนอแบบโปสเตอร์ Poster Presentation			
วันที่ 22-23 สิงหาคม พ.ศ.2566			
โถงโรงละครกันทรา FA : 101			
เวลา	รหัส	หัวข้อวิจัย	ผู้นำเสนอ
09.00-16.30	ICAC201	การประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี The Construct a Sacred Space in Fon Buang Suang Krom Luang Prachaksinlapa khom Udon Thani Province	ศุภกร ฉลองภาค
	ICAC202	วัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา Dancing culture from the Lao Wiang ethnic group in Nakhon Ratchasima Province.	กนกวรรณ แคว้นคอนฉิม
	ICAC203	ธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์ หมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง Entertainment business in online platform of Mor Lam Soi noi phet Ban paeng.	ศุภศิลป์ น้อยแวงพิม
	ICAC204	เพศสภาพในนาฏยประดิษฐ์ชุดอุยฉายอังกาตไต Gender in Artificial Performance to Chuichai Angkattalai	วัตรธนาพงษ์ อังคณະ
	ICAC205	"ก้มต่ำ ร่ากว้าง ไม่หวงตัว": คำนิยามการฟ้อนอีสานของ ฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ "Stoop low, Wide dance, Not preserve one's purity": the definition of Isaan dance by Chaweewan Phanthu, a national artist	สุธิวัฒน์ แจ่มใส
	ICAC206	นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีทฆามนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ The Contemporary Dance in Live Drama-Light and Sound Performance of Sriprutthesuan the founding of Sisaket Town, Sisaket Province	จักรพงษ์ เจริญกิจพานิช
	ICAC207	การสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยจากโบสถ์ วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ The Creative Contemporary Dance from Battlements' Wat Khao Pra Angkhan in Buriram Province	ธัญญนันท์ เนาวรัตน์
	ICAC208	สินสมุทร : กลวิธีการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น Sinsamut : Performance Tactics in Lakorn-Nok of Pongsak Bunlon	นัฐพล กลี้งกลางตอน

เวลา	รหัส	หัวข้อวิจัย	ผู้นำเสนอ
	ICAC209	นาฏจัมปาศรี: นาฏยประดิษฐ์การผลิตซ้ำนาฏกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม Na rue Ta Cham pa si : Choreography Dramatic Reproduction to develop and expand cultural capital	ฉัญลักษณ์ มูลสุวรรณ
	ICAC210	การจัดการขบวนแห่ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม: ขบวนนำอัญเชิญเครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนม ประจำปี 2566 Art and cultural parade management to raise the level of participatory tourism : the procession to bring the Phaya Si Sattanakarath sacrifice in Nakhon Phanom Province for the year 2023	กฤษดากร บันลือ
	ICAC211	การศึกษาแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น กรณีศึกษา บริษัทภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด (มหาชน) The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)	ณิชษฐา อุดรรักษา
	ICAC212	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาย่านเมืองเก่าภูเก็ต ประเทศไทย The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand	สุชานาด บุญอุบล
	ICAC213	การศึกษาความเชื่อ ความศรัทธาในการอนุรักษ์ประเพณีแห่ผีตาโขนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเลย The study of beliefs and faith in preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival to promote tourism in Loei province	วิวัฒน์ทัพ บัวสูง
	ICAC214	การศึกษารูปแบบสื่อออนไลน์ เพื่ออนุรักษ์ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไท อำเภอลำปาง จังหวัดกาฬสินธุ์ The Study Online Media Formats for the Preservation of the Language of the Phu-Tai Ethnic Group in Kaowong District, Kalasin Province	พียดา บุญเพ็ญ
	ICAC215	ฟ้อนกลองยาว : นาฏกรรมประดิษฐ์ในประเพณีบุญบั้งไฟของชาวอีสาน ศึกษากรณีบ้านหนองอุ่ม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม Forn Klong Yao: The Choreography in Rocket Festival of I-San People, Case Study of Nong Um Village; Kantarawichai District Mahasarakham Province	รัตติยา โกมินทรชาติ

การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์			
วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ.2566			
ห้องประชุมศิลปะการแสดง FA : 207			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู, ผศ.ดร.ศิริเพ็ญ อัดตะโปบุญย์, ผศ.ดร.สูงสันติ แวงวรรณ ผู้ดำเนินรายการ : อาจารย์ ดร.อภิญา อินพันลำ			
เวลา	รหัส	หัวข้อวิจัย	ผู้นำเสนอ
09.00-09.15	ICAC301	The Way Across Buddhism in Telangana The Way Across PART-2 History of Buddhism through Theatre in Telangana Dhamma..Dhamma...Buddhism in Telangana	G. Kumaraswamy
09.15-09.30	ICAC302	Dress up Blood Roses: Browsing Costumes with Sustainable- Minded	Maysa Utairat
09.30-09.45	ICAC303	ความโลภ : การแสดงออกผ่านการแสดงการละครในพื้นที่เฉพาะ	ทรรณรต ทับแย้ม
09.45-10.00	ICAC304	LGBTQ : นาฏกรรมเพื่อการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ	คชาวุธ มาป้อง
10.00-10.15	ICAC305	การศึกษาวัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัด นครราชสีมา	กนกวรรณ แคว้นคอนฉิม
10.15-10.30	ICAC306	นฤตาจัมปาตรี: นาฏยประดิษฐ์การผลิตซ้ำนาฏกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอด ทุนทางวัฒนธรรม	ธัญลักษณ์ มูลสุวรรณ
10.30-10.45	ICAC307	การสร้างสรรคนาฏกรรมร่วมสมัยจากโบสถ์ วัดเขาพระอังคาร จังหวัด บุรีรัมย์	ธัญญนันท์ เนาวรัตน์
10.45-11.00	ICAC308	การแสดงชุด มาลีวัดพรหมเชษฐพระขรรค์	เกดศิริ นกน้อย
11.00-11.15	ICAC309	การแสดงชุด ท้าวผาแดงทรงเครื่อง	สิทธิรัตน์ ภูแก้ว
11.15-11.30	ICAC310	การแสดงชุด ศรีทธานาคะ	สุดารัตน์ อาฒยะพันธุ์

คำสั่งคณะกรรมการศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์

ที่ ๒๒๖ / 2566

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความโครงการสัมมนาวิชาการ วิจัย และอบรมเชิงปฏิบัติการ
ด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ ภายใต้หัวข้อ "ศิลปะวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน"

คณะกรรมการศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....

เพื่อให้การดำเนินโครงการสัมมนาวิชาการ วิจัย และอบรมเชิงปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ ภายใต้หัวข้อ "ศิลปะวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน" คณะกรรมการศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 21-23 สิงหาคม 2566 ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ ดังรายชื่อต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่ร้อยตรี ดร.เอกสิทธิ์ สนามทอง	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร.วรรณคม เมฆสุวรรณ	รองประธานกรรมการ
3. อาจารย์ ดร.เจษฎา บุตรดำ	กรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทางด้านศิลปะการแสดง

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวัน	รองประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบูลย์	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. สิทธิศักดิ์ จำปาแดง	รองประธานกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.อุรารมย์ จันทรมาลา	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฎยกุลวงศ์	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ลิกษา	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ประทับใจ สุวรรณธาดา	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.อาคม เสงี่ยมวิบูล	กรรมการ
9. อาจารย์ ดร.บุญสม ยอดมาลี	กรรมการ

ICACSD

International Conference on Art and Culture under the theme
"Art and Culture for Sustainable Development"

มีบทบาทหน้าที่

พิจารณาบทความวิจัย/งานสร้างสรรค์ และคัดเลือกผลงานทางด้านวิจัย/งานสร้างสรรค์/
วิชาการ เพื่อนำเสนอในการประชุม ทั้งในรูปแบบของการนำเสนอ ปากเปล่า และแบบโปสเตอร์

สั่ง ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์ท้าว)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
สารจากคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.....	III
กำหนดการ.....	V
กำหนดการนำเสนอผลงานวิชาการ.....	VI
คณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ.....	XIII
บทความการนำเสนอแบบบรรยาย Oral Presentation	1
ICAC101 การเล่าพุทธประวัติหลากหลายสื่อและข้ามสื่อ จากภาพยนตร์เงียบถึงมังงะ และห้องสนทนาออนไลน์ Contemporary Cross-media and Transmedia Storytelling of the Buddha’s Biography from Silent Films to Manga and Online Chatrooms อภิญา อ้นพันลำ	3
ICAC102 ศิลปะการใช้ชีวิตด้วยความใจดี : บทเรียนจากละครเรื่อง “มาตาลดา” The Art of Living with Kindness: Lessons from “Matalada” TV Drama ชรินทร์ เสถียร	21
ICAC103 การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาชุดเครื่องประดับเงิน ร่วมสมัยจากอัตลักษณ์ลวดลายของตุงไทลื้อ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา Creative Industrial Product Design: A Case Study of Contemporary Silver Jewellery from Tung Tai Lue’s Pattern Identity in Chiang Kham District, Phayao Province. นงคันนุช กลิ่นพิกุล	35
ICAC104 การศึกษาภูมิปัญญาสมุนไพร : หมาก-พลูเพื่อสุขภาพ The study to The Thai Traditional Herbal Wisdom: The Utilization of (Betel palm) for Health Well-being ปนัดดา บุญแสนส่ง	54
ICAC105 การศึกษาวิจัยการแสดงรำโย้ยกลองเลง กลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ย บ้านอากาศจังหวัดสกลนคร The study of the Performance Process of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province ภูริทัต เอื้อสามาลัย	65
ICAC106 การศึกษาเครื่องแต่งกายในพิธีเหย้าของชาติพันธุ์กูไท อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร เพื่ออนุรักษ์พิธีกรรมท้องถิ่น The Study of Traditional Costume in the Yao Ya Tradition of Phu Tai People, Nong Sung District, Mukdahan Province for the Preservation of Local Rituals เกวลิน วงศ์จันทร์	79

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ICAC107 The Image of the Marquis of Haihun Marquis in the Western Han Dynasty: Symbolic Narratives in the Process of Traditional Chinese Social and Cultural Development Dai Yijun.....	94
ICAC108 Sustainable Development of Landscape in the Contest of Urbanization Peng Bao.....	104
ICAC109 Realization of College Students' Micro-Animation Creation Method Based on Intelligent Multimedia Technology Di Zheng.....	111
ICAC110 The Art of Three Sculptures of Ming and Qing Ancient Buildings in Jinxi County, Jiangxi Province: Cultural Memory and Heritage Preservation in the Digitization Process Tu Shaorong.....	128
ICAC111 Wen Gang, Jiangxi Province: Re-invention and Commoditization in the process of modernization Min Qi	141
ICAC112 Research on the Art of Creation and Cultural Connotation of the Three Carvings in Huizhou Qiao Wang /LinZhao /Nachanok Paint Wongkhaluang	135
ICAC113 Goguryeo Tombs Murals in Ji'an: Cultural Identity in the Context of Chinese Culture Shi Jianfei/Yun Meiyuan	165
ICAC114 The role and influence of digital media art in the sustainable development of Chinese traditional culture Na Dong	176
ICAC115 Collective memory, nostalgic space and local identity of Gigi Village in the context of modernization Tan Chao	187
ICAC116 The Innovation and Application of Three-Dimensional Form in Modern Book Design Zheng Yuting	192

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ICAC117 Jingdezhen Five-color Painted Porcelain: Define, History, Fusion of Art in the context of the Euro-China Maritime Silk Road Zhou Zhenzhen	207
ICAC118 The Aesthetic Value and Innovative Practice of Han Dynasty Pictorial Stone Art in the Background of Chinese Contemporary Art Li Bo	219
ICAC119 Application and Embodiment of Art Design Education Based on Tibetan Traditional Pattern Inheritance in Diversified Teaching Era--Taking Guangzhou Universities as an Example Zhang Jun /Ke Yihan /Yang Xiaoyang/ Pan Donghui/Ma Yuancheng / Li Nuo	227
ICAC120 Sustainable Cultural Development: Cultural Tourism Development on the Silk Road in Gansu from the Perspective of Art Anthropology Wang YuLong	242
ICAC121 Art Lights Up the Countryside Program--An ongoing experiment of arts promoting sustainable rural development Liang Qijing / Song Chunyu / Wang Yuyang	257
ICAC122 Spatial Sequence Evolution——Research on the Sustainable Development of Rural Tourism Space Wan hailu	268
ICAC123 Chinese Summer Cloth Painting: National Wisdom and Cultural Evolution in the Context of Globalization Chen Zhihong	283
ICAC124 Rongchangtao, Chongqing, China: Local Wisdom and traditional Re-invention in the process of commercialization Huang Hua	296
ICAC125 Brocade of Tujia in Western Hunan, China: Material Culture and The Re-invention of Tradition in the Process of Minority Sustainable Development Chai Zhao hua	306
ICAC126 New Community "Oil Painting Group in Baoding, China: The Construction of a Community of Practice under the perspective of sustainable development Fan Xiaolei.....	328

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทความการนำเสนอแบบโปสเตอร์ Poster Presentation	339
ICAC201 การประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี The Construct a Sacred Space in Fon Buang Suang Krom Luang Prachaksinlapa khom Udon Thani Province ศุภกร ฉลองภาค	341
ICAC202 วัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา Dancing culture from the Lao Wiang ethnic group in Nakhon Ratchasima Province. กนกวรรณ แคว้นคอนนิม	357
ICAC203 ธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์ หมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง Entertainment business in online platform of Mor Lam Soi noi phet Ban paeng. ศุภศิลป์ น้อยแวงพิม	374
ICAC204 เพศสภาพในนาฏยประดิษฐ์ชุดอุยอังกาสดไล Gender in Artificial Performance to Chuichai Angkattalai วัตรธนาพงษ์ อังคณะ	383
ICAC205 “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว”: คำนิยามการฟ้อนอีสานของ ฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ “Stoop low, Wide dance, Not preserve one’s purity”: the definition of Isaan dance by Chaweewan Phanthu, a national artist สุธิวัฒน์ แจ่มใส	393
ICAC206 นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีทฆามนตรา ศรีพุทธเศรษฐ จังหวัดศรีสะเกษ The Contemporary Dance in Live Drama-Light and Sound Performance of Sriprutthesuan the founding of Sisaket Town, Sisaket Province จักรพงษ์ เจริญกิจพานิช	407
ICAC207 การสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยจากใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ The Creative Contemporary Dance from Battlements’ Wat Khao Pra Angkhan in Buriram Province ธัญญนันท์ เนาวรัตน์	420
ICAC208 สีนสมุทร : กลวิธีการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น Sinsamut : Performance Tactics in Lakorn-Nok of Pongsak Bunlon นัฐพล กลิ่งกลางดอน	432

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ICAC209 นฤตาจัมปาศรี: นาฏยประดิษฐ์การผลิตซ้ำนาฏกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม Na rue Ta Cham pa si : Choreography Dramatic Reproduction to develop and expand cultural capital ชัญลักษณ์ มูลสุวรรณ	442
ICAC210 การจัดการขบวนแห่ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม: ขบวนนำอัญเชิญเครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนม ประจำปี 2566 Art and cultural parade management to raise the level of participatory tourism : the procession to bring the Phaya Si Sattanakarath sacrifice in Nakhon Phanom Province for the year 2023 กฤษดากร บันลือ	456
ICAC211 การศึกษาแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น กรณีศึกษา บริษัทภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด (มหาชน) The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company) ชนิษฐา อุดรภิรักษ์	472
ICAC212 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาย่านเมืองเก่าภูเก็ต ประเทศไทย The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand สุชานาถ บุญอุบล	485
ICAC213 การศึกษาความเชื่อ ความศรัทธาในการอนุรักษ์ประเพณีแห่ผีตาโขนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเลย The study of beliefs and faith in preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival to promote tourism in Loei province วัฒนทัฬ บัวสูง	499
ICAC214 การศึกษารูปแบบสื่อออนไลน์ เพื่ออนุรักษ์ภาษากลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไท อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ The Study Online Media Formats for the Preservation of the Language of the Phu-Tai Ethnic Group in Kaowong District, Kalasin Province พิชดา บุญเพ็ญ	512

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ICAC215	ฟ้อนกลองยาว : นาฏกรรมประดิษฐ์ในประเพณีบุญบั้งไฟของชาวอีสาน ศึกษารณที่บ้านหนองอ่อม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม Forn Klong Yao: The Choreography in Rocket Festival of I-San People, Case Study of Nong Um Village; Kantarawichai District Mahasarakham Province รัตติยา โกมินทรชาติ	524
การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์		539
ICAC301	The Way Across Buddhism in Telangana The Way Across PART-2 History of Buddhism through Theatre in Telangana Dhamma..Dhamma...Buddhism in Telangana G. Kumaraswamy	541
ICAC302	Dress up Blood Roses: Browsing Costumes with Sustainable-Minded เมษา อุทัยรัตน์	542
ICAC303	ความโลภ : การแสดงออกผ่านการแสดงการละครในพื้นที่เฉพาะ พรรณรต ทับแย้ม	543
ICAC304	LGBTQ : นาฏกรรมเพื่อการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ ศชาวุธ มาป้อง	544
ICAC305	การศึกษาวัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา กนกวรรณ แคว้นคอนนิม	545
ICAC306	นฤตาจัมปาศรี: นาฏยประดิษฐ์การผลิตซ้ำนาฏกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม ชัยลักษณ์ มูลสุวรรณ	547
ICAC307	การสร้างสรรค่นาฏกรรมร่วมสมัยจากใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ ชญญ์นันท์ เนาวรัตน์	549
ICAC308	การแสดงชุด มาลีวัคพรหมเชิญพระขรรค์ เกดศิริ นกน้อย	551
ICAC309	การแสดงชุด ท้าวผาแดงทรงเครื่อง สิทธิรัตน์ ภูแก้ว	552
ICAC310	การแสดงชุด ศรัทธานาคะ สุดารัตน์ อาฒยะพันธุ์	554
ภาคผนวก		555
	คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน.....	557

การนำเสนอแบบบรรยาย
Oral Presentation

Contemporary Cross-media and Transmedia Storytelling of the Buddha's Biography from Silent Films to Manga and Online Chatrooms

อภิญา อันพันลำ¹
Apinya Anphanlam¹

บทคัดย่อ

การเล่าพุทธประวัติผ่านสื่อที่หลากหลายมีความสำคัญในการสื่อสารเกี่ยวกับหลักคำสอนของศาสนาและผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติ บทความนี้จะอภิปรายพัฒนาการและบทบาทของสื่อกระแสหลัก เช่น ภาพยนตร์ สารคดี แอนิเมชัน ละครโทรทัศน์ และสื่อรวมสมัยที่ผู้เสพสามารถเข้าถึงได้ง่าย เช่น หนังสือการ์ตูนมังงะ แอนิเม เกมตอบปัญหา ยูทูบ และห้องสนทนาออนไลน์ วามี บทบาทสำคัญในการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับพุทธประวัติได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้พื้นที่สังคม ออนไลน์ที่ทุกคนมีโอกาสในการเข้าร่วมและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตยได้ช่วยสร้างความหมายของสังคมพุทธ ออนไลน์ในวัฒนธรรมหลอมรวมสื่อได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การใช้สื่ออื่น, การเล่าเรื่องข้ามสื่อ, พุทธประวัติ, สื่อหลอมรวม, ปัญญาคลุม

Abstract

The storytelling of the Buddha's biography via various media and approaches is essential to connecting the audience to the religious scripture and practice. This article will discuss the historical development and function of mainstream media such as films, documentaries, animations, and television dramas, and accessible contemporary media such as manga, anime, quiz games, YouTube, and online chatrooms. Both media groups play crucial roles in opening the arena where the members can circulate their interpretation of their spiritual leader. Such virtual space also encourages the members to make meaning of the Buddhist community in the convergence media culture.

Keywords: cross-media, transmedia storytelling, Buddha's biography, convergence media,

¹ อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Lecturer, Faculty of Fine-Applied Art and Cultural Science, Mahasarakham University, Thailand

Buddhism and the story of the Buddha have been interpreted and produced in various media forms. Especially the recorded audio-visual media such as film, DVDs, manga, and television drama are popular tools to distribute not only to local but also to international audiences who share the same religious interest. Such ideological interpretation ranges from a traditional narrative following the scripture, to a mixture of fictional creation and fragmented history, faith

based propaganda, and an ideological challenge. Such a popularized story is therefore regarded as the primary mode of enabling people to imagine together productively (Nussbaum 1995: 66, cited in (Kroeber, 2006, p. 47) for it holds invisible relationships and hidden dynamics of life as imagery is the basis of human understanding (Gerbner, 2012). Many conventional Buddhists may feel spiritually secure to consume the classic content and top-down production the way it has been for the sake of religious specialization and indulgence. This writing argues that other groups of audience such as those who are in younger generations and those who are non-Buddhist question if a religion and the story of the prophet should be kept on the classic media alter, untouched.

It is important to highlight that this article emphasizes active storytelling that is mediated through a variety of modern media outlets distributed in local and global marketplaces and available for Internet viewing. These do not include other time-honoured storytelling techniques like theatre, dance, poetry recitation, or musicals that have been a part of local communities for generations.

The textual extension that the article will discuss involves cross-media and transmedia storytelling. Thus, let us discuss the growing convergence media practice that producers and distributors need to be aware of and embrace into the whole production strategy, starting with the notion of cross-media and transmedia storytelling, as follows.

History of cross-media storytelling of the Buddha's biography

According to Jenkins, Lashley, and Creech (2017), cross-media is the media operation of displaying the text through various types of media to maximize audience media access and meet media functions that cannot be achieved by a single technique (Jenkins et al., 2017). Then, some further topics regarding the content's tactics and form come up for discussion. The contentious issue is what to change, what to maintain, and what is the

production's unique voice, assuming bold producers put forth the idea of such a reconstruction of the sacred text in a more modern context. Because it appears that there is more than one school of Buddhism that accepts as true the information that was conveyed about the Buddha in a single story.

Discussing 'facts' is another difficult topic. Because it is essential to understand that no Buddhist scripture has an in-depth description of Buddha's life, in contrast to the 8,400 Dhammas in the Tripitaka. Buddhism quickly spread and was split into 18 schools by the end of the second century after the Buddha's death (Thomas, 2000, p. xviii). The earliest records of Buddhism were recorded 236 years after the Buddha's passing away. The first evidence of the Buddha's life story then began to appear in the Pali Sutta and Vinaya (Thomas, 2000, p. xix).

Magadhi was a popular language at the time of the Buddha, but the current Scriptures have been preserved and translated into other tongues, including Sinhalese, Burmese, Thai, Tibetan, and Chinese, for example, in a dialect known as Pali since the time of the commentaries. Furthermore, there is disagreement among academics regarding the origin of the dialect (Thomas, 2000, p. xix). Buddha's personal life's fragmented events were discovered to have been combined with other stories by commenters to provide a broader narrative for local readers. From a verbal tradition that gives storytellers a lot of latitude to shape the plot and the audience's experience based on their storytelling skills, to other textual and visual manifestations like literature, art, sculpture, folk performance, incorporating handmade objects, to name a few. A different version of the text is produced when it is told in local contexts, and the cultural context is vital in reconstructing the original text into a local version that matches the local worldview (Na Thalang, 2014, p. 5).

Given these circumstances, the producer must exercise courage and audacity in deciding how to handle the text. Keep in mind that a wide variety of audience expectations will, in part, put the production at risk emotionally and financially. Let us review some instances of common myths regarding the Buddha's life and how they were distributed in the media. The story that is produced in various media, such as live-action movies, two-dimensional animated movies, television series, DVD movies, and manga, will be discussed here

The biography of the Buddha is most frequently portrayed in live-action movies in the general public. The first movie portraying the Buddha's life was the silent, black-and-white film *Buddhadev* (Phalke, 1923), which was directed by renowned Indian director Dadasaheb Phalke. Later, a German director created *The Light of Asia* (Hindi: *Prem Sanyas*) (Pal, 1926), a silent movie based on a book by the British poet Sir Edwin Arnold of the same name. The movie is set in Bombay's semi-documentary tourism scene. The movie was better received by western audiences more than the Indian. Thus, *A Journey of Samyak Buddha* (Damle, 2013) and *Tathagata Buddha: The Life & Times of Gautama Buddha* (Sreedhar, 2008) are two more instances of locally produced Indian movies aimed at the local audience.

At the same time, *Sri Siddhartha Gautama*, a live-action movie, was just made available by a Sri Lankan director (Weeraman, 2013b). The production applied a transnational strategy by collaborating with international partners and aiming to deliver the most accurate portrayal of the Buddha's life and teachings through meticulously researched scripts written by knowledgeable monks, historians, and Buddhist scholars. The project uses actors from several nations as well as shooting sites in multiple nations, including Sri Lanka, Nepal, and Thailand (Weeraman, 2013a). However, despite winning a number of awards at the 2014 UN Vesak Buddhist Film Festival in Hanoi, Vietnam ("The Film *Sri Siddhartha Gautama* Wins Five of Eight Awards in Vietnam," 2014), only a tiny portion of the local public had the opportunity to see the movie, while there were no international spectators. Therefore, these two productions—as opposed to those that are not featured here but act in a similar way—have issues with textual repetition and limited media access.

Other types of media that Indian producers or filmmakers create are television series and DVD movies. The popularity of the tale in India is also attested to by Indian television programs like *Buddha* (Reddy, 1997), *Buddha - Rajaon ka Raja* (Sham, 2013), and *Sri Siddhartha Gauthama* (Sri Siddhartha Gauthama, 2018). Whereas, the DVD movie like *Buddha* (G.A. Sheshagiri Rao, 1997) is the longest film which is divided into five discs and has a running time of roughly 180 minutes each.

Japan and South Korea are the two Far Eastern nations that actively promote a variety of accounts of the Buddha's life. The earliest known live-action movie from Japan was *Daibutsu Kaigen* (English: *Gate of Hell*) (Kinugasa, 1952), which was released in 1952.

The story, however, is not directly based on the life of the Buddha. Rather, it is a romanticized account of a Japanese

sculptor who must create a massive Buddha statue following a catastrophic war in 745 AD. The 1961 movie *Shaka*, also known as *Buddha* (Misumi, 1961), tells a story that focuses more on the life of the Buddha with additional contentious fictionalizations such as the sexual criminal, suicidal, and religious circumstances that affect the main protagonists. *Seokgamoni* (English title:

Buddha) (Jang, 1964), a Korean movie, also shows how the Buddha's personal life came to be understood.

While most Asian movies are created and watched on the domestic market, works like *Siddhartha* (Rooks, 1972) and *Little Buddha* (Bertolucci, 1993) show how stories may be made universal for Buddhist and non-Buddhist spectators alike. Western and Indian filmmakers collaborated on the two productions. Additionally, neither of the tales is completely based on religious sources. In other words, despite its engaging Prince Siddhartha Gotama narration and intriguing scenario, *Little Buddha* falls short of incorporating any significant Buddhist teachings. However, a Hollywood business did not mishandle the approach when it came to media access. Similarly, despite the film's blatant nudity and the title's misrepresentation of the Buddha, the American production *Siddhartha* (Rooks 1972), which was adapted from the novel *Siddhartha an Indian Tale* written by Hermann Hesse (Hesse, 1922) was largely warmly received. Since its initial release, the movie has gained a classic cult following, thanks in large part to young American audiences who look to it for independence and meaning in life as an escape from the turbulent 1970s American socio-political policies (Chhabra, 2002; Rooks, 2001). It is crucial to remember that the live-action movies mentioned above have their roots in India, Japan, Korea, and some western nations including the United States. However, the Buddha's life story has been interpreted differently in each of these films based on the country's most popular religious texts.

All the same, the thought of any human mimicking the Buddha is detested in some other countries such as Sri Lanka, Burma, and Thailand. Otherwise, the live-action stories centre on other Buddha-related historical figures. *Angulimal* (Bhatt, 1960), *Angulimala*

(Tunnirut, 2003), and Asoka (Sivan, 2001) are among the works. As a result, they create and accept various non human media forms like documentary and animation.

Manga and animated movies are some other well-liked cross-media that present the creator's interpretation of the Buddha's life story. Osamu Tezuka started writing the popular Japanese manga series Buddha in 1972 and continued until the final volume was published in 1983. The book's enduring popularity and Eisner Award victories in 2004 and 2005 are not only attributable to Tezuka's one and only depiction of the Buddha. Because it is not always correct in accordance with the Tripitaka or other canonical works of Buddhism. Instead, the text is a clever synthesis of some of the most important stories from the Buddha's life, complete with original plots and captivating storytelling. The story's lighthearted tone is topped with previously unknown

knowledge about the Buddha era's seasonal events, the practice of the Indian caste system, the history of warfare, and other topics. As a result, readers frequently discover that they can quickly flow with the text's captivating pleasure and fresh information.

Later Japanese anime movies Buddha: The Great Departure (Morishita, 2011) and Buddha 2: The Endless Journey (Komura, 2014) adapted the story from Osamu Tezuka's 1972–1983 manga series Buddha, but with a more forceful tone to emphasize the suffering life cycle and the justification for the Buddha's renunciation. Even though the programs are disseminated in a time where media access is less of a technological barrier for local and international audiences, it appears that both shows will struggle to become a worldwide hit. The precise causes of this are unknown, but it is my assumption that the excessive violence, the limited appearance of Prince Siddhartha, and the inaccurate portrayal of historical figures in the first volume of Buddha: The Great Departure may have contributed to Buddhist viewers' rejection of the manga text. Therefore, these decreases must be identified. Vice versa, certain animated movies, such as The Law of the Sun (Ishiyama, 2000), The Golden Laws (Ishiyama, 2003), and The Rebirth of Buddha (Ishiyama, 2009) promote a view that deviates from religion. Therefore, the conventional stories found in The Legend of Buddha (Falke, 2004), The Life of Buddha (Whattananarong, 2007), Thus I Have Heard (National Buddhism Office, 2011), and Buddha (Ghimire, 2013), all of which are from India, Thailand, and Nepal, may be preferred by conservative Buddhists.

A Thai five-hour-long animation *Thus Have I Heard* strictly preserves the story of the Buddha and his key teachings according to the Theravada Buddhism school scripture, in a religiously peaceful mood. Because of its non-commercial and entirely philanthropic stance, the audience is formally permitted to use the posted text anyway they choose, including downloading, altering, and sharing, so long as it is for a beneficial religious practice purpose (National Buddhism Office, 2011). The point that needs to be made is the official limited dissemination and ideological challenge, even though the text serves as the most complete record of the fragmentary stories in a distinctively calm tone of storytelling and copyrights are not an issue. It becomes clear from the selection of notably successful media that the fictional portrayal of the Buddha and his teachings covered in the previous part falls into three main categories during the past fifty years: content, production, and dissemination. The narrative paths are either based on conventional textual repetition from sources of a major Buddhist school, b) fictionalization from passages of the important Buddhist texts, or c) a combination of the first two techniques with regard to the content. Generally, throughout the history of Buddhist writing, combinations of historical facts and the related myth have been used. However, the religious emotion, and cultural acquiescence are crucial for audience acceptance (He, 2012; Thomas, 2000). While some viewers might find recurrent spiritual solace in their holding reference enjoyable, other viewers might need a spiritual challenge to force them to pay closer attention in order to justify their viewing time (Rigby & Ryan, 2016).

Now, the development of digital communication and the growth of the entertainment business are significantly altering the media ecology. It uses all available multimedia avenues to surround viewers with a variety of compelling stories. Additionally, the present practice of participatory culture gives media consumers the chance to express their opinions on the subject in a way that has never been done before. Retelling the traditional tale of the religious prophet has thus reached a point where it is necessary to question whether textual repetition is valuable. Another question is about the essence of religious communication. It is because a sizable portion of the contemporary audience has become digitally fragmented and navigated spiritual awareness through digital mediation.

Transmedia storytelling of the Buddha's biography

The practice of transmedia archaeology is actually not all that new because it has been used to convey both traditional and innovative stories across various media since the beginning of time (Scolari et al., 2014). However, due of its digital infrastructure and interaction with players, present transmedia aspects are distinct from those of the past. When retelling the same story for popular culture, it is more difficult than ever, especially when all prior performances are available to the public who can afford media access. This is especially true when retelling the same story for religious activity. Thus, textual comparison is unavoidable.

Buddhism is practiced by over 90% of the population in Myanmar, Thailand, Laos, and Cambodia, along with Christianity, Islam, Hinduism, and Animism. Western Malaysia and Vietnam are the exceptions to this rule (Athyal & Athyal, 2015). All of these have influenced viewers' cultural preferences and paradigms for regional storytelling as well as their consumption decisions for fictitious products from other countries. For example, the number of internet users in each country compared to the total national population of July 2022, provided by Statista 2023, shows that Malaysia has the internet penetration figure at 93.8%, Thailand 88.3%, Vietnam 86%,

Cambodia 81.1%, Laos 57.5%, and Myanmar 51.9% (von Kameke, 2023). This suggests that media consumption via internet-based platforms in the region is markedly increasing and have become one of the mainstream media platforms. So, viewers inside one site frequently are unable to explore the universes as extensively as viewers in another one (Pearson & Smith, 2015). Each country's transmedia storytelling demands a unique understanding due to its unique socio

historical, linguistic, political, and even cultural characteristics. This is due to the uneven availability of the various components of the transmedia universe across areas (Ang, 2007). The fictional work to be discussed further concerning its transmedia storytelling is the Indian television series Buddha (Sham, 2013), which is broadcast on Netflix and in a number of nations with strong ties to Buddhism. The account sets itself apart from competing works by covering the complete story of the Buddha from his birth to his passing. A further striking aspect of the text is the binary dramatization of the characters. However, the process of textual localization in recipient nations, including the local transmedia and

its audience's paratexts, is of crucial importance. However, the paper will primarily concentrate on what occurred in Thailand, where the series was very well received and audience-generated paratexts and local transmedia were active as a part of their divine religious practice.

There are four basic media areas that make up the local transmedia and cross-media produced by media distributors. The first method involves watching popular television shows, such as series broadcast during primetime, documentaries, talk shows, quiz games, special talk shows, news reports, and ratings reports. That said, the local transmedia of the series Buddha (Sham 2013) exercised in Thailand applies to documentary programs, quiz games, special talk shows, interviews, songs, as well as off-line activities such as meditation courses and pilgrimage to the historical sites of the Buddha in India and Nepali. Game shows and quizzes were used to advertise the show's popularity and promote its substance as well as to inspire viewers to better understand their religion through the seriesii to provide information regarding the historical accuracy of the text.

Secondly, Internet-based strategies like official television websites, Facebook, YouTube, and social media are also very effective in this method. Due to their convenience and the rapid growth of mobile devices, social media and mobile technologies account for the majority of second screen use. The current and future audience markets demand access to read and rewrite when readers engage with the texts and want to respond by giving their voice on conversational format

(Tham, 2009) by commenting, expressing their thoughts, or arguing with other disagreeable text, either of the original story or of the comments made by other audiences, or to make their own version of alteration (Geraghty, 2015).

So, in addition to providing the original content distributed by distributors as an extension to the television channel, the well-known participatory audio-visual platform YouTube also provides a space for media users' comments and personal narratives associated to the text. Since it creates a specific relationship and affects the reader's perception of the text, such bottom-up expression has actually emerged as one of the most interesting and distinctive features of the new platform (Couldry, 2008; Jenkins et al., 2017; Lambert & Hessler, 2018). Facebook pages are another useful platform for connecting producers with passionate viewers. So, during and after the premiere of the television series

dubbed in Thai, YouTube and Facebook accommodate a range of producer-made and audience-cut videos related to the series. Some examples of those videos include the producer-cut highlights of teachings, the audience-cut mixed teachings, and the end credit music video of the show, to name a few.

Now, let us look more closely at the fan-cut videos that combine a great range of teachings that gain the highest and longest popularity among other YouTube users. Not only do the participants share their views about the show, but they also use the videos as tools for religious learning and practice. That said, while the hosts take the opportunity to share spiritual knowledge, the other users can share their life experiences concerning the benefit of applying the credos to deal with their life difficulties. This practice of sharing of personal experiences online falls into the notion of digital ethnography. Although the majority of the user is Thais, participants from Laos, Myanmar, Cambodia, China, India, and Sri Lanka, for instance, are significantly present too following YouTube's open access and translation facility.

Nonetheless, even though YouTube is an excellent media platform that calls for local and international recognition of television series, fan-made videos and other linked videos embedded in the room, YouTube is not for deeper conversation and further community building. Therefore, some fans extend their interest to a semi-close social media community – online chatrooms. Although Facebook, Twitter, Instagram, and Line are very popular among online Thai users, the most engaging platform that welcomes any Thai-speaking users is Pantip.com. The reason why the chatroom is semi-close is because sharing the same language is the primary condition of the

community. Thus, although participants do not require strict membership to engage in the room, it is apparent that only Thai users will find the room beneficial to their communal needs. Participants are invited to take on any position they choose on Pantip.com, such as starting a debate, moderating a chat room, creating and disseminating their own content, or even streaming any digital content online, for example. Members of the community are free to participate occasionally or regularly as they see fit. If the surroundings and conversation satisfy their needs, the interaction might be ongoing and fruitful. The discussion of the television show Buddha in the room is insightful and productive. Gamification of the members' participation ranged from their attendance to

question-and-answer performance. Users can exchange digital prizes like GIFs, e books, and associated digital items. The community's sense of belonging and such positive activities support the members' shared learning.

The third approach is on hard copy media (DVDs) which Thai fans can purchase from convenient shops and online channels. Last but not least, offline activities like meditation classes, pilgrimages, and other philanthropic endeavors, for example, add to the sense of community passion for the religious practice.

From the media practice in Thailand mentioned above, a notable American media scholar Henry Jenkins defines the term transmedia storytelling as '[S]tories that unfold across multiple media platforms, with each medium making distinctive contributions to our understanding of the world, a more integrated approach to franchise development than models based on urtexts and ancillary products' (Jenkins, 2006, p. 334). He believes that transmedia narrative succeeds when three ideal components are present.

Firstly, media convergence is defined as 'the flow of content' across various platforms through collaboration between media industries and audience migration. The text that makes up the foundation of transmedia narrative is still seen on television. While paratexts make reference to additional media that deepens and expands the text in different ways, such as comic books, periodicals, computer games, websites, blogs, and so forth. It is important to note that the quality of the production and the cast's look, on the other hand, are crucial for drawing and keeping the audience's attention on the text (Bhamornsatitaya, 1985; Chokriensukchai, 2006; Kijrungpaisan, 2017; Livingstone, 1998). The audience must have access to textual consumption in order for the text to be understood. Therefore, in order to increase consumption to the necessary level across

cultures, cross-cultural distribution calls for more media channels and language possibilities in addition to related text (Chalaby, 2005; Chen, 2004).

Secondly, participatory cultures imply active information seeking and network building by participants. So, the producers need to take into account the audience's engagement for viewers are more enthusiastic about interactivity (Lee et al., 2010). However, most viewers only ingest extensions that are driven by marketing. Transmedia extensions do not usually compel viewers to participate with a fictional tale world (Simons, 2014). An internet audience performs their audience-hood as they play all roles in

observation, speculation, and commenting in several online rooms, creating their distinctively various and dynamic paratexts that are relevant to the broadcast temporality (Tulloch, 2000, pp. 227–228). The relationship between media, paratext, and audience is not merely simple. The online dialogue and comments in social media affect not only the new producers but also the traditional channels (Tham, 2009).

However, all that is required is an understanding of the nuanced or varied variations in the languages and idioms used in online forums, which may differ from those used in traditional and official media (Agre, 1998 in Tham, 2009). In addition, varied perspectives and the building of the shared meaning—i.e., the manner, structure, and environment that encourage consensus formation so that participants can easily create and share stories and understandings—depend on the interaction and conversational manner (Tham, 2009).

Lastly, collective intelligence argues that consuming is a collective process that change new citizen roles democratically (Jenkins, 2006, pp. 3–4). The audience's process of searching will create collective intelligence, and that participatory engagement is essential for successful storytelling (Mittell, 2006, 2015). According to Jenkins' concept of the cultural logic of convergence, users of new media are more engaged, less devoted to specific networks, more socially linked, and passionate about participation-based problems. Therefore, the industry is pushed to practice 'extension,' 'synergy,' and 'franchise' combined to suit their habits in order to maximize commercial earnings (Jenkins, 2006, p. 20).

Participants continually place a high value on new media practise and are eager to use it to expand the text into new contexts for cultural creation and various media forms and platforms (Wuthnow, 1989, in Couldry, 2008, p. 384). Therefore, in order to understand such dynamic communication in the digital age, it is helpful to consider the flows of production, circulation, interpretation, and consumption (Couldry, 2008), which does not only pay attention to the textual

circulation created by the viewers but also the narrative production and communication strategies exposed by the television drama producers. From the current media practice discussed above, one may argue that such transmedia and cross-media techniques improved the text's reputation and inspired the audience to engage with the Buddha's teachings in new ways.

Conclusion

Historically, a range of contemporary media forms have been explored throughout the past century to satisfy the religious interest of the producer and the audience in local and international spheres. The Eastern and Western countries that Buddhism is one of the significant creeds often seek for media gaps to share their religious enthusiasm through suitable and accessible media including live-action films, animations, television dramas, documentaries, manga, anime, quiz game shows, interviews, to name a few. The professional producers appear to originate from country groups where Buddhism has its roots such as South Asia, Far East Asia, Southeast Asia, and such European countries as England, Germany, and the United States. The convention of the storytelling and the media generally rely closely to the dominant interpretation of the religion in the country, the production skillsets of the production crew, budget and international collaboration (if any), and the existing media forms in the market. Therefore, the success of the production depends very much on the effectiveness of generating the ideological contact, media contact and the community contact with the viewer. When the local market is limited, the control over the audience's consumption may operate through the producer's content selection and censorship. However, when currently the audience has a wider range of media access, the audience may explore the content via the Internet-based viewing on subscribing and free-to-watch streaming social media platforms.

Websites, Facebook Pages, interviews, press conferences, and fan meetings, to name a few, are used frequently by the producer and the collaborating media units to help tell the story of the production's creation, the cast, and the audience response. Recently, these media practices have expanded to include not just official producers but also followers of the show, cast, and religion. The new media and changes in the communication system - such as information access, participation, reciprocity, and peer-to-peer dialogues - foster how the public process and act on the matters. This theory is crucial for the understanding of how Thai and other audiences not only

make religious meaning of the Thai TV drama as part of their religious practice of Buddhism. They also use these texts to build online communities around Buddhism practice and discussion groups.

Suggestion

Narrative methods appear more broadly applicable yet have yet to receive less research since practitioners are open to experimenting with the many storytelling techniques. However, it is essential to remember that transmedia storytelling in various nations may vary from the original model - for example, in terms of sizes, features, qualities, and variety. Understanding the social cognitive and interpretation of the area is also essential to effective communication. However, research in religious mediation on online and offline media in mainland Southeast Asia is lacking in the academic field. The current online studies undervalue the significance of the social context of commonplace material routines and structures. The Internet audience studies suggest avoiding reading paratext observation as impartial because it always takes place in a field context, and agendas, particular histories, and social norms always drive data collection and analysis. Future studies that fulfill these academic gaps would benefit the media and religious scholarship in the convergence media era.

References

- Ang, I. (2007). Television Fictions Around the World: Melodrama and Irony in Global Perspective. *The International Journal of Television Studies*, 2(2), 18–30.
<https://doi.org/10.7227/CST.2.2.4>
- Athyal, J., & Athyal, J. (2015). Religion in Southeast Asia: An Encyclopedia of Faiths and Cultures: An Encyclopedia of Faiths and Cultures. ABC-CLIO, LLC.
- Bertolucci, B. (Director). (1993). Little Buddha [Drama]. <https://www.youtube.com/watch?v=1x0PNfkliZQ&t=582s>
- Bhamornsatitaya, P. (1985). Relationship between Television Drama and Thai Society [MA Thesis]. Chulalongkorn University.
- Bhatt, V. (Director). (1960). Angulimaal [Historical drama].
- Chalaby, J. (Ed.). (2005). *Transnational Television Worldwide*. I.B. Tauris.
- Chen, C.-F. (2004). Media consumption in the cross-cultural context: Transnational television fiction and Taiwanese young audience. Northwestern University.

- Chhabra, A. (2002). Siddhartha, a lost tale Reviving the magic of the Shashi Kapoor-Simi Garewal classic [Entertainment]. Rediff Movies.
<https://www.rediff.com/entertai/2002/sep/21sid.htm>
- Chokriensukchai, K. (2006). Fundamentals of Psychological Traits of Television Drama Perception or Interpretation for Thai Adolescents: Conceptualization, Evaluation and Development [Research Report]. Thailand Research Fund.
<http://research.trf.or.th/node/2858>
- Couldry, N. (2008). Mediatization or mediation? Alternative understandings of the emergent space of digital storytelling. *New Media & Society*, 10(3), 373–391.
<https://doi.org/10.1177/1461444808089414>
- Damle, P. (Director). (2013). *A Journey of Samyak Buddha*.
- Evans, E. (2011). *Transmedia Television: Audience, New Media and Daily Life*. Routledge.
- Falke, S. (Director). (2004). *The Legend of Buddha* [Animation; Animation film]. Kingdom Animasia Inc.
- Geraghty, L. (2015). *Popular Media Cultures Fans, Audiences and Paratexts*. Palgrave Macmillan.
- Gerbner, G. (2012). The Stories we tell and the stories we sell. *The Journal of International Communication*, 18(2), 237–244. <https://doi.org/10.1080/13216597.2012.709928>
- Ghimire, T. (Director). (2013). *Buddha* [Animation].
- He, X. (2012). *Experiencing the graceful and the joyful: A study of the literary aesthetics and religious emotions of the "Lalitavistara"* [PhD Thesis]. University of Chicago.
- Hesse, H. (1922). *SIDDHARTHA an Indian Tale* (H. Rosner, Trans.). New Direction (U.S.).
- Hills, M. (2002). *Fan Cultures*. Routledge.
- Im-Arom, P. (2017, April 5). ปรากฏการณ์: นั้สการสังเวชนียสถาน 4 ตำบล (1) [News]. Matichon Weekly. https://www.matichonweekly.com/column/article_30590
- Ishiyama, T. (Director). (2000). *The Law of the Sun* [Animation]. Group TAC.
https://www.youtube.com/watch?v=TGHzqhh_PQ0
- Ishiyama, T. (Director). (2003). *The Golden Laws*. Toei Company.
- Ishiyama, T. (Director). (2009). *The Rebirth of Buddha* [Anime]. Toei Company. Jang, I. (Director). (1964). *Seokgamoni*.

- Jenkins, H. (2006). *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York University Press.
- Jenkins, H., Lashley, M., & Creech, B. (2017). Voices for a New Vernacular: A Forum on Digital Storytelling: Interview with Henry Jenkins. *International Journal of Communication (Online)*, Forum 1061-1068.
- Kijrungpaisan, K. (2017). *Exposure, Behavior and Demand of Thai Television Drama Series among Myanmar Audiences in Yangon [MA Thesis]*. Chulalongkorn University.
- Kinugasa, T. (Director). (1952). *Daibutsu Kaigen*.
- Komura, T. (Director). (2014). *Buddha 2: The Endless Journey [Animation]*. Tezuka Productions.
- Kroeber, K. (Ed.). (2006). *Make Believe in Film and Fiction: Visual vs. Verbal Storytelling*. Palgrave Macmillan.
- Lambert, J., & Hessler, B. (2018). *Digital storytelling: Capturing lives, creating community (5th ed.)*. Routledge, Taylor & Francis Group.
- Lee, M. S., Heeter, C., & Larose, R. (2010). A modern Cinderella story: A comparison of viewer responses to interactive vs linear narrative in solitary and co-viewing settings. *New Media & Society*, 12(5), 779–795.
<https://doi.org/10.1177/1461444809348771>
- Livingstone, S. (1998). *Making Sense of Television: The psychology of audience interpretation*. Routledge.
- Misumi, K. (Director). (1961). *Shaka*.
- Mittell, J. (2006). Narrative Complexity in Contemporary American Television. *The Velvet Light Trap*, 58, 29–40. <https://doi.org/10.1353/vlt.2006.0032>
- Mittell, J. (2015). *Complex TV: The Poetics of Contemporary Television Storytelling*. New York University Press.
- Morishita, K. (Director). (2011). *Buddha: The Great Departure [Manga animation]*. Na
- Thalang, S. (2014). *Theories of Folklore Studies, Methodologies for Myth-Folktales Analysis*. Chulalongkorn University Press.
- National Buddhism Office (Director). (2011). *Thus I Have Heard (พุทธศาสนา)* [Animation/biography]. http://www.buddha-thushaveiheard.com/Page_02.html
- Pal, N. (Director). (1926). *The Light of Asia. The Indian Players*.
<https://www.youtube.com/watch?v=yEA2FgB0D8A>

- Pearson, R., & Smith, A. (Eds.). (2015). *Storytelling in the Media Convergence Age: Exploring Screen Narratives*. Palgrave Macmillan.
- Phalke, D. S. (Director). (1923). *Buddhadev*.
- Reddy, P. C. (Director). (1997). *Buddha*.
- Rigby, C. S., & Ryan, R. M. (2016). Time Well-Spent? Motivation for Entertainment Media and Its Eudaimonic Aspects Through the Lens of Self-Determination Theory. In L. Reinecke & M. B. Oliver (Eds.), *The Routledge Handbook of Media Use and Well-Being: International Perspectives on Theory and Research on Positive Media Effects* (pp. 34–48). Taylor & Francis. <http://ebookcentral.proquest.com/lib>
- Rooks, C. (Director). (1972). *Siddhartha* [Biography drama]. Columbia Pictures.
<https://www.youtube.com/watch?v=mhEYO7GEz48>
- Rooks, C. (2001). *SIDDHARTHA* Interview with Conrad Rooks [Interview].
<https://www.youtube.com/watch?v=lf1XGc3lbsQ>
- Scolari, C., Bertetti, P., & Freeman, M. (2014). *Transmedia Archaeology: Storytelling in the Borderlines of Science Fiction, Comics and Pulp Magazines*. Palgrave Pivot.
- Sham, D. (Director). (2013). *Buddha—Rajaon ka Raja*.
- Simons, N. (2014). Audience Reception of Cross- and Transmedia TV Drama in the Age of Convergence. *International Journal of Communication* (Online), Aug 1, 2220–2239.
- Sivan, S. (Director). (2001). *Asoka* [Epic historical drama].
- Sreedhar, A. (Director). (2008). *Tathagata Buddha: The Life & Times of Gautama Buddha*. Dharmapatha Creations. <https://www.youtube.com/watch?v=RCIDz5D5zVs>
- Tham, D. (2009). *Generative Audiences and Social Media*. ECU Publications Pre., 216–235.
- The Film Sri Siddhartha Gautama wins five of eight awards in Vietnam. (2014). *The Island*. http://www.island.lk/index.php?page_cat=article-details&page=article-details&code_title=103463
- Thomas, E. (2000). *The Life of Buddha as Legend and History*. Dover Publications, Inc.
- Tulloch, J. (2000). *Watching Television Audiences: Cultural Theories and Methods*. Arnold.
- Tunnirut, S. (Director). (2003). *องค์ลีมาล (Angulimala)* [Drama]. Film Bangkok.
<https://www.youtube.com/watch?v=FffA-urg3i0&t=6087s>
- Von Kameke, L. (2023). Internet penetration in Southeast Asia as of July 2022, by country [Media and Communication]. Statista.

countries/ Weeraman, S. (Director). (2013a). Making of Film—SRI SIDDHARTHA GAUTAMA
[Historical drama]. Light of Asia Foundation.

Weeraman, S. (Director). (2013b). Sri Siddhartha Gautama [Biography drama].

Whattananarong, K. (Director). (2007). พระพุทธเจ้า (The Life of Buddha)
[Animation/biography]. Monofilm.

WorkpointOfficial. (2015a). พระพุทธเจ้า [เพลงประกอบละครซีรีส์พระพุทธเจ้า มหาศตาดำโลก].
<https://www.youtube.com/watch?v=R0V6eilrbkY>

ศิลปะการใช้ชีวิตด้วยความใจดี: บทเรียนจากละครเรื่อง “มาตาลดา”

The Art of Living with Kindness: Lessons from “Matalada” TV Drama

ชรินทร์ชร เสถีย¹

Chararinchon Satian¹

บทคัดย่อ

บทความวิจัยชิ้นนี้ศึกษาเรื่องความใจดีจากการใช้ชีวิตของตัวละครในเรื่อง “มาตาลดา” โดยมีคำถามงานวิจัยว่า ความใจดีของตัวละคร “มาตาลดา” ในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร และความใจดีนั้นถูกแสดงออกผ่านการใช้ชีวิตของตัวละครนี้อย่างไร

ผู้วิจัยศึกษาเนื้อหาของละครเรื่องมาตาลดาตอนที่ 1-15 เพื่อเปรียบเทียบกับกรอบทบทวนวรรณกรรมและการสังเคราะห์ความหมายของความใจดีจากมุมมอง 4 ด้าน ได้แก่ มุมมองทางจิตวิทยา มุมมองทางวิทยาศาสตร์สมอง มุมมองทางพุทธศาสนา และกรอบแนวคิดการพัฒนาด้านใน (Inner Development Goal) ของสหประชาชาติ

ข้อสรุปจากงานวิจัยนี้ พบว่า ความใจดีของมาตาลดาแสดงออกผ่านคุณสมบัติสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถในการกลับสู่พื้นที่สงบในใจ 2) ความเข้าใจและความกรุณา 3) ความพร้อมเผชิญปัญหา และ 4) การรับรู้ถึงคุณค่าในตัวเอง

คำสำคัญ: มาตาลดา ความใจดี ศิลปะการใช้ชีวิต การพัฒนาด้านใน

Abstract

This research article studied the kindness lessons from “Matalada” TV drama, with an attempt to answer the research question of what are the characteristics of Matalada’s kindness and how Matalada’s kindness was presented.

The researcher reviewed literatures on kindness in four perspectives which are psychological aspect, neurosciences, Buddhism, and UN’s Inner Development Goal (IDG), then synthesized the framework of kindness, and employed Matalada episode 1 to 15 as the sampling for investigation.

¹ ศูนย์จิตตปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, Contemplative Education Center, Mahidol University

It is found out that Matalada's kindness was presented in four important characteristics, that are 1) Ability of peaceful within 2) Empathy and compassion 3) Ready and responsibility to deal with the situation and 4) Self-esteem

Keywords: Matalada, Kindness, Art of Living, Inner Development Goal (IDG)

บทนำ

“ละครน้ำดี” “ละครฮีล (heal) ใจ” “ละครฟีลกู๊ด (feel good) “ดูแล้วใจฟู” ฯลฯ ล้วนเป็นคำกล่าวอ้างถึงปรากฏการณ์จากการนำเสนอละครช่วงคำเรื่อง “มาตาลดา” ที่เริ่มออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องหนึ่งเมื่อ 6 มิถุนายน 2566 ที่ผ่านมา เนื้อหาของละครเป็นเรื่องของหญิงสาวที่ชื่อมาตาลดา ที่มีพ่อ (พ่อเกรซ) ผู้ให้กำเนิดซึ่งเป็นชาย LGBTQ ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านจากการที่พ่อของเขาไม่อาจทำใจยอมรับการเป็น LGBTQ ของลูกชายคนเดียวได้ มาตาลดาเติบโตขึ้นมาท่ามกลางการเลี้ยงดูของพ่อเกรซกับเหล่าสาว LGBTQ ในบาร์ที่เป็นธุรกิจของพ่อเกรซ แม้อูเหมือนว่าสภาพแวดล้อมที่มาตาลดาเติบโตมาจะดูแปลกประหลาดไปกว่าครอบครัวของคนทั่วไปในสังคมไทย ทว่า สิ่งที่พ่อเกรซปลูกฝังบ่มเพาะให้มาตาลดา มาตั้งแต่เล็ก ๆ คือ ความมีจิตใจดี มีความรักและเคารพในตนเอง รวมถึงมีความเข้าอกเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คุณสมบัติเหล่านี้เองที่ทำให้ตัวละครมาตาลดา มีความสามารถในการเผชิญชีวิตที่ผกผันได้อย่างมีสุขภาวะที่ดี

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการสืบค้นคุณภาพความใจดีของตัวละคร “มาตาลดา” ผ่านคำถามงานวิจัยว่า *ความใจดีของตัวละคร “มาตาลดา” ในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร และความใจดีนั้นถูกแสดงออกผ่านการใช้ชีวิตของตัวละครนี้อย่างไร* โดยอาศัยการทบทวนวรรณกรรมในประเด็นความใจดีจากมุมมองทางจิตวิทยา, มุมมองทางวิทยาศาสตร์สมอง (neuroscience) และมุมมองทางพุทธศาสนา ร่วมกับกรอบแนวคิดการพัฒนาด้านใน (Inner Development Goals, IDG) ตามประกาศขององค์การสหประชาชาติ (UN) ที่ว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDG)

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 ความ “ใจดี” ในมุมมองทางจิตวิทยา

ความใจดีในมุมมองทางจิตวิทยาอาจประกอบด้วยคุณสมบัติร่วมกันหลายประการ Luthans และคณะได้พัฒนาองค์ประกอบสำคัญของทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Psychological Capital, PsyCap) หรือที่รู้จักกันในชื่อ HERO Model ซึ่งประกอบด้วย การมีความหวัง (Hope), การเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy), การฟื้นพลังกลับสู่ภาวะปกติเมื่อเผชิญปัญหา (Resilience) และการมองโลกในแง่ดี (Optimism) โดยการมองโลกในแง่ดีในความหมายนี้ หมายถึง การมีจินตนาการเชิงบวกถึงภาพในอนาคตว่าจะเกิดสิ่งที่ดีขึ้น ไม่ว่าในภาวะปัจจุบันจะประสบกับสถานการณ์ในเชิงบวกหรือลบก็ตาม [1]

ความหมายอีกแง่หนึ่งของความใจดี คือการมีความใส่ใจเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ซึ่งย่อมมีที่มาจากความเข้าอกเข้าใจ (empathy) ในสถานการณ์ที่ผู้หนึ่งกำลังเผชิญหรือการเอาใจเขามาใส่ใจเราอย่างแท้จริง และอาจรวมไปถึงการมีจิตใจเอื้อเอ็นดู มีความกรุณา (compassion) ที่จะช่วยเหลือให้ผู้หนึ่งพ้นจากความทุกข์ที่ประสบอยู่ มีการศึกษาที่พบว่าคนที่ใส่ใจต่อสุขภาวะที่ดีของผู้อื่นมีโอกาสในการพัฒนาความมีสุขภาวะที่ดีของตนเองและลดความเสี่ยงต่อการเกิดความเจ็บป่วยด้านจิตใจในอนาคต [2]

ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของบุคคลที่มีความใจดีผู้หนึ่ง ได้แก่ นายแพทย์วิกเตอร์ อี แฟรงเกิล จิตแพทย์ชาวออสเตรียผู้ก่อตั้งการบำบัดแนวโลโกเธราปี (Logotherapy) และเคยได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ นายแพทย์แฟรงเกิลเคยผ่านประสบการณ์การรอดชีวิตจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในค่ายกักกันเอชวิทชอนเล็งชื่อของนาซีในยุคสงครามโลกครั้งที่ 1 ด้วยคุณสมบัติของการมองโลกในแง่ดี มองถึงคุณค่าและความหมายของการมีชีวิตอยู่ในแต่ละขณะ รวมทั้งมีความเอื้อเฟื้อเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นที่ประสบชะตากรรมร่วมกัน นายแพทย์แฟรงเกิลใช้ประสบการณ์ที่ประสบในค่ายมาถ่ายทอดเป็นหนังสือที่ต้องการสร้างแรงบันดาลใจ ความหวัง และศรัทธาต่อการมีชีวิตของผู้คน ในชื่อ Man's Search for Meaning หรือชื่อในฉบับแปลภาษาไทยว่า มนุษย์ ความหมาย และค่ายกักกัน [3] รวมถึงพัฒนาแนวทางการดูแลความทุกข์ของผู้คนให้กลับมาเข้าถึงความหมายของชีวิตและการมีชีวิต ตัวอย่างของนายแพทย์แฟรงเกิลแสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติความใจดีเช่นนี้สามารถปรากฏอยู่จริงในความเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ไม่ใช่เพียงแค่บทบาทของตัวละครในโทรทัศน์เท่านั้น

2.2 ความ “ใจดี” ในมุมมองทางวิทยาศาสตร์สมอง (neurosciences)

สมองเป็นอวัยวะสำคัญที่ควบคุมการทำงานในระบบต่าง ๆ ของร่างกายทั้งระบบประสาทส่วนกลาง (Central Nervous System, CNS) ซึ่งควบคุมกลไกการเคลื่อนไหวและการตอบสนองทางปฏิกิริยาเคมีต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้อำนาจของจิตใจ และระบบประสาทอัตโนมัติ (Autonomic Nervous System, ANS) ที่ทำงานอย่างอิสระนอกเหนืออำนาจของจิตใจและเป็นระบบที่มีความสำคัญต่อการสร้างสภาวะสมดุลของร่างกายและจิตใจ ANS ประกอบด้วยการทำงานของ 2 ระบบสำคัญได้แก่ระบบซิมพาเทติก (ระบบสู้หรือหนี) และระบบพาราซิมพาเทติก (ระบบผ่อนคลาย)

ในสภาวะสมดุล (normal mode) ร่างกายจะมีการทำงานของระบบซิมพาเทติกและพาราซิมพาเทติกที่สมดุลกัน ซึ่งทำให้ร่างกายอยู่ในความปกติ มีความผ่อนคลาย เช่น อัตราการเต้นของหัวใจเป็นปกติ การหลั่งน้ำลายเป็นปกติ ม่านตาขยายรับแสงปกติ ระบบย่อยอาหารและอวัยวะภายในต่าง ๆ ทำงานเป็นปกติ เป็นต้น แต่เมื่อเกิดภัยคุกคามแม้เพียงเล็กน้อย ระบบซิมพาเทติกจะทำงานทันที ส่งผลให้ร่างกายอยู่ในโหมดสู้หรือหนี (fight or flight mode) หากเป็นภัยคุกคามเล็กน้อย เช่น ความเครียดปกติในชีวิตประจำวัน ร่างกายจะมีการตอบสนองต่อสถานการณ์ความเครียดนั้น เช่น หัวใจเต้นเร็วและแรง การหลั่งน้ำลายถูกยับยั้ง หลอดเลือดขยายตัว ม่านตาขยาย ระบบย่อยอาหารถูกระงับ เป็นต้น จากนั้นร่างกายจะกลับสู่ภาวะปกติในเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตาม หากเกิดภาวะเครียดเรื้อรัง ระบบสู้หรือหนีจะถูกกระตุ้นอย่างต่อเนื่องเกิน

ความจำ เป็น ส่งผลเสียต่อร่างกายและจิตใจอย่างต่อเนื่อง เช่น นอนไม่หลับ ความดันโลหิตสูง ระบบย่อยอาหารผิดปกติ จิตใจเหนื่อยล้า เป็นต้น นอกจากการสู้อหรือหนีแล้ว ปฏิกริยาอีกอย่างหนึ่งของร่างกายคือระบบแช่แข็ง (freeze mode) ซึ่งมาจากการที่ร่างกายตอบสนองต่อความเครียดด้วยการแช่แข็งหรือหยุดนิ่งปฏิกริยาต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลไกที่มนุษย์ใช้ในการหลีกเลี่ยงจากภาวะอันตรายที่เผชิญอยู่ [4]

สมองของมนุษย์มีการทำงานที่เชื่อมโยงกันระหว่างระบบที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก (ระบบลิมบิก, Limbic System) และสมองส่วนของการรู้คิด ความเป็นเหตุเป็นผล (ระบบสมองส่วนหน้า, Prefrontal Cortex) [5] ในภาวะสมดุลที่ร่างกายในอยู่ normal mode คือมีความผ่อนคลาย สมองทั้งสองส่วนนี้จะส่งสัญญาณประสาทสื่อถึงกันอย่างราบรื่น นั่นหมายถึงว่าในสภาวะที่มนุษย์มีความผ่อนคลาย มีความสงบและมั่นคงทางอารมณ์ มนุษย์จะสามารถเรียนรู้และเข้าใจเหตุผลได้เป็นอย่างดี ในทางกลับกัน ในสภาวะที่ร่างกายรับรู้ถึงภัยคุกคาม ไม่ว่าจะอยู่ในระบบ fight, flight หรือ freeze ซึ่งรวมเรียกว่าระบบเอาตัวรอด (survival mode) การเชื่อมโยงกันระหว่างระบบลิมบิกและระบบสมองส่วนหน้าจะถูกรบกวน นั่นหมายความว่าในขณะที่ต้องเอาตัวรอดอยู่นั้น บุคคลนั้นจะมีความสามารถในการเรียนรู้เหตุผลน้อยลง การสั่งการของสมองจะมาจากอารมณ์ที่ปะทุขึ้นเพื่อตอบโต้สถานการณ์นั้น ๆ หรือแม้แต่การหยุดนิ่งอยู่ในระบบแช่แข็ง ไม่เกิดการเรียนรู้ทั้งทางอารมณ์และเหตุผล แต่มีเพียงความจำที่ต้องเอาชีวิตรอดจากสถานการณ์เฉพาะหน้าเท่านั้น

การทำงานของสมองส่วนหน้า หรือ Prefrontal Cortex นี้เป็นระบบที่มีเฉพาะในมนุษย์เท่านั้น ไม่พบในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดอื่นเลย การทำงานของสมองส่วนหน้าซีกซ้ายมีส่วนสัมพันธ์กับการมองโลกในแง่ดี, ความคิดสร้างสรรค์, ความเบิกบาน, ความตื่นตัวและความมีชีวิตชีวา ส่วนการทำงานของสมองส่วนหน้าซีกขวามีส่วนสัมพันธ์กับความรู้สึกด้านลบ เช่น อารมณ์ซึมเศร้าและความวิตกกังวล เป็นต้น [6] มีหลักฐานว่าสมองส่วนหน้าของมนุษย์สามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง โดยจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งที่เนื้อสมองโดยตรงและการทำงานที่มากขึ้นของสมองส่วนหน้าซีกซ้าย [6] [7] ยิ่งไปกว่านั้น การพัฒนาสมองส่วนหน้ายังเป็นเสมือน brain fitness ที่ทำให้มนุษย์สามารถปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ภายใน (inner landscape) ในการตอบสนองสถานการณ์ภายนอกที่แม้จะยังคงเลวร้ายเช่นเดิมก็ตาม ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ภายในเช่นนี้ยังส่งผลต่อระดับความสุข (setpoint of happiness) ที่เพิ่มขึ้นในชีวิต [6]

กล่าวโดยสรุป ความใจดีในมุมมองของวิทยาศาสตร์สมองก็คือสภาวะของสมองที่อยู่ในระบบปกติ มีความผ่อนคลาย เป็น normal mode ไม่ใช่ survival mode มีการมองโลกในแง่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเบิกบาน ความตื่นตัวและความมีชีวิตชีวา และในสภาวะเช่นนี้การตอบสนองต่อสถานการณ์ในชีวิตย่อมมาจากการที่สมองส่วนเหตุผลและอารมณ์ทำงานสอดคล้องกัน พ้นจากสภาวะของความเครียดหรือความรู้สึกว่าชีวิตถูกคุกคาม โดยไม่ขึ้นกับความย่ำแย่ของสถานการณ์ภายนอกแต่อย่างใด การทบทวนวรรณกรรมเรื่องความใจดีในมุมมองของวิทยาศาสตร์สมองเช่นนี้ ช่วยให้มองเห็นว่าการบ่มเพาะและพัฒนาการใช้ชีวิตด้วยคุณภาพของความใจดีมีโอกาสเป็นไปได้ โดยเฉพาะเมื่อมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

และการฝึกฝนเช่นนี้ไม่ได้เพียงส่งผลเป็นครั้งคราวเท่านั้น หากมีความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในระดับกายภาพ และการทำงานของสมองเลยก็ทีเดียว การมีคุณภาพความใจดีเช่นนี้จึงไม่ใช่เรื่องพรสวรรค์เท่านั้น หากแต่เป็นเรื่องของการฝึกฝนทักษะให้เกิดคุณภาพความใจดีเช่นนี้ในการใช้ชีวิต

2.3 ความ “ใจดี” ในมุมมองทางพุทธศาสนา

ในฐานะพุทธศาสนิกชนในประเทศไทย เรามักคุ้นเคยกับคำสอนโอวาทปาติโมกข์ที่พระพุทธองค์ ทรงตรัสสอนในวันมาฆบูชาว่า ละชั่ว ทำดี ทำใจให้ผ่องใส การละชั่วและทำดีเป็นสิ่งที่เข้าใจกันได้ง่าย ในส่วนของการทำใจให้ผ่องใสนั้นโดยนัยยะแล้วก็หมายถึงคุณภาพความใจดีนั่นเอง หลวงปู่ฝั้น อาจาโรเคยกล่าวไว้ว่า ใจเรatikก็คือการมีความสุข ความสบาย เย็นอกเย็นใจ และไม่เดือดร้อน [8]

ความใจดีถือเป็นสภาวะที่เป็นปกติของจิตใจมนุษย์ทุกคน ทุกคนมี “ใจดี” เป็นปกติโดยธรรมชาติ อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าในการใช้ชีวิตแต่ละวัน มนุษย์เรามีอาการของกิเลส คือโลภ-โกรธ-หลง มาบดบังความใจดีนั้น ฉะนั้นแล้ว คนใจดีก็คือ ไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง [9] หลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ ปรมาจารย์ของการเจริญสติแบบเคลื่อนไหวเคยเปรียบเทียบเปรยไว้ว่าเหมือนดวงตะวัน ในบางครั้งอาจมีความโกรธ ความโลภ ความหลง เหมือนเป็นเมฆมาบดบังแสงตะวันไป แต่เมฆเหล่านั้นไม่ได้เกาะอยู่กับดวงตะวันฉันใด ความโกรธ ความโลภ ความหลง ก็ไม่ได้เกาะแน่นอยู่กับใจมนุษย์ฉันนั้น เมื่อเมฆลอยผ่านไป ก็จะได้เห็นแสงตะวันพุ่งออกมาได้เสมอ และในความเป็นจริงดวงตะวันก็ส่องสว่างอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา เปรียบเสมือนกับใจของมนุษย์ที่ย่อมมีความเป็นปกติ มีความใจดีอยู่อย่างนั้นนั่นเอง โดยเมื่อเราสามารถปล่อยให้ความโกรธ ความโลภ ความหลง ที่เกิดขึ้นลอยผ่านพ้นไป ธรรมชาติของความใจดีก็จะปรากฏขึ้นได้ [10]

คำอธิบายความใจดีด้วยฐานของพุทธธรรมอีกลักษณะหนึ่ง มาจากคำสอนของรศ. ดร. โสริช โพธิแก้ว ซึ่งเป็นผู้ที่นำพุทธธรรมมาเป็นแผนที่ในการเยียวยารักษาจิตใจของผู้คน ด้วยกรอบแนวคิดจิตวิทยาวิถีพุทธ (Buddhist Counseling) ท่านมักกล่าวสอนเสมอว่า เมื่อใดที่จิตใจมนุษย์ถูกเมฆหมอกบดบัง ไม่ว่าจะด้วยความทุกข์ในประเด็นใดก็ตาม ปัญญาจากสภาวะจิตใจที่สงบและมั่นคงจะเป็นความสว่างไสวที่ช่วยให้มนุษย์เห็นทางออกจากปัญหาที่กำลังประสบอยู่นั้นได้ โดยการเกิดปัญญานั้นอาศัยปัจจัยสำคัญ 2 ประการ นั่นคือกัลยาณมิตรซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก และโยนิโสมนสิการซึ่งเป็นปัจจัยภายใน โดยโยนิโสมนสิการนี้หมายถึงการพิจารณาการเกิดขึ้นของสิ่งต่าง ๆ อย่างสอดคล้องกับสัจจะของธรรมชาติ ไม่ได้นึกคิดเอาตามความอยากได้ใคร่มีของตัวเอง [11]

กล่าวโดยสรุป ความใจดีในมุมมองของพุทธศาสนา คือสภาวะใจที่เป็นปกติ มีความผ่องใส สงบ มั่นคง สบาย ไม่เดือดเนื้อร้อนใจ และเป็นสภาวะใจที่มีปัญญา ยอมรับและพร้อมในการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตด้วยการพิจารณาเห็นความเป็นจริงที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และเมื่อเชื่อมโยงกับการทบทวนวรรณกรรมของความใจดีในมุมมองของวิทยาศาสตร์สมอง จะเห็นได้ว่าความใจดีในทั้งสองมุมมองมีสภาวะแทบไม่แตกต่างกันเลย

2.4 Inner Development Goals

องค์การสหประชาชาติได้ประกาศเจตนารมณ์ต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainable development goals, SDG) มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 โดยมีความพยายามที่จะพัฒนาประชากรทั่วโลกตามกรอบคิดของ SDG ให้สำเร็จภายในปี ค.ศ. 2030 แต่จากการติดตามผลมาตลอดระยะเวลา พบว่าการขับเคลื่อน SDG มีความก้าวหน้าไม่มากเท่าที่ควร สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเนื่องมาจากการขาดองค์ประกอบของมิติภายในของมนุษย์ และด้วยงานวิจัยหลากหลายที่ล้วนนำเสนอว่าคุณภาพภายในของมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ จึงเป็นที่มาของกรอบแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาจากภายใน หรือ Inner Development Goals (IDG) [12]

IDG คือกรอบคิดสำหรับทักษะที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านมุมมองและพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ จำนวน 23 ทักษะในมิติ 5 ด้านด้วยกัน ดังภาพด้านล่างนี้

Being - Relationship to Self	Thinking - Cognitive Skills	Relating - Caring for Others and the World	Collaborating - Social Skills	Acting - Driving Change
Inner compass	Critical thinking	Appreciation	Communication skills	Courage
Integrity and Authenticity	Complexity awareness	Connectedness		Co-creation skills
		Humility	Optimism	
Openness and Learning mindset	Perspective skills	Empathy and Compassion		
	Sense-making			
Self-awareness	Long-term orientation and visioning	Trust		
Presence				
			Mobilization skills	

ภาพที่ 1 Inner Development Goals Framework ทั้ง 23 ทักษะ จำแนกตามมิติด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน
ที่มา: <https://www.innerdevelopmentgoals.org/>

อาศัยคำอธิบายรายละเอียดของทักษะต่าง ๆ ทั้ง 23 ทักษะของ IDG พบว่าทักษะที่เกี่ยวข้องกับความใจดีปรากฏอยู่ใน 4 มิติ ได้แก่ การมีความตระหนักรู้ รู้จักและเข้าใจตนเอง และมีความเปิดกว้างพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (Being), การมีความรู้สึกรับรู้คุณค่าต่อสิ่งรอบตัว การมีใจที่เบิกบาน การมีความเข้าใจ เข้าใจ และมีความกรุณาที่ต้องการช่วยเหลือผู้ที่ประสบทุกข์ยาก (Relating), การมีทัศนคติเปิดกว้างและยอมรับความแตกต่างทั้งทางสังคมและวัฒนธรรม (Collaborating) และการมองโลกในแง่ดี มีความสามารถ

ในการสื่อสารทัศนคติเชิงบวก ความหวัง และความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนแปลง, ความสามารถในการมุ่งมั่น และอดทนทำสิ่งที่ยากแม้จะใช้เวลานานในการเปลี่ยนแปลง (Acting)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความใจดีในมุมมองต่าง ๆ รวมถึงกรอบแนวคิดการพัฒนา ภายในของ IDG ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์คุณภาพความใจดีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแผนภาพด้านล่างนี้

ภาพที่ 2 การสังเคราะห์กรอบแนวคิด "ความใจดี" ในงานวิจัยนี้

วิธีการศึกษา

ในการตอบคำถามงานวิจัยที่ว่า *ความใจดี* ของตัวละคร "มาตาลดา" ในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร และความใจดีนั้นถูกแสดงออกผ่านการใช้ชีวิตของตัวละครนี้อย่างไร ผู้วิจัยเลือกใช้ตัวอย่างข้อมูลจากละครโทรทัศน์เรื่อง "มาตาลดา" ที่ออกอากาศตั้งแต่วันที่ 6 มิถุนายน 2566 จนถึงตอนที่ 15 โดยไม่ได้อ้างอิงเนื้อหาจากนวนิยายแต่อย่างใด การดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) รวบรวมละครโทรทัศน์เรื่อง "มาตาลดา" ที่ออกอากาศตั้งแต่ตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 15
- 2) ผู้วิจัยดูละครย้อนหลังตั้งแต่ตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 15 เพื่อให้เข้าใจภาพรวมของเนื้อหา
- 3) ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ "ความใจดี" และสังเคราะห์กรอบแนวคิดความใจดีสำหรับงานวิจัยนี้
- 4) ผู้วิจัยดูละครตอนที่ 1-15 อีกครั้งเพื่อคัดเลือกช่วงที่แสดงถึงความใจดีของมาตาลดา
- 5) ผู้วิจัยวิเคราะห์และอธิบายคุณสมบัติและการแสดงออกถึงความใจดีของมาตาลดาในผลการศึกษา โดยอาศัยกรอบแนวคิดความใจดีที่สังเคราะห์ก่อนหน้านี้

ผลการศึกษา

จากการศึกษาละครเรื่อง "มาตาลดา" ตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 15 ผู้วิจัยสามารถคัดเลือกเนื้อหาหลักที่เกี่ยวข้องได้ตามตารางด้านล่าง โดยเนื้อหาหลักเหล่านี้อาจมีส่วนเชื่อมโยงกับเนื้อหาเรื่องในตอนอื่น ๆ

ตารางที่ 1 เนื้อหาละคร "มาตาลดา" ที่คัดเลือกมาวิเคราะห์ในงานวิจัย

Episode	ตอน	เนื้อหา
EP. 1	1/6 2/6	ความตั้งใจของพ่อเกรซในการเลี้ยงดูมาตาลดา
EP. 2	2/6 3/6 3/6 5/6 6/6	ตอนที่มาตาลดาโดนเพื่อนล้อว่าเป็นลูกตุ๊ดและกลับมาร้องให้กับพ่อเกรซ ฉากในห้องฝ้ายปกรองที่พ่อเกรซถูกเรียกพบครู เนื่องจากมาตาลดาทำร้ายเพื่อน ฉากในห้องแต่งตัวของบาร์ เป็นตอนที่มาตาลดาคุยกับพ่อเกรซ มาตาลดาแสดงความรักให้อาม่ารับรู้เป็นครั้งแรก มาตาลดาแสดงความตั้งใจในการประสานสัมพันธ์ระหว่างพ่อเกรซกับอากงอาม่า
EP. 5	6/6	มาตาลดาเข้าใจถึงความรู้สึกของพ่อเกรซและอากงอาม่า
EP. 6	3/6	มาตาลดามีความเข้าใจผู้ปวยของเป็นหนึ่งในไม่กี่ที่มารับการผ่าตัด
EP. 7	4/6	มาตาลดาคุยกับพ่อเกรซเรื่องความโกรธของอากงอาม่า
EP. 8	6/6	บทสนทนาระหว่างหมอปุริม (เป็นหนึ่งใน) และอรุณรัศมี (คุณแพง)
EP. 9	1/6	มาตาลดามอบของขวัญวันเกิดให้เป็นหนึ่ง
EP. 11	3/6	มาตาลดาช่วยเพื่อนบ้านด้วยการยอมจ่ายดอกเบี้ยให้เจ้าหนี้เงินกู้
EP. 12	3/6	พ่อเกรซเปิดพื้นที่รับฟังและสนทนากับมาตาลดาเรื่องความรัก
EP. 13	1/6	มาตาลดาให้ความเข้าใจเป็นหนึ่ง กรณีที่เป็นหนึ่งยอมตามใจพ่อกับแม่มาตลอด
EP. 15	4/6 5/6	ฉากที่พ่อเกรซและมาตาลดาสนทนากันเป็นหนึ่งเรื่องร้านเวทย์มนต์ มาตาลดาให้ความเข้าใจเป็นหนึ่ง หลังเป็นหนึ่งเครียดจากการผ่าตัดพ่อเกรซ

คุณสมบัติความใจดีของมาตาลดาจากเนื้อหาที่คัดเลือกในตารางด้านบนสามารถแยกแยะได้ 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ร้านเวทย์มนต์และพลังวิเศษภายในใจ 2) การให้ความเข้าใจและความกรุณา 3) ความกล้าเผชิญปัญหาและพร้อมรับผิดชอบการกระทำของตนเอง 4) คุณค่าในตัวเอง โดยผู้วิจัยขออธิบายรายละเอียดของแต่ละคุณสมบัติและการแสดงออกของคุณสมบัติดังกล่าว ดังต่อไปนี้

4.1 ร้านเวทย์มนต์และพลังวิเศษภายในใจ

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าความใจดีของมาตาลดาจากการบ่มเพาะของพ่อเกรซ เราจะเห็นได้ตั้งแต่ฉากแรก ๆ ที่ผู้ชมรับรู้ได้ว่าไม่เพียงแค่พ่อเกรซต้องมีบทบาทเป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยวเท่านั้น การที่พ่อเกรซเป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยวที่เป็น LGBTQ ด้วยก็น่าจะทำให้การเลี้ยงดูมาตาลดาไม่ได้อยู่บนเส้นทางที่ราบเรียบเท่าใดนัก พ่อเกรซเองก็คงรู้เช่นนี้ สิ่งสำคัญที่เป็นหมุดหมายสำคัญในการเลี้ยงดูมาตาลดาจึงถูกสื่อสารให้ผู้ชมได้รับรู้ตั้งแต่แรก คือการที่พ่อเกรซตั้งใจจะทำให้มาตาลดา “มีความสุขที่สุด เป็นคนใจดีที่สุด” (EP. 1 ตอน 2/6)

คุณสมบัติ “ความใจดี” ที่พ่อเกรซพยายามบ่มเพาะให้มาตาลดาถูกขยายความให้เข้าใจได้มากขึ้นในฉากห้องปกครองต่อเนื่องมาถึงฉากห้องแต่งตัวในบาร์ (EP. 2 ตอน 3/6) ฉากห้องปกครองเป็นฉากที่พ่อเกรซถูกอาจารย์ฝ่ายปกครองเรียกพบเนื่องจากมาตาลดาอดใจไม่ไหวไปทำร้ายเพื่อนที่มีกลิ่นอายมาตาลดาว่าเป็นลูกตุ๊ด พ่อของเด็กอีกฝ่ายก็พูดจาไม่ดีกับความเป็น LGBTQ ของพ่อเกรซจนพ่อเกรซรู้สึกโกรธและต้องพยายามระงับอารมณ์ตนเองเช่นกัน มาตาลดาสังเกตเห็นสิ่งที่พ่อเกรซทำ คือการหลับตา ระงับอารมณ์ตนเอง ทำให้มาตาลดาสงสัยและถามพ่อเกรซว่า “ตอนโดนต่อว่า พ่อเกรซไปไหนมา ที่พ่อเกรซหลับตา” นั่นจึงเป็นจังหวะที่พ่อเกรซได้อธิบายกับมาตาลดาเข้าใจได้ง่าย ๆ ตามวัยในขณะนั้นว่า “พ่อแวะไปร้านเวทย์มนต์มา ... เป็นร้านเวทย์มนต์ที่หัวใจของเรา ในร้านมีพลังวิเศษมากมายเลย” คำอธิบายนี้ทำให้มาตาลดาในวัยเด็กสนใจและต้องการไปร้านเวทย์มนต์บ้าง พ่อเกรซอธิบายต่อไปอีกว่า การไปร้านเวทย์มนต์นี้ไม่ง่ายและมาตาลดาต้องฝึกเดินทางนี้ด้วยตัวเอง ซึ่งหมายถึง การสอนให้มาตาลดาเรียนรู้ที่จะกลับมาสังเกตความเป็นไปภายในใจของตนเองในขณะที่เจอแรงกระทบจากภายนอก สิ่งสำคัญนอกเหนือจากการบอกการสอนของพ่อเกรซ คือการที่พ่อเกรซทำให้มาตาลดาเห็นตั้งแต่ตอนที่อยู่ในห้องฝ่ายปกครอง มาตาลดาจึงซึมซับทั้งจากคำสอนและการที่พ่อเกรซปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี

จะเห็นได้ว่า คุณสมบัติ “ความใจดี” ที่พ่อเกรซสื่อสารด้วยคำว่าร้านเวทย์มนต์และพลังวิเศษภายในใจนี้ คือการพาจิตพาใจกลับสู่ความปกติหลังการเจอสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดความปั่นป่วนในใจ จังหวะที่พ่อเกรซหลับตาเพื่อระงับอารมณ์ของตนเอง เป็นจังหวะที่พ่อเกรซตั้งใจและตั้งใจในการระงับความโกรธด้วยการกลับมารับรู้ลมหายใจของตนเอง จากนั้นเมื่อความโกรธคลายไปพ่อเกรซจึงค่อยเริ่มสื่อสารด้วยใจที่เป็นปกติกว่าเดิม

ทั้งพ่อเกรซและมาตาลดาได้สื่อสารและส่งผ่านร้านเวทย์มนต์และพลังวิเศษนี้ให้กับผู้คนอื่น ๆ เช่น เป็นหนึ่ง ไม่ว่าจะในฉากที่มาตาลดาถักสร้อยข้อเท้ามอบเป็นของขวัญวันเกิดให้เป็นหนึ่ง (EP. 9 ตอน 1/6) และบอกเป็นหนึ่งว่า “ถ้าวันไหนที่เป็นหนึ่งต้องเดินเข้าไปในที่ที่เป็นหนึ่งรู้สึกอึดอัด ขอให้เป็นหนึ่งมองมาที่

สร้อยข้อเท้านี้ และให้มันพาเป็นหนึ่งออกมาจากตรงนั้นให้เร็วที่สุด” โดยเป็นหนึ่งในได้อาศัยสร้อยข้อเท้านี้เป็นเครื่องคลายใจในฉากต่อมาที่โดนพ่อของตัวเองมาต่อว่าถึงที่ทำงานที่มีภาพไม่สมควรของเป็นหนึ่งในถูกเผยแพร่ในสื่อ อีกครั้งหนึ่งคือฉากที่พ่อเกรซและมาตาลดาบอกเป็นหนึ่งว่า “เวลาที่เจอเรื่องอะไรยาก ๆ หรือว่าอะไรที่มากกระทบจิตใจเรา จนเหมือนว่ามันจะผ่านไปไม่ได้ ให้เราหลับตา หายใจ แล้วก็เดินเข้าร้านเวทย์มนต์ในใจของเรา แล้วเราก็เลือกพลังวิเศษของเราออกมาด้วยใจที่สงบนิ่ง” (EP. 15 ตอน 4/6) ซึ่งเป็นสิ่งเตือนใจที่ดีในฉากที่เป็นหนึ่งต้องทำการผ่าตัดรักษาพ่อเกรซโดยที่ไม่รู้ตัวมาก่อน

ความใจดีของมาตาลดาทำให้ช่วงเวลาที่อยู่กับเป็นหนึ่งเป็นช่วงเวลาที่เป็นหนึ่งสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ มีความสบายใจ และปล่อยวางความกลัวและความกังวลในใจได้มาก ดังที่เป็นหนึ่งเอ่ยบอกกับคุณแพงว่า “ผมอยากให้คุณแพงเจอคนที่ทำให้คุณแพงสบายใจ เป็นตัวของตัวเองได้ตลอดเวลา คนที่ทำให้คุณแพงยิ้มได้เยอะ ๆ ได้ใช้ชีวิตเป็นปกติ ปกติจนทำให้คุณแพงลืมความกลัวทั้งหมดนี้ไปได้” (EP. 8 ตอน 6/6) ซึ่งเราสามารถเข้าใจได้อย่างแจ่มชัดว่า ที่เป็นหนึ่งพูดนี้หมายถึงการอยู่กับคนอย่างมาตาลดานั่นเอง

4.2 การให้ความเข้าใจและความกรุณา

นอกเหนือจากพลังวิเศษของความสงบนิ่งที่พ่อเกรซทำเป็นตัวอย่างและสอนให้มาตาลดารู้จักในหัวข้อก่อนหน้าแล้ว ในร้านเวทย์มนต์ยังมีพลังวิเศษอีกชนิดหนึ่งคือความเข้าใจ (empathy) และความกรุณา (compassion) ที่ต้องการให้คนที่มีความทุกข์ได้คลายจากความทุกข์นั้น สิ่งที่พ่อเกรซบอกกับมาตาลดาในฉากห้องแต่งตัว (EP. 2 ตอน 3/6) นอกจากจะเป็นการใช้พลังวิเศษในการดูแลจิตใจของตนเอง ยังเป็นการขยายพลังวิเศษออกไปดูแลผู้อื่นด้วยความเข้าใจและด้วยความกรุณา

แรกสุดเมื่อมาตาลดาถูกเพื่อนล้อเลียนเรื่องความเป็น LGBTQ ของพ่อเกรซซึ่งทำให้มาตาลดาโกรธเพื่อนที่มาล้อแบบนั้น พ่อเกรซขยายมมมองให้มาตาลดาเข้าใจเพื่อนในอีกมุมหนึ่งว่า “สิ่งที่เพื่อนทำมันไม่ถูก แต่เพื่อนอาจไม่มีใครคอยบอกว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ควรพูด” (EP. 2 ตอน 2/6)

เรื่องราวของเพื่อนที่ซื้อต้นน้ำซึ่งมักล้อมาตาลดาอย่างคงเกิดขึ้นอีก กระทั่งภายหลังมาตาลดาตกใจไม่ไหวจนไปทำร้ายเพื่อน เด็กและผู้ปกครองของทั้งคู่ต้องเข้าพบฝ่ายปกครอง หลังจากนั้นเมื่อกลับถึงบ้านมาตาลดาบ่นกับพ่อเกรซว่า “พ่อต้นน้ำใจร้าย” พ่อเกรซบอกมาตาลดาว่า “เค้าใจร้ายเพราะว่าเราไม่เหมือนเค้า แค่นั้นเอง” และ “มาตาจะโมโหคนที่ใจร้ายกับเราทุกคนไม่ได้หรอกนะ ไม่อย่างนั้น มาตาจะกลายเป็นคนใจร้ายเหมือนเค้า” และที่สำคัญ “คนใจร้ายที่ทำให้คนอื่นเจ็บปวดนี้แหละคือคนที่เจ็บปวดที่สุด” (EP. 2 ตอน 3/6) ทั้งหมดนี้เป็นคำสอนที่ทำให้มาตาลดาเรียนรู้ที่จะมองคนที่ทำร้ายผู้อื่นในอีกมุมหนึ่งด้วยความเข้าใจ นอกจากนั้นพ่อเกรซยังบอกมาตาลดาเพิ่มเติมว่า “มาตามีพลังของความใจดี ต่อจากนี้ถ้าใครมาใจร้ายกับมาตา ให้มาตากลับไปในร้านเวทย์มนต์ของมาตาในใจ แล้วเอาพลังของความใจดีออกมาให้เค้า” (EP. 2 ตอน 3/6) ทำให้เห็นว่า นอกจากคุณสมบัติของการให้ความเข้าใจแล้ว พลังวิเศษที่พ่อเกรซบ่มเพาะไว้ให้กับมาตาลดาก็คือคุณสมบัติความกรุณา คือความยินดีในการช่วยเหลือผู้ที่มีความทุกข์ให้คลายหรือพ้นจากความทุกข์นั้น

ความเข้าใจและความกรุณาที่มาตามใจให้กับพ่อเกรซ แปรเปลี่ยนเป็นความพยายามที่จะทำให้อางอาม่าหายโกรธกับการที่พ่อเกรซเปิดเผยว่าตนเองเป็น LGBTQ มาตามใจเคยอธิบายให้เป็นหนึ่งฟังถึงความเข้าใจในประเด็นนี้ว่า “พ่อร้องไห้เพราะคิดถึงอางอาม่า และฉันสัมผัสได้ว่าอางอาม่าก็คิดถึงพ่อเหมือนกัน” (EP. 5 ตอน 3/6) และ “สิ่งที่มาตามใจได้แมนที่สุด ไม่ใช่เลือด (ที่พ่อเกรซถูกอางอาม่าตี) แต่คือน้ำตา มันเจ็บปวดยิ่งกว่าเลือดอีก” “คนที่ทำร้ายคนอื่นคือคนที่เจ็บปวดที่สุด และคนที่โดนทำร้ายจากคนที่เรารักก็เจ็บปวดไม่แพ้กันหรอก” (EP. 2 ตอน 6/6) ทั้งหมดนี้ทำให้มาตามใจมองปรากฏการณ์ที่พ่อเกรซถูกอางอาม่าทำร้ายเพราะความโกรธอย่างเข้าใจ รวมถึงสามารถเข้าใจอาม่าที่มีแต่ความเจ็บปวดในใจที่ต้องพยายามซ่อนเอาไว้ด้วยเช่นกัน การที่มาตามใจพยายามช่วยให้อางอาม่าหายโกรธพ่อเกรซ จึงไม่ได้เพียงทำเพื่อพ่อเกรซคนเดียว แต่เป็นการช่วยเยียวยาความทุกข์จากความเจ็บปวดใจของอาม่า รวมถึงความทุกข์จากความโกรธและความเป็นห่วงลูกชายคนเดียวของอางอาม่าเช่นกัน

มาตามใจยังมีความเข้าใจให้กับเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ครั้ง ตัวอย่างเช่น ตอนที่เป็นหนึ่งในเหล่าถึงประสบการณ์วัยเด็กของเขาให้มาตามใจฟัง ว่าเขาไม่เคยทำอะไรตามใจตัวเองเลย มีแต่ทำตามในสิ่งที่พ่อแม่ต้องการ “ถ้าผมทำตามใจตัวเอง คุณพ่อคุณแม่ต้องผิดหวัง คุณคิดว่าผมอ่อนแอมั้ย” มาตามใจตอบเป็นหนึ่งว่า “ไม่ และไม่มีวันคิดด้วย เป็นหนึ่งไม่ได้อ่อนแอ แค่นี้ คุณไม่อยากให้พ่อแม่เสียใจ คุณก็เลยยอมเสียใจเอง ยอมเหนื่อยเอง ไม่ได้อ่อนแอเลย” (EP. 13 ตอน 1/6) การคลี่คลายความรู้สึกกดดันนี้ทำให้เป็นหนึ่งในสามารถมองพ่อที่เขาเคยรู้สึกไม่พอใจมาตลอดเวลาในแง่มุมที่เข้าใจมากขึ้นจนเขาสามารถเปิดใจสื่อสารกับพ่อได้ (EP. 14 ตอน 2/6) และอีกครั้งในช่วงเวลาวิกฤตที่เป็นหนึ่งต้องทำการผ่าตัดช่วยชีวิตพ่อเกรซ แม้จะทำสำเร็จแต่ก็ผ่านความตึงเครียดจนมาตามใจสามารถสังเกตได้ มาตามใจเอ่ยถามเป็นหนึ่งหลังจากที่รับรู้ว่ามีพ่อเกรซปลอดภัยแล้วว่า “แล้วเป็นหนึ่งโอเคมั้ย” (EP. 15 ตอน 4/6) และ “เป็นหนึ่งยิ้มที่ปากแต่ไปไม่ถึงลูกกะตาเหมือนครั้งแรกที่เราเจอกันอีกแล้วนะ มีอะไรที่มาตามใจช่วยได้มั้ย” ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เป็นหนึ่งได้บอกเล่าถึงความตึงเครียดที่เขา กำลังมีอยู่ แม้จะผ่าตัดสำเร็จแล้วก็ตาม มาตามใจยังกล่าวตอบเป็นหนึ่งอีกว่า “เป็นหนึ่งไม่ต้องขอโทษ แล้วก็ไม่ต้องกลัวอะไรทั้งนั้นนะ” (EP. 15 ตอน 5/6)

นอกเหนือจากคนใกล้ตัว มาตามใจยังแสดงออกถึงความเข้าใจต่อคนไข้ของเป็นหนึ่ง ฉากที่มีตัวละครที่เป็นดาราเก่าที่กำลังมีความจำเป็นต้องผ่าตัดด่วน แต่เจ้าตัวไม่ยอมรับการผ่าตัดเพราะกลัวตายขณะวางยาสลบ เป็นหนึ่งที่เป็นหมอเจ้าของไข้ไม่รู้ว่าเกลี้ยกล่อมคนไข้อย่างไร มาตามใจบอกประสบการณ์ของตัวเองให้เป็นหนึ่งฟังและให้ความเห็นเพิ่มเติมกับเป็นหนึ่งถึงกรณีคนไข้คนนี้ “หมอพินที่มาตามใจได้ไม่ใช่หมอพินที่เก่งที่สุด แต่เป็นหมอพินที่ให้อภัยมันอันนิ่งหลังทำพินเสร็จ เพราะหมอพินเห็นเราเป็นเด็กคนนึง ไม่ใช่แค่แผงพินผู้ที่เราต้องถอด” “คนไข้ของเป็นหนึ่งอาจกำลังมองหาคุณหมอใจดี หมอที่เข้าใจหัวใจของคนไข้ของคุณนะ” (EP. 6 ตอน 3/6) การแสดงความเข้าใจนี้ช่วยให้เป็นหนึ่งมองคนไข้ต่างไปจากเดิม กระทั่งสามารถหาหนทางโน้มน้าวให้คนไข้ยินยอมเข้ารับการผ่าตัดได้เป็นอย่างดี

ความเข้าใจและความกรุณาของมาตาลดา ยิ่งเมื่อแผ่ไปถึงคนที่ดูเหมือนจะเป็นคู่อริด้วยซ้ำ คุณยวนตาเป็นเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน เป็นคนประเภทช่างนินทาคนอื่นและไม่ชอบบรรดาชาว LGBTQ ในครอบครัวของมาตาลดาเลย แต่เมื่อคุณยวนตาถูกเจ้าหน้าที่นอกระบบบุกบ้านและทำร้ายร่างกายเพื่อหวังคืนเงินกู้ มาตาลดา ยื่นมือมาช่วยจ่ายดอกเบี้ยให้ยวนตา อีกทั้งครอบครัวของมาตาลดาก็ช่วยกันจัดระเบียบการเงินให้ จนคุณยวนตา รู้สึกสำนึกในบุญคุณ (EP. 11 ตอน 3/6)

4.3 ความกล้าเผชิญปัญหาและพร้อมรับผิดชอบการกระทำของตนเอง

การที่มาตาลดาต้องเผชิญความท้าทายหลายเรื่องตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะประเด็นของการอยู่ร่วมกับความแตกต่างที่ครอบครัวของตนเองไม่เหมือนครอบครัวของเพื่อนคนอื่น ๆ ที่ทำให้มาตาลดาถูกเพื่อนล้อเลียนอยู่บ่อย ๆ จนมาตาลดา รู้สึกโกรธ พ่อเกรซสอนมาตาลดาให้เรียนรู้ที่จะรับผิดชอบการกระทำของตนเองว่า “มาตาต้องตัดสินใจเองว่าจะทำยังไง แต่พ่อมีเงื่อนไข 3 ข้อ ข้อแรกมาตาต้องฝึกอดทนไว้ก่อน ถ้าทนไหวก็ปล่อยมันไป ข้อที่สอง ถ้าทนไม่ไหว ห้ามทำอะไรที่มาตาจะเสียใจทีหลัง ห้ามทำรุนแรงหรือทำผิดกฎหมาย และข้อที่สาม ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มาตาต้องรับผิดชอบการกระทำของตัวเอง ฉะนั้นก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไร มาตาคิดให้เยอะ ๆ ก่อน” (EP. 2 ตอน 2/6) ซึ่งเมื่อถึงเวลาที่มาตาเกิดอดทนไม่ไหวและไปทำร้ายเพื่อน มาตาจึงพร้อมที่จะยอมรับผิดในการกระทำของตัวเอง และสามารถขอโทษเพื่อนได้อย่างเต็มใจ (EP. 2 ตอน 3/6)

การที่มาตาลดาถูกเลี้ยงดูมาให้กล้าเผชิญปัญหาก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่มาตาลดาไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคที่เจอ โดยเฉพาะเมื่อมาตาลดาตัดสินใจไปพบกับอากงอามาเพื่อประสานรอยร้าวระหว่าง อากงอามากับพ่อเกรซ แม้จะต้องเที่ยวไปเที่ยวมาหลายครั้ง โดนต่อว่าและถูกอากงไล่หลายครั้ง แต่มาตาลดาก็มีความเพียร ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น

อีกครั้งหนึ่งในช่วงที่มาตาลดา สับสนกับความรู้สึกที่ตัวเองมีต่อเป็นหนึ่ง พ่อเกรซเปิดใจรับฟังมาตาลดา พร้อมทั้งให้มุมมองว่า “มาตาต้องยอมรับนะ เป็นหนึ่งเป็นผู้ชายที่อยู่ในโลกความเป็นจริง มาตาต้องเข้าใจไว้บ้าง การที่เรารักใคร่ไม่ได้หมายความว่าเขาคงรักเราตอบ” “ถามไปตรง ๆ อย่าเล่นเกม อย่าเล่นกับความรู้สึกของใคร พ่อไม่เคยสอนให้ลูกหนีปัญหาไม่ใช่เธอ” (EP. 12 ตอน 3/6)

4.4 การมีคุณค่าในตัวเอง

โลกของมาตาลดาเติบโตมากับการที่พ่อเกรซให้ความใส่ใจ ให้การรับฟัง เช่น “ค่อย ๆ เล่า พ่อมีเวลาเยอะแยะเลย” (EP. 12 ตอน 3/6) และเปิดโอกาสให้มาตาลดาได้สำรวจและเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเองโดยที่ไม่ถูกตัดสินว่าผิดหรือถูก มาตาลดาจึงได้เรียนรู้การกลับมาสำรวจความรู้สึกและความคิดของตัวเอง ซึ่งสำคัญมากต่อการรับรู้ถึงคุณค่าในตัวเอง

หลายฉากในละครมาตาลดาจะปรากฏคำถ้อยสั้น ๆ จากพ่อเกรซที่มีต่อมาตาลดาเสมอ เช่น ฉากที่มาตาลดาโดนเพื่อนล้อเลียนและกลับมาร้องไห้กับพ่อเกรซ มาตาลดาสงสัยว่า “ตุ๊ตเป็นคนไม่ดีเธอ” แทนที่พ่อเกรซจะสอนด้วยการอธิบาย กลับถามมาตาลดา กลับว่า “แล้วมาตาว่าพ่อเป็นคนดีมั๊ย” “ถ้าดันน้ำ

บอกว่าพ่อแม่ดี มาตาจะเชื่อมั๊ย” ซึ่งทำให้มาตาลดาในวัยเด็กค่อย ๆ ทำความเข้าใจสิ่งที่พ่อเกรซต้องการ สอนด้วยมุมมองที่มาจากความเข้าใจของตัวเองด้วย (EP. 2 ตอน 2/6)

นอกเหนือจากความคิดความเชื่อ พ่อเกรซยังเปิดโอกาสถามให้มาตาลดาได้สำรวจความรู้สึกของตนเอง เช่น “มาตารู้สึกยังไง ตอนเพื่อนล้อ” (EP. 2 ตอน 2/6) หรือตอนที่มาตาลดาไปทำร้ายเพื่อน พ่อเกรซก็ถามว่า “ตอนนี้มาตารู้สึกยังไง” และ “มาตาอยากขอโทษมั๊ย” (EP. 2 ตอน 3/6) การที่พ่อเกรซยินดีต้อนรับความรู้สึกทั้งบวกและลบที่เกิดขึ้นกับมาตาลดา ทำให้มาตาลดาเรียนรู้ที่จะยอมรับความรู้สึกเหล่านั้นที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติเช่นเดียวกัน นี่จึงเป็นหลักฐานสำคัญที่ทำให้มาตาลดาที่มีความเข้าใจในตัวเองและยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็นอย่างเต็มที่

ในฉากที่เกี่ยวข้องกับความรักที่มาตาลดากำลังรู้สึกสับสนในความรู้สึกที่มีต่อเป็นหนึ่ง พ่อเกรซให้คำแนะนำมาตาลดาพร้อมกับตอกย้ำคุณค่าในตัวเองในเวลาเดียวกันว่า “เรามีสิทธิ์ถาม เขาก็มีสิทธิ์ตอบ แม้จะเสียใจ เราจะได้รู้ความจริง แต่จำไว้ว่า อย่าให้คำตอบของคนอื่นมาด้อยค่าตัวตนหรือความนับถือในตัวเองของเรา” (EP. 12 ตอน 3/6) สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ชมได้เห็นความเป็นมาตาลดาที่มีความเข้าใจในตัวเอง มีความมั่นคงในความรู้สึก ในขณะที่เดียวกันก็พร้อมเผชิญกับความไม่แน่นอน พร้อมรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่เกียจคร้าน

อภิปรายและสรุป

ความใจดีของตัวละครมาตาลดาเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการบ่มเพาะของครอบครัว ซึ่งแม้จะเป็นครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์พร้อมก็ตาม พ่อเกรซมีความตั้งใจที่จะเลี้ยงดูมาตาลดาให้มีความสุข เป็นความสุขที่เกิดจากภายในตัวมาตาลดาเอง จึงบ่มเพาะมาตาลดาให้เรียนรู้และรู้จักโลกภายในใจของตัวเอง ผ่านการรับฟัง การตั้งคำถามเพื่อให้มาตาลดาได้รู้จักสำรวจความในใจของตัวเอง และเข้าใจความคิดความรู้สึกที่ตัวเองมีอยู่ ส่งผลให้มาตาลดารู้รักและยอมรับในความเป็นตัวเอง รวมถึงเข้าใจและยอมรับในคนอื่นที่แตกต่างจากตัวเองเช่นกัน และเมื่อต้องเผชิญปัญหาใด ๆ มาตาลดาก็มีใจพร้อมเผชิญ ไม่ว่าจะสถานการณ์นั้นจะยากลำบากแค่ไหน ความใจดีของมาตาลดาจึงปรากฏออกมาด้วยคุณสมบัติดังนี้ 1) ความสามารถในการกลับสู่พื้นที่สงบในใจ 2) ความเข้าใจและความกรุณา 3) ความพร้อมเผชิญปัญหา และ 4) การรับรู้ถึงคุณค่าในตัวเอง

เอกสารอ้างอิง (References)

- เพชรพรรณ แดนศิลป์. (2556). สู่ความกว้างของดวงใจ: บนเส้นทางงานเขียนจิตใจวิถีพุทธ. สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง และศูนย์จิตตปัญญาศึกษา.
- พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร: หนังสือพระราชทานเพลงและภาพ พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร. (2521). การพิมพ์พระนคร. Chiwaprawat Lae Patipatha Phra Achan Fan A Cha Ro. Bangkok: Kan Phim Phra Nakhon. (In Thai ชีวิตประวัติและปฏิปทา พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร).

- วิกเตอร์ อี แฟรงเกิล. (2549). Man's Search for Meaning [มนุษย์ ความหมาย และค่ายักกัณ] (อรรถัย เทพวิจิตร, ผู้แปล; พิมพ์ครั้งที่ 2). โอ้มายก้อด.
- หลวงพ่อเทียน จิตตสุโก. (2546). ปกติ หลวงพ่อเทียน จิตตสุโก และสิ่งที่ฝากไว้. กลุ่มเปิดประตูใจ.
- หลวงพ่อเทียน จิตตสุโก. (2551). เปิดประตูสู่ธรรม. มูลนิธิหลวงพ่อเทียน จิตตสุโก.
- Davidson, R. J., Kabat-Zinn, J., Schumacher, J., Rosenkranz, M., Muller, D., Santorelli, S. F., Urbanowski, F., Harrington, A., Bonus, K., & Sheridan, J. F. (2003). Alterations in brain and immune function produced by mindfulness meditation. *Psychosomatic Medicine*, 65, 564-570. <https://doi.org/10.1097/01.PSY.0000077505.67574.E3>
- Fryburg, D. A. (2020). Kindness as a Stress Reduction–Health Promotion Intervention: A Review of the Psychobiology of Caring. *American Journal of Lifestyle Medicine*, 16(1). <https://doi.org/10.1177/1559827620988268>
- Greater Good. (2021, May 27). How Meditation Changes the Brain [Video]. https://greatergood.berkeley.edu/video/item/mindfulness_meditation_and_the_brain
- Inner Development Goals. (2021). Inner Development Goals: Background, method and the IDG framework. https://static1.squarespace.com/static/600d80b3387b98582a60354a/t/61aa2f96dfd3fb39c4fc4283/1638543258249/211201_IDG_Report_Full.pdf
- Luthans, F., Avolio, B. J., Avey, J. B., & Norman, S. M. (2007). Positive Psychological Capital: Measurement and Relationship with Performance and Satisfaction. *Leadership Institute Faculty Publications*. 11.
- Nelson-Coffey, S. K., Bohlmeijer, E. T., & Schotanus-Dijkstra, M. (2021). Practicing Other-Focused Kindness and Self-Focused Kindness Among those at Risk for Mental Illness: Results of a Randomized Controlled Trial. *Frontier in Psychology*, 12(741546).
- Psychology Today. (2023, August 1). Two Parts of the Brain Govern Much of Mental Life: Understanding the Roles of the Amygdala and the Prefrontal Cortex. <https://www.psychologytoday.com/us/blog/thinking-in-black-white-and-gray/202111/two-parts-the-brain-govern-much-mental-life>

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาชุดเครื่องประดับเงินร่วมสมัย
จากอัตลักษณ์ลวดลายของตุงไทลื้อ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
Creative Industrial Product Design: A Case Study of Contemporary Silver Jewellery
from Tung Tai Lue's Pattern Identity in Chiang Kham District, Phayao Province.

นงค์นุช กลิ่นพิกุล¹ เมตตา ศิริสุข²
Nongnuch Klinphikun¹ Metta Sirisuk²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นแบบผสมเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ตุงไทลื้อ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 2) เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชุดเครื่องประดับจากอัตลักษณ์ของตุงไทลื้อ ในงานวิจัยนี้ผู้ให้ข้อมูล คือ ปราชญ์ชาวบ้าน ช่างทองตุงและพระสงฆ์ โดยผู้วิจัยได้ยื่นขอจริยธรรมการวิจัยในคนก่อนที่จะนำเครื่องมือไปเก็บโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างไม่เป็นทางการ เกี่ยวกับวิถีชีวิตประเพณี พิธีกรรมและข้อมูลเกี่ยวกับตุงไทลื้อวิถีชีวิตความเป็นอยู่และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง ในเชิงปริมาณโดยการคัดเลือกแนวคิดเบื้องต้นแบบ Concept scoring จากผู้ประกอบการออกแบบและผลิตเครื่องประดับจากนั้นจึงนำรูปแบบที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและการผลิตเครื่องประดับประเมินความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อนำแบบที่ได้ไปผลิตเป็นต้นแบบต่อไป ในงานวิจัยนี้เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิด “การเชื่อมต่อสัญญาและความเชื่อ” โดยนำสัญญาลวดลายบนผืนตุงไทลื้อที่เป็นอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ไทลื้อเชียงคำมาเป็นแนวทางในการออกแบบชุดเครื่องประดับที่ประกอบไปด้วย ต่างหู แหวนและจี้ จำนวน 3 ชุด ได้แก่ ชุดพรรณพฤกษา ชุดสัตว์และชุดสิ่งของเครื่องใช้ ตามการจัดกลุ่มลายที่อยู่บนผืนตุงไทลื้อโดยมีรูปแบบที่ทันสมัยเพิ่มมูลค่าในเรื่องราวผสมผสานความเชื่อเข้าไปในตัวผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับความต้องการกับผู้บริโภคและมีรูปแบบที่สามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม

คำสำคัญ: ออกแบบผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ อัตลักษณ์ ตุงไทลื้อ

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและสร้างสรรค์ศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Doctoral Student, Fine and Applied Arts Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Assistant Professor Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

Abstract

This research is a mix of qualitative and quantitative, with objectives 1) To study the identity of Tung Tai Lue, Chiang Kham District, Phayao Province, 2) To design a jewellery series of industrial products based on the identity of Tung Tai Lue. The informant is a local philosopher. Tung Weavers and Monks The researcher applied for approval of human research ethics before collecting the instrument. Through informal, in-depth interviews about traditional lifestyles. Rituals and information related to Tung Tai Lue, lifestyle, and other factors Quantitatively by selecting a preliminary concept score from jewellery design and manufacturing entrepreneurs. The resulting model is then taken to jewellery design and manufacturing specialists to evaluate their satisfaction with the product format. To use the resulting design to produce the next prototype. This research is about the design of creative industrial products using the concept of "connecting symbols and beliefs." Using the symbol from the pattern on the Tung Tai Lue canvas as a guide in the design of the silver jewellery set, which contains earrings, rings, and pendants Three sets include plants, animals, and things. According to the grouping of stripes on the Tung Tai Lue, modern patterns add value by incorporating beliefs into products that align with consumer needs in an industrial production format.

Keywords: Product Design, Creative Products, Identity, Tung Tai Lue

บทนำ

ตุ่งใช้เป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อความศรัทธา มีลักษณะสีเหลืองผืนผ้ายาวห้อยลงมาผูกติดกับเสา หรือปลายไม้ไม่มีลวดลาย สีและความกว้างยาวที่แตกต่างกันไปตามการใช้งาน วัสดุที่ใช้ทำตุ่ง เช่น ผ้าทอด้วยเทคนิคการขีดหรือจก ตุ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชาวไทลื้อมีการนำไปใช้ในพิธีกรรมหรือในการแสดงถึงความ เป็นตัวตน สำหรับชาวไทลื้อตุ่งจึงเป็นเครื่องสักการบูชาเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของวัฒนธรรมชาวไทลื้อแสดงถึงวิถีชีวิตประจำวันซึ่งสืบต่อกันมาอย่างช้านาน

การถวายตุ่งมักถูกจัดขึ้นทุกปีในวันสงกรานต์ซึ่งเป็นวันที่มีการรวมญาติพี่น้อง ชาวไทลื้อมีความเชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์ของความดีเป็นสิริมงคล ตุ่งถูกนำไปใช้ประกอบร่วมในประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ เช่น ประเพณีตานก๋วยสลาก ประเพณีฟังเทศน์มหาชาติ ประเพณีตานตุ่ง ประเพณีขึ้นธาตุ พิธีไหว้ผีเจ้าเมืองและงานสืบสานตำนานไทลื้อ เป็นต้น พิธีกรรมเป็นกระบวนการสำคัญในวัฒนธรรมของชาวไทลื้อเพื่อสาน

สัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนและกับพลังนามธรรมผ่านผู้ประกอบพิธี [12] นอกจากนั้นยังความเชื่อในเรื่องของการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วให้ได้ขึ้นสวรรค์และการต่ออายุขัยของตัวเอง ชาวไทลื้อจึงให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในพุทธศาสนาในรูปแบบต่างๆ [3]

ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560- 2579) การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนามิติด้านวัฒนธรรมโดยการนำทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ การสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์เป็นแนวความคิดขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่ใช้องค์ความรู้ทางการศึกษา การสร้างสรรค์งานและการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรมเมื่อผสานกับความรู้ทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่นำไปสู่อุตสาหกรรมการสร้างสรรค์หรืออุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องพึ่งพาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นสำคัญ เศรษฐกิจสร้างสรรค์จึงเป็นแนวความคิดพัฒนาเศรษฐกิจในการนำวัฒนธรรมไปสู่สากลการนำอัตลักษณ์เป็นจุดที่สร้างมูลค่าความได้เปรียบทางเศรษฐกิจโดยการใช้วัฒนธรรมผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สินค้าทางวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ทำให้เกิดเอกลักษณ์เกิดการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเป็นคุณค่าและนำไปสู่นวัตกรรม [14] เครื่องประดับเงินอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์หมวดแฟชั่นที่มีมูลค่ามีความต้องการทั้งการนำเข้าและการส่งออกแม้ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ก็ตามแต่คนยังคงต้องการที่พึงพอใจในด้านการงาน เงิน ความรักหรือสุขภาพโดยเฉพาะกลุ่มลูกค้าเพศหญิงที่มีชื่นชอบในเรื่องของไสยศาสตร์ บูชาเครื่องรางของขลังแต่ไม่ได้มีความรู้ด้านการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ [9] จากกระแสนิยมสินค้าแฟชั่นที่มีการผสมผสานสายมูรวมไว้ด้วยกันอย่างลงตัวสามารถพกติดตัวได้เสมือนเป็นเครื่องประดับได้ [1] ผู้วิจัยได้เล็งเห็นคุณค่าของความสวยงามและความเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นตัวตนของตุ้งไทลื้อมาถ่ายทอดวัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จักสัญลักษณ์และความหมาย งานวิจัยนี้จึงเป็นการนำสัญลักษณ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์ตุ้งไทลื้อมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภคโดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ตุ้งไทลื้อ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 2) เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชุดเครื่องประดับจากอัตลักษณ์ของตุ้งไทลื้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

เชิงคุณภาพ

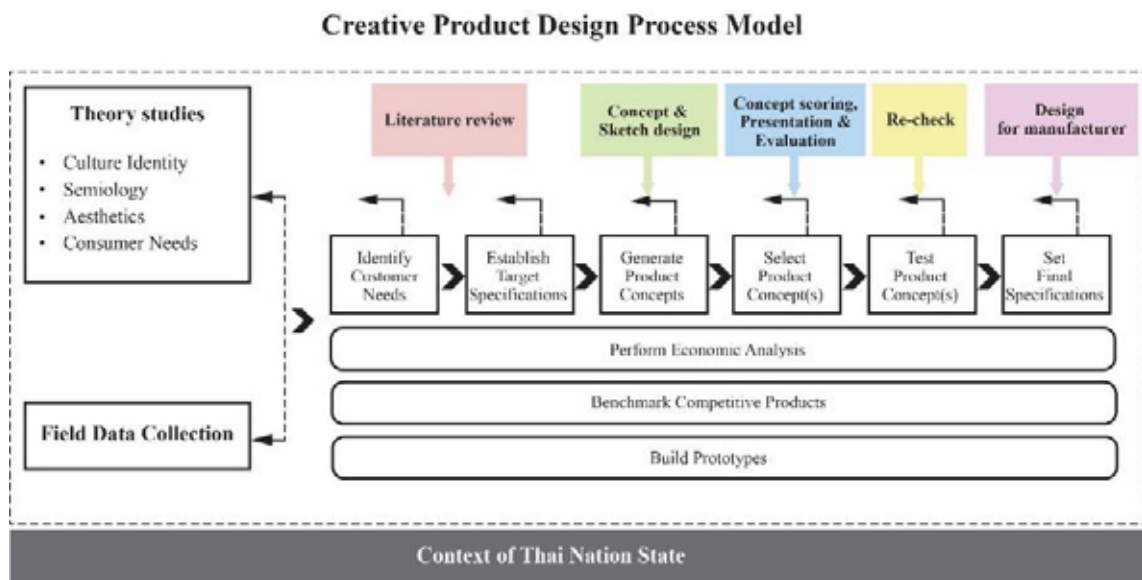
เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตุ้งไทลื้อ ด้วยวิธีการทางคติชนวิทยาซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากหลักฐานที่พบหลังปี พ.ศ. 2500 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม ความเชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับตุ้งไทลื้อ ได้แก่ การนำไปใช้และรูปแบบลวดลายบนผืนตุ้งไทลื้อ 2) การลงพื้นที่ภาคสนามชุมชนไทลื้อ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา มีผู้ให้ข้อมูล คือ ปราชญ์ชาวบ้าน ช่างทอตุ้งและพระสงฆ์ โดยก่อนเริ่มเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ยื่นขออนุมัติจริยธรรมการวิจัยในคนกับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยได้รับ

อนุมัติเลขที่การรับรอง 272-261/2565 จากนั้นจึงนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างไม่เป็นทางการ พร้อมการจดบันทึกตลอดจนการบันทึกเสียงและถ่ายภาพ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลซึ่งจำแนกออกเป็น 1) ความเชื่อและความศรัทธา 2) วิถีชีวิตความเป็นอยู่ 3) ประเพณีและพิธีกรรม 4) ตุงไทลื้อ แล้วสรุปในประเด็นที่สำคัญสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ตรงกันแล้วนำข้อมูลทีวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับข้อมูลภาคเอกสารแล้วจึงสรุปข้อมูลที่ได้

เชิงปริมาณ

เป็นการประเมินเลือกแนวคิดเบื้องต้นแบบ Concept Scoring จากผู้ประกอบการออกแบบและผลิตเครื่องประดับเพื่อคัดกรองเลือกรูปแบบเบื้องต้นก่อนนำไปประเมินความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการออกแบบและการผลิตเครื่องประดับมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 7 ราย แล้วจึงสรุปผลพร้อมทั้งแก้ไขรูปแบบเพื่อนำไปใช้ในการผลิตต้นแบบต่อไป ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญในรูปแบบผลิตภัณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ 5 มากที่สุด 4 มาก 3 ปานกลาง 2 น้อยและ 1 น้อยที่สุด จากนั้นจึงนำค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ 4.50-5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 3.50-4.49 หมายถึง พึงพอใจมาก 2.50-3.49 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 1.50-2.49 หมายถึง พึงพอใจน้อยและ 1.00-1.49 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 1 กระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์

ที่มา : (ณรงค์ชู กลิ่นพิกุล)

ในงานวิจัยนี้มีกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

ระบุความต้องการของลูกค้า (Identify Customer Needs)

ผู้วิจัยได้สรุปแล้วทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลความต้องการของผู้บริโภคมาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า กลุ่มแพชชั่นในกลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับมีการส่งออกและนำเข้ามากที่สุดของสินค้าทั้งหมดในประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มีการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา เยอรมัน สิงคโปร์และมาเลเซีย โดยมีมูลค่า 2,216.41 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 16.76 [5] และเมื่อพิจารณาตามโครงสร้างสินค้าพบว่าในปี 2563-2565 เครื่องประดับที่ทำด้วยเงินมีการส่งออกมากที่สุด [4] ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิต การค้าอัญมณีและเครื่องประดับของโลก ด้วยนโยบายภาครัฐที่ให้การสนับสนุนและมีโครงสร้างอุตสาหกรรมที่แข็งแกร่งมีการขยายตัวต่อเนื่องมีตลาดรองรับทั้งในและต่างประเทศ [2] มีการสนับสนุนส่งเสริมและให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะประเทศที่ไทยต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อให้สามารถนำเข้าวัตถุดิบที่มีคุณภาพและราคาถูกรวมถึงการผลักดันการค้าเสรีให้เกิดเป็นรูปธรรมลดการกีดกันด้วยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี จะเป็นการเพิ่มโอกาสให้แก่อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ [13] ผู้วิจัยยังได้พิจารณาถึงแนวโน้มในการออกแบบเครื่องประดับที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบันคือเครื่องประดับเงิน 925 ที่มีความต้องการรูปแบบที่ทันสมัย

กำหนดกลุ่มเป้าหมาย (Establish Target Specifications)

ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มวัยทำงาน พนักงานบริษัทหรือองค์กรที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี มีการใช้ชีวิตแบบทันสมัยพร้อมเปิดรับเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการเปิดกว้างและตอบรับต่อสังคมโซเชียล นิยมสินค้าที่ดึงดูดใจและสะดุดตาในระดับราคาที่เหมาะสมตามลักษณะคุณภาพสินค้า มีความต้องการสวมใส่เพื่อเสริมบุคลิกภาพหรือตามกระแสแฟชั่นและเสริมความมั่นใจตามความเชื่อ

การสร้างแนวคิดผลิตภัณฑ์ (Generate Concept Product)

โดยการใช้แนวคิด “การเชื่อมต่อสัญญาและความเชื่อ” ซึ่งมาจากแนวคิดการนำลวดลายที่อยู่บนตุ้งไทลื้อซึ่งเป็นลวดลายที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและความเชื่อของชาวไทลื้อ ผสมผสานกับรูปทรงเลขาคณิต โดยมีรูปแบบที่ทันสมัยสามารถสวมใส่ได้ทุกโอกาสเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายทั้งรูปแบบและราคาสามารถผลิตในระบบอุตสาหกรรมสามารถรองรับตลาดสากลได้ โดยมีแนวคิดในการออกแบบ ดังนี้

1. เป็นผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินที่ออกแบบจากอัตลักษณ์ความเชื่อและความศรัทธาโดยการนำลวดลายบนผืนตุ้งไทลื้อมาออกแบบเป็นลวดลายที่ดูเรียบหรูร่วมสมัยและมีความหมายส่งเสริมความมั่นใจความเชื่อให้กับผู้สวมใส่ โดยใช้หลักการ SCAMPER ในการออกแบบ
2. การออกแบบแบ่งออกเป็น 3 Collection ได้แก่ สัตว์ พรรณพฤกษาและสิ่งของเครื่องใช้ ซึ่งแต่ละชุดจะประกอบไปด้วย 1) สร้อยคอพร้อมจี้ 2) ต่างหู 3) แหวน

3. วัสดุที่ใช้ในการผลิตคือ เงินแท้ 925 ใช้ส่วนผสมที่สามารถหาซื้อได้ในประเทศมีสีที่สอดคล้องกับ โทนสีของลวดลายบนพื้นตุงไถลื้อเป็นวัสดุในการตกแต่งตัวเรือนและการชุบเคลือบด้วยไม่เกิน 20 %

การเลือกแนวคิดผลิตภัณฑ์ (Select Product Concepts)

การคัดเลือกแนวคิดเบื้องต้นแบบ Concept scoring โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 5 ชุดให้เลือกให้ เหลือกลุ่มละ 3 ชุด โดยการแทนค่าในสูตร

ค่า Weight x ระดับ Rating ของแต่ละหัวข้อที่ผู้ประกอบการกำหนดไว้

Weighted Score = _____

100

การเลือกแนวคิดจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิต โดยการประเมินความพึงพอใจใน รูปแบบชุดเครื่องประดับให้เหลือกลุ่มละ 1 ชุด โดยการวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย (X) และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

การทดสอบแนวคิดผลิตภัณฑ์ (Test Product Concept)

เป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่มุ่งเน้นในการประเมินความสมบูรณ์ของ ผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองแนวโน้มความต้องการและความพึงพอใจของตลาด ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ที่ สร้างขึ้นมีความเหมาะสมและน่าสนใจต่อกลุ่มเป้าหมายก่อนที่จะนำไปกำหนดรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ที่ จะผลิตจริง โดยผู้วิจัยได้เลือกการทดสอบแนวคิดผลิตภัณฑ์ ดังนี้

โดยการวิเคราะห์คู่แข่ง โดยศึกษาผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันในตลาดและวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน ระบุ โอกาสในการสร้างความแตกต่างให้กับแนวคิดผลิตภัณฑ์และตอบสนองความต้องการที่คู่แข่งอาจมองข้าม

โดยการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จากข้อเสนอแนะซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสามารถให้มุมมองที่มี คุณค่าเกี่ยวกับศักยภาพทางการตลาดความเป็นไปได้และการปรับปรุงศักยภาพของแนวคิดผลิตภัณฑ์

โดยการสร้างโครงร่างแบบผลิตภัณฑ์ 3 มิติที่สามารถแสดงภาพรวมและคุณลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ เหมือนจริงทุกอย่าง เช่น ขนาด สี ผิวสัมผัส วิธีการสวมใส่ การทำความสะอาดและอื่นๆ เป็นต้น

การกำหนดแบบขั้นสุดท้าย (Set Final Specification)

เป็นการกำหนดรายละเอียดก่อนการผลิต (Details Design) ที่เกิดขึ้นหลังมีการแก้ไขปรับปรุงแบบ เป็นขั้นตอนที่จะต้องกำหนดขนาด ลักษณะพื้นผิว สีของผลิตภัณฑ์ วัสดุในการผลิตรวมถึงเทคนิคในการผลิต ที่ชัดเจน

ผลการวิจัย

อัตลักษณ์ของตุงไทลื้อ

ผลการวิจัยพบว่า ชาวไทลื้อ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา มีวิถีการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันผ่านการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นโดยมีความเชื่อในพลังนามธรรมและศรัทธาในพระพุทธศาสนา ชาวไทลื้อมีความเชื่อในการถวายทานทำบุญสร้างกุศลโดยหวังว่าผลบุญที่ทำจะนำไปใช้ในชาติหน้า จากความเชื่อจึงทำให้เกิดพิธีกรรมและการจัดงานประเพณีต่างๆ เช่น พิธีกรรมไหว้ผีเมือง พิธีเทศน์มหาชาติถวายปราสาทขาว ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีตานตุงและการรื้อฟื้นความเป็นไทลื้อจากการจัดงานสืบสานตำนานไทลื้อที่มีการจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในการประกอบพิธีกรรมของชาวไทลื้อจะต้องประกอบไปด้วยผู้ทำพิธี ผู้ร่วมพิธีและอุปกรณ์ประกอบพิธี "ตุง" คือ สิ่งที่มีการนำไปใช้ในการประกอบพิธีกรรมและประเพณีต่างๆ ตุงยังเป็นสิ่งที่ใช้ในการสักการบูชา ชาวไทลื้อมีความเชื่อว่าการถวายตุงนั้นเป็นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วโดยเชื่อว่าบรรพบุรุษของพวกเขาจะได้รับผลบุญและเกาะชายฝืนตุงที่แกว่งไปมาให้พ้นจากขุมนรกและได้ไปสู่สวรรค์ ดังนั้นจึงได้มีการนำตุงมาเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกถึงความเป็นตัวตนไทลื้อ การฉลุลวดลายตุงลงแผ่นเหล็กประดับนอกรัศมีและสถานที่สาธารณะในชุมชน วัสดุที่ใช้ในการผลิตตุงมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามบริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความต้องการสะดวกสบาย ความรวดเร็วและความคงทน เช่น การเปลี่ยนจากการย้อมสีธรรมชาติมาเป็นการใช้染料สำเร็จที่มีการย้อมสีสังเคราะห์ขึ้นเพื่อความรวดเร็ว ราคาถูกและมีสีที่สดคงทน ลวดลายที่อยู่บนฝืนตุงไทลื้อล้วนแล้วมาจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อและความศรัทธาในพุทธศาสนา การจัดวางลวดลายขึ้นอยู่กับทักษะและประสบการณ์ของช่างทอตุงโดยมีการจัดวางลายหลัก ลายรองและลายประกอบ ลวดลายที่อยู่บนฝืนตุงไทลื้อสามารถจัดกลุ่มลายออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มพรรณพฤกษา เช่น ลายดอกจันทร์ ลายเครือเถาและลายต้นดอก(ภาชนะที่มีดอกไม้ปักอยู่) กลุ่มสัตว์ เช่น ช้าง ม้า ไก่ ผีเสื้อ นก นาคและมอม กลุ่มสิ่งของเครื่องใช้ เช่น ลายเรือ พาน คัมภีร์ ธง คนโทและปราสาทซึ่งเป็นลายประธานเพราะมีขนาดใหญ่จัดอยู่กึ่งกลางของฝืนตุงส่วนใหญ่จะมีชั้นปราสาท 3-5 ชั้น ขึ้นอยู่กับฐานะทางการเงินของผู้ที่ทำการถวาย ตุงมีการจัดวางลวดลายที่ต่างกันบ้างเล็กน้อยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทักษะและประสบการณ์ของช่างทอตุง

ภาพที่ 2 ตุงไทลื้อในพื้นที่ อำเภอเชิงคำ จังหวัดพะเยา
ที่มา : (นงคันุช กลิ่นพิกุล)

การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับเงิน

ผลการคัดเลือกแนวคิดเบื้องต้นแบบ Concept Scoring จากผู้ประกอบการออกแบบและผลิตเครื่องประดับโดยผู้ประกอบการจะพิจารณาความเป็นไปได้ในการจำหน่ายและผลิตแบบอุตสาหกรรม

ตารางที่ 1 การคัดเลือกแนวคิดเบื้องต้นโดย Concept scoring จากผู้ประกอบการออกแบบและผลิตเครื่องประดับในชุดพรรณพฤกษา

ชุดพรรณพฤกษา											
ข้อกำหนด		A1		A2		A3		A4		A5	
		Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score
1) ตัดทอนลดทอนดูงไถ่ลื้อ	15	5	0.75	5	0.75	5	0.75	3	0.45	4	0.60
2) ง่ายต่อการสวมใส่	10	5	0.50	5	0.50	5	0.50	5	0.50	3	0.30
3) ง่ายต่อการพกพา (ไม่หนักเกินไปในขณะสวมใส่)	10	3	0.30	4	0.40	3	0.30	3	0.30	4	0.40
4) มีขนาดที่เหมาะสมในการสวมใส่	10	4	0.40	5	0.50	4	0.40	4	0.40	3	0.30
5) ง่ายต่อการทำความสะอาด	10	1	0.10	4	0.40	5	0.50	5	0.50	2	0.20
6) ง่ายต่อการผลิต	15	3	0.45	5	0.75	5	0.75	4	0.60	4	0.60
7) วัสดุที่ใช้ผลิตหาซื้อได้ง่าย	10	5	0.50	5	0.50	5	0.50	5	0.50	5	0.50
8) ต้นทุนต่ำ	20	2	0.40	5	1.00	5	1.00	3	0.60	4	0.80
รวมทั้งหมด	100		3.40		4.80		4.70		3.85		3.70
ลำดับ		5		1		2		3		4	
ควรนำไปพัฒนาต่อ?		ไม่		ใช่		ใช่		ใช่		ไม่	

จากตารางที่ 1 พบว่า รูปแบบ A2 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.80 รูปแบบ A3 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.70 และรูปแบบ A4 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 3.85 ตามลำดับทั้ง 3 รูปแบบจะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต่อไป

ตารางที่ 2 การคัดเลือกแนวคิดเบื้องต้นโดย Concept scoring จากผู้ประกอบการออกแบบและผลิตเครื่องประดับในชุดสัตว์

ชุดสัตว์													
Decision Matrix		B1		B2		B3		B4		B5			
ข้อกำหนด	Weight	Rating		Weighted Score		Rating		Weighted Score		Rating		Weighted Score	
		Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score		
1) ตัดทอนลวดลายตุงไทลื้อ	15	5	0.75	4	0.60	5	0.75	4	0.60	4	0.60		
2) ง่ายต่อการสวมใส่	10	5	0.50	4	0.40	5	0.50	5	0.50	4	0.40		
3) ง่ายต่อการพกพา (ไม่หนักเกินไปในขณะสวมใส่)	10	3	0.30	3	0.30	4	0.40	4	0.40	4	0.40		
4) มีขนาดที่เหมาะสมในการสวมใส่	10	4	0.40	4	0.40	4	0.40	4	0.40	4	0.40		
5) ง่ายต่อการทำความสะอาด	10	4	0.40	2	0.20	3	0.30	5	0.50	4	0.40		
6) ง่ายต่อการผลิต	15	5	0.75	5	0.75	5	0.75	5	0.75	5	0.75		
7) วัสดุที่ใช้ผลิตหาซื้อได้ง่าย	10	5	0.50	5	0.50	5	0.50	5	0.50	5	0.50		
8) ต้นทุนต่ำ	20	3	0.60	2	0.40	4	0.80	4	0.80	4	0.80		
รวมทั้งหมด	100		4.20		3.55		4.40		4.45		4.25		
ลำดับ		4		5		2		1		3			
ควรนำไปพัฒนาต่อ?		ไม่		ไม่		ใช่		ใช่		ใช่			

จากตารางที่ 2 พบว่า รูปแบบ B4 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.45 รูปแบบ B3 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.40 และรูปแบบ B5 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.25 ตามลำดับทั้ง 3 รูปแบบจะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต่อไป

ตารางที่ 3 การคัดเลือกแนวคิดเบื้องต้นโดย Concept scoring จากผู้ประกอบการออกแบบและผลิตเครื่องประดับในชุดสิ่งของเครื่องใช้

ชุดสิ่งของเครื่องใช้											
Decision Matrix	C1		C2		C3		C4		C5		
ข้อกำหนด	Weight										
		Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score	Rating	Weighted Score
1) ตัดทอนลดลายตุ้งไถ่ลือ	15	5	0.75	3	0.45	3	0.45	4	0.60	5	0.75
2) ง่ายต่อการสวมใส่	10	4	0.40	5	0.50	4	0.40	5	0.50	4	0.40
3) ง่ายต่อการพกพา (ไม่หนักเกินไปในขณะสวมใส่)	10	3	0.30	4	0.40	4	0.40	3	0.30	4	0.40
4) มีขนาดที่เหมาะสมในการสวมใส่	10	4	0.40	4	0.40	4	0.40	4	0.40	4	0.40
5) ง่ายต่อการทำความสะอาด	10	3	0.30	1	0.10	3	0.30	4	0.40	4	0.40
6) ง่ายต่อการผลิต	15	5	0.75	5	0.75	5	0.75	5	0.75	5	0.75
7) วัสดุที่ใช้ผลิตหาซื้อได้ง่าย	10	5	0.50	5	0.50	5	0.50	5	0.50	5	0.50
8) ต้นทุนต่ำ	20	3	0.60	4	0.80	3	0.60	3	0.60	4	0.80
รวมทั้งหมด	100		4.00		3.90		3.80		4.05		4.40
ลำดับ		3.00		4.00		5.00		2.00		1.00	
ควรนำไปพัฒนาต่อ?		ใช่		No		No		ใช่		ใช่	

จากตารางที่ 3 พบว่า รูปแบบ C5 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.40 รูปแบบ C4 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.05 และรูปแบบ C1 มีผลคะแนนรวมเท่ากับ 4.00 ตามลำดับทั้ง 3 รูปแบบจะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ต่อไป

ผลการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทางด้านการออกแบบและการผลิตมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบเครื่องประดับเงินชุดพรรณพฤกษา

รายละเอียด	ชุดพรรณพฤกษา								
	A2			A3			A4		
	X	SD	เกณฑ์การประเมิน	X	SD	เกณฑ์การประเมิน	X	SD	เกณฑ์การประเมิน
ด้านอัตลักษณ์									
1) รูปแบบผลิตภัณฑ์ภาพรวมแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์วัฒนธรรมของชาติพันธุ์ไทลื้อ	4.00	0.53	มาก	3.86	0.64	มาก	3.43	0.73	ปานกลาง
ด้านความสวยงาม									
2) รูปแบบมีความทันสมัยแปลกใหม่เหมาะสมกับผู้บริโภค	3.86	1.19	มาก	2.43	3.60	น้อย	2.14	3.27	น้อย
3) มีรูปทรง ลวดลายและสีสันทันที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ดั้งเดิม	3.29	2.60	ปานกลาง	2.14	3.31	น้อย	1.86	2.80	น้อย
ด้านการใช้งาน									
4) รูปแบบมีขนาดที่เหมาะสม	3.86	1.19	มาก	2.71	2.99	ปานกลาง	2.43	2.77	น้อย
5) ทำความสะอาดง่าย	3.29	2.60	ปานกลาง	2.14	3.31	น้อย	1.86	2.61	น้อย
6) มีรูปแบบที่สวยงามเหมาะสมสัมพันธ์กับผู้บริโภค	3.43	2.61	ปานกลาง	2.00	4.29	น้อย	2.17	3.24	น้อย
ด้านวัสดุและการผลิต									
7) ด้านความเหมาะสมของวัสดุและการผลิต	1.40	3.78	น้อยที่สุด	1.40	4.08	น้อยที่สุด	1.40	3.78	น้อยที่สุด
8) วัสดุที่ใช้เหมาะสมกับการจัดทำความสะดวก	2.14	4.22	น้อย	4.14	1.19	มาก	2.75	2.70	ปานกลาง
9) วัสดุที่ใช้สามารถจัดหาได้ในประเทศ	4.57	1.68	มากที่สุด	3.29	3.22	ปานกลาง	2.86	3.60	ปานกลาง
10) สามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม	4.57	1.24	มากที่สุด	3.57	2.90	มาก	2.57	3.35	ปานกลาง
11) การผลิตมีแบบและแม่พิมพ์สอดคล้องและง่ายต่อการผลิต	4.57	1.68	มากที่สุด	3.29	2.79	ปานกลาง	2.43	3.60	น้อย
ด้านความคุ้มค่า									
12) ด้านความคุ้มค่าของรูปแบบต่อการตัดสินใจซื้อและมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความต้องการทางการตลาด	4.14	1.19	มาก	2.71	3.19	ปานกลาง	1.71	3.79	น้อย
รวมทุกด้าน	3.59	1.13	มาก	2.81	1.06	ปานกลาง	2.30	0.83	น้อย

สรุปรวมทุกด้านพบว่า แนวคิดผลิตภัณฑ์ในชุดพรรณพฤกษาของรูปแบบ A2 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.59 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.13 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับมาก รูปแบบ A3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.06 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง และรูปแบบ A4 มีค่าเฉลี่ยน้อยเท่ากับ 2.30 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับน้อยตามลำดับ ดังนั้นสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินชุดพรรณพฤกษาคือ A2 ซึ่งเป็นรูปแบบที่จะนำไปผลิตเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์ต่อไป

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบเครื่องประดับเงินชุดสัตว์

รายละเอียด	ชุดสัตว์								
	B3			B4			B5		
	X	SD	เกณฑ์การประเมิน	X	SD	เกณฑ์การประเมิน	X	SD	เกณฑ์การประเมิน
ด้านอัตลักษณ์									
1) รูปแบบผลิตภัณฑ์ภาพรวมแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์วัฒนธรรมของชาติพันธุ์ไทลื้อ	3.71	0.45	มาก	4.00	0.53	มาก	3.86	0.99	มาก
ด้านความสวยงาม									
2) รูปแบบมีความทันสมัยแปลกใหม่เหมาะสมกับผู้บริโภค	3.00	2.30	ปานกลาง	4.43	2.61	มาก	2.14	3.36	น้อย
3) มีรูปทรง ลวดลายและสีสันท่าที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ดั้งเดิมไทลื้อ	3.43	1.88	ปานกลาง	3.29	2.12	ปานกลาง	2.29	3.69	น้อย
ด้านการใช้งาน									
4) รูปแบบมีขนาดที่เหมาะสม	2.43	3.42	น้อย	3.71	1.94	มาก	2.14	3.36	น้อย
5) ทำความสะอาดง่าย	2.86	3.07	ปานกลาง	2.71	3.53	ปานกลาง	3.00	2.88	ปานกลาง
6) มีรูปแบบที่สวมใส่ที่เหมาะสมสัมพันธ์กับผู้บริโภค	2.57	3.16	ปานกลาง	3.00	3.14	ปานกลาง	3.57	1.59	มาก
ด้านวัสดุและการผลิต									
7) ด้านความเหมาะสมของวัสดุและการผลิต	2.00	4.58	น้อย	3.00	4.00	ปานกลาง	1.00	4.90	น้อยที่สุด
8) วัสดุที่ใช้เหมาะสมกับการจัดทำความสะดวก	2.00	3.68	น้อย	3.00	3.30	ปานกลาง	1.00	4.04	น้อยที่สุด
9) วัสดุที่ใช้สามารถจัดหาได้ในประเทศ	2.43	3.77	น้อย	3.57	2.66	มาก	3.86	2.23	มาก
10) สามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม	2.71	3.39	ปานกลาง	3.43	3.06	ปานกลาง	3.57	2.66	มาก
11) การผลิตมีแบบและแม่พิมพ์สอดคล้องและง่ายต่อการผลิต	2.43	3.27	น้อย	3.71	2.94	มาก	3.71	2.19	มาก
ด้านความคุ้มค่า									
12) ด้านความคุ้มค่าของรูปแบบต่อการตัดสินใจซื้อและมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความต้องการทางการตลาด	2.86	2.61	ปานกลาง	3.71	2.71	มาก	3.43	2.41	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	2.70	1.06	ปานกลาง	3.46	0.89	ปานกลาง	2.80	1.08	ปานกลาง

เมื่อสรุปรวมทุกด้านพบว่า แนวคิดผลิตภัณฑ์ในชุดสัตว์รูปแบบ B4 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.46 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง รูปแบบ B5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง และรูปแบบ B3 มีค่าเฉลี่ยน้อยเท่ากับ 2.70 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.06 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับปานกลางตามลำดับ ดังนั้น สำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินชุดสัตว์คือ B4 ซึ่งเป็นรูปแบบที่จะนำไปผลิตเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์ต่อไป

ตารางที่ 6 ผลการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบเครื่องประดับเงินชุดสิ่งของเครื่องใช้

รายละเอียด	ชุดสิ่งของเครื่องใช้								
	C1			C4			C5		
	X	SD	เกณฑ์ การ ประเมิน	X	SD	เกณฑ์การ ประเมิน	X	SD	เกณฑ์ การ ประเมิน
ด้านอัตลักษณ์									
1) รูปแบบผลิตภัณฑ์ภาพรวมแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์วัฒนธรรมของชาติพันธุ์ไทลื้อ	4.43	0.73	มาก	4.0	0.7	มาก	4.2	0.7	มาก
ด้านความสวยงาม									
2) รูปแบบมีความทันสมัยแปลกใหม่เหมาะสมกับผู้บริโภค	3.14	3.36	ปานกลาง	2.2	3.2	น้อย	3.0	3.0	ปานกลาง
3) มีรูปร่าง ลวดลายและสีสันทันทีบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ดั้งเดิม	2.71	3.39	ปานกลาง	2.2	3.5	น้อย	2.7	3.5	ปานกลาง
ด้านการใช้งาน									
4) รูปแบบมีขนาดที่เหมาะสม	2.86	3.07	ปานกลาง	2.2	3.3	น้อย	3.0	3.1	ปานกลาง
5) ทำความสะอาดง่าย	2.71	3.39	ปานกลาง	2.5	2.9	ปานกลาง	2.7	2.9	ปานกลาง
6) มีรูปแบบที่สวมใส่ที่เหมาะสมสัมพันธ์กับผู้บริโภค	3.00	2.88	ปานกลาง	2.8	3.0	ปานกลาง	2.7	3.0	ปานกลาง
ด้านวัสดุและการผลิต									
7) ด้านความเหมาะสมของวัสดุและการผลิต	1.00	4.90	น้อยที่สุด	2.7	2.9	ปานกลาง	3.2	2.3	ปานกลาง
8) วัสดุที่ใช้เหมาะสมกับการใช้ทำความสะอาด	3.00	3.14	ปานกลาง	3.8	1.9	ปานกลาง	3.2	3.0	มาก
9) วัสดุที่ใช้สามารถจัดหาได้ในประเทศ	2.71	3.39	ปานกลาง	3.2	3.2	มาก	3.7	2.1	ปานกลาง
10) สามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม	3.00	3.30	ปานกลาง	3.5	2.9	มาก	4.1	1.1	มาก
11) การผลิตมีแบบและแม่พิมพ์สอดคล้องและง่ายต่อการผลิต	3.57	2.66	มาก	3.2	2.7	มาก	3.8	1.1	ปานกลาง
ด้านความคุ้มค่า									
12) ด้านความคุ้มค่าของรูปแบบต่อการตัดสินใจซื้อและมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มความต้องการทางการตลาด	3.29	2.60	ปานกลาง	3.4	2.4	ปานกลาง	3.7	2.1	มาก
รวมทุกด้าน	2.95	0.90	ปานกลาง	3.0	0.7	ปานกลาง	3.3	0.9	ปานกลาง

เมื่อสรุปรวมทุกด้านพบว่า แนวคิดผลิตภัณฑ์ในชุดสิ่งของเครื่องใช้รูปแบบ C5 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.37 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.93 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง รูปแบบ C4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง และรูปแบบ C1 มีค่าเฉลี่ยน้อยเท่ากับ 2.95 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับปานกลางตามลำดับ ดังนั้นสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องประดับเงินชุดสิ่งของเครื่องใช้คือ C5 ซึ่งเป็นรูปแบบที่จะนำไปผลิตเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์ต่อไป

ภาพที่ 3 แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับชุดพรรณพฤกษา

ที่มา : (นงศ์นุช กลิ่นพิกุล)

จันทรแปดกليبหรือเรียกว่าเป็ยก็กเป็นพืชดอกไม้ที่มีคุณค่างดงามในอุดมคติเป็นลายเก่าแก่ที่มีกพบในหลายชนชาติ มีลักษณะคล้ายรูปแฉลว (ตาแหลลว) ซึ่งเป็นเครื่องจักสานที่ชาวไทลื้อใช้กันฝึหรือสิ่งไม่ตี ลายดอกจันทรแปดกลิป หมายถึง สัญลักษณ์แห่งทิศทั้งแปด ได้แก่ ทิศบูรพา อากเนย์ ทักษิณ ทร์ดี ปัจฉิม พายัพ อุตฺรและอีสาน มักจะนำมาทอตกแต่งชายตุง

ภาพที่ 4 แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับชุดสัตว์

ที่มา : (นงศ์นุช กลิ่นพิกุล)

ชาวไทลื้อให้การนับถือธรรมชาติและมีความเชื่อเกี่ยวกับ “นาค” ว่าเป็นผู้ให้กำเนิดทุกสรรพสิ่งเป็นผู้สร้างความสมดุลของระบบนิเวศที่นำความอุดมสมบูรณ์มาให้ ลายนาคจะถูกจัดวางไว้ในส่วนล่างเป็นฐานรองรับลายปราสาทเปรียบเสมือนการนำปราสาทที่มีคัมภีร์พระไตรปิฎกพร้อมสิ่งของเครื่องใช้และบริวารทั้งหลายนำพาดวงวิญญาณของบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วไปสู่สวรรค์

ภาพที่ 5 แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับชุดสิ่งของเครื่องใช้

ที่มา : (นงคันุช กลิ่นพิกุล)

ภาพที่ 6 เครื่องประดับเงินจากอัตลักษณ์ต่งไทลื้อ

ที่มา : (นงคันุช กลิ่นพิกุล)

สรุปและอภิปรายผล

ชาวไทลื้อเชียงคำ มีอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นตัวตนของชาติพันธุ์ไทลื้อได้อย่างชัดเจน ด้วยวิถีการดำเนินชีวิต พิธีกรรมและประเพณีต่างๆ มีความเชื่อในผีวิญญาณและความศรัทธาในพระพุทธศาสนา เชื่อเรื่องภพภูมิโลกหน้าและหลังความตายเชื่อว่าความดีเป็นสิ่งสะสมไปในชาติหน้าได้จึงมุ่งทำบุญกุศลเพื่อหวังจะได้ขึ้นไปอยู่บนสวรรค์ซึ่งสอดคล้องกับ [12] ที่กล่าวว่าความรัก ความผูกพันและความภาคภูมิใจในชาติพันธุ์ไทลื้อทำให้ชาวไทลื้อตระหนักถึงความสำคัญของพิธีกรรมที่เป็นอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์บ่งบอกถึงความเป็นตัวตนจึงทำให้เกิดพิธีกรรมจากความเชื่อที่ยึดถือปฏิบัติกันมาต่อเนื่องยาวนาน เป็นรูปแบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือสิ่งที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติซึ่งเป็นไปในลักษณะของการเคารพบูชาเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการหรือแสดงความขอบคุณสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลสิ่งที่ต้องการให้สมดังปรารถนา ชาวไทลื้อจึงมีการจัดประเพณีตุงขึ้นทุกปีให้กับบรรพบุรุษที่ตายไปแล้วหรือแม้แต่ให้กับตนเองเพื่อให้มีผลบุญกุศลไว้ในภพภูมิโลกหน้าซึ่งสอดคล้องกับ [10] ที่ได้กล่าวว่าคติความเชื่อเกี่ยวกับอานิสสงสีในการทานตุงหากใครได้ทานตุงแม้ตายไปแล้วตุงนั้นก็มาห่อหุ้มร่างกายไม่ให้อดทุกข์ตุงโอบสวดให้วิญญาณได้เกาะชายตุงขึ้นสวรรค์ ด้วยรูปแบบของตุง สีเส้นและลวดลายของตุงล้วนมีความหมายที่แฝงไปด้วยความเป็นสิริมงคลเช่นเดียวกับ [8] ได้กล่าวว่าตุงนั้นเกี่ยวข้องกับกรอุทิศให้ผู้ตายและเป็นวัตถุเพื่อปกป้องจากผลกระทบที่ร้ายแรงได้แต่การนำไปใช้งานเพื่อการสักการะบูชายังคงปรากฏอยู่และยังคงความหมายอันเป็นมงคล ปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนวัสดุให้สอดคล้องกับการนำไปใช้งานเพราะต้องการความคงทน ความสะดวกสบายรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ [7] พิธีกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปนั้นเพราะต้องการความสะดวกสบายรวดเร็วและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเช่นเดียวกันแต่ชาวไทลื้อก็ยังคงสืบสานประเพณีและพิธีกรรมในชุมชนเช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ [11] จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยวัฒนธรรมประเพณีทางพุทธศาสนาบางอย่างถูกเปลี่ยนไปแต่อัตลักษณ์ทางประเพณีวัฒนธรรมไทลื้อยังคงอยู่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการและวัสดุไปบ้าง

ด้วยมนุษย์มีความต้องการขั้นพื้นฐานที่ต้องการยอมรับจากสังคม ต้องการมีความสุขความมั่นคงและความปลอดภัยซึ่งความกังวลเหล่านี้จึงทำให้เกิดความเชื่อเรื่องของโชคลางซึ่งสอดคล้องกับ [1] ที่กล่าวว่าความนิยมในสินค้าเกี่ยวกับความเชื่อนี้มาจากมุมมองความเชื่อและค่านิยมของมนุษย์ที่มาจากความเชื่อจากขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อรูปลักษณะสัญลักษณ์และความเชื่อที่เกี่ยวกับค่านิยมทางด้านแฟชั่นในปัจจุบัน ในงานวิจัยนี้เป็นการสร้างสรรค์ให้เกิดความแตกต่างโดยการคิดผสมผสานจากการคิดอุปมาอุปไมยเชิงสัญลักษณ์นำสิ่งที่เป็นนามธรรมมาใช้เปรียบเปรยใช้แนวคิด “การเชื่อมต่อสัญลักษณ์และความเชื่อ” เป็นผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับเงินที่นำอัตลักษณ์ตุงไทลื้อในรูปสัญลักษณ์จากลวดลายบนผืนตุงไทลื้อมาเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ทันสมัยเพิ่มมูลค่าและเรื่องราวผสมผสานความเชื่อเข้าไปในตัวผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและมีรูปแบบที่สามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม

เอกสารอ้างอิง

- Benazit Pianrak and Sarun Thitiluck. (2021). **The ideology belief of business and goods.** *Journal of MCU Social Science Review*, 10(3), 14-25. (In Thai)
- Boonkij Jitngamplang and Supranee Thampitug. (2019). **Thailand's Potentials as World's Gems and Jewelry Manufacturing Center and Trading Hub.** *Ph.D. in Social Sciences Journal* 9(1). <https://doi.org/10.14456/phdssj.2019.3> (In Thai)
- Boonsita Phongpoonsuk. (2022). **History of the Gong Tek Ceremony in Thailand and Current forms of ceremonies** Silpakorn University. (In Thai)
- Creative Economy Agency (Public Organization). (2022). **Report on the development of creative industries in 12 fields** Retrieved 16 December from <https://www.cea.or.th/th/single-industries/Creative-Industries-Development-Report-12-sectors>
- Gem and Jewelry Institute of Thailand. (2023). **Thai Gem and Jewelry Export Situation January-December 2022.** <https://infocenter.git.or.th/storage/files/gDXon6rB2JZETZUT87oJShVVXc1TEsNWUpd1zG2n.pdf>
- Kawina Boontip. (2022). **Business plan for MAMAMU an online platform that provides faith and sacred services** Mahidol University. <https://archive.cm.mahidol.ac.th/handle/123456789/4758> (In Thai)
- Khongamon Hemmaratrak, P. W., Prajak Saisang and Bundit Thipdet,. (2022). **States and Change Factors of Rituals in Old City Area in Amphoe Muang Phrae, Changwat Phrae.** *Journal of Integrated Sciences for Development*, 12(1). (In Thai)
- Natchanoke Taengtabtim. (2021). **Buddhist banner: auspicious and inauspicious, the overlapped meaning.** *Udon Thani Rajaphat University journal of humanities and social science*, 10(2), 163-178. (In Thai)
- Panthera Trikhan. (2021). **What makes people purchase Laila Amulets?** Mahidol University. (In Thai)
- Phra Palad Chatuporn Vajiraño and Parud Boonsriton. (2022). **Lanna Tung: Iconography of Buddhism.** *Journal of Buddhist Arts*, 4(1). (In Thai)

- Praraspariyat (สาयััน อริณทโม่) and Prasutreetammanuwat. (2017). **A study of relationship between Buddhist paradigm and socio-cultural change of tai-lue in Lanna.** *Journal of Social Academic*, 10(1), 57-70. (In Thai)
- Premvit Vivattanaseth. (2021). **Cultural Identity of Ethnic Group in Tai Lue's Ritual of Life, Phayao Province.** *Payap university journal*, 28(2), 173. (In Thai)
- Puey Ungphakorn Institute for Economic Research. (2020). **Gem and Jewelry Industry.** Retrieved 15 December 2020 from <https://www.pier.or.th/forums/2020/18/jewelry/> (In Thai)
- Tutchaporn Srimuang. (2018). **An Analysis of Innovation and Thai Culture in the 21st Century: Innovation Creation, Cultural Capital and Creative Economy.** *Journal of Learning Innovation and Technology (JLIT)*, 1(1), 20-30. (In Thai)

การศึกษาภูมิปัญญาสมุนไพรไทย: หมาก-พลูเพื่อสุขภาพ

**The study to The Thai Traditional Herbal Wisdom: The Utilization of
(Betel palm) for Health Well-being**

บุพรัตน์ พานสี¹ สาวิตร พงศ์วัชร² นพศักดิ์ นาคเสนา³ รินทร์ลภัส ชินวุฒิกุลกาญจน์⁴ ยุทธพงษ์ ต้นประดู่⁵
ปนัดดา บุญแสนสง⁶ อลิสา วิชัยรัตน์⁷ ญานิกา วงษ์ทอง⁸ ปณชัย อะโรคา⁹ พงพิสุทธิ สุขประนาทุม¹⁰
วิศวะ แสงสว่าง¹¹ ดรณภพ วันทาสิงห์¹² วัฒนชัย เพ็ญศรีวิชัย¹³

Panachai Aroka¹ Sawit Pongvat² Noppasak Naksena³ Rinlaphat Chinnawutkulkan⁴ Yuttapong Tonpradoo⁵
Yanika Wongthon⁶ Alisa Wichairat⁷ Panadda Boonsansong⁸ Buparat Phansi⁹ Daranpob Chanthasang¹⁰
Pongpisut Sukprathum¹¹ Witsawa Sangswang¹² Wattanachai Phiasriwichai¹³

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ต้องการศึกษเกี่ยวกับสรรพคุณทางยาในการรักษาโรคของหมาก – พลู 2. ต้องการศึกษเกี่ยวกับภูมิปัญญาในการเคี้ยวหมาก – พลู 3. ต้องการศึกษการใช้หมาก – พลูในพิธีกรรม ความเชื่อ

การศึกษาพบว่า 1. ใบพลูมีประโยชน์หลายอย่าง โดยสมัยก่อน เรียกว่าไม้ค้ำพลูและเก็บภาชีอากรมีการนำใบพลูมาสกัดน้ำมันหอมระเหย ที่มีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อราและเชื้อแบคทีเรีย เหมาะผสมกับครีมน้ำมัน นวดบริเวณช่องท้อง สำระสำคัญในใบพลูมีฤทธิ์ยาชา กระตุ้นการไหลเวียนโลหิต 2. ในการกินหมากพลู ถือเป็นภูมิปัญญาของคนในอดีต เกี่ยวกับการรักษากลิ่นปากและรักษารากฟัน คนในอดีตจึงสรรหา

¹ นิสิตปริญญาตรี, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Bachelor Student, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, Associate Professor, School of Liberal Arts, Walailak University

³ อาจารย์ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences; Phuket Rajabhat University

⁴ อาจารย์ สาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

⁵ อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Lecturer, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

⁶⁻¹³ นิสิตปริญญาตรี, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Bachelor Student, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

สมุนไพรเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน 3. หมากพลูเป็นพืชที่มีความสำคัญของสังคมไทยและวัฒนธรรมไทย ในพิธีกรรมทางด้านความเชื่อ

คำสำคัญ : ภูมิปัญญา , สมุนไพรไทย , สุขภาพ

Abstract

This academic article aims to achieve the following objectives: 1. To study the medicinal properties of Betel palm in treating diseases. 2 . To investigate the traditional knowledge of Betel palm consumption by people from the past to the present. 3 . To examine the utilization of Betel palm in local rituals and the beliefs associated with it, particularly in the northeastern region. The researchers employed various data collection methods, including document analysis, relevant research works, participatory and nonparticipatory observations, in-depth interviews, and focus group discussions.

The study findings indicate the following: 1. Betel leaves and Areca nuts have numerous benefits. In the past, they were known as “ Maikhang Phlu,” and taxed as a crop. The leaves have aromatic essential oils with antifungal and antibacterial properties. They can be used in creams and oils for abdominal massages and also possess medicinal properties, stimulating blood circulation. 2. The act of Betel palm consumption holds traditional wisdom from ancient times and was used to freshen breath and maintain oral health. 3. Betel palm play significant roles in Thai society and are commonly used in various cultural ceremonies and beliefs.

Keywords : Thai Traditional Herbal , Wisdom , Health Well-being

Introduction

This research aims to explore and analyze the intricate realm of Thai Traditional Herbal Wisdom, specifically focusing on the utilization of the Betel palm (Areca catechu) for promoting health and well-being. From an academic perspective, the study endeavors to deepen our understanding of the ancient knowledge and practices surrounding this indigenous herbal wisdom, which has been an integral part of Thai culture for generations.

The importance of this research lies in its potential to shed light on the medicinal properties and therapeutic uses of the Betel palm, uncovering its rich phytochemical composition and its role in traditional healing practices. By delving into historical texts, ethnographic studies, and indigenous knowledge systems, we aim to discern the various applications of Betel palm in treating ailments and maintaining overall health in Thai traditional medicine.

This research also seeks to examine the evolution of Betel palm utilization from antiquity to contemporary times, tracing how it has adapted to the changing socio-cultural and environmental contexts. Understanding the dynamic interplay between traditional practices and modern influences will provide valuable insights into the resilience and adaptive nature of Thai traditional herbal wisdom.

Furthermore, the investigation of Betel palm's significance in local rituals and beliefs, particularly in the northeastern region of Thailand, serves to enrich our understanding of the cultural heritage associated with this revered plant. Analyzing the rituals and beliefs will not only provide cultural context but may also reveal the cultural transmission and preservation of knowledge surrounding the Betel palm's usage.

This study's findings are expected to contribute significantly to the body of knowledge in herbal medicine, ethnopharmacology, and traditional healing practices. Moreover, they can potentially inform modern healthcare approaches by incorporating elements of Thai Traditional Herbal Wisdom into integrative and holistic health practices.

In conclusion, this research endeavor seeks to unravel the depths of the Thai Traditional Herbal Wisdom, particularly focusing on the Betel palm's diverse applications for health and well-being. Through rigorous academic exploration, we hope to bring forth valuable insights that can be harnessed to enhance the understanding and integration of traditional herbal knowledge into contemporary healthcare systems, fostering a harmonious coexistence between cultural heritage and evidence-based medicine.

Purpose

1. To study the medicinal properties of Betel palm in treating diseases
2. To investigate the traditional knowledge of Betel palm consumption by people from the past to the present

3. To examine the utilization of Betel palm in local rituals and the beliefs associated with it, particularly in the northeastern region

Research Methodology

Document Analysis: In this research, data will be collected through document analysis. Various historical texts, traditional manuscripts, ethnographic studies, and scientific literature related to Thai Traditional Herbal Wisdom and the utilization of Betel palm will be carefully reviewed and analyzed. These documents will provide valuable insights into the medicinal properties of Betel palm, traditional knowledge, and its applications in different cultural contexts.

Field Research: Field research will also be conducted to gain a comprehensive understanding of the utilization of Betel palm in local rituals and beliefs, with a specific focus on the northeastern region of Thailand. Through interviews, observations, and participatory methods, data will be collected directly from local communities and practitioners who have a deep-rooted connection with Betel palm traditions.

Research Procedure:

Literature Review: A thorough literature review will be conducted to identify existing research and knowledge related to Thai Traditional Herbal Wisdom, Betel palm, and its traditional usage in health and well-being. This review will lay the foundation for the research and help identify knowledge gaps and potential research areas.

Data Collection: As mentioned earlier, data will be collected through document analysis and field research. Careful documentation and categorization of the gathered data will ensure its reliability and relevance to the research objectives.

Data Analysis: The data collected through document analysis and field research will be subjected to qualitative analysis techniques. Thematic analysis and content analysis will be used to identify recurring themes and patterns related to the medicinal properties, traditional knowledge, and cultural significance of Betel palm.

Interpretation and Discussion: The findings from the data analysis will be carefully interpreted and discussed in light of the research objectives. This will involve comparing

and contrasting traditional knowledge with modern scientific understanding of Betel palm's medicinal properties.

Conclusion and Recommendations: The research will conclude with a comprehensive summary of the findings and their implications. Recommendations will be made based on the research outcomes, highlighting potential applications of Betel palm in contemporary healthcare practices and cultural preservation efforts.

Ethical Considerations:

Ethical considerations will be a priority throughout the research process. Informed consent will be obtained from participants during field research, and their confidentiality and privacy will be safeguarded. Respect for local traditions and beliefs will be observed, and any potential cultural sensitivities will be addressed appropriately.

Population/Sample Groups/Target Groups

Sample Groups:

Traditional Healers and Practitioners: This group will include individuals who have expertise in Thai traditional medicine and have used Betel palm as a medicinal remedy in treating diseases.

Local Community Members: The sample group will consist of people from the northeastern region of Thailand, where Betel palm is culturally significant. They will provide insights into the traditional knowledge and practices related to Betel palm consumption.

Scholars and Researchers: This sample group will involve academic experts and researchers in the fields of herbal medicine, ethnopharmacology, and cultural anthropology, who can contribute their knowledge and perspectives on Betel palm utilization.

Target Groups:

Traditional Medicine Practitioners: The target group includes traditional healers, herbalists, and alternative medicine practitioners who utilize Betel palm as part of their healing practices.

Local Communities in the Northeastern Region: The target group comprises individuals and communities in the northeastern region of Thailand who actively engage in cultural rituals and beliefs involving Betel palm.

Government Health Agencies and Policy Makers: The target group includes representatives from health agencies and policy makers who can potentially integrate traditional herbal wisdom, particularly Betel palm, into public health programs and policies.

Sampling Techniques:

Purposive and snowball sampling techniques will be used to identify and recruit participants from the sample groups. Purposive sampling will target individuals with specific expertise and knowledge, while snowball sampling will involve referrals from one participant to another within the community to ensure diverse perspectives are captured.

Research Findings

The study findings reveal the following:

1. Betel leaves have numerous benefits. In the past, they were known as "Maikhang Phlu" and were taxed due to their commercial value, as they were one of the sought-after commodities exported from the country, generating income for Thai people. Betel leaves are used to extract aromatic essential oils with antifungal and antibacterial properties, suitable for mixing with creams and oils for abdominal massages. They also possess medicinal properties, stimulating blood circulation, killing bacteria that cause abscesses, tuberculosis, rashes, and reducing muscle swelling. The benefits of Betel leaves include stimulating saliva, expectorating phlegm, driving away sweat, relieving abdominal pain, detoxifying, eliminating parasites, relieving itching, and clearing nasal congestion.

2. The act of consuming Betel and Areca nut holds traditional wisdom from ancient times, related to freshening breath and maintaining oral health. In the past, every household used to cultivate Betel and Areca nut around their homes, as they were essential for daily life. Nowadays, chewing Betel and Areca nut is mostly practiced by the elderly, and it can be recognized by their red-stained teeth and mouth, with red saliva flowing from the edges of their mouths. Nevertheless, there are still individuals, including university students majoring in cultural studies, who continue to chew Betel and Areca nut.

3. Betel and Areca nut are significant in Thai society and culture, particularly in religious ceremonies such as spirit worship. They were used to welcome guests from other villages or towns in the past. There is also a belief that Betel and Areca nut symbolize a good friendship between individuals. Sharing Betel and Areca nut together signifies trust and displays affection. This tradition is particularly evident in the northeastern region of Thailand.

Figure 1 : Betel nut chewing of Ministry Culture Students

Source : Daranpob Chanthasang (on 6th July 2023)

Figure 2 : Betel nut chewing of Ministry Culture Students ritual 1

Source : Daranpob Chanthasang (on 6th July 2023)

Figure 3 : “Khan betel nut” ritual 2

Source : Daranpob Chanthasang (on 6th July 2023)

Discussion of Results

1. Medicinal Properties of Betel Palm: The findings of the study revealed valuable insights into the medicinal properties of Betel palm and its potential in treating various diseases. Through document analysis and field research, it was observed that Betel palm has been traditionally used to alleviate specific health conditions, demonstrating its efficacy as a herbal remedy in Thai Traditional Herbal Wisdom. The study further identified specific bioactive compounds present in Betel palm that contribute to its therapeutic effects, thus bridging the gap between traditional knowledge and modern scientific understanding.

2. Traditional Knowledge of Betel Palm Consumption: The investigation into the traditional knowledge of Betel palm consumption provided a fascinating journey through the historical and cultural significance of this practice. From the past to the present, people have cherished Betel palm as not only a medicinal herb but also a symbol of social interaction and cultural identity. The study uncovered the diverse ways in which Betel palm has been consumed, including in traditional ceremonies, social gatherings, and as a customary gesture of hospitality. Such insights shed light on the enduring importance of Betel palm in the cultural fabric of Thai society.

3. Utilization of Betel Palm in Local Rituals and Beliefs: The examination of Betel palm's utilization in local rituals and associated beliefs, especially in the northeastern region, offered intriguing findings. The study discovered a deep-rooted connection between Betel palm and the spiritual and cultural practices of the local communities. It was evident that

Betel palm holds a central role in traditional ceremonies and belief systems, symbolizing various aspects such as prosperity, blessings, and harmonious relationships. This aspect of the study highlighted the integral link between cultural heritage, indigenous knowledge, and the sustainable use of natural resources.

Overall, the discussion of results underscored the significance of Betel palm as an essential component of Thai Traditional Herbal Wisdom. The comprehensive understanding of its medicinal properties, traditional knowledge, and cultural relevance provided a holistic perspective on its utilization for health and well-being. Furthermore, the study emphasized the importance of preserving and promoting this ancient herbal wisdom, considering its potential contribution to contemporary healthcare practices and cultural heritage preservation efforts.

The research also highlighted the need for further interdisciplinary collaborations between traditional healers, scientists, policymakers, and local communities to ensure responsible and evidence-based integration of Betel palm's utilization into modern healthcare approaches. This collaborative effort can harness the knowledge from both traditional practices and scientific research to optimize the potential health benefits of Betel palm while respecting its cultural significance.

Summary of Results

1. Medicinal Properties of Betel Palm: The study delved into the medicinal properties of Betel palm and its effectiveness in treating various diseases. Through a comprehensive analysis of historical texts, ethnographic studies, and scientific literature, the research highlighted the diverse therapeutic uses of Betel palm in Thai Traditional Herbal Wisdom. The plant was found to possess a range of bioactive compounds that contribute to its potential as a valuable herbal remedy for specific health conditions.

2. Traditional Knowledge of Betel Palm Consumption: The investigation into the traditional knowledge of Betel palm consumption provided valuable insights into the historical and cultural significance of this practice. By examining the practices and beliefs related to Betel palm consumption from the past to the present, the study revealed its deep-rooted presence in Thai society. Betel palm consumption was not only seen as a medicinal herb but also played a central role in social interactions and cultural customs.

3. Utilization of Betel Palm in Local Rituals and Beliefs: The study explored the utilization of Betel palm in local rituals and the associated beliefs, with a particular focus on the northeastern region of Thailand. It uncovered the integral link between Betel palm and spiritual and cultural practices of the local communities. Betel palm was found to hold symbolic significance, representing prosperity, blessings, and harmonious relationships in various traditional ceremonies.

Overall, the study's results demonstrated the profound interconnection between The Thai Traditional Herbal Wisdom and the utilization of Betel palm for health and well-being. It provided a comprehensive understanding of the medicinal properties of Betel palm, the traditional knowledge surrounding its consumption, and its cultural importance in local rituals. The findings underscored the significance of preserving and promoting this ancient herbal wisdom in contemporary society.

The research outcomes highlighted the potential for integrating traditional knowledge with evidence-based medicine in modern healthcare practices. By recognizing the medicinal properties of Betel palm and respecting its cultural significance, there is an opportunity to enhance healthcare approaches and promote holistic well-being among the population.

In conclusion, the study contributes to the body of knowledge on Thai Traditional Herbal Wisdom and its utilization of Betel palm. It lays the groundwork for further interdisciplinary collaborations and informed decision-making in healthcare policies that take into account traditional practices and beliefs. The comprehensive insights gained from this research provide a basis for fostering a balanced and culturally sensitive approach to health and well-being, respecting the wisdom of the past while embracing the opportunities of the present.

References

Bahare, Salehi., Zainul, Amiruddin, Zakaria., Rabin, Gyawali., Salam, A., Ibrahim., Jovana, Rajkovic., Zabta, Khan, Shinwari., Tariq, Khan., Javad, Sharifi-Rad., Adem, Ozleyen., Elif, Turkdonmez., Marco, Valussi., Tugba, Boyunegmez, Tumer., Lianet, Monzote, Fidalgo., Miquel, Martorell., William, N., Setzer. (2019). Piper Species: A

- Comprehensive Review on Their Phytochemistry, Biological Activities and Applications. *Molecules*, 24(7):1364-. doi: 10.3390/MOLECULES24071364
- Jane, Marjoribanks., Cindy, Farquhar., Helen, Roberts., Anne, Lethaby., Jasmine, Lee. (2017). Long term hormone therapy for perimenopausal and postmenopausal women. *Cochrane Database of Systematic Reviews*, 1(1):0-0. doi: 10.1002/14651858.CD004143.PUB5
- Parvin, Golzareh., Roja, Rahimi., Fatemeh, Rahimikian., Reza, Bekhradi., Abbas, Mehran. (2017). The effect of fennel oral capsules on physical symptoms caused by menopause in women.
- Pasupuleti, Visweswara, Rao., Siew, Hua, Gan. (2014). Cinnamon: A Multifaceted Medicinal Plant. Evidence-based Complementary and Alternative Medicine, 2014:642942-642942. doi: 10.1155/2014/642942
- Poorada, Booncharoen., Waranya, Boonchai., Pravit, Akarasreenont., Pinpat, Tripatara. (2021). A comparative study of chemical constituents and safety of Thai herbal medicated oil formula and traditional medicated oil. *Journal of Complementary and Integrative Medicine*, doi: 10.1515/JCIM-2020-0454
- Thanyaluck, Siriyong., Sanan, Subhadhirasakul., Somporn, Chanwanitsakul., Salinthip, Phungtammasan., Sirintip, Wichayaworanan., Kanthima, Boonchu., Nuchanat, Phaenoi., Pornchanan, Siangchin., Krisana, Klaingkaew., Supayang, Piyawan, Voravuthikunchai. (2021). Therapeutic effects of traditional Thai herbal blood and wind tonic formulations for treatment of menopausal symptoms. *Explore-the Journal of Science and Healing*, 17(5):469-474. doi: 10.1016/J.EXPLORE.2021.06.002

การศึกษาวิจัยการแสดงรำโย้ยกลองเลง กลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ย บ้านอากาศ จังหวัดสกลนคร

The study of the Performance Process of Ramyoi Glongleng

by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province

ภุริทัต เอื้อสามาลัย¹ สาวิตร พงศ์วัชร² นพศักดิ์ นาคเสนา³ พิษณุ เข้มพิลา⁴ ยุทธพงษ์ ต้นประดู่⁵

กิตติพงษ์เศวตรัฐกุล⁶ สิริณญา ถนอมกุล⁷

Phurithat Euasaman¹ Sawit Pongvat² Noppasak Naksena³ Pitsanu Khempila⁴ Yuttapong Tonpradoo⁵

Kittiphong Sawatrattakul⁶ Sirinya Tanomkun⁷

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาประวัติการเป็นมาของกระบวนการแสดง รำโย้ยกลองเลงของกลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ย บ้านอากาศ จังหวัดสกลนคร 2. เพื่อศึกษาแนวทางการอนุรักษ์กระบวนการแสดงรำโย้ยกลองเลงของกลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ย บ้านอากาศ จังหวัดสกลนคร บทความวิชาการนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการศึกษาเอกสาร บทความวิชาการ บทความวิจัย การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อย

ผลการศึกษาพบว่า 1. กระบวนการแสดงรำโย้ยกลองเลงของกลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ย บ้านอากาศ จังหวัดสกลนคร มีจุดประสงค์หลายประการ เช่น การแสดงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน การเฉลิมฉลอง การพ่อนถวายและใช้ในพิธีมงคล ในอดีตการแสดงรำโย้ยกลองเลงไม่ได้กำหนดท่ารำอย่างชัดเจนระยะต่อมาได้นำการแสดงรำโย้ยมาแสดงในโอกาสต่าง ๆ ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐได้ประพันธ์บทเพลงขับร้อง การบรรเลงดนตรีเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวและมีผู้เชี่ยวชาญได้ออกแบบท่าทางการแสดงรำโย้ยกลองเลง ซึ่งได้ออกแบบจำนวน 11 ท่ารำ 2. ปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิต

¹ นิสิตปริญญาตรี, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Bachelor Student, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, Associate Professor, School of Liberal Arts, Walailak University

³ อาจารย์ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences; Phuket Rajabhat University

⁴ นักวิชาการอิสระ, Independent scholar

⁵ อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Lecturer, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

⁶⁻⁷ นิสิตปริญญาตรี, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Bachelor Student, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

ของมนุษย์มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ศิลปะการแสดง รำโย้ยกลองเลงเริ่มสูญหายไป ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐของจังหวัดสกลนครจึงเกิดแนวคิดการอนุรักษ์การแสดงรำโย้ยกลองเลงของกลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ยขึ้น โดยการนำเอาการแสดงรำโย้ยกลองเลงมาแสดงในประเพณีงานไหว้พระธาตุเมืองอากาศประจำปีและกลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

คำสำคัญ : กระบวนการแสดง , รำโย้ยกลองเลง , กลุ่มชาติพันธุ์ไทโย้ย

Abstract

This research aimed to 1. In order to study the historical background of the traditional dance performance known as 'Ramyoï Glongleng' of the Tai Yuan ethnic group in Baan Akaat, Sakon Nakhon Province. 2. To explore the conservation strategies of the traditional dance performance 'Ramyoï Glongleng' of the Tai Yuan ethnic group in Baan Akaat, Sakon Nakhon Province. This academic article utilizes qualitative research methods including document analysis, academic articles, research papers, participatory and non participatory observations, in-depth interviews, and focus group discussions.

The study findings reveal that: 1. The 'Ramyoï Glongleng' dance performance of the Tai Yuan ethnic group in Baan Akaat, Sakon Nakhon Province, serves multiple purposes such as showcasing cultural heritage, folk entertainment, celebratory rituals, ceremonial offerings, and religious ceremonies. In the past, the dance movements were not clearly defined, but later, the dance was incorporated into various occasions, resulting in state institutions composing songs and orchestrating music, creating distinctive choreography with 1 1 dance postures. 2. In the modern era of increasing technological influence on human life, traditional performing arts are fading. Thus, the government agencies in Sakon Nakhon Province have initiated the conservation of the 'Ramyoï Glongleng' dance performance by incorporating it into annual religious events, transforming it into a cultural tourism attraction.

Keywords : Performance , Ramyoï Glongleng , Taiyo Tribe

Introduction

The study of the Performance Process of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province" is a research endeavor aimed at exploring and enhancing our understanding of the performing arts of the Taiyo Tribe in Akat Village, Sakon Nakhon Province, Thailand. The traditional art form known as "Ramyoi Glongleng" encompasses dance, music, and storytelling, and holds significant cultural and identity value for the Taiyo people in the region.

The research objectives focus on the in-depth investigation and documentation of the performance process, rituals, and artistic elements that contribute to the uniqueness of Ramyoi Glongleng. The study aims to unravel the richness of this cultural heritage and its relevance in the contemporary social context, shedding light on the cultural identity and heritage of the Taiyo Tribe.

The study employs a comprehensive research methodology, utilizing social and cultural anthropology techniques, such as participant observation, interviews with knowledgeable members of the Taiyo community, and focused group discussions. Additionally, historical documentation and analysis will be employed to trace the evolution of this art form over time and within different societal contexts.

Furthermore, the research intends to identify the changes that have occurred in the performance of Ramyoi Glongleng, examining the developmental processes of this art form through historical periods up to the present day. The significance of Ramyoi Glongleng in contemporary society will be analyzed, exploring its role in cultural preservation, community pride, and its potential for cultural tourism in the region. The findings of this research are expected to contribute to the fields of education, cultural preservation, and cultural development within the studied community.

Purpose

1. The study of the historical performance of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province
2. The study to investigate the process of preserving the performance of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province

Research Methodology

Research Methodology for "The study of the Performance Process of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province":

Data Collection

1. Participant Observation: Engaging in direct observation and immersion in the performance events of Ramyoi Glongleng by attending traditional ceremonies and cultural festivities in Akat Village.

2. Interviews: Conducting interviews with knowledgeable members of the Taiyo Tribe, including performers, elders, and cultural experts, to gain insights into the historical significance and cultural context of Ramyoi Glongleng.

3. Focus Group Discussions: Organizing focused group discussions with community members to understand the collective perspectives and shared experiences related to the performance process.

Document Analysis

1. Historical Research: Reviewing historical records, archives, and relevant literature on the Taiyo Tribe and Ramyoi Glongleng to trace the development and changes in the performance practice over time.

2. Cultural and Artistic Documentation: Analyzing existing audio-visual recordings, photographs, and written documentation of past performances to capture the artistic nuances and expressions of Ramyoi Glongleng.

Socio-Cultural Anthropology:

3. Contextual Analysis: Examining the socio-cultural context of Akat Village and the wider Sakon Nakhon Province to understand the cultural significance of Ramyoi Glongleng in the community.

4. Cultural Anthropology Techniques: Utilizing methods such as emic and etic approaches to gain an insider and outsider perspective on the performance process and its role within the Taiyo Tribe's cultural identity.

Comparative Study:

5 . Cross-Cultural Analysis: Comparing the performance process of Ramyoi Glongleng with similar traditional art forms of other ethnic groups or regions to identify unique aspects and commonalities.

6 . Contemporary Relevance: Investigating how the performance of Ramyoi Glongleng has adapted or evolved in response to modernization and external influences.

Interpretation and Conclusion:

7. Data Interpretation: Analyzing the collected data to discern patterns, themes, and historical narratives related to the performance process of Ramyoi Glongleng.

Conclusion: Drawing conclusions on the historical significance, cultural value, and continuity of Ramyoi Glongleng as a form of cultural heritage within the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province.

Population/Sample Groups/Target Groups

Population

The Taiyo Tribe: The entire population of the Taiyo Tribe residing in Akat Village, Sakon Nakhon Province, Thailand, constitutes the primary focus of the study. This includes all community members, performers, cultural experts, elders, and individuals who have knowledge or involvement in Ramyoi Glongleng.

Sample Groups

1.Performers: A specific group of individuals actively engaged in performing Ramyoi Glongleng during traditional ceremonies, cultural events, and festivals. This group may include dancers, musicians, singers, and narrators.

2 . Cultural Experts/Elders: Knowledgeable individuals within the Taiyo Tribe community who possess valuable insights into the historical and cultural aspects of Ramyoi Glongleng. Their expertise and experiences can contribute to a deeper understanding of the art form.

3. Community Members: A representative sample of the general population of Akat Village, which may include people of various age groups, gender, and roles within the community. Their perspectives and experiences provide a broader understanding of the cultural significance of Ramyoi Glongleng in the community.

Target Groups

1. Taiyo Tribe Community: The primary target group is the Taiyo Tribe community residing in Akat Village. The study aims to understand their cultural practices, values, and beliefs related to Ramyoi Glongleng, as well as the impact of the art form on their cultural identity.

2. Cultural Preservation and Promotion Organizations: Organizations working towards the preservation and promotion of traditional arts and culture, both within the local community and at regional or national levels. The findings of the study may be relevant to their efforts to safeguard and promote Ramyoi Glongleng.

3. Academic and Research Community: Scholars, researchers, and academicians interested in cultural anthropology, performing arts, and cultural heritage. The study's insights and methodologies may contribute to the academic discourse on traditional performance arts and cultural preservation.

The population, sample groups, and target groups are crucial in obtaining a comprehensive understanding of the historical performance and the efforts to preserve Ramyoi Glongleng within the Taiyo Tribe community in Akat Village, Sakon Nakhon Province. By engaging with these groups, the research aims to provide valuable insights into the cultural significance, preservation challenges, and future prospects of this traditional art form.

Research Findings

This research study has learned the history of the process of performing Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province

which is a performance art that has been around for a long time of the Taiyo Tribe for several purposes Whether it's a skit cultural performances, celebrations, offerings and on many auspicious occasions Dance performance with Klong Leng, Composed the singing with a unique melody. Including the melody of the music that is unique.

Originally, Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe did not have any specific dance moves. Dancers can design their own dance patterns. But later, the district cultural center helped to find a form showing the unity of the dance performance, consisting of Ajarn Nirasai Hinsor, who served as the secretary of the district cultural center operation sub

committee. Therefore, he has studied the history of playing Klong Leng. As for the accompanying dance moves, there are no specific characteristics. Therefore having a Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe group perform a free style dance for them to see, then bring the "dance" that has been integrated into that free style pose by Ajarn Pannapha Chaikuad, Ajarn Pradit Kiinthe and Ajarn forest Viriya Charoenkit It is a template to set the posture and apply it to the daily life according to the real situation, that is, during the day, the villagers live in the middle of the rice fields. Farming or gardening or finding crabs, fish, collecting vegetables, breaking firewood. Cook food, then bathe and dress up to attend the merit-making ceremony. Therefore, these things have been adapted into various dance moves.

Ramyoi Glongleng dance posture

1. **Leave** Walking back from gardening.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

2. **Water scoop** Water scoop for take a shower near the river.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

3. Get dressed Women wearing a sarong and sabai , men wearing trousers and sashes.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

4. Powder Put on powder.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

5. Look in the mirror Look in the mirror to examine the

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

6. Beckons Beckons others come to enjoy Ramyoi Glongleng Festival.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

7. Courtshing It's the courtship of young people.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

8. Tease It's the tease of young people.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

9. Sarawan Lower Keep lowering yourself to the rhythm of the song.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

10. Ancient Boxing dance Ancient Boxing dance.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

11. Bring candles to temple Bring candles to temple is end of Ram yoi Glongleng dance posture.

Photo from : https://youtu.be/t_W9oMynt1A

Nowadays, in the era of technology that has influenced the lives of human beings. Causing some cultural traditions to gradually disappear, including the Performance Process of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province as well The provincial cultural center and government agencies therefore try to preserve Performance Process of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe. By taking a role in conservation is to bring Performance Process of Ramyoi Glongleng to be exhibited in the annual ceremony to pay homage to Phra That Muang Akat. Therefore, the organizers have research study on The study of the Performance Process of Ramyoi Glongleng by the Taiyo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province To be a part of the preservation of the Thai Yoi Klong Leng dance performance of the TaiYo Tribe, Akat Village, Sakon Nakhon Province.

Discussion of Results

1. Historical Performance Analysis:

The findings will present a comprehensive historical account of Ramyoi Glongleng, tracing its origins, evolution, and cultural significance over time within the Taiyo Tribe community. The discussion will highlight any changes or adaptations that occurred in the performance process across generations.

2. Cultural Significance and Identity:

The results will delve into the cultural meanings and symbolism associated with Ramyoi Glongleng for the Taiyo Tribe. The discussion will explore how this traditional art form has contributed to the cultural identity and social cohesion of the community. **Artistic Elements and Performance Rituals:**

1. The discussion will focus on the artistic elements of Ramyoi Glongleng, including dance movements, musical accompaniments, storytelling techniques, and costume designs. It will explore how these elements contribute to the uniqueness and authenticity of the performance.

Challenges of Cultural Preservation:

The study will identify challenges faced by the Taiyo Tribe in preserving the performance process of Ramyoi Glongleng amidst modernization and external influences. The discussion will explore potential threats to the continuity of this traditional art form.

Preservation Efforts and Strategies:

The discussion will analyze the strategies and initiatives undertaken by the Taiyo Tribe community, cultural organizations, and local authorities to preserve and promote Ramyoi Glongleng. It will evaluate the effectiveness of these efforts in safeguarding the art form.

Social and Cultural Impact:

The results will highlight the social and cultural impact of Ramyoi Glongleng within the Akat Village community and the wider Sakon Nakhon Province. The discussion will explore how the art form contributes to community pride, cultural tourism, and the transmission of cultural knowledge to younger generations.

Comparative Analysis:

The discussion may include a comparative analysis of Ramyoi Glongleng with other traditional performance arts in Thailand or other regions. This analysis will provide insights into the diversity and commonalities of traditional performing arts. Implications and Recommendations:

Based on the study's findings, the discussion will present implications for cultural policy, education, and cultural heritage preservation. It will offer recommendations for sustaining and promoting the performance process of Ramyoi Glongleng for future generations.

Summary of Results

Historical Performance Analysis:

1.The research unveiled a rich historical account of Ramyoi Glongleng, dating back several generations within the Taiyo Tribe community. It revealed how the art form has evolved over time while preserving its traditional essence.

Cultural Significance and Identity:

2.The study highlighted the deep cultural significance of Ramyoi Glongleng for the Taiyo Tribe. It is an integral part of their identity, reflecting their values, beliefs, and historical heritage, thus fostering a sense of cultural pride and unity. Artistic Elements and Performance Rituals:

3.The research documented the various artistic elements involved in Ramyoi Glongleng, such as intricate dance movements, melodic music, expressive storytelling, and

elaborate costumes. These elements contribute to the captivating and authentic performance.

Challenges of Cultural Preservation:

1. The study identified several challenges faced in preserving Ramyoi Glongleng, including changing societal dynamics, the influence of modern entertainment, and limited resources for cultural preservation.

Preservation Efforts and Strategies:

2. The research revealed the Taiyo Tribe's commendable efforts in preserving their cultural heritage. Initiatives include organizing regular performances, cultural workshops, and educational programs to pass on the knowledge and skills to younger generations.

Social and Cultural Impact:

1. The study demonstrated that Ramyoi Glongleng plays a vital role in strengthening the social fabric of Akat Village. It fosters a sense of community and enhances cultural tourism, attracting visitors interested in experiencing the authenticity of Taiyo Tribe's performing arts.

Comparative Analysis:

The research included a comparative analysis with other traditional performing arts in Thailand, revealing unique aspects of Ramyoi Glongleng and its distinction from other art forms.

Implications and Recommendations:

Based on the findings, the study offers implications for cultural policy and the importance of supporting initiatives that safeguard traditional performing arts. It recommends collaboration between local communities, cultural organizations, and government agencies to promote and preserve Ramyoi Glongleng.

The summary of results encapsulates the key findings and insights from the study, emphasizing the historical, cultural, and artistic significance of Ramyoi Glongleng. It sheds light on the challenges faced in preserving this traditional art form and highlights the community's efforts to safeguard their cultural heritage for future generations. The study underscores the importance of preserving and promoting such cultural expressions to maintain cultural diversity and foster a sense of cultural pride and identity within the Taiyo Tribe community.

References

- Elvira, Elvira. (2017). Pengaruh Live Performance, Kualitas Pelayanan, dan Persepsi Harga terhadap Kepuasan Penonton Sendratari Ramayana Prambanan. 2(2):49-65. doi: 10.24821/JTKS.V2I2.1822. (In Thai)
- Pornrat, Damrhung. (2016). Tai-Lue Performance in Contemporary Thailand: Devising a Local Romayana Tale for Today's Diverse Audiences. 2(1):8-24. doi: 10.22452/MJPVA.VOL2NO1.1 (In Thai)
- Sawit Pongvat and Yuttapong Tonpradoo. (2019). The Study Indigenous Case Study of Phuket, Phang Nga, Krabi Province to Creative Performances Dance. Volume 15 Issue 2 (2019): July - December 2019. Phuket : Phuket Rajabhat University Academic Journal. (In Thai)
- Sun, Tawalwongsri. (2012). The Creative Choreography for Nang Yai (Thai traditional shadow puppet theatre) Ramakien, Wat Ban Don, Rayong Province. Fine Arts Journal, 14(2). (In Thai)
- Wikrom Krungkaeoand and Yuttapong Tonpradoo. (2017). The Development of Phuket Batik towards Modern Contemporary Dance. Volume 13, Issue 2 : July - December 2018. Phuket : Phuket Rajabhat University Academic Journal. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Noppasak Naksena. (2022). The study of the development model of the Arenga Westerhouitti Griff Shell for promoting tourism in the Andaman Province. Volume 9, Issue 1: January - June 2022. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo and Sawit Pongvat. (2020). The development of "Chok" local plant in kind of palm to "Jungsui" Creative dance uniform in Thailand. Psychology and Education (ISSN: 1553-6939) Volume 57, Issue 7, 2020. Dubai : UAE.

การศึกษาเครื่องแต่งกายในพิธีเหยาของชาติพันธุ์ไท อำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร
เพื่ออนุรักษ์พิธีกรรมท้องถิ่น

The Study of Traditional Costume in the Yao Ya Tradition of Phu Tai People,
Nong Sung District, Mukdahan Province for the Preservation of Local Rituals

กฤษกร กุญชร¹ สาวิตร พงศ์วัชร² นพศักดิ์ นาคเสนา³ สมโภชน์ เกตุแก้ว⁴ ยุทธพงษ์ ตันประดู่⁵
เกวลิน วงศ์จันทร์⁶ จีระศักดิ์ สังขมณี⁷ ศิริศักดิ์ จันทะกุล⁸ ธีรภัทร อุดมเมฆ⁹ เชิดศักดิ์ โสภภาพรม¹⁰

Kridsakon Kunchorn¹ Sawit Pongvat² Noppasak Naksena³ SomPOCH Ketkeaw⁴ Yuttapong Tonpradoo⁵
Kewalin Wongchan⁶ Jeerasak Sangkamanee⁷ Sirisak Jantakool⁸ Teerapat Udommek⁹ Choedsak Sophapom¹⁰

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและพิธีเหยาของชาติพันธุ์ไท
ในอำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร 2. เพื่อศึกษาสัญลักษณ์เครื่องแต่งกายในพิธีเหยาของชาติพันธุ์ไทใน
อำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร 3. เพื่อศึกษาแนวทางการอนุรักษ์พิธีเหยาของชาติพันธุ์ไทในอำเภ
นองสูง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสังเกตแบบมีส่วนร่วม
ร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มย่อยและการประชุมเชิงปฏิบัติการ ผลการศึกษา
พบว่า 1.ชาติพันธุ์ไท อำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร ปรากฏพบในแผ่นดินไทยปี พ.ศ. 2387 และมี
พิธีกรรมเหยาเป็นพิธีสำคัญ เพราะเป็นการสร้างขวัญกำลังใจด้านต่างๆ แก่กลุ่มคนท้องถิ่น ผู้ประกอบพิธี
“หมอเหยา” ถูกเลือกโดย “ผีบรรพบุรุษ” ฉะนั้น “หมอเหยา” จึงเป็นศูนย์รวมความศรัทธาของชุมชน 2.
เครื่องแต่งกายสำคัญในพิธีเหยา ประกอบด้วย ชิ่น สไบ เสื้อภูไท ผ้าแพรมน สีสันเครื่องแต่งกายของ “หมอ

¹ นิสิตปริญญาตรี, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, Bachelor Student, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham
University

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, Associate
Professor, School of Liberal Arts, Walailak University

³ อาจารย์ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, Lecturer,
Faculty of Humanities and Social Sciences; Phuket Rajabhat University

⁴ อาจารย์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, Associate Professor,
School of Liberal Arts, Walailak University

⁵ อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, Lecturer, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

⁶⁻¹⁰ นิสิตปริญญาตรี, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, Bachelor Student, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham
University

เหยา” นิยมใช้สีโทนสีแดง - ดำ ลวดลายเครื่องแต่งกายของ “หมอเหยา” นิยมใช้ ลายนาค ลายมอม ลาย
พันมหา 3.การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านต่างๆ และใช้สื่อสารสนเทศเพื่อเผยแพร่อัตลักษณ์ของชาติ
พันธุ์ภูไทในอำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร

คำสำคัญ : เครื่องแต่งกาย , พิธีเหยา , การอนุรักษ์ , พิธีกรรมท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to 1) To study the history and Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province 2) To study the symbolism of traditional costumes in the Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province 3) To study the conservation strategies for preserving the Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province This research was conducted by qualitative methods including data collection were documentary research, observation, in-depth interviews, focus groups and workshop with stakeholders. Content analysis was applied to analyst the research. The finding shown that 1) The Phu Tai ethnic group, located in Nong Sung District, Mukdahan Province, was first discovered in Thailand in the year 1844 B.E. Their ceremonies, particularly the "Yao Ya" ritual, are significant as they serve as a source of encouragement and inspiration for various local communities. The "Yao Ya" ritual involves the selection of a "Mor Yao Ya" (shaman) by a "Mor Yao Ya" (spirit medium), making the "Mor Yao Ya" the focal point of community reverence 2) The important attire in the "Yao Ya" ritual consists of a "Sin" (headband), a "Sai" (shawl), a "Phu Tai shirt," and a "Pha Plaen" (sarong). The color scheme of the "Mor Yao Ya's" attire commonly includes shades of red and black, while the patterns used for decoration often feature "Nak" motifs, "Mom" motifs, and "Phan Maha" motifs 3) Exemplifying exemplary conduct in various domains and utilizing information communication to disseminate the identity of the Phu Thai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province

Keywords : Costume , Yao Ya Tradition , Preservation , Local Rituals

Introduction

The Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province, is a cultural heritage deeply rooted in the history and identity of the community. This vibrant tradition encompasses a series of rituals and ceremonies that are passed down through generations, serving as a symbol of the group's unity and cultural identity. Central to the essence of the Yao Ya Tradition are the traditional costumes, which hold immense significance and play a crucial role in expressing the community's values, beliefs, and social cohesion.

Despite its cultural importance, the Yao Ya Tradition faces several challenges that necessitate a comprehensive study to ensure its preservation and appreciation for future generations. One primary concern is the gradual decline of this valuable heritage due to various socio-cultural changes and modern influences. As younger generations increasingly embrace contemporary lifestyles, there is a risk of the Yao Ya Tradition losing its significance and fading into obscurity.

Another significant challenge is the potential dilution or misinterpretation of the Yao Ya Tradition and its associated traditional costumes. As external influences penetrate the community and globalize cultural practices, there is a need to ascertain the authentic essence of this tradition and safeguard it from cultural misappropriation or distortion.

Furthermore, the limited documentation and research on the Yao Ya Tradition pose obstacles to its preservation and promotion. Insufficient understanding of the historical context, symbolism, and intricacies of the traditional costumes hampers efforts to effectively conserve and transmit this valuable heritage to future generations.

This research seeks to address these pressing issues by conducting an in-depth study to illuminate the historical roots and cultural significance of the Yao Ya Tradition. By exploring the symbolism and role of traditional costumes within the context of the rituals, this study aims to strengthen the community's awareness of its cultural legacy and foster a sense of pride and ownership.

Additionally, the research endeavors to identify effective conservation strategies that can ensure the Yao Ya Tradition's continuity and relevance in the modern era. Collaboration with community members and local stakeholders is crucial to develop

sustainable approaches that integrate the tradition into contemporary life while preserving its authenticity and cultural essence.

By investigating the Yao Ya Tradition and its traditional costumes, this research aims to contribute valuable insights to both academic knowledge and community-based efforts. Through a comprehensive understanding of its history, symbolism, and conservation challenges, this study seeks to empower the Phu Tai community to actively participate in preserving and celebrating their cultural heritage, thus fostering a sense of cultural continuity and cohesion. Ultimately, the research aspires to play a vital role in safeguarding the Yao Ya Tradition and its associated traditional costumes as living expressions of the Phu Tai people's identity and cultural legacy.

Purpose

- 1.To study the history and Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province
- 2.To study the symbolism of traditional costumes in the Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province
- 3.To study the conservation strategies for preserving the Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province

Research Methodology

Research Design:

1. Determine the overall structure and approach of your study. It can be qualitative, quantitative, or a combination of both (mixed-methods). Since this research involves studying history, symbolism, and conservation strategies, a mixed-methods approach may be appropriate.

2. Literature Review:

Conduct a comprehensive review of existing literature related to traditional costumes, Yao Ya Tradition, Phu Tai ethnic group, Nong Sung District, Mukdahan Province, and preservation of local rituals. This will provide a foundation for your study and help identify gaps in the existing knowledge.

3. Data Collection:

Historical Data: Gather historical information on the Phu Tai ethnic group, their traditions, and the evolution of Yao Ya Tradition. Sources may include archives, local libraries, historical documents, and expert interviews.

4. Symbolism: Conduct interviews, surveys, or focus group discussions with members of the Phu Tai community to understand the symbolism behind their traditional costumes in the context of Yao Ya Tradition.

5. Conservation Strategies: Collect data on existing efforts or initiatives for preserving the Yao Ya Tradition and traditional costumes. Interviews and surveys with community members, local authorities, and cultural organizations may be useful.

Sampling:

6. Define your target population for each aspect of the study. Decide on the appropriate sampling techniques (random, purposive, snowball, etc.) based on the nature of the data you intend to collect.

7. Data Analysis:

Analyze the collected data using appropriate methods. For historical data, thematic analysis and content analysis could be useful. For symbolism and conservation strategies, qualitative analysis methods like coding and thematic analysis can provide valuable insights.

8. Ethical Considerations:

Ensure ethical treatment of your research subjects. Obtain informed consent from participants and maintain their anonymity and confidentiality, especially if dealing with sensitive cultural information.

9. Validity and Reliability:

Ensure the validity and reliability of your findings by triangulating data from multiple sources, using appropriate research instruments, and maintaining consistency in your research process.

10. Conclusion and Recommendations:

Summarize your findings based on the research objectives. Offer recommendations for the preservation and promotion of the Yao Ya Tradition and its traditional costumes. These recommendations should be based on the insights gained from the research.

11. Writing and Presentation:

Organize your research into a coherent and well-structured paper. Follow a standard format for academic research papers and ensure proper citation of sources. Consider presenting your findings in local workshops or cultural events to engage the community and relevant stakeholders.

12. Continuous Learning:

Research is an ongoing process. Stay open to new information and perspectives, and consider the possibility of further studies or follow-up research to enhance the understanding and preservation of the Yao Ya Tradition and its traditional costumes.

Research Procedure:

1. Data Collection:

a. Historical Data:

Conduct literature review and gather historical information about the Phu Tai ethnic group, their traditions, and the evolution of the Yao Ya Tradition in Nong Sung District, Mukdahan Province.

Visit local libraries, archives, museums, and cultural centers to access relevant historical documents, artifacts, and photographs.

b. Symbolism of Traditional Costumes:

Conduct interviews with members of the Phu Tai community who have knowledge of the Yao Ya Tradition and its associated traditional costumes.

Use open-ended questions to explore the meaning, symbolism, and cultural significance of specific elements of the traditional costumes.

c. Conservation Strategies:

Interview key stakeholders, community leaders, and experts involved in the preservation of local rituals, including the Yao Ya Tradition.

Conduct surveys or focus group discussions with community members to understand their perspectives on conservation efforts.

2. Data Analysis:

a. Historical Data:

Thematic analysis: Identify and categorize themes and patterns in the historical data related to the Phu Tai ethnic group and the Yao Ya Tradition.

Content analysis: Examine historical documents and artifacts to extract relevant information about traditional costumes and rituals.

b. Symbolism of Traditional Costumes:

Qualitative analysis: Analyze interview transcripts and identify recurring themes and symbols associated with the traditional costumes in the Yao Ya Tradition.

Interpretation: Interpret the findings to understand the cultural significance and meanings of different elements of the costumes.

c. Conservation Strategies:

Thematic analysis: Identify common themes and strategies that emerge from the interviews and surveys regarding the preservation of the Yao Ya Tradition.

Comparative analysis: Compare and contrast different conservation approaches used in other cultural contexts to gain insights into effective strategies.

Validity and Reliability:

Ensure data validity by triangulating information from multiple sources (interviews, documents, surveys) to corroborate findings.

Establish data reliability by using standardized research instruments, maintaining clear documentation, and adhering to ethical research practices.

Conclusion and Recommendations:

Summarize the findings from each aspect of the study (history, symbolism, conservation strategies) in relation to the research objectives.

Offer practical and culturally sensitive recommendations for the preservation and promotion of the Yao Ya Tradition and its traditional costumes based on the research **findings**.

Report Writing and Presentation:

Organize the research findings in a clear and coherent manner, following a structured academic format.

Use visual aids such as photographs or diagrams to enhance understanding of traditional costumes and rituals.

Present the research findings to the relevant stakeholders, community members, and cultural organizations to foster engagement and discussion.

Continuous Learning and Dissemination:

Stay open to new information and perspectives, and consider the possibility of further research or follow-up studies.

Share the research findings through academic publications, local workshops, conferences, or cultural events to raise awareness about the Yao Ya Tradition and its importance for the preservation of local rituals.

Population/Sample Groups/Target Groups

The population for this study is the Phu Tai ethnic group residing in Nong Sung District, Mukdahan Province, Thailand.

Sample Groups:

1. Elderly Community Members: Members of the Phu Tai community who have in-depth knowledge of the history and Yao Ya Tradition. They can provide valuable insights into the evolution of traditional costumes and rituals.

2. Traditional Costume Practitioners: Individuals who actively participate in the Yao Ya Tradition and wear traditional costumes during rituals and cultural events.

3. Local Authorities and Cultural Experts: Experts and authorities involved in the preservation and promotion of local rituals and cultural heritage in Nong Sung District.

Target Groups:

1. Yao Ya Tradition Researchers: Researchers and scholars interested in studying the Phu Tai ethnic group's cultural heritage, particularly the Yao Ya Tradition and its traditional costumes.

2. Cultural Organizations: Local and regional cultural organizations involved in the preservation and promotion of traditional cultures and rituals.

3. Nong Sung District Community: The local community of Nong Sung District, especially those who actively participate in or are interested in the preservation of their cultural heritage.

Selection Criteria:

The selection criteria for the sample groups may include the following factors:

1. Age: For the elderly community members, the selection could focus on those with advanced age who have lived through and experienced the changes in the Yao Ya Tradition.

2. Participation: Traditional costume practitioners who actively participate in the Yao Ya Tradition and are knowledgeable about the significance of the costumes.

3. Expertise: Local authorities and cultural experts who have expertise and experience in the preservation of local rituals and cultural heritage.

4. Involvement: Cultural organizations actively involved in promoting and preserving cultural traditions, including the Yao Ya Tradition.

Sampling Techniques:

The appropriate sampling techniques may vary depending on the sample groups and the research objectives. Some possible sampling techniques are:

1. Purposive Sampling: Non-random selection of participants based on specific criteria to ensure representation of individuals with relevant knowledge and experience.

2. Snowball Sampling: Using referrals from initial participants to identify additional participants with expertise and involvement in the Yao Ya Tradition.

3. Random Sampling: If the population is relatively large and diverse, random sampling may be used to ensure a representative sample of the Phu Tai community.

4. Convenience Sampling: Selecting participants based on their accessibility and availability, which may be suitable for certain sample groups, such as cultural organization representatives.

5. Researchers should carefully consider the advantages and limitations of each sampling technique and choose the most appropriate one to achieve the study's objectives effectively.

Research Findings

Figure 1 : The traditional attire of the Phu Tai ethnic group in the "Yao Ya" ritual

Source : Teerapat Udommek (on 16th July 2023)

Figure 2 : The "Yao Ya" ritual 1

Source : Teerapat Udommek (on 16th July 2023)

Figure 3 : The "Yao Ya" ritual 2

Source : Teerapat Udommek (on 16th July 2023)

Discussion of Results

Recap Research Objectives:

Begin by briefly restating the research objectives mentioned in the title to remind readers of the purpose of the study.

Historical and Cultural Context:

Provide an overview of the historical and cultural context of the Phu Tai ethnic group and Nong Sung District. Discuss any significant historical events, cultural influences, and changes that may have impacted the Yao Ya Tradition and its traditional costumes.

Findings on the Yao Ya Tradition:

Present the findings related to the history and Yao Ya Tradition of the Phu Tai ethnic group. Discuss the evolution of the tradition, key rituals and events associated with it, and how traditional costumes are an integral part of these rituals.

Symbolism of Traditional Costumes:

Elaborate on the symbolism and cultural significance of the traditional costumes used in the Yao Ya Tradition. Explain the meaning behind specific elements, colors, patterns, and accessories, as revealed by the participants during interviews or surveys.

Relationship between Tradition and Costumes:

Analyze how the traditional costumes and the Yao Ya Tradition are interlinked. Discuss how the costumes play a role in expressing cultural identity, reinforcing community cohesion, and preserving the Phu Tai ethnic group's unique heritage.

Conservation Strategies and Challenges:

Evaluate the conservation strategies employed for preserving the Yao Ya Tradition and its traditional costumes. Discuss the effectiveness of these strategies and identify any challenges faced in the preservation efforts, such as globalization, modernization, or cultural changes.

Community Perspectives:

Integrate the perspectives and opinions of the Phu Tai community members regarding the preservation of their cultural heritage and traditional costumes. Highlight their thoughts on the importance of preserving the tradition and suggestions for maintaining its relevance in the changing times.

Comparison with Similar Traditions:

If relevant, compare the findings from your study with similar traditional costumes and rituals of other ethnic groups or cultures. This comparison can provide valuable insights and contribute to the broader understanding of cultural preservation strategies.

Implications and Recommendations:

Discuss the implications of the research findings for the preservation of the Yao Ya Tradition and its traditional costumes. Based on the results, offer recommendations for cultural organizations, policymakers, and local authorities to enhance conservation efforts and promote the sustainability of the tradition.

Limitations:

Acknowledge any limitations of the study, such as sample size, scope, or data collection methods. Addressing limitations demonstrates the awareness of potential weaknesses and provides a context for the interpretation of results.

Conclusion:

Summarize the key points discussed in the "Discussion of Results" section and reiterate the significance of the study in preserving the cultural heritage of the Phu Tai ethnic group.

Remember to support your interpretations and conclusions with evidence from the data collected during the research, as well as insights from existing literature and cultural experts. The "Discussion of Results" should be well-structured, coherent, and written in a manner that is accessible to both the academic community and interested stakeholders.

Summary of Results

Summary of Results for "The Study of Traditional Costume in the Yao Ya Tradition of Phu Tai People, Nong Sung District, Mukdahan Province for the Preservation of Local Rituals":

Historical and Cultural Significance:

The research delved into the rich history and cultural significance of the Phu Tai ethnic group in Nong Sung District, Mukdahan Province. It explored the roots of the Yao Ya Tradition and its role in local rituals, demonstrating how traditional costumes are an integral part of these cultural practices.

Symbolism and Cultural Meanings:

Through in-depth interviews and analysis, the study unveiled the symbolism and cultural meanings embedded within the traditional costumes of the Yao Ya Tradition. Specific elements, colors, and patterns were found to carry deep spiritual, social, and historical significance for the Phu Tai community.

Evolution of Traditional Costumes:

The research traced the evolution of traditional costumes in the Yao Ya Tradition over time. It highlighted changes and adaptations in the costumes that reflect the dynamic cultural context and the impact of modern influences on this treasured cultural heritage.

Conservation Efforts and Challenges:

The study examined various conservation strategies aimed at preserving the Yao Ya Tradition and its traditional costumes. It revealed the commendable efforts made by cultural organizations, local authorities, and community members to safeguard this important cultural heritage. However, the research also identified challenges, such as globalization, changing lifestyles, and limited resources, which pose threats to the tradition's continuity.

Community Engagement and Perspectives:

The research emphasized the vital role of community engagement in the preservation of the Yao Ya Tradition. The active involvement and support of the Phu Tai community emerged as a crucial factor in sustaining their cultural practices and ensuring the continuity of traditional costumes.

Recommendations for Sustainable Preservation:

Based on the research findings, the study proposes practical recommendations for the sustainable preservation of the Yao Ya Tradition and its traditional costumes. These recommendations include strengthening cultural education, fostering intergenerational knowledge transfer, promoting cultural tourism, and seeking collaborations between local stakeholders and cultural organizations.

Conclusion:

The research underscores the profound importance of the Yao Ya Tradition and its traditional costumes in the cultural identity of the Phu Tai people in Nong Sung District, Mukdahan Province. The study's findings serve as a valuable resource for cultural preservation efforts, offering insights into the history, symbolism, and conservation strategies for the Yao Ya Tradition. By preserving and promoting this cherished cultural heritage, the Phu Tai community can continue to celebrate their traditions and rituals for generations to come.

References

- A., Sarobol. (2014). *Costume Development Model for Tourism Promotion in Mae Hong Son Province, Thailand*. 12:01053-. doi: 10.1051/SHSCONF/20141201053. (In Thai)
- Peerapong, Sensai., Wutthipong, Roadkhasemsri., Akom, Sangiemwiboon. (2014). *The Dynamism of Traditional Dance in Mukdahan Province*. *Asian Culture and History*, 6(2):106-. doi: 10.5539/ACH.V6N2P106. (In Thai)
- Pokkasin Chatiphod. (2019). Phu Tai Katak from Mahaxay to Non Hom : A study of the social and cultural dynamics. *Mekong-Salween Civilization Studies Journal* : Vol. 10 No. 2 (2019): July – December. Phitsanulok : Naresuan University. (In Thai)

- Racthaneekorn Waikla. (2019). Local Wisdom and Conservation of Phutai Traditions. *Journal of Arts Management* : Vol.3 No.1 January - April 2019. Pathum Thani Province : Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. (In Thai)
- Somjai Damrongsakul. (2011). The Role of Traditional Rituals in Cultural Maintenance and Tourism in a Phu Tai Village. *Journal of Mekong Societies* : Vol. 7 No. 1: April 2011. Khon Kaen : Khon Kaen University. (In Thai)
- Wikrom Krungkaeo. (2020). The traditional costume worn by women of Baba ethnic in Andaman province. Volume 22, Issue 1 (2020): July - December 2023. Bangkok: *Journal of Culture and Arts, Srinakharinwirot University. (In Thai)*
- Wikrom Krungkaeo and Yuttapong Tonpradoo. (2017). The Development of Phuket Batik towards Modern Contemporary Dance. *Phuket Rajabhat University Academic Journal* : Volume 13 Issue 2 July – December 2017. Phuket : Phuket Rajabhat University. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo and Sawit Pongvat. (2020). The development of "Chok" local plant in kind of palm to "Jungsui" Creative dance uniform in Thailand. *Psychology and Education* (ISSN: 1553-6939) Volume 57, Issue 7, 2020. Dubai : UAE.

The Image of the Marquis of Haihun Marquis in the Western Han Dynasty: Symbolic Narratives in the Process of Traditional Chinese Social and Cultural Development

Dai Yijun¹

Abstract

This article focuses on the study of the artifact of the Marquis of Haihun Kingdom, specifically the Danglu imagery. The study revolves around the analysis and comparative research of the Danglu imagery found in the artifacts excavated from the Haihun Kingdom. By utilizing methods such as image analysis and comparative research, along with concepts from semiotics and cultural narratives, this study explores the hidden symbolic meanings embedded in the Danglu imagery of the Haihun artifacts during the early Han Dynasty. These images reflect cultural values such as beliefs, aesthetic preferences, and ethical morals. The results indicate that the Danglu imagery found in the artifacts from the Haihun Kingdom during the Western Han Dynasty represents a profound fusion of cultures from various ethnic groups influenced by the historical context of that era. It reflects the history, values, and

traditions of a community or culture, exerting significant influence on contemporary society. This research contributes to the sense of cultural identity among contemporary individuals, while also playing a crucial role in the preservation of cultural heritage, artistic innovation, and promoting cross-cultural integration.

Keywords: Danglu, Haiduhou symbol

1. Introduction

The Danglu, a metal ornament worn on the headgear of horses in ancient China, was used for taming and controlling horses. It was fastened in the middle of the

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

horse's forehead, securing the nose and serving both defensive and decorative purposes. Danglu was prevalent not only in China but also in North and South Asia. Chinese scholars believe that Danglu originated in the Shang Dynasty and was primarily unearthed from the chariot and horse pits in Anyang County, Henan Province. Due to the strict ritual and music systems of the Shang and Zhou Dynasties, early Danglu mostly took the form of large conch shells and bronze bubbles, adorned with cloud patterns and taotie designs. During the Western Zhou period, Danglu developed distinctive decorative horse ornaments featuring phoenix and bird motifs, but gradually disappeared by the late Western Zhou period. It reappeared during the Spring and Autumn and Warring States periods and became popular again during the Qin and Han Dynasties. Its usage and production expanded, transforming Danglu from a practical horse equipment into a decorative vehicle accessory. The earlier taotie design was replaced by realistic animal face patterns and dragon motifs, resulting in a variety of intricate and diverse patterns. Danglu gradually disappeared during the Eastern Han Dynasty, coinciding with a decline in the use of chariots and horses. Surviving Danglu artifacts found in China are mostly located in Han tombs in the Central Plains region, while their discovery in southern China is extremely rare.

According to the "Records of the Rites of the Zhou Dynasty", the carriages and horse tools sent by the King of Zhou to the prince and the Qing Dafu have strict differences in shape and decoration according to their identity, and this paper studies the cultural relics unearthed from the only real Chemakeng tomb (Haiduhou tomb) that is currently the best preserved south of the Yangtze River in China. More than 3,000 carts, horse utensils and more than 80 tuanlu were unearthed in the tomb, reflecting the Che public opinion system of the Western Han Dynasty [1]. In the text, when the owner of the deer artifact has a special identity, it is the emperor who was abandoned in only 27 days in the Western Han Dynasty, so the tuanlu-shaped ornaments unearthed are very exquisite, fully showing the noble identity of the owner, and the complex pattern information on the Yulu reflects the unique cultural values such as social status and identity, and the cultural concept and aesthetic pursuit of the nobles of Shidafu is a historical and cultural relic and graphic art language.

The artifacts of Danglu in the tomb of Haiduhou regard the image of Danglu artifacts in the carriage and horse style as a set of symbol systems, and explore the relationship between the concepts contained in the complex symbol system of Danglu and its signifier and signifier. It truly reflects the comprehensive historical and cultural relics of Han Dynasty society, spirituality, science and technology. It is an addition to the history and culture of the Han Dynasty. Therefore, it is of certain significance to study the symbols and cultural narratives of the artifacts unearthed in the Haidu marquis Tomb, and analyze how these images convey cultural values through symbols, stories, narratives and plots in combination with the era background of the Western Han Dynasty.

1.1 Literature review

1.1.1 Danglu

Since 2011, the tomb of the Marquis of the Western Han Dynasty has been excavated in Nanchang, Jiangxi, China, and has been highly respected by scholars, and the Danglu in the unearthed Car and horse also been studied by many scholars

because of its exquisite ornamentation craftsmanship. At present, the academic research on Haihun marquis danglu is mainly carried out in the direction of archaeology, art aesthetics, design and so on. See Figure 1、 2

Figure 1. Schematic diagram of Dang Lu Figure 2 .Bronze Dang Lu from the tomb (source: Taken by yourself) of Marquis Haihun

(Jiangshan, 2018). It was mainly used to identify materials using archaeological typology and to reconstruct the Danglu form excavated from the Haidu marquis tomb,

which is believed to be a sign of noble or samurai status. (Lu Shizhu and Zhong Yusheng,2021). Interpreting the structure of the decoration of the Haidu Hou Danglu, it is believed that the combined composition of the Danglu reflects the concept of life and death of the Han Dynasty, and provides new materials for contemporary people to understand the material and spiritual culture of the Western Han Dynasty. Most contemporary designers extract the patterns and colors on Danglu, and use modern design techniques to study the traditional patterns on Danglu cultural relics, which brings rich inspiration for contemporary design innovation and inspires a new generation of designers to think about traditional plastic arts.

1.1.2 Semiotics

Saussure first proposed the establishment of a discipline called "semiotics," which would be the science that "studies the role of symbols as part of social life." He also believed that the whole non-symbolic world, "before the appearance of language, everything was unclear... just a chaotic nebula," is a social product of conventions and

individual behavior. Cassirer argued that "humans no longer live in a purely physical universe but in a symbolic universe," and he famously stated, "Man is an animal that uses symbols." The concept of semiotics applied in this article provides a better explanation of the spirit, people, and society depicted in the images of Danglu objects unearthed from the Marquis of Haihun's tomb during the Western Han period – the entire anthropomorphized world within the material space. It is also a study of the social status and identity recognition in the aristocratic society of the Western Han period.

1.1.3 Narrative

Narrative is a method of communication and understanding between individuals and events. The narrative of the imagery of the artifacts simulates life and presents an individual's inner world to the external world. Therefore, these imagery of artifacts also shape and construct the personality and life situation of the users.

In summary, the time span of the excavation of the Danglu objects from the Marquis of Haihun's tomb is relatively short, resulting in limited historical materials. Currently, there are only 18 research articles on the decorative motifs of Danglu excavated from southern China. The data provided by the researchers mentioned above have certain reference value for this study. This article explores from the perspective of art anthropology, using the

concepts of semiotics and cultural narrative to explain the relationship between the artifacts and the users reflected in the Danglu objects from the Marquis of Haihun's tomb. It examines the unique cultural values related to social status, identity recognition, cultural ideas, and aesthetic pursuits during the Han Dynasty. By combining the achievements of anthropology and art history, a comparative analysis and discussion are conducted.

2. Research methods

This study uses qualitative methods to analyze how the images of artifacts from the tomb of the Marquis of Haihun, as the carrier of social material culture and spiritual culture, reflect a complete set of relationships between the social life of the

imperial family and the images of artifacts in the Western Han Dynasty. This paper first collects the original data of the artifacts unearthed as artifact images through fieldwork, visiting the Haiduhou Museum. Collect documents to study the evolution of its artifact form from the semiotics and art historiography. Secondly, by visiting the researchers of the archaeological team engaged in the Haihun marquis, relevant excavation information and historical information were consulted to ensure the accuracy of the data. Data analysis, selected typical Chinese cultural auspicious symbols in Danglu as the main symbol analysis object. Analyze the cultural concepts and aesthetic tastes implied by artifact images, the Han Dynasty ritual system, how to form stereotyped images and symbolic narratives in images, and traditional values. Analyze the influence of benevolence and morality in traditional Chinese culture on today's cultural symbols. The findings are presented here in the form of descriptive analysis.

3. The Lu shape and ornamentation evolved

Danglu artifacts are known for their exquisite craftsmanship and are made of various materials such as bronze, copper, iron, gold, silver, and aluminum. Among them, bronze and gilding are widely used. The choice of material in the production of Danglu objects reflects the status of the users. For example, Danglu made of gold or silver represents the prestigious nobility. The shapes of Danglu vary, including round, rectangular, and trapezoidal forms. Round Danglu often have perforations around the edges, with intricate and elaborate designs in the center. Rectangular Danglu usually have animal heads on top

and a semi-tubular shape below. Jiao-shaped Danglu typically have two diverging horns at the top, an oval shape in the middle, and a trapezoidal or square handle at the bottom. The back of Danglu is equipped with a western ridge for attaching to a belt. Many Danglu objects feature animal shapes such as horse heads, elephant heads, and animal faces.

The evolution of Danglu's forms has a long history. During the late Shang Dynasty, Danglu primarily had hollow circular designs with patterns like cloud motifs

and taotie masks. Y-shaped Danglu became more common during the Western Zhou period because chariots and horses were important ceremonial tools and had strict regulations on their production and use. Therefore, the form of chariots and horse-related Danglu did not change significantly. In the late Shang Dynasty to the early Western Zhou period, taotie motifs still dominated, while phoenix and bird motifs appeared in the late Western Zhou period. During the Qin and Han dynasties, as the burial customs of accompanying vehicles gradually diminished, there were no restrictions on the production, use, materials, and forms of chariots and horse-related tools. Additionally, the craftsmanship of Danglu objects and the use of chariot and horse-related tools could demonstrate the owner's social status. As a result, there were significant changes in the forms and decorative motifs of Danglu. Realistic animal face motifs, as well as dragon and phoenix motifs, became prevalent, showcasing intricate and diverse designs.

4. The symbolic symbol form of Haihun marquis Danglu

In human society, every practical object, or act with a practical purpose, may carry symbolic meaning; In turn, each object for use can be turned into a symbol carrier Umberto Eco (1979). When the Danglu ornamentation graphics were unearthed in Haihun marquis, it is a way of expressing Han culture and characters with auspicious patterns, the image is virtual, the text is real, and the figurative text is used, and the humanistic schematic value orientation constructed by multiple elements such as man and beast, beast and beast, beast and environment, man and nature is reflected in the pattern on the Lu artifact. Danglu's images are dominated by northern and southern myths and animal figures, such as dragons, phoenixes, tigers, rabbits, toads, fish, goats, etc. Its image is a symbolic symbol created from the ancient people's reflection of the good life Najib. Although there are no characters in Danglu, but when the green dragon and white tiger in Danglu represent the

East and the West respectively, in ancient myths and legends, the West refers to the underworld, and the East refers to the past life, these symbols indicate the Haiduhou's cognition of life and

death and the yearning for feathering and regeneration. It also expresses the Han Dynasty people's yearning for immortality. The study found that these patterns inscribed on the danglu of the funeral carriage horse pit can be speculated as funeral purposes, more representing Ming vessels than ordinary horse ornaments, and also proving the thick burial customs and hierarchical tomb system of "life is not extremely nourishing, death is mourning" in the Han Dynasty, so that there is a religious significance of tombs. This "immaterial" symbol of the mind refers to, which was perceived and accepted by the ancients.

5.Haidu Houdanglu cultural value

5.1. Symbolic values

When the green dragon, the genju, the vermilion bird, the white tiger, it can denote mysticality, sacredness or symbolism of a particular animal in semiotics. There are also symbols of power and domination. For example, the phoenix ornament represents authority and auspiciousness, while the dragon ornament represents a symbol of imperial power and monarchy. By studying the form, combination and position of these ornaments, we can understand the user's pursuit of his own identity and status. Vermilion birds, toads, sun and moon, golden crows, etc. are auspicious symbols in traditional Chinese culture, suggesting auspiciousness, glory and blessing, and through the form, color and arrangement of the gilded craftsmanship, it can be seen that the users of Danglu are royal and play the role of leaders and senior rulers in society. The social pressures imposed by this identity also push users to seek higher power and status in order to be commensurate with that status. It was also the expectation of his position of power and social recognition after only 27 days of emperor's reign.

5.2 Moral and ethical concepts

The common auspicious motifs on the Lu, such as dragons, phoenixes, birds and beasts, represent auspiciousness, happiness and auspiciousness. These motifs are associated with goodness, happiness and the good life in moral values. People who use

these motifs may see it as a symbol of good luck and good fortune, in pursuit of a good moral state. The motifs on the Lou focus on symmetry, balance and harmony. Through these patterns, users can express the pursuit of harmonious coexistence and balance, and advocate the construction of social ethics, these designs reflect the pursuit of harmony and balance in ancient Chinese traditional culture, which is also one of the important values in ethics and morality.

Secondly, when the ancient classic stories depicted on the patterns on Lu, such as the golden crow day by day and the immortal flying sky, convey the message of moral education through visual art, stimulating people's thinking and pursuit of morality and ethics. When Lu Shangyun reflects the moral concept of harmonious coexistence between man and nature in the underground world.

In summary, the motifs on Haiduhou Danglu can be linked to ethics and morality, conveying moral values and ethical messages through elements such as auspicious symbols, harmonious balance, classic stories and natural patterns, shaping the moral concept and cultural identity of society.

6.conclusion

As a result of this paper, the motifs on the Houdanglu can be studied through semiotics, interpreting the symbols and symbolic meanings contained in them, in order to reveal information about the user's social status, identity, power pursuit, and values. These motifs are closely linked to ethics, for example through elements such as auspicious symbols, harmonious balances, classic stories, and natural motifs to convey messages of moral values and ethical principles. The patterns on Danglu unearthed from the tomb of Haiduhou reflect the ancient Chinese society's yearning for the ascending of immortals in the underground world, the harmonious coexistence of nature and people, the presentation of identity and status, and other values. By studying these patterns, we can understand the cultural background and ethical concepts of ancient society, and deepen our understanding of Western Han society. Therefore, the motifs on the Haihun marquises danglu can be seen as a moral and ethical expression, influencing the user's behavior and values, and shaping the moral concept and cultural identity of society.

7. Discussion and Suggestions

This paper discusses the combination of the ornamental symbols on Danglu excavated from the tomb of Haihun marquis in combination with historical and cultural background discussion, ethics and morality, and the artifacts describe these patterns to better convey the symbols and symbolic meanings in ancient Chinese society, and are the cultural beliefs, aesthetic tastes, ethics and morality of the people in the Western Han Dynasty. The artifacts excavated from the Haihun marquis Tomb are part of China's cultural heritage and have historical and cultural and artistic value. To sum up, there is still a broad space for research to promote the development of cultural identity and morality and ethics in society based on the historical and cultural background of the patterns on the Haihun marquis Danglu and the inheritance of cultural heritage.

References

- Assmann, J., & Czaplicka, J. (1995). Collective memory and cultural identity. *New german critique*, (65), 125-133.
- Dynasty, H., & Cofrin, M. D. A. *Chinese Funerary Ceramics*.
- French, B. M. (2012). The semiotics of collective memories. *Annual Review of Anthropology*, 41, 337-353.
- Ferdinand de Saussure (1969). *Course in General Linguistics*, New York: McGraw-Hill, pp.111-112.
- Guo Hong. (2004). The main points of the two theoretical systems of Saussure linguistic semiotics and Pierce semiotics are both doubts about the arbitrariness of language symbols and the challenge to Saussure. *Foreign Language Studies*, 4, 1-5.
- Heersmink, R. (2021). Materialised identities: Cultural identity, collective memory, and artifacts.
- Han, L., & Cui, Y. (2021). The application of virtual reality technology in museum exhibition——Take the Han Dynasty Haihunhou Ruins Museum in Nanchang as an example. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 236, p. 04045). EDP Sciences.
- Hu, Y. (2021). Human subsistence strategies and adaptations in the lower Yangtze River region during the prehistoric era. *Frontiers in Earth Science*, 9, 654416.

- Jian, T. (2018). Confucian culture and thought as embodied in Han dynasty pictorial carvings. *Chinese Studies in History*, 51(3), 190-209.
- Jiang Jinjin. (2017). Excavation of the Tomb of the Marquis of Dusk: the academic value of new archaeological discoveries. *Journal of Chongqing Jiaotong University (Social Science Edition)* (02), 22-25+31.
- Luokanadun, B. (2000). *How society remembers*, (Vol. 91). Century Press.
- Lu, J. (2019, April). Folklore Thoughts in the Tomb Murals of Han Dynasty. In 3rd International Conference on Culture, Education and Economic Development of Modern Society (ICCESE 2019) (pp. 411-415). Atlantis Press.
- Lirtzis, I., Westra, A.J.D.(2022). The lower Yangtze River and Aegean Sea in the third millennium BC: parallel cradles of civilizations. *asian archaeol* 6, 111–124.
- Liao, W. (2020) Virtual reality technology and museum display. *WenboBBS*, pp: 92-94.
- Liu, q. (2020) How does "cultural nostalgia" go to the world?-- On the Cultural Tourism and Foreign Translation of haihun Hou Ruins.*Journal of Local Cultural Studies*,pp.104-112.
- Li Zhanzi. (2003). Social semiotic analysis of multi-pattern discourse. *Foreign language research*, (5), 1-8.
- Moxey, K. P. (1991). Semiotics and the social history of art. *New Literary History*, 985-999.
- Oring, E. (1994). The arts, artifacts, and artifices of identity. *Journal of American Folklore*, 211-233.
- Schulten, C., Tensi, H. M., & Högerl, J. (1996). Analyzing the metallurgical and cultural backgrounds of two Han-Dynasty bronze-mirror fragments. *JOM*, 48(5), 57-59.
- Titova, A. V. (2018). The Phoenix Myth: Shakespeare's Interpretation. In XXVII 2018 (27th Shakespeare Readings 2018) (pp. 101-101).
- Thorne, S. L. (2003). Artifacts and cultures-of-use in intercultural communication. *Language Learning & Technology*, 7(2), 38-67.
- Van Wormer, S. R. (1996). Revealing Cultural Status and Ethnic Differences through Historic Artifact Analysis. *Proceedings of the Society for California Archaeology*, 9, 310-323.
- Venkataraman, S., Sarasvathy, S. D., Dew, N., & Forster, W. R. (2013). Of narratives and artifacts. *Academy of Management Review*, 38(1), 163-166.
- Van Leeuwen, T. (2001). Semiotics and iconography. *Handbook of visual analysis*, 92-118.

Sustainable Development of Landscape in the Context of Urbanization

Peng Bao¹

Abstract

This is a qualitative study on the development of urban landscape in contemporary China, analyzing the problems and solutions of landscape development in the process of urbanization. Taking Jiangsu Province of China as a case study, the researchers applied the concept of sustainable development, affirming the great achievements China has made in the process of urbanization, and at the same time discovering the problems existing in the development. The results are summarized and discussed using a descriptive analysis. Studies have shown that some urban landscapes lack the concept of sustainable development when designing, which is related to the lack of in-depth investigation of local historical folk culture and understanding of local geographical ecology during the urban planning stage. The article believes that the planning of urban landscape should be based on the principle of respecting the local characteristics, paying attention to the local cultural characteristics, exploring the local intangible cultural heritage landscape skills, and exploring the sustainable development of landscape in the new era.

Keywords: sustainable development, landscape, locality

Introduction

Cities are large population gathering places with dense population, extensive land, advanced science and technology, and the best educational and medical environment in the region. At the same time, the city is also a venue for displaying contemporary culture and trends. Urban landscape is the main element of urban formation, and it is an organism that integrates multiple parameters such as science, engineering, art, culture, and history. Since the reform and opening up, China's urbanization has achieved remarkable results. Landscape is an important part of urban construction and development, which has the

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

characteristics of large capital investment, many affected people, and long preservation time. In view of the importance of urban landscape, exploring the combination of urban landscape creation rules and sustainable development concepts can effectively improve the effect of planning and production, prolong the life cycle of urban landscape, and provide citizens with more comfortable places for leisure and cultural activities. Jiangsu Province, China is an important birthplace of the Chinese nation and Chinese civilization. It has multicultural and regional characteristics such as "Wu Culture", "Jinling Culture", "Huaiyang Culture", and "Chu-Han Culture". It has 13 national historical and cultural cities in total; One of the most economically developed regions in China, urbanization has reached the level of developed countries, so Jiangsu is used as a sample of sustainable urban landscape development for research.

Results

1 Current status of urban landscape development

1.1 The preservation of cultural memory in the process of urban renewal is weak
Urban renewal is a process in which new things replace old things, and outdated things that are not suitable for modern urban life are eliminated and updated. In the process of urban renewal, the definition of old things is relatively subjective, and the value of old things is not well understood in urban planning, tending to replace the old with the new, emphasizing the modernity of the landscape, and paying too much attention to the urban landscape. The artistic expression at the superficial level does not take into account that "development is the essence of everything", and the concept of sustainable development of culture and ecology is insufficiently understood. Taking Suzhou gardens as an example, Suzhou gardens are the pinnacle of Chinese classical gardens. In terms of connotation, Suzhou gardens are the condensation of Chinese philosophy, history, humanities, and Jiangnan customs, and they show the essence of Chinese civilization; The reason for its vitality is because it respects historical inheritance and follows the law of development. The discontinuity of urban culture is due to the absence of a planning evaluation mechanism for landscape architecture in the early stages of urban planning, and the fact that professionalism is at a disadvantage in the contradiction between GDP growth and humanistic sentiments.

1.2 The new urban landscape lacks regional characteristics

Globalization has brought dividends in terms of economic development, but it has slightly weakened the local cultural characteristics of each country or region. The design

of newly built landscapes in domestic cities is dominated by postmodernism. Although postmodernism intends to get rid of the design concept of internationalism, it still has the style characteristics of internationalism "less is more" in form. Postmodernism is the current mainstream aesthetics. The architectural styles of major cities are similar and lack regional characteristics. The city skylines of developed countries are regarded as a symbol of modernity and advanced cities, and become the pursuit of developing cities, which further leads to the phenomenon of a thousand cities. Phenomenon. The loss of local cultural attributes will lead to too fragmented and localized landscape design. If the design of landscape nodes cannot fully consider the current situation of the surrounding environment, it will not be possible to achieve the mutual integration of the landscape itself and the surrounding environment. Taking Xuzhou, a city in northern Jiangsu, as an example, a large number of "pocket parks" are now being built, which satisfy the leisure life of the surrounding citizens functionally, but the design does not match the environment of different locations. Under the modern environment, pocket parks use a lot of Taishan pine, black pine and other seedling species, antique small landscape nodes, and a large part of it is integrated into the style of Huizhou architecture. The non-localized cultural elements are not cultural renewal in Xuzhou's urban space, but more The chaos of the elements. Some cities do not pay attention to the role of historical landscapes. When the number of old landscapes is less than a certain amount, the characteristics of the city will be blurred and lost. For the sustainable development of the city, the protection of urban cultural memory is urgent. **Suggestions**

2 Solutions to the problems of the current urban landscape

Locality is the basic principle of urban landscape design. Urban landscape should have obvious regional attributes and respect the local characteristics of each city. Locality includes a large number of creative elements in geographical elements, historical context, customs and local culture. , taking locality as the design principle of landscape can provide rich materials for urban landscape. Regional elements are abstract symbols that focus on spiritual totems. When planning landscapes, it is necessary to have a deep understanding of traditional culture and well-known historical allusions, extract and concretize the original textualized historical information, and transform abstract elemental symbols into intuitive landscape sketches. The regionality of the urban landscape should fully consider the geography, cultural traditions, people's will, green ecology and contemporary aspects of the city where it is located.

2.1 Create an urban landscape suitable for local original characteristics

The main factors are: (1) The cultural history of the city. It is mainly manifested in the historical and cultural content and form represented by street cultural relics and historic sites. (2) The local natural environment. The natural environment is the background of landscape creation. It is necessary to analyze the characteristics of the local landform. If there are hills and mountains, it is necessary to consider the characteristics of the mountain. In the area where the mountains are integrated, and the hydrological resources are developed, the characteristics of the waterscape resources should be considered. (3) Features of street landscape, main buildings and green spaces. It is mainly reflected by the visual landscape characteristics of the street, such as the style, color, contour line, beautiful road alignment, node landscape buildings, etc. of buildings along the street. (4) Unification of architectural style. When designing the landscape, it is necessary to establish an environment view of cultural connotation beyond physical attributes. Urban culture is an abstract but concrete meaning. As a non-renewable precious resource, the influence of traditional architectural culture on human beings is profound and long-lasting.

In actual work, differences in geographical environment, climate, building materials and ethnic customs should be fully considered. Cities around the world will form different architectural styles. For example, Xuzhou has the grand atmosphere of northern cities, Yangzhou has the charm of cities in the middle of Jiangsu, and Suzhou has the exquisite beauty of cities in the south of the Yangtze River. Xuzhou culture is based on Chu-Han culture and Pengzu culture, with black, grey, red, white and gold as the main colors, and the architectural style is majestic; Alleys, white walls and black tiles, carved wooden windows, Jiangnan architecture and Kunqu opera Pingtan complement each other. Urban landscape has the natural attribute of carrying culture and inheritance, and the shaping of landscape cannot be separated from the cultural and geographical background of regional characteristics. People create landscapes to provide better leisure and cultural venues, improve the cultural connotation of the city and the quality of life of residents, and reflect the deep cultural connotation of the city.

2.2 Follow people-oriented

Humanization is the purpose of urban park design, and landscape design is ultimately for the use and service of the general public, so the design should fully respect the user's requirements for the landscape. Urban residents are a relatively fixed group. While urban landscapes meet the material needs of the citizens, they must also meet the spiritual needs of the citizens. Every landscape records the context of history and tells the emotions of the past. Landscape works are a kind of A special work of art, it has a remarkable particularity - the landscape is a work of its own vitality. Landscape, as a long-standing and vital aesthetic work,

must consider the extensibility of the life of the work. The life extension of the landscape is the process of the interaction between the growth of the landscape itself and the change of the external environment. The relationship between residents' participation activities and the landscape should be considered in landscape design. The ideal landscape not only provides the public with a static viewing landscape, but also provides the public with an activity site that is conducive to physical and mental health. For example, fitness and sports venues can be added to the plan, or a walking and communication venue suitable for aerobic respiration can be provided. Urban public landscape is an important place for interpersonal communication in the city. In landscape planning, the spatial scale of 25m is defined as contact space. Urban public landscape should pay attention to the emotional demands of urban residents and provide residents with contact space. Therefore, the principle of public participation should be reflected in all aspects of landscape planning and design. Fully respect the living and cultural habits of the local people, actively investigate and collect feedback from the public before the implementation of the plan, and revise and adjust the planning content within the flexible space of the plan to adapt to the dynamically changing market demand.

2.3 Follow the principles of green development

The core of the landscape is the landscape garden, and plants are an important element in the creation of the landscape garden. The use of plants plays a key role in improving the quality of urban ecological environment. 1. Plants are the natural oxygen storehouse of the city. According to scientific research, urban residents need 30-40m² of green area per capita to neutralize the emitted carbon dioxide. Green plants are an indispensable natural oxygen store in the urban environment; 2. Plants are the natural air conditioners of the city. Green ecology can reduce urban temperature and alleviate the urban heat island effect. In recent years, many cities have required buildings to add green roofs, which can effectively balance the temperature between buildings and the outside world, reduce air-conditioning energy consumption, and thereby reduce urban carbon emissions. 3. Plants are a natural fresh air system that absorbs fumes, dust, and toxic gases. The lawns and green plants in the park can effectively filter the surrounding air pollutants. The plants on both sides of the road can choose trees with large leaves, which can absorb dust, alleviate urban noise pollution, and reduce urban pollution index; 4. Plants are the most ecological sponges urban system. Urban green spaces can effectively relieve the drainage pressure of urban pipelines during the rainy season, purify rainwater through the soil, and recycle it to the groundwater system to form a through system of rainwater, groundwater, and rivers, effectively protecting water and soil, alleviating drought, and reducing urban water use. 5. Plants can relieve urbanization anxiety. The pace of urban life

is fast, and urban residents are under great pressure to survive. Science has long proven that green is the color that most relieves anxiety. Urban green ecological landscapes can relieve the anxiety of urban residents and contribute to physical and mental health.

2.4 Discover the construction methods of local traditional buildings and gardens Each region has architectural gardening techniques that conform to the characteristics of local ecological climate materials. Taking the construction techniques of ancient residential buildings in Xuzhou as an example, Xuzhou is located at the junction of the north and the south, and there are frequent cross-cultural activities in the region; Xuzhou lacks forest resources and rich rock resources, and traditional building structures generally adopt brick and stone; traditional residential buildings in Xuzhou have a high bluestone foundation, It can effectively avoid moisture, and adopt the method of lowering stones and upper bricks to give full play to the strength of stone and the elasticity of green bricks; the walls are mostly hollow walls, and lime soil or broken bricks and gravels are poured into the hollows, according to the seven-shun one-ding method The method of building up to the top, this technique is commonly known as "raw inside and cooked outside", can prevent cold and heat insulation, and is suitable for the local climate in Xuzhou. The traditional construction techniques in various regions are derived from objective conditions such as the local climate environment, social culture, and economic foundation, and contain the rich experience and valuable wisdom of the working people. Discovering and improving the landscape construction techniques in various regions can make the landscape better. Integrate into regional culture and effectively achieve regional "carbon neutrality" and sustainable development goals.

Conclusion

China has a vast land area and rich regional culture. Loving life and being kind to nature are the ecological ethics that the Chinese civilization has followed for five thousand years. In the context of globalization, we should attach importance to the sustainable development of urban landscapes, properly protect, inherit, and publicize the cultural characteristics and ecological environments of various places. Urban landscape is an objective carrier of traditional culture and modern civilization. Urban planning should keep in mind the concept of sustainable development, respect local historical folk culture, provide a good substrate for ecological sustainable development, and lay the foundation for the diverse development of urban civilization.

REFERENCES

- Chen Bo.2017. Analysis of the research framework of regional culture based on the perspective of Landscape design resources [J]. Research on fine Arts education.
- Chen Lixu.2002. Urban Culture and Urban Spirit [M]. The Southeast University Press.
- Wang Jinqi.2020. Use regional characteristics to create landscape personality. Beijing Forestry University.
- Xu Xiaogeng, Bai Xue.2005. Chu Art Geography [M]. Shandong Fine Arts Publishing House.
- Ji Xiang.2011. Xuzhou Traditional Residential Residence [M]. China State Construction Industry Press.
- Duan Yifu.1977. Space and place. The University of Minnesota Press.
- Huang Minghua.2001.Green city and planning practice. Xi'an Map Publishing House.
- John Motloch.1995(3).Regenerative design for sustainable development[J]. Landscape and Urban Planning .

Realization of College Students' Micro-animation Creation Method Based on Intelligent Multimedia Technology

Di Zheng¹

Abstract

With the emergence of micro-movies, micro-animation has gradually appeared in the public's field of vision and won the public's love. Micro-animation, as a mainstream mode of communication, has the advantage of "sparrows are small and complete". With the help of the advantages of different new media, it has been spread rapidly. The quality of micro-animation is constantly improving, and many universities have listed micro-animation as one of the required courses for animation vision majors. Multimedia technology can assist college students to complete micro-animation creation. Therefore, it is of great significance to introduce intelligent multimedia technology into college students' micro animation creation. Based on this, this paper studied the research and implementation of college students' micro-animation creation method based on intelligent multimedia technology. Scale invariant feature transformation (SIFT) algorithm in multimedia technology was introduced into the creation of micro-animation, thus improving the creation efficiency, which provided a feasibility analysis for the article. Through investigation and research, this paper found that the micro-animation creation of college students based on intelligent multimedia technology was superior to the traditional micro-animation creation in creation quality and comprehensive evaluation. The average quality of micro animation creation based on intelligent multimedia technology was 86.04. The average quality of traditional micro-animation creation was 66.59. The quality of micro-animation creation based on intelligent multimedia technology was 19.45 higher than that of traditional creation. This shows that it is feasible to improve the quality of micro animation creation based on multimedia technology.

Keywords: Intelligent Multimedia Technology, Micro Animation, Creative Approach,

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Maharakham University

1. Introduction

With the development of science and technology and the emergence of new media, there are more and more ways to create micro-animation. A large number of new art forms of micro-animation have emerged. At present, multimedia technology is widely used in various fields, mainly in school education, public information consultation and other industries. Intelligent multimedia technology has been applied to college students' micro-animation creation, which is still relatively rare. Therefore, the research and implementation of college students' micro-animation creation methods based on intelligent multimedia technology has become a top priority.

Micro-animation creation is a favorite animation way for college students at present. Therefore, many scholars have studied it. Safitri M's research found that micro-animation was very similar to micro-movies, which were usually recorded in 2-3 minutes, and were all based on a short recording. Micro animation could show its wonderful elements to the audience through concise stories. Li Y thought that the traditional micro-animation design method had low control precision on the character's behavior, which led to poor micro-animation design effect. Chen X adopted the interactive strategy of micro-animation frame prediction to learn and complement different patterns of micro-animation image sequences, so as to improve the performance and generalization ability of the model. Evangelidis K's research found that when traditional methods integrated popular science micro-animation works, the integration effect of animation works was not good. After repeated analysis and testing, Paier W came to the conclusion that there are some key technologies in the design of micro-animation, such as modeling, rendering and animation production. Queier J F mainly analyzed the definition of micro animation characters, design elements, design steps and design contents of characters. Chen S C believed that micro animation, as a new trend of animation products, was welcomed and concerned by people, which had become a new trend of new media animation. The above research shows that the relevant research on micro animation has been very mature, but then there are new problems.

With the development of the times, multimedia technology has been widely used in different fields, so many researchers have studied it. Liu S believed that multimedia technology would profoundly change the way of obtaining information, conducting

business, communication, education, learning and entertainment. West L research found that with the digitalization of images/videos becoming more convenient and supported by richer connectivity and accessibility environments, computers and network database systems began to store a large amount of image/video data. In order to improve the construction of intelligent campus multimedia interactive information network and improve the campus multimedia interaction and intelligent education information management capabilities, Ren X proposed a design scheme of intelligent campus multimedia interactive system based on Internet of Things technology. Yao Y thought that multimedia system was a typical application of time critical computing. In networked multimedia systems such as video conference, real-time image communication was the key to the success of the system. Liu M found that one of the challenges faced by researchers in the multimedia field was to find an experimental platform to show the potential of multimedia technology, such as video summarization, semantic annotation, multimedia cross indexing and retrieval. Zhang Q considered using multimedia technology for business and industrial training. The topics included multimedia benefits, including organizational benefits, teaching benefits, learning efficiency and business efficiency. Yang S believed that the combination of multimedia technology teaching application and innovative education reform would give full play to the advanced characteristics of multimedia technology under the guidance of modern education concepts and theories. The above research is related to intelligent multimedia technology, but the research on the combination of intelligent multimedia technology and college students' micro animation creation is still relatively small.

This paper applied intelligent multimedia technology to college students' micro animation creation, which provided technical support for animation creation. Compared with the traditional micro animation creation, it made up for the shortcomings of the traditional micro animation creation and explored from different angles, thus providing a theoretical basis for the article.

2. Intelligent Multimedia Technology and Micro Animation Creation of College Students

2.1 Overview of multimedia technology

Multimedia technology has the following main characteristics:

Integration: It can collect, store and organize information through multiple channels.

Controllability: Multimedia technology is computer oriented, displayed in various media forms according to human requirements, and operated on human senses.

Interactivity: Interactivity is one of the main characteristics that distinguish traditional information and communication media of multimedia applications.

Non linearity: The non-linear characteristics of multimedia technology can change the traditional order of reading and writing.

Real time: When the user sends the action command, the corresponding multimedia information can be controlled in real time.

Ease of use: Users can express information in any form, such as graphics, text or audio, according to their own needs, interests, work requirements, etc.

Dynamic: Users can reorganize information according to their own purposes and cognitive characteristics, add, delete or modify nodes and recreate chains.

The multimedia technology features are shown in Figure 1.

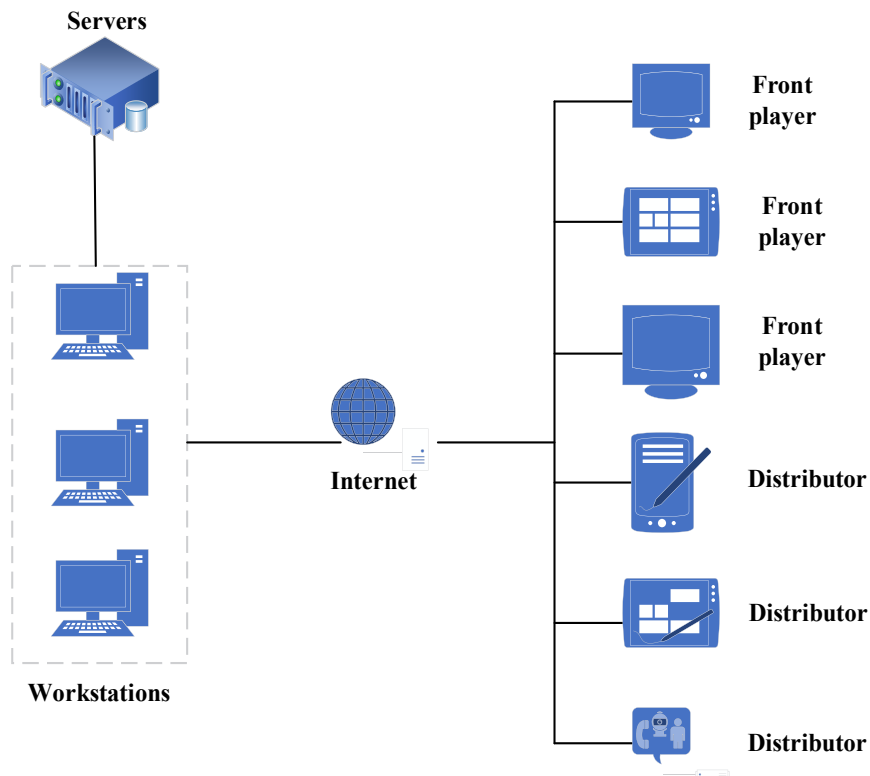

Figure 1. Multimedia technical features

Multimedia includes text, graphics, still images, sound, animation, video clips and other key elements. When designing multimedia teaching hours, it should also start from the role and characteristics of these elements. Under the guidance of pedagogy, psychology and other principles, multimedia elements need to be fully designed and organized.

2.1.1 Text

Multimedia education software can display education and teaching information to students through text, which provides help and guidance information when students encounter problems. The multimedia education software can also provide some learning evaluation and teaching information matching the learning according to the performance of students and the feedback received from students.

In addition, most multimedia teaching software uses words to provide help and navigation information for the use of software, which improves the friendliness and ease of use of navigation information software. In some multimedia teaching software, the teaching software can receive the feedback of learners to realize the two-way information flow between the information provider and the receiver, so as to improve the feedback level of the learning process.

2.1.2 Picture

The image here refers to static graphics. Different learners have different learning styles. Some students are good at absorbing information from the process of reading texts. Some students like to discover the meaning of things by observing and recognizing pictures and pictures. Multimedia technology can help such students. In addition, graphics related to learning content also play an important role in reducing the degree of abstraction of learning content.

Compared with text information, picture information is generally more intuitive, less abstract and easier to read.

Traditional computer applications of multimedia technology can process information such as text, data and graphics. In addition to processing these types of information, it can also comprehensively process images, audio, animation and video.

Multimedia technology closely combines the three information processing technologies, which lays a new foundation for the development of information processing technology. Multimedia technology has been developed for many years. The basic audio,

video and image compression technologies have gradually matured and formed products in the market.

The development of multimedia technology is widely used in various fields. The application of multimedia technology is shown in Figure 2.

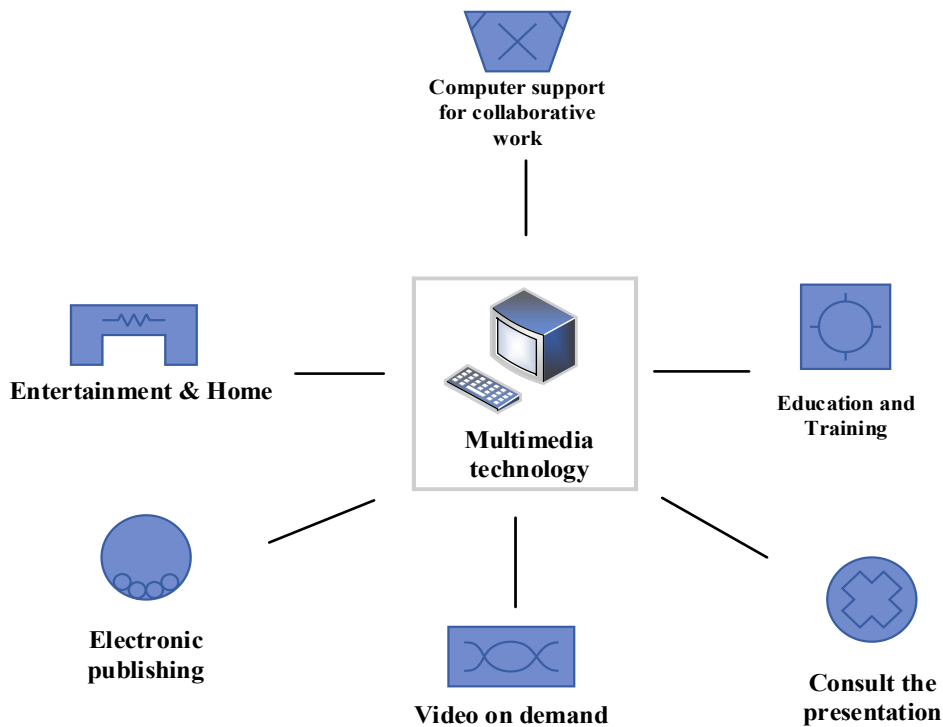

Figure 2. Application of multimedia technology

To sum up, multimedia technology is developing in two directions. First, the development trend of the network is combined with broadband network communication and other technologies to enable multimedia technology to enter the fields of scientific research and design, enterprise management, office automation, remote education, telemedicine, search and query, culture and entertainment, automatic measurement and control, etc. The second is the clustering, intelligence and integration of multimedia terminals to improve the multimedia performance of the computer system itself.

2.2 Concept of micro animation

With the innovation and change of media, micro animation is a program form that emerges at the historic moment under the background of continuous integration of many media. Micro animation is based on the original micro animation, which improves the previous animation production technology and broadcast technology. There is no clear

definition of the concept of micro animation, and there is no unified understanding in academia. Generally speaking, "micro animation" refers to works with "very short time (very short) (10-180 seconds)" and "very short cycle (very short) (1-7 days or several weeks)". It is suitable for portable viewing, short time leisure, short production cycle and micro investment video clips. The main feature of the concept of micro animation is that its content is closely connected with the social artery and is based on social hot issues. The content is short but comprehensive. The theme is very concentrated, with convenient dissemination and circulation.

The characteristics of micro animation are: concentration, fragmentation, entertainment and science popularization, as shown in Figure 3.

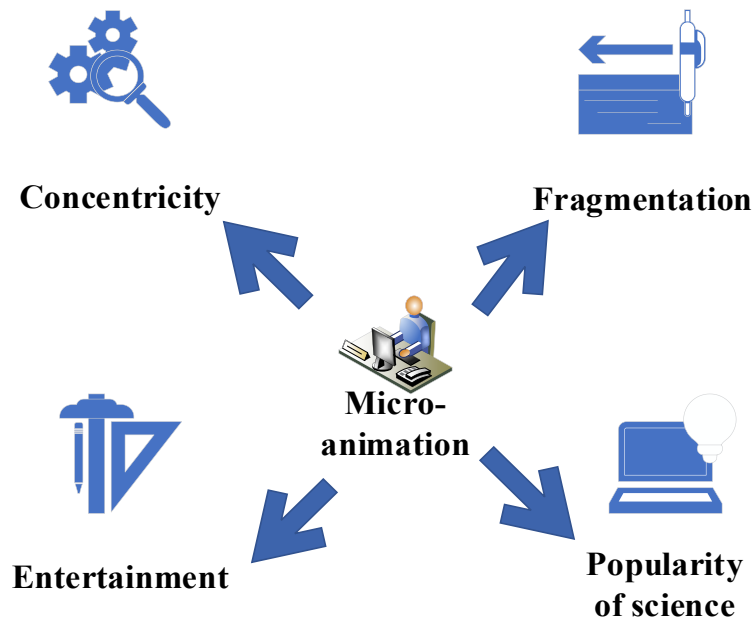

Figure 3. Features of micro-animation

2.2.1 Emotional concentration of micro animation

With the development of the times, people are under great pressure in life and work. They need a moment of mental and physical relaxation in their free time. Micro animation can quickly and directly connect animation stories with life scenes to meet people's physical and mental needs, and meet the emotional support and psychological comfort of today's audience. The style of micro animation is fresh and natural, and the emotional theme is concentrated. It can mobilize the emotions of the audience in a short

time and become the outlet of the audience's emotions, which is convenient for the audience to accept and trust. It is easy for people to accept it and have emotional resonance. When people watch animation, they connect it with their real life, thus triggering people's thinking, reflection and change on life. By releasing their feelings, their emotions are released and sublimated.

2.2.2 Fragmentation of micro animation content

The fast-food cultural characteristics of micro animation are produced in the context of digital media. Micro animation has the artistic characteristics of traditional animation: interaction, virtualization and communication. Nowadays, people focus on their work and family. The pace of life accelerates and the pressure increases. People can only find time to relax and have fun in dead time such as buses, subways and lunch breaks. The fragmentation of time means that people have no time to watch long texts and movies on TV or computers. Micro animation fills this gap. Miniature cartoons have a wide range of subjects and rich contents. The time is short and the plot is relatively easy, which fully fills the fragmentation of life. If want to fill the fragmented time, this kind of micro animation can meet the needs of the audience. It can not only fill the time, but also meet the eyeballs of the public, so as to ease the tense living atmosphere and create a relaxed space.

2.2.3 Entertainment of micro animation creation

The trend of media integration means that micro animation is constantly integrated into the life of the public. Therefore, in order to catch the audience's attention, micro animation with strong emotional color is created to catch the audience's attention and attract traffic. They often exaggerate and enhance the entertainment emotion by means of "deconstruction and reconstruction", so that the audience can "easily" consume. It is this extreme exaggeration that just pokes the laughter of the public and greatly enhances the entertainment of the works.

2.2.4 Popular science of micro animation

The social rhythm is gradually accelerating. People have no patience to read books and solve problems in life, study and work. With the development of technology, the Internet has accelerated the speed of the public to solve daily problems. As micro animation is easy to spread, it has become an important way to answer questions and public questions. Micro animation has become an important means of spreading scientific

knowledge. The science popularization micro animation covers a wide range of topics, from students' curriculum to daily life, from mathematics and language taught to students, to daily life tips and common natural phenomena, such as physics, chemistry and astronomy. Micro animation is usually based on concise words and explains topics in life in a clear and intuitive way. Complex topics are put into an easy to understand animation, which is popular with the public.

The micro animation creation of college students is different from that of independent creators, as shown in Table 1.

Table 1. The difference between a group of university students and independent creators creating micro-animations

	Marketing and Presentation	Creative subject matter differences	Differences in art styles
College students	School competitions, national competitions	Rich and diverse	Bold imitation and trying
Independent creators	Don't think about the market and please yourself	There is no fixed theme	There is no fixed theme

Due to the temporary isolation and protection of the campus environment, college students rarely pursue market hotspots. Their works are mainly satisfied with the digestion of students' micro emotions in the course content. The micro animation produced by college students is mainly disseminated through various national and international student activities, online and offline university graduation design exhibitions, etc. The communication channel is relatively narrow, the audience is relatively single, and the impact on society is relatively small. Independent creators generally do not consider the market when creating, only please themselves, and pay more attention to the work itself. In terms of creative themes, college students usually have colorful themes. Independent

creators usually do not have a fixed creative theme, with different types and experimental nature. In terms of differences in artistic styles, creative groups of college students usually have bold imitations and attempts, while independent creators usually have no fixed artistic style.

3. Application of Multimedia Technology in Micro Animation Creation

In order to optimize the traditional college students' micro animation creation, this paper integrates intelligent multimedia technology into the analysis of micro animation creation. With the development of computer technology and intelligent multimedia technology, the creation of micro animation has developed towards the digital direction. In order to make micro animation better, this paper introduces the scale invariant feature transform (SIFT) algorithm of intelligent multimedia technology into micro animation creation to improve the efficiency of animation creation.

SIFT algorithm is an algorithm used to detect and describe feature points. The algorithm has good robustness when translation and rotation occur. The main processes can be divided into: scale space construction, feature point detection and description, feature point matching.

The only linear kernel that can realize scale conversion is Gaussian scale kernel, and the calculation formula is:

$$K(a,b,\sigma) = G(a,b,l\sigma) * I(a,b)$$

In the above formula, $G(a,b,l\sigma)$ is expressed as a scale variable Gaussian function. $I(a,b)$ is the original creation image. L is the variation. In order to ensure the stability of image feature points, a different differential Gaussian kernel is used to convolve the image to create a differential Gaussian scale space. The calculation formula is:

$$B(a,b,\sigma) = L(a,b,l\sigma) - L(a,b,\sigma)$$

Therefore, the Gauss difference pyramid method is constructed by combining the corresponding acquisition method with the scale field to ensure the accuracy of the detected feature points.

When constructing Gaussian scale space, edge response seriously affects the accuracy of image registration. Therefore, this paper adopts the exponential weighted mean ratio algorithm to detect and eliminate images, so that the minimum error exponential

smoothing filter can estimate the mean value. In this way, the mean value can be calculated, and the calculation formula of the filter at this time is:

$$f(x) = \frac{1}{1+y} f_1(a) + \frac{1}{1+y} f_2(a-1)$$

In the above formula, $f_1(a)$ and $f_2(a)$ can be expressed as:

$$f_1(a) = x o_1(a) + y b_1(a-1)$$

$$f_2(a) = x o_2(a) + y b_2(a+1)$$

In the above formula, $o_1(a)$ and $o_2(a)$ mean the input signal of the filter.

This filter is also called infinite symmetric exponential filter, and can be expanded in two-dimensional space with the following expression:

$$f_{2b}(a,b) = f(a)f(b)$$

It provides the weighted average value of causal and non causal indicators of horizontal edge strength, the expression is:

$$\mu_{A1} = f_1(a) * [f(b) \otimes I(a,b)]$$

$$\mu_{A2} = f_2(a) * [f(b) \otimes I(a,b)]$$

In the above formula, $I(a,b)$ is the original image. The convolution operation of input signal can be simplified as recursive operation. The recursive operation of convolution can be expressed as:

$$s_1(a) = a[o_1(a) - s_1(a-1)] + s_1(a-1)$$

$$s_2(a) = a[o_2(a) - s_2(a+1)] + s_2(a+1)$$

The two equations are calculated simultaneously, so that the edge strength formula can be obtained:

$$T_{X_{\max}}(a,b) = \max \left\{ \frac{\mu_{X_1}(a-1,b)}{\mu_{X_2}(a+1,b)} \right\}$$

Similarly, the edge strength component in the vertical direction can be obtained, and the function expression obtained through calculation is:

$$T_{\max}(a,b) = \sqrt{T_{Y_{\max}}^2(a,b) + T_{X_{\max}}^2(a,b)}$$

It should be noted that the algorithm in this paper does not have thinning processing in edge detection and edge elimination.

4. Experiment of Multimedia Technology in Micro Animation Creation

Intelligent multimedia technology integrates the text, image, video, etc. of the multimedia platform to form a new technology with convenient operation and strong comprehensiveness. It can significantly improve the teaching quality in the research of college students' micro animation creation. This paper adopts the method of investigation and research, and analyzes the research and implementation of college students' micro animation creation method based on intelligent multimedia technology.

4.1 Recognition of intelligent multimedia technology

In order to better understand the practical results of intelligent multimedia technology in the creation of micro animation, a random survey of 500 people in the animation major of a school is conducted to focus on their recognition of intelligent multimedia technology in the creation of micro animation. Recognition is divided into very like, relatively like, average, dislike and very dislike, as shown in Figure 4.

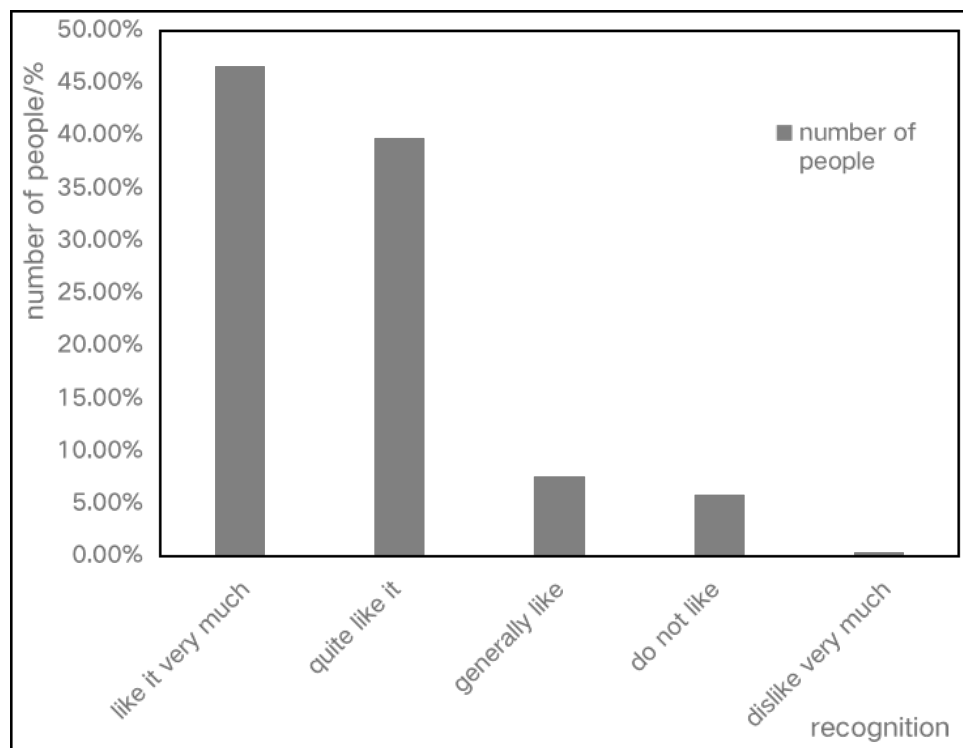

Figure 4. Recognition of intelligent multimedia technology

It can be seen from Figure 4 that more than half of the students agree with the micro animation creation method of multimedia technology. Relatively, 46.6% of the students prefer this creative method, accounting for almost half of the total. Only 6% of the students do not like this creation method, compared with the traditional micro animation creation method. To sum up, in college students' micro animation creation, students are generally more receptive to micro animation creation under new technology. This shows that it is feasible to introduce intelligent multimedia technology into micro animation creation.

4.2 Save classroom teaching time

The intelligent multimedia technology integrates the text, image, video, etc. of the multimedia platform. This greatly saves teaching time and gives students more time to understand. The two classes of an animation major are divided into Class A and Class B, which are respectively the traditional micro animation creation and the micro animation creation under intelligent multimedia technology. The teaching time of their eight classes is analyzed, as shown in Figure 5.

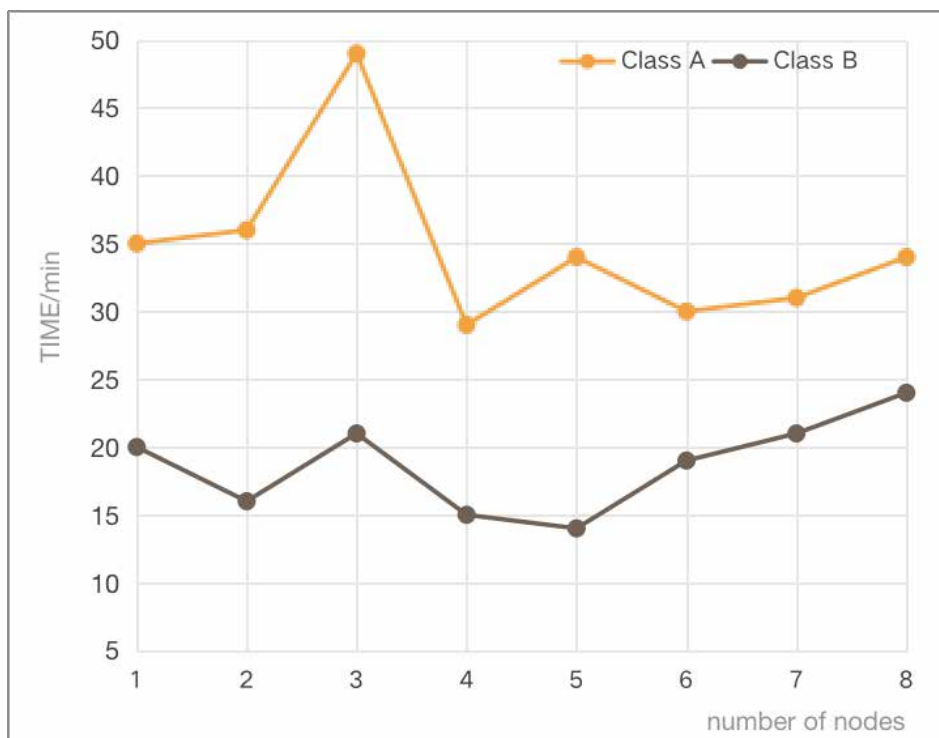

Figure 5. Comparison of saving classroom teaching time

It can be seen from Figure 5 that the classroom time of micro animation creation under intelligent multimedia technology is less than that of traditional micro animation. This shows that the micro animation creation class based on intelligent multimedia technology can save more time. The average classroom time for micro animation creation under intelligent multimedia technology is 18.75 min, and the average classroom time for traditional micro animation creation is 34.75 min. The classroom time of micro animation creation under intelligent multimedia technology is 16 minutes less than that of traditional micro animation creation. This can improve students' learning efficiency in the classroom.

4.3 Quality of micro animation creation

The teaching quality of micro animation affects students' final learning results, which is the key to affect students' micro animation creation. Two classes of an animation major are divided into Class A and Class B to test the quality of micro animation creation of the two classes, namely, traditional micro animation creation and micro animation creation under intelligent multimedia technology. The difference between the creation quality of micro animation in the two classes are observed. The research period is 10 cycles. Then, the experimental results are studied and analyzed, as shown in Figure 6.

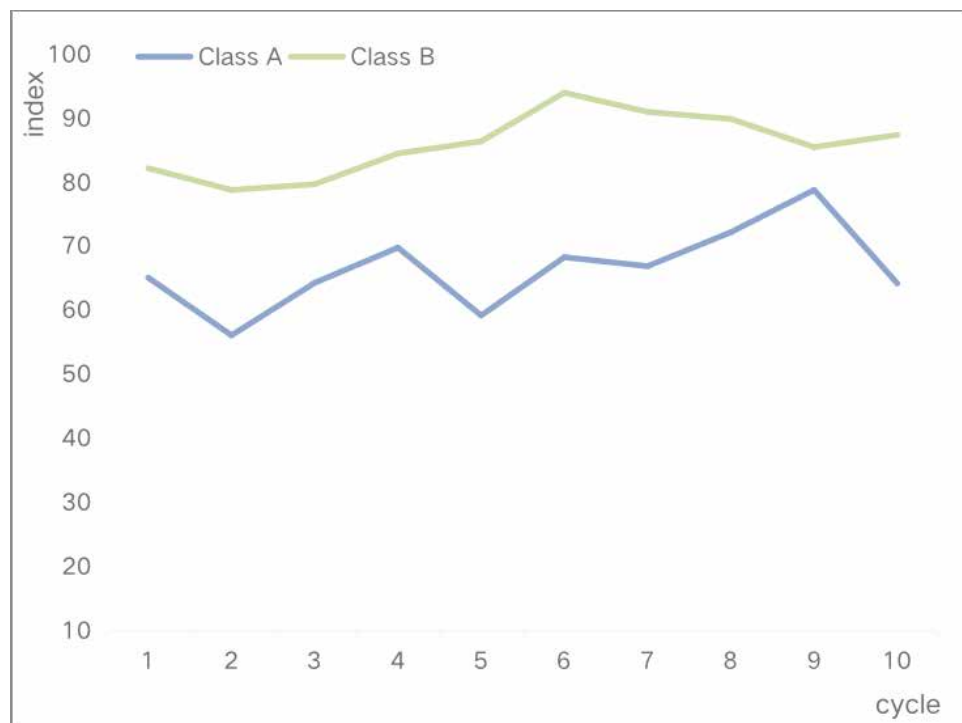

Figure 6. Quality comparison of micro animation creation

It can be seen from Figure 6 that the quality of micro animation creation under intelligent multimedia technology is obviously higher than that of traditional micro animation creation. On average, the creation quality of micro animation in Class A is 66.59, and that in Class B is 86.04. The average creation quality of Class B is 19.45 higher than that of Class A, which shows that it is feasible to improve the creation quality of micro animation based on multimedia technology.

4.4 Comprehensive evaluation of intelligent multimedia technology

In addition to the research and comparison on the quality of micro animation creation under intelligent multimedia technology, this paper conducts a comprehensive analysis and research on the effect and efficiency of intelligent multimedia technology, so as to obtain a comprehensive evaluation of micro animation creation of intelligent multimedia technology and traditional micro animation creation, as shown in Figure 7.

Figure 7. Comprehensive evaluation of intelligent multimedia technology

It can be seen from Figure 7 that the micro animation creation methods for college students based on intelligent multimedia technology are superior to the traditional micro animation creation in terms of effect and efficiency. The comprehensive evaluation is about 3.35 higher than the traditional micro animation creation methods. This shows that no matter which aspect is based on, the creation method of college students' micro animation based on intelligent multimedia technology is feasible.

5. Conclusion

The use of intelligent multimedia technology has provided new thinking and research for college students to create micro animation. As an advanced electronic learning technology, multimedia technology has been applied more and more with the progress of the times and the development of technology. At present, the extensive application of multimedia technology in students' micro animation creation has changed the traditional method of micro animation creation. The research results have showed that micro animation creation based on intelligent multimedia technology could improve the quality of creation, save teaching time and make the teaching process more vivid. Students also more recognized the micro animation creation method of multimedia technology.

Funding

This work was supported by 2021, the scientific research project of Jilin Provincial Department of Education "Innovative Research of Micro-Animation Creation Practice" (project number: JJKH20211352SK).

References

- Chen, S. C., Liu, G. T., & Wong, S. K. (2021). Generation of multiagent animation for object transportation using deep reinforcement learning and blend-trees. *Computer Animation and Virtual Worlds*, 32(3-4), e2017.
- Chen, X. (2019). Computer-aided design method for hand drawn art animation. *Paper Asia*, 2(3), 149-153.
- Evangelidis, K., Papadopoulos, T., Papatheodorou, K., Mastorokostas, P., & Hilas, C. (2018). 3D geospatial visualizations: Animation and motion effects on spatial objects. *Computers & geosciences*, 111, 200-212.
- Li, Y. Discussion on Some Common Problems in Current Creation of Chinese Animation.
- Li, Y., & Lu, S. (2020). Research on physical education system model using multimedia technology. *Multimedia Tools and Applications*, 79, 10461-10474.
- Liu, M., Pang, W., Guo, J., & Zhang, Y. (2022). A meta-analysis of the effect of multimedia technology on creative performance. *Education and Information Technologies*, 27(6), 8603-8630.

- Paier, W., Hilsmann, A., & Eisert, P. (2020). Interactive facial animation with deep neural networks. *IET Computer Vision*, 14(6), 359-369.
- Queißer, J. F., Jung, M., Matsumoto, T., & Tani, J. (2021). Emergence of content-agnostic information processing by a robot using active inference, visual attention, working memory, and planning. *Neural Computation*, 33(9), 2353-2407.
- Ren, X., & Cui, J. (2021). The development and application of multimedia technology in college gymnastics teaching. *Journal of Testing and Evaluation*, 49(4), 2262-2270.
- Safitri, M., Harthoko, T., & Patrio, A. N. (2020). Produksi Film Animasi 2D Pool. *Journal of Animation and Games Studies*, 6(2), 141-150.
- Shu, Y. (2020). Experimental data analysis of college English teaching based on computer multimedia technology. *Computer-Aided Design and Applications*, 17(S2), 46-56.
- Virga, C., Aramburu, G., & Deleonardi, A. (2020). Application of Multimedia technology to the teaching of Pharmacology. *Revista de la Facultad de Odontología*, 30(2), 18-22.
- West, L., Srivastava, D., Goldberg, L. H., & Nijhawan, R. I. (2020). Multimedia technology used to supplement patient consent for mohs micrographic surgery. *Dermatologic Surgery*, 46(5), 586-590.
- Wu, J., Ding, Z., Yu, S., & Yu, H. (2020, August). Application of Multimedia Technology in English Writing on Network Platform. In *BASIC & CLINICAL PHARMACOLOGY & TOXICOLOGY* (Vol. 127, pp. 239-240). 111 RIVER ST, HOBOKEN 07030-5774, NJ USA: WILEY.
- Xia, L., & Liu, S. (2021). An introduction to multimedia technology and enhanced learning. *Mobile Networks and Applications*, 26, 347-350.
- Yao, Y., Xia, X., Li, X., Wang, P., & Song, C. (2021). The application of multimedia technology in teaching innovation. *Journal of Testing and Evaluation*, 49(4), 2295-2303.
- Zhang, Q., & Li, X. (2021). Feasibility analysis of multimedia technology applied in musical drama teaching class—taking the teaching practice of the township version of “Tang Xianzu” as an example. *Journal of Testing and Evaluation*, 49(4), 2284-2294.
- Zhao, Z. (2020, August). Research on the Application of the Multimedia Technology in Mathematics Teaching. In *BASIC & CLINICAL PHARMACOLOGY & TOXICOLOGY* (Vol. 127, pp. 224-224). 111 RIVER ST, HOBOKEN 07030-5774, NJ USA: WILEY.

The Art of Three Sculptures of Ming and Qing Ancient Buildings in Jinxi County, Jiangxi Province: Cultural Memory and Heritage Preservation in the Digitization Process

Tu Shaorong¹

Abstract

Jinxi County of Jiangxi Province has beautiful forest, A qualitative research method was used with pleasant climate and four distinct seasons. The number of well-preserved Ming and Qing ancient buildings in the county is amazing. These ancient buildings of Ming and Qing Dynasties are the living fossils of Jiangxi ancient architecture culture, and the memory and inheritance of Jiangxi culture in the past. Through the local ancient buildings, ancient building internal structure, ancient architectural decoration and surrounding environment landscape data collection, interviews with local residents, control ancient history, analyzing the background under the digital process of jinxi county "three diao" the necessity of art and cultural heritage protection and the application value of modern society, cultural memory of local heritage protection and cultural tourism development is of great significance. Cultural memory and heritage protection are closely related to the sustainable development of ancient buildings. These two mainstream concepts are integrated with the inheritance and dissemination significance of the three sculptures in ancient buildings and ancient buildings. With the concept of cultural memory and the background of digital process, this paper believes that to preserve the traditional skills of ancient architecture, we should fully explore the concept of heritage protection, combine with the government and universities, and use digital technology to promote the sustainability of historical housing and related legislation.

Keyword: Three Sculptures Cultural Memory Heritage Preservation the Digitization Process

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

1. Introduction

The art of three carvings is the combined name of wood carving, stone carving and brick carving. The ancient buildings of the Ming and Qing dynasties in Jinxi County, Jiangxi Province, contain a large number of artistic works of wood, stone and brick carvings. Research at Peking University shows that on average 300 natural villages are disappearing every day, and the disappearance of old country houses is even more difficult to count. According to statistics, of the 650,000 traditional villages in China, only around 3,000 remain, a ratio of 0.5%, which means that 99.5% of the ancient villages have disappeared. The demise of residential buildings has led to the disappearance of the living traditional culture they carried. The discovery and rescue of ancient village culture and art is an important project for the rescue of intangible cultural heritage today and poses a challenge to the staff involved. The study of ancient village culture has deepened into the branch of ancient village folk art, and the examination of ancient architecture and the art of "three carvings" is an important professional research topic in the discipline of folk art.

1.1 The Area of the Field in

Jinxi County, located in the eastern part of Jiangxi Province and in the middle reaches of the Fuzhou River, is known as the hometown of Xiangshan, the fragrant capital of China, and the book town of Jiangnan, a thousand-year-old city infused with mountains and water and rich in humanity. There are 45 ancient villages under the jurisdiction of the county, and it is one of the "Top Ten Ancient Cultural Counties" and has been named a "Cultural Tourism Destination for Traditional Chinese Architecture". The ancient villages are scattered among the green hills and rivers, with green bricks and tiles, green stone slabs and small bridges and flowing water.

Research at Peking University shows that on average 300 natural villages are disappearing every day, and the disappearance of old country houses is even more difficult to count. According to statistics, of the 650,000 traditional villages in China, only around 3,000 remain, a ratio of 0.5%, which means that 99.5% of the ancient villages have disappeared. The demise of residential buildings has led to the disappearance of the living traditional culture they carried. The discovery and rescue of ancient village culture and art is an important project for the rescue of intangible cultural heritage today and poses a challenge to the staff involved. The study of ancient village culture has deepened into the

branch of ancient village folk art, and the examination of ancient architecture and the art of "three carvings" is an important professional research topic in the discipline of folk art.

The ancient architecture of Jinxi County, with its flying eaves and green walls, is a typical representative of the Gan school of architecture, and its degree of preservation is even more complete than that of Jiangxi Liukeng. It is a powerful proof of the carving art of the Ming and Qing dynasties in Gan, and provides a wide space for research on the heritage of the folk art of "three carvings" and the origin of humanistic thinking. The layout of the Gan school is characterised by green bricks and grey tiles, horse-head walls and double-pitched roofs; the layout is of two rooms and three openings, one in each hall, with a wide surface of three rooms, and the bright secondary rooms are divided into halls and ministerial rooms, which are generally symmetrical to the left and right, with a wooden structure of pierced beams. It is an important embodiment of Gan School architecture and Confucianism, and is a very beautiful chapter in the culture of ancient Chinese architecture.

The "three carvings" in ancient Jiangxi villages, such as Jinxi County, are the result of the wisdom and sweat of the people of Jiangxi, and the "three carvings" in the ancient architecture, craftsmanship, patterns and layout of the natural environment of the ancient villages are a valuable heritage of the Gan school of architecture. However, due to the lack of effective protection of architectural decorations and materials in quite a few ancient villages, some of these components with important artistic and cultural value, such as wood carvings, stone carvings, brick carvings, doors and windows, are traded covertly; the lack of effective regulatory control makes some of the village structures with outstanding cultural heritage value, the phenomenon of man-made damage is serious. Take the village of Shangli in Lufang Township, Jinxi County, for example: the whole village is neatly planned and well-connected, with ditches and ponds (pools) running clear and the roads flat and tidy at the edge of the village. The distinctive ancient buildings are scattered among the neatly planned and new modern high-rise buildings, and their original ancient charm still exists: brick and tile horse-head walls, ancient theatres, ancient shrines (temples) and ancient embroidered buildings. However, some of the wooden, stone and brick carvings and plaques have been lost as a result of theft and damage. Some of the old buildings have been damaged and are in a terrible state of disrepair. The text and pattern of the masonry, window panes, door corners, wall panels and interior carved wooden panels and plaques have all been broken

to varying degrees. This is the result of the underestimation of the cultural art of ancient villages in Jinxi County and the lack of conservation measures due to the neglect of the artistic value of the three carvings.

1.2 Local Live-action Pictures of "wood carving"

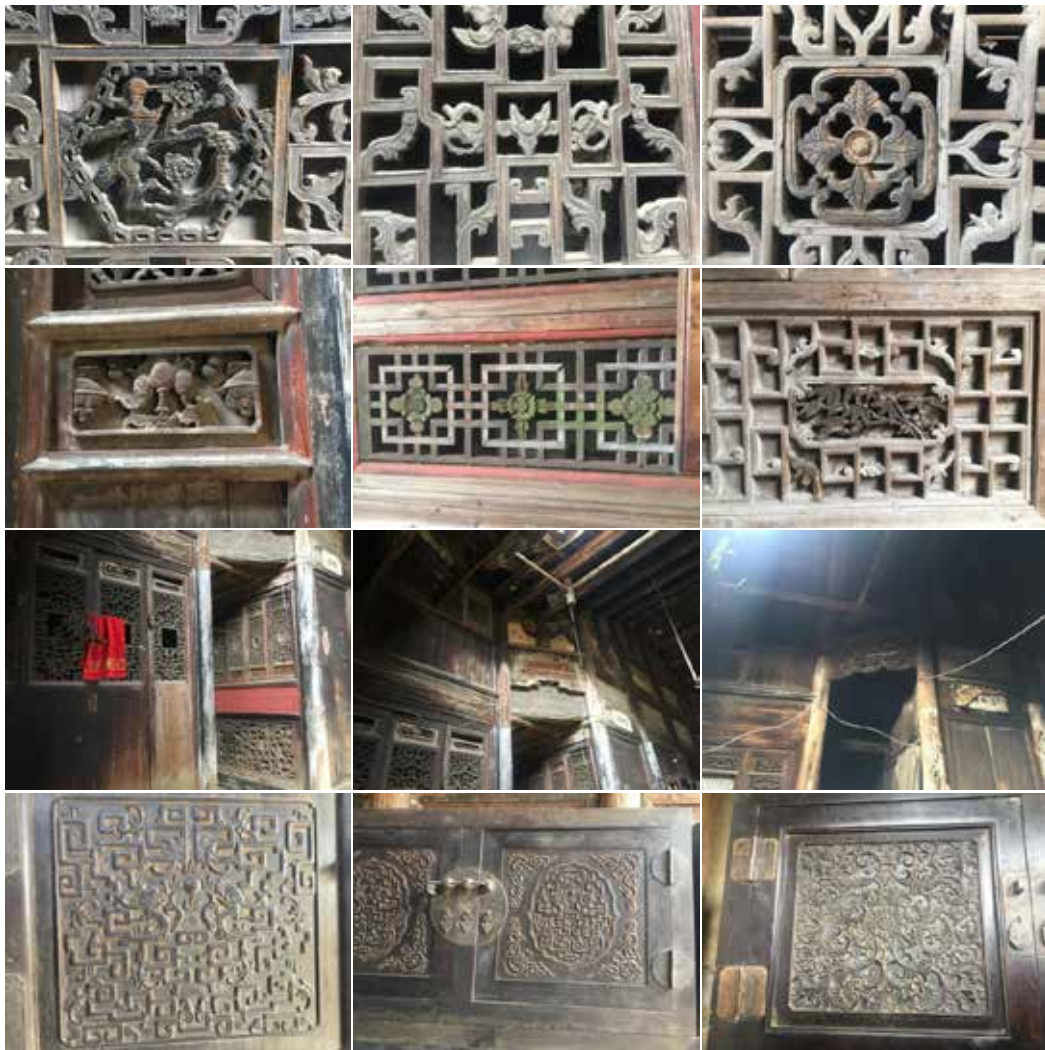

Figure 1: Local Live-action Pictures of "wood carving"

Each house and furniture in the ancient village complex in Jinxi County is constructed in a different style of wood carving, partly for decoration, but also for the purpose of lighting within the house. The materials, patterns and craftsmanship are closely related to the social identity of the first owner of the house. The patterns on the

buildings and furniture of prominent families are generally more elaborate and ornate, with richly shaped, full-bodied patterns. The motifs on the furniture of ordinary families are more simple, with more auspicious motifs and prayers for peace and longevity.

1.3 Local Pictures of "stone carvings"

Jinxi County ancient buildings within the corners, patios, railings, lighting wall, leaky windows, etc. with green stone, red sandstone or granite cut into stone, stone slabs built, and often use the natural texture of the stone itself combined into a pattern. The walls are basically made of small green bricks up to the horse-head wall. The wooden pillar cornerstones are hand-carved with a variety of motifs, which are rustic, auspicious and beautifully composed, with a sense of power in their lines.

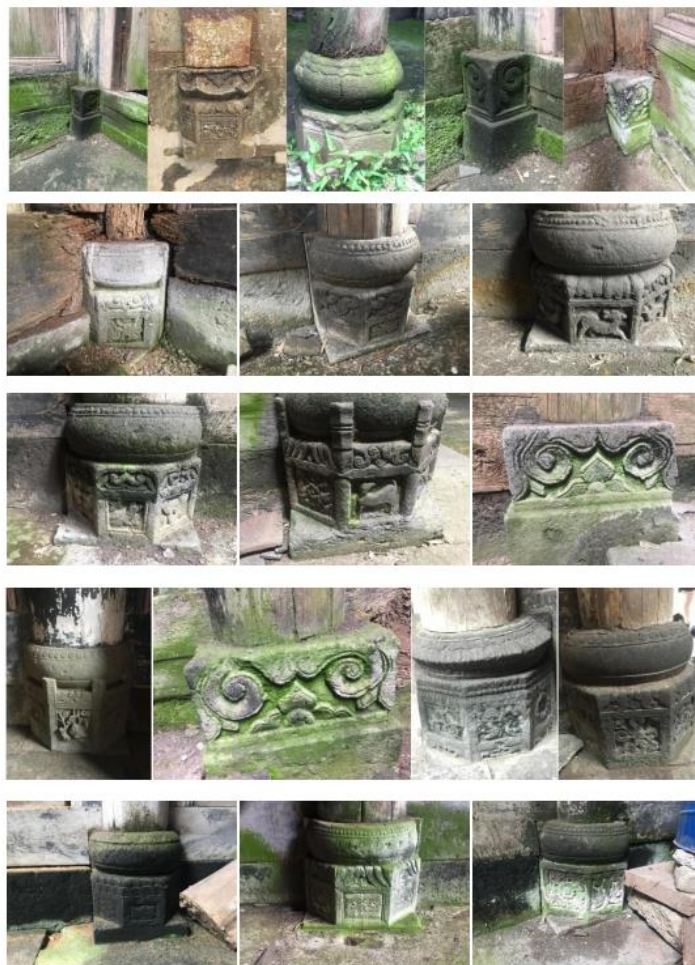

Figure 2: Local Pictures of "stone carvings"

1.4 Local Shot "brick carving" Pictures

The geography of Jiangxi province is complex and the cultural differences have created different cultural zones. It has been proven that the open northern region was the first to receive culture from the Central Plains, which gave rise to its unique folklore forms and laid the foundation for Gan culture. The Gan culture has developed over a long period of time and has given rise to a series of sub-systems of its own, including the Xunyang culture, the Yuzhang culture, the Linchuan culture, the Luling culture, the Yuanzhou culture and the Hakka culture of southern Gan. The culture of Linchuan, with the ancient province of Linchuan at its core, covers more than ten counties in Fuzhou, and was born in the Qin and Han dynasties, flourished in the Song dynasty, continued in the Ming and Qing dynasties, and is influential in the present day, being a regional culture created by the Jiang-right people of eastern Gan. The northern alluvial plains and hills of the Fuchu River in the topography of the Linchuan Cultural Zone include most of Jinxi County, which together with Linchuan and Dongxiang form the core of Linchuan culture. Jinxi County is a living fossil of Linchuan culture, with the most distinctive ancient village architecture and the folk art of "three carvings" attached to the ancient buildings. The buildings have been preserved in the Ming and Qing dynasties. The buildings have a straight and plain appearance, and are known by architectural experts as the "Indo family".

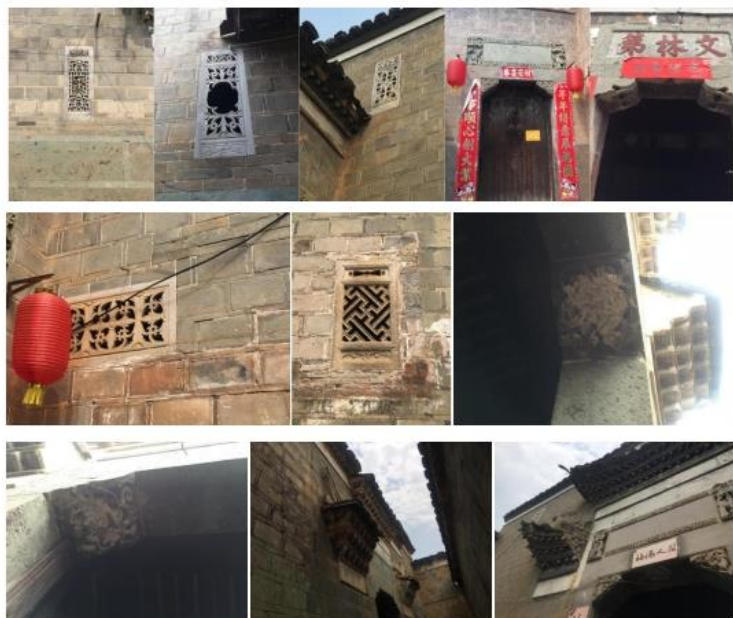

Figure 3: Local Pictures of "stone carvings"

The urbanisation promoted in recent years has led to the gradual disappearance of traditional villages. Data provided by the Centre for Tourism Planning and The Gan School buildings are mostly rectangular in plan, enclosed by hollow half-brick walls, with green brick and grey tiles, horse-head walls and double-pitched roofs, with a rich variety of horse-head wall shapes, and a simple, simple and elegant cultural layout throughout. The exterior hollow half-brick with openwork carving for light reflects the local wisdom of the early inhabitants. The ancient buildings in Jinxi County have typical features of Gan school architecture, and the brick carvings on the outer enclosure have a strong artistic meaning in addition to their light-gathering role, and are a reflection of the cultural memory of the local people.

1.5 Cultural Memory

Human cultural memory and the traces of social life in the architectural space confirm the human living habits; the wood carvings, stone carvings, brick carvings and their engraved patterns, making techniques and materials in the ancient buildings indicate the cultural memory and identity of the owner. The patterns, craftsmanship and materials of the three carvings are the cultural heritage and ideological continuity of the ancestors and modern residents of Jinxi County, as well as the material manifestation of the local culture and social memory

1.6 Heritage Preservation

Heritage protection presents a basic paradigm of promoting the sustainability of historical houses from the perspective of cultural memory, which is different from the view of historical protection (emphasizing "restoring the old as the old" and only protecting the original appearance of historical houses). The idea is an "appropriate renewal", hoping that heritage includes elements that will enable society to reflect on the past, reshape the past, grasp the present, and plan for the future.

2. Research Methodology

Figure 4

The text of this study is the art study of "three carvings" in ancient architecture in Jinxi County, Jiangxi Province, China, aiming to study the concept and art form of "three carvings". This paper uses a qualitative study approach. The studied art works are divided into four groups: ancient buildings, this carving, stone carving and brick carving. The samples include natural villages in various towns in Jinxi County, Jiangxi Province: Zhuqiao Ancient Village, Putang Ancient Village, Xiali Village, Qiaoshang Village, Huwan Old Street, Quanfang Village, Huwan Old Street, Quanfang Village, etc. Data were searched through textbooks, literature and research literature, artistic exploration of photography, sketches, and interviews (Figure 1). The informants are divided into three groups: 1) art informants; 2) Scholars, Friends, Students, and Locals in the Fields; and 3) the informants most closely related to the art work in the community. Data were analyzed by interpretation and content analysis. The study results are presented here as a descriptive analysis.

3.Results

3.1 An analysis of the relationship between historical development and social culture in Jinxi County, Jiangxi, through fieldwork.

3.2The use of digital technology to design and justify the need for a digital museum of Ming and Qing dynasty ancient buildings and the folk culture of "three carving" techniques in the ancient village of Zhuqiao, Jinxi County, Fuzhou, Jiangxi Province.

The ancient villages in Jinxi County, led by the ancient village of Zhuqiao, are being repaired and restored, and relevant experts and architectural teams are conducting research for this purpose. The design of the digital museum is imperative. The design of the digital museum is divided into four modules: a picture and video database (pictures facilitate an intuitive browsing mode to view the overall layout and details of the three carvings, the video itself is intuitive, record and dissemination function, an effective means of intangible cultural heritage preservation); a VR roaming platform of the Yu's Ancestral Hall (a representative architectural example of the Yu's Ancestral Hall in the ancient village of Zhuqiao to show the inner appearance of the Ming and Qing dynasties buildings and "The design is based on a 360-degree panoramic view of the Ming and Qing dynasties buildings in the ancient village of Zhubiao (a one-to-one restoration of the ancient village buildings in Zhubiao, with the entire layout of the buildings roaming from multiple angles). The design is based on the construction of a database of images of the Ming and Qing dynasty buildings and the "three carvings" in Jinxi County, and the use of modern digital media technology for the construction of a "digital museum of folk culture", with a view to providing a technical reference for the construction of a "non-heritage" heritage in Jiangxi Province. It is intended to provide a technical reference for the construction of the heritage "non-heritage" in Jiangxi Province, to provide digital information for the construction of the Jiangxi Folk Culture Museum, to provide a data reference for the local folk culture and art and heritage "non-heritage" heritage, and to provide digital technical support for the preservation and transmission of Gan folk culture.

The use of digital technology to design and justify the need for a digital museum of Ming and Qing dynasty ancient buildings and the folk culture of "three carving" techniques in the ancient village of Zhuqiao, Jinxi County, Fuzhou, Jiangxi Province.

Jinxi County Zhuqiao Ancient Village Folk Culture Digital Museum is based on a picture and video database module, a VR roaming platform display module for the Yu's Great Ancestral Hall as a case study, and a 360-degree panoramic interaction of the Ming and Qing dynasty buildings of Zhuqiao Ancient Village as the final import platform, which can be implemented within the platform to switch between modules to create a better experience for users, with the following design process.

(1) Development of VR roaming platform for Yu's Great Shrine

① 3Dmax modeling technology research

Before modelling, we collected realistic scenes of the ancient village of Bamboo Bridge, finally confirmed a few pictures for reference, sketched, and used a DSLR camera to take pictures of the Yu's Great Ancestral Hall and the surrounding realistic buildings. Because it was a realistic restoration, we took panoramic shots of several single houses and many details of the houses for mapping, shooting distant views, medium views, close views and close-ups of the houses. Single shots of details, antiques and carvings of the house. Realistic modelling through 3DMAX software. Modelling is a very important part of the process, by analysing the structure, form and features of the architectural model, modelling based on the measured data and checking the accuracy of the model based on perspective views. It is important to choose the right modelling method when creating the model, to create the general structure of the model and then to detail it to save the number of surfaces. For realistic mapping, Photoshop is currently the most popular software for processing images, and it has a simple and fast production method for processing images. The ground model is built, irregular pavement using the use of aerial video interception of a few suitable pictures of the modelling method, the use of the creation of the face piece, the same through the addition of lines, squeeze the surface, reduce the line from section to section around the modification again, and finally to achieve the desired requirements.

② Application of Unity3D software

Unity3D is quick and easy to create such as 3D games, simple games, building visualization, VR games, VR scene browsing and other types of interactive content, use the archive inside 3DMAX, export the texture and materials, unzip the archive file, open the Unity3D software, first import the texture into Unity3D, in the import model, so that the model will automatically adapt to the texture. Import the grass and tree plugins into Unity3D so that the trees and grass will feel more realistic. Use Unity3D's built-in parallel lighting as the main light source for the scene. By setting different lights to make the scene rendered out to achieve the realistic lighting effect.

The sky box is far away from the scene and does not require many details, it is relatively simple. Under the Create panel, create a Camera, set it to Main Camera in the Parameters panel, create an Animation under the camera premise, put the camera into the

Animation, create Position and Rotation in the Animation, and hit the key pin on it to create the motion Create the trajectory. Adjust the timing and direction of the movement to make the trajectory perfect.

③ VR system implementation

Using unity software and Google plug-ins to cooperate with virtual reality technology (Virtual Reality), Google's VR plug-in into Unity3D, find GvrMain in the Prefab option of the imported plug-in, and put it under the created Main Camera to realize the VR scene.

(2) 360-degree panoramic interaction of the ancient village of Zhuqiao in Jinxi County

In the design of the 360-degree full-image display of the ancient village of Zhuqiao, the overall layout of the building complex is photographed by a drone aerially as the introduction screen, and each angle of the internal space of the dwelling is photographed with a panoramic camera and photographed in a one-week 360 surround, so that the internal pattern is truly restored. Transformation. After exporting the images, the compositing process should be as seamless as possible to achieve a realistic experience of the digital virtual showroom. The use of this technology requires less deployment and can be directed to the students involved in the subject for production. The digital showroom offers both manual and automatic roaming. The manual roaming experience allows the user to zoom in and out of the images through the manipulation functions provided by the platform, and to switch between roaming scenes through mouse movements, while mobile phones and VR glasses can be used for an immersive experience with realistic and vivid reproduction effects.

(3) Test and release

After the three modules are produced and tested, an independently running .exe program is created and the work is released to finally complete the Jinxi County Zhuqiao Ancient Village Folk Culture Digital Museum.

3.3 A qualitative research method was used to analyse and summarise the habits and cultural practices of the inhabitants of the villages and towns of Jinxi County.

3.4 To summarize the concept of "cultural memory" and to analyze the conservation methods of the three carvings in the ancient town of Jinxi based on cultural memory

3.5 Innovative theories of Heritage Preservation in Cultural Memory using interdisciplinary research methods.

3.6 The relationship between the historical development and social culture of Jinxi County, Jiangxi Province, is clearly sorted out.

3.7 A method of using digital technology to preserve the cultural heritage of ancient Ming and Qing dynasty buildings and "three carvings" in the ancient village of Zhuqiao, Jinxi County, Fuzhou City, Jiangxi Province, is collated.

3.6 Specific information is collected on the habits and cultural customs of the inhabitants of the villages and towns in Jinxi County.

3.9 Innovative development of the concept of 'cultural memory'

3.10 Innovative development of historical conservation theory for cultural heritage conservation

3.11 Results Discussion

Research by scholars in sociology, history and architecture has shown that the historic preservation perspective of ancient buildings emphasises three aspects of the role of historic houses in cultural memory: commemorative images, performance rituals and linguistic symbols, and that this view of historic preservation, which 'restores the old for the sake of the old', is considered by some scholars to be an obstacle to architectural design and functional adaptation. This view of historic preservation as 'restoring the old for the old' is considered by some scholars to be an obstacle to renewal and innovation in architectural design and functional adaptation, and does not fully reveal the impact of cultural memory on historic buildings. The author argues that there is something to be learned from this view of historic preservation, and that it can be combined with modern digital technology for theoretical innovation. The author also argues that the heritage conservation perspective can contribute to the sustainable development of ancient architecture and its three sculptures, and on this basis the author offers a more specific and comprehensive view and guidance on the digital heritage of ancient architecture.

References

- A Paydin, V. (2020). *Critical Perspectives on Cultural Memory and Heritage: Construction, Transformation and Destruction* (p. 336). UCL Press.
- A Isady, A. (2018). *Historic Houses as Pillars of Memory: cases from Cairo, Egypt*. Open House International.
- Gordon, E., & Mihailidis, P. (Eds.). (2022). *Civic media: Technology, design, practice*. MIT Press.
- De la Torre, M. (2013). Values and heritage conservation. *Heritage & Society*, 6(2), 155-166.
- Feng, K., Song, S., & Zhou, W. (2022). The sustainability cycle of historic houses and cultural memory: Controversy between historic preservation and heritage conservation.
- Denan, Z., Majid, N. H. A., & Arifin, N. (2015). Ingenious Malay wood carving as daylight filtering devices. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 201, 182-190.
- Eriksen, A. (2014). *From antiquities to heritage: transformations of cultural memory* (Vol. 1). Berghahn Books.
- George, R. B. S., Baker Jr, H. A., Katriel, T., & Stallybrass, P. (1999). *Cultural memory and the construction of identity*. Wayne State University Press.
- Grussenmeyer, P., Landes, T., Voegtli, T., & Ringle, K. (2008). Comparison methods of terrestrial laser scanning, photogrammetry and tacheometry data for recording of cultural heritage buildings. *International Archives of Photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences*, 37(B5), 213-218.
- Koesling, J. (2021). Memories Carved in Stones? Collective Memory Studies and Early Scandinavian Rune-Stones, or Remarks on the Banalities of "Burial-Stones". *Scandinavian-Canadian Studies*, 28, 38-77.
- Lindgren, S. (2017). *Digital media and society*. Sage.
- Madgin, R., & Lesh, J. (2021). *People-Centred Methodologies for Heritage Conservation*. Routledge.
- Mei-ching, W. (2014). The Context, Memory, and Interpretation of Cultural Heritage: A Case Study of Wansan Stone Carvings. *Min-su ch'ü-i Journal of Chinese Ritual, Theatre & Folklore*, (186).

Prompayuk, S., & Chairattananon, P. (2016). Preservation of cultural heritage community: cases of Thailand and developed countries. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 234, 239-243.

Lidelöw, S., Örn, T., Luciani, A., & Rizzo, A. (2019). Energy-efficiency measures for heritage buildings: A literature review. *Sustainable cities and society*, 45, 231-242.

Wen Gang, Jiangxi Province: Re-invention and Commoditization in the process of modernization

Min Qi¹

Abstract:

Wengang brush making technique carries the heritage of Chinese national culture and is one of the important components of Chinese civilization. This paper studies the production techniques of writing brush in Wengang County, Nanchang District, Jiangxi Province, China, aiming to study the traditional re-invention and commercialization of writing brush in Wengang District, Jiangxi Province, China. In 2004, "Jinxian Wengang brush making skills" was selected as the fourth batch of representative items of national intangible cultural heritage. This paper uses a qualitative study approach. Data collection Through textbooks, literature and research documentaries, craftsman and interviews with informants. Results show that the development of Jiangxi Jinxian Wengang brush can show that its brush tradition has experienced a process of continuous invention. The intention, trace and structural method of this invention are clearly visible, and the recognition of symbolic value and cultural capital has gradually penetrated into the practice of civil society. In the face of the modern business process, the rapid development of cultural industry, local elites and the government directly or indirectly provide various methods, fully explore the cultural capital value of Wengang brush, combined with the market is the commercialization of Wengang brush, to build the local cultural brand.

Keyword: Writing Brush, Re-Invention , Commoditization, Modernization

1. Introduction

Wengang Town, a millennium ancient town, is located in the southwest of Jinxian County, located in Ganfu Plain, is the famous hometown of Chinese brush, known as the "Huaxia Pen Capital", east of 316 National Highway, Beijing-Fuzhou Expressway, north of

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

Wencause Expressway, the west of the east bank of the Fuhe River, superior geographical location, convenient transportation. Wengang is a historical and cultural

Ming town with profound cultural deposits. It is the hometown of Yan Shu, the prime minister of the Northern Song Dynasty and the famous poet. It is the birthplace of Linchuan culture and Fuhe culture.

In the long history of Wengang, the name of the pen, the prosperity, the glory because of the pen, because of the pen. Especially, the writing brush has a long history and is passed down from generation to generation. Under the joint efforts of all levels of government and port people, port has won the "national civilized village", "national key town", "national village YiPinShiFan Town", "huaxia pen" "the hometown of Chinese brush", "the hometown of Chinese brush culture", "the hometown of Chinese couplets" and other honorary titles, 2006 port brush production technique is listed as the first list of intangible cultural heritage representative projects, in 2016 the first Chinese town.

In 2021, Wengang brush production technology was selected into the fifth batch of national intangible cultural heritage list. In 2022, Wengang brush brush was approved as the certification trademark of national geographical indication, and won the most popular consumer brand in Jiangxi Province. In recent years, Wengang Town of Jinxian County is committed to creating "Wengang on the pen tip", and has developed various forms of brush cultural products. At present, Wengang town has more than 400 brush production enterprises, more than 2200 brush workshops.

2.Research Methodology

This study, a research on pen making techniques in Wengang County, Nanchang, Jiangxi, China, aims to study the traditional reinvention and commercialization of pen making techniques in Wengang County, Nanchang, Jiangxi, China. This paper uses a qualitative study approach. The researchers sorted out the development history of Wengang pen making skills, analyzed the traditional reinvention of Wengang pen and the commercialization process of Wengang pen. Research data were searched through textbooks, literature and research literature, photography, pen making techniques, and interviews. The researchers were divided into three groups: 1) brush making craftsmen; 2) relevant personnel in anthropology and history; and 3) the personnel most closely related

to brush making in the community.4) Brush-brush consumers. Data were analyzed by interpretation and content analysis. The results present the traditional reinvention and commercialization path and development of Wengang brush in the form of descriptive analysis.

3. Results:

3.1 Analyze the brush development history and social status of the brush in Wengang Town, Jiangxi province through field investigation.

Wengang, as a small town, has a long history of pen making pens. It has developed rapidly since the founding of new China. Especially after the reform and opening up, it has become the second in China and the largest brush fur market in Jiangnan. In the history of writing brush, the brush makers, due to the poor geographical resources of Wengang, have more sense of crisis and open concept, they often go out and pay attention to the market changes. Zhou Huchen ink zhuang and Zou Zge is port (li du) founded the famous brush brand, and Zhejiang wang, Beijing Li Fushou and known as "the world four famous pen" from 1930 to 1946, Zou Zge and successively in Chengdu, Nanjing, Chongqing, Fuzhou and other places opened branches, formed the production, supply, marketing dragon system, radiation throughout the country, facing the world. The development and growth of Wengang brush is the result of Wengang people's bold development and the development of the brush market. In 2004, Wengang Town was jointly awarded the honorary title of "Chinese Pen Capital" jointly by China Light Industry Federation, China Pen Making Association and The Four Treasures of China Study Association. In 2008, Wengang Town was named as the first provincial cultural industry demonstration base by Jiangxi Provincial Department of Culture. In 2012, Wengang Town was jointly awarded the honorary title of "Hometown of Chinese Brush" by China Light Industry Federation, China Pen Association and The Four Treasures of Chinese Study Association.

3.2 With the development of modern society, the rapid change of cultural ecology, the brush fades from the center of life and culture, the writing tools undergo fundamental changes, and the traditional brush reinvention.

The decline of 'custom' inevitably changes the 'tradition' with which it is habitually intertwined. Folk handicraft is not only a creation activity, but also a spiritual exchange

activity, and a creative activity for the integration of subjects and objects.(Liu Aihua 2015)The inheritance of skills is not only the process of transforming the object, but also the process of centralized display of the thoughts, emotions and values of the subject.In the context of modernization, although cultural globalization is the trend of the times, it is still in the process of development, we should not regard our own traditions as dying things, the future of Chinese culture depends on how we recreate traditions. The reinvention of tradition is therefore no longer a question of fundamental change of cultural systems or ideas, but more of a logical and technical means by which cultural subjects (social actors) manage and operate a system of rhetorical concepts and symbols, and more closely related to self-awareness, emotional experience (such as the concept of structural nostalgia mentioned above) and even physical factors (such as identity awareness, as well as discourse and behavioral practices). (Liu Heng 2012) As a historical pen-making town, Wengang has a history of 1,000 years, and its traditional pen-making handicrafts are organically and closely linked with the life of local residents and the history and culture of the township. Traditional reinvention in the context of modernization should become an important dimension of epistemology, while at the methodological level, a practical theory of cultural transformation is advocated. Traditional re-creation in combination with intangible cultural heritage such as Wengang pen-making craftsmanship is a manifestation of cultural transformation and has practical significance.

3.3 The development of modern market economy, advanced science and technology, and the reduction of the writing brush and its production in daily life have become the medium of painting and calligraphy art. However, the brush has had profound life and cultural attributes since its birth, and is a necessary thing for people's life, with both practical and appreciative functions. Therefore, combine the cultural characteristics of the writing brush to build the writing brush brand, reproduce the symbolic value of the brush, create its commercial, and find a suitable path for the development of the writing brush.

With the rapid development of the cultural industry, the conflict and integration, tension and interaction between tradition and modernity are further complicated."Local, folk, village as structural nostalgia by eternal tradition not only to the legal status, and also obtained the legitimacy, local knowledge from the perspective of their own to skillfully use the power of classification (Liu Heng. (2012)), therefore, the traditional recovery and

traditional modern transformation has more development space, and the development of this practice is a symbol of the accumulation of capital. The reproduction of symbolic capital can be understood as the reproduction of symbolic value in a sense.

Modernization is both a world phenomenon and a civilizational progress; The former is the appearance, the latter is the essence. As a civilization progress, modernization is a paradigm shift from traditional civilization to modern civilization, as well as the all-round development of human beings and the rational protection of the natural environment; In the 21 st century, people of insight have proposed to resume the popular education course of brush calligraphy for students in primary and secondary schools across the country, and the Ministry of Education has accepted the suggestion that brush calligraphy with a history of thousands of years must be carefully inherited, and brush calligraphy ushered in the best prospects for inheritance and development. Brush calligraphy is the mother body of Chinese culture and a symbol of Chinese culture. With the strong advocacy of the state, the inheritance of brush calligraphy will usher in a more brilliant development, and the art of calligraphy will produce talents. In such a large social development background, Wengang Pen Town should combine its own cultural and traditional advantages to recreate brushes, so that the brushes in Wengang Town can increase the sales of brushes, and at the same time combine the network technology of the times to enhance the popularity of Pen Town. Let more people in the world know and understand such a long-standing "home of brushes".Wengang making pen from the traditional simple family manual workshop gradually to pen making enterprises, at the same time from a single production of writing brush, gradually increased the production of other brush brushes.

In port, have a special sales force, according to incomplete statistics, port people in the county level is given priority to with pen more than cultural supplies sales window 5000, port, many pen workshop owners in some cultural sites to set up their own sales shop, in taobao, alibaba show their new brush and sales brush. Zou Nongnong, the owner of the pen shop, was early in Wengang to use network technology. He established "Zou's farming pen Village" in the calligraphy jianghu network to sell his own brush. Mr.Li Xiaoping, a pen master, auctioned a series of activities such as patent protected brushes through WeChat.

4. Conclusion

As a folk handicraft, Wengang writing brush is not only a creation activity, but also a spiritual exchange activity, and a creative activity for the integration of subjects and objects. For the inheritance of the making skill of Wengang brush making, even the process of transforming the object is also the process of centrally displaying the thoughts, emotions and values of the subject. Jiangxi Wengang writing brush has a long history of development. Combined with the development history of Wengang pen making, it is not difficult to find that the development process of Wengang pen industry is twists and turns.

With the progress of modernization, Wengang brush combines the traditional techniques of pen making and modern techniques to carry out the traditional reinvention of Wengang brush. Writing is a Chinese tradition and a kind of spiritual exchange and creation between people. It combines the cultural symbol capital reproduction of the brush, enhances the value of the brush, further protecting the brush making skills and developing the brush industry. The government should guide the orderly and effective competition among industries, promote technological innovation, and promote industrial development. At the same time, actively help to build local brands, expand the popularity of Wengang brush.

5. Discussion

The practical theory of cultural transformation is to investigate the continuation of tradition in the context of modernity, and then to analyze and explain the tradition into the current practice methods, logic and speech strategies of a local group. The famous British social historian Hobsbaum (Hobsbawm Eric J.) It is noted that "those 'traditions' that appear, or claim to be ancient, tend to originate rather late, and have sometimes been invented. The brush contains profound culture in China. It is worth studying the scene of industry, region, cultural and social changes in a specific historical period. In the modern information age, in addition to the traditional protection of the pen making technology, we can also try to use virtual imaging technology to show the development process of the brush, introduce the history of the brush from the time dimension, explain its deep cultural connotation, teach the brush making skills and writing techniques, and promote its inheritance and innovation. (Chen Zilong, Xu Shuming 2020)

The commercialization of culture has attracted much attention in socio-cultural geography. Based on the research on the heritage of Wengang pen making, this paper can help the transformation of Wengang pen town from the traditional single family workshop to the pen making industry by sorting out the history and combining the concept. Past research focused on the history of comb and call for the protection of traditional culture, the study further analyzes the concept of port brush in modern development began to add modern elements, from practical to the craft, gift, research and development of the zodiac commemorative pen, advanced gift pen, craft display varieties, and according to the different writing habits custom brush, constantly adapt to the market demand. Based on the writing brush, it has also driven the extension and expansion of the local cultural industries such as the four treasures of the study room, and the cultural surrounding products are constantly enriched. At the same time, with the rise of the Internet and e-commerce, Wengang brush industry takes the initiative to "touch the Internet".

In the past, Wengang brush making techniques were for practical purposes, while in the modernization process, some brushes were for the demand of "appreciation of culture". Some painting and calligraphy enthusiasts collected ancient restored brushes."Culture for appreciation" reflects another sense of integrity. This integrity is the result of combining consumers with certain hobbies and combining different levels of appreciation with different sales strategies.(lida Zhuo & Wei Wu. (2021)) Pen making culture shows two cultural concepts to commercialization, one is "culture for appreciation" which is easy to adapt to commercialization, and the other is "culture for survival" which is difficult to adapt to commercialization. These two cultural concepts coexist and occur in both directions. Therefore, in the process of studying the commercialization of the brush and the brush.

The commercialization phenomenon of the intangible cultural heritage of Wengang Pen making technology and the local tourism and cultural industry is also an obvious need for deep research. On the commercialization of the commercialization of cultural heritage process, the value of cultural heritage construction process integration, theoretically explore the essence of the phenomenon of intangible commercialization and law, the commercialization of intangible process is a variety of stakeholders involved in the dynamic multiple heritage construction process will make the original single the heritage of various

forms and a variety of value performance. Promote the commercialization of intangible cultural heritage in theoretical exploration and beneficial application in practice.

6. Suggestions

The brush contains profound culture in China. It is worth studying the scene of industry, region, cultural and social changes in a specific historical period. In the modern information age, in addition to the traditional protection of the pen making technology, we can also try to use virtual imaging technology to show the development process of the brush, introduce the history of the brush from the time dimension, explain its deep cultural connotation, teach the brush making skills and writing techniques, and promote its inheritance and innovation.(Chen Zilong, Xu Shuming 2020)

In the past, Wengang brush making techniques were for practical purposes, while in the modernization process, some brushes were for the demand of "appreciation of culture". Some painting and calligraphy enthusiasts collected ancient restored brushes."Culture for appreciation" reflects another sense of integrity. This integrity is the result of combining consumers with certain hobbies and combining different levels of appreciation with different sales strategies.(lida Zhuo & Wei Wu. (2021)) Pen making culture shows two cultural concepts to commercialization, one is "culture for appreciation" which is easy to adapt to commercialization, and the other is "culture for survival" which is difficult to adapt to commercialization. These two cultural concepts coexist and occur in both directions.

The commercialization phenomenon of the intangible cultural heritage of Wengang Pen making technology and the local tourism and cultural industry is also an obvious need for deep research. On the commercialization of the commercialization of cultural heritage process, the value of cultural heritage construction process integration, theoretically explore the essence of the phenomenon of intangible commercialization and law, the commercialization of intangible process is a variety of stakeholders involved in the dynamic multiple heritage construction process will make the original single the heritage of various forms and a variety of value performance. Promote the commercialization of intangible cultural heritage in theoretical exploration and beneficial application in practice.

References

- Aihua Lau & Ai Yawei. (2012). The Wengang brush industry under the perspective of —— exchange theory. *Decoration* (02), 108-109.
- Chen Zilong & Xu Shuming. (2020). The path of inheritance and innovation of Kaifeng brush making skills under the new media environment. *Journal of Kaifeng University* (01), 21-22.
- lida Zhuo & Wei Wu. (2021). Commercialization and anti-commercialization —— The intangible cultural heritage of Madagascar mountain villages. *Legacy* (02), 208-231.
- Liu Qiang & Sun Kai. (2016). Village Development and Renaissance under the change of traditional handicraft culture: A Case Study of Zhoufang Ancient Village, Wengang, Jiangxi Province. *Urban Development Research* (04), 8-13.
- Liu Heng. (2012). Cultural transformation: the reconstruction of tradition and the interpretation of anthropology. *Ethnic Forum* (22), 10-19.
- Liu Heng. (2012). Cultural transformation: Reconstruction of tradition and interpretation of anthropology.. (eds.) *Social Transformation and Cultural Transformation —— Anthropology Advanced Forum 2012* (pp.96-108). Heilongjiang People's Publishing House.
- Liu Aihua. (2015). —— takes Jiangxi Jinxian writing brush as an example. *Journal of Xuzhou Institute of Engineering (Social Science edition)* (01), 89-93.
- Liu Aihua. (2015). —— takes the Wengang writing brush in Jiangxi province as an example. *Journal of Chengdu University (Social Sciences edition)* (03), 73-79.
- Miles, S. (2014). The Beijing Olympics: Complicit consumerism and the re-invention of citizenship. *Contemporary Social Science*, 9(2), 159-172.
- Shang Yinghui & Su Hanyu. (2019). —— takes the brush in Jiangxi Province as an example. *Decor* (01), 136-137.
- Su, X. (2011). Commodification and the selling of ethnic music to tourists. *Geoforum*, 42(4), 496-505.
- Tang Kuiyu. (2007). Heart, Body and Internet —— An interpretation of the philosophy of the virtual world. *Research on the Dialectics of Nature* (10), 28-32.

Wei, L., Qian, J., & Zhu, H. (2021). Rethinking indigenous people as tourists: Modernity, cosmopolitanism, and the re-invention of indigeneity. *Annals of Tourism Research*, 89, 103200.

Xiao Yinglin. (2017). Analysis on the Development History and Current Situation of Jiangxi Wengang Chinese Brush. *Academic Garden* (22), 133.

Zheng Wuzai. (2008). The Development and social change of Jinxian Chinese brush industry (master's thesis, Nanchang University).

Research on the Art of Creation and Cultural Connotation of the Three Carvings in Huizhou

Qiao Wang¹ Lin Zhao² Nachanok Pait Wongkhaluang³

Abstract

The Three Carvings in Huizhou have distinct traditional Chinese artistic features, showcasing the imagination and creativity of the Chinese people. This article adopts the research methods of field survey, narratology, semiotics, iconology, design, etc., starting from the causes of the development of Huizhou Three Carvings, the perspective of economy, culture, aesthetics, and design. The article reveals the narrative mode, creation art, and cultural connotation behind its carrier. The research shows that the formation of the three carvings in Huizhou which was influenced by the economy of Huizhou merchants, craft groups, geographical environment, Human migration and other factors, forming a unique picture narrative mode, symbol semantic system and the aesthetic spirit of creation, and demonstrating the cultural inheritance of "Engaging in Confucianism under the guise of doing business", the philosophy of Unity of Heaven and humanity, and the immersive social enlightenment function.

Keywords: Three Carvings in Huizhou; Art of Creation; Cultural connotations; Picture Narration

1. Introduction

The term "creation" has a long history. People's understanding of "creation" includes "heaven made things" and "man-made things", while the study of "creation" in the modern arts and crafts system mostly refers to the "man-made things" that include the combination of Material culture and spiritual culture, that is, the product of human practice. The art of creation has dual social functions of practicality and aesthetics[1], which reflect specific ideological consciousness through the use of certain materials. This article will adhere to

¹⁻³ Doctoral Student, Cultural Management, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

the concept of "creation", further explore the material and spiritual culture of Huizhou's Three Carvings, and reflect on their value and significance for modern inheritance.

From ancient Yue culture, Shanyue culture, Xin'an culture to Huizhou culture, it has formed a grand cultural system covering society, economy, education, literature, architecture, technology and other aspects, and bred Material culture, spiritual culture and institutional culture that are famous at home and abroad. Ye Xianen, a famous Chinese expert on Huizhou studies, once defined Huizhou culture as "both a regional culture and a typical example of the inheritance of Chinese orthodox culture" . It centrally and typically reflects the essence of Chinese traditional culture. "As an important component of Hui Style architecture culture, it reflects the development process of the art of creation in the historical changes of Huizhou, and represents the distinctive aesthetics of creation Design concept and cultural connotation. As a representative of Huizhou culture, Huizhou architecture, and traditional decorative culture, and have high research value.

2. The development causes and artistic expression carriers of The Three Carvings in Huizhou

2.1 The driving role of Huizhou merchants' economy

In ancient Huizhou, there were many mountains and few land, with a dense population. The barren natural environment and basic agricultural production could no longer meet the needs of daily life, and the locals had to go out to do business to make a living. Huizhou merchants established their quality with loyalty, were sincere in their character, received people with courtesy, and responded to matters with righteousness. Therefore, their business flourished day by day." By the Ming and Qing dynasties, they developed into "the ruler of merchants, while Jiangnan was called Huizhou". Liu Yefeng wrote a poem to express that "a thousand ships sail across the sea, and both officials and merchants are also Confucianism. If civilization is asked why it thrives, it should be considered as the first achievement of Huizhou merchants." However, in feudal society, the value orientation of Confucianism, which values high value and low value, and the end of agriculture and commerce, brought psychological obstacles to Huizhou merchants who became wealthy. In order to improve this situation, Hui merchants who became wealthy sought social recognition and clan prosperity by benefiting the local area and building

homes. Especially after the middle of the Ming Dynasty, Hui merchants who had already accumulated wealth began to carry out large-scale construction projects in their hometown. The prosperity of Huizhou architecture is attributed to Huizhou merchants, whose architecture is an important expression of "rich and distinguished" and "Confucian style" of Huizhou merchants, and the three sculptures are the essence of Huizhou architectural creation art.

2.2 The Cultural Background and Enterprising Spirit of the Huizhou Three Carving Craft Group

The crisis of survival in Huizhou was exacerbated by the shortage of people and land. Thanks to the needs of merchants' lives and the improvement of social division of labor, a large number of craftsmen were separated from the agricultural population, forming a situation of 100 workers. "Art is advancing day by day, with weak skills and new skills, striving for self-improvement and striving for perfection." [2] The craftsmanship practice of Huizhou craftsmen is also closely related to the natural environment of Huizhou region.

In ancient literature, the creation group has always been neglected, and the materials recording the three carving craftsmen and artists are very rare. The emblem carving craftsmanship group involves professionals in various stages of the production process, such as the selection of wood carving materials (tree selection, sawing, sun drying), creation and grinding (planing, sanding), drawing (sketching), carving (rough carving, fine carving, micro carving), assembly (synthesis, assembly), and other related aspects. Each Huizhou building's carvings require a complete process and a mature group of Huizhou carvings. However, due to the differences in portals, different buildings have different demands for the three carving craft groups, such as the Chengzhi Hall in Yixian County, where the exquisite craftsmanship requires "thousands of workers and thousands of craftsmen".

Huang Binhong, a famous scholar and painter in modern times, once said: "When a man is born, he cannot speak. The black and white prophets are bright and dark. Before writing came, he first painted and carved, which is the ancestor of literature and art." [4] One of the major differences between Huizhou sculpture and sculpture in other countries is that "people" are different. The profound cultural atmosphere in Huizhou cultivates the cultural heritage of the craft community, the artistic exchange and dissemination of local celebrities broaden the boundaries of the craft community's skills, and the indomitable

enterprising spirit ensures that the craft community always maintains a fresh and lively creation. The reasons for this can be understood from three aspects: firstly, "learning skills requires learning literature first." Huizhou values education, cherishes talents, and vigorously promotes education, with a thriving literary style and a strong cultural atmosphere. The group of emblem carving craftsmen are influenced by culture and art, and their humanistic spirit is also reflected in their commitment to metaphysical carving. The systematic cultural immersion and aesthetic carving promote their creations to the extreme. Because of Huizhou unique Natural landscape, Confucian status, and humanistic charm, artists and painters from all over the country have traveled to Huizhou in admiration of its fame, leaving many cultural traces of celebrities and patriots in various art fields. The cultural exchange not only flourished Huizhou art, but also promoted the exchange and dissemination of Huizhou craftsmanship, enhancing the skill level and cultural taste of Huizhou craftsmen.

2.3 Artistic expression carriers of the Three Carvings in Huizhou

Regardless of the context, the "concept" as an ideology always needs to rely on a certain "symbol" carrier in order to be perceived by others. The Three Carvings in Huizhou are commonly seen in ancient folk houses, ancient official houses, ancient ancestral temples, ancient temples and ancient covered bridges. They are mostly in the form of arch of wooden architecture, partition leaves, door covers, tenon decorations, and other household items.

Huizhou wood carvings are made using natural materials such as cypress, toon, ginkgo, nanmu, pear, and cedar. Through the application of wood carving and wood materials, the building has a compact structure and unified style, allowing people to wander in the ecological atmosphere created by nature. Figures 1 and 2 show the geometric window railings of the Ming Dynasty and the Qing Dynasty's figure, flower, bird, and animal window railings. The geometric, plant, and animal patterns are depicted in the narrative, making them vivid and breathable.

Huizhou brick carving is an architectural decoration made of fine and sturdy gray bricks that have been exquisitely carved. It includes processes such as material preparation, surface grinding, lofting, carving, and finishing, and is suitable for use in gatehouses, door jambs, lintels and rooftops, occupying the finishing touch of Huizhou architecture (Figure 3).

The most representative of Huizhou brick carvings is the decoration of the gate tower. The people of Huizhou judge social status and wealth accumulation based on the degree of carving on the gatehouse. The "rising from the gate" makes it more effective in blocking rain, decorating, exorcising demons and demons, and showcasing wealth and status. People can identify the identity and status of the owner of the house through the decorative, Signedness and cultural aspects of the carving techniques and contents.

In residential architecture, the characteristics of Huizhou brick carvings are also reflected in the design and production of screen walls. It is not only a characteristic of ancient Chinese traditional architecture, but also reflects the Chinese people's ideas of etiquette , and aesthetic taste. The level differences of the screen walls are relatively obvious. The Book of Rites states: "The outer screen of the emperor, the inner screen of the princes, the curtain of the officials, and the curtain of the scholars " [6]. The wall body is the main body of the wall and also the central part of decoration. The screen wall is mostly presented in the form of brick carvings, which are said to have the function of dispelling ghosts and evil spirits, increasing momentum, and has become a tool for blocking evil spirits in Huizhou residential buildings [7]. The screen wall also has a landscape effect, which is the starting point of the order of the residential space and the continuation of the interior space. Roof figures brick carving makes the building more flexible and leaping, and from a distance, it has the beauty of combining movement and stillness, and Unity of Heaven and humanity (Figure 4).

Figure 1 (Ming) Geometric pattern window railing board (source: Anhui Museum)

Figure 2 (Qing) Figure, flower, bird and beast window railing board (source: Anhui Museum)

Figure 3 (Qing Dynasty) Baizi Tu Brick Carving (Source: Anhui Museum)

Figure 4 (Qing Dynasty) Aoyu Ridge Decoration (Brick Carving) (Source: Anhui Museum)

3. The narrative mode and aesthetic characteristics of the Three Carvings in Huizhou

3.1 The Narrative Pattern of the Three Carvings in Huizhou

Roland Barthes believes that any material is suitable for narrative, including painting, film, social gossip, etc. in addition to literary works, and its carrier can be an oral, written or active organic mixture. The picture narrative referred to in this article refers to expressing the spiritual direction, thinking concepts, etc. of a certain region or group of people through picture like content with story plot or connotation, which is a way to deeply explore its internal narrative logic.

3.1.1 The Narrative Elements of Huizhou Three Carvings

The narrative of the Huizhou Three Carvings is a picturesque narrative with profound implications, which can bring immersive visual experiences to those involved. The Huizhou people use the patterns, themes, craftsmanship, and usage forms of the three Carvings as narrative language, forming a unique narrative discourse system of ancient Huizhou art. The narrative direction of the Huizhou Three Sculpture Scenery is clear, with Confucian culture, ritual concepts, and the spirit of "official standard" running through the main narrative lines of wood carving, brick carving, and stone carving. The narrative level and techniques are also optimized compared to before, and meticulously crafted Huizhou craftsmen can tell the story content in miniature scenes within an inch, directly pointing to the people's hearts.

The premise for exploring the narrative subject, narrative perspective, narrative method, and narrative receiver of the Huizhou Three Carvings Art is to respond to the unique era background, as Dana pointed out in "Philosophy of Art" that "it is necessary to correctly imagine the spiritual and customs overview of the era they belong to" [8]. The narrative subjects of the Huizhou Three Carvings are officials, gentry, or clans, who are the investors of architecture and the Three Carvings. They establish the architectural composition and carving decoration forms based on their status, wealth, and aesthetic taste, and have considerable discourse power; The narrative perspective is limited by specific times and regions; The narrative method mainly focuses on presenting the plot of the story through visual narration, including plot, metaphorical, and intuitive features; The group recipients of picture narrative are officials, gentry, members of the clan, and their descendants.

3.1.2 The plot of the narrative of the Three Carvings in Huizhou

The narrative feature of the Huizhou Three Carvings is a shift from traditional and simple visual forms to picturesque narratives with complete storylines. It achieves its corresponding narrative goals through different picture content, and different storylines are the core of its narrative. The storyline presented by the Huizhou Three Carvings has a purpose oriented approach of persuasion, inspiration, influence, and prayer. It includes stories about loyalty, filial piety, righteousness, fishing, woodcutting, farming, and reading, and mythological stories. It expresses the storyline that conforms to the cultural concept of Huizhou and forms a creative art that can be "read". Specifically, the Huizhou Three Sculpture Craft Group uses knives as a substitute for writing on wood and bricks, embodying the storyline and concretizing the plot, integrating elements such as characters, immortals, treasures, plants, and animals to achieve the completeness of narrative composition. The overall picture is harmonious, the plot is full, and captivating. Therefore, some people describe Huizhou carving art as a "heterogeneous, miniature, and static theatrical art".

3.1.3 Metaphorical Narration of the Three Carvings of Huizhou

The metaphorical narrative of the Huizhou Three Carvings is mainly reflected in imagery patterns. The "Book of Changes" proposes to "establish images to express meaning" and "manifest the Tao through images". "Image" refers to the embodiment, reference, metaphor, and symbol of certain thoughts, spirits, concepts, emotions, etc. through objective objects. There are many representatives of "standing images to express meaning" in Huizhou's Three Carvings. At the same time, in the use of imagery patterns, pattern combinations are often used to express a certain concept or spirit. People need to combine the biographical records of the owners of the Three Carvings architecture to metaphorically interpret the narrative of the scene.

3.2 Semiotics Interpretation of Huizhou Three Carving Patterns

3.2.1 The "signifier" and "signified" of the Huizhou Three Carving Patterns

Symbol is the carrier of information and the medium of information transmission. According to Saussure, a Swiss linguist, symbol is composed of signifier and signified. The combination of the relationship between the two produces the meaning of symbol [9]. From the perspective of Semiotics, this paper studies the relationship between

the signifier and the signified of Anhui three carving patterns, and further understands the ritual relationship and life trajectory behind the patterns.

The patterns of the Huizhou Three Carvings bear the imprint of traditional Chinese decorative patterns, and are inherited and improved in terms of theme selection and style expression. The themes of the three carved patterns include characters and beasts, pavilions and pavilions, flowers, birds, insects, and fish. The animals are mostly dragons, lions, unicorns, horses, and deer, while the plants are mainly single branch flowers and tangled branches and leaves. The Bo Gu pattern mostly uses elements of tripods, copper furnaces, and porcelain. In terms of shaping the image of the three carved patterns, birds and beasts are majestic and elegant, flowers, birds, insects, and fish are agile and delicate, lifelike, and the character images are both physical and spiritual, vivid and interesting. From the material expression of the Huizhou Three Carvings, namely the "signifier" level, we can see that the complexity and precision of the Huizhou Three Carvings patterns are constrained by economic conditions. For example, in the early Ming Dynasty, the wooden carving style was simple and rough, mainly consisting of flat light relief. However, after the middle of the Ming Dynasty, with the increase of Huizhou merchants' financial resources, the wooden carving art shifted to a refined line.

3.2.2 Symbolic System of Huizhou Three Carving Patterns

The Three Carvings in Huizhou, like language, have symbolic characteristics and are used for communication, communication, and conveying meaning. As the epitome of regional culture integrating Folk art, folk culture, aesthetic implication and religious concept, it has a complete and systematic symbol system for people to "read", and people can perceive the content conveyed by symbols by virtue of visual experience and visual association .

The symbolic semantic system of the Huizhou Three Carvings includes three aspects: functional expression at the recognition level, indicative expression at the usage level, and symbolic expression at the cultural level. The functional expression on the recognition level refers to the function and use expressed by the works carved and shaped with patterns as the core, such as the decorative nature of stone carving design on parts , the functional nature of wood carving design in wood windows and doors, and the use and matching of parts have developed into a conventional form; The indicative expression at

the level of use can be understood as the complexity, decoration, and cultural nature of the three carving art becoming important indicators of judging a family's status and wealth accumulation(Figure 5). Based on differences in social status and wealth accumulation, there are significant differences between ordinary residential and commercial tycoons in the selection of three carving materials, expression of craftsmanship, and rendering of humanistic atmosphere; Symbolic expression belongs to the connotation presentation, referring to the psychological and cultural symbolic value presented by the three carved patterns during the creation process, which can also be understood as a sensory experience.

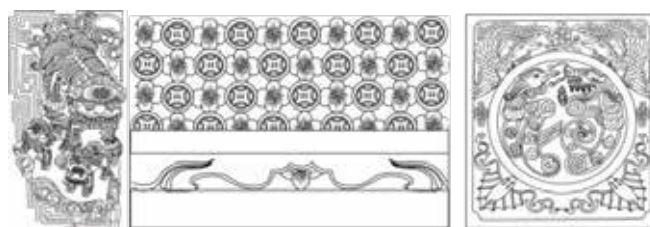

Figure 5 Representative Symbol Composition of the Three Carvings in Huizhou

3.3 Aesthetic Characteristics of the Three Carvings in Huizhou

When these four factors are combined, the creation art of Huizhou Three Carvings is a wonderful work of folk arts and crafts, which combines the advantages of heaven, earth, material, and work. The creation aesthetics of the Huizhou Three Carvings cannot be ignored, as they cater to people's high-level emotional needs and emotional experiences. The art of emblem carving has the functions of aesthetic cognition, aesthetic influence, aesthetic pleasure, and beautification of life. It allows people to receive education unconsciously while enjoying aesthetics.

As the pinnacle of Chinese sculpture art, Huizhou Three Carvings adhere to the overall aesthetic concept of Unity of Heaven and humanity, and pursue the classical aesthetic spirit of "truth, goodness and beauty" in the process of creation. 'Truth' refers to objective reality, which truthfully and vividly displays the 'attempts' towards social status, family values, and personal development, transforming them into narrative language with plot characteristics; The concept of "goodness" reflects the recognition and understanding

of society, and the Huizhou Three Carvings have constructed a set of regular and agreed upon "humanistic" evaluation standards through their creation art.

Secondly, the Three Carvings in Huizhou also integrate traditional Chinese philosophical concepts and aesthetic concepts into architectural and furniture creation activities, using various patterns such as legendary stories, anecdotes of celebrities, religious portraits, dramatic figures, and life scenes that combine form and spirit to express the beauty of culture, harmony (beauty of harmony), and practicality. It can be said to be a model of "teaching in invisibility".

4. The Cultural Connotation of the Three Carvings in Huizhou

4.1 The driving force of the internal factors of the "Engaging in Confucianism under the guise of doing business" culture

Confucian education is everywhere, achieved through the use of "three carved works", vividly and vividly immersing Confucian classics into people's bloodstream [12]. On the one hand, "Huizhou merchants are good Confucian scholars" have a profound historical and cultural origin. Zhu Xi, a Neo Confucianism scholar, philosopher and educator, was born here. He returned to his hometown twice to teach students and train a large number of students and disciples, and then spread Zhu Xi's learning throughout the countryside, forming an important branch of Neo-Confucianism, "Xin'an Neo Confucianism". Emphasizing integrity, advocating "reason", and "unity of knowledge and action" have laid a solid cultural foundation for the "good Confucian style" of Huizhou people. On the other hand, The people of Huizhou are good at Confucianism, starting with Confucianism and then business. They use business to assist Confucianism, enter official positions with Confucianism, and maintain business through official positions. As a result, "a large number of students, numerous merchants, a prosperous literary style, and a prosperous family" [13]. Huizhou merchants paid more attention to education, building private schools, academies, running free schools, compiling local chronicles, and enriching collections of books, achieving a situation of "ten households in a village, not abandoning recitation". In this process, industrious and intelligent Huizhou people creatively use architecture as an artistic carrier to create an immersive, continuous and systematic cultural atmosphere. They include the "Confucian worship" and "culture and education" in the three carved objects, and project

them in the gatehouse, doorlight, screen wall, railing, memorial archway, roof ridge and other places where they can see them. Through various kinds of picture narratives, they encourage their descendants to "become officials with talent and serve the world with literature" and achieve great achievements.

4.2 Continuation of the cultural concept of "Unity of Heaven and humanity"

The thought of "Unity of Heaven and humanity" is the great wisdom of the ideological pursuit of the coexistence of man and nature, which contains the symbiotic coexistence and intimate relationship between man and nature. It is mainly based on the basic correspondence of heaven, earth and man, and advocates the correspondence and communication between heaven and humanity, nature and man. The ultimate goal of the pursuit is to achieve the harmonious development between man and nature [14]. In Huizhou architecture, The idea of Unity of Heaven and humanity is first reflected in the site selection and construction of Huizhou buildings. Huizhou has a narrow land and many people, making it impossible to extend infinitely outward in horizontal space, which has prompted Huizhou people to make great efforts in expanding the continuity of residential space. In terms of overall construction, while conforming to the natural landscape, it explores the regularity and characteristics of building site selection for harmonious coexistence with it. It follows the trend of mountains, rivers, and slopes, and communicates with the internal and external spaces through appropriate carving techniques such as flower walls, windows, pavilions, and patios, cleverly integrating the building with the natural environment.

4.3 Strengthening the Social Education Function

Under the influence of the concept of "Cheng-Zhu school", Three Carvings in Huizhou not only have functional and decorative features, but also have the core function of "ethical enlightenment". Chen Qingjun once said that in Huizhou, known as the "Southeast Zou Lu", the carved images in the architecture are actually a textbook for moral education, using the power of moral images to regulate social order and play a role in social education

In ancient times, where information carriers were extremely scarce, architectural carvings had the task of carrying and conveying information, as well as the functions of persuasion, cognition, and education. Especially, the character themes in the "Three Carvings" basically belonged to this type [16]. The Huizhou Three Carvings provide an

immersive social education experience through their imagery and symbol system, such as the theme of loyalty, filial piety, and righteousness, reflecting Confucian ethics and morality; The themes of tolerance and moderation demonstrate the idea of seeking peace while reserving differences. Under the influence of the overall literary style in Huizhou, bookworms pursue the pursuit of "reading without reason" and "seeking knowledge through comparison", forming a thriving social atmosphere and enhancing the dissemination value of the Huizhou Three Carvings. In addition, its persuasive and educational effects also promoted the development of enlightenment education. The content of the Huizhou Three Carvings is fully reflected in every stage of shaping, cultivating, developing, and testing people.

5. Conclusion

As a part of the ancient Chinese system of artifact art, the Huizhou Three Carvings art has benefited from the development of Huizhou merchants' economy, forming a unique narrative, symbolic system, and aesthetic characteristics. At the same time, due to the unique humanistic spirit of Huizhou, the Three Carvings have been endowed with more cultural connotations, surpassing the representation of "things" and becoming a symbol of "meaning". It can be said that the art of Huizhou's three carvings has formed its own system and become an important component of the construction of "Huizhou style aesthetics". It has academic, practical, and commercial value for its inheritance and development. Analyzing the artistic level cultural connotations of Huizhou's three carvings helps to deeply understand the content of excellent traditional Chinese culture and promote its further innovation and development.

Reference

Daoyi Zhang. Art Theory of Creation [M]. Fuzhou: Fujian Art Publishing House, 1989
Shanghai Calligraphy and Painting Publishing House, Zhejiang Provincial Museum. Collection of Huang Binhong's works "compiled in stone" [M]. Shanghai: Shanghai Calligraphy and Painting Publishing House, 1999

- Lijun Fei. Inheritance and Development of Huizhou Craftsman Spirit Based on the Trinity of Technology, Art and Taoism [J]. Journal of Anhui University of Science and Technology (Social Science Edition), 2021 (02)
- Shanghai Calligraphy and Painting Publishing House, Zhejiang Provincial Museum. Collection of Huang Binhong's works "Calligraphy and Painting Compilation (II)" [M]. Shanghai: Shanghai Calligraphy and Painting Publishing House, 1999
- Yingqing Xu. Digital Inheritance and Dissemination of Chinese Culture from an Immersive Narrative Perspective [J]. Packaging Engineering, 2023 (01)
- Simian Lü. Collected Works of Lü Simian: Chinese Social History (I) [M]. Changchun: Jilin People's Publishing House, 2018
- Chunyan Wang. Exploring the Sculpture and Decoration of Huizhou Ancient Dwellings [J]. Decoration, 2004 (04)
- (French) Dana, Translated by Fu Lei. Philosophy of Art [M]. Chengdu: Bashu Bookstore, 2018
- Huanhuan Gao, Yuyuan Xie. Research on Media Competition and Communication Strategies from the Perspective of Semiotics [J]. China Publishing, 2015 (20)
- Lei Jin. The Beauty of Product Form from the Perspective of Semiotics [J]. Packaging Engineering, 2012 (12)
- Kai Huang, Mina Zhu. Inheritance and Sustainable Development in Emblem Carving Art [J]. Jianghuai Forum, 2009 (06)
- Yilai Bao. Huizhou Crafts [M]. Hefei: Anhui People's Publishing House, 2005
- Xiaoru Zhou. Huizhou Folk Wood Carving Duoying [J]. Collector, 2001 (09)
- Jing Zhou, Guifeng Li. Confucianism "Unity of Heaven and humanity" and the Construction of a Harmonious Society [J]. Journal of Shanxi University of Finance and Economics, 2022 (10)
- Qingjun Chen. The Image of Morality - Carving and Social Education in Huizhou during the Ming and Qing Dynasties [J]. Art Observation, 2012 (07)
- Daoyi Zhang, Lianfu Guo. Carving Patterns in Ancient Architecture [M]. Nanjing: Jiangsu Fine Arts Publishing House, 2007

Goguryeo Tombs Murals in Ji'an: Cultural Identity in the Context of Chinese Culture

Shi Jianfe¹ Yun Meiyuan²

Abstract

This paper briefly introduces the cultural background of the formation of mural paintings in Goguryeo tombs in Ji'an, analyzes the transformation of the contents and forms of the mural paintings, and tries to analyze the cultural identity of the Goguryeo community to the Chinese nation through the changes of the mural paintings in the Goguryeo tombs, to better understand the cultural connection between the Goguryeo community and the Chinese nation, and to help promote the preservation and inheritance of the world cultural heritage of the Goguryeo.

Keywords: Goguryeo Tomb Murals, Chinese Culture, Cultural Identity, Four Gods

1. Introduction

The Goguryeo regime, from its founding in 37 B.C. to its demise in 668, left behind a large number of cultural relics in its long history of years, with tens of thousands of ancient tombs distributed in China and Korea, including nearly one hundred mural-painted tombs. The scale of Goguryeo tomb murals is unique among the existing tomb murals, and it is the best among the tomb murals in the period of Wei, Jin, and North and South Dynasties in terms of painting level and artistic achievement. The colorful Goguryeo murals are known as the treasure house of East Asian art.

¹⁻² Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

Figure 1: Goguryeo Tomb Murals.

Source: https://www.sohu.com/a/194060496_740892.

Through the collation of research, it has been found that so far there are no professional researchers who have taken the cultural identity of Goguryeo culture as a research theme. Most of the academic articles involving Goguryeo murals are archaeological, atlas, excavation reports, and informative papers. There is a lack of professionals and teams to conduct in-depth research and discipline construction from the perspective of cultural identity. However, there are also objective reasons that some of the tomb murals have not been published, which also affects the research process. From the perspective of art, there is a lack of systematic research on the formation and development of Goguryeo murals, and Goguryeo murals have very large research space in the field of cultural identity research. Therefore, I comprehensively analyzed and compared the Goguryeo murals, and viewed the cultural identity as a research direction through the change of the content of the Goguryeo murals.

1.1 Literature Review

The Frenchman Edouard Chavannes (1865-1918) discovered the Goguryeo murals in 1908 in the Tomb of the Sanlun Lotus in Ji'an and published an article, which attracted wide attention from academic circles. In 1913 Japanese scholars such as Sekino Jeong published the study of murals in the Great Tomb of Jiangxi and the Middle Tomb of Jiangxi in Korea, which attracted the attention of academic circles. After China's reform and opening up, with frequent foreign exchanges, research boundaries have been gradually removed, encouraging the academic community and increasing research results. In terms of research, the main focus is on several countries, including China, Korea, South Korea, and Japan, and there is no shortage of outstanding research results, although there are also

differences in themes, perspectives, and contents because of the differences in historical origins, political relations, and ideologies.

On the Korea side, Cheon Seok-geun on costumes, Joo Jae-jae on folklore, Han In-ho on paintings, and Kim Hye-sook on hunting maps, etc. Scholars in various fields have done thematic research in various fields based on the phenomena reflected in the mural paintings, and have provided a certain amount of foundational preparations for in-depth research in the future.

In South Korea, Cultural Heritage Research Institute and Choi Mao Zang China and North Korea's information using various means to actively introduce to the domestic, and through the media to promote the Goguryeo murals, attracting attention, the purpose of which we all "know very well". Goguryeo mural research if cut off with the origins of the Central Plains cultural relations, its research will certainly go to death. During this period South Korea is the momentum than the substance, is the collection of information, is the next stage of in-depth study of the public opinion provided by the impact. Lee Sung-mi, Kong Seok-gum, and Kim Hu-tui in the research trends, data organization, and art history have certain research results.

In Japan, after the third trough period, the research has gradually heated up, and the number of researchers and papers in the field of cultural and artistic research has been increasing, and Japanese scholars have promoted the process of specialized research. Representative figures include Yukio Takeda, Dongchao, and Hideo Minami, who have made great progress in the collation of fresco materials, painting themes, and painting history. Professor Luo Shiping of the Central Academy of Fine Arts said, "The moment archaeologists open the tomb, what is presented before their eyes is an underground historical scroll comparable to the Twenty-Four Histories. When researchers follow this historical scroll to explore the clues of the evolution of images, the origin of painting styles, and the period characteristics of artistic styles, what is presented before the eyes of art historians is a history of Chinese painting buried underground. It is vivid and intuitive enough to overshadow any written History of Chinese Painting." (Luo, 2009, p.19-31)

Nearly 300 years span of Goguryeo tomb murals on the subject change is not big, but the painting content and style difference is quite big, especially the north and south of the two mural communities, by the influence of the two developed Han cultural centers have a

great deal of difference, with the characteristics of the typical Han culture, from which can be Goguryeo culture on the cultural identity of the Han culture of the Central Plains, the following centered on the two Han cultural centers of Chinese culture to study the changes of the murals of the Goguryeo tomb.

1.2 Stylistic Changes of Goguryeo Tomb Murals and the Cultural Identity of Two Han Cultural Centers

1.2.1 Cultural factors influencing the style of Goguryeo murals

Goguryeo is a noun, which is the name of an ethnic group, a place, and later the name of a minority regime. In 37 B.C., Jumong, the founder of Goguryeo, traveled south from Fuyu and set the capital at Dampenchon, which was named after Dampenfuyu. In 3 A.D., the second king of Goguryeo, King Rurimyeong, moved the capital to Domestic City in the Yalu River Valley, which was under the jurisdiction of Gengye County of the Western Han Dynasty, and called himself Goguryeo. In 108 B.C., "Emperor Wu destroyed Joseon and established Goguryeo as a prefecture," improving relations with the central government and accepting its administration. In 427 A.D., the twentieth king of Goguryeo, King Jangsu, moved the capital to Pyongyang, which was formerly located in Yelang County in the Datong River valley. Goguryeo created a splendid culture by integrating the advanced culture of the Central Plains.

Figure 2: The Good King Stele.

Source: Photographed by Shi Jianfei, 2022.

During the period of the North and South Dynasties, Goguryeo accepted the feudalization of various regimes in the Central Plains and actively paid tribute, which led to a peaceful situation for more than two hundred years. Ji'an domestic city is the second capital of Goguryeo, exquisite murals directly reflect the prosperity of the time, the tomb mural materials, painting methods, and Liaoyang, Chaoyang tomb murals consistent, which and the Goguryeo people have long occupied Liaodong County, Xuanqin County has a close relationship, Liaodong County and Xuanqin County, is an important Han cultural center north of Goguryeo. Most of the murals of Goguryeo in Korea are the cultural relics of the Han remnants and the Han immigrants who died in Korea in Le Lang and Belt Fang, and it is obvious that the influence of this Han culture is more direct. Goguryeo inherited and integrated the Han culture after moving the capital, and this Han cultural characteristic is concentrated in Goguryeo mural paintings, which is also a concentrated manifestation of cultural identity.

1.2.2 The connection between Goguryeo tomb murals and contemporaneous tombs murals

With the development of Han culture in the Northeast, it also spread to Goguryeo and was actively borrowed and absorbed. The simple and ancient artistic style of early murals in Goguryeo is very similar to that of Han tomb murals. The painting belongs to the intangible culture, which is a way of spreading through human ties, and this early popular painting style was spread here either through blueprints or through painters. The formation of the tomb mural group in Luoyang was in the early stage of the establishment of Goguryeo, which was subordinate to Xuanqi County at that time, so the subjects and styles of the mural paintings in the early and middle period of Goguryeo were characterized by the Han culture. Liaoyang tomb mural paintings and Goguryeo tomb murals occupy the same important position in the history of Chinese art, both from the form of expression to the content of the murals are roughly the same, Liaoyang is an important point of transmission of the Han culture, and through this point of transmission to Goguryeo.

The North Dynasty murals appear regulation level, Yecheng is the capital of the Eastern Wei Dynasty and Northern Qi Dynasty, the murals tomb in this area belongs to the royal family and the nobility of different surnames, due to the high status of the tomb owner, so the tomb form and mural content are subject to the constraints of the system,

the formation of a certain regulation, which is of great significance in the history of China's development of mural tomb. North Dynasty tomb murals on a grand scale, many images, high artistic level. In particular, in the Hebei Magixian Wan Zhang mural tomb, the tomb scale is grand, the tomb mural is known as the North Dynasty mural tomb in the highest level of painting, while a large number of beautifully crafted pottery barrels and other burial goods unearthed, vividly reflecting the ceremonial guards, the funeral system and the social life, clothing, and other art conditions. The four gods and other regular subjects in the late Goguryeo murals are very similar to the images in the North Dynasty murals as if they were works under one blueprint. The size of the murals and the size of the tombs are comparable, and it is clear that they were influenced by the "Yecheng system"(Zhang, 2014, p.55-56).

Figure 3: Frescoes on the tomb of Wanzhang, Magian County, Hebei.

Source: Photographed by Shi Jianfei, 2020.

1.2.3 The stylistic connotations of Goguryeo murals

As Laozi once said, "Man follows the laws of the earth and the earth follows the laws of heaven" (Shao, 2019,p.285). Ancient Chinese tombs reflect the ancient Chinese concept of the universe of heaven and earth, mimicking the environment when a person was alive and building a symbolic underground universe. The structure of Goguryeo tombs is similar to that of Han Dynasty tombs, with the algal well as the heavenly realm and the earthly realm below the algal well. According to this understanding of cosmology, the stylistic connotations in the murals of Goguryeo burial chambers are mainly divided into

three major aspects. First, the four walls of the earth, mainly depict realistic subjects, there are hunting, traveling, banquets, war, and other scenes; the second is the algal well for the heavenly realm, depicting the first ancestor, gods and goddesses, and animals, such as Fuxi and Nuwa, the Goguryeo's religious concepts are similar to those of the Central Plains, is the worship of the first ancestor of the gods of primitive religious beliefs; third is the decorative pattern, the Goguryeo burial chamber mural murals in the confluence of the tomb room, the four corners of the room, the massive use of a variety of decorative patterns. The third is the decorative pattern. Goguryeo revered the lotus flower, so the lotus pattern is the most common in the remains of Goguryeo a pattern, reflecting the aesthetic taste and orientation of Goguryeo. In addition to the lotus pattern, there are also the Lonicera pattern, the flame pattern, and the scrolling cloud pattern, which are highly decorative.

Figure 4: Fuxi and Nuwa.

Source: Photographed by Shi Jianfei, 2021.

The images of the four gods in Goguryeo murals originated from the ancient Chinese concept of astronomy and calendar, encompassing the Oriental concept of the universe, and constructed a system with interconnected correspondences with the heavenly phenomena, the four seasons, the directions, the five elements, the colors, the totems, etc. The images of the four gods are related to ancient Chinese astronomy and mythology, and the cultural connotations they contain and the cultural functions they show

are the way to judge and explore the cultural characteristics and cultural origins of the Goguryeo mural tombs.

Figure 5: Four gods.

Source: Photographed by Shi Jianfei, 2022.

1.2.4 Stylistic Changes and Cultural Identity of Goguryeo Tomb Murals

Chinese painting of figure painting and landscape paintings is an important part of the development of tomb murals. "By Liaoyang Han tomb mural stone, Tonggou Goguryeo Wei and Jin dynasty mural stone, "female history" stone, "Luoshen Fu" landscape and Dunhuang Northern Wei dynasty mural stone, Majiji Mountain mural stone, to be and the world of Tang dynasty Wang Wei and later Jing Hao, Guanquan landscape painting relics connected." Chinese figure painting has a long history of development, and there are vivid figures in the mural paintings of the tomb of Bu Qianqiu in the Western Han Dynasty, the murals of the tomb of the Eastern Han Dynasty's locomotive factory, the mural paintings of the Wei and Jin dynasties in Liaoyang, and the murals of the tomb of Goguryeo. Without the inheritance and development of these folk painters, there would not have been Gu Kaizhi's "Writing God in Shape" and Nanqi Xie He's "Six Methods" theory and Chinese figure

painting entered a brand new period of development. "Cao Yi Chui Shui" and "Wu Dai Dang Feng"(Yao, 2022, p.60-62) are also in the inheritance of the development.

Figure 6: Shen Nong.

Source: Photographed by Shi Jianfei, 2022.

Ji'an Goguryeo's early tomb murals, with Loyang Han tomb murals and Liao Yang Han tomb murals, are closer to the form and style of expression. The main feature is a large number of depictions of the Goguryeo people's life scenes, the mural of the tomb master and his guests dressed in gorgeous clothes, attendants, servants, and commoners dressed in simple. The aristocrats were dressed in Han-style clothes and lived a luxurious life of being provided for. Although the costumes are in the typical Han style, they are also in the style of their national costumes, which is of practical significance. The late Goguryeo murals are dominated by religious themes, mainly the four gods, the three kings, and five emperors, and the Kabuki immortals. Gorgeous colors, and smooth lines, different from the monotonous color expression of the middle Goguryeo murals, in the creation of the use of imagination, exaggeration, deformation, and other techniques, are idealistic, with a strong artistic influence.

Late Goguryeo murals are an important part of the fine arts in the Northern and Southern dynasties. They come down in one continuous line with Chinese painting, which is important evidence of its recognition of Zhongyuan culture and provides a clear inheritance route for the study of the eastward spread of Chinese fine arts.

2. Results and Discussion

This study provides an in-depth discussion of the cultural identity of Goguryeo tomb murals in the context of Chinese culture in Ji'an. First, the changes in Goguryeo tomb murals reflect the identification and acceptance of the Goguryeo community with Chinese national culture in the course of historical evolution. The motifs, symbols, and themes in the murals demonstrate the depth of exchange and influence between the Goguryeo community and the Chinese national culture. This shows that the Goguryeo community gradually integrated Chinese culture into their cultural traditions throughout the historical process. Secondly, Goguryeo tomb murals are an important manifestation of the cultural integration and inheritance of the Goguryeo ethnic group to the Chinese ethnic culture, and this transformation of cultural identity promotes the cultural inheritance and exchange between the Goguryeo ethnic group and the Chinese ethnic group. Finally, this study fills the gap in the cultural identity of Goguryeo tomb murals, thus providing an opportunity to gain a deeper understanding of the cultural connection between the Goguryeo community and the Chinese nation.

3. Suggestion

The results of this study not only help us to better understand the importance of cultural identity between the Goguryeo community and the Chinese nation, but also promote cultural transmission and exchange, and strengthen national cohesion and social stability. In future research, further in-depth exploration of the research field of Goguryeo murals is encouraged, to provide more valuable insights and revelations for the study of cultural identity, ancient burial culture, and the Chinese nation.

References

- Assmann, J., & Czaplicka, J. (1995). Collective memory and cultural identity. *New german critique*, (65), 125-133.
- Fang, Q.D. (2002). Goguryeo Mural Tomb No. 31, Ha Liberation, Ji'an. *Oriental Heritage*. (3), 29-32
- Geng, T.H. (2002). *History of Goguryeo in China*. Jilin People's Press.

- Holliday, A. (2010). Complexity in cultural identity. *Language and Intercultural Communication*, 10(2), 165-177.
- Jensen, L. A., Arnett, J. J., & McKenzie, J. (2011). Globalization and cultural identity. In *Handbook of identity theory and research* (pp. 285-301). Springer, New York, NY.
- Li, D.F. & Sun, Y.L, (1990). A Brief History of Goguryeo. Three Provinces Press, Seoul, Korea, 16(1), 235-240.
- Li, D.L. (2012). *History of the Three Kingdoms - A Study of the Goguryeo Chronicle*. Heilongjiang Education Press.
- Ou, Y.X. (Song Dynasty). *New Tang dynasty book*, 2(1), 13-17.
- Shennan, S.J. (Ed.). (2003). *Archaeological approaches to cultural identity*. Routledge.
- Shang, H. (1986). *Three Kingdoms - Goryeo Biography*. Shanghai Ancient Books Publishing House
- Toshiaki, T. (2004). Current Status and Issues in the Study of Goguryeo's Jinshi Texts. *Historical and Archaeological Information*, 96(48), E8960.
- Wei, C.C. (1994). *Goguryeo Archaeology*. Jilin University Press.
- Wang, W.F. (2014). A Preliminary Study on the Production Process of Ancient Chinese Burial Murals. *Wen Bo*. (05), 88-89.
- Wu, G.X. (2006). *Goguryeo Murals in Ji'an*. Shandong Pictorial Press.
- Xu, X.W. (2011). Exploring the Northern Passage of Mural Painting Powder Exchange between Hexi and Northeast China before Sui and Tang Dynasties. *Fine Arts*. (10), 99-102.
- Yu, J.H. (2004). Ancient Chinese painting theory series. *Fine Arts of the People Press*, 48(3), 377-383.
- Yang, F. (2014). Aesthetic Analysis of the Images of the Four Gods in Goguryeo Murals. *Tohoku History and Geography*. (3)
- Zhang, B.B. (2005). Images of the four gods of the Goguryeo mural tombs and the great literature and mythology of China. *Northern cultural relics*, 8(10), 79-87.
- Zhu, L.Y. (2016). *New gains in the study of Goguryeo monuments in the last decade*. China Social Science Press.
- Zhu, L.Y. (2015). A brief discussion on the influx of Han Chinese into Goguryeo. *Northern Heritage*. (2).

The role and influence of digital media art in the sustainable development of Chinese traditional culture

Na Dong¹

Abstract

In the age of information technology, digital media art plays an increasingly important role in the dissemination and development of culture. This paper selects the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum of China as the research sample, regards the articles on WeChat Official Account as digital media works, adopts content analysis method for coding design, analyzes the data of the works in communication from five aspects: media form, theme, number of reads, likes and post time, and draws conclusions. To provide reference for the application of digital media art in WeChat Official Account of traditional culture types, so as to promote the sustainable development of Chinese traditional culture in the information age.

Keywords: Digital media art, Chinese traditional culture, Sustainable development, WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum

1. Introduction

With the development of science and technology, the international research field of digital media art currently mainly involves digital art design, artificial intelligence, virtual reality and other fields(Torous et al.,2021), such as Weina Ye, Yuhui Li based on computer-related theories, combined with computer-aided technology and IRT theory, analyzed the concept and characteristics of digital media art (Ye & Li,2020) .In order to effectively develop digital media art to a higher level ,Peng Liu and other scholars investigated and studied the spatial visual forms in digital media art design from the perspective of visual perception, and proposed a visual space design method of digital media art based on virtual reality (Peng et al. ,2022)

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

Digital media is now the dominant influence of peoples' everyday lives and social behavior in the global culture of twenty-first century society (Dunas & Vartanov,2020). Forms of digital media include software, digital images, digital videos, video games, web pages and websites, social media, digital data and databases (Makodamayanti et al.,2020). The combination of traditional culture and information science communication means makes traditional culture develop sustainably, and digital media art can integrate traditional elements, symbols and patterns into artistic works. For example, traditional Chinese art forms such as painting, calligraphy and paper-cutting can be presented in a digital way, or virtual reality technology can be used to combine these art forms with modern digital technology to create a new artistic experience.

Digital media art is playing an increasingly important role in today's cultural communication, especially on WeChat Official Account platforms of Chinese social media. An increasing number of museums in China have opened WeChat Official Account, where museums present their collections and history and culture in the form of digital media (Zuanni,2021), provide information services and publicity and education for the public, and are equipped with special operation staff. However, in the process of disseminating culture, digital media works on WeChat Official Account often have problems such as monotonous content, single art form, lack of interaction with the public, and poor communication effect, which directly affect the communication effect.

2. Research Background

Scholars began to study digital media art in the field of traditional culture. We used the keywords "digital media "OR"digital media art"AND "traditional culture" to search on Google Scholar, and the amount of relevant research literature showed an increasing trend, as shown in Figure 1.

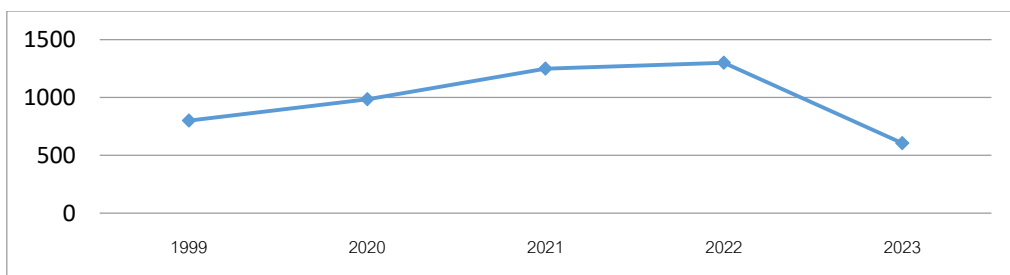

Figure 1 in Google Academic for keyword search results data

The research covers intangible cultural heritage digital protection, traditional culture digital art design, traditional culture digital communication and other aspects. For example, intelligent image recognition and digital media art are gradually applied to the inheritance of intangible cultural heritage. In the inheritance of black pottery, intelligent image recognition can help identify the authenticity and age of black pottery, and digital media art can inject new vitality into black pottery culture. By combining digitalization with media, digital media breaks the limitations of traditional media and provides ideological and technical guarantees for the reconstruction, dissemination and promotion of intangible cultural heritage protection. Image recognition technology is no longer limited to the auxiliary detection of images, on the contrary, it has become a recording and collection tool (Yin,2023).

However, in the information age, scholars mostly focus on the research of digital media art at the level of computer technology, and pay less attention to the communication and influence of digital media art on traditional culture. This study studies and discusses the role and influence of digital media art in the process of disseminating traditional culture from the perspective of society and culture and based on the platform of WeChat Official Account.

3. Research method and process

3.1 Content Analysis Method

This paper mainly adopts content analysis method for research. As a quantitative research method, content analysis is an objective, systematic and quantitative description of discourse content with clear characteristics (Kuckartz, 2019), aiming to explore the hidden social reality of information by analyzing the explicit content of information. Compared with traditional literature statistics methods, content analysis is more conducive to in-depth study of the essence of the problem.

3.2 Sample selection

This paper selects all the articles and VR cloud exhibition hall columns published by the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum from January 1, 2023 to August 3, 2023, and collates and analyzes the data from five dimensions, namely the form of works,

the theme of works, the number of reads, the likes and the post time of works, to provide data support for this paper.

3.3 Category construction and coding

Each article is regarded as a digital media art work, and the 112 articles selected from the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum are set into 5 first-level catalogs respectively, which are media form, theme, number of reads, likes and post time. The first-level catalogs were divided into second-level categories, and 112 samples were coded using a combination of letters and numbers, as shown in Table 1.

Table 1 Category construction and coding table of the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum

First-level Catalog	Coding	Secondary directory	Coding
Media form	A	Picture + Text	A1
		Picture + Text + Video	A2
		Picture + Text + Audio	A3
		Picture + Text + Video + Audio	A4
		Picture + Text + Virtual Reality	A5
Theme	B	Digital exhibition	B1
		Traditional culture online class	B2
		Offline program Registration	B3
		Below the line project coverage	B4
		Museum Notice	B5
Number of reads	C	0-100.	C1
		101-500.	C2
		501-1000.	C3
		1000 +	C4
Likes	D	0 to 5	D1
		6-10	D2
		11-20	D3
		21 +	D4
Release time	E	00:00-11:59	E1
		12:00-23:59	E2

3.4 Research reliability analysis

Since the category characteristics of articles in WeChat Official Account are not completely consistent with the subjective understanding of researchers, in the content analysis method, researchers need to analyze and record the samples according to the same dimension. In order to make the statistical results of the data more accurate, it is necessary to carry out a reliability analysis to judge the consistency of the evaluation by two or more researchers. The higher the consistency, the more unified the understanding of the analysis unit and the category purpose of the researchers, and the higher the credibility of the research. In the reliability analysis of this research, two coders were selected to independently encode and classify 112 articles, and the "Holsti's Coefficient Reliability" was used to test the reliability of content analysis method:

$$R = \frac{nK}{1 + (n - 1)K}$$

R stands for reliability, K is the average recognition among researchers, n is the number of researchers. , K can be calculated by the following formula:

$$R = \frac{nK}{1 + (n - 1)K}$$

N_1 and N_2 are the number of coding categories independently analyzed by two coders, and M is the number of categories agreed upon. Reliability test is an important link in scientific research. The Holstis reliability value of this study is 0.982, which is above 0.9, in line with the discipline standard of statistics, as shown in Table 2.

Sample Size	M	K	R
112	108	0.964	0.982

4. Data Analysis

4.1 Analysis of the media form of the work

The works of the WeChat Official Account are a combination of five forms: pictures, text, video, audio and virtual reality, without using a single form, which fully reflects the

integration of digital media art to media forms. The main form of works of the WeChat Official Account is "Picture + Text", accounting for 59%, as shown in Figure 2.

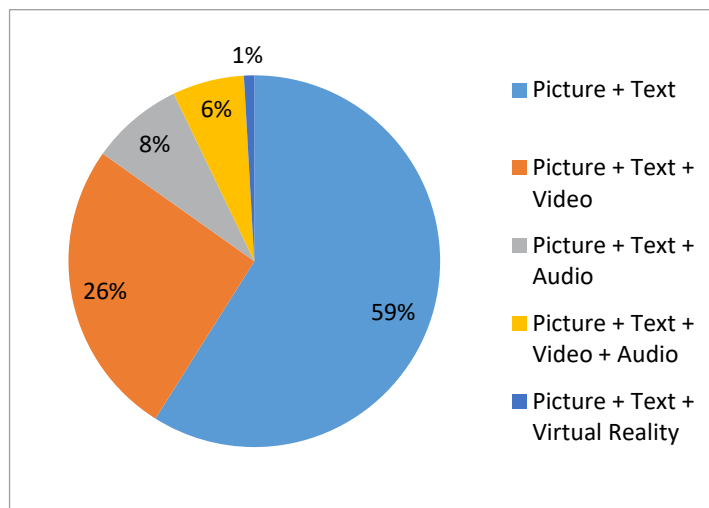

Figure 2 Media form ratio of works in the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum

This form is relatively fast in operation and does not need to collect and edit video and audio. It is an efficient form of communication. In addition, virtual reality technology is used to establish a multi-dimensional, vivid and three-dimensional online virtual museum, so that the public can stay at home and directly watch the museum's architectural structure and cultural relics collection on their mobile phones, breaking the limitation of time and region, and the audience can more freely roam various scenes in the museum to understand and master the information of cultural relics in all aspects. There is no need to worry about damage or even theft of cultural relics, which protects cultural relics to a large extent. However, due to the high difficulty and cost of production, the number of releases is small.

4.2 Analysis of the theme of the work

Among the works on the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum, the theme of "online classroom of traditional culture" accounts for more than half, as shown in Figure 3.

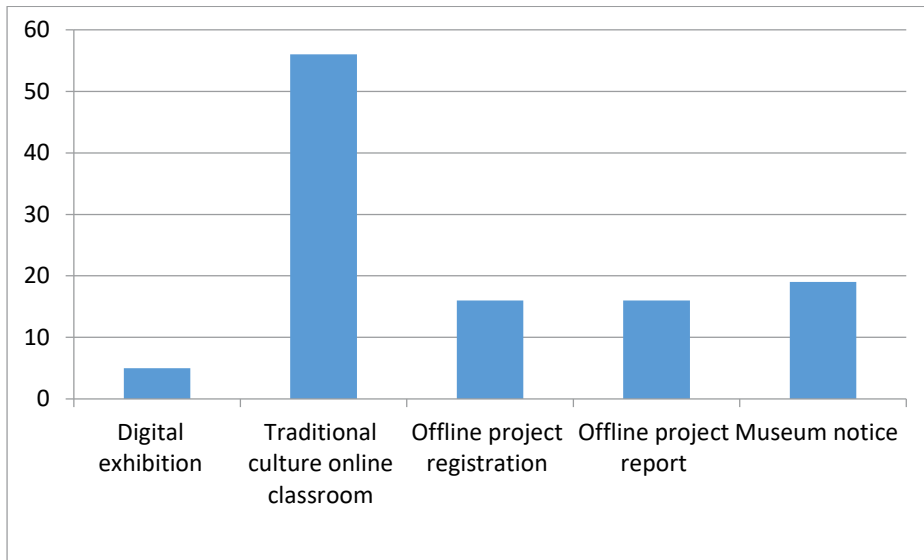

Figure 3: Theme proportion of works in the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum

This mode has changed from traditional face-to-face teaching to online teaching. The works cover Chinese traditional festivals, Chinese 24 solar terms, Chinese intangible cultural heritage, Chinese traditional stories, introduction to Chinese folk crafts, etc. They spread traditional culture in the form of albums, fully reflecting the educational function of museums. In addition, the two themes of "Offline project registration" and "Offline project report" will closely connect online and offline. The offline activities of the museum are publicized and informed online in advance, and the public can make an appointment. By collecting the results of offline activities and reporting them online, the influence of the activities is expanded, and cultural interaction and exchange is well promoted.

4.3 Analysis of communication effect

4.3.1 The influence of media forms on public acceptance

The relationship between the form of media and the number of reads and likes, as shown in Table 3.

Table 3: Reading and liking data under the influence of media form

Form of Media	Number of works	Number of reads	Average reading	Likes	Average number of likes
A1	66.00	43518.00	659.36	153.00	2.32
A2	29.00	9692.00	334.21	48.00	1.66
A3	9.00	1395.00	155.00	3.00	0.33
A4	7.00	3469.00	495.57	26.00	3.71
A5	1.00	1964.00	1964.00	6.00	6.00

The media format with the highest average reading is "Picture + Text + Virtual Reality" and the highest average "likes", indicating that this format is the most popular with the public. The average reading volume of "Picture + Text" is also relatively high, indicating that this form is also more acceptable. The form of "Picture + Text + Video" has the lowest number of comments read and comments like, indicating that this form has a low acceptance.

4.3.2 The influence of the theme of work on the public acceptance

The relationship between the theme and the number of reads and likes, as shown in Table 4.

Table 4: Reading and liking data under the influence of the theme of the work

Theme of Works	Number of works	Number of reads	Average reading	Likes	Average number of likes
B1	5.00	2990.00	598.00	14.00	2.80
B2	56.00	18733.00	334.52	84.00	1.50
B3	16.00	13272.00	829.50	44.00	2.75
B4	16.00	4948.00	309.25	21.00	1.31
B5	19.00	20095.00	1057.63	73.00	3.84

The title of the work with the highest average number of views and likes is "Museum Notice", indicating that the public is very interested in matters related to the museum, such as opening times during festivals, volunteer recruitment and so on. The average number of reads and likes of "Offline project registration" is also high, indicating that the public has high expectations for and enthusiasm for offline projects. The average reading volume and average likes of "Traditional Culture online class" are not high, which is not proportional to the number of works. "Offline project reporting" has not received much attention from the public.

4.3.3 Impact of post time on public acceptance

The relationship between the post time and the number of reads and likes, as shown in Table 5.

Table 5: Reading and liking data under the influence of the post time

Post time	Number of articles	Number of reads	Average reading	Likes	Average number of likes
E1	60.00	30319.00	505.32	152.00	2.53
E2	52.00	29719.00	571.52	84.00	1.62

On the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum, the average reading of works released before 12:00 is lower than that of works released after 12:00, but the average number of likes is higher. This indicates that works published after 12:00 are more likely to be read by people, but the sense of identity is not strong.

5. Conclusion

Taking the digital media works on the WeChat Official Account of Nanjing Folk Museum as the research object, the paper divides them into 5 first-level categories, including media form, theme, number of reads, likes and post time, and 20 second-level categories. The content analysis method is adopted for analysis and induction, and the role and influence

of digital media art in the sustainable development of Chinese traditional culture are explored.

The results show that WeChat Official Account uses various forms of digital media art, including text, pictures, video, audio and virtual reality. The digital media works are mainly in the form of "Picture + Text", which is fast, efficient and easy to accept in the process of production, release and reception.

"Online classroom of traditional culture" is the theme with the largest number of works, which fully reflects the important educational function of museums in cultural communication. However, through content research, it is found that the average reading amount and average liking amount of works with this theme are low. It is suggested to integrate a variety of communication means, such as increasing live broadcast, conducting online teaching on topics of public interest such as traditional handicrafts, and integrating education into interaction, which will attract greater attention.

The content of "Museum Notice" has received a high reading volume, but it is probably the view of ordinary tourists. How to capture this part of the public's interest, satisfy their desire for traditional cultural knowledge and experience of art in the digital age through digital media art works, and transform them into "fans" of Nanjing Folk Museum? To become an active receiver and disseminator in the communication of traditional culture still needs more in-depth research.

References

- Dunas, D. V., & Vartanov, S. A. (2020). Emerging digital media culture in Russia: modeling the media consumption of Generation Z. *Journal of Multicultural Discourses*, 15(2), 186-203.
- Kuckartz, U. (2019). Qualitative content analysis: From Kracauer's beginnings to today's challenges. In *Forum Qualitative Sozialforschung/Forum: Qualitative Social Research* (Vol. 20, No. 3, p. 20). DEU.
- Makodamayanti, S., Nirmala, D., & Kepirianto, C. (2020). The use of digital media as a strategy for lowering anxiety in learning English as a foreign language. *Culturalistics: Journal of Cultural, Literary, and Linguistic Studies*, 4(1), 22-26.

- Peng Liu, Chunyan Song, Xiaoyan Ma, & Xuchao Tang. (2022). Visual Space Design of Digital Media Art Using Virtual Reality and Multidimensional Space. *Mobile Information Systems*, 2022.
- Torous, J., Bucci, S., Bell, I. H., Kessing, L. V., Faurholt-Jepsen, M., Whelan, P., ... & Firth, J. (2021). The growing field of digital psychiatry: current evidence and the future of apps, social media, chatbots, and virtual reality. *World Psychiatry*, 20(3), 318-335.
- Weina Ye, & Yuhui Li. (2022). Performance Characteristics of Digital Media Art Design Relying on Computer Technology. *Mobile Information Systems*, 2022.
- Yin, J. (2023). Application of Intelligent Image Recognition and Digital Media Art in the Inheritance of Black Pottery Intangible Cultural Heritage. *ACM Transactions on Asian and Low-Resource Language Information Processing*.
- Zuanni, C. (2021). Theorizing Born Digital Objects: Museums and Contemporary Materialities. *Museum and Society*, 19(2), 184-198.

Collective memory, nostalgic space and local identity of Gigi Village in the context of modernization

Tan Chao¹

Abstract

This paper takes the tourism "Internet celebrity village" of Jiji village as an example, through the method of experiment and questionnaire survey, to explore the characteristics of nostalgia, collective memory and local identity of the residents of tourism Internet celebrity village. The structural equation model was used to verify the internal interaction mechanism of three kinds of emotions under the tourism effect. The research shows that when the non-local tourism landscape is integrated into the local tourism community, residents still have a strong identification with the current landscape and architecture, and maintain a positive attitude towards tourism development. Nostalgia and collective memory, if deprived of material carriers, will concentrate on cultural carriers. The evolution of tourism landscape has not cut off the residents' collective memory of the old village, but the tourism effect brought by the optimization of tourism landscape has weakened the residents' nostalgia. There is a significant positive correlation between residents' nostalgia and collective memory. The collective memory of residents has a significant influence on local identity. Tourism development has significant positive effects on collective memory and local identity.

Keyword: reminiscence; collective memory; local identity

With the implementation of the strategy of "rural revitalization", the transition from rural to urbanization and the rapid development of rural tourism industry, different landscape cultures are constantly colliding and merging in the process of rural development, followed by the integration of rural cultural landscape images and the evolution of local landscape culture, as well as multiple changes in the material and non-

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

material landscape inside the countryside It will cause the change of residents' behavior pattern and cognitive psychology. The research on community residents' perception of rural landscape evolution has been a hot topic in the international context in recent years, and the phenomena, influencing factors, evaluation and management application of landscape change have received extensive attention. For example, relevant research involves the perception and evaluation of local stakeholder groups on landscape change Residents' perception of long-term landscape change and its meaning construction. The relevant research in China is a little weak, and residents' perception of landscape evolution is rarely taken into consideration in the planning and development of rural tourism destinations. In addition, all sectors of society often have a clear value judgment on the evolution of rural landscape: due to the vulnerability of tourism resources and inappropriate development methods, The natural and cultural features of some villages have been damaged in the tourism development, and the development of traditional villages has a widespread tendency of utilitarianism and template. Nostalgia and collective memory? Do nostalgia and collective memory affect local identity? Residents' nostalgia, collective memory and local identity are backed by the dramatic change of regional cultural landscape and the emergence of tourism effects How will the landscape change? The spatial carrier of the three emotions is the article to the Gigi border tourism "network red village" as an example, to explore the central region of rural tourism in the implantation.

1. Study area and study design

1.1 Research area

Jicun, located in Zhijiang, Hubei Province, was founded during the reign of Kangxi in Qing Dynasty. With the vigorous development of rural revitalization strategy, Jiji New Village has abandoned the traditional rural style and introduced the cultural tourism landscape of Jiangnan water town type and the ornamental architecture combining European style and Chinese style. Gigi Village tourism space environment change, and quickly become an online social platform and network

The focus of the media, in the process of quickly attracting a lot of network attention and tourist flow, this "South of Central China" has become a real sense of the tourism

network red village, Jiji Village has also been awarded the first batch of national rural tourism key village and other honorary titles.

1.2 Design ideas and research paths

This study collected data through experimental method and questionnaire survey. The reality method adopts landscape scoring experiment, which is realized by assigning visualized scenes to residents' living environment, so as to explore the intensity and spatial carrier of residents' nostalgia, collective memory and local identity, which provides a basis for questionnaire index design, hypothesis proposal and construction of structural equation model, and verifies the reliability of the original hypothesis and structural equation model. Then, according to the results of previous research and experimental investigation, the questionnaire index is structured and modified, and the hypothesis is proposed and the structural equation model is constructed.

1.3 Questionnaire design and analysis methods

Based on the analysis of the results of the landscape grading experiment and the related research on nostalgia, collective memory and place identity, the questionnaire was constructed. The questionnaire consisted of five parts. (1) Nostalgia was measured and divided into two first-level dimensions: experiential nostalgia and socialized nostalgia, including landscape nostalgia, emotional nostalgia, social nostalgia, and social nostalgia. There are 4 secondary dimensions of historical nostalgia, with a total of 8 indicators. (2) Measuring the local identity, divided into landscape environment identity, social environment identity, historical identity, distinction, attachment, commitment 6 dimensions, a total of 15 indicators; Collective memory was measured and divided into material memory, non-memory

Material memory has 2 first-level dimensions, and local memory, landscape memory, social and cultural memory, and emotional memory have 4 second-level dimensions.

1.4 Research hypothesis

An important driver of care. When nostalgic memories are aroused, they can trigger local identity and enhance local attachment. When collective memory is aroused, it can lead to local identity, and collective memory is the source and influence factor of local identity. Based on this, the following hypothesis is proposed: H2: Nostalgia of residents in tourist destinations has a significant positive impact on local identity; H3: Set of residents of

the tourist destination Body memory has a significant positive effect on place identity. Collective memory, local identity and tourism development effect. The influence of tourism development on collective memory and local identity is reflected through the change of landscape environment. Landscape is stored by memory, while material and cultural landscape is the strongest structural link between memory and place. The changes of local landscape style and a series of tourism effects change the spatial structure of the place and stimulate the collective of residents in the tourist destination

Memories. Places of memory will change the landscape as a result of tourism activities, thus establishing new connections with the place, which in turn will have a more positive impact on collective memory. In terms of local identity, in the context of "place displacement", the relationship between people and places is threatened due to changes in local environment, and local identity will reveal its recessive nature, thus showing people's emotion and attachment to the meaning of place Will be more intense because of the change of environment. In addition, the economic benefit of tourism development is also a key factor affecting local identity, and residents will choose the content that is beneficial to themselves in tourism development to construct local identity. When residents perceive the benefits brought by tourism, place attachment will be strengthened. At the same time of tourism effect, residents' collective memory and emotional tendency of local identity are amplified. Put forward based on this Hypothesis: H4: The tourism development effect will stimulate the collective memory of the residents in the tourist destination; H5: The tourism development effect will stimulate the local identity of the residents in the tourist destination.

2. Data analysis and results

2.1 Analysis of experimental results

The answer rate of "local identification" (91.54%) was significantly higher than that of "nostalgia" (77.43%) and "collective memory" (71.16%), and 77.35% of participants chose three scenes, while the vast majority of participants in the dimension of "nostalgia" and "collective memory" chose only one scene. It shows that the landscape style of the case place has changed greatly, and the dwelling is cut off

The space of people's collective memory and nostalgia bears the foundation, and the residents' high degree of local identity indicates the quality of the current landscape. Through the analysis of the experimental data, it is found that:

1) In the dimension of "nostalgia", scene g (festival scene) is

The highest value of the sample score, 191 points, accounted for more than 60%. The remaining scene pictures are kept at a low scoring level, where scene e (symbol modeling) is the lowest value assigned to the sample. It shows that the festival scene is the core scene bearing the nostalgic feelings of the residents in the case, and the scenes such as symbol modeling and landscape are difficult to trigger the nostalgic emotions of the residents.

2) In the dimension of "collective memory", scene g (festival scene) is also the highest value of sample score, accounting for 169 points, accounting for more than 55%. Scene e (symbol modeling) is also assigned to the sample

The lowest value. It shows that the festival scene is also the core scene bearing the collective memory of the residents in the case, while the newly built landscape and scene are difficult It triggers the collective memory of the residents.

3) Through the analysis of assigning the dimension of "place identity", it can be verified that the ornamental effect of the picture itself has interfered with the experiment. In the dimension of "place identification", scene c (man-made landscape) has the highest identification degree, with 188 points, accounting for only 26%. Scenario b (Special tour activity

Motion) has the lowest score. It is worth mentioning that the score of each scene in the dimension of local identity is relatively balanced, and the score of scene g (scene of festival activities) is low, so it is not due to the unique viewing of scene g that its scene selection rate in the dimension of nostalgia and collective memory is improved. The results show that although residents have a low degree of nostalgia and collective memory for the current new environment and landscape, they still agree with it very muchThe current landscape. Therefore, the premise and realistic background of the research and model construction are verified.

2.1 Test and analysis of questionnaire samples

Normal distribution test was carried out on the questionnaire data and abnormal items were eliminated 1 item. Then, the reliability and validity of the data were tested, with 32 tests

The Cronbach's α value of the quantity item is 0.978 (> 0.7), indicating the quantity. The reliability of the table is good. Factor axis rotation by maximum variance method, factor loads are all higher than 0.5, Kaiser-Meyer-Olkin (test statistic) with a value of 0.816 (> 0.7), Bartlett's sphericity test approximates Chi-square. The value is 4589.321 ($P=0.000$), indicating the structural efficiency of the sample data. The degree is good.

2.2 Model Test

The model fit degree of the sample was tested. On the basis of

The results in Table 1 show that the overall model is suitable and acceptable.

3 Conclusion and discussion

1) If the residents' nostalgia and collective memory lose the material carrier, they will be concentrated in the cultural carrier. Rurality is the core attraction of rural tourism. In addition to the physical landscape, the non-physical rural landscape is also right. Nostalgia and collective memory have important effects. In the process of assigning "nostalgia" scenes and "collective memory" scenes to residents, it is found that in the context of the loss of space and material carriers of emotion and memory, non-material carriers of cultural inheritance such as local festivals and activities play an important role in the inheritance of residents' nostalgia and collective memory.

2) The evolution of tourism landscape has not cut off the residents' collective memory of the former village, but has become an objective element to awaken the residents' collective memory. A series of economic, social and cultural effects brought about by the optimization of tourism landscape have weakened residents' nostalgic feelings. Tourism "net red village" residents are not "collective amnesia", but in the face of a better landscape environment and The positive tourism development effect weakens one's own nostalgia.

Reference

- Agnew J. Place and politics: the geographical mediation of state and society[M]. Melbourne, Australia: Allen and Unwin.1987
- Bartoletti R. 'Memory tourism'and commodification of nostalgia[J]. Tourism andvisual culture, 2010, 1: 23-42.
- Bernardo F, Palma J M. Place change and identitprocesses[J]. Medio Ambiente y Comportamiento Humano, 2005,6: 71-87.
- Blunt, A. Collective memory and productive nostalgia: Anglo-Indian homemaking at McCluskieganj[J]. Environment and Planning D: Society and Space, 2003, 21(6):717-738.
- Bonnett, A, Alexander, Catherine. Mobile nostalgias: connecting visions of the urban past, present and future amongst ex-residents[J]. Transactions of the Institute of British Geographers, 2013, 38(3):391-402.
- Bridge, G, Sophie W. City Imaginaries. In Gray Bridge and Sophie Watson(eds), A Companion to the City Reader[M]. Blackwell,2003:7-17
- Chou H Y , Lien N H . Advertising effects of songs' nostalgia and lyrics' relevance[J]. Asia Pacific Journal of Marketing & Logs, 2010, 22(3):314-329.
- Crang M , Travlou P S . The City and Topologies of Memory[J]. Environment and Planning D Society and Space, 2001, 19(2).
- Davis, F. (1979). Yarning for Yesterday. New York, NY:The Free Press.
- Decrop A . Triangulation in Qualitative Tourism Research[J]. Tourism Management, 1999, 20(1):157-161.
- Defne K . Nostalgia Spaces of Consumption and Heterotopia Ramadan Festivities in Istanbul[J]. Culture Unbound Journal of Current Cultural Research, 2010, 2(2):283-302.
- Gieryn, Thomas F . A Space for Place in Sociology[J]. Annual Review of Sociology, 2000, 26(1):463-496

The Innovation and Application of Three-Dimensional Form in Modern Book Design

Zheng Yuting¹

Abstract

Modern book design should be a kind of miniature architecture of three-dimensional space by using three-dimensional thinking and the concept of time. The two-dimensional cover and layout design can no longer meet the aesthetic and reading needs of modern people. Book design is no longer a simple layout design, or a simple cover design, but a design from two-dimensional to three-dimensional or even to four-dimensional or more. In this paper, the creativity of three-dimensional forms of modern book design are analyzed, including the hexahedron of books, the materials, techniques, and the concept of time incorporated in book design, in order to provide some inspiration for our own designs.

Keyword: Modern book design; Shape; Three-dimensional form; Thinking space form

1.Introduction

With the arrival of the information age, paper books seem to disappear in daily life gradually, replaced by more electronic books. People can reading everywhere with cell phones, iPads, e-readers on the street, subway, bus . With the advent of e-books, the purchase of paper books has become more of affections and collections, so compared to the old books of the past, contemporary book design should be more of the content of the book ideas to further express. A real book with unique design should be cherished by readers, making them interested in it, and putting it on the shelf to be treasured forever. According to researches, a lot of book design is made on the three-dimensional form. Actually modern book design is no longer simply book format design but a design from two-dimensional to three-dimensional or even to four-dimensional form or more. The three-dimensional form has become a great creative point for book binding design.

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

A book is a hexahedral container for knowledge, an object that can exist in three dimensions as well as a cultural product with three-dimensional spatial characteristics. However, books are often ignored for its "three-dimensional spatial characteristics", because of its own tiny size. Thus, book design has been largely focused on the two-dimensional layout design for a long time, rarely use of the feature of three-dimensional. This three-dimensional form is composed of many planes, each page is a plane. But with the flow of human vision, a book becomes a flow of visual space unconsciously. At the same time, the front cover, back cover, spine and cutouts form a solid three-dimensional form if we see it from the outside. Nowadays, traditional paper books have been impacted by diversified electronic media, which integrate sound, image, and dynamic effects. Traditional paper books are hard to match, so the design of modern books should focus on the creativity of three-dimensional forms.

2. Literature Review

The author found theoretical works on the art of hollow work, such as Qiu Yedan's book *Hollow work: Qiu Yedan's Collection of Paper-cut Art*, Liu Chunsheng's book *Appreciation of Ancient Chinese Hollow work* and other relevant works, all studied the art theory and practical application of hollow work. There are many academic theoretical works on book design, but there is no work on the combination of book design and hollow art. JIANG Xiaohui (2018) wrote an article titled "Research on the Development Stage of Modern Book Design", in which he elaborated there are few academic papers and literature on the combination of it, so there is still great room for progress and improvement in theoretical research in this area. However, in the application of hollowed-out art in book design, the author found many Chinese and foreign book designers' works and looked up the relevant design attempts. Such as Mr Lu jingren designed by the memory of the People's Republic of China, "the history of the games" and "respect people books design 2", zhu won by not cutting, Zhao Qing pile design of book building: clutch, moor-jankowski teachers "intervention" and "the soul of a painter", and so on are in the books through the comparison of whole and partial or hollow out art shows the effect of text and pictures out of reach. Book designers from China, Japan and South Korea completed the "Book · Architecture" series jointly with architectural designers through cross-boundary cooperation, in which

hollow out is applied. For example, the Korean books "Visible Stone Hidden Stone", "Time, Relic, Fish" and so on are all book design works with strong spatial characteristics. For another example, Japanese designer Ohno Tomozi creates a 360-degree three-dimensional landscape around the book through the whole hollowed-out way. Yu Wenli (2019), an article entitled "Research on the Application of Color in Book Binding", elaborated the hollowed-out art opens up a unique feature and distinctive style for the book. At the same time, it is not difficult to find the shadow of hollow art in the winning list of "The Most Beautiful Book of China" competition every year. The hollow art element in book design has been more and more favored and valued by designers.

3. The Three-Dimensional Form of Books

What is the three-dimensional book? It is not difficult to think of the appearance of a book: a hexahedral container of knowledge, which is made up of pages of paper repeatedly stacked on top of each other. The designer combines the content and form of a book from its function to its aesthetics, forming the form of the book as it is known to this day. The most important point of the book binding is the design of the book form, on the one hand, to provide readers with a text carrier, convenient for people to read, on the other hand, in the form of physical emotion, so that readers can enjoy reading, shorten the distance between readers and the book contents.

When reading the contents of a book, our vision can only see it as a plane, but when we look at the whole book, it is three-dimensional. Modern book design has a lot of design works break through the concept of plane, towards the shaping of three-dimensional form. Some books with extraordinary creativity, strange shapes have become more and more common around our lives, and the production of these books has injected new vitality into the design of the entire book form. Through observation, it is found that these vitality is generally inseparable from the three-dimensional form of the books.

4. Shapes And Formats of Books

Book design, as a plastic art, requires designers not only to highlight the knowledge of the book itself, but also to use its unique artistic language cleverly to construct a rich aesthetic space for readers to convey the book's content to them better. As the most

external expression of the book itself, the shape and the formats take up the mission of giving the first impression to readers .A proper design and formats can give a good impression, but also reflect the practical purposes and artistic personalities of the book. Besides, change the shape and formats of books will give people different visual feelings and different psychological reactions. The shape of book is as important as the design of the exterior buildings. However, our city is full of similar cubic buildings, Gaudi's house gives us a sense of visual freshness.

When the bookshelves are filled with books in thirty-twomo and sextodecimo , a triangular or polygonal shape will refresh us, just like Gaudi's house in the Spanish city. For example, Wu Yong designed The Soul of Pantiing, a picture book with film creation concept and stills as content, designed a triangular folding hand (this folding method does not waste any paper edge), so that the book will be larger than the normal folding hand way, and also in line with the drama is to interpret the emotional entanglement between the heroine and two men as the content of the plot theme. The design is a good combination of form and content with the design concept of material conservation, and also creates the possibility for a rich and unique form of content layout. The external shape is appropriate to the theme of the book and adds to the reader's associative interest and visual experience.

Figure 1 We Yong, The Soul of Pantiing (Source: Web)

The size variation of the format can also give the book another language. The book format is determined by the content and nature of the book, because the length and width ratio of the format will leave different psychological reactions to readers. Usually the long vertical format gives a sublime, subtle character that is perfect for many books on female

subjects. While the wide type gives an wide, static and atmospheric feeling. Small format books are convenient for readers, big format books are better for collections and giving gifts which can add a few feel of elegance and grandeur. So a book can give people a feeling of calm, heavy, soft, fine, rough and other related feelings in different formats. Bhutan: A Visual O dyssey Across the Kingdom written by Michael Hawley, a scientist worked at MIT, which has a big size. Its weigh 133 pounds, including 106 pounds for the inner paper, 8 pounds for the cover and binding material, and 9 pounds for the printing ink, 7 feet long and 5 feet wide, with a total of 112 pages. Each book requires one gallon of ink can be printed and the paper of each book can cover a soccer field. It takes all of one's strength to turn to the page of this big book. Besides, it takes 3-hour queue to witness it, because it is very popular in the world.

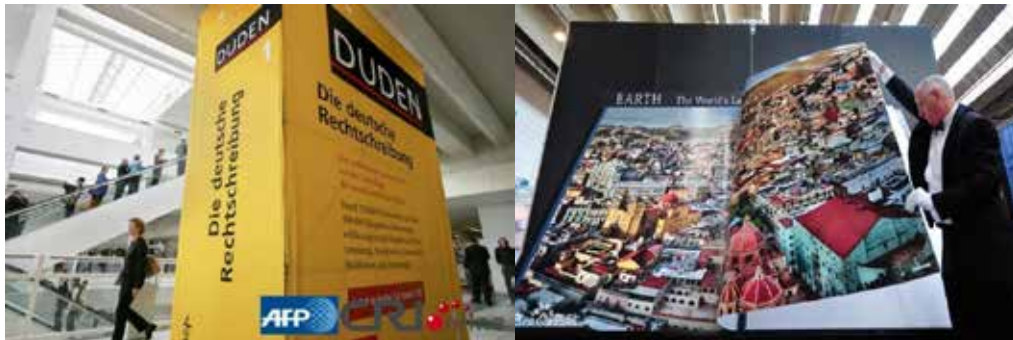

Figure 2 Michael Hawley, Bhutan : A Visual O dyssey
 Across the Kingdom (Source: Internet)

Therefore, the reasonable choice of book shape and format becomes very important. A good design can better interpret the content and spirit of the book itself.

5. The Features of The Three-Dimensional Book

5.1 The Front And Back Cover Design —— Crystallization of Book's Content

The design of the front and back covers represents the overall design of the book. For the content, it is the appearance and form. Therefore, it is very different from the three-dimensional form of the book construction, and there are many excellent cover design works in the past. It highly concentrates, refines and captures the representative, comparable or symbolic typical image of the book's content, so that readers can feel the book's certain ideology, emotion and mood from the cover. The design of the back cover

is a continuation of the content and supplement of the front cover. As a whole part of the book cover, it is an important link can not be ignored, creating a spatial echo with the book covers.

5.2 Spine Design

From the perspective of the integrity of the three-dimensional form of the book, the side is an indispensable part of the book design. When a book is placed on a bookshelf, only the spine is given the opportunity to show its face, which can be described as "an inch of space and an inch of gold". The spine of a book becomes the only visual point of identification and selection, and at this point the spine is even more important than the cover. At the same time, the spine is also an important space for the transition between the front and back covers, which maintains the visual coherence from the front to the back cover and plays the role of unified space. Whether from a functional point of view, or from the perspective of artistic vision, should emphasize the importance of the spine. Although the spine cannot be designed independently from the front and back covers, it cannot be ignored its importance, as it is a part of the book and can be displayed independently. According to the effect of visual communication and display function, it can take responsibility independently. The creative design of the spine is more prominent in sets of books and series of books. *History of the Decline and Fall of the Roman Empire* describes the history of the Roman Empire for more than 1300 years, from the prosperous times of Antony in the 2nd century AD to the fall of Constantine in 1453. The spine of each volume is a pattern of a Roman column, and the spine designs of the six volumes are all unified to show the process of the collapse of the column, which means a process of the demise of the Roman Empire. It looks very pretty in the bookcase, each issue also looks good separately as a part of the whole book.

Figure 3 History of the Decline and Fall of the Roman Empire (Source: Internet)

5.3 Edge Design

A book has three edges called the top-edge, fore-edge, bottom-edge, and they play an important role in the integrity of a book. Book design does not just meet the requirements of two-dimensional, to achieve three-dimensional space changes. Each side of the book's hexahedron has its own special function, and the function of the edges in particular should be fully utilized. When people flip through the book, the edge becomes the center of their vision, and as the pages begin to turn, the edge forms a flowing space that produces unexpected visual changes. The edges have small size and unremarkable position. Moreover, the book itself is made up of separate pages, it cannot be printed with image. So edges of books are often overlooked. However, if the edge is used fully, the book design will be enhanced to a great extent. Biography of Mei Lanfang designed by Jingren Lu can be considered a classic work in the utilization of book edges, which interprets the artistic career of Mei Lanfang through pictures of his life in Peking Opera. The book used three-dimensional design, focusing on edge design. By looking at photos to know Mei Lanfang's life, and the two important stages of Mei Lanfang's life are fully displayed. The edge design of the book is precisely calculated, together with accurate and precise printing, folding, binding and cutting into a book, it can present different images on the same plane and the transformation of life time and space can be realized in an instant. So that the reader and the main character of the book have a dialogue beyond time and space, the reader also has a feeling of life to the book. Therefore, although the display surface of the edge is small, it is significant.

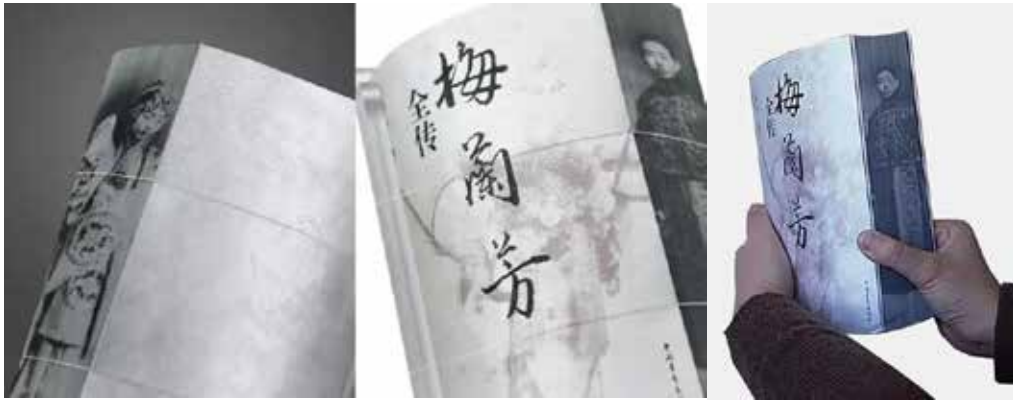

Figure 3 Lv Jingren, *Biography of Mei Lanfang* (Source: Internet)

Biography of Mei Lanfang uses the flipping of the book's edge to show the printed images. Conceptual Design Magazine 360°, designed by He Ming from 2006 to 2008, designed the edge of the book as an diagonal plane, which is only a slight change from the vertical cut we usually see, but it is a distinctive highlight of this design. The 45° angle cut presents a different experience of flipping through the pages, and the unusual design makes the reader feel an unexpected surprise.

Figure 4 He Ming *Conceptual Design Magazine 360°* (Source: Internet)

The examples mentioned all require a high degree of precision in the cutting process to achieve. The next example, No Cutting is also creative at the edge, but it does not require a high degree of precision in the cutting process. The book's binding is designed as a book that needs to be read while cutting. After reading readers can get a plain and rough book. When reading the book requires the reader to cut the book page by page, because the

book is cut by hand, the cut from the original light edge into a rough edge, the uneven imperfections give a visual enjoyment of imperfect beauty.

No Cutting was regarded as the Most Beautiful Book of China in 2006. The comment is: The cover is specially sewn with a sewing machine effect, with two thin parallel red lines running through the front cover, the spine and the back cover, joined together as one. The material is rough paper with the original texture, the perfect combination of form and content.

Figure 5 Zhu Yingchun , *No Cutting*

(Source: Internet)

6. Materials And Craftsmanship

6.1 New Materials

Material is an important component of books, from the use of bamboo, wood, silk to paper in ancient China, books have never existed independently of material, which is the material support of books. The texture of material can cause readers' visual and tactile feelings. The materials of modern book design are no longer limited to paper, but also plastic, metal, wood, fabric, leather and so on. All these materials have their own texture, color and texture to express different personalities and characteristics. Choosing the right material will express of the book content greatly.

The Ubiquitous Red, White and Blue is the work of Hong Kong designer Huang Bingpei. The red, white and blue tape is the most common item in our life. This kind of tape is cheap and wearable, tough and reliable, flexible and adaptable. It is found at stations and freight terminals, carrying our clothes and dreams. It is found at large construction sites,

providing temporary shelters for hardworking laborers. It is found at stalls and fairs, spreading out to be a convenient and practical display case. Through the use of the three colors of adhesive tape, it directly expresses the red, white and blue of Hong Kong people's existence, participation, cultivation and contribution.

Figure 6 Huang Bingpei The Ubiquitous Red, White and Blue
 (Source: Internet)

6.2 Breakthroughs of Craftsmanship

When a designer has an idea, the next step should be to find the appropriate craftsmanship to realize it. The many creative book designs has more or less special requirements for craftsmanship. Craftsmanship is the condition for the realization of the external beauty of books. Craftsmanship is a powerful backing for the realization of a designer's creativity. When a designer has an idea, the next step should be to find a corresponding process to realize it. The design of many creative books has more or less special requirements for craftsmanship. Craftsmanship is the condition for the realization of the external beauty of books. With the help of various craftsmanship, beauty can be realized. If you receive such a brick one day as shown in Figure 6.2, please be sure to break it open. Designer Ali Emre Dođramaci's "31.05.13" tells the story of the protests in Turkey. The heavy cement outer cover separates the outside world from the book. If the outer cover is not destroyed, the content of the book cannot be read. The strong emotions brought about by breaking the cement envelope can allow readers to feel the emotions of people participating in the protests, so as to better feel the cruel reality recorded in the book.

Figure 6 Ali Emre Doğramacı, 31.05.13

(Source: Internet)

7. Shaping of The Four-Dimensional

When we read a three-dimensional book, as the page turns, time is constantly flowing, and the spatial relationship of the book constantly changing. It can be said that the book is a product of both time and space, which is compatible with motion and stillness. When reading each page, the reader's vision will enter the next page of time and space. After reading a book from the front cover to the back cover, the reader will face countless spatial transformation, thus forming a four-dimensional

8. Conclusion

Modern book design should be a kind of miniature architecture of three-dimensional space by using three-dimensional thinking and the concept of time. As a book designer, we should integrate three-dimensional thinking into the book design, not only focus on the two-dimensional book cover and layout design, but also use the creativity of three-dimensional design to further convey the connotation of books to readers continuously.

Figure 8 Zheng Yuting, Memory of History and Villages

(Source: Author)

References

- JIANG Xiaohui. (2018).Research on the Development Stage of Modern Book Design. Art and Design: Theory, 35-37.
- Shen Weiwei. (2011).Carved Beauty -- Hollow Art in Book Design. Journal of Suzhou University of Education, 77-79.
- Wang Meng. (2019).Book Design and Architectural Design -- Aesthetic Feeling between the Finite and the Infinite. Research of Communication Power, 4.
- Yu Wenli. (2019).Research on the Application of Color in Book Binding. News Front, 23-76.
- LU Yaoshi. (2016).The Son of Art. Yuehai Breeze, 12-15.
- Reed shadow. (2015).Implication of plane; Graphic Design Art. Beijing: China Renmin University Press, 5.
- LI Gongwei. (2011).The Formal beauty of Hollow Decorative Art . Packaging Engineering,.
- ZHANG Lei. (2014).Hollow Art in Graphic Design. Popular Literature and Art, 83.
- Cheng Qin. (2016).Cultural Transmission and Creative Expression of Book Design. Packaging World, 18-19.
- Yan Jingli. (2012).Inspiration of traditional Hollow Art to Contemporary art design. Inner Mongolia Art, 82-84.
- Kristine M.Yont, Catherine E. (2003).The role of context in mother–child interactions: an analysis of communicative intents expressed during toy play and book reading with 12-month-olds, Journal of Pragmatics Volume 35, Issue 3, pp.435-454.
- Nicholas E.FearsJeffrey J.Lockman. (2020).Case- and form-sensitive letter frequencies in children’s picture books, Early Childhood Research Quarterly Volume 53, pp. 370-378
- Zhou Zengli. (2017). Research on the expression of Multi-dimensional spatial form in book design. Art Appreciation. 2017.
- Gao Yinglu. (2016). Multi-dimensional Spatio-temporal research of picture book design. Art Science and Technology, pp.249.
- Yan He. (2015). Study on the expression of Multi-dimensional Spatial form of book design. Packaging Engineering, 2015, pp.38-41.
- Li Jing, Wu Wei. (2016). A Brief Analysis of the works of Japanese Book Binding master Yasuhei Sugiura. Design.

- Xie Jinye. (2015). The Transformation of Paper book design Concept in Digital Age. Journal of Nanjing University of the Arts (Fine Arts and Design).
- Chen Shiyu. (2013). The Joy of Coming out: The Interactive Research of pop-up books. Packaging the world.
- Hong Y, Li Z. (2012). Three-dimensional Books in Development and Innovation. Published in China.
- Li T B. (2003). From "The Most Beautiful Book" to "the most suitable Book to Read" -- Book Design and eye movement Research. Decorate.
- Ye Linghong. (2012). Polysemy annotation of graphics in poster design. New Fine Arts, pp.86-88

Jingdezhen Five-color Painted Porcelain: Define, History, Fusion of Art in the context of the Euro-China Maritime Silk Road

Zhou Zhenzhen¹

Abstract

This paper takes Jingdezhen five-color porcelain sold on the Maritime Silk Road as the research object. The traditional five-color porcelain painting style, customized five-color porcelain painting style and European imitation five-color porcelain painting style of Jingdezhen are analyzed in this paper. It is believed that the maritime Silk Road is related to the development history of Jingdezhen porcelain industry. The basic role of the Maritime Silk Road in the artistic fusion of Chinese and European five-color porcelain. The huge profit of the ceramic trade on the Maritime Silk Road is the internal reason for the active integration of five-color porcelain painting art with Western painting art, and the external reason for the integration of Chinese five-color porcelain painting art with European imitation.

Keywords: Five-Color Porcelain, Maritime Silk Road, Fusion of Art

1. Introduction

The five-color porcelain of Jingdezhen is a glazed porcelain which is painted with decorative patterns on the porcelain body and then fired again. During the Kangxi period of Qing Dynasty, the appearance of blue glaze made the five-color porcelain truly red, green, yellow, blue and ochre. The gorgeousness of blue glaze was far better than that of blue and white porcelain, and the use of gold color, black

Color, blue ground and yellow ground made it more gorgeous, transparent and delicate. It has a high artistic achievement in the history of Chinese ceramic art. In the 17th-18th century, the five-color porcelain of Jingdezhen Kiln was a hot luxury item in the European market, and it was also the heyday of Chinese porcelain firing and trade with Europe. The study takes five-color porcelain in the trade between China and Europe as a

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

case, and compares the expression forms of different painting themes painted on the blank glaze, including the analysis of the pattern and its culture, decorative techniques, picture composition, role form, etc., in order to reflect the mutual integration of Chinese and European ceramics in artistic style.

2. Literature Review

At present, there are few researches on Jingdezhen five-color porcelain, which mainly focus on two aspects. The first aspect is from the perspective of ceramic art design, studying ceramic art creation techniques or historical sources, which accounts for more of the whole research. For example, Zhao Lantao and Liu Liping of Jingdezhen Ceramic University's paper "The origin of Kangxi five-color porcelain" and printmaking "cultivation and weaving" believe that the reference and transformation of mature printmaking images in the artistic creation of Jingdezhen five-color porcelain during the Kangxi period of the Qing Dynasty is an important factor for Kangxi five-color porcelain to achieve world-renowned artistic achievements. Liu Lejun of Jingdezhen Ceramic University's thesis "Study on the evolution of the image of longevity worship in Jingdezhen five-color porcelain in the late Ming and early Qing Dynasties" studies the image forms and combinations of "longevity worship" in Jingdezhen five-color porcelain with different types of instruments and subject figures in different times.

The second aspect is to study the art exchange brought about by the foreign sales of ancient Jingdezhen five-color porcelain from an international perspective. There are not many research results in this part. For example, Xu Jieyu and Lai Yixuan of Jingdezhen Ceramic University put forward in their paper "Comparative Study on decorative patterns of five-color porcelain exported by Qing Dynasty and Kangxi Dynasty in Jingdezhen and traditional Chinese pattern design -- taking the collection of the National Museum of Decorative Arts of Cuba as an example" that

The decorative patterns of five-color porcelain exported by Qing Dynasty and Kangxi Dynasty were based on traditional pattern design and integrated with Chinese and Western cultural elements. It forms a distinctive decorative pattern with Cuban exotic characteristics. Hu Shan of Xiamen University put forward in her paper "Research on the Border Decoration of Porcelain Plates exported from the 16th to the 18th Century": From the late Ming Dynasty

to the early Qing Dynasty, the decorative style of export porcelain experienced two obvious style changes. The changes and development of the decorative style were influenced by various factors at home and abroad, including the development of Jingdezhen porcelain industry, the way of foreign merchants ordering porcelain in China and the influence of popular cultural factors in the porcelain market. Behind the change of the style of porcelain border decoration for export, the economic and cultural exchanges between China and foreign countries have been continuously carried out, and the influence of this exchange is two-way.

3. Methodology

Firstly, the basic research is carried out using the method of literature survey. The information about the historical skills of five-color porcelain in Jingdezhen was considered through literature research. Through the investigation of former field investigation, find relevant photos, images and other materials. The research needs to think about the research direction from these data and find the appropriate research methods. The research samples include the collections of major museums, images and text data of Ming and Qing Dynasty exported porcelain. The types of utensils include bowls, plates, cups, saucers, basins, bottles, gu, zun, hanging screen, insert screen, porcelain plate, arm rest, pen holder and both. Non-participatory observation method was used to study historical data samples, analyze painting styles, determine the definition and history of Jingdezhen five-color porcelain, find out the specific fusion styles and differences of Chinese and European five-color porcelain art, and demonstrate the mutual blending of Chinese and European five-color porcelain art styles.

4. Results

4.1 The classification and definition of Jingdezhen five-color porcelain for export based on the artistic style of ceramics

The five-color porcelain of Jingdezhen Kiln has a strong Oriental art decoration style, especially the gorgeousness of the blue color on the glaze is better than the cobalt material under the glaze, and the use of gold color and black color makes it more gorgeous and transparent, detailed and exquisite, and its value is higher than the blue and white porcelain

sold to Europe at the same time. At that time, the domestic traditional colorful products were sold to Europe through normal trade or smuggling channels, which is the traditional five-color porcelain. The other is a certain number of export porcelain made by Jingdezhen five-color porcelain maker's according to Western aesthetic preferences and tendencies on European orders, which shows unique artistic charm different from the traditional five-color porcelain products in China. This is customized five-color export porcelain.

4.2 Jingdezhen traditional five-color porcelain features: contains oriental image and culture

Jingdezhen five-color porcelain paintings are rich in subject matter. The official kiln mainly uses farming and weaving drawings and flowers and birds, while the folk kiln's painting subjects include flowers, birds and animals, figures, landscapes and ancient museums. Its painting techniques, picture composition and role forms are influenced by Confucianism, literati painting school, Huizhou prints and Ming brocade. A large part of the painting themes are close to the social life at that time, such as praying for blessings, warning of the world, directly or indirectly reflecting the social and cultural background or the intention of upper class rule, with cultural and class characteristics.

For example, in the series of five-color porcelain bowls and plates, there are more themes of flowers and birds, fish and animals, fruits and landscapes, which belong to animals, plants and landscape patterns. In the type of animal and plant patterns, choose more objects with auspicious, fortune, auspicious, artistic conception and other meanings, and the selection of images adheres to the principle of "painting must be intentional, meaning must be auspicious". Such as five-color porcelain fishalgae grain plate, Chinese "fish" and "surplus" homonym, with surplus, rich meaning (Figure 1); there are six deer on the bright side of the Five-color porcelain

Flower basket pattern plate, which means "promotion and wealth" in Chinese.(Figure2)

Figure 1 Five-Color Porcelain Fish Algae Grain Plate

Source: Palace Museum Collection

Figure 2 Five-color Porcelain Flower Basket Pattern Plate

Source: Shanghai Museum

4.3 Custom five-color export porcelain made by Jingdezhen Kiln: integration of traditional five-color porcelain techniques and Western aesthetics

Since the 16th century, Jingdezhen porcelain artisans began to fire porcelain adapted to the lifestyle and aesthetic preferences of Europeans, and porcelain orders gradually occupied a certain share in Jingdezhen porcelain foreign trade. A large number of Chinese porcelain shipped to Europe, in order to adapt to the needs of Western customers, according

to the aesthetic needs of European countries of porcelain orders also returned to the domestic ceramic production areas, and some of the Oriental art aesthetic style is very different porcelain was produced. In the early 18th century, the East India Company asked Jingdezhen Kiln to copy some copper engravings, design badges, Western painters' sketches, and design patterns on five-color porcelain ware, which resulted in the earliest order for five-color porcelain for export. Ceramic artisans in Jingdezhen accepted orders for Western prints and made porcelain with Western figures, plants, animals, landscapes and other patterns. They also used dense lines and points to express the relationship between light and shade of figures or spaces. The lines were clear and highlighted the exquisite painted porcelain on the glaze.

Western artistic aesthetic features began to appear on Jingdezhen export porcelain, which witnessed the scene of cultural exchange between China and the West, reflecting the European aesthetic taste of the period, and reflecting the European political economy and historical culture through the decoration of export porcelain. Custom porcelain paintings for export have a variety of themes, mostly according to European religious teachings, noble families, indoor and outdoor scenes, geographical customs and life scenes, etc., can also be divided into figures, plants, animals, landscape patterns.

Western aesthetic depiction of the landscape style is mainly realistic, common churches, palaces, manors, interior architectural patterns, pay attention to sketching, reasonable composition, pay attention to the relationship between light and dark space. Such as the ink color alum red Western character pattern plate (Figure 3), the inner bottom of the disc for a circular map, a man and a woman, in the figure to the edge of the map position painted with the interior architecture pattern, a strong sense of space.

Figure 3 Ink Color Alum Red Western Character Pattern Plate

Source: Ming and Qing Jingdezhen export porcelain, 2017

Figure 4 Western Figure Colorful Plate

Source: Return · Silk Road porcelain Canon 2016

From the European custom export ceramic decoration in the figure pattern, one is religious teaching figures and mythological figures, naked, semi-naked son of the Virgin, goddess and so on. The other depicts secular figures in real life scenes,

including aristocrats, artisans, farmers, and miners, while also depicting scenes in detail. Such as the Western figure colorful plate (Figure 4), the inner wall of the plate is painted with two people, all wearing Western-style clothing, wearing a cloak, wearing a top hat, high nose bridge, double eyelids, from the five features and modeling can be seen as Western figures. In particular, the gold-colored glazed bowl (Figure 5) depicts an

outdoor orchard scene with trees full of fruit, and a Western-dressed man climbing the stairs to pick the fruit. This scene is very life-like. The fruit trees and their branches, fruits and bushes are painted with Oriental brushwork and decorative techniques, while the characters are western people in western costumes that form a humorous contrast. The sense of fusion makes it very interesting, forming a fusion of Chinese and European art in the expression content.

Figure 5 The Gold-Colored Glazed Bowl

Source: Ming and Qing Jingdezhen export porcelain, 2017

4.4 Five-color porcelain produced by Europe itself: the Oriental complex in European ceramic art

The animals, plants, landscapes, figures and social and cultural information of China on the traditional five-color porcelain patterns of Jingdezhen Kiln were carried on the porcelain, which crossed the sea and became Oriental cultural symbols in the eyes of Europeans. They bought, interpreted, studied and imitated Chinese ceramics. Therefore, the traditional five-color porcelain technique of Jingdezhen was integrated and innovated in Europe, and the five-color porcelain made locally in Europe came into being in the middle and late 18th century.

In the late 17th century, a large number of Chinese porcelain was sold to Europe, so that Europeans who had been eager for its skills began to develop ceramic technology, but only mastered the technology of firing low-temperature colored pottery, while in the ceramic trade with the Chinese, Chinese and European people were learning porcelain skills at all times. In today's art museums in Cologne, Frankfurt, Munich and other cities, imitation

five-color porcelain produced by Europeans is still preserved. Such as the 18th century Meissen porcelain factory production of Five-color porcelain flower plate, the plate painted with rocks, extended out on both sides of the branches, the trend of the branches around the bottom of the circular disc, the edge of the decorative flowers repeated continuous, gold painting (Figure 6), seems to be an Oriental style of aesthetic style, will make people think that it is Chinese porcelain.

Figure 6 Five-Color Porcelain Flower Plate

Source: Palace Museum Collection

5. Discussion

5.1 The historical relationship between the Maritime Silk

Road and the development of Jingdezhen porcelain industries

China's ancient maritime Silk Road sprouting in the Shang and Zhou dynasties, started in the pre-Qin dynasty, formed in the Qin and Han Dynasties, through The Three Kingdoms, Wei and Jin Dynasties, prosperous in the Tang and Song Dynasties, transformed in the Ming and Qing Dynasties, and gradually declined in the middle and late Qing Dynasties, it is the oldest known maritime trade route. Before the Tang Dynasty in the mid-8th century, the Silk Road was the main channel for China's foreign trade. After the Song Dynasty in the 10th to 13th centuries, porcelain gradually became the main cargo of ancient Chinese maritime trade, so it was also called the "road of maritime ceramics". In the Ming and Qing dynasties of the 17th and 18th centuries, a large number of Chinese porcelain, especially

Jingdezhen porcelain, were sold overseas by sea, which was the heyday of China's maritime Silk Road.

Entering the Song Dynasty, Jingdezhen kiln porcelain stood out. In 1278 AD, the Kublai Khan Dynasty set up the "floating Liang Magnetic Bureau" in Jingdezhen, after which Jingdezhen became an important producing area of China's porcelain industry, firing and exporting a certain amount of bluish white porcelain and blue and white porcelain. After the Ming and Qing dynasties, Jingdezhen porcelain industry reached the peak period, developed and fired a variety of rich, exquisite porcelain varieties. Among them, the five-color porcelain making of porcelain due to an important breakthrough in raw materials - the development of blue glaze, gold color, black color also overcome the problem of firing, to achieve the true glaze of five colors, while its artistic level has reached the peak.

By analyzing the origin and prosperity stages of the Maritime Silk Road, corresponding to the emergence, stable development, certification of official kilns, and the peak of export sales of Jingdezhen porcelain industry, the paper holds that there are mutual influences and internal relations between the Maritime Silk Road and the developments of Jingdezhen porcelain industry. The study believes that the prosperity of the Maritime Silk Road and the rise of Jingdezhen porcelain industry are the basis for the integration of five-color porcelain art between China and Europe.

5.2 The ancient Chinese and European ceramic trade played a role in promoting the exchange of five-color porcelain art between China and Europe

In the early 17th century, new sea routes were opened up in Europe, and Jingdezhen porcelain was sold to Europe on an unprecedented scale. According to incomplete statistics, in the 80 years from 1602 to 1682, about 12 million pieces of Chinese porcelain were exported to Europe and around the world through the Dutch East India Company. In the 18th century, large-scale maritime trade and overseas territories slowly fell into the hands of Britain, and the British East India Company's trade with China grew rapidly. It is estimated that the British East India Company shipped between 25 and 30 million pieces of porcelain to Europe in the early 18th century. In 1730 alone, Britain imported 517,000 pieces of porcelain from China, indicating the huge volume of trade at that time. Along with this grand occasion, Jingdezhen five-color porcelain was sold almost across the five continents. The huge profit of export porcelain pushed the level of Jingde porcelain to the peak,

and was the internal driving force for the artistic exchange of five-color porcelain between China and Europe.

Europeans began to study China's high-temperature bone China porcelain technology and technology from the middle and late 17th century, and the unprecedented prosperity of ceramic trade on the Maritime Silk Road between China and Europe in the 17th and 18th centuries made the porcelain technology of Jingdezhen Kiln also spread to Europe. Europeans developed high-temperature bone China in the early 18th century, and also produced a certain number of five-color porcelain products. Objectively, it became the external driving force for the exchange of five-color porcelain art between China and Europe.

6. Suggestion

The foreign trade of porcelain along the Maritime Silk Road in the 17th and 18th centuries made porcelain the main medium for the spread of traditional Chinese art and culture. This study starts from the ceramic trade along the Silk Road and the artistic expression of Chinese and European ceramics at that time, and finds that European ceramic art has a deep origin with China. At the end of the 18th century, the use of large-scale industrial production reduced the cost of porcelain production, and

The local porcelain technology in Europe developed rapidly. The manufacturers gradually broke away from the Oriental classical art style of Jingdezhen porcelain, and used their own aesthetic ideas and industrial technology to create and develop the porcelain industry with their own characteristics. Europe bought and customized porcelain from China, and gradually separated from Chinese ceramic art in the process of exchange, imitation and self-production. European porcelain and Chinese porcelain penetrated each other in the process of artistic integration, leaving a profound imprint on each other.

7. References

Hu Shan. (2018). 16 to 18 th-century export porcelain edging studies (master's degree thesis, Xiamen university).

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201902&filename=1018190943.nh>

- Hu Y. (2017). The evolution of the "Maritime Ceramic Road" and the spread of Chinese ceramic culture. *Search* (08), 188-192. doi:10.16059/j.cnki.cn43-1008/c.2017.08.027.
- MouXiaoLin. (2014). Overseas demand for the influence of the Ming and Qing Jingdezhen porcelain (Ph.D. Dissertation, China academy of art).
<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CDFD1214&filename=1014216030.nh>
- Ninggang & Kong Zhengzhen.(2007). A Comparative study on decorative styles of Chinese and Western ceramics in the 18th century. *Art Hundred* (05),102-105.
- Xu Jieyu & Lai Yixuan.(2023). A Comparative Study on Decorative patterns of Five-color porcelain exported by Qing Kangxi in Jingdezhen and traditional Chinese Patterns -- A case study of the collection of the National Museum of Decorative Arts in Cuba. *Jiangsu Ceramics* (01),80-81. doi:10.16860/j.cnki.32-1251/tq.2023.01.012.
- Zhao Chengqing.(2017). Western aesthetic taste in China's export porcelain decoration. *Art and Design Research* (03),98-103.
- Zhao Lantao, Liu Liping. Kangxi five-colored porcelain "plow weave diagram and print" plow weave diagram "origin test [J]. *Journal of Chinese ceramics*, 2018, (8) : 67-72. The DOI: 10.16521 / j.carol carroll nki. Issn 1001-9642.2018.08.012.
- Zhou Zhenzhen.(2019). Research on Five-color porcelain decoration of Qing Dynasty Kangxi in Jingdezhen based on utensil type. *Popular Colors* (05),119-120.

The Aesthetic Value and Innovative Practice of Han Dynasty Pictorial Stone Art in the Background of Chinese Contemporary Art

Li Bo¹

Abstract

This paper explores the aesthetic value and innovative practice of the Han Dynasty Stone Relief Art in the context of contemporary Chinese art and analyzes its application in contemporary art. The research adopted a combination of literature analysis, field research, and case study. Firstly, through an overview and aesthetic value analysis of the Han Dynasty Stone Relief Art, the artistic characteristics and cultural connotations were deeply understood. Then, the relationship between contemporary art and traditional art, as well as the innovative strategies of Han Dynasty Stone Relief Art, were explored. Finally, through a case study of the innovative practices of Han Dynasty Stone Relief Art in contemporary art, the significance and impact of its innovative practices were analyzed, and its application methods, effects, and existing issues in contemporary art were discussed. Simultaneously, an analysis and suggestion on the future development trend of the Han Dynasty Stone Relief Art will be proposed.

Keywords: Han Dynasty Stone Relief Art; Contemporary Art; Aesthetic Value; Innovative Practice.

The Han Dynasty Stone Relief Art, as an ancient art form, boasts rich artistic characteristics and cultural connotations. Studying the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art is crucial for a deeper understanding of the development and national characteristics of ancient Chinese art.

Firstly, researching the Han Dynasty Stone Relief Art can aid us in better understanding the historical and cultural backdrop of the Han era. By examining the genesis and evolution of the Han Dynasty Stone Relief Art, we can grasp the Han people's artistic pursuits and the

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

shifts in their aesthetic views, further appreciating the ambiance and humanistic spirit of the Han society.

Secondly, investigating the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art can illuminate its connections and insights with contemporary art. As society advances and culture diversifies, contemporary art manifests varied styles. However, the significance and value of traditional art remain undeniable. By comprehensively interpreting the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art, we can gain a clearer perspective on the unique allure of traditional art and also find fresh inspirations and innovative routes in contemporary art creation.

In the grand context of contemporary art's evolution, the inheritance and innovation of traditional art become notably vital. By analyzing the innovative practices of the Han Dynasty Stone Relief Art, we can discern its potential applications and prospects in modern art. Concurrently, we can extract several innovative strategies and methodologies to inform and guide modern art creation and evolution.

In conclusion, studying the aesthetic value and innovative practices of the Han Dynasty Stone Relief Art in the backdrop of contemporary Chinese art bears significant theoretical and practical implications. Through this research, we can not only further appreciate the unique charm of ancient Chinese art but also foster the growth and innovation of contemporary art.

Starting from 2004, research on Han Dynasty Stone Relief Art began to grow. In 2004, Li Beilei published an article titled "The Cultural Anthropological Value in Han Dynasty Stone Relief Art Imagery" in "Art Masters," discussing the anthropological value contained within the Han Dynasty Stone Relief Art. Li pointed out that these images are vital for studying the Han Dynasty's society, culture, and art. However, it was not until 2005 that Liu Zongchao, in the "Hebei University Journal (Philosophy and Social Sciences Edition)," truly began exploring the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art through his article "The Aesthetic Characteristics of Han Dynasty Stone Relief Art and Pictorial Bricks." Liu carried out a systematic analysis of the form, content, and style of the Han Dynasty Stone Relief Art, suggesting that these stone carvings have unique aesthetic characteristics and can inspire the development and innovation of contemporary Chinese oil paintings.

From 2012 onwards, research on the Han Dynasty Stone Relief Art expanded to other fields. In 2012, Cao Chunsheng and Zhao Yuan co-published an article titled "A Brief Discussion on the Artistic Value of Han Dynasty Stone Relief Art," which explored the value of the Han Dynasty Stone Relief Art from an artistic perspective. They believed that as an art form, the Han Dynasty Stone Relief Art has rich artistic connotations and unique aesthetic values, playing a positive role in the development of contemporary Chinese art.

In conclusion, since 2004, articles researching the Han Dynasty Stone Relief Art have been on the rise, and multi-faceted studies and innovative practices have been carried out in various fields. These studies offer valuable insights and references for a deeper understanding of the aesthetic value and innovative practices of the Han Dynasty Stone Relief Art. However, there remain some controversies and differing opinions regarding the aesthetic characteristics and cultural significance of the Han Dynasty Stone Relief Art, necessitating further in-depth study and discussion.

Contemporary art's innovation in inheriting traditional art is also reflected in the relationship between cultural heritage and innovation. Through a dialogue and fusion of traditional and contemporary cultures, boundaries between the old and new, and the local and international, are broken, leading to the emergence of a new cultural form. This cultural innovation is one of the crucial manifestations of contemporary art innovation. The innovative practices of Han Dynasty Stone Relief Art in the context of contemporary Chinese art are of significant importance. This research will select a few representative innovative practice cases for analysis.

Firstly, we chose a case of innovative practice - integrating elements from Han Dynasty Stone Relief Art with modern imaging technology. In this case, artists utilized modern imaging techniques to digitize and reconstruct the image elements of the Han Dynasty Stone Relief Art, producing a series of works with a modern sensibility. This innovative approach retains the artistic features of the Han Dynasty Stone Relief Art while integrating them with contemporary artistic forms, imbuing the artworks with new epochal connotations.

Secondly, we also selected another innovative practice case - using Han Dynasty Stone Relief Art as the starting point for contemporary artistic creation. In this scenario, artists, through observation and study of the Han Dynasty Stone Relief Art, discovered its rich stories and cultural connotations. They then incorporated this into contemporary art

creation. Drawing inspiration from the image forms and compositional techniques of the Han Dynasty Stone Relief Art, artists crafted a series of uniquely personal works. This innovative practice not only showcases the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art but also injects new creativity and inspiration into contemporary art.

Lastly, we opted for a third innovative practice case - combining the materials and forms of Han Dynasty Stone Relief Art with modern materials and artistic methods. Here, artists tried using modern materials and techniques to reinterpret the style and form of the Han Dynasty Stone Relief Art. By employing contemporary materials like metal and glass and modern artistic methods such as sculpture and collage, artists produced a series of stunning works. This innovation breaks free from the limitations of traditional materials and forms, pushing the artistic form of the Han Dynasty Stone Relief Art into new frontiers.

The selection and analysis of the above three innovative practice cases, both in form and in creative methods, showcase the innovative potential and vast prospects of the Han Dynasty Stone Relief Art in contemporary art. These innovative practices not only breathe new life into the art of the Han Dynasty Stone Relief Art but also offer fresh insights and directions for contemporary art's evolution. It's believed that as more artists focus on and study the Han Dynasty Stone Relief Art, its innovative practices in contemporary art will become even more diverse and enriched, bringing more surprises and innovations to the art world.

Through a deep study of the aesthetic value and innovative practices of Han Dynasty Stone Relief Art in the context of contemporary Chinese art, several conclusions and insights can be drawn:

Firstly, in terms of aesthetic value, the Han Dynasty Stone Relief Art, with its unique artistic form and profound cultural content, holds rich aesthetic significance. It not only displays the aesthetic pursuits and artistic expression capabilities of ancient people but also offers crucial historical and artistic references for contemporary art. Over different periods, the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art has evolved, yet its role as a carrier of ancient culture, charm, and aesthetic taste continues to impact the development of contemporary Chinese art. As a distinct and long-standing artistic form, the Han Dynasty Stone Relief Art has deep cultural roots and aesthetic meanings, serving as a valuable reference for contemporary artists in their innovative practices.

Secondly, regarding the current status and characteristics of contemporary art, Chinese contemporary art, building upon the foundation of traditional art and through innovative means and pathways, has carved its developmental trajectory. In the relationship between contemporary and traditional art, contemporary art innovates while inheriting and simultaneously propels the growth of traditional art through innovation. In this process, the Han Dynasty Stone Relief Art, being an essential component of traditional art, holds a unique position and role within contemporary art. It is not just a vital resource and inspiration for contemporary artists in their innovative endeavors but also can infuse contemporary art with

New cultural connotations and aesthetic expressions, thereby driving its evolution. Lastly, in terms of the innovative practices of the Han Dynasty Stone Relief Art in contemporary art, this study, through case analysis, has unveiled the pathways, methods, and impacts of the innovative practices related to the Han Dynasty Stone Relief Art. The necessity for innovative practices is not only in the preservation and evolution of traditional art but also in infusing contemporary art with new creativity and vitality. The significance and influence of these practices are mainly manifested in fostering innovative thinking and pioneering expressions in contemporary art. By leveraging the aesthetic value of Han Dynasty Stone Relief Art, contemporary artists can craft artworks that are more personalized and modern. In summary, the Han Dynasty Stone Relief Art holds substantial aesthetic and innovative practice significance in the backdrop of contemporary Chinese art. It not only offers invaluable historical and artistic resources to contemporary art but also injects it with fresh cultural connotations and aesthetic expressions. Through studying the aesthetic value and innovative practices of the Han Dynasty Stone Relief Art, we can propel the development of contemporary art, providing more robust support and momentum for the evolution of contemporary Chinese art and the preservation of traditional art.

In the process of applying the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art to contemporary art, even though certain achievements have been made, there still exist issues that need addressing and enhancement. Firstly, the application of the Han Dynasty Stone Relief Art in modern art has not been fully recognized and esteemed. As a traditional art form, the Han Dynasty Stone Relief Art still remains somewhat marginalized in the realm of modern art, and its prominence in the contemporary art market is not notable.

Secondly, the application methods and objectives of the Han Dynasty Stone Relief Art require further clarification and refinement. In contemporary art, the Han Dynasty Stone Relief Art is mainly presented through exhibitions and creations. However, these methods have their limitations. Exhibitions, being a traditional way of showcasing art, often rely on specific venues and conditions, which restrict the format of artwork displays and ways audiences can interact with them.

Additionally, the innovative practices of the Han Dynasty Stone Relief Art in contemporary art remain relatively sparse. The exploration of artists concerning its application methods and techniques is still somewhat limited. Therefore, in the process of promoting the application of the Han Dynasty Stone Relief Art in contemporary art, it is essential to further intensify technological research and development as well as innovative practices. There's also a need to delve into the intersection and integration with other art forms, aiming to modernize the

expression and advancement of the aesthetic values of the Han Dynasty Stone Relief Art. Addressing the issues mentioned above, this study proposes several improvement strategies and recommendations. Firstly, there should be an enhancement in the promotion and publicity efforts for the Han Dynasty Stone Relief Art. It is crucial to change the influence of traditional perspectives and increase public awareness and acceptance of this art form. Secondly, the aesthetic value of the Han Dynasty Stone Relief Art can be broadened through various avenues and means, including exhibitions, design, and artistic creations. For instance, integrating it with modern technological tools, employing virtual reality, and three-dimensional imaging can offer a richer artistic experience. Concurrently, hosting specialized seminars, academic exchanges, and other such activities can facilitate in-depth dialogues and interactions between the Han Dynasty Stone Relief Art and contemporary art, thus driving its application and evolution in modern artistic contexts.

In conclusion, within the backdrop of contemporary Chinese art, the Han Dynasty Stone Relief Art boasts unique aesthetic value and potential for innovative practices. While advancing its application in contemporary art, it's vital to address challenges such as low acceptance, unclear application methods, objectives, and issues related to technology and innovation. By bolstering promotional efforts, expanding application domains and formats, and reinforcing technological research and innovative practices, the application of the Han

Dynasty Stone Relief Art in contemporary art will undoubtedly yield more fruitful outcomes. This, in turn, will offer valuable insights and inspirations for its future development.

References

- Zhu Cunming. (2005).The symbolic world of The Han Dynasty relief stone art. People's Literature Publishing House,102-116.
- Zhang Zizhong.(2015).An Examination on the Cultural Thinking the Han Dynasty relief stone art.People's Public Security University Publishing House,67-73.
- Song Xiaoke .(March, 2008). Chaoyang Liao Dynasty stone carvings. Sanjin Publishing House,34-56.
- Zhou Dao.(2016).A Study of the Portrait of Han Dynasties in Henan Province. Zhongzhou Ancient Books Publishing House,201-212.
- Duan Lian.(January, 2018).Symbolic Narration in Painting: Artistic Research and Visual Analysis. Sichuan University Publishing House,118-127.
- Zhang Daoyi & Xu Biao.(June, 2016).Xuzhou Stone Relief. Jiangsu People's Publishing House,201-215.
- Gao Wen.(October, 2011).Complete Works of Chinese Stone Relief Sarcophagus. Sanjin Publishing House78-88.
- Huang Meiling .(2021).A study of the Han Dynasty Stone Reliefs of the Xiaotangshan Shrine. China Drama Publishing House34-45.
- Chen Jiangfeng. Historical Review of the Study of Han Painting [J]. Journal of Zhoukou Teachers College,2006,1(1).
- Tian xiang.(2005). Review on the Study of stone sculptures in Han Dynasty [J]. Narada Academic Forum,(3),126.
- Yang Aiguo.(2005) Research on Han Dynasty Stone Sculptures in the past 50 years [J]. Southeast Culture,(4),178-179.
- Baoping. (2001)Some views on the Study of Han Dynasty stone Sculptures [J]. Southeast Culture,(5),188.
- Li Rongmei,(2003) Qu Yan. The Composition Art of Han Dynasty Picture Stone [J]. Narada Academy, (9), 67.

ICACSD

International Conference on Art and Culture under the theme
"Art and Culture for Sustainable Development"

- Zhang Zizhong.(2004) Study on the Spirit of Han Dynasty from the Han Sculpture Stone [J].
National Art, (1), 192.
- Li Yu(2005). A Reinterpretation of Sculptural Factors of Han Dynasty Stone Sculptures [J].
Journal of Sun Yat-sen University,(4), 145-147.

Application and Embodiment of Art Design Education Based on Tibetan Traditional Pattern Inheritance in Diversified Teaching Era--Taking Guangzhou Universities as an Example

Zhang Jun¹ Ke Yihan² Yang Xiaoyang¹ Pan Donghui²
Ma Yuancheng¹ Li Nuo³

Abstract

COVID-19 has been raging around the world since 2019, affecting various human living conditions around the world. To deal with the impact of COVID-19, art design educators are constantly adjusting the curriculum's teaching plan. COVID-19 is currently under control in China, but there are still some COVID-19 patients in some areas. It has also provided a new direction for the future education industry after three years of mixed teaching methods, which may be the trend of the future education model. The mixed teaching scheme research is a novel approach to overcoming multiple time constraints such as region and space. The fusion of Tibetan and Lingnan cultures is a source of inspiration that transcends borders. This empirical study included 453 students and 15 faculty members from various universities in Guangzhou. This study defines interdisciplinary hybrid/online art design education. It provides information for the future art design education mode, as well as primary research data information for the future digital, information, and other learning methods.

Keywords: Art design education, Mixed teaching, Online education, Interdisciplinary education

1. Introduction

The majority of art design education takes place in a traditional classroom setting. Whether it's visual communication design, environmental art design, clothing design, or

¹ Fine Arts and Design, Guangzhou University, China

² Mahasarakham University, Thailand

³ Shandong University Of Arts, China

something else, it all boils down to face-to-face communication between educators and students. However, COVID-19 in 2019 has had an impact on all aspects of human life, including education. Traditional offline teaching has essentially become online teaching to allow students to learn more effectively online. We have implemented many programs in art and design education, such as incorporating learning, platform, and practice into the classroom.

Chinese universities have essentially begun online teaching to mitigate the impact of COVID-19 on students. Many colleges and universities have developed online teaching plans, implemented online team building, organized online discussion, established a new model in which teachers are responsible for online guidance and students prepare for online competitions and achieved "no stopping of classes and competitions, no stopping of classes, and no stopping of innovation" as a result of the application of information technology and the rapid popularization of online education. In order to better study mixed teaching, an investigation was conducted in Guangzhou University Town. Guangzhou University Town is located in Xiaoguwei Street, Panyu District, Guangzhou City, Guangdong Province, China, with an area of 34.4 square kilometers. Guangzhou University Town is a first-class university park in China integrating industry, education and research. There are 10 first-class universities in China in the park: Sun Yat-sen University, South China University of Technology, South China Normal University, Guangzhou University, Guangdong University of Foreign Studies, Guangzhou University of Chinese Medicine, Guangdong Pharmaceutical University, Guangdong University of Technology, Guangzhou Academy of Fine Arts, and Xinghai Conservatory of Music.

The survey will be conducted in Guangzhou University Town between May and June 2022 to investigate students and teachers involved in art design. Specifically investigate the following issues: (1) The professional practice content of art design at this stage. (2) Post-epidemic attitudes toward mixed teaching, online teaching, and offline teaching. (3) Tibetology and design, as well as other interdisciplinary development topics (4) Ideas for interdisciplinary hybrid teaching. This research primarily aims to determine whether interdisciplinary mixed education in the post-epidemic era is conducive to future teaching methods.

The first section of this paper examines recent art design education programs, the second section examines current mixed-mode education programs, and the third section introduces the instruments and research methods. The survey results and analysis are presented in the fourth section. The fifth section is a study summary.

Figure 1 The Mode of Art Design education in the Post epidemic Era

2. Literature Review

The author finds that through a renewed emphasis on effective professional collaboration and agency, not only are there opportunities to embed lessons learned during the COVID-19 pandemic, there is also scope to work towards education systems that reflect the complex global socio-political contexts communities may find themselves in and the evolving needs that result from them. Originality/value: (Campbell, 2020) offer purpose of (Campbell, 2020) of teachers and school leaders, the increasing complexity of their roles over time, and particularly during the COVID-19 pandemic, considering what this might mean for the future. The twelve tips presented and discussed can help medical educators to transition to online learning and maintain the integrity of their subjects (Reyna, 2020). In creating a work of art and design can be done with smartphone technology (Setiaji, 2020). (Nazir et. al., 2020) present an extensive review on the utilization of 3D printing technology in the days of pandemic. (Gao et. al., 2021) elaborate on the development trend of digital and informatization of art design education in the talent training and discipline construction of the art design major, and the official team of Cocos Engine-Yaji Software to build the Cocos Digital Technology Industry College to create a new mode of efficient integration of production and education., To build a unique digital art talent training system, to effectively connect the talent chain and the industrial chain, to promote the industrialization of academic achievements, to cultivate application-oriented talents that meet the needs of the digital industry, and to promote the construction of a new liberal arts major in art design. Purpose This concluding article summarizes the main findings in response to the theme issue

strategic question: How are hospitality and tourism businesses in India responding to the COVID-19 pandemic? Design/methodology/approachThe conclusion identifies some contemporary and relevant areas for development in the post-pandemic era. Given the wide impact of the pandemic across industries, this issue will be of interest to practitioners, higher education leaders, policymakers and other stakeholders as it draws on industry-focused research to explore the challenges and possible solutions to current and pending challenges. (Mateus-Berr, 2021) examine how this change has affected the teaching of art and design, looks at two case studies (secondary school and university) and refers to discussions at art education conferences and papers on the post-pandemic challenges of digitization in the arts. (Riley, 2021) review 20 years of attitudes to drawing pedagogy and looks forward with a studioful of post-pandemic optimism. A research study took place in a higher education setting of the United Arab Emirates (UAE) on offering an entrepreneurship major to local women students (Chakravarti, 2021). (White-Hancock, 2022) examine Bauhaus School (1919-1933) innovation and relevance today.

3.The Mode and Method of Tibetan Patterns in Local Art Design Education

Because of the COVID-19 epidemic, online teaching has been widely adopted in college education across the country since 2020. Now that the epidemic situation has been normalized, the mixed education model combining online and offline learning have become the norm. This teaching mode, combines students' personality development choices, and students can selectively listen to lectures, online courses, and so on while offline practicing. For teachers, online teaching mode is a new teaching mode. Some must record lessons in advance, while others must answer questions online. This research has conducted a quantitative study on whether the teaching quality of students can be better guaranteed under this mode.

In this study, quantitative and qualitative research methods are used to analyze relevant data. In the survey, 453 students are aged between 18 and 25, and undergraduates and postgraduates are the main survey population, including 260 women and 193 men. Fifteen teachers were aged between 27 and 60, including 8 women and 7 men. All come from different colleges, including 210 from the School of Art and Design, 54 from the School of Music and Dance, 60 from the School of Journalism and Communication, 41 from the

School of Education (Teachers' College), 53 from the School of Humanities, and 35 from other colleges. (Figure 2)

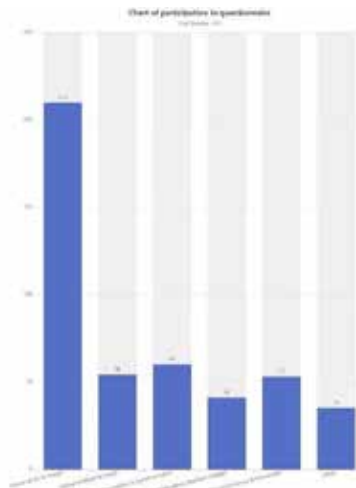

Figure 2 Survey population analysis

4. Findings and Discussions

The researchers analyzed the following questions of the respondents: What are the main current teaching contents of the online platform under the influence of the COVID-19 epidemic? What are teachers' different feelings about online and offline teaching? Do teachers focus more on theory or practice in online classes? Will online and offline teaching methods be more developmental in the future?

4.1 Platform selection of online courses

Online courses mainly rely on many platforms, and different schools and regions will also have great differences. Through investigation and analysis of the use of this platform, most of them are recommended to students after teachers' selection or schools use relevant platforms uniformly. For example, in a college in Zhejiang, teachers, and students of the whole school use the Moodle platform purchased by the school for online curriculum or assignments.

More software platforms can be used face-to-face in online courses so that students and teachers can communicate and participate in real-time. During the epidemic, 100% of the students have had online education experience, and many students have used different platforms. Among them, 26.49% (120) of the students have used Zoom, 94.92% (430) of Tencent Meeting, 51.66% (234) of Learning Pass, 24.28% (110) of Little Goose, 77.26% (350)

of Cloud Classroom, and 16.34% (74) of other platforms (Figure 2a). In teachers' interview and research, 20% (3) have used Zoom, 100% (15) Tencent Meeting, 13.33% (2) Learning Pass, 6.67% (1) Little Goose, 80% (12) Cloud Classroom, and 20% (3) other platforms (Figure 2b). In terms of the use of the platform through surveys and interviews, Tencent Conference is the most popular one. Because Tencent Conference is based on WeChat or QQ instant chat software, which is the most widely used software in China, it will use its derivatives for online teaching. However, some teachers will also use some new platforms for online teaching, which requires teachers to carry out relevant training before teaching, which is more conducive to the process of students' knowledge acquisition.

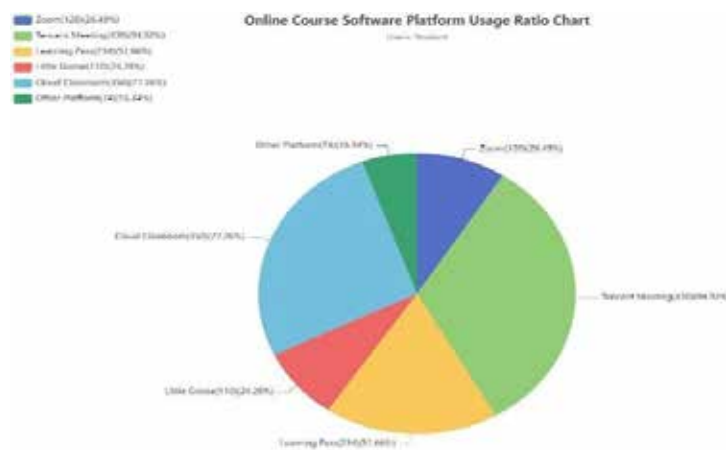

Figure 3 Analysis of E-learning software

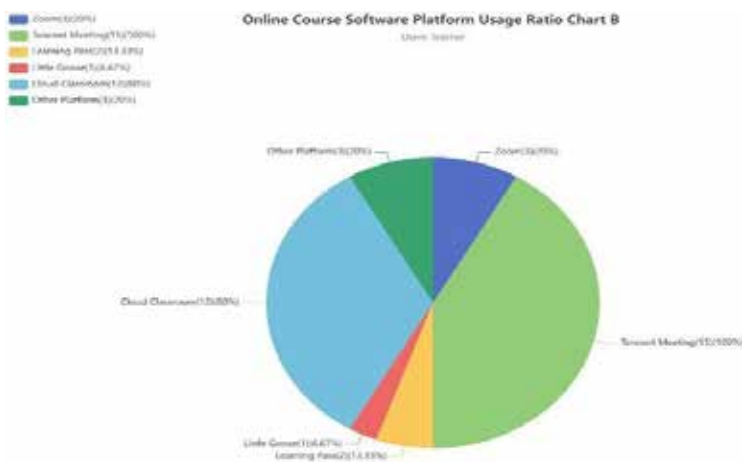

Figure 3 Analysis of E-learning software

4.2 Material achievements of online teaching

The survey results of most students show that the teaching materials of online learning are relatively rich. At the same time, teachers' working hours are more changeable than offline teaching. However, the biggest problem is that there is relatively little cooperation and interaction between students, which forms a point-to-point teaching method for teachers to students. In the past offline teaching, after teachers face students, students can form face-to-face communication in groups. 33.11% (150) digital tutoring materials, 86.98% (394) online digital resources, 8.83% (40) online group learning, 58.28% (264) online course software, 20.75% (94) simultaneous online discussions, 78.59% (356) recorded lectures/lessons, 41.28% (187) others (Figure. 3a). Among the teaching materials selected by teachers, 93.33% (14) digital tutoring materials, 100.00% (15) online digital resources, 66.67% (10) online group learning, 66.67% (10) online course software, 13.33% (2) simultaneous online discussions, 86.67% (13) recorded lectures/lessons, 6.67% (1) others (Figure 3b). In the results of teaching materials, it is found that students are more inclined to autonomous learning when learning online, and their teamwork ability is relatively reduced. This may also be another manifestation of the lack of offline communication on the results of teaching materials.

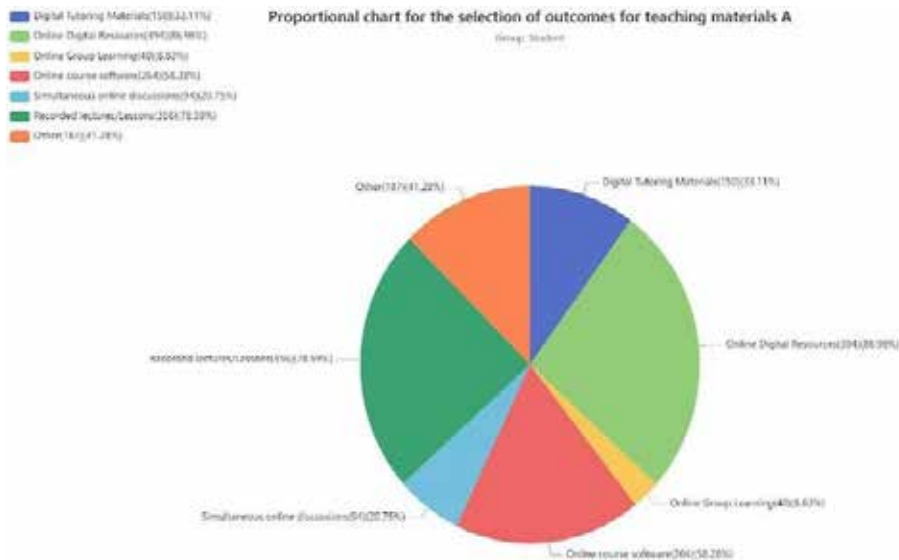

Figure. 4 Select the teaching materials

Proportional chart for the selection of outcomes for teaching materials B

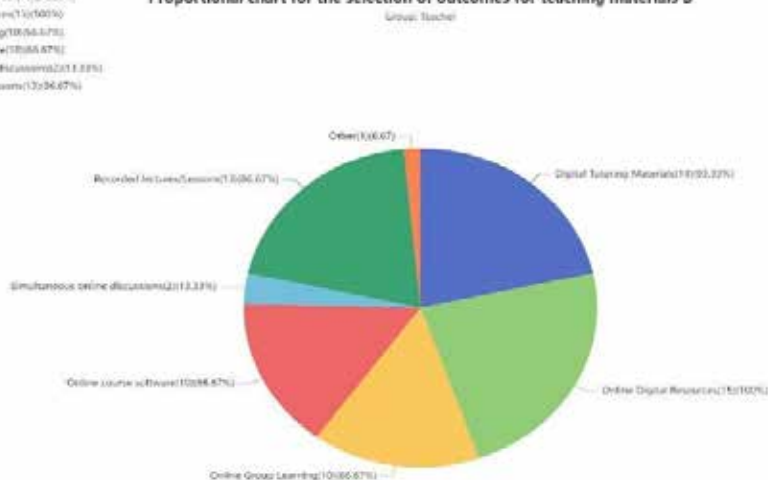

Figure 5 Select the teaching materials

In view of the lack of cooperation with the team, teachers need to actively guide students to communicate online. Due to the impact of the epidemic, many students cannot communicate face to face. As a result, students' cognition is relatively weak, and art design is a practical course that requires team cooperation. For example, when students are facing the production of effect pictures in environmental art design, modeling, mapping, lighting, rendering, etc. all need team cooperation so that the effect pictures can best present the teaching results. For individuals, the above workload is relatively large, which will also lead to poor results. In the group work of students, we can also find out the problems existing in each other and the way students learn from each other. The major of the art design is an activity that needs a team to carry out. The presentation of teaching material results requires students to have a new understanding of the team. From the artistic design of the Olympic Games to the artistic design of a product, a team needs to collide ideas.

4.3 The role of the learning mode

In the survey of teachers, we found that 14 teachers (93.99%), 10 teachers (66.67%), and 12 teachers (80%) thought that the role of traditional culture in learning mode was more in the cognitive level, promotion level and development level (Figure 4). From this, we can see that teachers think that the education of traditional culture stays at the cognitive level more, and how to further develop is still to be improved. The arrival of the post-epidemic era has accelerated the change of learning mode, and the development of

traditional culture is also experiencing challenges. For traditional culture, 92.94% (421) of the learning channels passed public elective courses, 27.37% (124) art education lectures, 78.15% (354) art performances, 46.36% (210) community art activities, 28.04% (127) artworks exhibitions and 12.58% other forms. In this kind of survey, it is found that students learn more about relevant traditional culture through campus courses. Colleges and universities are particularly critical in the setting of courses. Teachers need to have a more positive change in the educational model after having a relevant professional foundation. We learned from the survey of students that students need more space to learn. During the three years of the epidemic, many students have a diversified understanding of learning channels but lack further understanding knowledge. Influenced by the epidemic, the teaching mode changes at any time. How to better combine online and offline is the function of the learning mode.

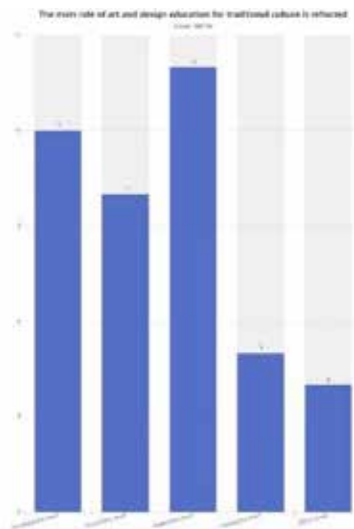

Figure 6 Learn mode

4.4 Research on teaching form

According to the survey of students and teachers, all students and teachers have experienced online courses in China due to the impact of the epidemic (Table 1). In the post-epidemic era, they have also experienced online and offline combined teaching courses. In the use of online courses, both teachers and students find that they can obtain more knowledge because online courses have more knowledge sources.

Table 1

Form 1 - Online/Face-to-face course availability	
Online classes	/
Face-to-face lesson	/
Both	15

In the use of student learning approaches, 96.47% (437) of students use traditional classrooms for knowledge learning, while online learning approaches have reached 90.29% (409), basically forming a combination with traditional classrooms. This way is unimaginable in traditional teaching (Table 2). In many cases, due to the relatively imperfect self-control of students, it is easy to turn electronic products into entertainment tools. However, it is found in the survey that most students can separate entertainment from learning and manage time through websites or apps. In the survey of students, we interviewed relevant students at random. As future planning is becoming clearer, students can make a more intelligent division of electronic equipment. The students feel that they can obtain a lot of knowledge outside the classroom online, which forms a supplementary mode for the traditional classroom. One student said: "Traditional classroom requires students and teachers to keep consistent learning progress, and it is hard to keep up when they miss it, but online lectures or courses can be repeated at any time." This statement shows that students can make better use of relevant electronic equipment to make up for the lack of a traditional classroom. In the students' classroom, it can be found there are two classes: the large class for public courses and the small class for professional courses. Sometimes there are hundreds of students in the large class and dozens of students in the small class. In teaching art design, it is necessary to improve the team spirit of students to a new height. The students' research shows that the large class teaching of some theoretical courses such as Principles of Art is relatively boring and lacks interaction. In the small class teaching of specialized courses, the team division system is formed by grouping, and everyone can not only learn theoretical knowledge in the classroom but also show their achievements.

Table 2

Form 2 - Frequent pathways used by students for learning					
	Use all the time	Use often	Use	Don't use much	Don't use it at all
Internet	210	124	75	37	7
Classroom	301	41	95	12	4
Library	124	45	178	39	67
Internet + Classroom	142	101	121	78	11
Other Ways	124	174	97	45	13

4.5 Forms of art design education activities

Students have different views on the form of art design education activities at this stage, and similar results have been found after the survey of teachers. 65.34% (296) of the students felt that public elective courses were suitable for art and design education activities, and 85.43% (387) of the students felt that art education lectures were suitable for art and design education activities, which accounted for the vast majority. These two methods are mostly classroom teaching models. Both offline and online courses can present art design education. 17.43% (79) of the students felt that art performance was suitable for art and design education activities, 47.9% (217) of the student community art activities were suitable for art and design education activities, 23.84% (108) of the students felt that artworks exhibition was suitable for art and design education activities, and 39.07% (177) preferred other forms of education activities (Table 3). From the survey data, it is found that students have a single form of art design education activities in the post-epidemic era. Due to the strong epidemic control, many offline activities cannot be carried out. Art design requires face-to-face communication to better export culture. Traditional Tibetan patterns have rich internal meanings, and traditional culture needs to be taught face-to-face. It is often limited that the effect cannot be transmitted through a display. According to the survey data of teachers, 53.33% (8) believed that the form of artworks exhibition was average, which was also affected by the epidemic, and artworks could not have a close impact on education (Table 4). Artworks exhibitions can combine interactivity

and demonstration. With the rapid development of social media, this kind of exhibition can be transferred from offline to online. The transmission energy is different.

Table 3

Form 3 - Student evaluation of art and design education activities				
	Very good	Compare good	Generally	Not very good
Public elective courses	252	44	124	33
Art Education Lectures	242	145	45	21
Art Performance	25	54	144	230
Community Art Activities	75	142	44	192
Artwork Exhibition	54	54	255	90
Other Forms	25	152	24	252

Table 4

Form 4 - Teacher evaluation of art and design education activities				
	Very good	Compare good	Generally	Not very good
Public elective courses	10	2	3	0
Art Education Lectures	5	7	2	1
Art Performance	10	1	4	0
Community Art Activities	12	2	1	0
Artwork Exhibition	2	5	7	1
Other Forms	2	3	8	2

5. Conclusions and Limitations

In terms of the diversity of educational forms, resource sharing, and flexibility of time and space, practical education in art design has indispensable or insufficient advantages over online education. The combination of online and offline education has injected new vitality into the multi-discipline programs of higher education institutions, promoted the profound transformation of education mode to a certain extent, and finally achieved the goal of rapidly and effectively using different ways to improve learning efficiency. In practice, online education has more and more shortcomings. First of all, it is worrying about the diversity of electronic equipment and network platforms. Students' excessive dependence on electronic equipment will distract students' attention and produce the opposite educational effect. Second, the flexibility of online learning mode also has disadvantages. Students can study online over time, but it is impossible to establish a comprehensive student knowledge system. Many of them only learn fragments and cannot provide a complete knowledge system. After the epidemic, the curriculum model cannot avoid

adapting to the historical trend and will bring serious problems to the reform of teaching methods. In this regard, students should still be paid attention to. The development of educational reform requires the joint efforts of teachers and students. Teachers provide students with a conceptual knowledge base through courses, combine online teaching with online teaching, enrich educational content, increase educational scope and depth, and develop. The emergence of the network platform has increased the form of independent learning and access to knowledge, and finally formed an education system targeting students and teachers. We must adapt to the reality of our times, seize the opportunity, change traditional education, break through the old concept of education, build a new education system, and promote the new development of China's education reform.

The COVID-19 pandemic has had a devastating impact on all aspects of society. Through investigation and discussion, this study provides a new direction for the development of the future education model. Traditional Tibetan patterns are a part of Chinese history and culture. How to better integrate this part with modernity is also a problem that needs to be solved by education. In combination with the post-epidemic era, the education model has developed from a complete offline model to an online, one and then to an online-offline combination model. This model is a new way to break time and space. Tibet is thousands of kilometers away from Guangdong, and cultural integration can be combined through this model. Online education is not an irresponsible education model. We should explore the advantages of online education to better have a far-reaching impact on students in the future.

Funding: This study was supported by the Guangdong Provincial General University Young Innovative Talents Project, China (No: 2022WQNCX055). The 72nd batch of general projects of the China Postdoctoral Science Foundation (2022M720878).

References

Kim Hee-sun; "Transforming The Arts Paradigm: Korean Traditional Performing Arts and Their Prospects in The Post-COVID-19 Era", 2020. P24

Yao Zhang; "Research on Countermeasures to Strengthen Ideological and Political Education of Young College Students in The New Era of Higher Art Colleges", 2020. P25

- Galina Zhukova; Svetlana Lavrova; Yuri Kato; "PERFORMING ARTS EDUCATION IN THE POST-PANDEMIC WORLD: HOW TO KEEP OUR DEGREE STUDENTS EMPLOYABLE", EDULEARN21 PROCEEDINGS, 2021. P52
- Mihye Cho; Mina Yang; "A Case Study on Online Teaching Program for Dance Sports As Liberal Arts and Sports in The Post-Pandemic Era", KOREAN ASSOCIATION FOR LEARNER-CENTERED CURRICULUM AND INSTRUCTION, 2021. P2
- Dennie Palmer Wolf; Jeff M. Poulin; "When Questions Are Our Best Answers: Responding to The Impact of COVID-19 on Community-based Arts Education Organizations: A Special Issue of Arts Education Policy Review", ARTS EDUCATION POLICY REVIEW, 2021. P12
- Chiho Okuizumi Feindler; Whitney Mayo; Ryan Shaw; F. Robert Sabol; Lynn Tuttle; James Weaver; "Jumping Into The Virtual Environment Implications and Possibilities for Arts Education", ARTS EDUCATION POLICY REVIEW, 2021. P41
- Rizky Tri Murwani; Ayu Niza Machfauzia; "Restoring The Nature of Arts Learning for Character Building Due to The Use of Technology in Online Learning: A Case Study in The Pandemic Era", PROCEEDINGS OF THE 4TH INTERNATIONAL CONFERENCE ON ARTS AND ARTS EDUCATION (ICAAE 2020), 2021. P24
- Jianjie Gao; Wenqing Lai; Xiurong Huang; "Research on The Cultivation of Applied Innovative Talents in Art Design Under The Background of New Liberal Arts Construction Based on Cocos Digital Technology", E3S WEB OF CONFERENCES, 2021. P14
- Kevin Tavin; Gila Kolb; Juuso Tervo; "Post-Digital, Post-Internet Art and Education", 2021. P10
- Kun Zuo; "Understanding Motivation, Career Planning, and Socio-Cultural Adaptation Difficulties As Determinants of Higher Education Institution Choice Decision By International Students in The Post-pandemic Era", FRONTIERS IN PSYCHOLOGY, 2022. P2
- Jeffrey Michael Janet; Melissa Kate Miles; "ARTEMIS: Reinvigorating History and Theory in Art and Design Education", INTERNATIONAL JOURNAL OF ART AND DESIGN EDUCATION, 2009. P34

- Jennefer Hart; Theodore Zamenopoulos; Steven Garner; "The Learningscape of A Virtual Design Atelier", COMPASS: JOURNAL OF LEARNING AND TEACHING, 2011. P5
- Yajun Cheng; Hongwei Jiang; "Instant Messenger-based Online Discourse Platform and Its Impacts on Students' Academic Performances: An Exploratory Study in Art and Design Education", COMPUT. EDUC., 2015. P7
- Tang Ruomei; "The Status and Model of Art and Design Online Course in The United States: Take The Art and Design Online Course in University of California, Berkeley As An Example", 2016 EIGHTH INTERNATIONAL CONFERENCE ON MEASURING TECHNOLOGY AND MECHATRONICS AUTOMATION (ICMTMA), 2016. P2
- Anne-Mette Nortvig; Anne Kristine Petersen; Helle Helsinghof; Birgit Brænder; "Digital Expansions of Physical Learning Spaces in Practice-based Subjects - Blended Learning in Art and Craft & Design in Teacher Education", COMPUT. EDUC., 2020. P2

Sustainable Cultural Development: Cultural Tourism Development on the Silk Road in Gansu from the Perspective of Art Anthropology

Wang YuLong¹

Abstract

Silk Road culture is an important part of Gansu culture. This paper analyzes the phenomenon of cultural tourism development on the Silk Road in Gansu from the perspective of art anthropology. It discusses the attractiveness of cultural sites and landscapes along the Silk Road, the inheritance and change of art and culture, the participation and perception of cultural tourism activities, and the sustainable development of cultural tourism. Through analysis, we can better understand the reasons and significance behind the continuous heating up of cultural tourism in Gansu, and provide reference and inspiration for the sustainable development of culture in Gansu and other regions.

Keywords: Gansu, cultural tourism, art anthropology, Silk Road

1. Introduction

Art anthropology is a socio-cultural anthropological study based on fieldwork, which uses a dynamic development perspective to see and study certain cultural and artistic phenomena in real social life. This paper discusses the changes of the research object with the influence of the social era, and the impact of the research object on the social era. Second, art anthropology allows researchers to delve into real life to document drifting or weakening civilizations. Real life is diverse, and the cultures of the world are even more diverse. Through comparison, researchers can pay attention to non-mainstream culture, help weak culture, save subculture, some minority cultures, and some disadvantaged cultures. By studying these cultures, not only can the world culture be more inclusive and diverse, but also the world culture can maintain its diversity while reflecting the humanistic care of the research discipline. As a place with rich cultural heritage, Gansu, China, has

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

received widespread attention and praise for its cultural tourism resources. Silk Road culture is an important part of the culture of Gansu Province, China. The development of cultural tourism along the Silk Road has attracted more and more tourists with its unique artistic and cultural charm. Exploring Gansu Silk Road cultural tourism from the perspective of art anthropology, we can deeply understand the representative of local cultural tourism resources, explore the value and effect of the new cultural space and tourism ecology constructed by the deep integration of Gansu Silk Road culture and tourism, and provide theoretical support for the prosperity of local society and culture and the attempt of regional economic development path.

1.1 The development of cultural tourism in Gansu has the current situation and Silk Road culture

1.1.1 Gansu geographical landform, traffic conditions

Gansu, ancient Yongzhou, is located in the upper reaches of the Yellow River, it is Shaanxi in the east, Bashu Qinghai in the south, Xinjiang in the west, Inner Mongolia and Ningxia in the north, which is the key land and golden section of the ancient Silk Road. It winds more than 1,600 kilometers from east to west, and the total land area of the province is 425,900 square kilometers. Gansu Province has 14 prefecture-level cities and 2 autonomous prefectures, and there are 86 county-level administrative divisions under its jurisdiction, and each city and county has rich natural landscapes and historical and cultural sites. Most of Gansu is above 1,000 meters above sea level and is surrounded by mountains. To the north are Liupan Mountain, Heli Mountain and Longshou Mountain; to the east are Minshan, Qinling and Meridian Ridge; to the west by the Altun Mountains and the Qilian Mountains; The southern border is Qingni Ridge. The terrain of the territory is quite complex, with rolling mountains and rivers. There are snow-capped peaks that stretch straight into the sky, vast grasslands with endless horizons, the Gobi Han Sea with reckless deserts, lush secondary forests, magical turquoise lakes and springs, and natural scenery with Jiangnan charm. From south to north, the climate types include subtropical monsoon climate, temperate monsoon climate, temperate continental arid climate and plateau mountain climate. Gansu has 55 ethnic minorities, including Hui, Tibetan, Yugu, Dongxiang, Baoan, Tu and Manchu, and each ethnic group has distinct cultural characteristics, rich folk customs, different religious beliefs and customs, and has a strong tourist attraction.

In terms of transportation, Gansu Province has initially formed a comprehensive transportation network with railways and expressways as the framework, supplemented by civil aviation, ordinary national and provincial trunk lines and inland water transport. In terms of railways, Gansu Province is an important section of the east-west artery of China's railways, and the four major railway trunk lines of Longhai, Lanxin, Lanqing and Baolan meet in the provincial capital of Lanzhou. The railway network covers 12 cities and states. In terms of highways, all municipal and prefecture government stations will be connected by highways, all county and municipal government stations will be connected by secondary roads or above, and all townships will be connected by asphalt (cement) roads. In terms of air transportation, there are currently 9 civil airports built in Gansu, namely Lanzhou Zhongchuan Airport, Jiayuguan Airport, Dunhuang Airport, Tianshui Airport, Qingyang Airport, Jiuquan Airport, Jinchang Jinchuan Airport, Xiahe Airport and Zhangye Airport; It has opened international (regional) routes from Lanzhou to Dubai, St. Petersburg, Hong Kong, China, and routes from Gansu Province to large and medium-sized cities in China, and the aviation operation market is roughly large.

1.1.2 Gansu Silk Road culture

The Silk Road was the most important passage for human civilization exchanges before the opening of new shipping routes, and one of the most valuable cultural heritage in human history. (Fang Guanghua, 2014) More than 2,000 years ago, people from all over the world opened up the ancient Silk Road through the Asian continent, driving the bridge of communication between the East and the West. Western scientific and technological knowledge such as astronomy, calendar, medicine, music, dance, painting, sculpture, architecture and other arts, Buddhism, Manichaeism, Nestorianism, Islam and other religions have been introduced to China through this road, and have had a great impact on China through feeding and integration. Chinese silk, iron, well drilling, weaving, papermaking, printing, gunpowder, compass, porcelain and other crafts, painting, poetry and other arts, as well as Confucian and Taoist thought, also spread to the West through this route, and had a major influence on the West. Therefore, the ancient Silk Road is not only an economic and trade road, but also a cultural road, and a friendly symbol of East-West exchanges. Therefore, the ancient main transportation routes in Gansu can only provide a coordinate reference for the spatial distribution of the main routes of the Gansu section of the Silk

Road, and the specific routes of the so-called Gansu Silk Road have actually become a concept of cultural circulation.

The circulation of culture has created rich cultural resources in the Gansu section of the "Silk Road". Over the long years, the people of Gansu have created valuable cultural wealth, including generations of oral traditions, traditional performing arts, folk activities and handicrafts that exist in intangible form, and the variety of forms, and the richness of their content are breathtaking. According to statistics, Gansu currently has three items in Gansu, namely Hua'er, Huanxian Daoqing Shadow Puppet Opera and Gesar, which have been selected into the UNESCO Representative List of Intangible Cultural Heritage of Humanity, and 83 intangible cultural heritage items have been announced by the State Council as national representative items of intangible cultural heritage. The People's Government of Gansu Province announced a total of 493 provincial-level representative intangible cultural heritage items in four batches, 68 national-level and 758 provincial-level representative inheritors of intangible cultural heritage have been recognized by the province, and three enterprises in two batches have been selected as national-level demonstration bases for productive protection of intangible cultural heritage.

A large number of cultures have exchanged, learned from each other and integrated here, and at the same time, Gansu culture itself has vitality, and people of all ethnic groups have jointly created a brilliant and splendid history here, leaving a rich and colorful cultural heritage and natural attractions. For example, Dunhuang Mogao Grottoes, Yumenguan Ruins, Pingliang Mountain Mountain, Jiayuguan Guancheng, Tianshui Maijishan Grottoes, Suoyang City Ruins, Hanging Quanzhi Ruins, Yumen Pass Ruins, and Bingling Temple Grottoes have all been rated as World Cultural Heritage by UNESCO.

1.2.. Development of cultural tourism along the Silk Road

1.2.1 The needs of cultural inheritance and development of the cultural heritage of the Gansu Silk Road

The protection and development of world cultural heritage is an important factor in enhancing international cultural exchanges and shaping national memory and identity. (Shan Jixiang, 2017) Under this premise, the cultural heritage of the Gansu Silk Road needs not only to be inherited, but also to develop and innovate. In the context of the "Belt and Road" era, it is necessary to respond to the changes in the needs of the times,

highlight the protection of cultural heritage, break through the barriers and limitations of material forms, innovate intangible cultural heritage displays, explanations, performances, experiences and other scenes and integrated development methods of intangible cultural heritage + scenic spots, resorts, rural tourism, research tourism, etc., express the connotation of intangible cultural heritage in an "original" way, form a variety of tourism and leisure products, and let people truly know and understand excellent traditional culture in the process of tourism and leisure. Enhance people's sense of participation and identity, consciousness and initiative in protecting and inheriting the cultural heritage of the Silk Road, so as to inherit the cosmology, world, ethnicity, nature, history, society and morality contained in the Silk Road culture.

1.2.2 Construction of the cultural ecology and economic model of the Silk Road

Gansu makes full use of the potential advantages of these cultural heritage to build a cultural ecology and ecological economic zone, relying on Gansu's obvious geographical advantages, organically combines the environment, improvement and reconstruction of the cultural ecology of the Silk Road with the protection of cultural heritage sites. A new Silk Road cultural ecological and economic model has been built with ecological civilization as the symbol, sustainable protection and utilization of natural cultural heritage as the purpose, and tourism as the main line of cultural heritage protection. The Silk Road cultural heritage attractions and landscapes will be interconnected to build an all-round, multi-level and complex tourism network and ecology, and promote the docking and coupling of development strategies in various places along the route. Give full play to the potential of the regional market, promote investment and consumption, create demand and employment, and enhance people-to-people exchanges and mutual learning among civilizations. The development of cultural tourism on the Silk Road will drive the economic development of other regions in the province and become the only way for Gansu's social, cultural and economic development. Therefore, with the help of the "Belt and Road", Gansu was built into a golden tourism belt of the Silk Road, which was cultivated by the Gansu Provincial Party Committee and the provincial government as a strategic pillar industry of the province's culture and economy.

1.3. Analysis of Silk Road cultural tourism from the perspective of artistic anthropology

1.3.1 Reconstruction of Silk Road culture in the context of tourism

The cultural heritage of the Gansu Silk Road is rich in preservation and is a living culture. These cultural heritages include language, literature, fine arts, music, dance, drama, handicrafts and other types, contain rich scientific, technological, literary and artistic values, are "natural" and "high-quality" tourism resources, and are outstanding examples and material witnesses of the peaceful coexistence, exchange and integration of diverse cultures in their regions. However, in the long historical changes, the cultural soil of these Silk Road cultural relics has undergone transformation, so that it has undergone a series of changes and reconstructions while facing modernity. For example, regarding the creation of the Mogao Grottoes, the "Li Kejang Xiu Mogao Grottoes Buddha Shrine Stele" (also known as the "Holy Calendar Stele") in the first year of the Tang Dynasty (698) has a relatively clear record. According to the inscription, "The Mogao Grottoes, in the second year of the early Qin Dynasty, had Shamen Le Xuan, abstained from practicing pure emptiness, and persevered in tranquility." Taste the cane of the tin forest wilderness, walk to this mountain, suddenly see golden light, like a thousand Buddhas, then overhead and dangerous carving, build a cave niche. The second time there is a Dharma Liang Zen master, from the east, and on the side of the shrine, it is even more built. The rise of Garan was indiscriminate with the two monks. There were Shi Jianping Duke and Dongyang King, each building a large cave. " By the Northern Liang period, small monastic communities had formed here. These caves began as a meditation retreat for hermit monks, but later developed to serve the monasteries that sprang up nearby. (Duan Wenjie,1999) and now Dunhuang Mogao Grottoes have received great attention from Chinese scholars for their literary, historical, artistic and scientific and technological values, and have attracted many scholars from many countries around the world to devote themselves to their research, thus forming an international school - Dunhuang Studies in this century. Dunhuang Mogao Grottoes is not only the research base of Dunhuang Studies, but also an important cultural tourism node of cultural tourism on the Silk Road. Therefore, in the context of tourism, the Silk Road is not only an important way for cultural protection and inheritance and regional tourism development, but also a key measure for the sustainable development of culture and art.

1.3.2 The construction of modernity, social context Chinese and commodity

At the beginning of the emergence of the Silk Road, the practical functions used for commodity, culture and artistic activities were more prominent. With the changes of history, especially in the context of today's modernity, its cultural identity function and commodity attribute construction have become more prominent. With the concept of commodity economy becoming more and more popular, the construction of commodity attributes of Silk Road cultural tourism not only meets the cultural aesthetic needs of modern people, but also deepens people's cultural identity. Silk Road cultural tourism is not only a high-quality development of the integration of culture and tourism, but also has achieved multiple values such as artistic exchanges, inheriting the spirit of the Silk Road, and promoting mutual learning among civilizations. The various cultural and artistic exhibitions, museum displays, tourism products and cultural and creative products developed with the theme of the Silk Road are not only the modern transformation of the cultural resources of the Silk Road, but also the production and cultural reconstruction of the new cultural space of the Silk Road.

1.3.3 National cultural identity and self-confidence

Culture combined with tourism is to empower and connect the past content, and through content empowerment, let tourism create a value. (Chen Jian'an,2020) Traditional tourism methods tend to focus only on viewing and consumption of attractions, while the integrated development of culture and tourism emphasizes cultural experience and participation. Through participating in cultural activities, experiencing traditional handicrafts, and feeling local ethnic customs, tourists can deeply understand and experience the culture of the destination, which not only enhances the sense of identity of the destination culture, but also enhances the satisfaction and loyalty of tourists. By improving the tourism experience, the integrated development of culture and tourism provides an effective path for the construction of national cultural self-confidence.

To promote the integrated development of the cultural and tourism industry, we must give reasonable play to the role of the government, including overall planning, organization and coordination, and management according to law. (Du Haolei,2021) In order to promote the construction of cultural self-confidence, the government has strengthened the planning and guidance of the integrated development of culture and tourism. First of

all, establish sound policies and regulations to provide strong support for the integrated development of culture and tourism. In May 2023, the General Office of the Gansu Provincial Party Committee and the General Office of the Provincial Government issued the Implementation Opinions on Promoting the Deep Integration of Culture and Tourism to Achieve High-quality Development, and the Implementation Measures for Tourism Subsidies for "Attracting Tourists to Gansu", formulating relevant incentive policies to encourage enterprises and institutions to participate in the integrated development of culture and tourism and promote the vigorous development of the cultural industry. Second, strengthen coordination and cooperation, establish a cross-departmental cooperation mechanism, and form a joint force of the government, enterprises, social organizations and other parties. In addition, the monitoring and evaluation system for cultural tourism projects has been revised to ensure that they meet the purpose and requirements of cultural self-confidence. The Gansu government accurately grasps the current environment and new situation of accelerating the recovery of cultural tourism, puts forward the development goal of "building a culturally strong province that is coordinated and adapted to the practice of Chinese-style modernization Gansu, and matches with profound cultural heritage, rich cultural and tourism resources", and is actively building an international tourism hub on the Silk Road and striving to build Gansu into a world-class cultural tourism destination.

As we all know, the Silk Road represents a spirit of openness, peace, cooperation and inclusiveness. Through the development and creation of Silk Road cultural tourism, the cultural spirit of the Silk Road has become a cultural symbol and symbol of Gansu, which can help tourists recognize and understand the cultural characteristics of Gansu and let local residents have a deeper feeling and identification with their own cultural identity. As an open experience environment, tourism activities should take culture as the soul, guide people to break through the limitations and awaken their individuality in the observation of self and history, self and nationality, so that people can find themselves and return to themselves. In this process, it is highlighted that "people" is the most important core element for the continuation of cultural heritage and cultural spirit. The deep integration of Silk Road culture and tourism can not only stimulate the experience of individual participation, but also have an important impact on strengthening cultural self-confidence, protecting historical and cultural heritage, and promoting the development of tourism.

1.4. Practical dilemmas and suggestions for solving cultural tourism on the Silk Road

1.4.1 Problems and challenges faced

At present, Gansu's cultural tourism industry is in a stage of rapid development, although it has rich cultural resources and a perfect industrial chain. But there are also some problems and challenges:

1) The in-depth development of cultural and tourism resources is insufficient, the pace of tourism project development is slow, the participation, leisure and entertainment are not strong, and the benefits are not significant.

2) There are restrictions on cross-regional transportation, and there are few and limited public direct traffic between important scenic spots and various city centers, and tourists can only go to scenic spots in these areas by taxi. This objectively not only causes inconvenience to tourists and increases their travel costs, but also greatly reduces the sharing of tourist resources in cities and counties along the route.

3) The planning ability of high-quality cultural tourism products is insufficient, and there is a lack of innovation and reshaping of cultural tourism content, technology, models, formats and scenes.

4) The market effect of high-quality cultural tourism publicity is insufficient, the new communication chain of "digital collection, network transmission and intelligent computing" of cultural tourism resources has not yet been opened, and the construction of "cloud, network and end" infrastructure in the cultural tourism industry is relatively lagging behind.

1.4.2 Workaround

Based on the above reality, the recommendations are as follows:

1) Respect and protection of cultural heritage: Develop relevant cultural and artistic creative products while respecting the history and culture of the place to which the cultural heritage belongs.

2) Cultivate new formats and new occupations of cultural and tourism talents, such as health and cultural tourism, popular science research, cultural tourism new media marketing, high-level hotel management and other professional talents; Cultural tourism talents in short supply, such as special talents such as the protection and inheritance of

intangible cultural heritage, ethnic culture, rural tourism, intelligent cultural tourism, and cultural tourism "double innovation"; Talents in the operation and management of cultural tourism enterprises, such as middle and senior management talents of cultural tourism enterprises, A-level scenic spots, and hotels; Cultural and tourism international exchange and cooperation talents, such as "One Belt, One Road" strategy, Gansu cultural tourism industry international exchange and cooperation management talents.

3) Optimization and expansion of transportation: increase the construction of railways, highways and airports, and open international large-scale travel lines and inter-city small travel lines.

4) Innovative tourism products and services: expand the experience of natural scenery, such as glaciers, snowy mountains, grasslands, hot springs, countryside and other different environments. Add healthy travel products such as sports competitions, camping, fitness, medical beauty, and health care. In-depth excavation of cultural and artistic creation tours, northwest ethnic minority characteristic tours.

5) Enrich urban consumption forms: guide cultural streets and ancient city streets to build new cultural and sports business tourism complexes and build new landmarks for tourism consumption. Encourage cities with the capacity to build time-honored characteristic blocks, support time-honored enterprises to settle in commercial blocks and tourist attractions, open flagship stores and experience stores, and improve the quality of tourism, shopping and catering. Vigorously develop the night tourism economy and continue to cultivate consumption growth points. Embed cultural consumption into various consumption places, and build tourism consumption agglomeration areas that integrate cultural and creative stores, small theaters, cinemas, art galleries, museums, art training venues and other formats. At the same time, improve the quality of tourism services and meet the individual needs of tourists.

6) Enhance cultural communication: With the help of various modern media means, such as in May 2023, invited by the Gansu Provincial Department of Culture and Tourism, Yu Minhong, chairman of New Oriental, brought the "Oriental Selection" live broadcast platform to start his trip to Gansu, and the Internet celebrity anchors set off from Lanzhou along the Hexi Corridor of the Silk Road to visit 21 scenic spots and cultural venues in five cities, Wuwei, Zhangye, Jiayuguan and Jiuquan, fully demonstrating the rich cultural

tourism resources and unique folk customs of the province, especially the Hexi Corridor. On the first day of the live broadcast of the event, Oriental Selection Douyin account and App account were online more than 100,000 times at the same time. As of July 12, the cumulative number of views of Douyin topics has exceeded 310 million, and it has appeared on the Douyin hot list 10 times, and the highest rushed to the first place in the overall hot list. The total number of views of the live broadcast of the event was nearly 50 million, and more than 7,550 related videos were released on the whole network, with more than 860 million views. According to statistics, from July 1 to July 21, 2013, the number of tourists coming to Lanzhou reached 60,3722. A year-on-year increase of 130.25%. Through these online platforms and new media, the promotion of Silk Road culture can be strengthened, making it a charm to attract tourists.

Summary: On the whole, due to the unparalleled richness and breadth of the Silk Roads themselves. It is necessary to deeply explore the historical, religious, folk customs and other cultural tourism resources of the regions along the Silk Road, form a database of cultural tourism on the Silk Road, and provide basic information for the development of cultural tourism industry. To build a good basic framework, we must also focus on key areas and weak links, scientifically plan and establish a new cultural economic development concept. The development of cultural tourism on the Silk Road in Gansu requires not only guidance from the top, but also the joint efforts of the government, enterprises and all parties in society to localize the construction. It is necessary to further enhance the quality and attractiveness of cultural tourism and promote the sustainable development of cultural tourism on the Silk Road.

2. The significance of the research

In the context of the new era, the deep integration and development of the cultural tourism industry is in line with the national strategic plan, which not only helps to promote the extension and penetration of the industrial chain, but also promotes the sustainable development of the national economy. Policy support, the development needs of the times and industrial empowerment provide opportunities for the deep integration of the cultural industry and the tourism industry. Facing the major challenges of integrated development, government departments, tourism enterprises and scenic spots in Gansu

have created a new model for the development of the Silk Road cultural tourism complex industry, opening up a new pattern of cultural tourism industry development. The province fully integrates the cultural resources of the Silk Road and creates the characteristics of the local cultural tourism industry; Establish and improve the management mechanism, cultivate compound talents in the cultural and tourism industry, optimize resources and reengineer the industrial structure, realize the deep integration and sustainable development of the tourism industry and the cultural industry, and empower regional economic development.

Through the relevant concepts and strategies of art anthropology, the development of cultural tourism along the Silk Road can better inherit and develop relevant cultural heritage, and enhance its cultural influence and appeal. At the same time, it is also conducive to cultivating cultural self-confidence and cultural self-esteem, and establishing a positive cultural ecology. In addition to driving economic development and enhancing local image, the development of cultural tourism on the Silk Road in Gansu is more important to carry forward history and culture, spread the spirit of the Silk Road, and promote the sustainable development of culture and art. It is not only the responsibility to enhance the inner cohesion and happiness of the local people, but also plays a positive role in promoting social stability and harmony.

3. Review of relevant studies

It has built an important platform for promoting international cooperation, and China has provided new ideas and played a central leading role in proposing the Belt and Road Initiative. At present, it is mainly for the discussion of the integration path of Silk Road culture and tourism, the protection and inheritance of intangible cultural heritage along the Silk Road, countermeasure research, etc., and the research on the deep integration of Silk Road culture and tourism is still relatively weak. For example, **Ma Yong and Zhou Chan (2017) "The Construction of Cultural Tourism System on the Silk Road"** discusses the necessity of developing cultural tourism on the Silk Road from the perspective of cultural tourism. **Wu Jian, Yu Tianxiu (2015) "Discussion on the Innovative Service Model of Cultural Tourism Display and Experience in the Chinese Section of the Silk Road"** explores a way of cultural tourism display and experience by using digital technology of

cultural relics through the classification, research and collation of cultural heritage in the Chinese section of the Silk Road. Zhang Chongchen (2020) "The Development and Utilization of Cultural Resources in the Gansu Section of the Silk Road" proposed that the cultural resources of the Gansu section of the Silk Road are mainly concentrated in the Hexi Corridor area, the Tianshui area in the province and the Lanzhou region where the provincial capital is located, and put forward some specific opinions on the development and utilization of cultural resources in these regions.

4. Research objectives

4.1 Understand the current situation of cultural tourism in Gansu and the culture of the Silk Road.

4.2 Understand the development of cultural tourism along the Silk Roads.

4.3 Analysis of Silk Road cultural tourism from the perspective of artistic anthropology.

4.4 Practical dilemmas and suggestions for solving cultural tourism on the Silk Road.

5. Research methods

This paper adopts a combination of literature investigation and field research. Firstly, through literature investigation, the relevant background and current situation of cultural tourism in Gansu are understood. Secondly, through field investigation, we will deeply understand the representative of cultural tourism resources of the Silk Road, and make qualitative analysis of their development. Finally, find out the dilemma and the problems that need to be solved urgently, and propose relevant countermeasures.

6. Discussion

In terms of cultural inheritance, this study finds that many traditional cultures in Gansu are gradually disappearing, and effective measures need to be taken to protect and inherit them. In terms of cultural exchanges, cultural exchanges and integration between Gansu and other regions and ethnic groups are constantly strengthening, which has a positive impact on the development of local society and culture. In terms of cultural innovation, Gansu needs to innovate on the basis of absorbing foreign culture to promote the prosperity and development of local culture.

7. Conclusion

Among the diverse tourism resources of Gansu, the world-renowned Silk Road is the biggest highlight to attract tourists, and has also become synonymous with Gansu's tourism image. From the perspective of art anthropology, the exploration of the development of Silk Road cultural tourism found that Gansu Silk Road cultural resources are very rich, through the deep integration of Silk Road cultural resources and tourism, to build an all-round, multi-level and composite cultural tourism network and ecology, we can inherit the Silk Road culture while innovating the Silk Road cultural space, drive the regional economic development along the route, better spread the spirit of the Silk Road, and promote the sustainable development of Silk Road culture.

8. Suggestions

1) Strengthen the protection of cultural inheritance, record and pass on the culture that is about to disappear, and protect the inheritors of these cultures.

2) To promote cultural exchanges and integration, in addition to developing Silk Road cultural tourism, accidents should take the initiative to go out and hold cultural exchange activities to attract more tourists to experience and understand local culture.

3) Promote cultural innovation and development, encourage local culture to innovate on the basis of absorbing foreign culture, and improve the competitiveness of local culture.

4) Strengthen the construction of tourism facilities, improve the level of tourism services, and provide tourists with a better tourism experience.

References

- Chen Jianan. (2020). Cultural and Tourism Integration: From Spreading Consensus to Participatory Experience. *Journal of Social Sciences of Harbin Normal University*, 11(1), 7.
- Du Haolei. (2021). Discussion on the Role of Government in the Integrated Development of Cultural Tourism Industry, *Manga*, 8(3), 11.
- Duan Wenjie. (1999). *Dunhuang Institute of Cultural Relics. Chinese Grottoes: Dunhuang Mogao Grottoes*.173

ICACSD

International Conference on Art and Culture under the theme
"Art and Culture for Sustainable Development"

Fang Guanghua. (2014). Silk Roads heritage and its modern value. *Wutaishan Study*(2), 7.

Shan Jixiang. (2017). Evolution of World Civilization Pattern and Cultural Heritage
Protection Strategy. *Bulletin of Chinese Academy of Sciences*, 32(7), 9.

Art Lights Up the Countryside Program--An ongoing experiment of arts promoting sustainable rural development

Liang Qijing¹ Song Chunyu² Wang Yuyang³

Abstract

In the past twenty years, rural construction has flourished in various parts of China. Not only Chinese governments and enterprises at all levels, but also artists' groups have been involved in it. It has gained wide attention in society and academia that many attempts to present arts in rural construction and to promote sustainable rural development have been carried out in various places. The promotion of sustainable rural development by art is not only conducive to the protection and inheritance of traditional culture, but also effective use of existing resources to develop the material and spiritual civilization of rural social life. At present, various art-involved rural construction projects are in full swing throughout China. This practice of reviving the ideas and styles of China's outstanding traditional culture is an exploration of China's transition to a post-agricultural civilization.

Keywords: arts development in rural areas; rural revitalization; sustainable development of material and spiritual civilization; art lighting up the countryside

1. Introduction

The countryside is the vast soil in which Chinese civilization is nurtured and developed; rural culture is where the roots of Chinese culture lie. Chinese society is currently undergoing an important period of social transition, and at the same time is being affected by globalization. How to make a smooth economic and social transition during this period of social transformation? How to seize the historical opportunities and seek better development prospects? How to preserve and develop the excellent traditional Chinese culture amidst the impact of globalization? These are all important issues China is

1

2

3

facing today. Under this background, rural revitalization is a topic of great concern to all levels of China, from the government to the public. In the current practice of village construction, art has become an important force that cannot be ignored. Contemporary Chinese artists have introduced participatory art into rural construction, taking arts development in rural areas as a mean to do rural construction, and exploring suitable paths and methods for current Chinese rural construction based on the unique production and living styles of China's countryside, studying Chinese cultural genes, the sense of community of the rural community, and intangible cultural heritage, and so on. Against this background, a team led by anthropologist and artist Mr. Liang Hanchang has started the art rural construction practice project in Guyue Po, Qingxiu District, Nanning, Guangxi since 2014, and formally put forward the plan of "Art Lights Up the Countryside" Program in 2022, as well as promoting and practicing this plan in other areas of Guangxi in phases, to explore the paths and methods of art to promote the

development of sustainable construction of the countryside in China. The program will be promoted and practiced in other areas of Guangxi in phases, exploring the paths and methods of art to promote the sustainable construction and development of China's countryside.

2. Chinese Rural Construction with Culture and Arts

In China, the concept of "arts development in rural area" has not been raised only in recent years. In the first half of the 20th century, groups of intellectuals led by sociologists and cultural scholars began to explore the path of rural development in China. Between the 1920s and the 1940s, based on the social problems of China at that time, the educator Yan Yangchu's "Experiment of Civilian Education in the Countryside", the educator Tao Xingzhi's "Xiaozhuang Experiment", the thinker and philosopher Liang Shuming's "Confucianism in the Countryside", and the educator Lei Peihong's practice "National basic education in Guangxi", were among the first to explore the path to develop Chinese countryside. The village building forces represented by intellectuals generally believed that only by raising the level of education could the problem of backwardness in rural China be solved in the true sense of the word. Entering the 21st century, inspired by participatory art in rural construction from Europe, Japan and Taiwan, groups of artists have begun to participate in this phase of China's rural construction. Since 2006, the artist Dui Yan had used the theory of "art promotes village revitalization and art restores the countryside" as a guide to carry

out a series of restoration and regeneration programs for ancient rural buildings in Xu Village, Shanxi Province. In 2011, the curators Ou Ning and Zuo Jing launched the "Bishan Project" in Hui County, Anhui Province, which invited domestic and international artists, architects, rural construction experts and other groups to collaborate with local scholars and folk artists for two months to jointly expand the living space of rural construction. Since then, cases of artistic participation in rural construction have continued to emerge. The practice of artists has also gained attention in the academic world. In 2016, Fang Lili, director of the Institute of Art Anthropology at the China Academy of Art, initiated the first Art Rural Construction Forum, which proposed the focus and basic methodology of future art rural construction. In 2017, the second Art Rural Construction Forum was held at Songzhuang Art Museum in Beijing, which focused on researching possible paths of rural revitalization through culture and art. In the year of 2016, the Institute of Humanities and Social Sciences at Peking University organized an academic symposium on "Rural Construction and Its Artistic Practice", which was attended not only by sociologists such as Deng Xiaonan and Qu Jingdong, but also by artists such as Qu Yan and Wang Nanmin, and other leaders in artistic rural construction. Currently, China's art rural construction is a useful attempt for artists to explore sustainable development in the countryside with the help of art, which has both practical experience and theoretical guidance, and adapts to the current level of economic and social development in China as well as meets the needs of the national strategy for revitalization of the countryside.

Rural Construction with Culture and Arts in Other Countries

European and American Participatory Art

The origins of socially participatory art in Europe and the United States can be traced back to the historical avant-garde of the early 20th century, with the main idea that art should not be a mere bystander to social action, but should act as a participant to realize the transformation of society as a whole. Many art theorists of the 20th century have contributed to this. For example, Joseph Beuys' core understanding of the nature and function of art, "Social Sculpture"; Suzanne Lacy's "New Genre Public Art", Nicolas Bourriaud's theory of "Separation and Alienation", and Claire Bourriaud's emphasis of the importance of participatory art in the creation of art and the shifting role of the audience, and so forth. The concepts and discussions of participatory art put forward by art theorists in Europe and America in the 20th century have had a profound impact on the practice of arts and culture development

in rural areas. In the following decades, there has been a gradual increase in the number of arts development in rural construction projects, and the research has become more in-depth. "Eden Project" is a huge environmental and educational project in the UK, located in Cornwall. One of its features is two huge dome-shaped greenhouses, known as biospheres, which simulate different climates and environments on earth. Eden Project is one of the successful examples of putting artistic rural construction concept in practice, which demonstrates how art, ecology, community involvement and rural revitalization can be integrated with each other to promote the sustainable development of rural areas.

3.2 Japanese Experiments in Arts Development in Rural Construction

The Japan Earth Art Festival is a typical art project that uses art as a medium for activating the countryside through the rediscovery and re-creation of regional values by the collaboration of multiple actors, including the grassroots government, artists, villagers and non-profit organizations (NPOs). This triennial festival has now been successfully launched for seven times, inviting about 700 artists, architects and designers from more than 100 countries and regions around the world. It is now the world's largest, influential, and more successful outdoor contemporary art festival. In 2018, it attracted 548,380 internal and external visitors, despite the 100-year heatstorm that hit Japan during the festival. The festival generated 6,528 million yen in revenue for Niigata Prefecture. The Echigo Tsumari region has completely shaken off its negative image as a "dying region" by hosting the Earth Art Festival, making it a classic example of an art project that contributes to rural revitalization. Artistic rural construction is characterized by diversified integration, which is reflected in the interweaving and cooperation of various fields such as art, society and nature, the integration of life into art, the emphasis on active participation of the community, and the great respect for regional culture and environment. In addition, new art genres and theories are constantly challenging people's perception of rural development and cultural remodeling, showing the endless development prospects of artistic rural construction.

4. Development history and practical experience of the "Art Lights Up the Countryside" Project

The "Art Lights Up the Countryside" program is an art practice led by anthropologist and artist Liang Hanchang in Guangxi. The program began with the construction of the Gu Yue Culture and Art Village in Nanning, Guangxi.

4.1 Version 1.0 - Gu Yue Culture and Art Village

Gu Yue Culture and Art Village, formerly known as Guyue Po[], is an original Zhuang

village where villagers used to focus on farming. When Liang Hanchang and his planning team came to Gu Yue, they saw that most of the people living in the village were old people, a dozen traditional rammed-earth residential buildings had been abandoned long ago, and many arable lands were also left unused. After a detailed investigation, the planning team considered that this place is suitable for the construction of a cultural and artistic village with Zhuang ethnic characteristics. They submitted a detailed cultural and artistic village renovation plan to the local government, brought the ecological farming company Bafro to Gu Yue, which ultimately contributed to the cooperation among the government departments, the artist team, and the company to build the Gu Yue Cultural and Artistic Village. Government departments have funded the improvement of the infrastructure of Gu Yue Po, and constructed public buildings such as the Folk Culture Exhibition Hall and the Ah Li Li Singing Stage. The planning team brought the architect Xu Hongtao, oil painter Deng Ping and other artist teams into the village, and introduced Tan Xiangguang, the inheritor of the Zhuang brocade production technology, and Lai Meining, the inheritor of the Zhuang five-color glutinous rice production technology, as well as other inheritors of Guangxi's intangible cultural heritage projects to Gu Yue. The ecological farming enterprise Bafro Company rents unused land in the village to build an ecological cattle farm, and at the same time builds accommodations and restaurants to make up for the vacancies of accommodations and catering services in the village. Nowadays, Gu Yue Po has developed from a featureless mountain village into a Chinese minority characteristic village, as well as a good place for cultural investigation and leisure travel around Nanning city. The first floor of the folk culture exhibition hall is the "Village History Hall" which introduces the history, culture and construction history of Gu Yue Po, and the "Gu Di Memorial Hall" which commemorates Mr. Gu Di, a local cultural celebrity and famous lyricist. The second floor is the exhibition of ethnographic and anthropological photographs took and collected by Mr. Liang Hanchang during the past thirty years in various places. Liang Hanchang protected several traditional rammed earth dwellings remaining in the village to establish the Zhuang Eco-Art Museum, hiring a timber frame architectural team to build traditional timber frame buildings in it as his own studio, where visitors can enjoy photographs while experiencing the Zhuang stilt style architectural[] firsthand. Lai Meining, the inheritor of the Zhuang five color glutinous rice production technique[], opened a "five-

color workshop" in the Zhuang Eco-Art Museum to demonstrate and teach this technique. Over the past few years, the workshop has received more than 100,000 guests from home and abroad, as well as students from primary and secondary schools. Lai Meining's arrival has revived the art of making five-color glutinous rice in Gu Yue Po. The five-color food series developed from it has gradually become the special catering of Gu Yue Po, and was successfully declared into the Intangible Cultural Heritage List of Qingxiu District, Nanning City in 2022. Bafro, which was brought to Gu Yue Po as an eco-enterprise, has seen the prospect of the development of cultural and artistic endeavors over the course of a few years. Now their main business has transitioned from livestock farming to the field of culture and art. Thanks to the construction of the Gu Yue Culture and Art Village, the level of local infrastructure has been greatly improved. The roads in the village are smoother, solar-powered street lamps have been set up along the roadside, water towers and pipelines have been built in the village, and venues for public recreational activities have been built for villagers. A number of cultural and artistic activities were held in Gu Yue, such as the "China - ASEAN Ah Li Li Music Market", "Courtyard Concert", "New Year's Concert" etc. People can not only participate in various cultural and artistic activities at their doorsteps, but also sell fresh agricultural and sideline products such as vegetables and fruits to tourists. During the nearly ten years of construction of Gu Yue Culture and Art Village, the government, enterprises, artists and local people have all given and gained a lot. This practice has also accumulated valuable experience for Liang Hanchang's team in arts development in rural areas, and has also allowed them to see the possibility of continuing this project.

4.2 Version 2.0 - Conceptualization of the "Art Light Up the Countryside" Program

As the construction of Gu Yue Culture and Art Village became more and more mature, Liang Hanchang's team began to think about whether the "Gu Yue model" could be replicated in other places. What other forms of art can be presented and developed to do rural construction? Can the difficulties and challenges faced in Gu Yue provide inspiration for the construction of art villages in other regions? During his many years of ethnographic and anthropological fieldwork, Liang Hanchang has visited thousands of villages, documenting in video, photographs and text the living customs, costumes and festivals of the ethnic minorities in these places. Starting from 2021, according to the "Gu Yue Model", Liang Hanchang planed to make thousands of small exhibitions of the works

he has filmed in various villages in the southwest China, so that the works can return to the place where they were created and be displayed permanently, bringing back the cultural memories in the works of art to the countryside. Liang Hanchang named this project "Art Lights Up the Countryside", precisely to bring the images of those framed scenes and characters back to the shooting sites, so that the younger generation can understand the former appearance of their hometowns, and let the splendid and colorful ethnic cultures once again shine in the mountains.

4.2.1 Rural construction: culture and arts go first Culture and art go first, is to let the artist through the local in-depth exploration and exploration, to find the unique cultural attributes of each place, and amplify it, display, and become the local "cultural label". With this direction of rural cultural development, accessing its business value, we could focus resources and efforts to develop advantageous places and industries. Culture and art go first, is conducive to discovering the "cultural label" of small places, so that niche cultures can receive attention and development, and cultural diversity and sustainability can be protected.

4.2.2 Government support and people participation The "Art Lights Up the Countryside" program is being implemented in China's most extensive rural areas. The Chinese government has the most extensive management network in rural areas. With their help, resources can be deployed more efficiently to ensure the smooth promotion and implementation of the program. The planning team gained experience from the construction of the Gu Yue Culture and Art Village. The content of the exhibition is both artistic and in line with the cultural needs of the public, which not only allows ordinary people to participate in the process, but also is conducive to the development and post production maintenance of the exhibition.

4.2.3 Effective utilization of resources for sustainable development It is obviously not practical to carry out overall renovation and build cultural and art villages in various parts of Guangxi as in Gu Yue. Therefore, the team gave up the idea of building a culture and art district as a whole and turned to building a single exhibition space with a clear theme. For the location of the exhibition, the team chose the abandoned village committee, elementary school and other abandoned buildings in the countryside, which not only maximizes the role of public buildings and saves resources, but also shortens the construction period and cost of the exhibition. In terms of content planning, the planning team not only chose works that present local village appearance and local customs, but also focused on discovering local commodities

with commercial value to present to the audience in conjunction with the exhibition.

4.2.4 Culture builds a bridge for talents to return home

Currently, the planning team is working with a number of institutions in Guangxi in anticipation of jointly promoting this rural construction program. Young students of related majors have abundant energy, creative thinking and good execution ability, which can be an effective aid to promote the smooth implementation of the program. The planning, designing and execution of the exhibition hall are also good training opportunities for the students. This program can bring young people living in the city back to the wider countryside, which can not only broaden the students' horizons, but also bring more youthful and trendy art concepts to the rural areas, and promote cross-cultural exchanges and integration of ways of thinking.

5. Implementation of the "Art Lights Up the Countryside" program

5.1 Art Lights Up Longlin

In 2021, Liang Hanchang led his team to Longlin Autonomous County[] and submitted the "Art Lights Up the Countryside" project to the relevant departments, which was recognized and supported by the local government departments and enterprises. In February 2022, the "Art Lights Up the Countryside" exhibition was launched in Hecheng New District and Jiancheng Villa Folklore Photography Exhibition Hall, which was planned by the Literature Association of Longlin Autonomous County and Liang Hanchang team. The exhibition is open to the public for a long time, through which local people and foreign tourists can enjoy the charm of Longlin's splendid and colorful folk culture. In addition to planning the exhibition, the team also published two books for the local community, "Beauty and Coexistence: A Collection of Longlin Culture" and "Splendid Longlin". The two books not only show the rich and colorful ethnic culture and unique customs of Longlin, but also the achievements of the local village construction, social life, cultural development and other aspects in the past ten years. In Longlin, the team gained the experience -- using art exhibitions as the entry point and multiple art forms to jointly promote rural development.

5.2 Art Lights Up Fangchenggang

From March to July 2023, the "Art Lights Up the Countryside" Dongzhong Litian Workstation in Dongzhong Town, Fangchenggang City[], as well as the Dalongkou Workstation in Fangchenggang District, the Leishan Ancient Fishermen's Village Workstation, the Gao Lin Village Workstation, the Nali Village Workstation, and the Dongxing City Workstation, were established successively. For the exhibition at Dalongkou Workstation[], the team invited Mr. Tang Shisheng, a famous

Chinese printmaker, to join. Mr. Tang Shisheng, who has always been concerned about the development of culture and art in Guangxi, was very supportive of the project, and took out 15 works for the exhibition, including three masterpieces, "Banana Garden", "Shepherd's Flute of Yaoshan", and "Walking in Miao Mountain". For the exhibition at the Banshan Ancient Fishing Village Workstation, the team invited painter Zhang Xingdong and photographer Zhang Haoran, who have worked in the area, to join them and exhibit their works created in Banshan. The "Art Lights Up the Countryside" program has established several workstations in Fangchenggang City. The team has actively absorbed the works of other artists, expanding the team of authors and enriching the categories and contents of the exhibitions at the same time.

5.3 Art Lights Up Baise In June 2023, Liang Hanchang promoted the main idea of the program and demonstrated the current stage of results to the staff of the cultural department and cultural competent people from all counties and districts in Baise, and also called on all places to join the program. The presentation received widespread attention, with some county and district leaders actively inviting the team to visit their localities to immediately promote the construction of workstations. As the exhibition had previously been planned for a single region, the team began to think about how to build multiple workstations at the same time on a regional basis, as many places in Baise responded to the program at the same time. The "Art Lights Up the Countryside" program will be implemented in Baise, and the team will take "Art Lights Up the Ethnic Countryside" as the main theme, and connect the exhibitions in different places into a series of exhibitions. In addition, the team will also strive to carry out a centralized training for the relevant persons responsible for the exhibition halls in Baise, so as to provide a unified explanation of the contents of the exhibition and the maintenance of the exhibition halls, with a view to presenting a better and more lasting exhibition effect.

6. Summarizing and looking forward to the implementation of the "Art Lights Up the Countryside" project The "Art Lights Up the Countryside" program has evolved in practice: from the "Gu Yue Culture and Art Village", which is an overall renovation of a single area, to small-scale exhibitions that flexibly utilize unused space in villages; from a single individual work to attracting more artists to join the program; from a sporadic independent exhibition hall to a series of exhibitions curated by the team...The team hopes that this project is not intended to simply present an exhibition in the narrow sense, but rather to

awaken people's attention and emotional resonance to their own homes, so that more people will pay attention to their hometowns, go back to their hometowns, and build their hometowns. This is an art practice that uses art to promote the development of rural culture and the sustainable development of rural construction. At present, the "Art Lights Up the Countryside" program still faces many difficulties: How could we attract more visitors to the exhibition? How could we give the exhibitions cultural and artistic as well as commercial values? How can the villagers benefit from the exhibition while preserving and displaying the cultural and artistic contents? How to ensure the long-term maintenance of the exhibition hall? How to better mobilize local villagers to participate in ...All these are the questions that the planning team needs to think about and explore. It is foreseeable that the team will continue to steadily promote the implementation of the "Art Lights Up the Countryside" program in various places, because culture and art are the real driving force for sustainable development of the countryside.

References

- Deng, X., Qu, J., Qu, Y., et al. (2016). Artistic practice in contemporary rural construction. *Academic Research*, (10), 51-78.
- Fang, L., & Fan, X. (2023). Theory and practice of Chinese art township construction. *Art*, 2023(07), 6-19. <https://doi.org/10.13864/j.cnki.cn11-1311/j.007147>.
- Li, J. (2019). Fang Lili. Anthropological vision, method and concept of art country building. *Art Observation*, (01), 18-21.
- Liang, H. (2018). A chronicle of the practice of protecting and developing traditional villages in Gu Yue Po. *Contemporary Guangxi*, (02), 34-35.
- Liu, S. (2017). Retrospect, Reflection and Prospect of Artistic Intervention in Rural Construction--An Anthropological Examination Based on the "Qingtian Paradigm". *Ethnic Art Forest*, (04), 5-13. <https://doi.org/10.13767/j.cnki.cn64-1011/j.2017.04.001>.
- Meng, F., & Kang, Z. (2020). From intervention to integration: Exploring the path of artistic township construction. *China Book Review*, (09), 8-23.
- Qi Jing, L. (2023). Revitalization of non-legacy reconstruction of rural cultural ecology. *Contemporary Guangxi*, 2023(01), 50.

Qu, Y. (2020). Artistic rural construction: The third path of China's rural construction.
Ethnic Art, (03), 14-19. <https://doi.org/10.16564/j.cnki.1003-2568.2020.03.004>.

Spatial Sequence Evolution Research on the Sustainable Development of Rural Tourism Space

Wan hailu¹

Abstract

This paper explores the role of spatial sequences in art and design in promoting sustainable rural development and further expands on the concept of "rural tourism exhibition space sequence." It is based on the theme of sustainable rural tourism, utilizing the natural and cultural landscapes of rural areas, and has emerged as an important form of tourism in response to the accelerating urbanization and improving living standards. Rural tourism has become an essential way for urban residents to relax and experience rural life.

The study delves into the evolutionary process and spatial sequence characteristics of rural tourism spaces, aiming to provide theoretical guidance for the development of spatial sequences in rural tourism. The main purpose of this research is to explore how spatial sequences in art design can contribute to the sustainable development of rural areas. The study aims to offer theoretical guidance for the development of spatial sequences in rural tourism, thereby promoting the sustainable growth of the rural tourism industry, enhancing the cultural and economic value of rural areas, and meeting the leisure and experiential needs of urban residents seeking rural experiences. The research method employed in this study will involve a combination of literature review and field research.

The research findings demonstrate that spatial sequences in art and design play a crucial role in promoting sustainable development in rural areas. By incorporating spatial sequences in rural tourism, the attractiveness and cultural significance of rural areas can be effectively enhanced, attracting more tourists and investments, and driving the development of the rural tourism industry. The evolutionary process of spatial sequences in rural tourism exhibition spaces exhibits diversity and complexity, with variations in layout and design based on regional characteristics. This emphasizes the need

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

for customized planning and design to achieve optimal sustainable development outcomes. The research results provide important theoretical foundations and practical guidance for the development of spatial sequences in rural tourism, which in turn contributes to the economic prosperity and preservation of cultural heritage in rural areas.

Keywords: rural tourism, spatial sequence, rural environment, tourism exhibition, tourism display

1. Introduction

Guangxi possesses abundant natural and cultural resources, making it advantageous for the transformation of these resources into strengths through the tourism and sightseeing industry. The exhibition items in rural tourism and sightseeing are unique, encompassing natural landscapes, cultural traditions, and local customs, which distinctly differ from conventional exhibition items and commodities. As a result, careful consideration of elements such as spatial sequence, spatial composition, and spatial forms is crucial in the planning of rural tourism exhibitions. The development of rural tourism in Guangxi is essential. In the first three quarters of 2021, Guangxi received a total of 669 million domestic and international tourists, generating a total tourism expenditure of 773.542 billion yuan [1]. The development of the tourism industry has the potential to create numerous employment opportunities, enhance employment and income levels in rural areas, narrow the urban-rural gap, and promote the coordinated development of urban and rural economies [2].

Rural tourism and sightseeing exhibitions can contribute to the preservation of the natural environment and facilitate local sustainable development. These exhibitions also provide opportunities to appreciate local ethnic cultures, showcasing traditional culture and folk customs. Moreover, they contribute to the promotion of integrated urban-rural development, fostering mutual growth between urban and rural areas. The tourism industry facilitates the movement of people and the exchange of information between urban and rural regions, thereby enhancing communication and cooperation. It also enhances the attractiveness of tourism, elevating the recognition and reputation of Guangxi domestically and internationally.

Simultaneously, the development of rural tourism industry can stimulate local economic growth. The growth of the tourism industry can also drive the construction of urban and rural infrastructure, improve the level of public services in urban and rural areas, and promote balanced social development between urban and rural regions. A comprehensive tourism industry chain is formed, contributing to increased income and living standards for local residents [3]. The development of sightseeing exhibitions relies on the integration and utilization of tourism resources between urban and rural areas, facilitating resource sharing and complementarity [4].

In summary, the development of rural tourism and sightseeing exhibitions in Guangxi holds significant importance for local economic development, social harmony and stability, as well as the advancement of tourism exhibitions.

1.1 Research objectives

The Patterns and Characteristics of Spatial Sequences in Rural Tourism Spaces
Future Development of Spatial Sequences in Guangxi Rural Sightseeing Tourism Areas

1.2 Research theory

Spatial Sequence Theory is a psychological theory that explains human spatial cognition and behavior. It was proposed by American psychologist Elizabeth Spelke, who posits that humans naturally follow certain principles in spatial cognition and behavior. These principles involve the separation, hierarchy, grouping, and sequencing of spatial elements [2].

Specifically, the theory suggests that humans hierarchically divide space into different levels, forming spatial sequences. For example, indoors, we perceive the floor, walls, and ceiling as distinct levels. Outdoors, we perceive sidewalks, roads, and buildings as different levels. These hierarchical divisions facilitate spatial cognition and influence how we behave in space. The social value and cultural significance carried by modern spaces determine the importance of emotional experiences within them [6-7]

Furthermore, Spatial Sequence Theory proposes that humans group elements within space to create spatial structures. It emphasizes the interplay between spatial phenomena and processes, highlighting the interaction of time and space during evolutionary processes. In summary, Spatial Sequence Theory asserts that human spatial cognition and behavior follow systematic patterns, involving aspects such as hierarchy,

grouping, and sequencing of space. This theory finds extensive applications in cognitive psychology, human geography, computer science, and other related fields. Spatial sequences represent the evolution and development of spatial phenomena, spatial landscapes, and spatial units according to specific rules.

Lack of coherence between tourist attractions: In some areas, the distance, landscape, and thematic factors between tourist attractions can affect visitors' touring experience. Without proper connections between tourist attractions, visitors may feel confused and fail to understand the significance of the entire tourism route.

2. These are the identified problems with the spatial sequence in current rural tourism in Guangxi.

Tourist Display Space Sequence refers to the arrangement of multiple tourist display points in a specific order within a region, allowing visitors to visit each point in a sequential manner and form a complete tourism route. Currently, in the construction of some rural tourism display projects in Guangxi, certain villages lack proper guidance in terms of display space sequence, resulting in inconsistent sensory experiences for tourists and even damage to some landscapes due to destructive tourism development, leading to resource depletion [5]. Research conducted in the Cai Family Ancient Mansion Tourism Scenic Area in Binyang revealed the following issues with the tourist display space sequence:

Uneven distribution of tourist attractions: Overly dense or sparse distribution of tourist attractions can negatively impact visitors' touring experience. Sparse distribution of attractions can result in lengthy routes, causing fatigue and significantly reducing visitors' willingness to tour. It can also increase transportation costs.

Insufficient emphasis on thematic coherence: The thematic focus of tourist attractions should align with the overall theme of the tourism route. If the thematic emphasis of tourist attractions is lacking, visitors may feel perplexed and unable to comprehend the overarching theme of the tourism route, leading to a lack of overall cohesion. The landscape element characteristics of display spaces will bring about different visual and psychological experiences [8]

Inadequate design of tourist attractions: The design of tourist attractions should consider visitors' needs and interests. If the design of tourist attractions is inadequate, visitors may feel disappointed and fail to have the desired touring experience.

Lack of clear hierarchical organization of tourist attractions: Tourist attractions should provide clear and aesthetically pleasing spatial hierarchies. If the spatial hierarchy of the exhibition points is monotonous, visitors may struggle to understand and enjoy the aesthetic experience. For example, in the Daohuaxiang Tourist Area in Binyang, Guangxi, the lack of intentionally crafted diverse spatial sequences beyond the entrance archway creates a prolonged void space that makes visitors feel uncomfortable. Additionally, the tourist area suffers from inadequate environmental greening.

Picture 1: Binyang "DaoHuaXiangLi" Tourism Scenic Area, Guangxi

To address the aforementioned issues, the design of rural exhibition spatial sequences should fully consider the needs and interests of visitors, coherence between exhibition points, thematic consistency, and provide clear, accurate, and useful information [5]. Furthermore, the distribution and arrangement of exhibition design should be rationalized. In summary, the spatial sequences in Guangxi's rural tourism suffer from problems such as uneven spatial distribution, inconvenient transportation, homogeneous tourism products, unreasonable spatial layout, and environmental conservation. These issues need to be

addressed in spatial planning and specific practices to promote the healthy development of rural tourism in Guangxi.

3. Using Spatial Sequence Theory for the Design of Rural Sightseeing Spaces:

Rural tourism sightseeing encompasses the exhibition of both natural elements and cultural aspects, involving multiple disciplines that interconnect during the exhibition process. Spatial sequence theory divides spaces into functional units and combines them to create an interconnected spatial environment. A well-designed rural tourism sightseeing spatial sequence meets the functional needs of the exhibits while allowing visitors to fully experience the entire scenic area, achieving a harmonious and unified spatial composition for rural tourism exhibitions. In the context of China's rural revitalization policy, tourism sightseeing exhibitions, by exploring rural natural and cultural resources, enhancing their tourism potential, and establishing natural-cultural tourism industry clusters, serve as an effective approach to protect the living environment and promote sustainable rural economic development.

The main characteristic of sightseeing exhibitions is the appreciation of specific locations, attractions, or landscapes, highlighting the features and charm of natural scenery, cultural heritage, historical artifacts, and other aspects. Sightseeing exhibitions typically encompass natural, historical, cultural, artistic, and other dimensions to satisfy people's desires for observation and appreciation [7]. The strategic arrangement of intensities, rhythms, and sequences in rural sightseeing exhibitions creates a strong sense of rhythm and order in the minds of visitors.

Tourism exhibition designers use spatial sequences and forms to enhance the presentation of exhibits, aiming to resonate with visitors and achieve optimal resource display effects, facilitating the green transformation of resources into benefits [8]. When implementing rural exhibition spatial sequences, attention should be given to the design of the sequence's beginning, transition, climax, and conclusion, as illustrated in the diagram below: (Insert diagram illustrating the four parts of the sequence: beginning, transition, climax, and conclusion.)

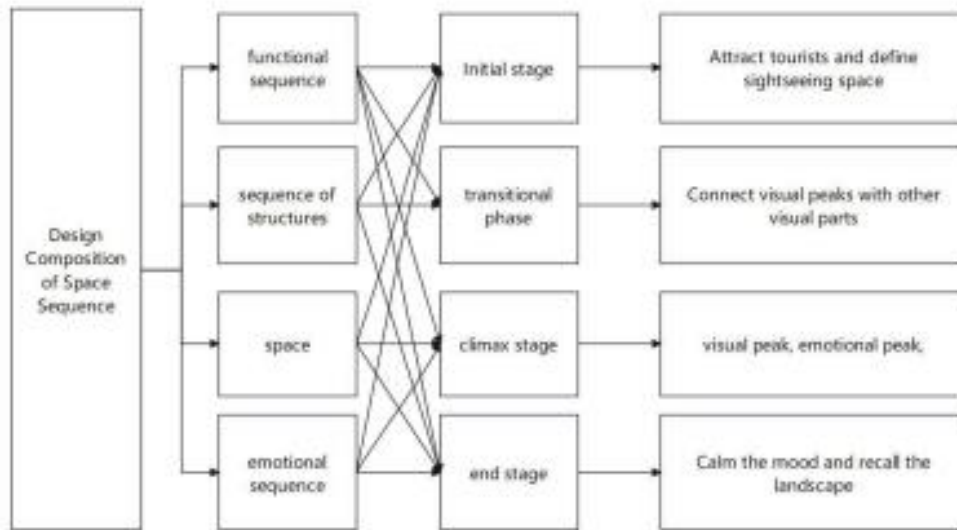

Figure 2: The Interplay and Functionality of Spatial Sequences

4. Rural Sightseeing Tourism Spatial Sequence: Development Path and Theoretical Significance.

The evolution of rural tourism spaces can be divided into two stages: primary and advanced, exhibiting a certain temporal and spatial sequence. In the primary stage, rural tourism spaces primarily revolve around single agricultural sightseeing activities, such as fruit and vegetable picking and farm visits [9]. This stage mainly caters to the sightseeing needs of urban residents, with limited transformation of rural spaces to accommodate tourism activities.

In the intermediate stage, rural tourism spaces shift towards leisure and vacation-oriented offerings, such as rural guesthouses and wellness centers. This stage emphasizes rural tourism as the main theme, focusing on providing comfortable accommodation, dining, and entertainment services for visitors. Simultaneously, rural spaces undergo some transformations, such as the establishment of farmhouse restaurants and leisure squares.

In the advanced stage, rural tourism spaces progressively become comprehensive tourism spaces with a cultural theme and an ecological backdrop. At this stage, rural tourism spaces no longer solely provide simple sightseeing and accommodation services but emphasize visitors' in-depth understanding and experiences of culture and ecological environments. Rural spaces also shift towards sustainable development, incorporating cultural villages, eco-farms, and similar initiatives. The spatial

sequence evolution and characteristics of rural tourism spaces are crucial aspects of rural tourism development.

In summary, spatial sequence theory provides a theoretical foundation for the planning and development of rural tourism spaces. In rural tourism planning and development, it is necessary to fully consider the evolution and characteristics of spatial sequences, adhere to sustainability principles, and achieve the healthy development of rural tourism [11]. The emergence of new tourist attractions, rural guesthouses, farmhouse restaurants, and other innovative tourism formats leads to more diverse and flexible spatial sequence. Visitors can choose different tour routes and combinations of attractions based on their personal interests and needs, resulting in a more personalized and diverse spatial sequence. Please refer to the diagram below for an illustration [12].

The design concept of a comprehensive architectural environment for rural health recuperation originates from the development of village tourism industry and the commercial needs of local residents. The design aims to address the overlap and discrepancy between the commercial needs of tourists and local residents. Additionally, in rural environments, commercial capacity is relatively efficient, and visitor behavior exhibits a temporal nature. Therefore, in the design process, we establish and define the daily life needs of local residents and the shopping needs of tourists to achieve a new environmental design. Such a design not only satisfies the shopping needs of tourists but also fulfills the daily life requirements of local residents, thereby achieving the unity of design and life.

Figure 3: Design Effect of Comprehensive Architectural Environment for Rural Health

Recuperation Designer: Duojie Cairang

In conclusion, the spatial sequence evolution process of rural tourism spaces holds significant theoretical significance for rural sightseeing tourism. Firstly, understanding the spatial sequence evolution of rural sightseeing tourism helps reveal the spatial organization and development patterns of rural tourism destinations. By studying the evolution of spatial sequences, one can comprehend the characteristics and patterns of change in rural sightseeing tourism at different stages, providing a scientific basis for the planning and management of rural tourism destinations. Secondly, the process of sightseeing tourism spatial sequence evolution can guide the planning and design of rural sightseeing tourism. Analyzing the spatial sequence characteristics at different stages enables the identification of rational attraction layouts, tourism route planning, and service facility arrangements, enhancing tourists' travel experiences and satisfaction. Lastly, the theoretical exploration of the evolution from primary to advanced rural sightseeing tourism can provide references and insights for the development of rural tourism in other regions [14]. Rural tourism development varies in levels and characteristics across different areas, but understanding the evolution process of spatial sequences can help uncover their own development potential and unique features, enabling sustainable development and competitiveness enhancement.

4.1 Spatial Continuity: The development of rural tourism spaces represents a process of spatial continuity. With the continuous development of rural tourism, rural spaces are gradually transformed and upgraded, forming an organic spatial sequence. This spatial sequence exhibits both continuity and variation, possessing certain spatial hierarchy.

4.2 Spatial Diversity: The development of rural tourism spaces displays characteristics of spatial diversity. With the ongoing development of rural tourism, various types of rural tourism spaces emerge [9]. For instance, farmhouse restaurants, guesthouses, eco-farms, cultural villages, and other types of rural tourism spaces each possess unique cultural characteristics and tourism resources, offering diverse tourism experiences for visitors [12]. The size and form of rural tourism spaces can enrich the display sequence of rural sightseeing, and various types of spatial sequences can enhance the presentation of sightseeing levels, thereby elevating the aesthetic value of the spaces. As depicted in the diagram below, the rational combination of large, medium, and small spatial landscape sequences facilitates a deep understanding of the organization and influencing relationships

among different spatial levels in rural sightseeing tourism. This provides a scientific basis for the planning, design, and management of rural tourism. Moreover, the combined spatial sequence offers visitors a smoother and more enjoyable travel experience, promoting the sustainable development of rural tourism.

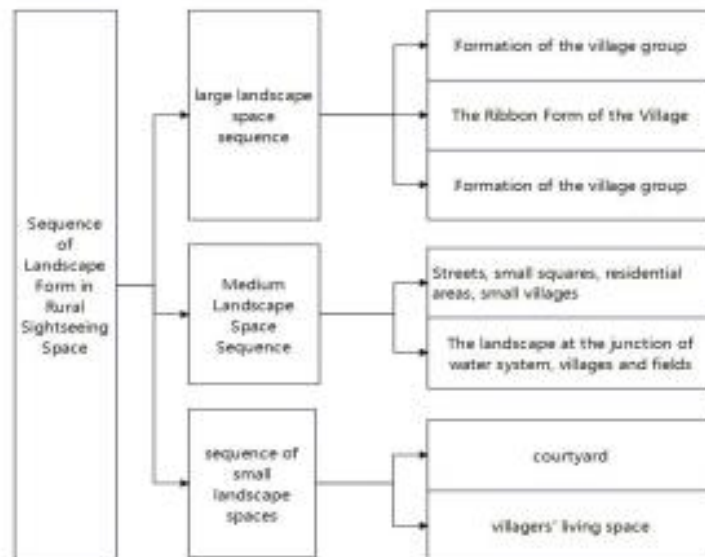

Figure 4: Landscape Spatial Sequences in Rural Sightseeing Spaces Spatial Openness

The development of rural tourism spaces exhibits characteristics of spatial openness. The development of rural tourism spaces is a relatively open process that requires the integration of external cultures and tourism resources to make rural tourism spaces more attractive and competitive. Additionally, rural tourism spaces should also possess a certain degree of openness, allowing visitors to participate and interact freely, thus meeting their tourism needs. Spatial Sustainability: The development of rural tourism spaces needs to incorporate features of spatial sustainability. The development of rural tourism spaces must adhere to the principles of sustainable development, emphasizing the protection of natural environments and cultural heritage, while avoiding negative impacts on rural ecological environments and cultural heritage. Simultaneously, rural tourism spaces should make full use of and protect local resources to achieve sustainable economic and social development.

5. Evolution of Spatial Sequences in Rural Sightseeing Tourism:

Innovation and Sustainable Development

The spatial sequence evolution of rural sightseeing tourism can be considered from the following aspects: Guiding visitors to understand local culture deeply: The spatial sequence of rural sightseeing tourism should guide visitors to gain in-depth knowledge of the local culture, history, and traditions through attraction settings and interpretation. This allows visitors to better understand the characteristics and charm of the local area.

Adding interactive experiential elements: The spatial sequence of rural sightseeing tourism can incorporate interactive experiential elements, enabling visitors to participate in local cultural activities and traditional handicraft production. This increases visitor engagement and interactive experiences, thereby enhancing visitor satisfaction and loyalty.

Enhancing diversity and distinctiveness of tourism products: The spatial sequence of rural sightseeing tourism can strengthen the diversity and distinctiveness of tourism products. By offering different themes and features, it can attract a broader range of visitors while simultaneously enhancing visitor satisfaction and spending levels.

Optimizing the tourism service system: The spatial sequence of rural sightseeing tourism should optimize the tourism service system by providing improved services in transportation, accommodation, dining, guided tours, and other aspects. This allows visitors to experience better tourism services, ultimately increasing visitor satisfaction and loyalty.

Utilizing technological means to enhance the tourism experience: The spatial sequence of rural sightseeing tourism can leverage technological means such as virtual reality and augmented reality to provide visitors with richer, more vivid, and immersive tourism experiences. This enhances visitor satisfaction and loyalty.

The characteristics of rural tourism spaces include spatial continuity, spatial diversity, spatial openness, and spatial sustainability. These characteristics not only provide theoretical guidance for the development of rural tourism but also offer important references for the planning and design of rural tourism spaces. In summary, the evolution of spatial sequences in rural sightseeing tourism should revolve around improving visitor satisfaction and loyalty. Through continuous innovation and optimization, the goal is to

enhance the tourism experience and create more enjoyable and memorable travel memories for visitors.

In the spatial sequences of rural tourism, spatial continuity and spatial diversity are crucial features. Rural tourism areas typically consist of multiple villages, attractions, and resource points that have interdependence and interaction. When visiting rural tourism areas, visitors can follow the path of the spatial sequence, gradually gaining insights into the history, culture, and natural environment of the rural tourism area. Furthermore, the spatial diversity of rural tourism areas is also a source of its appeal. Different villages and attractions possess distinct historical, cultural, and natural characteristics, allowing visitors to choose places of interest for exploration and experiences. As shown in the diagram below, the spatial sequence in rural sightseeing spaces is achieved through various

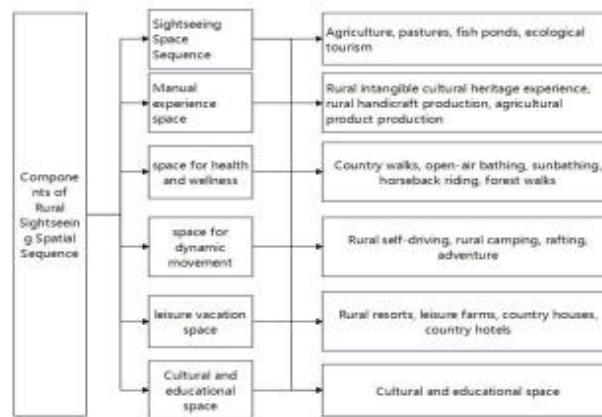

Figure 5: Spatial Components of Rural Tourism Display and Diversified Spatial Sequences

Spatial sustainability is also an important principle in the development of rural tourism areas. In the planning and development of rural tourism areas, it is necessary to consider the protection of the ecological environment and resources, the preservation and inheritance of local history and cultural heritage, and the promotion of local employment and economic development, in order to achieve sustainable development of rural tourism.

6. Conclusion

This study explores the role of art and design in promoting sustainable development in the rural tourism industry and conducts in-depth research on the evolutionary process and characteristics of rural tourism exhibition space sequences. The findings reveal that spatial sequences in art and design play a crucial role in promoting sustainable development

in rural areas. By incorporating art and designspatial sequences in rural tourism, the attractiveness and cultural significance of rural areas can be effectively enhanced, attracting more tourists and investments, anddriving the development of the rural tourism industry. At the same time, theevolutionary process of rural tourism exhibition space sequences demonstratesdiversity and complexity, with variations in layout and design based on regional characteristics, necessitating tailored planning and design to achieve optimal sustainable development outcomes. These findings provide important theoretical basisand practical guidance for the development of rural tourism spatial sequences.

Recommendations: Based on the research results, this paper proposes several recommendations to promote sustainable development in the rural tourismindustry: 6.1 Spatial Sequence Planning: In rural tourism, characteristics such as spatial continuity, diversity, openness, and sustainability should be considered, and rational planning and organization of tourism areas should be conducted to create circular or radial layouts of rural tourism spatial sequences, providing smooth and pleasant travel experiences for tourists.

6.2 Establish Unique Spatial Nodes: Diverse and distinctive spatial nodes shouldbe established within the rural tourism spatial sequence to meet the evolvingpsychological needs of visitors. These nodes could be special attractions, cultural experience zones, or interactive exhibition points, enhancing the overall tourismexperience for visitors.

6.3 Utilize Technological Advancements: By integrating modern facilities anddigital experiences, the attractiveness of rural tourism spaces can be further enhanced. Visitors can enjoy immersive and engaging experiences through technologies likevirtual reality and augmented reality.

6.4 Carefully Design Transportation Regulations: Transportation regulations should be meticulously designed based on the characteristics of local attractions andvisitors' travel patterns. Convenient and efficient transportation methods will encourage more tourists to explore rural areas and promote the sustainabledevelopment of the tourism industry.

6.5 Emphasize Sustainable and Responsible Tourism Practices: In rural tourism development, environmental factors, such as the preservation of natural, cultural,

and historical heritage, should be considered to create unique and authentic tourism experiences, contributing to the achievement of sustainable development goals.

Expectations: In future rural tourism development, we expect art and design to continue playing a vital role in attracting more professional designers to contribute to the rural tourism industry, creating more attractive and unique design solutions for rural spaces, and attracting more visitors to experience rural life. Additionally, we hope that rural tourism development will fully respect and protect the local natural, cultural, and historical heritage, integrating art and design with sustainable development to inject more creativity and vitality into the rural tourism industry, while maintaining sensitivity to the environment and a responsible approach. Government and relevant authorities should increase their support and investment in the rural tourism industry to create a favorable environment for the application of art and design in rural tourism spatial sequences. Encouraging collaboration between rural tourism enterprises, communities, and art and design professionals will jointly promote the sustainable development of the rural tourism industry. Through collective efforts, we anticipate the realization of sustainable development in the rural tourism industry, offering diverse and enriching experiences to a wide range of tourists.

7. Reference

- Guangxi Government. (2021). Government Information Disclosure. Retrieved from <http://wlt.gxzf.gov.cn/zfxxgk/fdzdgknr/sjfb/>
- Tian, Y., & Liu, Q. (2020). The effect of China's tourism industry development on poverty reduction in rural areas and its influencing factors. *Tourism Tribune*, (06), 40-49. doi:10.19765/j.cnki.1002-5006.2020.06.009.
- Xu, S. (2020). Empirical research on the impact of rural tourism on rural economic development. *Social Scientist*, (12), 54-58. doi:10.19863/j.cnki.issn.1002-3240.2020.12.010.
- Jia, J., Miao, S., & Xia, K. (2020). Research on the relationship between rural tourism income and rural economic development in Xinjiang. *Northern Economy and Trade*, (07), 158-160.
- Li, T., & Yi, L. (2023). Research on the development process and motivation of rural tourism in Guangxi. *Rural Economy and Science & Technology*, (05), 117-120.

- He, S., Wang, C., & Ji, J. (2014). Constructing urban commemorative landscapeparks with humanistic care: A case study of New York's Irish Hunger Memorial Park. *Chinese Landscape Architecture*, 30(4), 120-124.
- Li, X., & Cui, T. (2017). On the narrative design of modern commemorative space. *Architecture and Culture*, (10), 86-88.
- Bell, S. (2004). *Elements of visual design in the landscape*. Abingdon: Taylor & Francis.
- Zhang, Q., & Zhang, Y. (2019). Research on the visual perception-based sequence of commemorative landscape spaces: A case study of Nanjing Yuhuatai Martyrs' Cemetery. *Chinese Landscape Architecture*, (08), 55-60.
doi:10.19775/j.cla.2019.08.0055.
- Han, L. (2018). Research on the inheritance and development of Ural-Manchupaper-cut art (Doctoral dissertation, Northeast Normal University). Retrieved from <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CDFDLAST2019&filename=1018706157.nh>
- Guan, J. (2018). Research on the inheritance and development of Nanjing Yunjinbrocade (Doctoral dissertation, Soochow University). Retrieved from <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CDFDLAST2019&filename=1018246432.nh>
- Ying, B. (2017). Research on the design of spatial sequences in scenario-based theme parks: A case study of Wanda Cultural Tourism City Outdoor Theme Park in Hefei. *Chinese Landscape Architecture*, (09), 55-60.
- Dai, M., & Zhang, J. (2016). Relationship between mountain comprehensive hospital site conditions and spatial sequences. *Journal of Southwest University(Natural Science Edition)*, (11), 93-100. doi:10.13718/j.cnki.xsxb.2016.11.016.
- Wu, X. (2016). Research on the mechanism of community participation in the protection and inheritance of ethnic intangible cultural heritage tourismresources (Doctoral dissertation, Tianjin University).
- Hai,W. & S ,S. (2023).Educational Suggestions for Rural Revitalization. *Academic Journal of Humanities & Social Sciences*(10). doi:10.25236/AJHSS.2023.061020.

Chinese Summer Cloth Painting: National Wisdom and Cultural Evolution in the Context of Globalization

Chen Zhihong¹

Abstract

This is a qualitative investigation that examines and analyzes the significance of the emergence and innovative development of Chinese summer cloth paintings in the context of the development of these paintings in the process of globalization in Neijiang, Sichuan, China. Using relevant concepts from anthropology, the researcher

interprets Chinese summer cloth paintings as a product of national wisdom and cultural evolution. The researchers collected data through literature review and fieldwork in Neijiang, Sichuan, China. The results of the study show that Chinese summer cloth paintings, as a crystallization of Chinese national wisdom, have been given multiple meanings in the current context of globalization. It was found that the emergence of Chinese summer cloth painting integrates the traditional Chinese painting art with the ancient Chinese summer cloth culture, which not only promotes the inheritance and protection of Chinese summer cloth as an intangible cultural heritage, but also opens a new chapter of painting materials in the history of painting in China and even in the world. It is also a manifestation of human national wisdom, symbolizing the cultural evolution and identity expression of local culture in the face of globalization.

Keywords: Chinese Summer Cloth Painting; National Wisdom; Sustainability; Cultural Evolution; Humanistic Ideology

1. Introduction

Under the background of globalization, not only does it have a great influence on the economy of each country, but also has a great impact on culture. Under the background of global cultural integration, how local culture and art can be inherited and developed in the context of globalization is a problem that every artist needs to face and

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

think about. Artists have a stronger sense of self-expression of their identity, and cultural self-confidence has accelerated the phenomenon of artists going to openly display their outstanding traditional culture on the stage of globalization. Chinese painting, as an excellent traditional form of painting, has become a system of its own in the world of art. In terms of painting content and artistic creation, it embodies people's understanding of nature, society and the political, philosophical and literary aspects associated with it, and is one of the four traditional Chinese arts of qin, qi, qi,

shu and yu, and still has a unique flavor of a strong Chinese style in the field of modern world fine arts, and the number of its related practitioners is also relatively large, and they have always been looking for a point of convergence and development of the art of this unique Chinese cultural trait with the trend of globalization. It has been exploring the point of convergence between this unique Chinese cultural characteristic and the trend of globalization.

Chinese summer cloth painting is a special form of painting, and its emergence and development have been influenced by specific social and historical conditions, and the following are some of the key factors: first of all, the development of the hemp weaving industry. With a long history of development, Chinese summer cloth is known as the "living fossil" of ancient textiles and is a famous intangible cultural heritage in China. Neijiang, Sichuan is located in the southwest of China, with a special geographical environment and a humid climate. The unique climatic conditions provide good growing and processing conditions for cotton and hemp weaving. Summer cloth has also become a common necessity in people's daily life; followed by a prosperous handicraft industry. The Sichuan region has a long history of textile and the application of textile and cloth-making technology in ancient times. People in the ancient Ba Shu area mastered the techniques of spinning, weaving and dyeing, among which the summer cloth is an ancient textile embroidery. In addition, the handicraft industry in ancient China was very prosperous, and the artists were good at all kinds of handicrafts, among which painting was also an important technique. The creation of summer cloth painting requires artists to fine lines and colors embroidered on linen, which requires high skills and handmade art, the need to use the natural color difference of the summer cloth and traditional handicraft production process of the natural formation of texture effects for the creation of the artist, and the artist has

to be drawn through the traditional Chinese painting techniques such as line drawing and silk filling techniques, in order to have a unique texture and artistic effect; once again is the cultural tradition of The second is the influence of cultural tradition. The Neijiang area of Sichuan Province has

a history of literary and artistic prosperity. Ancient Sichuan has a rich cultural heritage, and the culture of ancient China was dominated by the literati, who revered nature and pursued a life of freedom and tranquility, and whose humanistic ideology was embodied in their works of art. The pursuit and creation of the literati inspired the development of local art forms, and art forms such as summer cloth paintings were promoted and developed in such a cultural atmosphere. Summer cloth paintings were mainly based on natural subjects such as landscapes, flowers and birds, while emphasizing the expression of interest and mood, which was in line with the humanistic aesthetic orientation of ancient literati paintings; and lastly, the socio-economic environment. Ancient Chinese society was economically developed, with frequent cultural interactions between cities and villages, and summer cloth was a basic necessity of life for ancient Chinese people in the past. Although with the opening of the door of the country, the machine cotton textile industry entered China, the handmade summer cloth had gradually faded out of the daily life of Chinese people due to the old-fashioned technology, low efficiency and high cost. However, when summer cloth returned to the public eye, it has become a form of cultural carrier, from traditional cloth to fashionable and simple crafts, and in 2008, the summer cloth weaving process entered the national intangible cultural heritage list. Nowadays, summer cloth products have become a high quality choice for modern life, and are used in home design and artwork production, realizing a magnificent transformation from the most basic living goods to artwork. The creation and dissemination of summer cloth paintings is supported and promoted by this social environment, and painters display and sell their works in various ways, making summer cloth paintings a popular art form. It can be seen that the creation of Chinese summer cloth paintings was influenced by a combination of factors, including the development of the hemp weaving industry, handicrafts, cultural traditions and the socio-economic environment. These social and historical conditions created a favorable environment for the birth of summer cloth painting and made it one of the treasures of Chinese traditional art.

The query of the current status of research related to the thesis found that, firstly, there is not enough restoration of the history of summer cloth. The research on the origin of summer cloth is mostly based on the cases of summer cloth weaving in Sichuan, Chongqing and Hunan, without any in-depth excavation from the perspectives of literature and archaeology. Secondly, the examination of traditional summer cloth weaving techniques is mostly descriptive, with the suspicion of "looking at the map", without in-depth excavation from the point of view of technology and craftsmanship; thirdly, the research ideas of many researchers have fallen into the inertia of "fetishization", and there has been no practical exploration and examination of the extended design of summer cloth. The product development of cloth art has already achieved market benefits, but the academic research of summer cloth painting, which is the main product of summer cloth art, is relatively lagging behind. The introduction of Chinese summer cloth painting is mainly reported by journalists, and the tracing of its history and the elaboration of the underpainting of summer cloth painting are relatively superficial; to summarize, it can be found that most of the above research scholars have the background of art and design, history, textile engineering and other professions, and lack the bridge perspective of art, anthropology and sociology.

2. Research Objectives

This investigation has two objectives: 1) to study the innovative development path and cultural evolution phenomenon of traditional Chinese art to modern Chinese art. 2) to study the self-expression of excellent traditional Chinese art combined with local characteristics in the context of globalization.

3. Research Methodology

This is a qualitative survey focusing on the phenomenon of national wisdom and cultural evolution in contemporary Chinese Xia Bu painting artworks created by Xia Bu painting artists living in a Chinese society deeply affected by globalization. The subjects of the study include the inheritors of the intangible cultural heritage of chabu, the staff of the relevant governmental cultural heritage management departments and relevant researchers, artists of traditional Chinese paintings, operators and disseminators of Chinese paintings, creators of Chinese chabu paintings and their collectors, and operators of other

relevant Chinese chabu painting products. The researcher collects data through interviews with the above groups of people and relevant literature. The researcher studies, analyzes and understands how the art of Chinese summer cloth paintings uses national wisdom to explore the path of innovation and development from the traditional local cultural capital in the context of the globalized economy and the great integration of cultures, to achieve the result of the perfect evolution of culture, and to create an identity in the international art. The research results are presented in the form of descriptive analysis.

4. Achievements

4.1 Status of Chinese Painting Art Represented by Chinese Summer Cloth Paintings in the Context of Globalization

Under the background of globalization, Chinese painting has gradually received more attention and recognition in the world. As one of the treasures of traditional Chinese culture, Chinese painting has a long history and unique artistic style, attracting the interest of many international artists and audiences. Globalization has had a great impact on it: on the one hand, with the rapid development of information technology and the Internet, the means of dissemination of Chinese painting art has been greatly broadened. Artists can utilize online platforms to share their works and communicate and interact with enthusiasts around the world. This provides more opportunities and platforms for the international dissemination of Chinese painting art. On the other hand, Chinese paintings have also been displayed and promoted in some international art exhibitions and galleries. More and more Chinese painters participate in international art exhibitions and engage in dialogues and exchanges with artists from all over the world. Some international galleries also actively organize Chinese painting art exhibitions, creating a broader stage for the development of Chinese painting. However, under the background of globalization, Chinese painting art also faces some challenges and problems. On the one hand, as a traditional art form, the inheritance and development of Chinese painting faces the impact of modernization and commercialization. Some artists, in order to adapt to the market demand, may have added some commercial elements in their creations, resulting in the works losing their traditional flavor and connotation. On the other hand, the status of Chinese painting in the international art market is relatively low. Compared with Western modern art, the market

recognition and price level of Chinese paintings have yet to be improved. This requires Chinese painters to participate more actively in international art exchanges and to improve the quality and expressiveness of their works in order to attract more attention from international buyers and collectors. To sum up, the art of Chinese painting in the context of globalization is in a period of development. Through channels such as the Internet and art exhibitions, the art of Chinese painting has been more widely spread and recognized. However, the art of Chinese painting is also facing some challenges that require artists to work together to pass on and develop this unique art form.

4.2 Discussion on the painting carrier of modern Chinese painting from Chinese summer cloth painting

The uniqueness of Chinese summer cloth painting lies in the improvement and utilization of the intangible cultural heritage of summer cloth, which has made relevant innovations in the use of painting carriers. Analyzing the painting carriers of modern Chinese painting mainly involves the emerging carriers other than the traditional materials such as traditional paper, silk and silk. The following are some common forms and characteristics of modern Chinese painting carriers found through research: firstly, the traditional painting carriers are the improvement and innovation of paper, and the texture and quality of different papers have an important influence on the effect of works. Modern paper production techniques are constantly updated to provide more choices, such as Xuan paper, ink paper and cloud paper. Next is the canvas. Just like the artistic painting carrier of chabot painting, traditional Chinese painting does not often use the canvas as a carrier, but with the introduction of western painting techniques, some modern Chinese painters have begun to experiment with creating works on canvas. Canvas can present different textures and color effects, expanding the expression of Chinese painting. There is also silk: silk is one of the traditional carriers of Chinese painting, with its gloss and softness, suitable for expressing delicate lines and color transitions. Modern Chinese painters work on silk, combining tradition and modernity to create unique artistic effects. Once again, modern Chinese painters have also begun to combine painting with sculpture, sculpting materials such as paper or silk in three dimensions to create works with a three-dimensional feel and texture. This form of painting vehicle demonstrates the development trend of Chinese painting beyond the flat surface. Last but not least, there is the current prevalence of

digital media: with the development of technology, digital media has become the new choice of modern painting carriers. Some Chinese painters have begun to utilize tools such as computers, tablets and drawing software to create new art forms by combining traditional Chinese painting techniques with digital media. Overall, under the influence of globalized modern society, the diversification and innovation of Chinese painting carriers have taken many forms. Artists can choose suitable carriers according to the needs of their works and their personal creative styles, and give full play to their creative imagination to revitalize Chinese painting in the field of modern art.

4.3 Chinese Summer Cloth Painting and National Wisdom

As a traditional art form, Chinese summer cloth painting embodies the wisdom and cultural characteristics of the Chinese nation. Summer cloth paintings use fine linen as the painting carrier and are painted through techniques such as line drawing and silk filling. This painting technique requires artists to have a high level of mastery and skill in the use of lines, colors and images. This way of painting is different from the traditional painting on paper, showing the wisdom of the Chinese nation in the use of materials and technological innovation, and embodying a unique artistic technique. The subjects of Xia Bu paintings are mainly landscapes, flowers, birds and other natural scenes, reflecting the wisdom of the ancient Chinese literati who emphasized the observation and expression of nature. By observing the natural scenery and creatures, the Xia Bu painters presented the beauty of nature in their works with delicate lines and filling colors, demonstrating the Chinese understanding and pursuit of natural beauty. Ancient Chinese literati emphasized the expression of sentiment and mood, and Chabu paintings are no exception. Through the use of lines, silk fillings and colors, Xia Bu painters create unique moods and affections. This way of expression embodies the humanistic wisdom of the Chinese nation in its pursuit of emotional expression and mood. The creation of Xia Bu paintings requires artists to embroider lines and colors on linen cloth, which requires a high degree of manual skill. The inheritance and development of Xia Bu paintings depend on the continuous innovation of the artists through practice and traditional handicraft techniques. The inheritance and innovation of this craftsmanship reflects the continuity and creativity of the sustainability of Chinese national wisdom. It can be seen that Chinese summer cloth painting embodies many aspects of Chinese national wisdom, from the use of materials to painting techniques,

from the choice of themes to the expression of emotions, all of which show the ancient Chinese literati's observation of nature, their pursuit of beauty, and their wisdom in the sustainable inheritance of handicrafts. It not only demonstrates the unique charm of national art, but also reflects the rich connotation of Chinese culture.

4.4 Cultural Evolution Phenomenon Embodied in Chinese Summer Cloth Paintings

As a traditional art form, Chinese summer cloth painting reflects the evolution and evolution of Chinese culture. Research has found that summer cloth painting combines both textile and painting techniques, reflecting the fusion and exchange of different crafts. The production process of summer cloth paintings involves drawing patterns and filling in colors, and then embroidering the drawn images, and the application of this comprehensive process demonstrates the combination and evolution of different artistic techniques. Secondly, although the origin of chabu painting is related to the traditional

hemp textile industry, over time the use of new materials has been experimented with in chabu painting. For example, some chabu painters introduced new materials such as silk threads and colored threads into the painting process, enriching the texture and color of the picture. This innovation reflects the continuous exploration and innovation of materials in Chinese culture. Once again, the traditional subjects of summer cloth paintings are mainly landscapes, flowers and birds, and other natural scenes, but in modern times, the subjects of summer cloth paintings have begun to expand and change. Some painters began to try to paint modern themes, figures and so on, so that the summer cloth paintings have a wider range of expressive power and creativity. This expansion of subject matter reflects the social and cultural changes and the constant change of people's aesthetic needs. At the same time, the development of summer cloth painting is also influenced by cross-border cooperation and international exchange. More and more Chinese summer cloth painters are cooperating with other artists and designers, drawing on each other's creative concepts and techniques to promote the further innovation and development of Chinese summer cloth paintings. Summer cloth painters also actively participate in international art exhibitions and exchange activities, pushing summer cloth paintings to the international stage, exchanging and colliding with artists from all over the world, and promoting cultural diversity and exchange. To summarize, Chinese summer cloth painting

embodies the phenomenon of Chinese cultural evolution, including the fusion of artistic techniques, the innovative use of materials, the expansion and change of subject matter, and the promotion of cross border cooperation and international exchanges. These cultural evolution phenomena have given summer cloth paintings richer forms of expression and connotation, demonstrating the diversity and creativity of Chinese culture.

5. Conclusion

Chinese summer cloth paintings have fully demonstrated national wisdom and cultural evolution in the context of globalization. Through cross-cultural exchanges and influences, it has increasingly attracted the attention of international artists, scholars and audiences. Such cross-cultural exchanges and influences have led to the integration, exchange and dialog between Xia Bu paintings and art forms of other countries and regions, creating new art forms and styles. The innovation and creativity of summer cloth painting has been enhanced, and on the basis of traditional summer cloth painting techniques, new ideas, concepts and technologies have been injected to create a rich variety of works, demonstrating the combination of national wisdom and innovation; in addition, while the traditional techniques of summer cloth painting have been preserved and passed on, summer cloth painting has also been used as an important medium for the expression of cultural identity and identification, displaying China's natural scenery, cultural connotations and national spirit, and is It is an important window to show the charm of Chinese culture and traditional values. In this process, Xia cloth painting embodies the inclusiveness, innovativeness and development of Chinese national wisdom and culture, and makes a positive contribution to the spread of Chinese culture in the era of globalization.

6. Suggestion

To analyze the emergence and future development trend of summer cloth paintings from an anthropological point of view, the following aspects can be considered and analyzed: the emergence of summer cloth paintings is closely related to the social and cultural background. The birth of summer cloth painting may originate from people's application and innovation of textile and embroidery thread techniques, and also reflects the pursuit of beauty and cultural expression of the society at that time. As an art form, summer cloth painting carries the values, beliefs and aesthetic concepts of a specific social

group. The future development trend may be influenced by social and cultural changes, including changes in values and aesthetic trends. Secondly, technological innovation and inheritance: the development of summer cloth painting is inseparable from technological innovation and inheritance. Technological innovation can bring about the improvement of the production process and the innovation of creation skills. Inheritance is to ensure the continuation and development of the artistic

tradition of summer cloth painting. The future development trend may involve further improvement of technology, such as the use of digital technology in the creation of Xiabu paintings, but also the need to pay attention to the inheritance of the traditional skills of Xiabu paintings, and the cultivation of a new generation of artists of Xiabu paintings. Again, under the background of globalization, cultural exchanges and integration will bring new development opportunities for Xiabu painting. Summer cloth painting can absorb and integrate the elements and creativity from other cultures to form a richer and more diversified form of expression. At the same time, the dissemination and promotion of Xiabu paintings also need to focus on cross-cultural communication and understanding, and promote the recognition and dissemination of Xiabu paintings in the global context. Finally, it is also necessary to pay attention to the social significance and sustainable development of Chinese summer cloth painting. As a traditional art form, Xia Bu painting has both aesthetic value and social significance. Summer cloth paintings can serve as part of the cultural heritage, passing on and promoting local history and culture. At the same time, Chabu painting can also contribute to community development and sustainability, for example, through training programs, social enterprise partnerships, etc., to promote the livelihoods of Chabu painting artists and community development. Overall, to analyze the emergence and future development trend of Chabu painting from an anthropological perspective, we need to pay attention to the socio-cultural background, technological innovation and inheritance, communication and cross-cultural influence, as well as the social significance and sustainable development of Chabu painting. Such an analysis can help us better understand the evolution and future direction of chabu painting in order to promote the prosperity and development of the art of chabu painting.

In the context of globalization, the development of the art of Chinese summer cloth painting has inspired other traditional arts to seek innovative development paths for the

future. The first is the integration of modern elements: traditional art can be fused with modern elements to create new art forms. Traditional art forms can try to incorporate modern themes, contemporary cultural symbols and technologies to meet the needs and aesthetic trends of modern society. For example, artists can add special effects and animation elements to their works through digital technology to create works with a more modern feel; secondly, they can take the initiative to realize cross-border cooperation. Traditional art can cross-border cooperation with other fields to open up new areas of creation. Summer cloth painting can cooperate with fashion, design, architecture and other fields to create more diversified works and products. For example, summer cloth painting can be applied to textile design, home decoration, fashion design and other fields, combining traditional art with the commercial market and promoting the innovation and commercialization of traditional art; once again, it can be added to the digital dissemination and interactive experience. Traditional art can achieve wider dissemination and participation through digital technology. Works can be filmed and digitized for online exhibition and promotion through the Internet and social media to expand the audience base. In addition, online activities and virtual exhibitions that interact with artworks can be designed to provide a richer art experience. Finally, it must not be forgotten that the innovative development of traditional arts also needs to focus on cultural education and inheritance. It is possible to teach and cultivate a new generation of artists through art schools, workshops, community activities and other forms. In addition, the cooperation between art works and school education, museum exhibitions and so on should be strengthened to enhance the social recognition of traditional art and the stability of inheritance.

In conclusion, seeking new paths of innovation and development for traditional arts in the context of globalization requires maintaining connections with modern society and adapting to new needs. Integration of modern elements, cross-border cooperation, digital communication and interactive experience, as well as cultural education and inheritance are important ways to promote the innovative development of traditional arts, which can bring new vitality to traditional arts and integrate them into the diversified cultural environment of modern society.

7. Acknowledgments

The researchers are grateful to Maharashtra Look University for providing this opportunity and to all the experts, teachers and artists involved in the research related issues for providing guidance.

8. References

- James Clifford, (US) George E. Marcus. Writing Culture - The Poetics and Politics of Ethnography. Beijing: Peking University Press, 2022.
2. Alternatives to summer cloth after price rise Declaration, 1918-7-16(3).6.
3. Bank of China in Chongqing . Summer cloth in Sichuan Province Research Office of the General Administration of the Bank of China, 1936: 105.
4. Zhou Yu, Wang Junfu. Rongchang summer cloth painting and summer cloth double sided painting - two "non-heritage" invention first applied by the province Wang Shaonong. A method of making summer cloth into a carrier for Chinese calligraphy and painting [P]. China Patent. cn200810045346.8,2008-01-30.
6. Liu Huanian. Contemporary value of Chinese traditional handicrafts[J]. Literature and art research,2015. 18.
- Anonymous. Summer cloth in Sichuan[J]. Textile weekly,1935,5(28):652-653.
3. 8. Tian Xuesi. Rongchang summer cloth[C]//Rongchang county culture radio and television news and publication bureau. Rongchang summer cloth. Chongqing: Chongqing Publishing House. 2013: 7.
- Reasons for the decline of summer cloth in Sichuan Province. International trade information [N]. 1937:2(27). 10.
- Huang Haiyan. Cultural Branding of Traditional Crafts in the Perspective of Intangible Cultural Heritage--Taking Rongchang Folding Fans as an Example [P]. Beijing: China Arts and Crafts Press, 2010.
- Li Jia. Ethnic Crafts in the Context of Marketization--Industrial Characteristics and the Choice of Production Organization[J].2012
- Li Yuliang. Research on the innovation strategy of cultural creative product design of Rongchang summer cloth[J]. Packaging Engineering,2016.

He Tangkun. The history of Chinese handicraft technology (next) [M]. Taiyuan: Shanxi Education Press, 2012:1008: Shanxi Education Press, 2012:1008. 14. The dilemma and breakthrough of contemporary Chinese painting, Wang Xuefeng, Art Review, No. 1, 2015.

contemporary dilemma of Chinese painting brush and ink, secretarial help,
<https://www.wenmi.com/article/pne0t301upx8.html> 2022.02.24

2023 Chinese painting industry status quo and trend analysis, investment and consumption of Chinese painting tends to normalize, Huajing Intelligence Network
<http://v3.huaon.com/channel/trend/913005.html>, 2023.07.24

Rongchangtao, Chongqing, China: Local Wisdom and traditional Re-invention in the process of commercialization

Huang Hua¹

Absrtact

This article adopts a qualitative research method, from the development of the Rongchang area and the relationship between Tao; the people of the Rongchang people on Tao; the social process of Rongchang Tao's development and the local wisdom and inheritance innovation in the process of commodityization. Research data through on-site work and document research, analyze the two concepts of local wisdom and tradition, and put forward research results. Rongchang Tao is one of the "four famous pottery in China". It has a history of more than 800 years. It used to have a high reputation. The most prosperous era of Rongchang Tao was widely passed down in the Chinese market in the Chinese market in the Song, Yuan, Ming and Qing dynasties and the 1950s and 1970s. Falling down, it is already in a situation where no one is asking about it. Factors such as information from the information of the times, the problem of derailment with the times, and the scale of production have made the development prospects of Rongchang Tao. As an excellent traditional culture, Rongchang Tao's skills inheritance and development are of great significance to the development of later generations. It is an important foundation for national self-confidence and an important condition for developing China's excellent traditional culture. This article takes the process of commodity as its research background. It studies Rongchang Tao's local wisdom and traditional re-invention, innovating its development model, and driving the development of the local economy.

Keywords : Rongchangtao ; Commercialization ; Local wisdom ; Traditional Re-invention

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

1. Introduction

Rongchang Pottery's native area is located in Anfu Town, Rongchang District, Chongqing. It was previously called a magnetic kiln in the Qing Dynasty. The proven pottery first appeared in the Han Dynasty. In the Ming and Qing dynasties, it was widely developed. During the heyday of the 1970s, it was sold to Southeast Asia more

than 100 years ago. Germany, the United Kingdom, the Netherlands, Norway, Finland, Japan and other countries. Rongchang pottery mainly produces daily pottery, packaging ceramics, arts and crafts pottery, garden architecture pottery. Due to Rongchang's pottery viscosity and plasticity, firing containers have the characteristics of non-leakage, preservation, etc. , Its pottery "thin as paper, bright like mirror, sound like Xin".

Rongchang District has a long history and rich historic monuments. Rongchang District also delineates the natural scenic area of Taodu in Anfu Town. The entire scenic area covers an area of 10,961 acres, including 25 places such as the ancient Songtao site, the Ming Dynasty, the dragon kiln, and the stairs kiln in the Qing Dynasty. Among them, the Song Tao site of Liujia Gong Bridge has two square kilometers, and the ceramic fragments of the site are piled up like mountains, including the boutique at the time. The "Temple of Temple", known as the "Nine Palace Eighteen Temples", is also well preserved in Anfu Town. The pavilions, pavilions, tables, eaves, corners, characters, etc. are clearly visible; in addition, the fairy bridge, a bowl of water , Sari Tower, Fairy Mountain, Bamboo Sea, Henan Temple, Leigong Temple, XinGuanyin, etc. are embellished in the scenic area. The strong "pottery" breath and fresh ancient town of Ming and Qing Dynasties complement each other and have great tourism potential. Rongchang pottery has revitalized the economy of the Rongchang side; Rongchang pottery has cast the glory in the history of ceramics.

Because Rongchang pottery has a strict requirements on craftsmanship, it is often a master who brings an apprentice. With the death of the old artist, the unique craftsmanship of some Rongchang pottery has gradually lost. At the same time, some manufacturers focus on economic benefits and the protection of traditional craftsmanship, which has also exacerbated the loss of some unique craftsmanship in Rongchang pottery. Fortunately, the county government of the Rongchang District Party Committee has fully recognized the value of Rongchang Tao culture. They are

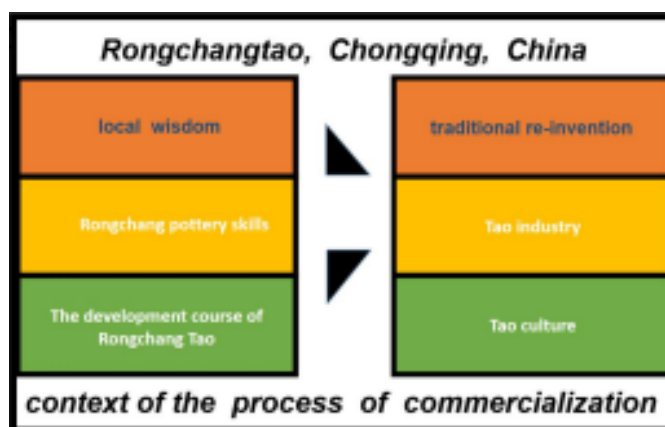
determined to use the ceramic industry as the pillar of the county economy and revive the glory of "An Tao".

1.1 The Importance Of Research Issues

For a long time, people have lack of understanding of folk ceramics, mainly because they are thicker than official kiln in manufacturing technology. But it has its own simple taste and the artistic charm close to nature, but has always maintained lively vitality. To fully understand Chinese ceramics, we must not ignore the value of folk ceramics. In fact, the so-called folk ceramics self-made pottery technology invention began to exist. It is a necessity of life that originated from life and rooted in the people. There are ceramic production bases around China, and the official kiln is a product derived from this basis. The main aspect of ceramic production and development is the folk.

This study will promote the people's understanding of Tao culture. From the perspective of anthropology, sociology, psychology, re-examine the traditional wisdom that is gradually forgotten, and try to discuss the relationship between Tao

culture and commercialization on the basis of the research results of predecessors. This is not only conducive to the sustainable development of the environment, but also the rejuvenation of local traditional culture. It is also conducive to the traditional wisdom from the academic community from a clearer perspective.

1.2 Literature Review

After thousands of years of inheritance and development, Rongchang Tao has made important contributions to the production and life of the people of the Bashu area. In the process of research on topics and field investigations, I checked some related

documents. The article analyzed the need to build Rongchang pottery culture and creative industry system in the environment and current situation of Rongchang pottery. The comparison of the district ceramics industry proposes countermeasures for the implementation of Rongchang pottery cultural and creative industries. Xu Shihu, Zhao Shixue (2011), developing the thinking of the cultural and creative industry of Rongchang pottery.

Today, the protection of intangible cultural heritage has rejuvenated, re-sorting out the situation and development of Rongchang pottery skills, and discovering the economic and cultural causes hidden behind pottery skills, which can better protect, inherit and develop Rongchang pottery in the cultural ecology and production conditions. Tan Chao, Tan Hong (2017) Rongchang ceramic art in the perspective of anthropology — field survey on Rongchang pottery.

Based on the inheritance and protection of the intangible cultural heritage of Rongchang Tao, combined with the current status of non-heritage digital protection at home and abroad, analyzes the changes in the diversified ideas of Rongchang Tao's digital protection work in the development process, introduce the theory of participating digital protection, and analyze the understanding and application of the digital theory of Rongchang Tao on this basis. The strategy, and further explained the construction structure, main content and implementation channels of Rongchang Tao's participation in digital protection. Zhang Jia (2021) Rongchang Tao's participation in digital digital protection strategy research.

Build a systematic product design system centered on ceramic culture, develop unique tourist souvenirs with unique local characteristics, enhance the added value of Rongchang Pottery in inheriting the intangible cultural heritage, and drive the regional economic development of the western region. Xu Shihu, Wang Hongsheng (2009), the integration and development of Rongchang tao's cultural characteristic tourist souvenirs.

Starting from the unique aesthetic value of Rongchang Pottery, the status quo of Rongchang ceramic art was analyzed, and pointed out that Rongchang pottery as Chongqing's intangible cultural heritage faced the danger of losing the government to promote the protection and attention of intangible cultural heritage. It is proposed that the protection and inheritance of Rongchang ceramic art is the inheritance of its craftsmanship, the spirit and culture of Rongchang pottery, and must keep pace with the

times; focus on studying the development ideas of Rongchang ceramic art, and put forward constructive reference suggestions for prosperous Rongchang pottery, and can become a good fermentation mechanism for pottery and art world. Chen Shouju, Xu Shihu (2009), the inheritance and development of Rongchang ceramic art.

The development of the ceramic industry in my country has entered a new normal. The digital economy is an important driving force for the high-quality development of ceramic products in the future, the new growth point of export consumption, and the important promoter of export structured reform. With the in-depth development of the digital economy, the digital economy has a profound impact on the trade methods of ceramic products, the structure of export product, the structure of export, the export advantages, and the cost of transaction costs. Faced with the opportunity of digital development, my country's ceramic industry still faces the problem of weak foundation, lack of talent, supervision and safety in the cultivation of the digital comparative advantage of ceramic products, and puts forward corresponding countermeasures. Han Jing, Zeng Guosheng (2021), the impact and development strategy of the digital economy on the export of ceramic products in my country.

Case studies are based on the 70-year life experience of Master Liu Jifen, a local pottery worker in Poou Village, Anfu Town, Rongchang District, Chongqing. Establishing a file for pottery workers is an recognition of their social identity. Ma Zhuo, Yao Bo (2021), Liu Jifen, a pottery archives.

Under the new situation, there is a lot of room for development in Chongqing Rongchang Pottery Industry; there are also issues with poor competitiveness such as slow industrial agglomeration and serious product homogeneity. The new development of Chongqing Rongchang Pottery Industry should rely on integrating into the national development trend. It is necessary to promote the "four transformations" and strengthen the "four effects" to enhance its competitiveness by giving full play to the advantages of non-heritage cultural characteristics to enhance its competitiveness. Liu Hongmei, Xiong Shuang, Hu Yuhang (2022), and the development of the transformation and development of Chongqing Rongchang Pottery Industry in the new era.

On the basis of learning local pottery skills, by retaining the traces of shooting generated by the production process, the color changes of the fire marks of the fumigation of the experimental box, combined with the three directions of the daily landscape of the resident place, use the artistic method of image nine realms to explore the time nature and presentability of "image aesthetics". Yang Tengfei, Yao Bo(2018), the imagery of Yiyu -Rongchang local design practice.

Through the field survey of Rongchang Ceramics in the intangible cultural heritage of the southeast of Chongqing, the design objects of Rongchang Ceramics are based on the educational, inheritance, aesthetic nature and other characteristic factors of Rongchang Ceramics culture in cultural and creative product design. Domain resources to promote the spread and development of regional folk handicrafts. Li Yan(2022), the research on the design of the cultural and creative product design of Rongchang ceramic culture in the southeast of Chongqing.

Through the study of the art language of four famous pottery carving, they analyzed their different skills, artistic characteristics and causes, trying to reveal their advantages and characteristics, thereby providing reference for the inheritance of Chinese handicrafts and the innovative development of ceramic art. Yang Jianjun(2022), an artistic language analysis of the four famous pottery carving decorations.

1.3 Methodology

This research uses a qualitative research methodology. Collect research data by field working and document studies. Analyze through the humanities and social science concepts. Present the research result in a descriptive analytical, accompanying photographs and line drawings. To explained research methodology as follows: 1.3.1 Population and Sample

The research topic "Rongchangtao, Chongqing, China: local wisdom and traditional re-invention in the process of commercialization" included several research populations. They can be classified as follows:

Practitioners of traditional Rongchang pottery: including inheritors of intangible cultural heritage, ordinary villagers, operators and disseminators, and businessmen engaged in Rongchang pottery related products.

The interview method was used with liang Xiancai, Luo Tianxi and Li Jiankang, the national non-genetic inheritors of Rongchang pottery, to understand the development history of Rongchang pottery and the inheritance experience of the inheritors.

The interview method was used to interview the staff of Rongchang pottery Museum to understand the development history of the museum and the types of pottery products.

Government and related researchers: including the staff of the relevant government cultural heritage management departments and related researchers, such as scholars, artists, researchers, museum staff, retirees, etc.

Consumers and others: including consumers, tourists, and other locals involved in rural tourism.

1.3.2 Instrumentation/Tools

Fieldwork and data collection

Interview; Formal interview, Informal interview, Focus group interview.

Observation; Normal observation (or general observation),

Participatory observation.

Documentary data collection.

1.3.3 Data synthesis and Data analysis

Data synthesis : The researcher will set group the data simply while collecting data using the research conceptual framework as the primary tool. And synthesize information in detail after collecting data by providing information in the system according to research objectives. I will continually review the data whether is each group of information sufficient or not, and is there any part that is not enough? This is for the purpose of collecting additional information.

Data analysis: The researchers analyze the data by descriptive analysis with concepts in each chapter of the research. In addition, I will analyze by dialogue with other people's studies. Both the study of Rongchangtao and the work of the same concept group in my study of this matter.

1.3.4 Research Presentation:

My main research field is Rongchang District, Chongqing municipality. I separately studied each key point of the problem described in the research population, and finally formed a research paper.

2. Results

The development of Rongchang Tao has gone through six important stages of the rise of the Han Dynasty, the prosperity of the Song Dynasty, the re-promotion of the Qing Dynasty, the development of the Republic of China, the prosperity of the New China and the contemporary. The key research period, especially in the mid-to-late 1990s, Rongchang Tao insisted on cultural heritage and industrial revival until 2023. Studying the development of Rongchang Tao, Rongchang Tao, as an excellent traditional culture, is of great significance to the development and development of the development of future generations. It is an important foundation for national self-confidence and an important condition for developing China's excellent traditional culture.

This study helps to promote the people's understanding of Tao culture. From the perspective of anthropology, sociology, psychology, re-examine the traditional wisdom that is gradually forgotten, and try to discuss the relationship between Tao culture and commercialization on the basis of the research results of predecessors. This is not only conducive to the sustainable development of pottery culture, but also the rejuvenation of local traditional culture. It is also conducive to the traditional wisdom from the academic community from a clearer perspective.

3 Suggestions

Taking the process of commercialization as the research background, combining the local wisdom and tradition of Rongchang Pottery for text research, according to the current development status, this study will greatly benefit the academic circle of pottery culture and local wisdom. In the process of commercialization, the construction of pottery development models is of great significance to the international academic circle. In addition,

the research structure can be used as a model for the development of other pottery industry in the world.

The study also helps improve people's understanding of Chongqing Longchang pottery culture. The production of Rongchang Pottery is not only an ancient craft, but also further studies it to help people in modern society find themselves. I want to discuss the development of Longchang Tao under the influence of local wisdom and commercialization. Therefore, in order to protect the local intangible cultural heritage, we should not only pay attention to technology and form, but also explore some new development methods and development methods. The development of Rongchang Tao is closely related to its high-quality raw materials and excellent technology, and should not be ignored and marginalized. In addition, the author's own practice is also trying to find a real situation through the development of Rongchang Tao.

Based on the process of commercialization as the background, combined with the development of Rongchang Tao, in the future, Rongchang Tao needs to enrich the product line and have advanced production equipment and technologies to ensure the quality of the product stable and excellent. At the same time, focus on innovation and research and development, continuously launch new products that meet the needs of market demand, and cooperate with high-quality supply chain at home and abroad to ensure the diversity and competitiveness of the product. It will continue to increase the efforts of technological innovation and product development, and continuously improve the quality and competitiveness of the product. Strengthen cooperation with partners, expand domestic and foreign markets, and achieve sustainable development.

REFERENCES

- Barnard, Alan and Spencer, Jonathan. 2002. Encyclopedia of Social and Cultural Anthropology. London & New York : Routledge.
- Clifford Geertz. (1983). Local Knowledge : Further Essays in Interpretive Anthropology. USA : Basic Books.
- Zhang Jia. Mr. Rongchang. Tao participatory digital protection strategy research[J]. China National Expo, 2021, 10 (19): 94-96.

- Han Jing, Zeng Guosheng. Influence of Digital Economy on Export of Ceramic Products in China and Development Strategy[J]. Ceramic Studies,2021,08(28): 62-66.
- Ma Zhuo, Yao Bo. Liu Jifen of Potter's Archives[J]. Ceramic Studies, 2021,08(36): 40-42.
- Tan chao, tan hong .Rongchang pottery from the anthropological perspective: Afieldstudy of Rongchang's pottery[J]. Journal of Chongqing University of Arts andSciences (social science edition) ,2017,09 (36): 14-24.
- Xu Shi Hu,Zhao Shi Xue. Thoughts on developing Rongchang's pottery culture andcreative industry[J].Cultural Industry,2011,04 (05): 115-118.

Brocade of Tujia in Western Hunan, China: Material Culture and The Re-invention of Tradition in the Process of Minority Sustainable Development

Chai Zhao hua¹

Abstract

This is a qualitative study that examines and analyzes the contemporary significance and cultural changes of Tujia brocade in the context of the historical process and sociocultural background of the Tujia ethnic group in western Hunan, China. The researchers use the concepts of "material culture" and "traditional invention" to explain the changes in Tujia brocade and the new brocade culture, respectively. Data were collected through literature review and fieldwork in western Hunan. The results of the study show that the Tujia brocade heritage contains the rich spiritual values, ways of thinking, imagination and cultural consciousness of the Tujia, reflects the vitality and creativity of the Tujia, and represents the national symbols of the Tujia. The Tujia brocade culture has been passed down from generation to generation, and has been constantly recreated in the Tujia group's adaptation to the environment and interaction with nature and history, providing the Tujia group with a continuous sense of identity. The study found that the content and form of Tujia brocade culture have changed in the context of globalization and modernization, which accelerated the development of the Tujia. As a carrier of Tujia culture, the inheritance and protection of Tujia brocade should be adapted to the modern society, preserving its original ethnic nature while conforming to the development trend of the times and sustaining the continuation of civilization.

Keywords : Tujia brocade, Material culture, The traditional of invention, inheritance, Sustainable development

1. Introduction

Tujia brocade, known as the Tujia language "Silankapu", Chinese meaning "playing flower pavement", or "soil flower pavement", is one of the most distinctive varieties of

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

traditional folk crafts of the Tujia people. It is one of the most distinctive varieties of traditional folk crafts of the Tujia people. Its production process to natural silk, cotton, hemp colorful thread as raw materials, to take "through the warp and weft break, the reverse side of the pick weaving" method of hand-woven and become. Tujia brocade is known as one of the five famous brocades with its unique craftsmanship and wonderful composition, together with Yunjin, Shu Jin, Song Jin and Zhuang Jin, and is also known as the first of the folk brocades of China's ethnic minorities. (zhao, 2008) In 2006, the Tujia brocade weaving technique was listed in the first batch of national intangible cultural heritage.

Figure1: Interviewees of Tujia brocade in LaoChe Village, Miao'er Tan Town, Longshan County, Xiangxi, China
 Source: Zhaohua Chai, July 21, 2021.

Tujia brocade is the essence of Tujia culture, weaving history has a very long origin, can be traced back to more than 4,000 years ago in the ancient Bajin period, known as the "Jade Palm". In the process of historical evolution, "Tribute cloth" of the Qin and Han Dynasties, "Bambu" and "Tujin" of the Three Kingdoms and two Jin Dynasties, "Dongjin" and "Xi Jin" of the Tang and Song Dynasties, and "Xijin" of the Tang and Song Dynasties, are the essence of the Tujia culture. ", "Xibu" and "Dongbu" of the Tang and Song dynasties, as well as "Huabu", "Tujin" and "Bambu" of the Yuan, Ming and Qing dynasties. "Tujia brocade is a product of Tujia brocade in different historical periods, which has experienced the historical development process from the primitive woven fabrics of the indigenous ancestors to tributary cloth, Lankan fine cloth, spotted cloth, Xidong cloth and the present Tujia brocade.

(Tian, 2008) Tujia brocade originated in the Youshui Basin, including Longshan, Yongshun, Baojing, Guzhang, Huayuan and Yuanling counties in western Hunan, Laifeng and southeastern Xuanen counties in western Hubei, and Youyang and Xiushan counties in southeastern Chongqing. With the social change, historical development, progress of productivity and improvement of economic conditions, the function and meaning of Tujia brocade is also innovating and developing. In the traditional townspeople society, it has been a necessity for Tujia people for generations and a dowry for Tujia girls when they get married, with today's Tujia brocade products have undergone functional changes. (Ran, 2017)

At the beginning of the 20th century, Tujia brocade was commonly produced in the Tujia region of western Hunan, and every household had a spinning wheel loom, so people could independently operate and complete the full set of processes such as spinning and twisting threads, dyeing, inverting threads, drafting threads, loading reeds, rolling threads, turning the penny, picking up the heddle, picking up the flowers, and picking up the weaving of the brocade, and brocade weaving was mostly for their own use. (Ran, 2008) Since the 1960s, handmade brocade has been gradually replaced by machine brocade, and thin and soft handmade chemical fiber products are gradually replacing the traditional Tujia brocade, and with the passage of time, handmade brocade began to fade out of people's vision, and the Tujia brocade art was once faced with a crisis of being lost. Since China's reform and opening up, with the green, healthy and fashionable household fabrics being favored by the market, Tujia brocade has returned to the public's view, and Tujia brocade has become the first choice of fabrics for Tujia's home and clothing, loved by Tujia people and foreign tourists, and has become a popular tourist commodity.

According to the scholars' research and the author's field investigation, it is found that Tujia brocade has the following characteristics:

(1) the relationship between Tujia brocade and Tujia people's life is the relationship between performance and being performed, the tradition of Tujia brocade in life and ceremony, the modern function and innovation of Tujia brocade.

(1) From the point of view of brocade weaving technique, Tujia brocade inherits a concept of life; the psychological inheritance manifested in the deep

psychological structure of the Tujia people is the core element of the stable inheritance of brocade;

(2) From the point of view of brocade types, it embodies a practical function; the practical function of Tujia brocade shows a diversified trend, such as daily decoration, covering, sacrificial rituals, religious symbolism and so on. Among them, the most important and basic function of Tujia brocade is to serve as a daily covering face. The core of Tujia brocade is daily covering, and its extension involves all aspects of Tujia people's life, including marriage customs, sacrificial ceremonies, and totemic beliefs.

(3) From the point of view of aesthetic interest, Tujia brocade also embodies a display function; refers to the production process in addition to the Tujia brocade itself, after the completion of the work, including framing, decoration, display effect.

(4) from the Tujia brocade attention, it can reflect a certain economic function; through a variety of tangible, visible way to realize. Mainly include: externalization of Tujia brocade-related products, production and cultural and economic activities component; internal structure for the spirit and power of the Tujia production and labor.

2, Tujia brocade in the traditional festivals in the form of cultural expression:

(1) Basic types: Tujia people in the big and small hand-waving activities, remembering the hardships of ancestral entrepreneurship, honoring the achievements of ancestors, showing the life scenes of Tujia ancestors, the whole activity has a strong trace of ancestor worship. The whole activity has strong traces of ancestor worship. It has gradually developed into a comprehensive folk culture and tourism activity with rituals, prayers, songs and dances, socializing, competitions and material exchanges.

(2) Costumes and props: Tujia people are clad in brocade, performers wear brocade, and brocade is offered in the ritual.

(3) Ceremony protocol: Sheba Day ceremony includes five major parts: inviting ancestors, honoring ancestors, dancing with swinging hands, singing with swinging hands, and performing Maugus.

Tujia brocade is one of the traditional brocade crafts in China, and as a unique folk art of the Tujia people, it is also an important symbol that distinguishes the Tujia people from others. Tujia weaving techniques in western Hunan developed earlier, and the

technology was at the leading level at that time. Historically, the weaving products such as "Yupoi", "Tribute Cloth" and "Xibu" were vigorously developed as tribute and trade goods, which were socially, politically and economically important and were widely utilized. As tribute and trade goods, they have been vigorously developed and play an important role in society, politics and economy.

(1) Cold protection and decoration. Tujia brocade to silk, cotton, hemp rope for the line, dyeing and weaving process is complex, weaving a garment or a sheet needs to spend a lot of energy, its practicality is the primary consideration, cold and decorative brocade is undoubtedly the primary function of brocade, which is also the Tujia people attach importance to brocade weaving. For these brocade used in life, the Tujia people also pay great attention to the decorative effect, brocade presents bright colors, auspicious graphics, etc., these splendid brocade striking, for the Tujia people's life injected a cheerful atmosphere.

(2) Realize the transmission of affection. Xiangxi Tujia is an ethnic group with strong family concept, people stick to the traditional concept and emphasize the maintenance of family affection. In the wedding activities of the Tujia, the bride enters another family from one family, and the severance of affection will make the bride's crying marriage last for ten days and half a month. Brocade, as an important material of the Tujia people, plays an important role in the transmission of affection. It can be said that brocade weaving accompanies Tujia people throughout their lives, and Tujia brocade weaving realizes the transmission of affection in the application of its weaving and teaching as well as in daily life, weddings and funerals, and visits to friends and relatives.

3) Putting good hope on life. The Tujia people in western Hunan live in a primitive and simple state, and Tujia brocade carries people's desire and hope for a better life, and brocade is the weaving of hope. Tujia people have a good symbol of graphics through the shape of the design and color matching, design a good meaning of the brocade, the formation of the "picture must be intentional, meaning must be auspicious" brocade ideas. The colorful brocades of the Tujia people in western Hunan give good hope to their lives, reflecting the positive mentality of the Tujia people.

(4) Fear of nature and gods. Like all peoples' exploration of nature, the Tujia people in western Hunan have long been plowing and relying on the sky to eat in nature,

with backward living and medical conditions, basically letting nature take its course in old age, sickness and death, and can only make limited struggles in adversity. Therefore, the Tujia people are full of reverence for the great power of nature, and they pray for the protection of the gods with a pious heart. Through brocade weaving, we can see the Tujia people's reverence for nature and the gods, and have formed unique belief customs.

This study discusses the invention of material culture and tradition of Tujia brocade weaving. Tujia brocade, as a Tujia folk handicraft, is an important part of Tujia culture, and has gradually formed unique cultural qualities in its long-term development and evolution. Tujia brocade culture has been passed down from generation to generation, and is closely related to the social life and life course of the Tujia people. Historical development has made these classic traditional patterns and rich cultural connotations presented in the physical form of Tujia brocade, which provides the Tujia group with a continuous sense of identity, and has become a symbol of the Tujia national culture. And in the Tujia group's adaptation to the environment and interaction with nature and history, it is being constantly reinvented, which is manifested in two ways: firstly, the Tujia brocade traditions of the past are being given new meanings in the new period; and secondly, traditions that did not exist in the past are being invented and attempting to establish a connection with the past in the new period.

This study will focus on the inventive manifestations of the material culture and traditions of the Tujia brocade in the process of sustainable development of China's ethnic minorities in the context of globalization and modernization, and will consist of three parts: Part I, an overview of the historical origins and cultural development of the Tujia brocade; Part II, the material culture of the Tujia brocade; Part III, the traditional inventions of the Tujia brocade; Part IV, the sustainable development of the Tujia brocade; and Part V, the study's conclusions and recommendations.

2.Literature Review

2.1 Tujia Brocade

In the early research on Tujia brocade, it is mainly a general knowledge of Tujia brocade, mainly (Liu Renmin, 1980), (Tian Dainian, 1986) and other people's research; on the Tujia brocade aesthetics and pattern aspects of the specialized research, such as (Wu

Zhengzang, 1987) mainly from the aesthetic image characteristics, aesthetic form characteristics and aesthetic emotional characteristics of the aspects of the exposition; as well as from different perspectives As well as research from different perspectives, including the perspective of Tujia culture, (Tian Shaoxu, 1989), (Wang Weiyi, 1994) the perspective of folk crafts, (Yin Wenyu, 1996) the perspective of tourism commodity development and so on. Into the 21st century, Tujia brocade research has gradually become a hot spot, in addition to the protection and inheritance, in the Tujia brocade art and aesthetics, Tujia brocade culture and connotation, Tujia brocade protection and inheritance of the research is becoming mature; and focus on the design and development of Tujia brocade, Tujia brocade cultural and industrial development of the research, although attracted widespread attention, but the depth of its can not meet the current practical needs of society. Now, the main problem facing the Tujia Brocade culture is exactly how to get the development of cultural industry, which will be the main research trend in the future. Therefore, this study will also analyze the Tujia Brocade with the concept of material culture and traditional invention, which will form a different research conclusion from previous studies.

2.2 Materialculture

Materialculture is an emerging research field in contemporary Western humanities scholarship, which changes the tradition of humanities scholarship that emphasizes spirituality and concepts, and focuses the research object on all the material products created to satisfy the needs of human survival and development, believing that these material products have different cultural functions and values, and have a significant impact on the way of daily life and on the historical changes of society. It is believed that these material products have different cultural functions and values, and play a dominant role in constructing daily life style and influencing the historical changes of society. (Xu Min,Wang Minan, 2018) Tujia brocade embodies the cultural traditions and cultural origins of the Tujia ethnic group in northwest Hunan, and is an important cultural representative of the Tujia ethnic group, which fully reflects the Tujia ethnic group's aesthetic sentiment and national consciousness, honoring ancestors and heroes, worshipping heaven and earth and nature, and revealing the Tujia people's material cultural attributes in a unique way.

2.3 Traditional Inventions

[Eric Hobsbawm argues in *The Invention of Tradition*: "Those 'traditions' which appear or claim to be old are often quite recent in origin, and sometimes invented, often for quite recent purposes, using old materials to build up a new culture. often use old materials to construct a new form of invented tradition for a fairly recent purpose". (Pang Guanqun, 2008) In fact, any traditional culture is not a product of recreation or invention in line with the requirements of the times. It is only that Hobsbawm emphasizes the importance and necessity of "invention" rather than overemphasizing the importance of tradition, which may lose the impetus for innovation.

2.4 Sustainable development of ethnic minorities

On September 25, 2015, the United Nations Sustainable Development Summit was held at the New York headquarters, where the 193 member states of the United Nations formally adopted the 17 Sustainable Development Goals (Sustainable Development Goals), abbreviated as SDGs. The SDGs aim to solve the problems of development in three dimensions, namely, social, economic and environmental, in an integrated way from 2015 to 2030, and to provide a comprehensive solution to the problems of development in three dimensions, namely, social, economic and environmental. environmental dimensions and shift to a sustainable development path. In 2018, the Chinese government formulated the Guiding Opinions on Promoting the Sustainable Development of Rural Tourism, proposing that empowering rural revitalization with traditional handicrafts and boosting the integrated development of culture and tourism with non-genetic inheritance has become a hotspot of current development. In recent years, traditional ethnic culture, natural heritage, environmental protection and other issues have attracted much attention, and such protection is conducive to the characteristics of the

heritage, the integrity of the regional ecology, and more conducive to the sustainable development of Tujia brocade culture and skills. This study applies the theory of sustainable development, combines the research text and SDG objectives to explore how to promote the development of ethnic areas while protecting and inheriting the traditional ethnic culture, so that the culture, ecology and industry of ethnic areas can be developed in a comprehensive, coordinated and sustainable manner.

3. Tujia brocade material culture

Xiangxi belongs to the settlement area of Tujia, which has produced different ethnic cultures and unique art forms. Tujia brocade was born in this land of Xiangxi, and the natural and cultural ecological environment is the root of Tujia brocade culture, which is the material foundation for its production and development.

The development and survival of brocade affects the material and spiritual life of the local people. In the traditional Tujia society, Tujia brocade is the baby's cradle quilt, the bride's dowry, the armor in the pendulum dance performance, the wall hanging in front of the sacrificial hall, which records the historical changes of the Tujia, the ecological environment, the totem movement, the ceremonial life, the marriage and funeral customs, and so on. With the expression of physical refinement, mythological imagination, life scenarios as well as intuitive graphics and text, it plays a social function in the life of the Tujia people, such as decorating for cold weather, transferring affection, symbolizing beauty and religious beliefs, and has the cultural characteristics of graphic abstraction, national representation and inheritance stability. As an important part of Tujia culture, Tujia brocade has gradually formed unique cultural qualities in its long-term development and evolution, and has become the pride of Tujia people's hearts and the symbol of national cultural identity. Its thick historical background and splendid cultural achievements are the summary and enhancement of the Tujia people's experience in production and life for thousands of years, which expresses the deep wisdom and infinite creativity of the Tujia people.

3.1 Inheritance function of Tujia brocade

Xiangxi Tujia is a nation with a long history and splendid culture. Tujia brocade, as a fabric invented by Tujia people in labor production, is widely used in various aspects such as modern home furnishings, clothing and daily necessities, and is an important carrier of Tujia culture. For thousands of years, the unique ecological environment and way of life of the Tujia people have contributed to the creation and evolution of Tujia culture, which is expressed in the Tujia costumes.

Tujia brocade, as an important part of Tujia costumes, is one of the irreplaceable dresses for Tujia rituals, and plays an important role in Tujia men's and women's costumes. It is the carrier and symbol of Tujia costume culture, and carries the inheritance function of Tujia costume culture. The Tujia people do not have words, but the Tujia brocade contains

the cultural psychology of the Tujia people in its own unique way, revealing the cultural deposits of different times. Tujia brocade not only reflects the production and life style of local people in form, but also reflects the wisdom of Tujia people in art form. Tujia brocade weaves beautiful patterns of flowers, birds, fish and insects through the weaving of long "warp threads" and short "weft threads", in which the exaggerated expression often gives the viewer more space for imagination.

The inheritance of Tujia brocade is a matrilineal inheritance based on family blood relationship. In the Tujia brocade, the form of inheritance from generation to generation actually embodies the psychological inheritance of a culture. Tujia brocade is deeply penetrated into people's hearts through various activities in the life of Tujia people, "In the hearts of Tujia people, brocade is not only an ordinary handicraft, but also contains some special concepts which are closely related to the local conditions and customs of Tujia people. The inheritance of skills is the basis for the existence of brocade weaving, while the psychological inheritance, which is expressed in the deep psychological structure of the Tujia people through various customs, festivals, rituals and other major activities, is the core element of the stable inheritance of brocade weaving". (Wang Fang, 2008.)

Figure2:LacheheVillageTujiaMen'sCostumes

Figure3:LacheheVillageTujiaWomen'sCostumes

Source:ZhaohuaChai,May4,2023.

Tujia brocade has become an important symbol of the Tujia culture as it has become more and more closely connected with the life of the Tujia people in the continuous inheritance. For example, Tujia people will definitely give gifts with Tujia brocade, and

brocade is also an indispensable decorative item in traditional festivals and celebrations. Through these customs, Tujia brocade has gradually become the trust of Tujia culture.

3.2 Practical Function of Tujia Brocade

The practical functions of Tujia brocade show a diversified trend, such as daily decoration, covering, sacrificial ceremony, religious symbolism and so on. Among them, the most important and basic function of Tujia brocade is to be used as daily covering face. The core of Tujia brocade is daily covering, and its extension involves all aspects of Tujia people's life.

(1) Daily Covering

Every family in the Tujia ethnic group has a cover made of Tujia brocade, which is generally large in size, thick and sturdy in texture. Tujia people live in the house light is relatively dark, fine pattern can not be seen clearly, so the Tujia brocade pattern bold, strong colors. The production process also distances itself from ordinary fabrics, and it is better to be thick rather than thin, and thick rather than thin, so a bed of Tujia brocade can be used by several generations. Secondly, the children's cover skirt is one of the more special Tujia costumes, which is made of the same wide Tujia brocade strips on three sides of a one-meter-square black cloth or flannel. The cover skirt is generally used as a clothing supplement for Tujia children, and it is a gift that must be given to the little grandchildren when their grandmothers look at the moon. The cover skirt is not only beautiful, but also practical. Usually at home, it is wrapped baby's swaddling clothes, or covered in the baby's nest back cage, never leave the body; go out to play it can also be used as a close to the back of the soft back pockets, used to keep warm, shade. Therefore, the cover skirt has become a must-have item in children's clothing of the Tujia people for thousands of years. This pattern will be used for children's cover skirt implies that Nuo Nuo mother of the two ancestors of its blessing, but also sends the mother hopes that the child's good wishes for healthy growth.

(2) marriage dress

In the Tujia wedding customs, many links are involved in the Tujia brocade. The marriage program of the Tujia people mainly includes courting, betrothal and marriage, which mainly includes courting, sending the day, busy marriage, passing the rite, crying marriage, wearing flower wine, receiving the bride, paying respect to the bride, making

trouble in the new house, honoring the tea, and returning to the door, and so on. Marriage is an important part of the marriage of the Tujia people. First of all, the male side should prepare for the reception of the bride and the gifts, while the female side should prepare for the dowry. When a daughter gets married, no matter rich or poor, she has to prepare a few beds of "Xilan Kapu" soil flower bedding, as well as a complete set of household goods. As a dowry, the Tujia people attach great importance to the "Xilankapu" earth flower cover, which not only shows the economic strength of the female party, but also shows the window of the girl's dexterity, and people tend to weave patterns based on the girl's pattern of how many flowers and colors, the smoothness of the fabric, the degree of sophistication of the matching colors to judge their character and talent. Therefore, many Tujia girls from the age of ten to learn Tujia brocade, in addition to their own weaving Tujia brocade dowry, parents should also try to prepare for their daughters a few beds of Tuhua pavement as a dowry, and marrying the in-laws to accompany the dowry Tuhua pavement of how much and the degree of sophistication of the new daughter-in-law in the family's position in the lineup. Therefore, the earth flower cover has become a special and indispensable item in the marriage customs of the Tujia people.

3) Rituals

In the long precipitation of folk culture, Tujia brocade is permeated with the unique and pure cultural essence of the Tujia people, and contains rich folk meaning. Sacrificial celebrations are mainly a manifestation of mankind's respect, reverence and fear of the supernatural forces that dominate their destiny and the various phenomena in nature. Formal rituals must be held in the Pendulum Hall where the ancestors of the Tujia people, the "Eight Great Kings" and the "King of the Earth", are enshrined, and they are also presided over by the old Tujia priest, the "Tima", who is the unity of God and man. presided over. So in the Youshui basin around the many villages of the Tujia, there are in front of the shrine in their own houses to place a table and chairs, and then set up a piece of Tujia brocade on the table and chairs, swinging hands in front of the Tujia brocade, or around the Tujia brocade to unfold. This piece of Tujia brocade is the most classic "forty-eight hook pattern", at this time it is no longer ordinary brocade quilt surface, but "play" Tujia ancestor "god" or national "Totem" role. Folklore "forty-eight hooks" originated in the Tujia ancestors "Maugus" goddess of sacrifice "grass ancestor", with thatched grass hit the "and The grass mark in the

shape of the character "and", this grass mark is a symbol of the goddess, and later the pattern of the grass mark is woven into the earth brocade, evolved into the "forty-eight hooks", become a symbolic pattern of the protection of God.

The symbolic meaning of this unpredictable pattern pattern has many interpretations in the Tujia, of which "the sun said" is the most representative. Forty-eight hook pattern is the image of the sun, the image of fire, symbolizing the ancestors of the nation, the will of the gods, it is prosperous race, praying for the son to seek prosperity, to drive away filth and evil spirits, disaster Naji, is the ancient Tujia totem worship. Some places even in front of the Pendulum Hall jump Pendulum, but also in front of the altar enshrined in the forty-eight hooks as a god. Tujia brocade forty-eight hooks pattern expressed in this national spirit, is the product of the combination of material culture and spiritual culture of the Tujia people. The image of the sun, whether it is "reproductive faith" or "ancestor worship", has had a profound impact on national reproduction, social progress and cultural development. Historical development has hidden some cultural connotations in some physical form. In the Tujia social environment, which is mainly based on the agricultural economy, the 48 hooks have realized the transcendence of the primitive culture and the self-representation of human beings in the aesthetic creation.

In folk rituals and Sheba Festival activities, the Tujia people also wear brocade, Tujia brocade has become an important link between man and God, they often through totem worship and sacrificial rituals to achieve the interpenetration of man and God, through the totem so that they belong to a powerful image, so as to become a part of the totem, to obtain the super confidence and the power of God. In a sense, the Tujia brocade and its decorations make people become "witches" and get a kind of divine power to strengthen themselves. The contents and decorations of these brocades depict the hard work of the Tujia ancestors, and most of them are related to the legends and totem beliefs of the Tujia people, which can achieve the effects of driving away evils, avoiding disasters, suppressing evils and good luck, and removing the yin and protecting the yang, which is one of the reasons for the unceasing development of the Tujia brocade culture. (Li Jia, 2007)

3.3 Display Function of Tujia Brocade

Today, Tujia brocade is constantly being inherited, protected and developed, and the scale and demand are constantly expanding, brocade artists and masters of arts and crafts

tend to consider the creation of Tujia brocade only from the relatively isolated angle of the performance content, performance connotation and performance materials of Tujia brocade. The display function of Tujia brocade is manifested in the works with cultural connotation and superb skills at the same time, its content and form, the works of framing, combination, and even the final placement of the works, etc., all affect the final aesthetic effect and social effect of the Tujia brocade, and subconsciously affects the Tujia brocade all the time.

The display function of Tujia brocade is not only reflected in the organic combination of color and pattern, but also with the pattern, and the width of the brocade, the use of the appropriate. For example, specifically used as a cover in the baby's cradle Taitaihua, the use of complex small block pattern and delicate color palette, it is in order to adapt to the proportion of its large area to cover the cradle's width and the baby's age characteristics. On the contrary, the pattern is very majestic, very strong color twenty-four hooks, forty-eight hooks, etc., giving a heavy feeling, this pattern is used for the quilt cover in winter. In the pattern design, the designers of the National Craft Factory highlight the characteristics of Tujia brocade with rough lines and evocative images, and around the theme, they organically combine a variety of patterns or shapes together to make the whole pattern interesting.

The display function of Tujia brocade varies according to the display methods of different works, and the social functions produced also vary. Some of them tend to realize the cognitive function of Tujia brocade and improve the public's knowledge of Tujia brocade. Besides, some others tend to realize the humanistic connotation and artistic attainments of the Tujia ethnic group, reflecting the aesthetic function of Tujia brocade.

3.4 Economic Function of Tujia Brocade

The economic function of Tujia brocade is dependent on the specific geographical scope of Tujia people's life, which is difficult to transfer and copy. In a certain sense, Tujia brocade culture is a kind of spatial cultural tradition, because it is gradually nurtured and formed in a relatively stable spatial scope, under the action of various elements such as natural environment and humanistic and social factors, in a fairly long historical period. The formation of this element and mechanism of specificity, not only determines the relative stability of the Tujia brocade, but also determines its economic function is difficult to play

out of its geographical limits. That is to say, a certain region of the Tujia brocade culture is generally difficult as other cultures, across the space, across the region to play its economic function. As we all know, modern science and technology culture can spread and produce great economic effects in the world. Any new technological product can, in principle, be marketed anywhere else without its place of origin and generate economic benefits. Usually only in its specific geographical environment can produce the most effective absorption effect and economic impact, and once they leave the countryside on which they depend, their economic function effect will be rapidly weakened or even disappeared.

Tujia brocade in the process of realizing its economic function, the transformation of the product depends on the unique Tujia brocade itself can not be reproduced "innate" element endowment. It is also because of its "innate" uniqueness and unrepeatability, Tujia brocade has a long history, skillful. This uniqueness makes the Tujia brocade become the most successful local traditional cultural development in the first product. The effective realization of the economic function of the Tujia Brocade, in addition to the market dissemination process may need to use modern technology, the art of its own market competitiveness can not be obtained through the help of science and technology.

4 Traditional reinvention of Tujia brocade

Under the background of "non-heritage" inheritance and protection, many traditional crafts have been revitalized in innovation and invention, which have not only been given new connotation and reborn, but also enhanced the national cultural self-confidence and cultural consciousness. Tujia brocade is the outside world to understand the brand image of the Tujia, mainly brocade tourism cultural and creative product design based on derivative products. As a folk art of Tujia brocade to continue in contemporary times, should be combined with the needs of the moment and aesthetic style, break the barriers between folk crafts and professional art, reorganize, reconstruct and re-create the traditional elements, and then meet the new needs of the new era. Inheritance and innovation of tradition are also the same, and none of them is improved and developed in solving new problems. In the final analysis, history is still chosen and created by the people, and the invention of traditions is only a reflection of the people's demands of the times. Only by

boldly incorporating cultural elements that meet the requirements of the times on the basis of traditions can traditions be passed on from generation to generation.

Figure4: ZhangjiajieMissyTujiabrocadebaseproducts

Source:ZhaohuaChai,May6,2023.

4.1 Digital extraction of patterns

Modern design is mainly the design of patterns, the extraction and arrangement of Tujiabrocade patterns is an essential step in redesign, which is also the process of organizing the elements and re-understanding the patterns. The extraction of pattern can be divided into the extraction of "shape" and the extraction of "color": the extraction of "shape" is mainly carried out in accordance with the skeleton extraction, the extraction of unit shape and the extraction of elements. The extraction of "shape" is mainly carried out according to three parts, namely, skeleton extraction, element extraction, etc. From the skeleton, it is possible to understand the overall layout of the pattern (i.e. the spatial division of the pattern by using the geometrical skeleton forms such as rhombus, chevron, composite shape, etc.), from the unit shape, it is possible to understand the combination of elements and the combination of elements (i.e. the combination of symmetry, arrangement, rotation, etc.), and from a single element, it is possible to understand the way of patterning of the subject matter (i.e. the way of abstraction of the natural form and the symbolic processing), and it is possible to understand the different "The extraction of "color" is mainly to extract the way of color matching, and to make a good color scale according to the order of base color, primary color, main color, accompanying color and accent color. The traditional graphics to digitize the way of decomposition records, can be more convenient to

reconstruct and create patterns, more intuitive brocade elements fused in the creation of modern products.

4.2 Combine with fashion trend

Today's home textile design needs to pay attention to the trend of fashion trends, home textile industry exhibitions around the world will generally be on the annual home textile trends for the thematic release, including popular colors, popular patterns, popular fabrics and so on. China National Textile Association will also be predicted every year from the theme, popular elements, popular patterns and so on, and then launched the domestic home textile trends, in line with international standards at the same time with national characteristics. Tujia brocade in the innovative design should be combined with the current trend, its application in home textile pattern feasibility analysis, including the grasp of national identity and regional characteristics, the traditional pattern and modeling of the generalization and refinement, the innovation of the process to expand the new technology and new materials on the pattern elements and the creativity of the process and so on.

4.3 Grafting and integration of multiple elements

The traditional Tujia brocade is a symbol of the wisdom of the Tujia ethnic group that has been changed through historical development for thousands of years, and it is the identification symbol and sign of the Tujia ethnic group. The fusion of Silankapu and modern furniture products enables the fabric-to-fabric transformation to maximize the retention of the original characteristics of the pattern. Modern products are the carriers of spreading cultural symbols, and the two can be intertwined to produce a symbiotic and harmonious relationship, which is not only a manifestation of inheritance and development, but also a way for the traditional Tujia brocade "Xilankapu" to be better integrated and innovated through the modern design form.

Traditional culture is a product invented to meet the requirements of the times. In the current cultural tourism fever, "non-heritage" heritage and protection of the background of the times, many traditional cultures in the innovation was given a new era of connotation and rebirth, thus enhancing the national cultural confidence, and promote the sustainable development of economic and social. At the same time, there also exists excessive commercialized use of traditional culture, leading to vulgarization, homogenization, fragmentation and other evils of traditional culture. The invention of tradition in the context

of the new era must be in line with the requirements of the development of productive forces, absorb foreign excellent culture, contribute to the synergy of different social strata, respect the principle of the people's subjectivity, and meet the needs of the general public for a better life.

The redesign of Tujia Brocade, collecting and organizing regional traditional folk handicraft cultural resources, exploring its protection and inheritance, design innovation and sustainable development in the context of globalization, is a research hotspot of global intangible cultural heritage. To promote the sustainable development of Tujia Brocade, in addition to extracting cultural elements from traditional folk crafts, it is also necessary to jump out of the limitations of traditional crafts and explore the relationship between Tujia Brocade and modern society to satisfy the people's needs for a better life. Designers should firstly absorb the available nutrients from the Tujia brocade and inherit its "cultural genes" such as the thinking of making things, craftsmanship, technical norms, patterns, color schemes and technical characteristics. Then we need to learn modern design concepts, forms, fashion, market and the aesthetic laws of the contemporary urban population, so that the redesign works of Tujia brocade have national characteristics and the temperament of the times.

5.Sustainable development strategy of Tujia Brocade

In recent years, after the Chinese government has introduced a series of relevant cultural protection policies, Tujia brocade is facing many challenges and threats due to the impact of modern industrialization and cultural changes. The sustainable development of Tujia brocade is explored in order to protect and pass on this precious cultural heritage, while promoting its innovation and adaptation to the needs of modern society. As a concept of "cultural heritage", it is the most important component of traditional Chinese culture and national identity. The enhancement of the local economy is not only closely related to the innovation and development of local traditional culture, but also promotes the further development of the comprehensive strength of the national economy.

Figure5 2023LongshanCountyFirstTourismDevelopmentConferenceandthe8thChina-LongshanShebaDay

Source:ZhaohuaChai,May5,2023.

Therefore, we should all the more "non-heritage" culture multi-industry integration, so that the local traditional culture really produce certain economic benefits, firmly grasp the "non-heritage" industry's sustainable development direction, further expand the local non-heritage culture popularity, and constantly improve and meet the spiritual and cultural needs of the general public. Meet the spiritual and cultural needs of the people. At the same time, better promote the development of local economic and cultural industries, cultivate more non-heritage bearers to drive and promote employment, diversified realization of the value of local non-heritage culture. In this way, not only can enhance the development of national economic and cultural soft power, but also better promote the growth of the local economy, more conducive to the protection, development and inheritance of traditional culture. The following are several key elements to promote the sustainable development of Tujia brocade weaving skills:

5.1. traditional skills inheritance: the core of Tujia brocade weaving is the traditional brocade weaving skills, and these skills should be inherited and protected. We should train the younger generation of brocade masters, establish learning institutions for brocade skills, and ensure the inheritance of this skill through master-disciple inheritance and school education.

5.2 Cultural protection and recognition: As an intangible cultural heritage, Tujia brocade weaving should be protected and recognized by the government and society. The protection of Tujia brocade should be strengthened through the formulation of relevant

laws, regulations and policies, including the restoration of old brocades and the establishment of brocade museums.

5.3 Innovative design and market development: In the modern market, Tujia brocade needs to be injected with innovative elements to adapt to consumers' needs and aesthetic concepts. It can cooperate with designers and artists to combine traditional brocade weaving techniques with modern design to create novel products. At the same time, it actively explores the market and pushes the Tujia brocade products to the domestic and international markets to increase their popularity and market share.

5.4 Cultural tourism and experiential marketing: Utilizing the uniqueness and cultural connotation of Tujia brocade weaving, develop related cultural tourism projects and experiential marketing activities. Brocade villages and cultural creativity parks can be established to attract tourists to visit, learn and buy Tujia brocade products and promote the development of Tujia brocade.

5.5 Education and research support: Strengthen research and education support for Tujia brocade and cultivate professionals in related fields. Offer relevant courses and training sessions, and provide opportunities for interested people to learn the history, techniques and culture of Tujia brocade in order to promote the inheritance and innovation of Tujia brocade.

Through the above efforts, the Tujia brocade weaving technique can realize sustainable development, maintain its traditional uniqueness and value, and integrate with the modern society and market to bring economic, cultural and social benefits to the Tujia ethnic group and the whole society.

6. Conclusion

To sum up, under the development background of economic globalization and social modernization, Tujia brocade, as a form of traditional culture and art, faces the double challenge of cultural inheritance and innovation. Today, when cultural tourism has become a policy guide, industrial concern and social expectation, as a handicraft intangible cultural heritage, it has the characteristics of locality, ethnicity, economy and culture, and has a natural connection with tourism. In the process of practice, Tujia brocade has been deeply

branded with tourism, and has become a highly influential tourist handicraft and an indispensable cultural symbol in the performance of tourist festivals in the Tujia region.

7. Recommendations

This study can be used as a model to inject innovative elements into the traditional basis of Tujia brocade to improve its quality, function and market competitiveness, in order to realize the goal of its cultural inheritance and innovative development, so that the product carries cultural memories and the tourism fuels cultural dissemination. The characteristics and connotations of culture, grasp the key to the integration of culture and tourism, so as to assess the standard and efficiency of handicraft skills as cultural resources, cultural and creative products, and tourism industry innovation and development, in order to let the national skills blossom everywhere, and really let the cultural memory flow far and wide, so as to promote the sustainable development of promoting the Tujia brocade.

REFERENCE

- Zhao Yi. Brocade [M]. Beijing: China Society Press, 2008:1-5.
- Tian Ming. Tujia brocade [M]. Beijing: Xueyuan Publishing House, 2008.
- Ran Hongfang. Symbols of the Nation: Research on the Cultural Heritage of Tujia Brocade [M]. Beijing: China Social Science Press, 2017.
- Xu M, Wang M-A. Material culture and contemporary daily life changes [M]. Beijing: Peking University Press, 2018: 12-13.
- Ran Hongfang. The cultural ecology of Tujia brocade and its craft characteristics--Taking Yejiashai as an example [J]. Journal of Hubei Institute of Nationalities: Philosophy and Social Science Edition, 2008, 26(2): 51-54.
- Tian Shaoxu. A preliminary study of Tujia brocade patterns [J]. Journal of the Central Institute for Nationalities, 1989(2): 90-93.
- Liu Renmin, Silankapu [J]. Chinese Ethnicity, 1980(9): 1.
- Min Cong. Costume Craft of Minorities [J], Chinese Ethnicity, 1981(11): 40-43.
- Wu Zhengzang. The aesthetic value of Silankapu [J]. Journal of Exi University: Social Science Edition, 1987(7): 14-19.

- Gan Maohua. Aesthetic Interest in Tujia Folklore[J], Journal of Hubei Institute of Nationalities:Philosophy and Social Science Edition, 1993(1):19.
- Wang Weiyi. Folk Craft Research and Development Issues [J]. Decoration, 1994(3):49-51.
- Huang Boquan. Study on the Changes of Tujia Folk Crafts[J]. Journal of Central South University for Nationalities: Humanities and Social Sciences Edition, 2007(1):26-31.
- Yin Wenyu. Reflections on the Development of Tourism in Poor Ethnic Mountainous Areas [J]. Ethnic Forum, 1996(2):31-32.
- E. Hobsbawm, T. Lange. The Invention of Tradition [M]. Gu Hang, Pang Guanqun, Translation. Nanjing: Yilin Publishing House, 2008.
- Wang F. Research on the Educational Function of Tujia Brocade Craft Inheritance [J]. Chongqing: Southwest University, 2008.
- Li Jia. A Brief Analysis of the Cultural Characteristics of Tujia "Silankappu"[J]. Journal of Central South University for Nationalities, 2007(5):75-78.
- Ma Zhen. The Impact of Tourism on the Inheritance of Intangible Cultural Heritage of Tujia Skills--The Case of Tujia Brocade "Silankappu" [J]. Journal of Central South University for Nationalities (Humanities and Social Sciences Edition),2014(3):26.

New Community "Oil Painting Group in Baoding, China: The Construction of a Community of Practice under the perspective of sustainable development

Fan Xiaolei¹

Abstracts

This thesis takes the "New Community" oil painting group in Baoding, China, as a research text, and studies the construction method of the group from the perspective of sustainable development and on the basis of the three-factor determinism of Dana's philosophy of art. Through analysing the factors of the group's construction and interpreting the themes of its artworks, the study explores the path of its sustainable development and cultural inheritance. This study used in-depth interviews, documentary and image analyses to gather detailed information about the group's community of practice construction. Their efforts and achievements in sustainability were analysed. It was found that this group is concerned with the function of place, aesthetics, and the generative and interdependent relationship between humans and nature, and utilises the value and impact of the community of practice to create art spaces, improve the urban cultural environment and achieve sustainable development.

Keywords: oil painting community, sustainable development, community of practice, construction

1. Introduction:

According to a report by the World Health Organisation, with the adoption of the 2030 Agenda for Sustainable Development, the importance of sustainable development has been recognised worldwide. At the art level, the awareness of sustainable development has also gradually increased, emphasising the encounter and symbiosis between humanity and nature, which requires all forces to develop together.

As an important form of artistic expression, oil painting plays an important role in artistic development. In the process of social progress and development, artists in the

¹ Doctoral Student, Fine and Applied Art Research and Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Maharakham University

Baoding area of China have gradually formed a unique group of oil paintings, known as the "New Community". Through the use of colours and image metaphors, they express the changes in natural scenery, human life and urban development, as well as the relationship between human beings and nature, in order to arouse people's attention and action towards sustainable development.

1.1 Reasons for the research question:

Through this thesis, we will comprehensively understand the formation and development process of the "New Community" oil painting group in Baoding, China, and explore how to create works of art with modern significance and concepts based on traditional culture, ecological environment, and the current situation of existence.

It enriches the social science research on community building and sustainable development of art practice, and provides new research directions and ideas for scholars in related fields.

1.2 Construction of the research object:

In the perspective of critics, this group can sink their hearts into communication and creation, and their works have made outstanding achievements in national important exhibitions and have certain representativeness, which has become a kind of social "phenomenon", and the authoritative critic Mr Shui Tianzhong called this "phenomenon" as "Baoding Phenomenon". Mr. Shui Tianzhong, an authoritative critic, called this "phenomenon" the "Baoding phenomenon", which is worthy of scholars to find out in-depth excavation, analysis and research. Table 1 shows the basic information of the members of this group obtained through field interviews. If people want to understand art works, artists and art groups, they must analyse and study them in terms of the correct background of the times, the spirit of the times and the regional customs. This is fundamental to art research (Danner, 2018).

Table 1 Information on members of the oil painting community in the "new community" of Baoding, China.

Source: Compiled in this study

Name	birthplace	date of birth	graduate school	work unit	Major achievements (as of 1998)
Zhao Wenhua	Neimenggu	1955	Inner Mongolia Normal University	Hebei Arts and Crafts School	The Sixth National Fine Arts Exhibition, China Oil Painting Biennale, The Eighth National Fine Arts Exhibition, etc.
Qi Mengguan	Neimenggu	1963	Inner Mongolia Normal University	Baoding Normal College	China Oil Painting Biennale (Academy Award), China Oil Painting Annual Exhibition (Silver Medal Award), etc.
Ming Jing	Baoding	1960	Tianjin Academy of Fine Arts	Hebei Arts and Crafts School	China Oil Painting Biennale, The Eighth National Art Exhibition, The Second China Oil Painting Exhibition, etc.
Xu Xiaoyan	Chengde	1960	Hebei Normal University	Baoding Normal College	China Oil Painting Art Exhibition, China Oil Painting Biennale (Academy Award), etc.
Lu Chenggan	Tangshan	1958	Hebei Normal University	Hebei Arts and Crafts School	China Oil Painting Biennale, The 8th National Art Exhibition, China Art

Ma Lin	Baoding	1964	Hebei Arts and Crafts School	Hebei Arts and Crafts School	92 China Oil Painting Art Exhibition (Outstanding Work Award), China Oil Painting Biennale (Academic Award), The Eighth National Art Exhibition of Outstanding Works, etc.
Hu Guohui	Shijiazhuang	1960	Hebei Normal University	Baoding Normal College	Youth Oil Painting Invitational Exhibition, New Figurative Nine Oil Painting Exhibition, etc.
Liu Hongwei	Beijing	1965	Hebei Normal University	Hebei Arts and Crafts School	The First Annual Exhibition of Chinese Oil Painting, The First Biennial Exhibition of Chinese Oil Painting, etc.

1.2.1 Geographical factors

Geography is an important factor influencing the cultural identity of human beings. Where one comes from and where one currently lives are two of the most important facts for anyone. Place may be a central dimension of personal identity. The place where one has lived, and the appearance, history and cultural attributes associated with it, limit and determine what one sees and knows. Undoubtedly, an artist's geographical history influences the appearance and meaning of his or her art (Kuang, 2012). Baoding has a long history and rich culture, and a favourable geographical location (Figure 1). Baoding's proximity to Beijing (about 160 kilometres) and its convenient transport allows it to quickly learn about art developments and cutting-edge information happening in Beijing, and to participate in art events in Beijing and art exhibitions at home and abroad. Not only do they broaden their horizons and improve their aesthetic perception, but at the same time, they can return to their studio in Baoding to create art in peace and quiet, free from outside interference, and maintain a relatively independent creative state.

Figure 1 Geographic location of Baoding

Source: Baidu Map

Bourdieu once wrote in his book that in order to better understand the intricate relationships between Art and people or to explain a certain social phenomenon, it is not possible to fully understand and analyse it by merely focusing on what people say and what happens. What is really necessary, however, is to examine the social space embedded in the events (phenomena) that occur (Lin Yunke, 2018). "The members of the "New Community" oil painting group are teachers at the Hebei School of Arts and Crafts and Baoding Normal College, engaged in oil painting teaching and creation. The distance between the two schools is 200-300 metres, which facilitates the exchange and communication of artistic ideas and creates more interactions in daily life, deepening each other's emotions and mutual understanding. Due to the impact of work-related population mobility on people's associations with places, Nobbschütz believes that these "wanderers" are able to take things as they come, learn about the places they live in through their habitats, and ultimately identify with the structure of the local place (Yang, 2013).

1.2.2 Factors in the context of the times

The 1990s was a period of comprehensive development of the market economy, and fine art, like other forms of social ideology, was built on the economic foundation of the era in which it was created, and also determined the content of art creation and the developmental attributes of the group in each period (Wang Hongjian and Yuan

Bao'lin, 2011). Beijing, as the capital city, was the centre of politics, culture and economy, which spurred the development of contemporary art in China and became a focal point. As galleries did not emerge, auction houses became the institutions of the time to promote the art market and to excavate and discover artists.

In 1994 Guardian Auctions established the first specialised oil painting section in China, which continued into the early 20th century. Stimulated by the continuous development of the art market, countless freelance artists with dreams flocked to Beijing, and the "Yuanmingyuan Painter's Village" and the "Songzhuang Painter's Village" became the gathering place for contemporary freelance artists, generating art groups with great influence on contemporary art (Scandalous Art, Vulgar Art, New Generation, etc.), which undoubtedly pushed the "New Community" to Baoding. The "Yuanmingyuan Painter's Village" and "Songzhuang Painter's Village" have become the gathering place for contemporary free artists, and have produced art groups that have a great influence on contemporary art (Punk Art, Vulgaria, New Generation, etc.), which undoubtedly pushed for the establishment of the "New Community" oil painting group in Baoding.

1.2.3 The factor of race

This paper focuses on the contribution of the "identity" of group members to the emergence of "new community" groups, where the equivalence of identities is an important factor in the construction of the group. The creation of group identity at the level of society and the art world is also a reflection of individual identity. Since primitive society, human beings have been living in groups, and the state of human existence in modern society is also a combination of groups of various classes. Groups are fundamental to human survival and development, and they provide their members with emotional support and value embodiment, so that members of a group can transform their identities generated within the group into a part of their own selves, and through the influence of the group and the embodiment of its social value, they can gain a sense of identity, satisfaction and pride (Zhao Yu). satisfaction and pride (Zhao Yufang, 2017). Four members of the "New Community" oil painting group graduated from Hebei Normal University and two from Inner Mongolia Normal University, sharing the same educational background and the same teacher-teacher relationship. They are all teachers, teaching in Hebei Arts and Crafts School and Baoding Normal College respectively, with the same professional level, obvious creative style, and have won important awards in the country, with the same status and position, close communication in life, and with common hobbies and ideals, so it is only natural to be able to form a group.

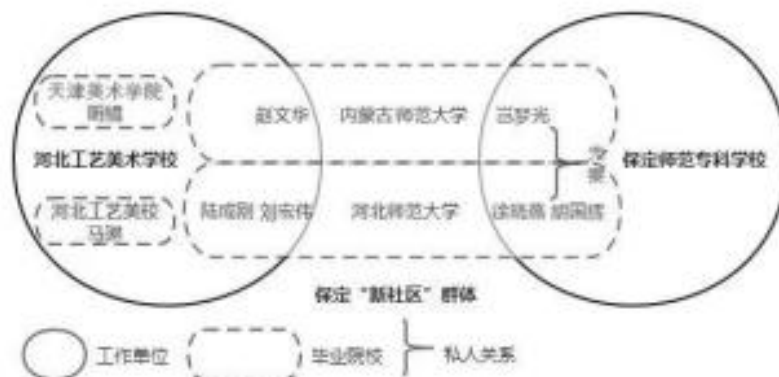

Figure 2: Group membership of the "new community" of oil paintings in Baoding, China.

Source: Compiled in this study

1.3 Sustainability of the oil paintings of the "new community" groups

As shown in Figure 3, the styles of the group's works can be summarised as follows: abstract expression, focusing on the overall composition of the picture and the expression of the sense of form, and poetic writing in grey and bright tones. Figurative expression, using figurative expressive painting language to depict real nature to express inner emotions, focusing on the vastness and profoundness of nature and the earth, and embodying the tolerance of the earth's "mother's love" through the physical expression of devastation. Surrealistic expression, through the combination of time and space dislocation, expresses the relationship between nature and humanity in a realistic way, and expresses how to look at the external world and its personal relationship from a child's point of view.

They differ in the use of artistic language, the selection of content, and the expression of style, but the spirituality they contain is indeed the same. Chinese philosophy focuses on wholeness, and holistic thinking is the unity of intuitive thinking and dialectical thinking. The two schools of Confucianism and Taoism, as the fundamentals of Chinese philosophy, emphasise both the observation of all things in the world and the universe through the method of intuitive thinking and the unity of the two by using the dialectical method of thinking to understand the harmony and antagonism in different styles (Zhang Dai and Cheng Yishan, 2015). In elaborating the harmony and unity of all things in nature, the balance of ecology, the state of human existence, and the relationship between human

beings and society in different expressions, it continues the theme of sustainable development and the inheritance of culture.

2. Findings and Discussion

Through Dana's three-factor determinism research on the construction of the "new community" oil painting group in Baoding, China, it is found that they have made certain achievements in the maintenance and innovation of traditional oil painting art, environmental concern and community cultural integration. The artists began to think about how to convey the concept of sustainable development through their artworks. And through their works, they conveyed thoughts about living space, social relations and cultural heritage, calling on the audience to pay attention to and think about the problems facing contemporary society. The results of this study provide a theoretical basis and practical experience for the sustainable development of art practice communities, and offer useful reference and analyses for the construction and artistic development of practice communities in other regions.

However, artworks may only be noticed by a small number of people, and their impact is narrow and short-lived. The art "space-making" approach provides an opportunity for the public to interact with the art materials, experience them hands-on, and communicate with the art and the artist for a longer period of time. It creates a deep relationship between the artist, the residents and the place. Through art exhibitions and art education activities, it improves the cultural atmosphere of the

community and promotes the spiritual and cultural life of the community residents, thus promoting the sustainable development of community practice. As a contemporary cultural phenomenon in which art takes the initiative to communicate and dialogue with society, "art in the community" often enters society with a strong and distinctive attitude of introspection and critical consciousness (Lisa Zhao, 2021). Efforts are made to achieve sustainable development of the community of practice. As shown in Table 2, six art galleries (two of which are in the community) and six groups of painters have been established in the Baoding area under the influence of this oil painting group. The "New Community" oil painting group salon exhibition in Baoding was established and is held twice a year (spring and autumn salons), using web links for publicity and promotion, and the publication of a catalogue of paintings, among other measures, to attract crowds, expand

its influence, and promote the development of the community of practice. From conception to implementation, community art projects are usually based on the local characteristics of the region, such as local customs, history, language and beliefs, and are integrated with its geographic characteristics, finding a way to develop in a bottom-up manner with both local and global perspectives. From a professional perspective, the artists have cooperated innovatively with the modern public cultural service system, spreading a new aesthetics and art based on the quality of life (Sun Lei, 2022).

galleries	name (of a thing)	characteristic	Established	show
	Xushui Art Museum	state-run	2023	2023 Baoding Youth Art Exhibition
	Baoding Qun Art Museum Art Gallery	state-run	2021	Celebration of the 100th anniversary of the founding of the Communist Party of China Baoding City Youth Art Works Exhibition and more than 20 other
	Lujiazui Art Museum	privately run (i.e. by a	2018	Southbound and Northbound National
		company, not the state)		Youth Art Exhibition, China-US Contrast Painting Exhibition and more than 50 other exhibitions
	Kamiya Museum of Art	state-run	2017	Contemporary masters invitational exhibition, Baoding deceased contemporary masters fifteen people exhibition, more than 30 shows

	Jingnan Bao Yi Art Museum	privately run (i.e. by a company, not the state)	2014	More than 80 exhibitions including "Reactor" Rong Yi International Art Exhibition and Cone of Light Cone Art Exhibition.
	Central China Art Museum	privately run (i.e. by a company, not the state)	2014	Contemporary famous painters exhibition, Yanzhao Treasure Hebei Province Arts and Crafts Exhibition and more than 100 other exhibitions.
arts community	Union of Painters of the "Post-New Neighbourhood"	NGO	2015	More than 20 exhibitions, including the annual exhibition of the "Post-New Community" Painters' Union and the exhibition of small oil paintings.
	Baoding Young Artists Association	NGO	2015	More than 20 exhibitions including Baoding Youth Art Exhibition
	Jingxiu District Artists Association	NGO	2017	More than 10 exhibitions held
	Lianchi District Artists' Association	NGO	2017	More than 10 exhibitions held
	Baoding Women Painters Association	NGO	2018	5 exhibitions held
	Gaoxin District	NGO	2020	3 exhibitions held

Table 2 Art galleries and groups of painters established, 2014-2023

Source: Compiled in this study

3. Research recommendations

3.1 Establishment of a communication platform: With the development and application of network technology, create a distributed community of practice so that artists can break through geographical constraints and share their works, experiences and creative ideas more conveniently, and promote artistic exchanges.

3.2 Establishment of a protection mechanism for artists: through the establishment of a system for the protection of works of art and intellectual property rights, the creative achievements and rights and interests of artists will be protected, so that they can engage in artistic creation with greater peace of mind, and a favourable environment and conditions will be provided for the sustainable development of the community of practice.

3.3 Strengthen international exchanges: Promote exchanges and cooperation with the international art world, organise international artists' residency programmes, exhibitions and other activities, and enhance the international influence of oil painting groups in the Baoding region.

References

- Fu,Lei (Translation). (2018). *Philosophy of art (Dana)*. People's Literature Publishing House.
- Kuang, Yao.(Translation). (2012). *Themes in Contemporary Art-Visual Art after 1980 (Mike Daniels)*. Jiangsu Phoenix Art Publishing House.
- Lin,Yunke .(Translation). (2018). *Bourdieu: key concepts*. Chongqing University Press.
- Wang, Hongjian and Yuan, Baolin .(2011). *Introduction to Fine Arts*. Higher Education Press.
- Yang, Zongheng. (2013). *From space to place [D]*. Chongqing University. [6] Zhang, Daishan and Cheng, Yishan .(2015). *The Spirit of Chinese Culture*. Peking University Press.
- Zhao,Lisha.(2021). *Intervening and Reinventing Participatory Art in the Public Sphere [J]*. *Public Art*. 03. 08-109.
- Zhao, Yufang .(2017). *The effect of group identity on individuals. Psychological techniques and applications*,5(5).

การนำเสนอแบบโปสเตอร์
Poster Presentation

การประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
จังหวัดอุดรธานี

The Construct a Sacred Space in Fon Buang Suang Krom Luang Prachaksinlapakhom
Udon Thani Province

ศุภกร ฉลองภาค¹ ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ²

Supakorn Chalongpak Pattamawadee Chansuwan

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี เป็นการศึกษาจากเอกสารและภาคสนาม โดยใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ ผู้รู้จำนวน 7 คน ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ผู้ให้ข้อมูลทั่วไปจำนวน 20 คน แล้วนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย พื้นที่ทางสังคม เป็นพื้นที่สาธารณะ ที่มีความเป็นท้องถิ่นที่ ซึ่งเข้าถึงได้ และมีกระบวนการสร้างที่มีส่วนร่วม ในการพัฒนาและกำหนดพื้นที่สาธารณะ ด้วยการสร้างความเชื่ออันเป็นจุดศรัทธาของอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ตั้งอยู่กลางเมืองอุดรธานี การเกิดพื้นที่อนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม เป็นพื้นที่ทางกายภาพของชุมชน โดยปริณทผลของความศักดิ์สิทธิ์ ที่เป็นการนำเอาเวลาในอดีตมาปรากฏผ่านพื้นที่เฉพาะได้อย่างทันทีเป็นเวลาที่ถูกลำดับผ่านพื้นที่เฉพาะของอนุสาวรีย์ที่แทรกอยู่บนพื้นที่ใจกลางเมือง อาจทำให้เกิดการลำดับเวลาอดีตเหล่านั้นเชื่อมต่อกับปัจจุบันว่าเป็นบุคคลที่ปรากฏตัวอยู่ในอดีตของพื้นที่ความทรงจำท้องถิ่น ซึ่งต้องอาศัยวาทกรรมทางประวัติศาสตร์ ในสังคม พื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี ได้กลายเป็นเครื่องอีสานผูกโยงความเชื่อ ความสามัคคี ของประชาชนกับพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงนาฏกรรมที่ปฏิบัติจนเป็นประจำทุกปี และเริ่มขยายขอบเขต จำนวน และพื้นที่กว้างขึ้น จนเกิดกระแสนิยมของการฟ้อนบวงสรวงเกือบทุกจังหวัดในภาคอีสานทั้งแสดงออกให้เห็นความเข้มแข็งของชุมชนความสามัคคีปรองดองอีกด้วย

คำสำคัญ : การประกอบสร้าง, พื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์, ฟ้อนบวงสรวง

¹ สาขาวิชาการวิจัยและสร้างสรรค์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม Fine and Applied Arts Research And Creation, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science , Mahasarakham University

² สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์วัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม Department of Performing Arts, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science , Mahasarakham University

Abstract

This research study by The Construct a Sacred Space in Fon Buang Suang Krom Luang Prachaksinlapa khom Udon Thani Province. purposeful To study the construction of the sacred ritual space in the sacrifice of Krom Luang Prachaksinlapakhom Udon Thani Province. It is a documentary and field study. By using observation form, interview form, 5 knowledgeable people, 4 experts, 20 general informants, then presented the research results by descriptive analytical method.

Research results social area it's a public space with a locality accessible and have a participatory building process in the development and designation of public spaces. with the creation of faith as the point of faith of Krom Luang Prachaksinlapakhom Monument located in the middle of Udon Thani city. The birth of Krom Luang Prachaksinlapakhom Monument. It is the physical space of the community. by the realm of holiness It brings the time in the past to appear immediately through a specific area as time is sequenced through a specific area of the monument inserted in the central area. May cause those past timelines to connect to the present as persons who appeared in the past of the local memory space. May cause those past timelines to connect to the present as persons who appeared in the past of the local memory space. which requires historical discourse in society, sacred ritual space in Fon Buang Suang Krom Luang Prachaksinlapakhom Udon Thani Province has become a weaving machine Connecting the faith and unity of the people with the sacred area Including the dance that is practiced until it is an annual tradition And began to expand the scope, number and area wider. until the popularity of worship dances in almost every province in the Northeast Sacrifice dance therefore does not perform the role of a dramatic act that is a representation of faith only. But it is also a representation of a good "culture" that shows the strength of the community. unity and reconciliation as well.

Keyword : Construct, Sacred Space, Fon Buang Suang

บทนำ

การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์เมื่อต้องบุกเบิกพื้นที่ใหม่ จำต้องอยู่ รวมกันเป็นกลุ่ม เพราะมีความกลัว และเพื่อการอยู่รอดและสร้างสรรค์ กำหนดผู้นำหลายระดับ หลายประเภทที่เกาะเกี่ยวกันโดยธรรมชาติใน ลักษณะเครือข่ายทางสังคมอยู่แล้ว มาร่วมกันสร้างก็เกิดความสำเร็จ หากท้องถิ่นใดมีเครือข่ายทางสังคมใน ลักษณะสายสัมพันธ์ที่มีคุณภาพก็จะเป็นชุมชนท้องถิ่นที่เข้มแข็งและเจริญก้าวหน้า การทำให้สายสัมพันธ์ ทางสังคมมีความมั่นคงและมีคุณภาพได้นั้น ต้องมีปัจจัยและองค์ประกอบสำคัญ (Lefebvre H., 1991) เช่น มีระบบความเชื่อร่วมกันมีความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันหรือวัฒนธรรมเดียวกัน ในการศึกษา “พื้นที่” ช่วยให้เรามองเห็นนาฏกรรมพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในมิติที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และยังเป็นวิธี การศึกษาพื้นที่ และต่อยอดในการศึกษา ทำความเข้าใจในพื้นที่อื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ก่อนเกิดเป็นพื้นที่ของ ประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์ของอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

พ็อนบวงสรวง คือ การพ็อนรำที่ปรากฏในพิธีกรรมเพื่อการสักการะสังเวท โดยจุดประสงค์ของการ บวงสรวงมีมากมายหลายข้อ ซึ่งก็แล้วแต่ความเชื่อและศรัทธาเช่น การพ็อนบวงสรวงในศาสนาพราหมณ์- ฮินดู ซึ่งเป็นต้นเค้าของการพ็อนบวงสรวงที่สำคัญ เนื่องจากความเชื่อในเรื่องเทพเจ้าของศาสนาพราหมณ์ ฮินดูนั้นในคัมภีร์พระเวท ได้กล่าวถึงการพ็อนไว้หลายครั้ง เช่น การยกย่องพระศิวะในการเป็นราชาแห่งการ พ็อนรำ คือ ศิวะนาฏราช เป็นต้น โดยการพ็อนรำนั้นยังสามารถใช้เป็นเครื่องล่อหลอกมาร หรืออสูรให้ หลงไหล และถูกฝ่ายเทพะกำจัดไปในที่สุด (Geertz Clifford, 1973 : n.p.) การประกอบพิธีกรรมเหล่านี้ ล้วนเกิดจากความเชื่อและศรัทธาในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่าจะสามารถดลบันดาลให้ตนเองและครอบครัวประสบแต่ ความสุขและหากไม่ประกอบพิธีกรรมการบวงสรวงเหล่านี้แล้วครอบครัว และสังคมอาจจะได้รับผลร้ายอัน เนื่องมาจากความไม่พึงพอใจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายเหล่านั้นได้จึงมีการสร้างสรรค์นาฏกรรม หรือ นาฏย ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้ในการบวงสรวงเฉพาะแต่ละท้องถิ่น

ประเพณีพ็อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ณ ทุกวันที่ 18 มกราคม ของทุกปีเป็นประเพณี ที่ชาวเมืองอุดรธานี ได้กระทำมาเป็นประจำนับได้กว่า 40 ปีมาแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 – 2523 ช่วงที่ 2 ปีพ.ศ. 2524 – 2535 ช่วงที่ 3 ปีพ.ศ. 2536-ยุคปัจจุบัน พัฒนาการ ของการพ็อนบวงสรวงเกิดจากความศรัทธาและนับถือและเพื่อแสดงความกตัญญูต่อองค์ผู้ก่อตั้งเมือง อุดรธานี กับความเชื่อว่าการพ็อนรำเป็นการปฏิบัติเพื่อสื่อถึงความนอบน้อมนับถือและความสามัคคีที่จะ เกิดความเป็นสิริมงคลแก่บ้านเมืองและแก่ผู้พ็อนรำ รวมไปถึงประชากรที่อาศัยอยู่จังหวัดอุดรธานี ชาว จังหวัดอุดรธานีรวมไปถึงภาครัฐ จึงสร้างการแสดงพลังแห่งศรัทธา ด้วยการพ็อนรำเป็นส่วนหนึ่งของ กิจกรรม “วันที่ระลึกการก่อตั้งเมืองอุดรธานี” เป็นวาระการเฉลิมฉลองแห่งความภาคภูมิใจ ในความ เจริญรุ่งเรืองของจังหวัดอุดรธานี เพื่อน้อมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณของพลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม หลวงประจักษ์ศิลปาคม พระผู้ทรงเลื่อมพิจารณาชัยภูมิอันเหมาะสม ณ บ้านหมากแข้งในเวลานั้น เป็น รากฐานมั่นคงแห่งเมืองอุดรธานี การพ็อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ได้กลายเป็นงานประจำปี

ของจังหวัดอุดรธานี นอกจากจะเป็นที่ภูมิใจของชาวอุดรธานีแล้ว ประเพณีฟ้อนบวงสรวงยังได้ส่งอิทธิพลไปยังอำเภอต่าง ๆ ให้มีกิจกรรมในลักษณะการฟ้อนบวงสรวงอีกหลายแห่ง เช่นที่ อำเภอประจักษ์ศิลปาคม ประชาชนได้ร่วมมือกัน สร้างอนุสาวรีย์และจัดการฟ้อนบวงสรวงประจำปีในลักษณะที่คล้ายกับส่วนของจังหวัด และในช่วงหลายปีที่ผ่านมา การฟ้อนบวงสรวง ในลักษณะการนำประชากรจำนวนมากมาร่วมฟ้อนในงานครบรอบการก่อตั้งจังหวัดต่าง ๆ ได้มีการกล่าวอ้างถึงจังหวัด อุดรธานีว่าเป็นต้นแบบในการจัดงาน (ธวัชรธน์ หนูแก้ว และไกรฤกษ์ ศิลาคม, 2558 : 4-11)

ดังนั้นการฟ้อนบวงสรวงล้วนเกิดจากแรงศรัทธา และพลังจากการร่วมมือกันของชาวเมืองอุดรธานี เพื่อให้มีพิธีกรรมเกิดขึ้นในครั้งแรก ณ ที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ฯ ขึ้น ในบริเวณทุ่งศรีเมือง นับเป็นการรวมตัวกันของมหามวลชนชาวเมืองอุดรธานีและมีหน่วยงานทางภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนอย่างเป็นทางการ ที่มีประชาชนมาร่วมฟ้อนบวงสรวงเป็นจำนวนมาก ซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์ในทางนาฏศิลป์ยุคใหม่ ที่ปรากฏวิทยากรในทางสังคมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานในครั้งนี ประเพณีฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมเป็นกระบวนการนิยมของการฟ้อนเพื่อถวายสักการะหรือการแสดงเคารพ และเป็นการนำเอานาฏศิลป์มาเป็นตัวเชื่อมระหว่างความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความสามัคคีของประชาชนในพื้นที่ ที่มีการถวายสักการะด้วยการฟ้อนรำเสนอตามแนวคิดความเชื่อที่เกิดจากศรัทธาคติของชาวอีสาน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์และฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี ผ่านมุมมองทางวิชาการ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นประเด็นสำคัญทางวิชาการด้านศิลปะการแสดงที่มีความสำคัญกับสังคมวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะปรากฏการณ์ฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานีที่มีการหลอมรวมความเชื่อจากคติโบราณดั้งเดิมที่เป็นนามธรรม จนสร้างให้เกิดเป็นรูปธรรมจากแรงศรัทธาของประชาชนหลากหลายเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดอุดรธานี นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์และนาฏกรรมจากความศรัทธาที่ต้องใช้กระบวนการออกแบบที่ต้องเข้าถึงบริบททั้งในส่วนของพื้นที่และองค์ประกอบของนาฏกรรมที่ตอบรับกับปรากฏการณ์และเป้าประสงค์ของการฟ้อน

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์และนาฏศิลป์ที่สร้างขึ้นจากความศรัทธาของการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการจัดการกับพื้นที่ในการประกอบพิธีกรรม ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีหลักทางด้านมานุษยวิทยาและนาฏศิลป์มาร่วมอธิบายปรากฏการณ์ ผลการศึกษาจะทำให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านศิลปะการแสดงและมานุษยวิทยา ทั้งนี้ยังเป็นการยกระดับงานวิจัยทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ ให้เกิดมิติที่สัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการและยังเป็นการอนุรักษ์สืบสานและพัฒนาศิลปะการแสดงท้องถิ่นของภาคอีสานให้มีมาตรฐานในระดับท้องถิ่นได้อีกทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษา 4 วิธี คือ

1. ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องด้าน พื้นที่ (Place/Space) เพื่อวิเคราะห์การประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี

2. ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากประชากร 3 กลุ่ม เพื่อเข้าถึงข้อมูล ได้แก่

- ผู้รู้ด้าน เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ นายอิทัต พิมพา, อาจารย์บรรจง จันทร์, รศ.พจมาลย์ สมรรคบุตร, คุณครูสุภาภรณ์ วงษ์คำจันทร์, ดร.จิราพรรณ เอี่ยมแก้ว

- ผู้เชี่ยวชาญทางด้านฟ้อนอีสาน จำนวน 4 ท่าน ได้แก่ ดร.ฉวีวรรณ พันธู, ผศ.ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบุลย์, ดร.พรสวรรค์ พรตอังก่อ, ว่าที่ร้อยตรี ดร.ชัยนาถ มาเพชร

- ประชากรผู้ให้ข้อมูล จำนวน 20 คน ได้แก่ ผู้เข้าร่วมการฟ้อนฟ้อนและประชาชนทั่วไป

3. การสังเกต ผู้วิจัยใช้วิธีสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยสังเกตการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมในประเพณีการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลหลักและตรวจสอบ เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้ได้มาซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลและตรวจสอบเนื้อหาวิเคราะห์ด้วยภาพประกอบโดยมีขอบเขต เพื่อให้ทราบถึงการประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี

5. วิเคราะห์ข้อมูลผ่านการใช้แนวคิดพื้นที่ (Place/Space) เพื่อนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษา

การประกอบสร้างพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ ในการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี พบว่า การประกอบสร้าง “พื้นที่” ช่วยให้เรามองเห็นนาฏกรรมพื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในมิติที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และยังเป็นวิธีการศึกษาพื้นที่ และต่อยอดในการศึกษา ทำความเข้าใจในพื้นที่อื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ก่อนเกิดเป็นพื้นที่ของประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์ของอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้วิจัยทำการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ประเภท ตามลำดับ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสังคม ที่มีวิถีวัฒนธรรมและความเชื่อเป็นแกนกลางของสังคม หากชุมชนท้องถิ่นใดมีความเชื่อ หรือค่านิยมร่วม (Share value) ชุมชนท้องถิ่นนั้นจะมีสายสัมพันธ์ของเครือข่ายทางสังคมที่มีคุณภาพการถ่ายทอดความรู้แก่กันและกันก็จะทำได้ง่ายและมีประสิทธิภาพเป็นพลังชุมชนท้องถิ่น ลักษณะของชุมชนท้องถิ่นมีการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อความอยู่รอดและสร้างสรรค์ อาจมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ประสบการณ์ และประวัติศาสตร์ชุมชนท้องถิ่นต้องสามารถปรับตัวโดยกระบวนการทางปัญญา และในแต่ละชุมชน ท้องถิ่นมีทุนทางสังคมแตกต่างกันเพราะชุมชนท้องถิ่นเป็นที่รวมของวิถีคิด ระบบความรู้ในการจัดการ วิถีของความเป็นชุมชนการกำหนดเป็นจารีต ประเพณี กฎหมาย หรือกฎเกณฑ์ทางสังคมของแต่ละ ชุมชน จะทำให้มองเห็นว่าชุมชนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีอัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน (สมชาย นิลาอาธิ, 2565 : สัมภาษณ์) พื้นที่อาจเป็นการสร้างความหมายต่าง ๆ ผ่านระเบียบความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ที่เป็นสถานที่ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นที่สถิตของความทรงจำและประวัติศาสตร์อาจกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่เรียนรู้ที่จะสร้างตัวตนสาธารณะ (Public safe) ดังเช่นจังหวัดอุดรธานี ที่ผู้วิจัยจะได้ทำการศึกษาพื้นที่ทางกายภาพโดยบริเวณอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ณ บริเวณท่าแยก จังหวัดอุดรธานี พื้นที่ดังกล่าวนี้ถือเป็นพื้นที่ทางกายภาพของชุมชน โดยปริณิณทลของความศักดิ์สิทธิ์ เป็นพื้นที่ อันเกิดจากความเชื่อซึ่งบางครั้งก็ขาดการสอบทาน โดยความเชื่อ เพราะมีการถ่ายทอดความเชื่อสืบต่อกันมา และยังสร้างให้เกิดศรัทธา ซึ่งเป็นความเชื่อในเป็นพื้นที่ ที่เป็นนามธรรมและชุมชนอดีตได้ให้ความสำคัญ ทั้งนี้หากกระทำการใด ๆ ที่ตรงกันข้ามกับความเชื่อของชุมชนอาจทำให้เกิดผลกระทบบางประการ และผลกระทบเหล่านั้นอาจเกี่ยวโยงไปถึงวิถีการดำเนินชีวิตในสังคม และในที่สุดอาจกลายเป็นสิ่งแปลกแยกของสังคม ดังนั้นจึงต้องดำเนินชีวิตไปตามวิถีชนบทที่สังคมเป็นอยู่ ดังเช่น ความศรัทธาต่อรูปปั้นพลตรีพระเจ้ากรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม กับการสร้างพื้นที่ประวัติศาสตร์ชุมชนเมืองอุดรธานี

อนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมจังหวัดอุดรธานีที่เป็นการนำเอาเวลาในอดีตมาปรากฏผ่านพื้นที่เฉพาะได้อย่างทันทีเป็นเวลาที่ถูกลำดับผ่านพื้นที่เฉพาะของอนุสาวรีย์ที่แทรกอยู่บนพื้นที่ใจกลางเมือง อาจทำให้เกิดการลำดับเวลาอดีตเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องเชื่อมต่อกับปัจจุบันได้ว่าเป็นบุคคลที่ปรากฏตัวอยู่ในอดีตของพื้นที่ความทรงจำท้องถิ่น ซึ่งต้องอาศัยวาทกรรมอื่น ๆ ในสังคมเช่นสถาบันการศึกษาพิธีกรรม สื่อมวลชนประวัติศาสตร์ อนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมจังหวัดอุดรธานีเป็นการสร้างขึ้นสืบต่ออดีตที่ไม่ยาวนานนักที่อาจจะถือเป็นการสร้างอดีตขึ้นได้

อนุสาวรีย์ที่สร้างขึ้นบนพื้นที่ของชุมชนและพื้นที่นี้ก็มีส่วนสำคัญในการออกแบบ ผังเมืองเพราะเป็นสถานที่ของชุมชนเมืองอนุสาวรีย์จะปรากฏบนพื้นที่ใจกลางเมืองที่หนาแน่นดังนั้นแนวคิดอนุสาวรีย์สัมพันธ์กับพื้นที่ก็จะต้องเป็นที่ชุมชนกล่าวได้ว่าพื้นที่ชุมชนเหล่านี้ไม่ใช่เป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์หวงห้ามมีกฎเกณฑ์อธิบายสัมพันธ์กับความเชื่อความคิดทางศาสนาแต่เป็นพื้นที่ที่เป็นเรื่องของทางโลก เรื่องของชุมชน เรื่องการเมืองการปกครอง ที่สำคัญเกี่ยวกับวิถีชีวิตผู้คนในเมือง ไม่มีพิธีการเพราะอนุสาวรีย์ไม่ได้ตั้งอยู่ในสถานที่มิดชิดปกปิดหวงห้าม เพราะอนุสาวรีย์มักจะเป็นรูปหน้าของมนุษย์มากกว่าเทพเจ้า รูปเหมือนที่มี

สัญลักษณ์ไม่คลุมเครือหรือต้องการคำอธิบาย พื้นที่ทางศาสนาก่อสร้างอนุสาวรีย์ จึงถือเป็นการสร้างพื้นที่
ทางการเมืองเฉพาะขึ้นเป็นของตัวเองที่แยกตัวจากศาสนา

ภาพที่ 1 พื้นที่โดยรอบบริเวณอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
ที่มา : พิพิธภัณฑ์เมืองอุดรธานี, 2565

พื้นที่โดยรอบลานอนุสาวรีย์พลตรีพระเจ้ากรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ที่ตั้ง ณ บริเวณ ห้าแยกเมือง
อุดรธานี เป็นพื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่ใช้สัญจรในการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในจังหวัด โดยรอบพื้นที่
มีลักษณะตึกและอาคารล้อมรอบ ทั้งเป็นที่อยู่อาศัย ใช้ในการประกอบธุรกิจเชิงพาณิชย์ต่าง ๆ จาก
ความสัมพันธ์ของพื้นที่นอกบ้านและพื้นที่สาธารณะ อาจสะท้อนได้ว่า ลานบริเวณอนุสาวรีย์พลตรีพระ
เจ้ากรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม “พื้นที่ของเมือง” (Urban Space) ไม่ว่าจะเป็นอาคาร สถานที่ ถนน ทาง
เท้า ลานโล่ง สวนสาธารณะ ที่มีการใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมสาธารณะ ซึ่ง Michael Brill (2019 :
Online) เคยให้นิยามเอาไว้ว่า พื้นที่สาธารณะประกอบสร้างจากพื้นที่ทางกายภาพ ที่สัมพันธ์กับชีวิต
สาธารณะซึ่งเข้าถึงได้และมีกลุ่มคนผู้ใช้งานที่หลากหลาย มีการใช้พื้นที่ร่วมกัน ทั้งที่เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรง
และร่วมสังเกตการณ์ โดยเป็นพื้นที่ ทางสังคมที่รองรับคนทั้งในระดับบุคคล กลุ่มเพื่อน ครอบครัว ชุมชน
เมือง และรองรับความต้องการเพื่อผลประโยชน์ต่อสาธารณชน แต่หากอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลป
าคม อาจเป็นเพียงสัญลักษณ์อ้างอิงหรือดึงดูดสายตาบนพื้นที่เมืองที่ต่างไปจากรูปทรงเลขาคณิตของถนน
หรืออาคารที่ปิดล้อมด้วยรูปทรงแบบใหม่ที่นำเสนอความหมายของอนุสาวรีย์ เพียงแต่หากจะ
เปลี่ยนรูปไปตามปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่มีผู้สร้างหรือผู้กำกับตายตัวและยืดหยุ่นได้ หากแต่จะเกี่ยวข้อง
หรือเชื่อมโยงกับมิติของพื้นที่ในลักษณะต่าง ๆ พื้นที่ทางสังคม เป็นพื้นที่สาธารณะ ที่มีความเป็นท้องถิ่นที่
ซึ่งเข้าถึงได้ (accessible place) และมีกระบวนการสร้างที่มีส่วนร่วม (inclusive process) ในการพัฒนา
และกำหนดพื้นที่สาธารณะนั้น ๆ ด้วยการสร้างความเชื่ออันเป็นจุดศรัทธา เมื่อพิจารณาจากพื้นที่สาธารณะ

บริเวณโดยรอบลานอนุสาวรีย์พลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จะเห็นได้ว่า ความหมายของพื้นที่สาธารณะไม่ได้จำกัดแค่เพียงเป็นสวนสาธารณะ หรือวงเวียนสัญจรทางผ่านของยานพาหนะในเมืองอุดรธานีเท่านั้น แต่หมายรวมถึง พื้นที่สาธารณะอื่นๆ ของเมืองอุดรธานีด้วย เช่น พื้นที่สักการะ ไปจนถึง ถนนหนทาง และทางเท้า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ประชากรสามารถเข้าถึงได้ แล้วแต่ความมากน้อยแค่ไหน แต่พื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการที่มีส่วนร่วมของผู้คนในท้องถิ่น ชุมชน จนไปถึงสังคมเมือง

2. พื้นที่สักการะ การประกอบสร้างพื้นที่สักการะ รูปปั้นประติมากรรมอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้ก่อตั้งเมืองอุดรธานี ผู้ก่อตั้งถิ่นฐานจากหัวเมืองลาว มลฑลอุดร ในอดีตจนกลายมาเป็นพื้นที่จังหวัดอุดรธานีในปัจจุบัน ที่สามารถตั้งตัวได้กระทั่งมีความเป็นอยู่อย่างมั่นคงจนกลายเป็นคนไทยอีสาน จังหวัดอุดรธานี โดยสมบูรณ์ จึงมีการกำหนดให้พื้นที่สาธารณะสนามทุ่งศรีเมือง กลายเป็นพื้นที่สักการะเพื่อการรำทรงความเป็นชาติพันธุ์อีสานไปพร้อมกับการสร้างปศุกรรมระหว่างผู้คนในหลากหลายเชื้อชาติชาติพันธุ์ด้วยกัน ทั้งนี้ประชาชนคนอุดรธานี ได้สร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มคนไทยอีสานกับคนกลุ่มเชื้อชาติต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทต่อการพัฒนาเมืองอุดรธานีในการตัดสินใจวางผังเมืองอุดรธานีภายใต้ระบอบการเมืองท้องถิ่น สนามทุ่งศรีเมืองซึ่งเป็น พื้นที่สาธารณะจึงกลายเป็นพื้นที่สักการะอันเป็นที่ตั้งอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2514 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงเสด็จเปิดอนุสาวรีย์พลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม บริเวณสนามทุ่งศรีเมืองอุดรธานี (ด้านศาลากลาง) ในอดีต (พิชญ์ เคนถาวร, 2565 : สัมภาษณ์)

ภาพที่ 2 พื้นที่สักการะลานกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

ที่มา : ผู้วิจัย, 2565

การสร้างพื้นที่สักการะ จากการพื้นที่ทางสังคม พื้นที่สาธารณะ ที่เป็นพื้นที่ร่วมที่ได้ประกอบสร้าง เป็นพื้นที่ในสักการะบูชานั้นมีมิติที่ซับซ้อนระหว่างพื้นที่และเวลาที่มีคำอธิบายผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ เป็นการจัดที่วางให้เป็นระบบสัญลักษณ์ที่เป็นสะพานทางปัญญาเชื่อมสิ่งที่มองเห็นเข้ากับสิ่งที่มองไม่เห็น เชื่อมสิ่งที่ป็นรูปธรรมเข้ากับสิ่งที่ป็นนามธรรม เชื่อมสิ่งที่อธิบายได้เข้ากับสิ่งที่อธิบายไม่ได้ พื้นที่จึงเชื่อมโยงความคิดทางศาสนาล้วนเป็นคำอธิบายที่มีความหมายลึกซึ้งยิ่ง ดังพื้นที่ทางเข้าด้านหน้าเมืองอุดร ที่มีลักษณะเป็นวงกลมเกาะกลางห้าแยก ย่านชุมชน จากเดิมเป็นเกาะกลางถนนสาธารณะในการสัญจร ยานพาหนะทั่วไป จนเกิดการสร้างให้เป็นพื้นที่การแสดงความเคารพอันเป็นอนุสรณ์สถานของการสักการะบูชา ไหว้วอน แสดงความเคารพ ในปัจจุบัน

3. พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ ในแต่ละพื้นที่ มีลักษณะที่แตกต่างกัน บางแห่งมีการสร้างพื้นที่และขอบเขตที่ชัดเจน เช่น การตีกรอบกำหนดขอบเขต การสร้างรั้วรอบศาลเพื่อบ่งบอกอาณาเขตของความศักดิ์สิทธิ์ในสถานที่นั้น ๆ แต่บางแห่งอาจไม่ได้จำกัดขอบเขตที่ชัดเจน ตามแต่ผู้บูชาจะเป็นคนพิจารณาเอง ความศักดิ์สิทธิ์จะมีอาณาเขตครอบคลุมไกลกว่าพื้นที่ในเชิงรูปธรรม

พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรมการพือบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ซึ่งในวันที่ 18 มกราคม ของทุก ๆ ปี จังหวัดอุดรธานี ได้มีการจัดงานประเพณีสถาปนาจังหวัดอุดรธานี เป็นวันสำคัญและเป็นสิ่งที่ได้ริเริ่มสร้างขึ้นมา เกือบ 30 ปี ซึ่งเป็นการเฉลิมฉลองในวาระครบรอบของการสถาปนาเมือง และรำลึกถึงพลตรีพระเจ้ากรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้สร้างเมือง ซึ่งพิธีกรรม เริ่มด้วย องค์ประธานพิธี จังหวัดอุดรธานี กราบเรียนเชิญองคมนตรี พร้อมด้วยคณะทายาทราชสกุลทองใหญ่ เดินทางมาเป็นประธาน และร่วมทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ตามจำนวนครบรอบปี จากนั้นจะมีพิธีการวางพานพุ่มถวายราชสดุดีเฉลิมพระเกียรติจากหน่วยงาน ส่วนราชการการ และกลุ่มองค์กรภาคเอกชนต่าง ๆ ของจังหวัด โดยมีหน่วยราชการ ศาลยุติธรรม รัฐวิสาหกิจ มูลนิธิ สโมสร สถานศึกษา ในจังหวัดอุดรธานีทุก หน่วยงานเข้าร่วมอย่างพร้อมเพรียง จากนั้น ในเวลา 08.15 น. มีพิธีเจริญพระพุทธมนต์โดยพระสงฆ์ สมณศักดิ์ 10 รูป เสร็จแล้วเริ่มพิธีบายศรีสู่ขวัญ พิธีบวงสรวงสดุดี การพือบบายศรีสู่ขวัญ และพิธีพือบวงสรวงถวายแด่พลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

ภาพที่ 3 ประธานในพิธีกล่าวเปิดพิธีบวงสรวง

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

การประกอบสร้างพื้นที่พิธีบวงสรวงเป็นการบอกกล่าวเทวดาให้มาร่วมในพิธีและรับประทานอาหารที่อยู่ในบายศรีหรือเครื่องสังเวย การบวงสรวงสังเวยนี้มีทั้งพระราชพิธีที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์และพิธีราษฎร์ จัดทำขึ้น การบวงสรวงของราษฎร์มักใช้บายศรีปากชาม เช่น การสังเวยพระภูมิเจ้าที่ ส่วนการบวงสรวง ของหลวงมักใช้บายศรีต้น 3 ชั้น สำหรับการพิธีบวงสรวงสดุดีกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จัดอย่างพิธีหลวง จะเริ่มหลังจากพิธีสู่ขวัญบ้านสู่ขวัญเมือง ขั้นตอนนี้มีหมอปราหมณ์อีกหนึ่งท่านเป็นผู้นำทำพิธีบวงสรวง

ในส่วนการจัดเครื่องสังเวยบูชาตามแบบพิธีหลวง ธรรมเนียมพิธีอย่างเครื่องสังเวยไทย ประกอบด้วยเครื่องสังเวย ได้แก่ หัวหมู 2 หัว เป็ด ไก่ ปลาช่อน ปู กุ้ง อย่างละ 1 คู่ ทองหยิบ ฝอยทอง ขนมต้มแดง ต้มขาว อย่างละ 1 จาน เมี่ยงส้ม 1 จาน ผลไม้ กล้วยน้ำว้า มะพร้าวอ่อน 5 ผล โดยจะนำประธานในพิธีและผู้มีเกียรติไปทำพิธียังบริเวณต่อหน้าพระรูปอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จากนั้นจึงกล่าวคำถวายเครื่องสังเวยบูชาพร้อมกัน

ภาพที่ 4 บายศรีในพิธีบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

ที่มา : ผู้วิจัย, 2565

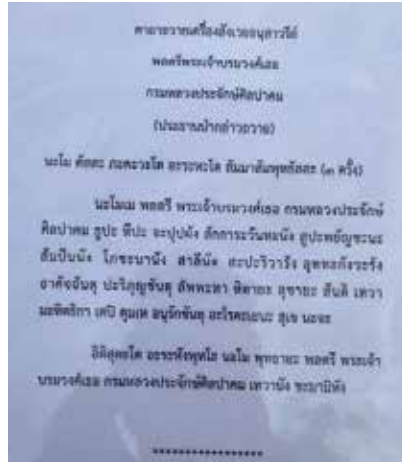

ภาพที่ 5 เครื่องสังเวย (ผลไม้ เครื่องคาว – หวาน หมากพลู)

ในพิธีบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

ที่มา : ผู้วิจัย, 256

ต่อด้วยพรหมณ์อ่านโองการบวงสรวง ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี อ่านประกาศสดุดีเฉลิมพระเกียรติพลตรีพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ผู้ทรงก่อตั้งเมืองอุดรธานี วงดุริยางค์บรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมี

ภาพที่ 6 คาถาถวายเครื่องสังเวย ในพิธีบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
ที่มา : ผู้วิจัย,2565

และพิธีกรรมสุดท้ายด้วยการฟ้อนบวงสรวงสดุดีพร้อมกันของประชาชนเป็นขั้นตอนสุดท้าย เมื่อเหล่าผู้ฟ้อนได้ฟ้อนบวงสรวงเสร็จสิ้น ทุกคนก็จะนำมัลลัยกรรมถวายต่อพระอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมเพื่อไหว้ขอพรเป็นเสร็จพิธี

ฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม เป็นการแสดงที่มีเนื้อหากล่าวถึงความเป็นมาของการก่อสร้างเมือง จนมาถึงการสถาปนาก่อตั้งให้กลายเป็นเมืองอุดรธานี นอกจากนี้ ยังเป็นการแสดงที่เป็นเครื่องสักการะ เพื่อบูชา บวงสรวง ดวงพระวิญญาณผ่านอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ที่ตั้งตระหง่าน ณ ใจกลางเมืองอุดรธานี

ภาพที่ 7 ฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม เกิดจากความต้องแสดงออกถึงความกตัญญูร่วมกันของชาวเมืองอุดรธานี เกิดเป็นความศรัทธาท่องถิ่นต่อพระผู้สร้างเมืองอุดร ที่มีพัฒนาการจากประเพณีเล็กๆ จนขยายใหญ่โตเป็นเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัด ความเป็นเอกลักษณ์ของการฟ้อนบวงสรวงที่เกิดจากภูมิปัญญาของกลุ่มผู้มีจิตอาสา และชอบในศิลปะการฟ้อนรำแบบอีสาน ได้รับหน้าที่ในการฟ้อน

รูปแบบการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี ผู้ฟ้อนจะตั้งแถวตอนเรียงรายล้อมหันหน้าเข้าหาอนุสาวรีย์ฯ หากมองจากภาพที่ถ่ายทอดจากโดรน (Drone) จะมองเห็นเป็นลักษณะวงกลม เป็นรูปแบบที่ถือเป็นจุดเริ่มต้น ซึ่ง Cecile Gilbert, (1974) กล่าวว่า การเดินรำของยุโรปในรูปแบบวงกลม เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชุมชนตั้งแต่ครั้งแรกที่ผู้คนเริ่มเดินรำ นาฏกรรมในลักษณะวงกลม ถือเป็นประเพณีวัฒนธรรมสำหรับการทำเครื่องหมายในโอกาสพิเศษ อันไปถึงพิธีกรรม อีกทั้งยังเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการส่งเสริมให้ผู้คนในชุมชนได้รู้จักการทำงานร่วมกัน ซึ่งฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ถือเป็นภาพที่ประกอบสร้างความเป็นปึกแผ่นของชาติพันธุ์ในท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย แต่มีสิ่งยึดมั่นศรัทธาที่สร้างความสามัคคี หลอมรวมให้เกิดวัฒนธรรมประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์และทรงคุณค่าในทุก ๆ ปี

นอกจากนี้การแต่งกายตั้งแต่ปี 2536 สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นล้วนเป็นเป็นความโดดเด่นสวยงาม และสง่าเมื่อผู้ฟ้อนมาร่วมการฟ้อนรำเป็นที่ประจักษ์ในวันงาน ที่ 18 มกราคม ของทุกปีประเพณีการฟ้อนบวงสรวงนี้ นับเป็นการสืบสานศิลปะการแสดงฟ้อนแบบอีสาน และการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อต่อบรรพบุรุษที่สำคัญประจำเมืองที่มีความเป็นท้องถิ่นและการปฏิบัติตามธรรมเนียมส่วนกลางอย่างลงตัว

ภาพที่ 8 รูปแบบการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมในแนววงกลม

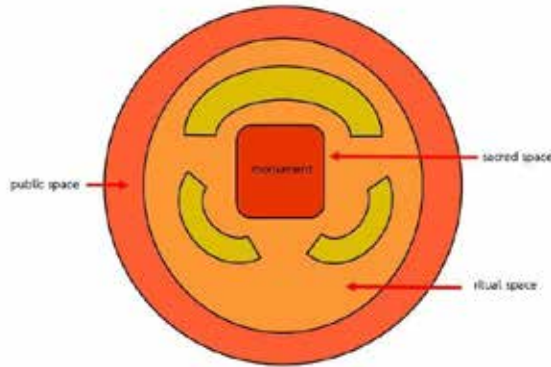
ที่มา : UDonthaniPhotoClub,2565

ภาพที่ 9 ร้านขายมาลัยกรในเขตพื้นที่พิธีกรรมพืชนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
ที่มา : ผู้วิจัย, 2565

สังคมกับพิธีกรรม ถือเป็นสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา พิธีกรรมก็ได้ถือว่าเป็นกิจกรรมหนึ่งของคนในกลุ่มสังคม เปรียบเสมือนการแสดงทางสังคมซึ่งจัดทำขึ้น เพื่อดำรงสถานภาพของคนในกลุ่มคน พิธีกรรมจึงมีสัญลักษณ์ภายในด้านอุดมคติและแรงบันดาลใจของคนในสังคมกับปฏิกิริยาตอบสนองกับสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมภายนอก การประกอบพิธีกรรมเป็นการแสดงสัญลักษณ์ที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มคนที่ปฏิบัติพิธีกรรม สัญลักษณ์ของพิธีกรรมต้องมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ กล่าวคือ 1) มีความเข้มข้น (Condensation) เช่น การรวม กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในจังหวัดอุดรธานี 2) มีลักษณะรวมความหมายหลาย ๆ อย่าง (Certification) โดยใช้พื้นที่ทางสังคมพิธีกรรมเป็นฐานรองรับ 3) มีความหมาย (Polarization) ที่หมายรวมถึงอุดมการณ์ทางสังคมกับการเข้าถึงในด้านอารมณ์ และความรู้สึก ซึ่ง Turner, (1967 : 52 - 54) กล่าวว่า พิธีกรรมในงานประเพณีได้คงไว้ซึ่งสัญลักษณ์ต่าง ๆ จนเป็นที่แพร่หลายและทำให้คนในพื้นที่เกิดความศรัทธา และเกิดการประกอบพิธีกรรมในประเพณีอย่างต่อเนื่องยาวนาน ถือเป็นการผลิตซ้ำวนไปตามรอบปีจนแผ่ขยายเป็นวงกว้างไปยังผู้คนกลุ่มต่าง ๆ จึงทำให้เป็นประเพณีเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง สังเกตได้จาก พิธีกรรมการบวงสรวงรูปสักการะของกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ที่เป็นที่กล่าวขานจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

พื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในพิธีบวงสรวงเกิดจากความศรัทธาและนับถือ เพื่อแสดงความกตัญญูต่อองค์ผู้ก่อตั้งเมืองอุดรธานี กับความเชื่อว่าการพ่อนรำเป็นการปฏิบัติเพื่อสื่อถึงความนอบน้อมนับถือและความสามัคคีที่จะเกิดความเป็นศิริมงคลแก่บ้านเมืองและกับตนเอง จึงต้องการแสดงพลังแห่งศรัทธาด้วยการถวายเครื่องสังเวद्य การสร้างพิธีกรรมแบบพิธีหลวง และการพ่อนรำ ถือเป็นเขตพิธีศักดิ์สิทธิ์ล้อมรอบบริเวณชุมชนท้องถิ่น ในวันสถาปนาเมืองอุดรธานี เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและสร้างความศรัทธา ความรัก ความเคารพต่อองค์ผู้ก่อตั้งเมือง และให้ประชาชนรู้จักสำนึกรักในผืนแผ่นดินที่เป็นที่รบร้างในอดีตจนกลายมาเป็นเมืองแห่งอุตสาหกรรมวัฒนธรรมในปัจจุบัน

ภาพที่ 10 แผนผังสรุปด้านพื้นที่
ที่มา : ผู้วิจัย,2565

โดยสรุป พื้นที่สาธารณะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของเมือง ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิต และรองรับความต้องการที่หลากหลายสังคมในเมือง ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมการออกแบบเมือง ซึ่งครอบคลุมถึงการศึกษาของพื้นที่ ที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตสาธารณะ ที่ได้มีการประกอบสร้างให้เกิดองค์ประกอบในตามแต่ละโอกาส จากพื้นที่ธรรมดาให้เกิดความวิเศษณ์ ดังเช่น ลานบริเวณอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม อันเป็นที่ใจกลางบริเวณชุมชนที่ใช้ในการสัญจรของยานพาหนะ การใช้ชีวิตตามวิถีปกติ ได้ถูกสร้างให้เป็นลานอนุสรณ์ที่ให้รหัสหมายแฝงนัยยะ คลอบคลุมจนเกิดศรัทธาคติ จนกลายมาเป็นพื้นที่สักการะกราบไหว้ในปกติ แต่เมื่อเกิดการสักการะพื้นที่นั้นจะถูกหลอมรวมให้เป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์โดยการสร้างพิธี ตีกรอบกันเขตแห่งความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อสร้างความเชื่อ ความศรัทธา ด้วยการประกอบพิธีแบบพุทธและพราหมณ์ และปิดท้ายด้วยการเฉลิมฉลองสมโภชน์ จากพื้นที่วงกลมรายรอบด้วยตึกสูงที่ใช้ในการประกอบอาชีพได้สร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมประเพณี แฝงนัยยะ ความเชื่อ เกิดเป็นศรัทธาบ่อเกิดแห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่แผ่ขยายรายรอบไปทั่วเมือง จนไปถึงอาณาเขตใกล้เคียง พิธีกรรมบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ที่แพร่ขยายความนิยมไปยังจังหวัดใกล้เคียง จึงกลายมาเป็นจุดกำเนิดของการแสดงความเคารพ การรวมพลังสามัคคี ต่อองค์ผู้สร้างเมือง ของผู้คนในท้องที่จังหวัดและผู้ศรัทธาในพื้นที่ใกล้เคียง

อภิปรายผล

พื้นที่ทางสังคม เป็นพื้นที่สาธารณะ ที่มีความเป็นท้องถิ่นที่ ซึ่งเข้าถึงได้ (accessible place) และมีกระบวนการสร้างที่มีส่วนร่วม (inclusive process) ในการพัฒนาและกำหนดพื้นที่สาธารณะ ด้วยการสร้างความเชื่ออันเป็นจุดศรัทธาของอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม ตั้งอยู่กลางเมืองอุดรธานี การเกิดพื้นที่อนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม เป็นพื้นที่ทางกายภาพของชุมชน โดยปริณทผลของความศักดิ์สิทธิ์ ที่เป็นการนำเอาเวลาในอดีตมาปรากฏผ่านพื้นที่เฉพาะได้อย่างทันทีเป็นเวลาที่ถูกลำดับผ่านพื้นที่เฉพาะของอนุสาวรีย์ที่แทรกอยู่บนพื้นที่ใจกลางเมือง อาจทำให้เกิดการลำดับเวลาอดีตเหล่านั้นเชื่อมต่อกับ

ปัจจุบันว่าเป็นบุคคลที่ปรากฏตัวอยู่ในอดีตของพื้นที่ความทรงจำท้องถิ่น ซึ่งต้องอาศัยวาทกรรมทางประวัติศาสตร์ ในสังคม สอดคล้องกับ Lefebvre H., (1991 : 82) ที่กล่าวว่า พื้นที่กายภาพเป็นพื้นที่ทางการมองเห็น สัมผัส รวมทั้งชีวิตของมนุษย์ ที่ล้วนแล้วมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยเป็นพื้นที่ที่ถูกก่อกำเนิดขึ้นในความรู้สึกรู้จักคิด คนกับพื้นที่การให้ความหมาย พื้นที่ซึ่งมีความสำคัญต่อคนผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ พื้นที่ทางสังคม เป็นพื้นที่ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคนที่มีการปฏิบัติการต่อพื้นที่ และ Michael Brill (1989 : n.p.) ยังกล่าวอีกว่า พื้นที่สาธารณะประกอบสร้างจากพื้นที่ทางกายภาพ ที่สัมพันธ์กับชีวิตสาธารณะซึ่งเข้าถึงได้ และมีกลุ่มคนผู้ใช้งานที่หลากหลาย มีการใช้พื้นที่ร่วมกัน ทั้งที่เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงและร่วมสังเกตการณ์ โดยเป็นพื้นที่ทางสังคมที่รองรับคนทั้งในระดับบุคคล กลุ่มเพื่อน ครอบครัว ชุมชนเมือง และรองรับความต้องการ เพื่อผลประโยชน์ต่อสาธารณชน พื้นที่อนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม อาจเป็นเพียงสัญลักษณ์อ้างอิงหรือดึงดูดสายตาบนพื้นที่เมืองที่ต่างไปจากรูปทรงเลขาชนิดของถนนหรืออาคารที่ปิดล้อมด้วยรูปทรงแบบใหม่ที่นำเสนอใจกว่านัยยะทางความหมายของอนุสาวรีย์ เพียงแต่หากจะเปลี่ยนรูปไปตามปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่มีผู้สร้างหรือผู้กำกับตายตัวและเชื่อมโยงกับมิติของพื้นที่ในลักษณะต่างอื่น ๆ จึงเกิดความหลากหลายในทางสภาวะต่าง ๆ จึงต้องการสร้างอนุสาวรีย์สิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ โดยการประกอบสร้างพื้นที่ทางสังคมสาธารณะให้เป็นพื้นที่ในการสักการะ เป็นที่เชื่อว่าจะสามารถควบคุมสถานการณ์ หรือสภาวะต่าง ๆ ให้เกิดความปกติสุขได้ สอดคล้องกับ ศรีศักร วัลลิโภดม, (2559 : 112) ที่กล่าวไว้ว่า การเป็นพื้นที่สาธารณะที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ และการประกอบประเพณี พิธีกรรมเกี่ยวกับความเชื่อ คือสิ่งที่ทำให้คนมีความสัมพันธ์กันทางสังคมและเกิดสำนึกถึงความเป็นพวกเดียวกันอยู่ในชุมชนเดียวกัน ความเป็นชุมชนไม่มีทางเกิดขึ้นได้ การสร้างพื้นที่สักการะ จากการพื้นที่ทางสังคม พื้นที่สาธารณะ ที่เป็นพื้นที่ร่วมที่ได้ประกอบสร้างเป็นพื้นที่ในสักการะบูชานั้นมีมิติที่ซับซ้อนระหว่างพื้นที่และเวลาที่มีคำอธิบายผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังพื้นที่ทางเข้าด้านหน้าเมืองอุดร ที่มีลักษณะเป็นวงกลมเกาะกลางห้าแยกย่านชุมชน จากเดิมเป็นเกาะกลางถนนสาธารณะในการสัญจรยานพาหนะทั่วไป จนเกิดการสร้างให้เป็นพื้นที่การแสดงความเคารพอันเป็นอนุสรณ์สถานของการสักการะบูชา ไหว้วอน แสดงความเคารพ ในปัจจุบัน เมื่อพื้นที่ถูกสร้างให้เกิดการสักการะ การวาระธรรม ต่ออนุสาวรีย์ จึงเกิดการสร้างพื้นที่และขอบเขตที่ชัดเจน พื้นที่ของความศักดิ์สิทธิ์จึงมีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่ในเชิงรูปธรรม และ สอดคล้องกับ แสง จันทร์งาม, 2534 : (182-184) กล่าวว่า พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นอาณาบริเวณที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา รวมถึงสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาในภาคอีสานถือเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ เช่น พระธาตุพนม พระธาตุนาดูน ส่วนทางด้านพื้นที่ของศาสนสถานที่เป็นโบราณสถานปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน เช่น ปราสาทหินพนมรุ้ง ปราสาทหินพิมาย และปราสาทคูต่าง ๆ รวมไปถึงพื้นที่อนุสาวรีย์ บรรพบุรุษ ที่ยังคงความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ตามคติความเชื่อในลัทธิศาสนาของบุคคลที่เคารพนับถือ พื้นที่พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ในพิธีบวงสรวงเกิดจากความศรัทธาและนับถือ เพื่อแสดงความกตัญญูต่อองค์ผู้ก่อตั้งเมือง จึงต้องการแสดงพลังแห่งศรัทธาด้วยการถวายเครื่องสังเวย สักการะ รวมถึงการสร้าง

พิธีกรรมแบบพิธีหลวง และการฟ้อนรำ ถือเป็นเขตพิธีศักดิ์สิทธิ์ล้อมรอบบริเวณชุมชนท้องถิ่น เพื่อเป็นขวัญกำลังใจของผู้คนในพื้นที่ชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ประชากรในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี มีวัฒนธรรม ที่แตกต่างกันไปด้วยเหตุที่ว่า มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติ แต่มีสิ่งที่เป็นเครื่องยึดโยงให้อยู่ร่วมกันและเป็นธรรมเนียมปฏิบัติมาโดยตลอดนั่นคือ ความเชื่อ ความศรัทธา ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ผู้ก่อร่างสร้างเมืองอุดรธานี ควรนำมีการนำเอาพิธีกรรมการฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี มาทำการศึกษาและสร้างสรรค์เป็นผลงานทางด้านนาฏศิลป์ร่วมสมัย เพื่อให้เห็นถึงศรัทธาคติที่มีความรักและศรัทธาต่อกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม

เอกสารอ้างอิง

ธัชวรินทร์ หนูแก้ว และไกรฤกษ์ ศิลาคม, (2558). แบบจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทาง

วัฒนธรรม. อุดรธานี: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี.

ศรีศักร วัลลิโภดม, (2559). พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ในยุคเริ่มแรกของสยามประเทศจุดกำเนิดของวัด จุดกำเนิดของ

ชุมชน. มุลนิธิเล็ก-ประไพ วิริยะพันธุ์

แสง จันทรงาม, (2534). ศาสนศาสตร์ (The Science of Religion) (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ไทย

พัฒนาพานิช.

Cecile Gilbert, (1974). An Overview of International Folk Dance. Burgess: N.P.

Geertz Clifford, (1973). The Interpretation of Cultures. New York: Selected Essays.

Lefebvre H., (1991). The production of space. Oxford: Wiley-Blackwell

Michael Brill (1989). Transformation, Nostalgia, and Illusion in Public Life and Public Place.

In Public Places and Spaces, Altman, I. and Zube, E. Boston, Massachusetts: Springer.

Turner, (1967). The forest of symbols: Aspects of Ndembu ritual. Ithaca, London: Cornell

University Press.

วัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา
Dancing culture from the Lao Wiang ethnic group in Nakhon Ratchasima Province.

กนกวรรณ แคว้นคอนนิ ¹

บทคัดย่อ

บทความวิชาการ เรื่อง การศึกษาวัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประวัติกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการฟ้อน กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย และข้อมูลภาคสนาม โดยใช้วิธีสุ่มเลือกแบบไม่เจาะจง กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้รู้ จำนวน 2 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ จำนวน 3 คน และกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจ แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมการฟ้อนกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ด้านเอกสารและภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดหน้าพระธาตุ ซึ่งสื่อให้เห็นการปรับปรนทางวัฒนธรรมในแหล่งที่อยู่อาศัยมีความแตกต่างกันด้านชาติพันธุ์ เช่น ภาษา การแต่งกาย อาชีพ แต่สิ่งที่เหมือนกันคือ วัฒนธรรมการฟ้อนประเพณีฮีต 12 ปรากฏเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจนปัจจุบัน แสดงถึงความเป็นตัวตนของชุมชนลาวเวียง สืบทอดวัฒนธรรมการฟ้อน และเป็นการสร้างมูลค่าทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ให้ดำรงอยู่เป็นมรดกของชุมชนต่อไป

คำสำคัญ: 1.วัฒนธรรมการฟ้อน 2.กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง 3.ประเพณีฮีต12

Abstract

Academic article on the study of dance culture from the Lao Wiang ethnic group in Nakhon Ratchasima Province. Objectives 1) to study the history of the Lao Wiang ethnic group in Nakhon Ratchasima Province 2) to study dance culture Lao Wiang ethnic group in Nakhon Ratchasima Province. by studying the information from the document Research and field data using random selection method without specificity the sample group was 2 experts' group, 3 practitioners group, and 10 general public by using in-depth interviews. The tools used were surveys, non-participant observations. structured and unstructured

¹ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

interview forms the results of the data analysis were then presented by a descriptive analysis method.

The study found that Dance culture of the Lao Wiang ethnic group from the historical evidence in terms of documents and mural paintings of Wat Na Phra That. which conveys cultural adaptation in habitats with ethnic differences such as language, dress, occupation, but the same thing is Heet 12 traditional dance culture appears to be a culture that has been handed down to the present. It shows the identity of the Lao Wiang community. Inheriting the dance culture and to create a valuable cultural value and ethnic identity to continue to be the heritage of the community.

Keywords: Dance culture , Lao Wiang ethnic group , Heet 12 tradition

1. บทนำ

กลุ่มชาติพันธุ์ไทโคราช หรือ กลุ่มชาติพันธุ์นครราชสีมา เป็นคนไทยที่มีสำเนียงพูดที่เป็นเอกลักษณ์ สันนิษฐานว่าน่าจะสืบเชื้อสายวัฒนธรรมประเพณีจากอดีตมา ตัวอย่างเช่น ชาวพื้นเมือง พิมาย ที่ วัฒนธรรมนิยมวัฒนธรรม ที่ได้รับอิทธิพลมาจากขอมโบราณ กลุ่มไทโคราชมียูใน อำเภอเมืองนครราชสีมา สูงเนิน โนนสูง และอำเภอพิมาย เป็นต้น

ปัจจุบันจังหวัดนครราชสีมา มีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมากเป็นอันดับสองของประเทศรองจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยประชากรหลากหลายเชื้อชาติหรือหลายชาติพันธุ์ แต่กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครราชสีมาที่มีจำนวนมากมีอยู่สองกลุ่มใหญ่คือ ไทย หรือเรียกอีกอย่างว่า ไทโคราช และอีกกลุ่มคือ ชาวลาว อยู่ตอนบนและด้านตะวันออกเฉียงเหนือของเขตจังหวัด และยังมีชนกลุ่มน้อยอีกได้แก่ มอญ กูย หรือส่วย ชาวบน จีน ไทยวน ญวน และแขก (อรศิริ ปาณินท์, 2554 : 201-233)

นับตั้งแต่เริ่มที่ชาวไทยเชื้อสายลาวอพยพเข้ามาอยู่สมัยสงครามปราบปรามเมืองเวียงจันทน์ในสมัยกรุงธนบุรี และสมัยปราบเจ้าอนุวงศ์ในรัชกาลที่ 3 หลังจากสงครามเจ้าอนุวงศ์สิ้นสุดลงใน ปี พ.ศ.2371 (เจ้าพระยา ทิพากรวงศ์มหาโกษาธิบดี. 2547: 112) ระยะเวลาหลังคนกลุ่มนี้มักเรียกกันว่า "ลาวเวียง" ในสมัยก่อนมีการใช้ภาษาลาวสำเนียงเวียงจันทน์ซึ่งต่างกับภาษาอีสานสำเนียงท้องถิ่นอย่างสิ้นเชิง กระจายอาศัยกันอยู่ทั่วไปในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ อำเภอปักธงชัย อำเภอสูงเนิน และอำเภอสี่คิ้ว ที่เห็นได้ชัดและมีการแต่งงานกับคนพื้นเมือง มีจำนวนน้อยที่สืบหาได้ว่ามีเชื้อสาย ลาวเวียงจันทน์ ชาวลาวได้นำประเพณีวัฒนธรรมเรียกกันว่า ฮีตสิบสอง ซึ่งในประเพณีเหล่านี้มักมีวัฒนธรรมการฟ้อนจากวิถีชีวิต การละเล่น พิธีกรรมต่าง ๆ แทรกไว้ วัฒนธรรมของลาวจะไม่แตกต่างจากวัฒนธรรมของคนอีสาน ทำให้เกิด

พื้นฐานของศิลปวัฒนธรรมการฟ้อน เนื่องจากลาวมีแคนเป็นเครื่องดนตรีประจำชาติ และเป็นเครื่องดนตรีหลักบรรเลงประกอบการขับลำ ผู้ทำหน้าที่เป่าแคนให้เป็นการประกอบในการขับลำ เรียกว่า “แอ่วลาว เป่าแคน” ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในสมัยรัชการที่ 4 และทางศิลปะการแสดง พร้อมกับศิลปะวรรณกรรม การเกิดการขับลำ การฟ้อน เซิ้ง เป็นต้น (บุญทอง ชมไชน, 2551: 31-32)

วัฒนธรรมการฟ้อนในพื้นฐานฮีตสิบสอง ของชาวลาวเวียง ไม่ได้เป็นเพียงแค่วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาเท่านั้นแต่ยังเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนศิลปะการแสดงทางลาวในประเทศไทย สะท้อนให้เห็นถึงสายธารวิถีแห่งความเป็นลาวและไทย การปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม และกฎของสังคม สะท้อนวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต สังคม ความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสมัยต่างๆ บ่งบอกถึงความเป็นอารยธรรมของชนเผ่าได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของวัฒนธรรมการฟ้อน จากประเพณี ฮีตสิบสอง ที่สามารถนำมาสร้างสรรค์การแสดงได้อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านมุมมองวิชาการทางด้านศิลปะการแสดง เชื่อมโยงปรากฏการณ์และมิติทางสังคมวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้เล็งเห็นประเด็นความสำคัญกับสังคม ประเพณี วัฒนธรรมในท้องถิ่น โดยปรากฏการณ์จากศิลปวัฒนธรรมการฟ้อน ที่เกิดขึ้นโดยภูมิปัญญาของชุมชน ซึ่งเป็นแนวทางในการนำภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมาต่อยอดพัฒนาให้ทันสมัย แสดงให้เห็นถึงสายธารวิถีแห่งความเป็นลาวและไทย ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา วัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา โดยนำผลการศึกษาค้นคว้าทั้งภาคเอกสาร การลงพื้นที่ภาคสนาม นำมาอธิบายด้วยรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ และใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า เพื่อทำให้เกิดองค์ความรู้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบททางสังคมเชื่อมโยงกับความเป็นปัจจุบัน เพื่อสร้างมูลค่าทางวัฒนธรรม และยังเป็นการสร้างศาสตร์ด้านบริบททางศิลปะการแสดงต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาประวัติกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา
- 2.2 เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการฟ้อน กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารและข้อมูลจากภาคสนามโดยแยกตามความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- 3.1 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ มาศึกษาอย่างละเอียดพร้อมจัดระบบหมวดหมู่ ตามความ มุ่งหมายที่กำหนดไว้

3.2 นำข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ซึ่งได้จัดบันทึกไว้และนำแถบบันทึกเสียงมาถอดความแยกประเภทจัดหมวดหมู่ตามความมุ่งหมายของ การวิจัยในแต่ละข้อและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้รู้ ผู้ปฏิบัติ และประชาชนทั่วไป

3.3 สรุปข้อมูล ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของข้อมูลและจำแนกข้อมูลเป็น หมวดหมู่ตามเนื้อหาความมุ่งหมายของการวิจัย

3.4 ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า โดยการนำข้อมูลทั้งที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารและข้อมูลภาคสนามที่ได้ รวบรวมเบื้องต้นจากการสำรวจ การสังเกต การสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Data Triangulation) คือการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยไดมานั้นถูกต้อง หรือไม่ วิธีตรวจสอบคือการสอบถามแหล่งข้อมูลแหล่งที่มาที่พิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่ง สถานที่ และแหล่งบุคคล แหล่งเวลา

การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Instigator's Triangulation) คือการตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ ข้อมูลต่างกันอย่างไร โดยเปลี่ยนผู้สังเกตแทนที่จะใช้ผู้วิจัยคนเดียวกันสังเกตโดยตลอด ในกรณีที่ไม่แน่ใจในคุณภาพ ของผู้รวบรวมข้อมูลภาคสนาม

การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือการตรวจสอบว่าถ้าผู้วิจัยแนวคิดทฤษฎีที่ แตกต่างไปจากเดิมจะทำให้ตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือการใช้วิธีเก็บ รวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน และใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการซักถามพร้อมกันนั้นก็ศึกษา ข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย

4. ผลการวิจัย

บทความวิชาการเรื่อง การศึกษาจากวัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 เพื่อศึกษาประวัติกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา

ลาวเวียง คือ ชาวลาวที่อยู่ในบริเวณอาณาจักรหลวงพระบาง อาณาจักรเวียงจันทน์ และอาณาจักรนครจำปาศักดิ์ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งถูกกวาดต้อนเข้ามาอยู่ในหัวเมืองชั้นในของไทย เช่น เมืองสระบุรี เมืองฉะเชิงเทรา เมืองพนมสารคาม เมืองอยุธยา เมืองลพบุรี เมืองสุพรรณบุรี เมืองนครชัยศรี และเมืองราชบุรี เป็นต้น ตั้งแต่ในรัชสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรีโดยเรียกชาวลาวเหล่านี้จะเรียกรวม ๆว่า ลาวเวียง ทั้งนี้สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ได้โปรดให้กองทัพไทยยกไปปราบลาว เนื่องจากเจ้านายลาวเกิดความไม่ปรองดองกัน โดยโปรดให้เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกเป็นแม่ทัพยกไปปราบปรามกรุงศรีสัตนคนหุต เมืองเวียงจันทน์ เมืองหลวงพระบาง ตลอดหัวเมืองอื่น ๆ เมื่อได้จึงอภัยเชิญ

พระแก้วมรกต และพระบางจากเมืองเวียงจันทน์มายังกรุงธนบุรีด้วย เมื่อขณะศึกก็จะต้องกวาดต้อนเชลยลาวมาส่วนหนึ่งคงจะพระราชทานให้แก่บรรดาแม่ทัพนายกองที่ตามเสด็จเป็นบำเหน็จ รางวัลความดีความชอบในการชนะศึกเพื่อให้เป็นข้าทาสบริวาร อีกส่วนหนึ่งคงโปรดให้ตั้งบ้านเรือนอยู่ อย่างอิสระในบริเวณที่ทางการกำหนดให้และอยู่ในความดูแลของทางราชการ (ว่าที่ร้อยตรีณัฐพจน์ โพธิ์เจริญ 2558 : 8) เช่น กลุ่มลาวเวียง อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา ถูกกวาดต้อนมาเป็นเชลยศึกสมัยกรุงธนบุรี (พ.ศ. 2321) โดยตั้งถิ่นฐานบริเวณหมู่บ้าน ตะคุ บ้านแดง บ้านคอนสาร บ้านอุโลก และบ้านโนนรัง ซึ่งพวกเขาได้นิยามตนเองว่า “ลาวข้าวเจ้า” เพื่อเป็นการแบ่งแยกความแตกต่างของตนจากกลุ่มลาวนอกโดยอาศัยลักษณะทางภูมิศาสตร์การเมืองเป็นสำคัญ ซึ่งถือว่าตนอยู่ในพระราชอาณาเขตของราชอาณาจักรสยามที่มีศูนย์กลางอำนาจอยู่ที่กรุงเทพฯ และแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นในท้องถิ่นที่รับประทานข้าวเจ้าเป็นอาหารหลัก เช่น ไทยโคราช ชาวสยามในภาคกลางและชนชั้นนำในราชสำนักที่กรุงเทพฯ เป็นการเลี้ยงที่จะกล่าวถึงเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ลาว เพื่อต่อรองทางวัฒนธรรมและมิติทางประวัติศาสตร์การเมือง เนื่องจากการตั้งถิ่นฐานมีความสัมพันธ์กับการเมืองทหาร อีกทั้งเป็นการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมในการอยู่อาศัยกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่มีความแตกต่างกันด้านชาติพันธุ์ (สุรียา สมุทคุปต์ และคนอื่น ๆ, 2540 : 128-130) เช่น การแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง อาชีพหลักของชาวลาวเวียงแต่ดั้งเดิม ประเพณี วัฒนธรรม และ ภาษา เป็นต้น แต่ปัจจุบันชาวลาวเวียงใช้ภาษาลาวเวียงพูดสื่อสารกันในครอบครัว ชุมชน และผู้ที่พูดภาษาลาวเวียง แต่ใช้ภาษาไทยกลาง (ไทยมาตรฐาน) ในโรงเรียนและในสถานที่ราชการ ทั้งนี้ไม่พบว่ามีการใช้ภาษาเขียนในการติดต่อสื่อสาร สันนิษฐานว่าเมื่ออพยพมาอยู่ในประเทศไทย ชาวลาวเวียงใช้การสื่อสารด้วยการพูดเป็นหลักจึงไม่มีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรหลงเหลืออยู่ (วรรณพร บุญญาสถิตย์ และคณะ, 2559 : 54)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าซึ่งผู้วิจัยได้มองเห็นความสำคัญชาวลาวที่มีการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นในท้องถิ่น นั่นคือวัฒนธรรมไทยโคราช อีกทั้งเป็นการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมในการอาศัยกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่มีความแตกต่างกันด้านชาติพันธุ์ เช่น การแต่งกาย อาชีพ ประเพณีวัฒนธรรม ซึ่งแต่เดิมทีประเพณีของกลุ่มลาวเวียง ฮีต 12 ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากประเพณีของชาวอีสานของไทย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากความสำคัญ พบว่าวัฒนธรรมใหญ่กลืนวัฒนธรรมเล็ก จนกลายเป็นวัฒนธรรมผสมผสาน ทั้งด้าน ภาษา การแต่งกาย อาหาร วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ศิลปะการแสดง

4.1.1 ความคิดความเชื่อชาวลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา

การรับผี (ร่างทรง) ผีบรรพบุรุษ ผีเมือง ผีน้ำ ผีเมืองเสมา ผีไร่ผิงา เป็นต้น การรับผีของคนสูงเนินจะมี 2 ลักษณะ 1. ป่วยเลยจำเป็นต้องรับ โดยเชื่อว่าถ้ารับผีแล้ว การป่วยก็จะดีขึ้น หรืออาจจะหายป่วย การป่วยในที่นี้ คือ ป่วยจากสิ่งที่เรามองไม่เห็นเป็นผู้กระทำ เป็นการป่วยโดยหาสาเหตุไม่ได้ เมื่อหาสาเหตุการป่วยไม่ได้ หมอก็รักษาไม่ได้ ดังนั้นคนที่ป่วยจึงจำเป็นต้องรับผี เพื่อเป็นการรักษาตนเอง 2. การรับต่อจากบรรพบุรุษ คือ ผีพ่อ ผีแม่ ที่ยังไม่ไปเกิด หรือผีเจ้าที่เจ้าทาง เจ้าบ้าน เจ้านา เจ้าไร่ ของ

ตนเอง ก็ต้องรับ ในพิธีรับจะมี ชั้น 5 ชั้น 8 เพื่อรับผีในพิธีจะมีผู้ใหญ่ที่รับผีก่อนหน้านั้น มาช่วยทรงให้ พอทรงเสร็จ คนที่จะรับผีต้องถือดอกไม้ไว้ในมือ แล้วประนมมือ พอรับเสร็จหมอแคนก็จะเริ่มเป่าแคน ผู้รับผีจะเริ่มตัวสั่น และจะลุกขึ้นมารำพร้อมกับเสียงแคน การรับผีนั้นจะต้องทำบุญเลี้ยงทุกปี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับ การตกลงกับ ผีทรงของตนเอง ซึ่งการเลี้ยงผีจะมีอยู่ 2 แบบ คือ 1) แบบธรรมดา คือ การหยาบพะเช่า เป็นการเลี้ยงแบบเล็ก ๆ ภายในบ้าน 2) แบบ隆重 คือ เป็นการเลี้ยงใหญ่ โดยจะมีเครื่องเช่น มีขนมหวาน จำพวก ขนมฝักบัว ขนมนางเล็ด ข้าว พิษพรรณที่มีอยู่ภายในไร่

การเลี้ยงผีจะเลี้ยงในช่วงหลังสงกรานต์ ขึ้น 13 ค่ำ เดือน 5 เลี้ยงบ้าน พ่อพญา แม่สีดา ของชุมชนอำเภอสูงเนิน เป็นประเพณีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ปกป้องคุ้มครองหมู่บ้าน "ตบปะทราย" สมโภชน์ ไปจนถึงช่วงก่อนเข้าพรรษา

ภาพที่ 1 : เลี้ยงบ้าน พ่อพญา แม่สีดา ของชุมชนอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

ที่มา : ผู้วิจัย

4.1.2 การแต่งกายของชาวลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา

วัฒนธรรมการแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา ชาวลาวเวียงมีผ้าซิ่นที่เป็นเอกลักษณ์นั่นก็คือ ผ้าเจียงนางดำ เป็นผ้าฝ้ายพื้นเมืองทอมือ เอกลักษณ์ของชาวอำเภอสูงเนิน ที่สืบทอดมาตั้งแต่อาณาจักรศรีจนาศะ อาณาจักรเก่าแกใน อ.สูงเนิน ที่มีคนลาวอพยพมาจากเวียงจันทร์เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยในจังหวัดนครราชสีมา

ผ้าเจียงนางดำนิยมใส่เส้นฝ้ายทอมากกว่าใช้เส้นไหม ถ้าเป็นผ้าไหมจะใช้สวมใส่ในงานพิธีที่สำคัญเท่านั้น เนื่องจากการผลิตที่ซับซ้อนและมีราคาสูง วัตถุประสงค์หายาก ผ้าเจียงนางดำส่วนใหญ่เป็นผ้าฝ้าย เนื่องจากผู้ที่นิยมนุ่งหรือสวมใส่เป็นประกอบอาชีพชาวนาหรือเกษตรกรต้องทำงานอยู่กับดินกับโคนจึงใช้เป็นผ้าฝ้ายกันส่วนใหญ่ซึ่งสามารถดูแลรักษาได้ง่ายมีราคาไม่สูงวัตถุประสงค์หาง่ายและทำความสะอาดได้ง่าย ลักษณะส่วนใหญ่จะเป็นสีเข้มอีกด้วยจึงเหมาะกับสภาพการใช้งานของผู้คนบริเวณนี้ ในสมัยก่อนของบริเวณเขตชุมชนแถบอำเภอสูงเนินเป็นผ้าโทนสีเข้ม ในหมู่บ้านมีการสวมใส่กันมากมาตั้งบรรพบุรุษเป็นผ้าที่นิยมสวมใส่กันมาจนถึงรุ่นปัจจุบันก็เริ่มเลือนหาย ผู้คนส่วนมากประกอบอาชีพหลักเป็นชาวนาหรือเกษตรกรหลังว่างจากการทำงานก็จะทอผ้าไว้ใช้เองในครัวเรือน ผ้าเจียงนางดำของชาวสูงเนิน จังหวัด

นครราชสีมาเป็นอีกหนึ่งวิถีชีวิตของการสืบสานภูมิปัญญาจากปู่ย่าตายาย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมได้รับการสืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง มีลวดลายที่ออกมาจากจิตวิญญาณ และใช้วัสดุท้องถิ่นที่มีอยู่ทั่วไป คือ ฝ้ายหรือไหมที่มีคุณภาพดี ปัจจุบันเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียง เป็นความต้องการของตลาด ควรค่าแก่การได้รับการส่งเสริมให้มีการทอผ้าให้มากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้านไม่ให้เลือนหายไปตามกาลเวลา เป็นการเสริมรายได้ให้กับท้องถิ่น การใช้ผ้าชนิดนี้มีมาเป็นเวลานานหลายชั่วอายุคนเท่าที่พอสืบค้นได้ไม่ต่ำกว่า 100 ปี

ภาพที่ 2 : ผ้าชิ้นเงียงนางดำ กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา

ที่มา : ผู้วิจัย

การแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ถือเป็นวัฒนธรรมทางวัตถุที่สำคัญในการสื่อความหมายของปัจเจกบุคคลและกลุ่มคน อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิต แต่ก่อนทุกครอบครัวจะมีการทอผ้าเพื่อใช้สอยและถ่ายทอดวิธีการทอผ้าให้แก่สมาชิกโดยเฉพาะสมาชิกที่เป็นเพศหญิง โดยแม่หรือยายเป็นผู้ถ่ายทอด ใช้เวลาที่ว่างจากการทำไร่ไถนาจนสั่งสมเป็นภูมิปัญญาจากรุ่นสู่รุ่น การทอผ้าเป็นการสืบสานวัฒนธรรมที่ผู้หญิงต้องเรียนรู้ตลอดช่วงอายุตั้งแต่วัยเด็ก ผู้หญิงจะได้รับการสั่งสอนเพื่อให้เรียนรู้ถึงทุกขั้นตอนของการทอผ้า ครั้นเมื่อถึงวัยสาว การทอผ้าเป็นเครื่องแสดงถึงความพร้อมของวัยที่จะเริ่มต้นชีวิตครอบครัว ผู้หญิงต้องเตรียมผ้าไว้ใช้สำหรับพิธีแต่งงานของตน เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ต้องทอผ้าเพื่อใช้ในการนุ่งห่มของครอบครัว สำหรับพิธีกรรมต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนผลิตผลอื่นที่จำเป็น และมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการทอผ้าในขั้นตอนต่าง ๆ ให้กับลูกหลานของตนเอง (วรรณภา วุฒตะกุล และ ยุรรัตน์ พันธุ์ธูรา. 2536 : 3)

การอพยพของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ผู้วิจัยพบว่าในระหว่างเส้นทางการอพยพนั้นแบ่งออกได้ 2 ช่วงคือ สมัยกรุงธนบุรีและต้นรัตนโกสินทร์ ในการอพยพเข้ามาในไทยมีอยู่ 2 ประเภท 1. เป็นเชลยศึกถูกกวาดต้อนเข้ามา 2. เข้ามาโดยสมัครใจ มีการขยายหมู่บ้านและแยกบ้านไปตามทางหลวงหรือเขตที่มีความเจริญ นับเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในหลายจังหวัด ทั้งสระบุรี ลพบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี นครราชสีมา ฯลฯ ในขณะที่เดียวกันวิถีชีวิตค่านิยม วิถีชีวิต การแต่งกาย อาหาร และประเพณีก็ถูกปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความเจริญที่ขยายตัวเข้ามาในชุมชนและยังเคลื่อนย้ายไปตามการตั้งถิ่นฐานของชุมชน

ประเพณีและวัฒนธรรมของลาวและอีสานของไทย โดยเฉพาะภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า เป็นประเพณีและวัฒนธรรมอันเดียวกัน โดยมีพื้นฐานมาจากศรัทธาความเชื่อทางพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทเหมือนกัน จึงมีการถ่ายทอดประเพณีและวัฒนธรรมกันไปมาระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ ประเพณีที่เหมือนกันอย่างสิ้นเชิง ก็คือประเพณี ฮีตสิบสอง ซึ่งประชาชนทั้งของประเทศลาวและประเทศไทย โดยเฉพาะที่นับถือพระพุทธศาสนา และมีเชื้อสายมาจากประเทศลาวหรือมีเชื้อสายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยไม่ว่าจะอพยพไม่อยู่ในภูมิภาคใด เมื่อรวมกลุ่มกันเป็นหมู่คณะนับตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล หรืออำเภอ ก็จะมีประเพณี ฮีตสิบสอง คองสิบสี่ เป็นประเพณีที่ชุมชนนั้นๆยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมาโดยตลอด

4.2 เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการฟ้อน กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมของภาษาเดียวกัน แหล่งรวบรวมของกลุ่มชนกลายวัฒนธรรม ที่ตั้งภูมิลำเนาสอดคล้องผสมผสานกัน เช่น กลุ่มวัฒนธรรมไทยโคราชในจังหวัดนครราชสีมา ชนกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์และสืบทอดวัฒนธรรมกับกลุ่มแม่ข่ายโขง โดยบรรพบุรุษอพยพจากดินแดนลาว นอกจากนี้กลุ่มไทยลาวมีวัฒนธรรมภาษาพูดไทยลาวแล้วยังมีการสืบทอดทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ เช่น ประเพณี วัฒนธรรม พิธีกรรม เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้าน ตลอดจนดนตรี การละเล่น และศิลปะการฟ้อนอีก (ชัชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ, 2532 : 2)

4.2.1 การฟ้อนประกอบพิธีกรรมและประเพณีงานบุญ

จากการลงพื้นที่สอบถาม สังเกต และสัมภาษณ์ ในเขตอำเภอสูงเนิน อำเภอสีคิ้ว และอำเภอบัวชุม พบว่าการฟ้อนประกอบพิธีกรรมและประเพณีงานบุญ ของชาวลาวเวียงในจังหวัดนครราชสีมา จะมีเพียงไม่กี่เดือนเท่านั้นที่ปรากฏ การฟ้อนของชาวลาวเวียง ในฮีต 12 ได้อย่างชัดเจน ได้แก่ บุญเดือนห้า บุญเดือนหก และ บุญเดือนสิบสอง ที่เหลือจะพบในพิธีกรรม เช่น พิธีกรรมเลี้ยงศาลตาปู่ ลงช่วง ทุกบุญประเพณีจะเห็นได้ว่ามีแคน เป็นเครื่องดนตรีประกอบกิจกรรมทุกครั้ง เช่น การลำเดือนห้า เริ่มต้นขึ้นในวันสงกรานต์ วันที่ 13 เมษายน ต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นสุดก่อนวันเข้าพรรษา สาธารณสำคัญของลำเดือนห้า คือรูปแบบและทำนองการลำ ที่พัฒนามาจากการพูดคำพญาเกี่ยวของหนุ่มสาวในลานช่วง หมายถึง ปฏิภาณกวีที่คนโบราณใช้โต้ตอบกันในเชิงอุปมาอุปไมย ซึ่งยังไม่พัฒนาไปสู่การเป็นหมอลำอาชีพ

รับจ้างแสดงบนเวที รูปแบบการฟ้อนแคนบ้านแก่นท้าวจะมีลักษณะการเกี่ยวพาราฮี ผ่านการขับลำของชายหญิงในเชิงหยอกล้อ ท่าฟ้อนที่เห็นได้ชัดค้ำท่ากางแขน หรือเรียกกันว่าท่ากาตาปิก ผู้ฟ้อนจะเป็นทั้งผู้หญิงและผู้ชายการร้องจะเป็นเนื้อหาการร้องตอบโต้กัน โดยฝ่ายชายและฝ่ายหญิงจะเดินให้เข้าจังหวะของแคนและปรบมือพร้อมกับเดินย่ำเท้าไปตามจังหวะ จากนั้นตั้งมือจีบขึ้นฟ้อนเป็นการเริ่มต้น ฝ่ายชายจะเริ่มล่ำกลอนก่อนเพื่อที่จะล่ำเชิญฝ่ายหญิงมาเล่นฟ้อนแคนด้วยกัน ฝ่ายหญิงก็จะตอบโต้ด้วยกลอนล่ำเช่นกัน เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมฝ่ายชายจะเป็นคนเริ่มเกี่ยวฝ่ายหญิงก่อนโดยคำขึ้นต้นมักจะมีขึ้นว่า “ผู้ดีเอ๋ย” หรือ “คนงามเอ๋ย” หรือ “สวยเอ๋ย” จากนั้นเมื่อถึงเวลาอันควรฝ่ายชายก็กล่าวลาฝ่ายหญิง และอวยพรให้กันถือว่าเป็นการเสร็จสิ้น

ภาพที่ 3 : ลำเดือนห้า (ร้องรอยแอ่วลาวสายมิตรภาพ)

อำเภอสีคิ้ว อำเภอสุงเนินจังหวัดนครราชสีมา

ที่มา : เพจเปิดผ้ามาจั้ง

สำหรับการฟ้อนเลี้ยงศาลตาปู่และการฟ้อนบวงสรวงประจำปี ก็มีแคนและโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบเช่นกัน โดยมีลักษณะการฟ้อนดังนี้ 1.การเลี้ยงผีจะเลี้ยงในช่วงหลังสงกรานต์ ขึ้น13ค่ำ เดือน 5 เลี้ยงบ้าน พ่อพญา แม่สีดา ของชุมชนอำเภอสุงเนิน เป็นประเพณีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ปกป้องคุ้มครองภูมิบ้าน “ตบะทราย” สมโภชน์ จะมีเครื่องเช่นบูชา และการฟ้อนประกอบกับเสียงโทนลักษณะการฟ้อนจะเป็นการฟ้อนทำอสิระของคนในชุมชน ลักษณะท่าทางจะถ่ายทอดผ่านทางอารมณ์ของผู้ฟ้อน 2. การฟ้อนบวงสรวงประจำปี ที่เกิดขึ้นอำเภอสุงเนิน เพื่อสักการะบูชาพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์คู่บ้าน ซึ่งจะจัดขึ้นในประเพณีสงกรานต์ ในลักษณะการฟ้อนจะเป็นท่าฟ้อนที่มีจารีตสวยงาม แต่ละท่าจะนับได้จำนวน 8 ครั้ง ทั้งหมด 8 ท่า เหตุเพราะชุมชนสูงเนินได้ว่าจ้างให้คนภายนอกมาช่วยในการสอนให้คนในชุมชนสามารถปฏิบัติท่าฟ้อนได้ และเพื่อความสวยงามของการแสดง

ภาพที่ 4 : ขณะซ้อมงานบวงสรวงพระธาตุพนมวัน ณ บ้านแก่นท้าว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

ท่าฟ้อนที่ปรากฏในวัฒนธรรมการฟ้อน กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 1 : ท่าฟ้อนในพิธีบวงสรวง

ท่าฟ้อนที่ปรากฏใน พิธีบวงสรวง	
ภาพประกอบ	อธิบาย
	ลักษณะท่าฟ้อนจะเป็นท่าไหว้ระดับอก และเป็นการย่อเท้าไปเรื่อย ๆ เป็นท่าแรกที่เริ่มกระบวนการฟ้อนบวงสรวง
	ลักษณะท่าฟ้อนจะเป็นท่าระดับไหล่ โดยมือซ้ายจะจับที่หัวไหล่ และเป็นการย่อเท้าไปเรื่อย ๆ
	ท่าไหว้ระดับศีรษะโดยผู้ปฏิบัติท่าฟ้อนจะย่อเท้าไปเรื่อย ๆ ตามจังหวะทำนองเพลง

	<p>ท่าพ็อนยกมือเหนือศรีษะ โดยผู้ปฏิบัติท่าพ็อนจะย่อ เท้าไปเรื่อย ๆ ตามจังหวะทำนองเพลง</p>
	<p>ลักษณะท่าพ็อนเป็นการส่งแขนไปข้างหลังพร้อมกับ มือจับทั้งสองข้าง และผู้ปฏิบัติท่าพ็อนจะย่อเท้าไป เรื่อย ๆ ตามจังหวะทำนองเพลง</p>
	<p>ลักษณะท่าพ็อนจะเป็นการส่ายแขนทั้งสองข้างสลับ ไปฝั่งซ้ายขวาพร้อมกับการย่อเท้าไปเรื่อย ๆ ตาม ทำนองของเพลง</p>
	<p>ผู้ปฏิบัติท่าพ็อนออกลีลาท่าคล้ายท่าสอดสร้อยมาลา และลักษณะการใช้เท้ามีอยู่ 2 ลักษณะคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะย่อเท้าไป 3 จังหวะ 2. การปลายเท้าแตะพื้นในจังหวะที่ 4
	<p>ลักษณะท่าพ็อนเป็นการจีบระดับเอว ฝั่งขวา และ เป็นการย่อเท้าไปเรื่อย ๆ ตามทำนองของเพลง</p>

จากตารางข้างต้นท่าฟ้อนที่ปรากฏใน พิธีบวงสรวง พระธาตุพนมวัน โดยถูกคิดค้นขึ้นใหม่ ในปี พ.ศ. 2565 ผู้ออกแบบท่ารำ นาย กฤษฤทธิ ศักดิ์ตา ถ่ายทอดท่ารำ ให้กับคนในชุมชน จะมีท่าไหว้ ท่าเหนือศีรษะ ท่าระดับเพียงไหล่ และไม่ต่ำกว่าระดับเอว เพราะส่วนใหญ่ คนที่ฟ้อนบวงสรวงจะเป็นผู้สูงอายุ จึงไม่สามารถใช้ท่านั่งหรือท่าก้มได้ จำนวนนับท่าแต่ละท่าจะนับได้จำนวน 8 ครั้ง ทั้งหมด 8 ท่า

ตารางที่ 2 : ท่าฟ้อนหมอลำเวียงคณะอัครวิเศษหมอก

ท่าฟ้อนที่ปรากฏใน หมอลำเวียงคณะอัครวิเศษหมอก	
ภาพประกอบ	อธิบาย
	ลักษณะท่าฟ้อนเป็นการนั่งไหว้บูชาครูและขับลำ ประกอบเสียงแคนต้อนรับเชิญชมการแสดง
	มือซ้ายวางที่อกจะสื่อความหมายถึงผู้ขับลำบอกกล่าวถึงตัวตนของตัวละครของเรื่องที่ขับลำและขับลำประกอบเสียงแคน
	ผู้แสดงจะออกลีลาท่าฟ้อน เริ่มจากการตั้งมือระดับอก ประกอบกับการขับลำและย่างเท้าไปตามจังหวะของเสียงแคน
	การออกลีลาท่าฟ้อน โดยตั้งวงระดับไหล่และย่างเท้าตามจังหวะเสียงแคน การย่อตัวย่อเข่าลงจนเกือบติดพื้น

จากตารางข้างต้น ท่าฟ้อนที่ปรากฏใน หมอลำเวียงคณะอัครวิเศษหมอก ของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียงในอำเภอปักธงชัย เป็นการฟ้อนตามจังหวะทำนองเพลง หรือเรื่องที่แสดง เช่นการเข้าฉากก็จะมีกรกล่าวหน้าพาทย์ และจะมีการฟ้อนการรำที่เป็นการย่อตัวย่อเข่าลงจนเกือบติดพื้น มีการท่าฟ้อนรำที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละคน แต่ละตัวละคร ท่าฟ้อนจะเอามาจากลิเกไทย เช่นการเข้าพระเข้านาง

ตารางที่ 3 : ทำฟ้อนที่ปรากฏในประเพณี ลำเตี้นห้า

ทำฟ้อนที่ปรากฏในประเพณี ลำเตี้นห้า	
ภาพประกอบ	อธิบาย
	ลักษณะทำฟ้อนออกลีลาตามความรู้สึกและตามความหมายของกลอนลำผ่านผู้ขับลำ เช่น ทำซี้ เป็นต้น และจะเป็นการย้ำเท้าไปเรื่อย ๆ ตามจังหวะเสียงแคน

จากตารางข้างต้น ทำฟ้อนที่ปรากฏในการละเล่นฟ้อนแคนหรือลำเตี้นห้า เป็นการขับลำประกอบเสียงแคน และออกลีลาทำฟ้อนตามความรู้สึกนึกคิดของผู้ขับลำ และตามจังหวะเสียงแคน เริ่มต้นขึ้นในวันสงกรานต์ วันที่ 13 เมษายน ต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นสุดก่อนวันเข้าพรรษา สาระสำคัญของลำเตี้นห้า คือรูปแบบและทำนองการลำ ที่พัฒนามาจากการพูดคำผญาเกี่ยวของหนุ่มสาวในลานช่วง

ตารางที่ 4 : ทำฟ้อนในพิธีกรรม ลงช่วงผีฟ้อน

ทำฟ้อนที่ปรากฏในพิธีกรรม ลงช่วงผีฟ้อน	
ภาพประกอบ	อธิบาย
	ทำฟ้อนที่ปรากฏใน ประเพณีลงช่วงฟ้อน การฟ้อนรำในช่วงจะเป็นการฟ้อนรำไปตามเสียงแคน (มีเฉพาะแคนอย่างเดียว) และหยุดลงเมื่อเสียงแคนนั้นหยุดจะมีการปรบมือตามจังหวะของการจาดแคน (กระทู้กลม) รวมไปถึงลักษณะการฟ้อน จะฟ้อนไปตามอิสระตามอารมณ์ของผู้เข้าร่วมลงและจะใช้การเดินไปเรื่อย ๆ เป็นวงกลมจนกว่าจะปิด

จากตารางข้างต้น ทำพ็อนที่ปรากฏในพิธีกรรมลงช่วงผีพ็อน กิจกรรมลงช่วงเดือนหกเป็นพิธีกรรมโบราณที่ชาวอีสานจัดขึ้นเพื่อบูชาผีเช่นไหว้บรรพบุรุษผีที่คอยปกป้องรักษาคนในหมู่บ้านเป็นลักษณะการพ็อนออกลีลาไปเรื่อย ๆ และเป็นการย่ำเท้าเดินวนรอบเสากลางบ้าน

จากการลงพื้นที่สังเกต สัมภาษณ์ และศึกษาด้านเอกสาร ผู้วิจัยพบว่าทำพ็อน จากวัฒนธรรมการพ็อนในประเพณีลำเต็อนห้า และทำพ็อนหมอลำเวียงสามารถบอกชื่อทำได้ ส่วนในทำพ็อนของด้านพิธีกรรมและบุญประเพณีอื่น ๆ ไม่สามารถระบุทำพ็อนได้เนื่องจากเป็นการพ็อนตามอิสระและตามอารมณ์ของผู้พ็อน แต่ในลักษณะการพ็อนหากเป็นรูปแบบพิธีกรรม จะนิยมพ็อนเป็นวงกลม สำหรับการพ็อนเลี้ยงศาลตาปู่และการพ็อนบวงสรวงประจำปี ก็มีแคนและโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบเช่นกัน โดยมีลักษณะการพ็อนดังนี้ 1.การเลี้ยงผีจะเลี้ยงในช่วงหลังสงกรานต์ ขึ้น13ค่ำ เดือน5 เลี้ยงบ้าน พ่อพญา แม่สีดา ของชุมชนอำเภอสูงเนิน เป็นประเพณีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ปกป้องคุ้มครองหมู่บ้าน "ตบปะทราย" สมโภชน์ จะมีเครื่องเช่นบูชา และการพ็อนประกอบกับเสียงโทนลักษณะการพ็อนจะเป็นการพ็อนทำอิสระของคนในชุมชน ลักษณะทำทางจะถ่ายทอดผ่านทางอารมณ์ของผู้พ็อน 2. การพ็อนบวงสรวงประจำปี ที่เกิดขึ้นอำเภอสูงเนิน เพื่อสักการบูชาพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์คู่บ้าน ซึ่งจะจัดขึ้นในประเพณี สงกรานต์ ในลักษณะการพ็อนจะเป็นทำพ็อนที่มีจารีตสวยงาม แต่จะทำจะนับได้จำนวน 8 ครั้ง ทั้งหมด10 ท่า เหตุเพราะชุมชนสูงเนินได้ว่าจ้างให้คนภายนอกมาช่วยในการสอนให้คนในชุมชนสามารถปฏิบัติทำพ็อนได้ และเพื่อความสวยงามของการแสดง

5. สรุปผลและอภิปรายผล

5.1 สรุปผล

กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง มีลักษณะความสำคัญที่เหมือนกันหลากหลายด้าน เช่น ประเพณี อาหาร ศิลปะทางดนตรี ศิลปวัฒนธรรมลาวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เนื่องจากลาวมีหลายชนเผ่าจึงมีวัฒนธรรมอันหลากหลาย จึงเกิดการประดิษฐ์คิดแต่งทางด้านศิลปะวรรณกรรม พร้อมๆ กับเกิดการขับลำ เจริญ โดยมีแคนเป็นเครื่องดนตรีหลักในการบรรเลง เพราะแคน เป็นเครื่องดนตรีประจำชาติของประเทศลาว และเป็นเครื่องดนตรีหลักบรรเลงประกอบการขับลำ การขับลำมีท่วงทำนองแตกต่างกันไป ตามท้องถิ่น หรือการขับลำและการเป่าแคน เป็นการขับลำที่มีเสียงแคนเป็นเสียงประสานทำนอง พบว่าประชาชนลาวให้ความสำคัญกับ แคน เป็นอย่างมากชาวลาวเวียงที่ถูกกวาดต้อนเข้ามาในไทยตั้งแต่สมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี ความสำคัญชาวลาวเวียงที่มีการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นในท้องถิ่น เช่นไทยโคราช อีกทั้งเป็นการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมในการอาศัยกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่มีความแตกต่างกันด้านชาติพันธุ์ เช่น การแต่งกาย ประเพณีวัฒนธรรม อาชีพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากความสำคัญ พบว่าวัฒนธรรมใหญ่กลืนวัฒนธรรมเล็ก จนกลายเป็นวัฒนธรรมผสมผสาน

วัฒนธรรมการพ็อนของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ที่สืบทอดกันมาจากสมัยโบราณ โดยจะปรากฏในประเพณีฮีต 12 ในมหาสงกรานต์บุญประเพณีต่างๆ รวมไปถึงวัฒนธรรมการพ็อนในด้านพิธีกรรม หรือ

การละเล่น จะมุ่งเน้นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น วัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้อง รวบรวมให้เป็นหนึ่งเดียว เพราะพิธีกรรมเป็นเรื่องหลักที่ต้องเรียนรู้และเข้าใจโดยถ่องแท้ พิธีกรรมและประเพณีจัดเป็นจารีตประเพณี คือ แนวทางปฏิบัติสืบทอดกันมา นับว่าเป็นสมบัติที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่ง จำเป็นต้องมีผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติให้รู้ถึงขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างชัดเจน จากการลงพื้นที่สอบถาม สังเกต และสัมภาษณ์ ในเขตอำเภอสูงเนิน อำเภอสีคิ้ว และอำเภอปักธงชัย พบว่าการฟ้อนประกอบพิธีกรรมและประเพณีงานบุญ ของชาวลาวเวียงในจังหวัดนครราชสีมา จะมีเพียงไม่กี่เดือนเท่านั้นที่ปรากฏ การฟ้อนของชาวลาวเวียง ในฮีต 12 ได้อย่างชัดเจน ได้แก่ บุญเดือนห้า บุญเดือนหก และ บุญเดือนสิบสอง ที่เหลือจะพบในพิธีกรรม เช่น พิธีกรรมเลี้ยงศาลตาปู่ ลงช่วง ทุกบุญประเพณีจะเห็นได้ว่ามีแคน เป็นเครื่องดนตรีประกอบกิจกรรมทุกครั้ง เช่นการเป่าแคนหรือการเล่นฟ้อนแคนบ้านแก่งท้าว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ในประเพณีบุญเดือนห้า หรือเรียกอีกอย่างว่า ลำเดือนห้า สำหรับการฟ้อนเลี้ยงศาลตาปู่และการฟ้อนบวงสรวงประจำปี ก็มีแคนและโทน เป็นเครื่องดนตรีประกอบเช่นกัน โดยมีลักษณะการฟ้อนดังนี้ 1.การเลี้ยงผีจะเลี้ยงในช่วงหลังสงกรานต์ ขึ้น13 ค่ำ เดือน5 เลี้ยงบ้าน พ่อพญา แม่สีดา ของชุมชนอำเภอสูงเนิน เป็นประเพณีบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ปกป้องคุ้มครองหมู่บ้าน “ตบปะทราย” สมโภชน์ การฟ้อนประกอบกับเสียงโทนลักษณะการฟ้อนจะเป็นการฟ้อนทำอิสระของคนในชุมชน ลักษณะท่าทางจะถ่ายทอดผ่านทางอารมณ์ของผู้ฟ้อน 2. การฟ้อนบวงสรวงประจำปี ที่เกิดขึ้นอำเภอสูงเนิน เพื่อสักการบูชาพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์คู่บ้าน ซึ่งจะจัดขึ้นในประเพณี สงกรานต์ ในลักษณะการฟ้อนจะเป็นท่าฟ้อนที่มีจารีตสวยงาม แต่ละท่าจะนับได้จำนวน 8 ครั้ง ทั้งหมด10 ท่า เหตุเพราะชุมชนสูงเนินได้ว่าจ้างให้คนภายนอกมาช่วยในการสอนให้คนในชุมชนสามารถปฏิบัติท่าฟ้อนได้ และเพื่อความสวยงามของการแสดง

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวัฒนธรรมการฟ้อน จากกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมาภายใต้ความมุ่งหมาย ผู้วิจัยมีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นหลักนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียงมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการพูด การแต่งกาย ดนตรีและการแสดง ซึ่งวัฒนธรรมเหล่านี้ถูกถ่ายทอดกันมาหลายชั่วอายุคน ถึงแม้บริบทจะเปลี่ยนไปแต่ความเป็น “อัตลักษณ์” ของวัฒนธรรมจะยังปรากฏให้เห็นอยู่ตลอดมา และสิ่งหนึ่งที่สะท้อนความเป็นชาติพันธุ์ได้อย่างดีคือ “วัฒนธรรมการฟ้อน” เฉกเช่น กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียงที่มีวัฒนธรรมการฟ้อนที่งดงามมีสุนทรียภาพทั้งภาษาและดนตรี โดยที่ยังคงมี “ราก” ของวัฒนธรรมเดิม จึงเป็นการรักษาอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ให้คงอยู่ได้

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรให้หน่วยงานของภาครัฐมีการสนับสนุน นโยบายการท่องเที่ยวของนครราชสีมา และให้มีการนำเอานาฏศิลป์พื้นเมืองที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในงานและเทศกาลต่าง ๆ ของจังหวัดนครราชสีมามากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายการท่องเที่ยว

6.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลงานสร้างสรรค์ไปใช้

การศึกษาการออกแบบกระบวนการทำรำและการสร้างองค์ประกอบผลงานสร้างสรรค์ ชุด แอ่วลาวเวียง เป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์งาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีความรู้ในงานนาฏศิลป์อย่างลึกซึ้งรวมทั้งต้องมีความรู้เกี่ยวกับทำนองเพลงเป็นอย่างดี มีความรู้ความสารถด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ อุปกรณ์ประกอบการแสดง การใช้พื้นที่เวทีและการแปรแถว มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนจึงจะออกแบบงานได้อย่างสมบูรณ์ และควรตระหนักว่าการสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ยึดถือเป็นแบบตายตัว งานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์จึงจะพัฒนาต่อไป

6.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาแนวทางการนำเสนอ การสร้างสรรค์นาฏศิลป์ ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดให้คงอยู่กับชุมชนและสังคมต่อไป

7. บรรณานุกรม

เจ้าพระยา ทิพากรวงศ์มหาโกษาธิบดี. (2547). พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร.

ชัชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ. (2532). ศิลปะการฟ้อน ภาคอีสาน. มหาสารคาม: สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.

บุญทะนง ชมไชพน. (2551). เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา “งอยแควมของสองเพลงลาว-ไทย” – เส้นคู่ขนาน : เพลง 3 ประเภท บน 2 ฝั่งโขง (กรณีลาว-ไทย) และเกณฑ์การตัดสินเพลงและดนตรี หรือ A Parallel : Three Types of Songs on the Two Branches of Mekong River (Laos-Thailand Case) and the Music and. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณพร บุญญาสถิตย์ และคณะ. (2559). พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง อำเภอบัวทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพมหานคร.

วรรณมา วุฒตะกุล และ ยุรรัตน์ พันธุ์ยุรา. (2536). ผ้าทอกับวิถีชีวิตชาวไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ว่าที่ร้อยตรีณัฐพจน์ โพธิ์เจริญ. (2558). การสืบทอดและอนุรักษ์ดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ตำบล
ดอนคา อำเภอบัวทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. (ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

สุรียา สมทศุบัติ. (2540). วิธีคิดของคนไทย : พิธีกรรม "ช่วงผีฟ้อน" ของ "ลาวข้าวเจ้า. นครราชสีมา สำนัก
วิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

อรศิริ ปาณินท์. (2554). การปรับตัวในบริบทใหญ่ที่แตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ลาว ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาค
กลาง. (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรม). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

ธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์ หมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง
Entertainment business in online platform of Mor Lam
Soi noi phet Ban paeng.

ศุภศิลา น้อยแวงพิมพ์¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษารูปแบบการแสดงของวงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงรูปแบบออนไลน์ และ 2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ ธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กลุ่มผู้รู้จำนวน 4 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติจำนวน 6 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไปจำนวน 20 คน โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง 2) แบบสัมภาษณ์ชนิดไม่มีโครงสร้าง 3) แบบสังเกต โดยนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า 1) การแสดงรูปแบบออนไลน์ มีความแตกต่างกันออกไป มีการรับเชิญศิลปินรับเชิญมาร่วมในการแสดง และเพิ่มการแสดงละครเพลง มาเล่นสลับกับลำเครื่องต่อกลอน เรื่องที่นำมาแสดงจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้ง่าย เช่น บุญประเพณี วรรณกรรมอีสาน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงชีวิต 3) แนวทางการบริหารจัดการธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์ ได้นำเอาเทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์มาประกอบการใช้ในการดำเนินธุรกิจบันเทิงหมอลำ โดยจัดแสดงด้วยวิธีการเผยแพร่ภาพสด เป็นการสร้างรายได้และทำให้การแสดงหมอลำดำรงอยู่ได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ด้วยความเข้าใจในบริบทวิถีชีวิตปกติใหม่

คำสำคัญ : ธุรกิจบันเทิง, ออนไลน์, หมอลำ

Abstract

The purpose of this study is to investigate 1) The show performance of Soi Noi phet Ban Paeng in a new normal life context. 2) The management concept in the northeastern-style entertainment industry of Soi Noi Phet Ban Paeng in a new normal life context. The researcher decided this research to be qualitative research since we would like to observe and analyze the performance of the show and another. The participants of this research were 30 people who have been involved with the northeastern-style entertainment industry. They were divided into 4 people who have been expected to have sufficient

¹ ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

knowledge about Mor Lam, 6 people who have been expected to have a good performance in Mor Lam and 20 people who have given the general information about Mor Lam. They were selected by a purposive sampling technique. In this study, the researchers have chosen three research instruments. 1) structured interviews 2) unstructured interviews 3) observation forms. The results of the study were represented by describe and analyze. Hence, the results of the study found that 1) The show performance in a new normal context is different. They have invited a guest to join in the show. Moreover, they also increase the shows while the other shows end. The show that they chose to attend was about culture, tradition, local history and the story of life in a period which is easy to understand. 2) the management concept in a new normal life. They have used the technology to be involved in the Mor Lam entertainment industry. Thus, they used Facebook live to broadcast the show. Obviously, they earned the income from the Facebook live and still preserve Mor Lam among the change of society with the understanding of a new normal life context.

Keywords: Entertainment business, online, Mor Lam,

1. บทนำ

การแสดงหมอลำในภาคอีสานแบ่งออกเป็นหลายประเภท และที่ได้รับความนิยมมาโดยตลอด คือการแสดงหมอลำในรูปแบบลำเรื่องต่อกลอน หรือเรียกอีกชื่อว่า หมอลำหมู่ โดยลักษณะการแสดงหมอลำหมู่จะมีการใช้ทำนองการลำ เรียกว่า วาดลำ ที่แตกต่างกันออกไป ประกอบด้วย การลำทำนองขอนแก่น ทำนองกาฬสินธุ์ ทำนองนครราชสีมา ทำนองอุบล และทำนองลำเพลิน เป็นต้น (เจริญชัย ชนไฟโรจน์, 2526, ม.ป.น.) การแสดงหมอลำเพลิน มีความนิยมเกิดเป็นคณะที่ทำการแสดงเพื่อสร้างรายได้ เช่น วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง เป็นต้น

วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงตั้งอยู่ที่บ้านแพง ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นวงหมอลำที่มีชื่อเสียงโด่งดังตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงได้ใช้ทำนองลำเพลินประกอบการแสดงช่วงลำเรื่องต่อกลอน ซึ่งเป็นรูปแบบการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์มาตลอด มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดง และองค์ประกอบการแสดงทุก ๆ ปี โดยเรียกว่าฤดูกาลการแสดง ซึ่งเป็นที่สนใจและได้รับความนิยมของผู้บริโภคหมอลำ วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงจึงได้รับความนิยมมาโดยตลอด จากการว่าจ้างในแต่ละปี ทั้งงานจ้างปกติ งานจ้างเฉพาะกิจ และงานแสดงปิดวิก วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ได้มีการพัฒนารูปแบบการแสดง การนำเสนอการแสดง ทั้งการแสดงประเภทวัฒนธรรม การแสดงเพลงตามสมัยนิยม ตลอดจนการแสดงในช่วงลำเรื่องต่อกลอนให้ดียิ่งขึ้นมา

โดยตลอด เพื่อรักษามาตรฐานการแสดง จนเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน (ยมนิล นามวงษา, 2565 : สัมภาษณ์)

ปัจจุบันจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส และมีผู้ติดเชื้อในประเทศไทยเป็นจำนวนมากเพิ่มสูงขึ้น กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศมาตรการ แนวทางปฏิบัติ คำสั่งป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส ประกอบกับมาตรการของกระทรวงวัฒนธรรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางเทศกาล ประเพณี พิธีทางศาสนา และพิธีกรรมต่าง ๆ เป็นกิจกรรมที่มีการรวมตัวของคนหมู่มาก เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว จึงกำหนดให้มีการงดหรือเลื่อนการจัดงานเทศกาล ประเพณี พิธีทางศาสนา และพิธีกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการรวมตัวเพื่อลดจำนวนผู้ติดเชื้อ (ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม)

สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการค้าทางชีวิต และการทำงานในหลายสาขาอาชีพต้องมีการปรับตัว โดยเฉพาะผู้ที่ประกอบอาชีพด้านธุรกิจบันเทิง เช่น วงหมอลำ เนื่องจากการแสดงหมอลำในสถานการณ์ปกติ จะต้องแสดงในพื้นที่โล่งแจ้ง ถือว่าเป็นกิจกรรมที่รวมตัวคนหมู่มาก และเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของไวรัสจึงต้องงดหรือเลื่อนออกไปอย่างไม่มีกำหนด จากปัญหาดังกล่าว ผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจบันเทิงจึงต้องปรับตัวโดยหันมาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นอีกช่องทางในการสร้างรายได้ โดยสามารถใช้เป็นช่องทางสื่อสาร ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างตัวตนทางธุรกิจ วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพ้วจึงได้มีการปรับตัวและพัฒนา การทำธุรกิจบันเทิงให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา โดยนำเครือข่ายสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และนำมาประยุกต์กับธุรกิจบันเทิงหมอลำ ทำให้เกิดการแสดงหมอลำแบบใหม่เรียกว่า หมอลำออนไลน์

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้น ศิลปะการแสดงหมอลำมีพัฒนาการต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ตามปัจจัยทางสังคมและบริบทต่าง ๆ โดยเฉพาะเพื่อตอบสนองความนิยมของผู้บริโภคและเพื่อความอยู่รอดของคณะหมอลำ เป็นปรากฏการณ์ความท้าทายของธุรกิจบันเทิงที่ต้องปฏิบัติตามประกาศของภาครัฐและภาคเอกชน วงการธุรกิจบันเทิงหมอลำเป็นอีกวงการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาธุรกิจบันเทิงหมอลำ คณะสาวน้อยเพชรบ้านแพ้วในบริบทวิถีชีวิตปกติใหม่ ในหลักการผลิตผลงานการแสดงเพื่อธุรกิจบันเทิงหมอลำในยุคที่ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มาประกอบใช้ในการสื่อสารการแสดง เพื่อเป็นการศึกษาแนวคิดการบริหารและการจัดการองค์กร กระบวนการผลิตศิลปะการแสดงหมอลำ การปรับตัวท่ามกลางปรากฏการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลง และเป็นแนวทางในการพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ปรับตัว ต่อยอดเข้าสู่ธุรกิจบันเทิงในรูปแบบออนไลน์อันเป็นที่นิยมในปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการแสดงของวงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง รูปแบบออนไลน์

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้าน

แพง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องกระบวนการจัดการแสดง และ ธุรกิจบันเทิงหมอลำ คณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มผู้รู้ (Key Informants) ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีและศิลปะการแสดงพื้นบ้านหมอลำ จำนวน 4 คน

1.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าควบคุมฝ่ายต่าง ๆ และนักแสดง จำนวน 6 คน

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป (General Informants) ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่เป็นแฟนคลับการแสดงหมอลำ ของวงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง จำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็น ผู้ชายจำนวน 10 คน และ ผู้หญิงจำนวน 10 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

2.1 แบบสำรวจ (Basic Survey) เป็นการสำรวจเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้นของพื้นที่ทำการวิจัย

2.2 แบบสัมภาษณ์ (Interviews) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interviews) ใช้สัมภาษณ์ตามความมุ่งหมายของการวิจัย รายละเอียด ดังนี้

2.2.1 แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ กลุ่มปฏิบัติ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป แต่ละชุดมี 3 ตอน ดังนี้

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญศิลปะการแสดงพื้นบ้านหมอลำ ตอนที่ 1 ประวัติและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้เรื่องการแสดงหมอลำตอนที่ 3 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

แบบสัมภาษณ์บุคลากรในวงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ตอนที่ 1 ประวัติและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้เรื่อง หมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ตอนที่ 3 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

แบบสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมชมการแสดงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ตอนที่ 1 ประวัติ และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ การสร้างสรรค์การแสดงวงหมอลำ คณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ตอนที่ 3 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

2.2.2 แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง สัมภาษณ์แบบปลายเปิดไม่จำกัดคำตอบเพื่อจับประเด็นนำมามีความหมายโดยใช้ทฤษฎี และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้บริหารวงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ครูฝึก นักออกแบบท่าเต้น นักแสดง เจ้าหน้าที่เทคนิค เพื่อหาคำตอบการแสดงโชว์ชุดต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความรู้ในการพัฒนาการแสดงหมอลำต่อไป

2.2.3 แบบสังเกต (observation) ใช้สำหรับสังเกตสภาพทั่วไปของการแสดง การฝึกซ้อม การสร้างเครื่องแต่งกายการสร้างฉาก และอุปกรณ์เทคนิคทั่วไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูล ยึดหลักข้อมูลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) การเก็บข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Research) 3) การจดบันทึก (Field Note)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย และกรอบแนวคิดของการวิจัย การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลในเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์

4.2 สรุปรูปข้อมูลจากเครื่องมือแต่ละกลุ่ม

4.3 นำข้อมูลที่ได้อ่านเรียบเรียงตามความมุ่งหมายของการศึกษาเชิงพรรณนาหลังจากที่มีการกระทำข้อมูลเรียบร้อยแล้ว

4. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์ หมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการแสดงของวงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง รูปแบบออนไลน์ พบว่าจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง จึงเปลี่ยนรูปแบบนำเสนอการแสดงเป็นรูปแบบออนไลน์ ได้มีการเพิ่มรูปแบบการแสดง ละครเพลง มาเล่นสลับกับลำคำเครื่องต่อกลอน เรื่องที่นำมาแสดงจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้ง่าย เช่น บุญประเพณี วรรณกรรมอีสาน หรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงชีวิต

2. เพื่อศึกษาแนวทางบริหารจัดการ ธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์ วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง พบว่า วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงนำเอาเทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์ มาประกอบการ

ใช้ในการดำเนินธุรกิจบันเทิงหมอลำ ด้วยวิธีการสร้างกลุ่มแฟนเพจขึ้นมาเพื่อสร้างความรับรู้ของการเคลื่อนไหวของคณะหมอลำให้กับกลุ่มแฟนคลับอย่างต่อเนื่อง และจัดแสดงด้วยวิธีการเผยแพร่ภาพสด การใช้เทคนิคในการเผยแพร่ภาพที่มีความทันสมัย

5. อภิปรายผลและสรุปผล

จากผลการศึกษาเรื่อง ธุรกิจบันเทิงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ในบริบทวิถีชีวิตปกติใหม่ การวิจัยครั้งนี้ พบว่า ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว หมอลำจึงต้องมีการพัฒนารูปแบบการแสดงของตนเองอย่างไม่หยุดนิ่ง นับตั้งแต่รูปแบบการแสดง อุปกรณ์การแสดง ที่ต้องปรับปรุงให้แปลกใหม่ อยู่เสมอ และต้องก้าวให้ทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี รู้จักการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้และอำนวยความสะดวกในการแสดงศิลปะพื้นบ้านหมอลำ หรือศิลปะการแสดงรูปแบบต่าง ๆ หากมองในมิติของการขับเคลื่อน และการพัฒนาเศรษฐกิจ หมอลำถือเป็นศิลปะการแสดงที่สร้างโอกาสให้กับคนหลาย ๆ กลุ่ม นอกจากสร้างอาชีพให้กับสมาชิกภายในวงแล้ว หมอลำยังสร้างเงินสร้างรายได้ให้กับผู้คนในพื้นที่ทุก ๆ ครั้งที่มีการแสดง หมอลำจึงนับเป็นธุรกิจบันเทิงที่มีความเชื่อมโยงไปยังเศรษฐกิจสาขาอื่น ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด

ด้านความรู้ พบว่า ธุรกิจบันเทิงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ในบริบทวิถีชีวิตปกติใหม่ เป็นแนวทางในการศึกษาการนำเอาเทคโนโลยีมาปรับใช้ และอำนวยความสะดวกในการศึกษา หรือเผยแพร่การแสดงศิลปะพื้นบ้านหมอลำ และต่อยอดการบริหารจัดการธุรกิจบันเทิงหมอลำให้ดำรงอยู่ท่ามกลางสภาพปัญหาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ผลงานการแสดงศิลปะพื้นบ้านสามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์เผยแพร่ งานได้ทุกที่ทุกเวลา ทำให้การแสดงหมอลำดำรงอยู่ได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เกิดการพัฒนาต่อยอด และยกระดับศิลปะการแสดงพื้นบ้านสู่ระดับสากลกลายเป็นสินค้าด้านสื่อความบันเทิง

1. รูปแบบการแสดงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง รูปแบบออนไลน์ ในแต่ละรอบมีความแตกต่างกันไปตามชื่อการแสดง แนวคิดการแสดง และศิลปินรับเชิญ เพื่อตอบสนองความนิยมที่หลากหลายของกลุ่มผู้ชมทุกช่วงอายุ ที่ซื้อบัตรเข้าชมการแสดงในแต่ละรอบ มีแนวคิดในการออกแบบการแสดงโดยวางแนวคิดการแสดงเป็นการรวมของดีแต่อย่าง เช่น การรวมตัวของสุดยอดพระเอกหมอลำ การรวมตัวของสุดยอดกนางเอกหมอลำ การรวมตัวกันของสุดยอดหมอลำซิ่ง หรือ การรวมตัวของศิลปินระดับตำนาน มีการบริหารจัดการโดยการถือวันการแสดงและคิวนักแสดงให้ตรงกัน เมื่อได้วันทำการแสดงที่ตรงกันแล้ว จึงจะสามารถวางแผนได้ว่าศิลปินที่รับเชิญมาร่วมในการแสดงแต่ละรอบ สามารถแสดงความสามารถในด้านไหนได้บ้าง (สมชาติ ศรีมาร์ตัน, 2565 : สัมภาษณ์) คำอธิบายดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ คชาวุธ มาป้อง (2562 : 137) กล่าวว่า ศิลปิน หรือ นักแสดงหมอลำที่จะถูกรับเชิญมาร่วมในการแสดง จะต้องตอบสนองต่อความต้องการของคนหรือกลุ่มคนในสังคม ผู้ชมหมอลำจำนวนมากมีความต้องการและมีรสนิยมที่แตกต่างกันไป ศิลปินจึงต้องพยายามศึกษาค้นหา และสร้างสรรค์ศิลปะในรูปแบบที่หลากหลายเรื่อยไป จนการเป็นนักแสดงที่เพิ่มขึ้นมา เรียกว่า การแสดงละครเพลง เพื่อมาเล่นสลับกับการแสดงช่วงลำเรื่องต่อ

กลอน ถือเป็นการแสดงที่สามารถดึงดูดผู้ชมได้เป็นอย่างดี ง่ายต่อการซื้อและการแสดงและการเปลี่ยนเรื่อง การแสดงในครั้งต่อ ๆ ไป ถือว่าเป็นการเลือกใช้ศิลปะที่มีความหลากหลายมาผสมผสานให้เกิดงานแสดง ใหม่ ๆ ทั้งนี้มีการพัฒนาและหลีกเลี่ยงรูปแบบเดิม เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่และเป็นที่ยอมรับจากผู้ชม ถือ ว่าเป็นสิ่งท้าทายในตัวผู้สร้างสรรค์งานลักษณะนี้เป็นอย่างยิ่ง และยังคงคล้องกับ วราพร แก้วใส, (2559 น. 88) ที่กล่าวถึงทฤษฎีกระบวนการสร้างสรรค์ว่า การทำให้เกิดบางสิ่งบางอย่างขึ้นมา ซึ่งบางสิ่งบางอย่าง ไม่เคยมีอยู่มาก่อน ทั้งผลผลิตอันหนึ่ง หรือขบวนการอันหนึ่ง หรือความคิดใดเดี่ยอันหนึ่ง ที่จัดอยู่ในข่ายของ การสร้างสรรค์ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งที่ไม่เคยมีอยู่มาก่อนให้มันขึ้นมา การแสดงละครเพลง เรื่องที่นำมาแสดงจะ เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่าย เช่น บุญประเพณี วรรณกรรมอีสาน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงชีวิต เรื่องราวความ รักของหนุ่มสาว โดยใช้ศิลปินรับเชิญมาร่วมในการแสดง การคัดเลือกศิลปินรับเชิญที่ต้องมาร่วมแสดงใน ครั้งนั้น ๆ จะคัดเลือกจากบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสามารถ และเป็นกระแสนิยมในขณะนั้น ศิลปินรับ เชิญจะมีฐานแฟนคลับที่หนาแน่นอยู่แล้ว จะกระตุ้นยอดผู้ชมที่ตามมาจากศิลปินรับเชิญศิลปินรับเชิญเข้ามา ชมการแสดงในกลุ่มปิดเพิ่มขึ้น ศิลปินรับเชิญอาจจะเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในศิลปะการแสดง พื้นบ้านหมอลำหรือไม่มีก็ได้

2. แนวทางการบริหารจัดการธุรกิจบันเทิงรูปแบบออนไลน์ วงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง จากสภาวการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ธุรกิจด้านความบันเทิง ศิลปะการแสดงแขนงต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมาย รวมไปถึงธุรกิจบันเทิงด้านศิลปะการแสดงหมอลำ จึงเกิดการ ปรับตัว โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นช่องทางในการเผยแพร่การแสดง เนื่องจากไม่สามารถเดินทางไปทำ การแสดงนอกพื้นที่ได้ จึงได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอผลงานการแสดงให้เหมาะสมกับผู้บริโภค และ สอดคล้องกับปัญหาที่มีอยู่ โดยนำเสนอรูปแบบการแสดงผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ จนกลายเป็น รูปแบบการแสดงแบบใหม่เกิดขึ้น เรียกว่า หมอลำออนไลน์ เป็นการแสดงหมอลำที่มีการไลฟ์สดลงในกลุ่ม เฟสบุ๊คแบบปิด ผู้ที่จะเข้าชมต้องมีการซื้อบัตรผ่านแอดมินเพจของวงหมอลำด้วยวิธีการดังนี้ 1. ผู้ชมที่สนใจ จะเข้าชมการแสดงในแต่ละครั้ง จะต้องโอนเงินผ่านเลขบัญชี ซึ่งมีราคาที่แตกต่างกันออกไป และบันทึก หลักฐานการโอน 2. ส่งหลักฐานการโอนเงินมาที่แฟนเพจ “สาวน้อยเพชรบ้านแพง แฟนเพจ” แฟนเพจวง หมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงจะส่งลิงค์ให้เข้ากลุ่มทันที 3. การกดเข้าร่วมกลุ่ม ทางเพจจะส่งลิงค์ เพื่อให้กดยืนยันเข้าร่วมกลุ่ม ให้กดเข้าร่วมกลุ่มทันที และรอแอดมินกลุ่มกดอนุมัติ เมื่อสำเร็จแล้ว สามารถ รับชมได้ทันที และสามารถรับชมย้อนหลังได้ตลอดเวลา ด้านรายได้ของนักแสดงจะได้รับเงินค่าจ้างตาม หน้าที่และความรับผิดชอบของตัวเองในการแสดงแต่ละครั้ง แต่ขณะเดียวกันยังมีกลุ่มแฟนคลับที่ถือเป็นอีก กำลังใจที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับศิลปินเหล่านี้เรียกว่า มาลัยออนไลน์ ที่ได้จากทั้งแฟนคลับในพื้นที่ใกล้ไกล หรือแม้กระทั่งแฟนคลับในต่างประเทศ ที่ให้ความชื่นชมศิลปินในดวงใจของตัวเอง ทั้งนี้สมาชิกและ นักแสดงในวงหมอลำ ยังใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือในการสร้างตัวตนให้เป็นที่รู้จัก ถือ เป็นการสร้างกลุ่มแฟนคลับอีกหนึ่งช่องทาง คำอธิบายดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ คชาวุธ มาป้อง, (2562

: 23) ธุรกิจบันเทิงในปัจจุบัน เครือข่ายสังคมออนไลน์ของศิลปะการแสดงหมอลำได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่ โดยเป็นแหล่งรวมกลุ่มกันของผู้คนในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชนจินตนาการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มคนที่เป็เพื่อนหรือกลุ่มคนที่มีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ร่วมกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเครือข่ายสังคมออนไลน์มักถูกใช้เป็นเครื่องมือแหล่งพบปะติดต่อสื่อสารระหว่างเพื่อน หรือคนรู้จัก หรือแม้แต่ใช้เป็นพื้นที่สาธารณะในการแบ่งปันข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้ที่อยู่ในชุมชน โดยผู้คนในชุมชนสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งเพื่อการศึกษาธุรกิจและความบันเทิงร่วมกันได้

หมอลำยังคงเดินหน้าต่อไปในอุตสาหกรรมดนตรีพร้อม ๆ กับการพัฒนาฐานสู่ความร่วมมือทั้งเครื่องดนตรี ทำนอง จังหวะ และเนื้อร้อง ที่มีความทันสมัยแบบตะวันตกมากขึ้นเรื่อย ๆ ในยุคที่เครือข่ายสังคมออนไลน์มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเผยแพร่ผลงานการแสดงรูปแบบออนไลน์ ศิลปินนักร้องรวมถึงเหล่าบรรดาหมอลำไม่จำเป็นต้องใช้ห้องบันทึกเสียงหรือมีเวทีทำการแสดงของตัวเองอีกต่อไป แต่ทุกคนสามารถเผยแพร่ผลงานได้ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ในทุกที่ทุกเวลา ตัวอย่าง เช่น การแสดงของวงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง ที่กำลังเป็นที่สนใจของผู้คนเป็นอย่างมากในช่วงสภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพราะนอกจากความบันเทิงที่ได้รับแล้ว ยังเป็นเครื่องมือชั้นดีในฐานะแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ที่ช่วยอธิบายให้เรา มีความเข้าใจมากขึ้นถึงความเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรม ยังช่วยรักษาวัฒนธรรมหมอลำเพลินของชุมชนบ้านแพง ถือว่าเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป็นสัญลักษณ์ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ สนับสนุนและส่งเสริมวัฒนธรรมหมอลำ ที่เป็นวัฒนธรรมสำคัญของชาวอีสาน ที่กำลังเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายของหลากหลายกลุ่มที่ชื่นชอบท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะการณ์ของสังคมในบริบทวิถีชีวิตปกติใหม่ ได้ปัจจุบัน การแสดงหมอลำรูปแบบออนไลน์ลดน้อยลง การทำธุรกิจบันเทิงหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพงในบริบทวิถีชีวิตปกติใหม่สามารถเป็นแนวทางในการนำเสนอการแสดงหมอลำและศิลปะการแสดงพื้นบ้านแขนงต่าง ๆ ตามสถานการณ์ตามความจำเป็นด้วยความเข้าใจในบริบทวิถีชีวิตปกติใหม่

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 เป็นแนวทางในการยกระดับศิลปะการแสดงพื้นบ้านเข้าสู่ธุรกิจบันเทิง
- 1.2 เป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจบันเทิง ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อความอยู่รอด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการส่งเสริมให้จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเกี่ยวกับการแสดงลำเพลิน

2.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นด้านบทบาททางการแสดงของวงมโหรีกับการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์

7. เอกสารอ้างอิง

คฑาวุธ มาป่อง. (2562). มหอลำศิลป์ปิ่นภูไท : อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ นาฏยประดิษฐ์ และธุรกิจบันเทิงในกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เจริญชัย ชนไฟโรจน์. (2562). มหอลำ-หมอแคน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม. (2563). แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับเทศกาล ประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา และพิธีกรรมต่าง ๆ กรณีการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). สืบค้น 29 ธันวาคม 2565, จาก <https://www.khonkaen.go.th/khonkaen6>

วราพร แก้วใส. (2559). รูปแบบการประยุกต์นาฏกรรมวงดนตรีลูกทุ่งในสถานศึกษาเพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์. วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 10(1), 88.

นายยมินิล นามวงษา, ตำแหน่งผู้บริหารวงมโหรีลำคณะสวน้อยเพชรบ้านแพง, วันที่สัมภาษณ์

เพศสภาพในนาฏยประดิษฐ์ชุดฉายอังกฤษกาลไต
Gender in Artificial Performance to Chuichai Angkattalai

วัตรธนาพงษ์ อังคฤณะ¹ ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ²

Wattanapong Angkuna¹ Pattamawadee Chansuwan²

บทคัดย่อ

บทความวิชาการ เรื่อง การศึกษานาฏยประดิษฐ์ชุดฉายอังกฤษกาลไตที่ปรากฏเพศสภาพ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษานาฏยประดิษฐ์ ชุดฉายอังกฤษกาลไต 2. เพื่อศึกษาเพศสภาพในนาฏยประดิษฐ์ ชุดฉายอังกฤษกาลไต เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ กลุ่มผู้รู้จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติจำนวน 3 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไปจำนวน 15 คน ผลการศึกษพบว่า นาฏยประดิษฐ์ชุดฉายอังกฤษกาลไต ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ของจตุพร รัตนวราหะ ศิลปินแห่งชาติ ได้ประดิษฐ์กระบวนการท่ารำจากเพศสภาพของตัวละคร นางอังกฤษที่เป็นยักษ์เพศหญิงแต่มีลักษณะกิริยาและจริตอย่างยักษ์เพศชาย ด้วยการผสมผสานกระบวนการท่ารำอย่างยักษ์เพศชาย และตัวนางเพศหญิงเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นนาฏยประดิษฐ์ที่สวยงาม จากเพศสภาพที่ปรากฏในกระบวนการนาฏยประดิษฐ์ชุดฉายอังกฤษกาลไตแสดงให้เห็นถึงภูมิรู้และภูมิรำที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน และแนวคิดการออกแบบที่ผสมผสานลักษณะพิเศษของตัวละครด้วยทักษะขั้นสูงของจตุพร รัตนวราหะ ศิลปินแห่งชาติ ได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ : นาฏยประดิษฐ์ เพศสภาพ ฉายอังกฤษกาลไต

Abstract

Academic Article on the Study of Gender-Effective Ankastalai Artificial Dance Objectives 1. To study artificial dancing Chui Chai Angkattalai 2. To study gender in artificial dances Choi Chai Angkat Thalai set It is a qualitative research. There were research tools,

¹ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม Kalasin Dramatic Arts College Bunditpatanasilpa Institute Ministry of Culture

² ภาควิชาการศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม Department of Performing Arts Faculty of Fine and Applied Arts and Cultural Sciences

namely, interview and observation forms. The target groups of the research were 3 knowledgeable people, 3 practitioners, and 15 general informants. The results showed that Dancing Pradit Chuichai Angkatthalai which is the creation of Jatuporn Rattanawaraha, the national artist Invented the dance moves from the gender of the characters. Angkatlai, who is a female giant, but looks and acts like a male giant. By combining the dance moves of a male giant and a female female together until it becomes a beautiful invention. From the gender shown in the dancing process, the graceful Angkatalai show shows the knowledge and dance landscape that has been accumulated for a long time. and a design concept that combines the special characteristics of the characters with the advanced skills of Jatuporn Rattanawaraha, a national artist very well.

Keywords : Artificial Performance, Gender, Chuichai Angkattalai,

1. บทนำ

นาฏยประดิษฐ์ เป็นการสร้างสรรค์ แนวคิด รูปแบบ กลวิธีของนาฏศิลป์ชุดหนึ่ง ที่แสดงโดยผู้แสดงคนเดียวหรือหลายคน ทั้งนี้รวมถึงการปรับปรุงผลงานในอดีต นาฏยประดิษฐ์จึงเป็นการทำงานที่ครอบคลุม ปรัชญา เนื้อหา ความหมาย ท่ารำ ท่าเต้น การแปลแถว การตั้งซุ้ม การแสดงเดี่ยว การแสดงหมู่ การกำหนดดนตรี เพลง เครื่องแต่งกาย ฉาก และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญในการแสดง ทำให้นาฏศิลป์ชุดหนึ่งสมบูรณ์ตามที่ตั้งใจไว้ (สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2547, น.225) โดยเฉพาะนาฏยประดิษฐ์ ประเภทรำเดี่ยวที่เหล่าศิลปินได้รังสรรค์ขึ้น สื่อให้เห็นถึงการอวดลีลาของท่ารำ และการสื่ออารมณ์ของผู้แสดงผ่านบทบาทตัวละคร

การรำเดี่ยวจึงทำให้มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะสามารถทำให้นักเรียนนักศึกษาที่มีทักษะ ประสบการณ์ และนำเสนอตัวเองผ่านการแสดง โดยการรำอวดฝีมือการรำรำที่มีความประณีตงดงาม ผู้แสดงรำเดี่ยวจึงต้องมีทักษะในการรำ และได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี จตุพร รัตนวราหะ (2565, สัมภาษณ์) เช่น การรำอุยฉายอังกาศดไล ซึ่งเป็นนาฏยประดิษฐ์ของจตุพร รัตนวราหะ ได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของตัวละคร และได้รังสรรค์ผ่านกระบวนท่ารำ การใช้อาวุธ และเป็นงาน นาฏยศิลป์ที่ถ่ายทอดลักษณะความแตกต่าง และความพิเศษเฉพาะของตัวอังกาศดไล

ปัจจุบันจตุพร รัตนวราหะ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง พ.ศ. 2552 ผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อวงการนาฏศิลป์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบทบาททางด้านการแสดงโขนยักษ์ และยังได้เป็นผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดองค์ความรู้แก่นาฏศิลป์ ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการนาฏศิลป์ไทย เป็นผู้สร้างสรรค์งานด้วยความทุ่มเท และมีความเสียสละต่องานนาฏศิลป์ ซึ่งท่านมี

ผลงานที่แสดงออกถึงแนวคิด ความรู้ สติปัญญา มีกลวิธีการสร้างสรรค์ผลงานด้วยทักษะสูง โดยเฉพาะการสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์ ชุด ฉุยฉายอังกาศตโล

อังกาศตโลปรากฏในixonเรื่องรามเกียรติ์ เป็นยักษ์ณีผู้ทำหน้าที่รักษาด่านทางอากาศในเขตเมืองลงกา ซึ่งเป็นยักษ์เพศหญิงที่มีใจรักในการรบทัพจับศึกสามารถใช้อาวุธได้อย่างคล่องแคล่ว โดยจตุพร รัตนวราหะ เห็นว่าอังกาศตโล มีลักษณะพิเศษ และมีความแตกต่างจากนางยักษ์ตัวอื่น ๆ จึงได้สร้างสรรค์การแสดงชุดฉุยฉายอังกาศตโลขึ้นเพื่อให้คนทั่วไปได้รู้จักตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์ โดยการแสดงชุดฉุยฉายอังกาศตโลนั้น จตุพร รัตนวราหะ ได้อธิบายว่า แรงบันดาลใจที่ประดิษฐ์การแสดงชุดนี้มีความคิดว่าอังกาศตโลคนเดียวมีอาวุธหลายอย่าง และมีความพิเศษกว่ายักษ์ทั่วไป จึงได้นำเสนอลักษณะเด่นผ่านการแสดงชุดฉุยฉายอังกาศตโล โดยให้นายสมรัตน์ ทองแท้ แต่งบทร้อง จากนั้นจึงหาคนที่จะรับบทอังกาศตโล ซึ่งก็พบนายเกริกชัย ใหญ่ยิ่ง ที่มีหน่วยก้านรำได้จึงเรียกมาต่อท่ารำ โดยท่านเป็นผู้ประดิษฐ์ท่ารำ จตุพร รัตนวราหะ (2565, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากข้อความข้างต้น จะเห็นว่าอังกาศตโล ตัวละครที่มีลักษณะพิเศษ โดยมีบุคลิกที่มีความผสมผสานระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ได้บ่งบอกถึงเพศสภาพในตัวอังกาศตโล "อังกาศตโล" จึงเป็นตัวละครที่ถูกประกอบสร้างจากเงื่อนไขเมื่อพิจารณาผ่านแนวคิด เพศสภาพ ซึ่งหมายถึง สถานะทางเพศที่ถูกกำหนด โดยปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม ที่กลายเป็นบรรทัดฐานของสังคมและทำให้เกิดความคาดหวังในมิติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคม เพราะฉะนั้นเพศสภาพในตัวละคร อังกาศตโล จึงหมายถึงการแสดงออกของตัวละครที่ปรากฏ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจบทบาทในการแสดงที่ปรากฏอยู่บนเวทีและได้รู้ว่าสวมบทบาทอะไรจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อสื่อความหมายด้วยรูปลักษณ์ทางการแสดงอากัปกริยา การแสดงอารมณ์ การแสดงบทบาททางกายที่มีเพศสภาพจากรูปลักษณ์ภายนอก

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่อยากจะศึกษานาฏยประดิษฐ์ฉุยฉายอังกาศตโลที่ปรากฏเพศสภาพซึ่งจะทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมาและความสำคัญของกระบวนท่ารำ กลวิธี เทคนิค ลีลา เพศสภาพแนวคิด และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะของการรำฉุยฉาย ที่มีลักษณะเฉพาะของตัวละครที่สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะการแสดง และยังเป็นการยกระดับมาตรฐานทางวิชาการได้อีกทางหนึ่ง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษานาฏยประดิษฐ์ ฉุยฉายอังกาศตโล
2. เพื่อศึกษาเพศสภาพในนาฏยประดิษฐ์ ชุดฉุยฉายอังกาศตโล

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มผู้รู้ (Key Informant) คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ไทย จำนวน 3 คน ผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) คือ ผู้ได้รับการถ่ายทอด จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป (General Informants) คือ ครู อาจารย์ จำนวน 5 คน นักเรียน นักศึกษา จำนวน 5 คน ประชาชนทั่วไป จำนวน 5 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสำรวจ (Basic Survey) 2) แบบสัมภาษณ์ (teviews) 3) แบบสังเกต (Observation) ที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลภาคสนามโดยการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลอย่างมีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจ (Basic Survey) แบบสัมภาษณ์ (teviews) แบบสังเกต (Observation) ที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลภาคสนามโดยการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลอย่างมีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายและการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ มาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

บทความวิชาการ เรื่อง การศึกษานาฏยประดิษฐ์ ฉุยฉายอังกาสดไลที่ปรากฏเพศสภาพ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษานาฏยประดิษฐ์ ฉุยฉายอังกาสดไล

ผลการวิจัยพบว่า จตุพร รัตนวราหะ ผู้มีความรู้ ความสามารถ มีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการนาฏศิลป์ไทย โดยการแสดงฉุยฉายอังกาสดไล จตุพร รัตนวราหะ ได้แรงบันดาลใจที่ประดิษฐ์การแสดงชุดฉุยฉายอังกาสดไลขึ้น โดยมีความคิดว่าอังกาสดไลผู้ที่มีความโดดเด่น และเป็นตัวละครตัวเดียวที่ปรากฏอาวุธที่ใช้ในการแสดงที่หลากหลาย จึงได้นำเสนอเพื่อให้ผู้ชมทราบถึงตัวอังกาสดไล โดยให้นายสมรัตน์ ทองแท้ แต่งบทร้อง จากนั้นก็ได้ นายเกริกชัย ไหญ่ยิ่ง ด้วยเห็นว่าอังกาสดไลมีความเป็นผู้หญิงและมีความแข็งแกร่งตั้งผู้ชาย ซึ่งตรงกับบุคลิกของนายเกริกชัย ไหญ่ยิ่ง ที่มีหน่วยก้านรำได้ จึงเรียกมาต่อท่ารำ การแสดงฉุยฉายอังกาสดไล เป็นการแสดงที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญรูปร่าง และการใช้อาวุธประกอบการแสดง ซึ่งอังกาสดไลตัวนี้ไม่ใช่ยกษ์ผู้ชายแต่เป็นยกษ์ผู้หญิงที่มีความกล้าหาญแข็งแรงเหมือนผู้ชาย ต้องนำเอาลักษณะท่าทางการรำที่มีความผสมผสานกับตัวโขนกษ์ผู้ชาย และลักษณะตัวนาง

ผู้หญิงเข้าด้วยกัน นอกจากนี้การแสดงชุดนี้ยังมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญมากมายทั้งในเรื่องของผู้แสดง เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ หรืออาวุธ ดนตรี บทประพันธ์ กระทบท่ารำ และยิ่งรวมไปถึงกลวิธีในการแสดง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการแสดงเป็นอย่างมากเมื่อขาดหายไปอาจจะทำให้การแสดง ไม่มีสมบูรณ์ได้

ภาพที่ 2 การแสดงอุยฉายอังกาตไล
(ที่มา: เจษฎา ศักดิ์สงวน, 2566)

2. การศึกษาเพศสภาพในนาฏยประดิษฐ์ ชุดอุยฉายอังกาตไล

ผลการวิจัยพบว่า การแสดงอุยฉายอังกาตไล ก็ได้บ่งบอกบุคลิกลักษณะเพศที่มีความน่าสนใจ โดยตัวนางอังกาตไลเป็นผู้หญิงที่มีความแข็งแกร่งเหมือนผู้ชาย โดยปัจจุบันก็มีนักวิชาการทางด้านนาฏศิลป์ วิเคราะห์ให้ความเห็นว่านางอังกาตไล มีลักษณะบุคลิกที่เปรียบเสมือนเพศทางเลือก เรียกว่า เพศที่ 3 (ทอมบอย) สมศักดิ์ ทัดติ (2565, สัมภาษณ์) เพราะเป็นนางยักษ์เพศหญิง แต่มีลักษณะบุคลิกที่มีใจรักในการรบทัพจับศึก มีนิสัยที่เกรี้ยวกราด เก่งกล้า หัวหาญ แข็งแกร่ง และมีจิตใจเป็นดั่งผู้ชาย สามารถออกรบ และใช้อาวุธต่อสู้กับศัตรูได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว ซึ่งทำให้อังกาตไลมีลักษณะที่แตกต่างจากตัวละครตัวอื่น และเพศสภาพก็เป็นตัวบ่งชี้ว่าลักษณะบุคลิกของตัวละครนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งตัวละครอังกาตไล เป็นการแสดงออกของตัวละครที่ปรากฏเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจบทบาทในการแสดงที่ปรากฏอยู่บนเวทีทั้งรูปลักษณ์ทางการแสดงอาภักิริยา การแสดงอารมณ์ การแสดงบทบาททางกายที่มีเพศสภาพจากรูปลักษณ์ภายนอก และด้วยการแต่งกายที่มีความคล้ายคลึงแบบยักษ์ผู้ชาย โดยส่วนล่างจะนุ่งผ้าเป็นโจงกระแบน ซึ่งมีลักษณะที่ผิดกับนางยักษ์ทั่วไปที่นุ่งผ้าจีบหน้านางอย่างผู้หญิง ทั้งยังมีอาวุธประจำกายมากมายแต่สิ่งที

สังเกตได้ถึงความเป็นผู้หญิงในตัวของนางอังกาสดไล คือการท่อมผ้าท่อมนางทับกับเสื่อ ด้วยลักษณะนี้จึงบ่งบอกถึงบุคลิกของนางอังกาสดไลผ่านความเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจตั้งผู้ชาย โดยการแสดงอุบายอังกาสดไล เป็นการแสดงที่สื่อให้เห็นถึงความงาม ความแข็งแรง ความท้าทายในการรบ และได้ซ่อนความอ่อนหวานไว้ภายใน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านางอังกาสดไลแม้จะชอบในเรื่องของการรบที่บ่งบอกถึงความกล้าหาญ และแข็งแรงเหมือนผู้ชายแล้ว แต่ในการแสดงผู้สร้างสรรค์เห็นว่าอังกาสดไลเป็นเพศหญิง จึงได้ประดิษฐ์ท่ารำที่ยังมีลักษณะของความเป็นหญิงซ่อนอยู่ในตัว จึงทำให้บางท่ารำจะมีท่ารำยักษ์ (ผู้ชาย) ผสมท่ารำนาง (ผู้หญิง) อยู่ในการแสดง

ผู้วิจัยยกตัวอย่างกระบวนท่ารำที่ปรากฏเพศสภาพ
กระบวนท่ารำที่ปรากฏเพศสภาพ (ผู้ชาย)

ภาพที่ 3 กระบวนท่ารำที่ปรากฏเพศสภาพ (ผู้ชาย)
(ที่มา: วัตรธนาพงษ์ อังคุณะ, 2566)

กระบวนการทำรำที่ปรากฏเสภาพ (ผู้หญิง)

ภาพที่ 4 กระบวนท่ารำที่ปรากฏเสภาพ (ผู้หญิง)
(ที่มา: วัตรนาพงษ์ อังคุณะ, 2566)

4. สรุปผลการวิจัย

บทความวิชาการ เรื่อง การศึกษานาฏยประดิษฐ์ ฉุยฉายอังกาศตโลที่ปรากฏเสภาพ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

4.1 การศึกษานาฏยประดิษฐ์ ฉุยฉายอังกาศตโล พบว่า จตุพร รัตนวราหะ ได้สร้างสรรค์การแสดงฉุยฉายอังกาศตโลเพื่อนำเสนอลักษณะที่สำคัญ ซึ่งอังกาศตโลยักษ์เพศหญิงที่มีความกล้าหาญแข็งแรงเหมือนผู้ชาย ต้องนำเอาลักษณะท่าทางของการรำที่มีความผสมผสานกับยักษ์ผู้ชาย และลักษณะตัวนางผู้หญิงเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ การแสดงชุดนี้ยังมีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งในเรื่องของผู้แสดง เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ ดนตรี บทประพันธ์ กระบวนท่ารำ และยังรวมไปถึงกลวิธีในการแสดง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการแสดงเป็นอย่างมากเมื่อขาดหายไปอาจจะทำให้การแสดงไม่มีสมบูรณ์ได้

4.2 การศึกษาเสภาพในนาฏยประดิษฐ์ ชุดฉุยฉายอังกาศตโล พบว่า อังกาศตโล เป็นยักษ์เพศหญิงที่แข็งแกร่ง หัวหาญเหมือนผู้ชาย ในการแสดงจึงนำเอาลักษณะพิเศษของตัวอังกาศตโล โดยบ่งบอกถึงความสำคัญของเสภาพลักษณะบุคลิกตัวละคร ที่ถ่ายทอดผ่านกระบวนท่ารำ โดยการผสมผสานระหว่างตัวนาง (เพศหญิง) และตัวยักษ์ผู้ชาย (เพศชาย)

การอภิปรายผล

บทความวิชาการ เรื่อง การศึกษานาฏยประดิษฐ์อุยฉายังกาสตไลที่ปรากฏเพศสภาพ ผู้วิจัยสามารถ อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นาฏยประดิษฐ์ อุยฉายังกาสตไล นาฏยประดิษฐ์เป็นการสร้างสิ่งใหม่ ๆ ทางด้านการแสดงการ ฟ้อนรำ ที่ให้เกิดคุณค่า ที่จะสร้างสรรค์ความพึงพอใจความเพลิดเพลินอารมณ์ทั้งนี้อาจเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ สร้างสรรค์ขึ้นตามอย่างธรรมชาติที่มีอยู่โดยสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นอาจมีการอ้างถึงบุคคลผู้สร้างสรรค์ หรือสังคม หรือขอบเขตภายในที่ได้สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา โดยสอดคล้องกับบัญญัติฉบับที่ ๒๖ (2556, น.342- 343) ได้กล่าวว่า การสร้างสรรค์ผลงานนาฏยศิลป์ไทยเกิดขึ้นจากความต้องการของผู้สร้างสรรค์ หรือศิลปิน ที่ต้องการถ่ายทอดความคิด ความประทับใจ และอารมณ์ความรู้สึกจากสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราไม่ว่าจะมาจาก สิ่งแวดล้อม ความงดงามของธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ สถานการณ์ เหตุการณ์บ้านเมือง เป็นต้น มาเป็น พื้นฐานจินตนาการ ถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ ให้ออกมาเป็นชุดการแสดงนาฏยศิลป์ไทย โดยการแสดง อุยฉายังกาสตไลที่จุฑารัตนวรราช ได้ประดิษฐ์การแสดงขึ้นมีความคิดว่าอังกาสตไล ผู้ที่มีความโดดเด่น เป็นตัวละครตัวเดียวที่ปรากฏอาวุธและพบอาวุธที่ใช้ในการแสดงที่หลากหลาย จึงนำอาวุธเหล่านั้นมาโชว์ให้ คนดูเพื่อให้เห็นว่าอาวุธต่าง ๆ และเป็นการแสดงที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญ ซึ่งอังกาสตไลตัวนี้เป็น ยักษ์ผู้หญิงที่มีความกล้าหาญแข็งแรงเหมือนผู้ชาย จึงต้องนำเอาลักษณะท่าทางของการรำที่มีความ ผสมผสานกับตัวโขงยักษ์ผู้ชาย และลักษณะตัวนางผู้หญิงเข้าด้วยกัน

2. เพศสภาพในนาฏยประดิษฐ์ ชุดอุยฉายังกาสตไล เพศสภาพ เป็นตัวกำหนดสถานะทางเพศว่า เป็นหญิงหรือชาย โดยอาจดูจากสภาพร่างกายภายนอก บุคลิกลักษณะ ตามบริบทวัฒนธรรมของสังคมบาง สังคมอาจมีแค่หญิงและชาย ขณะที่บางสังคมอาจหมายถึงรวมถึงคนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศอื่น ๆ สอดคล้อง กับนันท์วัน สังขวร (2562, น.20-27) กล่าวถึง เพศสภาพเป็นสิ่งที่ถูกสร้างทางสังคมที่ไม่ได้มีเพียงสองเพศ สภาพคือหญิงกับชายที่แยกขาดออกจากกันอย่างแน่นอนตายตัวแต่เป็นสภาวะที่มีหลายสภาพและ เคลื่อนย้ายไปมาได้โดยไม่หยุดนิ่ง จึงไม่จำกัดว่าเป็นเพียงความสัมพันธ์หญิงชาย โดยในการแสดงอุยฉาย ังกาสตไล ก็ได้บ่งบอกบุคลิกลักษณะเพศที่มีความน่าสนใจ โดยตัวนางอังกาสตไลเป็นผู้หญิงที่มีความ แข็งแกร่งเหมือนผู้ชาย โดยลักษณะของนางอังกาสตไล ทั้งรูปลักษณ์ทางกาย อารมณ์ และพฤติกรรม ซึ่งทำ ให้มีลักษณะแตกต่างจากตัวละครอื่น ด้วยอังกาสตไลบุคลิก หัวหาญ ดุดัน แข็งแกร่ง เหมือนผู้ชาย นาง อังกาสตไลจึงกลายเป็นความเข้าใจของผู้ที่ชมว่านางยักษ์คนนี้เป็นเปรียบเสมือน เพศที่ 3 (ทอมบอย) ด้วย ลักษณะนี้จึงบ่งบอกถึงบุคลิกของนางอังกาสตไล ผ่านความเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจตั้งผู้ชาย จึงทำให้การแสดง อุยฉายังกาสตไลมีกระบวนการท่าที่ผสมผสานระหว่างผู้ชาย และผู้หญิงเข้าด้วยกันได้อย่างลงตัว

การวิจัยครั้งนี้ได้ค้นพบข้อมูลที่สามารถนำมาพัฒนาศิลปะการแสดงด้านนาฏยศิลป์ไทย คือ เพศสภาพ เป็นตัวบ่งชี้ถึงสถานะทางเพศโดยอาจดูจากสภาพร่างกายภายนอก บุคลิกลักษณะ ตามบริบท ทางวัฒนธรรมของสังคมและการถูกหล่อหลอมจากครอบครัว สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมการบ่ม

เพาะ การขัดเกลา และบางนัยยะเพศสภาพอาจหมายถึงบทบาททางสังคมที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม การแสดงออกของบุคคลนั้น ๆ ในการแสดงนาฏศิลป์ไทยก็เช่นกัน “เพศสภาพ” เป็นสิ่งกำหนดลีลาและจริตให้ผู้แสดงในการแสดงออกทั้งกระบวนการรำ อารมณ์ละคร เช่น เพศสภาพของนางยักษ์อังกาศตไลที่ถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบการรำดูดยาก็เช่นเดียวกันที่เป็นลีลาของยักษ์ผู้ชายกับจริตตัวนางผู้หญิงผสมผสานกันตามบุคลิกของตัวละครเป็นหลัก เพศสภาพจึงมีความสำคัญที่จะเป็น “ตัวกำหนด” พฤติกรรมในการแสดงออกไม่ว่าจะเป็นชีวิตของคนในสังคมหรือการแสดงก็ตาม

ด้านความรู้พบว่า กระบวนการนาฏยประดิษฐ์นั้น นอกจาก “แนวคิด” จะเป็นเรื่องสำคัญที่ควบคุมการทำงานสร้างสรรค์ในองค์ประกอบไม่ว่าจะเป็นเรื่องการวางรูปแบบ การออกแบบลีลาท่ารำ การออกแบบดนตรีหรือการแต่งกายแล้ว “ความสัมพันธ์ในการเล่าเรื่อง” ก็มีความสำคัญที่จะทำให้นาฏยประดิษฐ์ชุดนั้น ๆ มีความสมบูรณ์ในเชิงเนื้อหา ยิ่งขึ้นว่าตัวละครหรือผู้แสดงมีสถานะ มีความสำคัญในเรื่องหรือในเหตุการณ์ตอนไหน ซึ่งจะทำให้การสื่อสารกับผู้ชมง่ายและชัดเจนขึ้น ผู้ชมก็จะสามารถรับ “รส” และซาบซึ้งในการแสดงได้อย่างลึกซึ้งกินใจ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นเพียงการถอดความรู้ แนวคิด แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ แต่ก็ควรนำไปต่อยอดในการเป็นองค์ความรู้ และแนวคิดในการสร้างสรรค์ เพื่อนำไปใช้พัฒนาการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ในรูปแบบของนาฏศิลป์ไทยในรูปแบบต่าง ๆ ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ข้อจำกัดอย่างหนึ่งของการศึกษา คือการอธิบาย ด้วยภาษาพูด ภาษาเขียนให้เป็นรูปธรรม สิ่งที่ถ่ายทอดจากภาษาสามารถปฏิบัติให้ดูและสามารถปฏิบัติตามได้แต่การบรรยายค่อนข้างลำบาก จึงควรนำข้อมูลจากการวิจัยมาปรับทำในรูปแบบของสื่อต่าง ๆ จะทำให้แสดงผลได้ชัดเจนขึ้น

2.2 ควรศึกษาการแสดงสร้างสรรค์ของจตุพร รัตนวราหะ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงในรูปแบบการแสดงอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐนันท์ จันนิวงค์. (2556). การออกแบบลีลานาฏศิลป์ไทยของอาจารย์สุวรรณี ชลานุเคราะห์ ศิลปินแห่งชาติ ปี พ.ศ.2533. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นันทวัน สังขะวร. (2562). นางตลาด : เพศสภาพในตัวละครนอกและกระบวนการกลายเป็นศิลปินแห่งชาติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ICACSD

International Conference on Art and Culture under the theme
"Art and Culture for Sustainable Development"

พหลยูทธ กนิษฐบุตฺร. (2545). กระจบวณท่ำร่ำและกลวิธีการแสดงบทศกัณฐ์ในการแสดงโขน ตอนนางลอย
ของครูจตุพร รัตนวราหะ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณทิต) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2547). หลักการแสดงนาฏยศิลป์ปริทรรศน์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

บุคลานุกรม

จตุพร รัตนวราหะ (ผู้ให้สัมภาษณ์). วัตรธนาพงษ์ อังคฺณะ (ผู้สัมภาษณ์) สถานที่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่ง
ประเทศไทย กรุงเทพมหานคร. เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2565

สมศักดิ์ ทัดติ (ผู้ให้สัมภาษณ์). วัตรธนาพงษ์ อังคฺณะ (ผู้สัมภาษณ์) สถานที่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
กรุงเทพมหานคร. เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2565

“ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว”: คำนิยามการฟ้อนอีสานของ ฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ
“Stoop low, Wide dance, Not preserve one's purity”: the definition of Isaan dance by
Chaweewan Phanthu, a national artist

สุธิวัฒน์ แจ่มใส¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว” : คำนิยามการฟ้อนอีสานของ ฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาคำนิยามการฟ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ 2) เพื่อวิเคราะห์การนำคำนิยามการฟ้อนอีสานไปใช้ในการแสดงทางด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน โดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยและข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติจำนวน 6 คน และผู้ให้ข้อมูลทั่วไปจำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสำรวจ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ ที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างแล้วนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า “ก้มต่ำ” คือ การโน้มลำตัวลงมาด้านหน้าให้บริเวณหลังของผู้แสดงระนาบเป็นเส้นตรงจากจุดตั้งต้นให้อยู่ในระดับ 60-80 องศา เป็นลีลาท่าทางที่ใช้ในการแข็ง “รำกว้าง” คือ วิธีการใช้มือและแขนให้ปลายนิ้วมือ อยู่ระดับไหล่เหยียดแขนออกด้านข้างลำตัว ระดับของมือจากจุดตั้งต้นโดยประมาณ 50 องศา จากนั้นใช้ส่วนของแขนเคลื่อนไหวลีลาท่าทาง จากจุดตั้งต้นถึงระดับไหล่ประมาณ 90 องศา และขึ้นสูงเหนือระดับศีรษะประมาณ 180 องศา เป็นลีลาท่าทางที่ใช้ในการฟ้อน “ไม่หวงตัว” คือ การใช้พลังในการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยความแรงของพลังเป็นการปลดปล่อยร่างกายในการเคลื่อนไหวไปตามลีลานาฏศิลป์อีสานให้เป็นอิสระ อันเป็นลีลาท่าทางในการแข็งและการฟ้อนของชาวอีสาน คำนิยามการฟ้อนอีสานของฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ คือ หัวใจหลัก และเป็นแบบอย่างของการฟ้อนอีสานที่สามารถสะท้อนสุนทรีย์ความงามแบบพื้นถิ่นและแสดงตัวตนได้อย่างชัดเจน

คำสำคัญ : ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว คำนิยาม การฟ้อนอีสาน ศิลปินแห่งชาติ

Abstract

Research on "Stoop low, Wide dance, Not preserve one's purity": the definition of Isaan dance by Chaweewan Phanthu, a national artist. The objectives were 1) to study the definition of Isaan dance by Mo Lam Chaweewan Phanthu and 2) to analyze the application of the Isaan dance definition to performance in Isaan folk dance by studying research papers and field data from the sample group, including a group of 5 experts, a group of 6 practitioners, and a group of 20 general informants, totalling 31 people. The tools used in this research include structured and unstructured surveys, observations, and interviews. Then present the research results by descriptive and analytical methods.

The results showed that a "Stoop low" is the bending of the body forward so that the performer's back is in a straight line from the starting point at a level of 60-80 degrees. "Wide dance" is a method of using the hands and arms at the fingertips. At shoulder level, arms extended to the sides of the body. The level of the hand from the starting point is about 50 degrees, then use the arm to move the gesture. From the starting point to the shoulder level, about 90 degrees and about 180 degrees above the head level, is a dance style used in dancing. "Not preserve one's purity" is the use of power to move the body with the force of power to free the body in the movement according to the style of Isaan dance to be free. Which is the style of singing and dancing of the Northeastern people. The definition of Isaan dancing of Chaweewan Phanthu, the national artist, is the heart and a role model of Isaan dancing that can clearly reflect local aesthetics and express oneself.

Keywords: Stoop low, Wide dance, Not preserve one's purity, The definition, Isaan dance, National Artist

1. บทนำ

การฟ้อนของภาคอีสานเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่ของท้องถิ่นที่มีพื้นเพมาจาก 2 ทาง คือ การฟ้อนในพิธีกรรม เช่น ฟ้อนในลำผีฟ้า และการฟ้อนในพิธีเซิ้งบั้งไฟ ท่าฟ้อนในการลำผีฟ้าสังเกตได้ว่าเป็นการฟ้อนแบบดึกดำบรรพ์ของชุมชนโบราณที่ใช้ฟ้อนเป็นเครื่องมือสื่อสารกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ส่วนการฟ้อนในขบวนแห่เซิ้งบั้งไฟเป็นการจัดรูปขบวนที่มีแบบแผน มีการกำหนดท่าทางและมีการตั้งขบวนและแปรแถวเพื่อให้เกิดความสวยงามเป็นวิวัฒนาการจากการลำผีฟ้า นอกจากนี้ยังพบว่ามีการฟ้อนอยู่ทั่วไปในการแสดงหมอลำเมื่อพิจารณาจากวิวัฒนาการของหมอลำพื้น หมอลำหมู่ หมอลำเพลิน และหมอลำประยุกต์พบว่า การฟ้อนในหมอลำเหล่านั้นมีการเพิ่มขึ้นจำนวนท่าที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน (ยุทธศิลป์ จุฑาวิจิตร. 2539 : 43) ฟ้อนอีสานมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามยุคสมัย พัฒนาการด้านสมอง สติอารมณ์ และปัญญาความเจริญ

ทางเทคโนโลยีล้วนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เมื่อพ็อนอีสานพัฒนามาสู่ยุคในปัจจุบัน จึงทำให้เกิดความแปลกใหม่ หลากหลาย และซับซ้อนมากขึ้น การพ็อนอีสานที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ พ็อนในพิธีกรรม เป็นการพ็อนที่มาจากความเชื่อของชาวอีสานเกี่ยวกับภูตผี พ็อนอีสานที่ปรากฏในพิธีกรรมเหล่านี้ลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหวคล้ายกับการพ็อนของมนุษย์สมัยดึกดำบรรพ์ เป็นการเคลื่อนไหวไปมาอย่างเป็นอิสระ (สิทธิรัตน์ ภูแก้ว. 2550 : 97-99) ในปัจจุบันมีพัฒนาการของการพ็อนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเกิดจากการระดมความคิดสร้างสรรค์ผลงานในสถาบันการศึกษา การนำหลักนาฏศิลป์ไทยหรือสากลมาปรับใช้กับพ็อนอีสาน การประชันขันแข่งการพ็อนเพื่อชิงรางวัล รวมถึงการจัดการประกวดวงโปงลางที่พยายามพัฒนาให้มีความแตกต่างและแปลกใหม่ จนทำให้เกิดรูปแบบการพ็อนอย่างหลากหลายจนในบางครั้งทำให้ก้าวข้ามความเป็นอัตลักษณ์ของการพ็อนพื้นบ้านอีสานจนไม่สามารถแสดงลักษณะของการพ็อนอีสานได้ถูกต้องและชัดเจน ด้วยคนส่วนใหญ่มองว่า การพ็อนพื้นบ้านอีสานมีความเป็นอิสระสูง และไม่มีข้อจำกัดตายตัว แต่ความจริงแล้วการพ็อนของอีสานมีนาฏยลักษณะเฉพาะแสดงความเป็นตัวตนที่เป็นสุนทรียะในพื้นที่

ถ้าจะกล่าวถึงเรื่องการพ็อนของภาคอีสานยังมีนักวิชาการ รวมถึงศิลปินพื้นบ้านบางท่านพยายามให้คำอธิบายอัตลักษณ์ของนาฏยศิลป์อีสานว่า “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว” แต่ก็ยังมีการตั้งคำถามและโต้แย้งกันในกลุ่มนักวิชาการและศิลปินพื้นบ้านว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ ดังจะเห็นจากรรณกรรมอีสานหลายเรื่อง ที่ระบุการพ็อนของอีสานนั้นเป็นการ “แอ่แอ่นพ็อน” หรือท่าทางการพ็อนในฮูปแต้ม (จิตรกรรมฝาผนัง) และการพ็อนในพิธีกรรมของชาวอีสานที่เน้นการแอ่นตัวมากกว่าการก้ม (ชัชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ. 2532 : 18) ซึ่งประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับ คำลำ มุสิกกา ได้ให้นิยามการพ็อนอีสานไว้ว่า “แอ่แอ่นพ็อน โหะย่อนใส่แคน อ่อนนวยกวยแขน อ่วยโตตามต่อง” โดยอธิบายว่า แอ่แอ่นพ็อน คือ การทรงตัวขณะพ็อน โหะย่อนใส่แคน คือ การเคลื่อนไหวท่าและขาให้ตรงตามจังหวะดนตรี อ่อนนวยกวยแขน คือ การเคลื่อนไหวมือสลับกันไปมาอย่างนุ่มนวล อ่วยโตตามต่อง คือ การเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ การพ็อนอีสานเมื่อดูผิวเผินอาจเห็นเอกลักษณ์ไม่ได้ชัดเจนนัก แต่เมื่อได้ศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้งจะพบว่า มีรูปแบบเฉพาะตัวอย่างชัดเจนแต่อย่างไรก็ดีความไม่ชัดเจนของกรอบแนวความคิดนี้เองทำให้การพ็อนของภาคอีสานไม่สามารถสื่อสารและสะท้อนความงดงามในฐานะงานศิลปกรรมของภาคอีสานออกมาได้อย่างเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งยังเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องมีการวิจัยอย่างลึกซึ้งต่อไป (คำลำ มุสิกกา. 2558 : 27-186) เมื่อพิจารณาแนวคิดการพ็อนอีสานของนายทองจันทร์ สังฆะมณี ผู้เป็นศิลปินพื้นบ้านของชาวร้อยเอ็ด และเป็นบุคคลสำคัญที่ได้คิดค้นและประดิษฐ์ท่าพ็อนพื้นบ้านอีสานรวบรวมได้ทั้งสิ้น 34 ชุดการแสดง จากการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวร่างกายทั้ง 8 ส่วนในเชิงคุณลักษณะของท่าพ็อนพบว่า มีลักษณะเฉพาะในการพ็อนอีสานคือ “ก้มสุดตัว พ็อนสุดแขน แหงนหลังโค้ง” ที่แสดงถึงการพ็อนอีสานที่คนทั่วไปยอมรับว่า “พ็อนงาม” (สมฤดี ชำนิ. 2564 : 127) การพ็อนอีสานมีความแตกต่างกับการรำของนาฏยศิลป์ไทย ความงามของการพ็อน คือ การแสดงเป็นธรรมชาติ ไม่มีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดมีความยืดหยุ่นของท่าพ็อน ส่วนนิยามของ

การพ่อนขึ้นอยู่กับกาลเทศะหรือความเหมาะสมต่อเหตุการณ์ เวลา สถานที่ ขณะที่แสดง (ธีรวัฒน์ เจริญคำ. สัมภาษณ์ : 2565) จากข้อถกเถียงนี้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะนำเอาค่านิยมของการพ่อนอีสานมาอธิบายให้เห็นถึงรูปแบบเฉพาะตัวเพื่อให้การพ่อนอีสานมีแบบอย่างในการปฏิบัติที่ยังคงความเป็นอัตลักษณ์ของการพ่อนพื้นถิ่นไว้ได้ ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาค่านิยมการพ่อนอีสาน “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว” ของฉวีวรรณ พันธุ เนื่องจากเป็นศิลปินหมอลำฝ่ายหญิงที่มีประสบการณ์ในการแสดงหมอลำจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มศิลปินหมอลำและสถาบันการศึกษาว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถสูง และได้รับขนานนามว่า “ราชินีหมอลำ” คนแรกของประเทศไทย อีกประการสำคัญ คือ ได้รับเชิดชูเกียรติให้เป็น “ศิลปินแห่งชาติ” สาขาศิลปะการแสดง (หมอลำ) ปีพุทธศักราช 2536

หมอลำฉวีวรรณ พันธุ นอกจากจะเป็นผู้มีปฏิภาณไหวพริบด้านการด้นกลอนลำที่เฉียบแหลม มีลีลาการพ่อนด้วยท่วงท่าที่สง่างาม สามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างชัดเจน และได้รับการถ่ายทอดศิลปะการแสดงหมอลำจากศิลปินที่มีชื่อเสียงของภาคอีสานหลายท่าน ถือได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญของวงการ “นาฏยศิลป์อีสาน” ในการบุกเบิกพ่อนอีสานให้ก้าวเข้าสู่งานวิชาการพร้อมทั้งยกระดับศาสตร์และศิลป์ของศิลปะพ่อนอีสานให้เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งยังเป็น “นักนาฏยประดิษฐ์อีสาน” ที่ได้สร้างสรรค์ชุดการแสดงพื้นเมืองอีสานตลอดระยะเวลาที่ทำการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด (จีรพล เพชรสม, 2565 : สัมภาษณ์) นอกจากนี้ยังเป็นผู้รวบรวมท่าพ่อนหมอลำกลอนมาเรียบเรียงเป็น “ท่าพ่อนแม่บพ้ออีสาน” ที่เป็นต้นแบบของการพ่อนอีสานและนำไปใช้ในหลักสูตรการเรียนการสอนทางด้านนาฏยศิลป์พื้นเมืองอีสานของสถาบันการศึกษาหลายแห่ง อีกประการสำคัญคือ ค่านิยมการพ่อนอีสานที่ฉวีวรรณ พันธุ ได้บัญญัติขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติท่าพ่อนอีสานให้เกิดความสง่างาม ยังคงเป็นแบบอย่างให้ผู้ปฏิบัติทางด้านนาฏยศิลป์พื้นเมืองได้ยึดถือกันมาจนถึงปัจจุบัน (ชัยณรงค์ ต้นสุข, 2565 : สัมภาษณ์)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าค่านิยมในการพ่อนอีสาน “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว” ของฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ คือ นาฏยลักษณะพื้นฐานของการพ่อนอีสานที่จะทำให้วัฒนธรรมการพ่อนของอีสานมีรูปแบบเฉพาะท้องถิ่นที่แสดงตัวตนได้อย่างชัดเจน ด้วยการนำมาอธิบายจากนามธรรมให้เป็นรูปธรรม โดยผ่านทฤษฎีทางนาฏยศิลป์ และมิติทางศิลปะการแสดงจะทำให้การพ่อนของอีสานมีความชัดเจนมากขึ้น สามารถนำไปต่อยอดพัฒนาเป็นองค์ความรู้เพื่อเป็นแบบอย่างในการสร้างสรรค์ผลงาน และยกระดับศาสตร์ทางการแสดงนาฏยศิลป์พื้นเมืองอีสานให้มีมาตรฐานทางวิชาการต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาค่านิยมการพ่อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ
- 2) เพื่อวิเคราะห์การนำค่านิยมการพ่อนอีสานไปใช้ในการแสดงทางด้านนาฏยศิลป์พื้นเมืองอีสาน

3. วิธีวิจัย/วิธีการศึกษา

การวิจัย “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว” คำนียามการพ่อนอีสานของ ฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากประชากรตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเก็บข้อมูลแบ่งได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน ได้แก่ ฉวีวรรณ พันธุ , ฉลาด ส่งเสริม , ทรงศักดิ์ ประทุมสินธุ์ , จีรพล เพชรสม , ผศ.ดร.ยุทธศิลป์ จุฑาวิจิตร 2) กลุ่มผู้ปฏิบัติทางด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน ได้แก่ ผศ.ดร.มนูศักดิ์ เรืองเดช , ดร.พรสวรรค์ พรดอนก่อ, ดร.ชัยณรงค์ ต้นสุข , พร ยงดี , ศิราภรณ์ ลินดาพรประเสริฐ , อีรวัดน์ เจียงคำ 3) กลุ่มบุคคลทั่วไป ประชาชน นักเรียน นักศึกษา จำนวน 20 คน

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการพ่อนพื้นเมืองอีสาน และงานวิจัย งานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ เพื่อวิเคราะห์ คำนียามการพ่อนอีสานของ ฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ จากแหล่งข้อมูล แหล่งวิทยาการ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ เช่น ศูนย์รักษาศิลป์ ศูนย์วิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สำนักวัฒนธรรม จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นต้น

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร การเก็บข้อมูลภาคสนาม การสัมภาษณ์ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ดังนี้ 1) การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบไม่มีโครงสร้าง โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1.1) กลุ่มผู้รู้ 1.2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ 1.3) กลุ่มประชาชนทั่วไป 2) การสังเกต ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เข้าร่วมฝึกปฏิบัติคำนียามการพ่อนอีสานร่วมกับหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ และวิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้สังเกตจากวิดีโอการแสดงของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ ซึ่งแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ แล้วนำมาดำเนินการตรวจสอบข้อมูลโดยใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนาวิเคราะห์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากเอกสาร การสังเกต และการสัมภาษณ์ พร้อมจัดระบบหมวดหมู่ นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียง บันทึกภาพและการจดบันทึกมาสรุปสาระสำคัญแล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

3.5 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลผ่านการใช้ทฤษฎีการเคลื่อนไหวร่างกายของสุรพล วิรุฬห์รักษ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

4. ผลการวิจัย

1) นียามการพ่อนอีสานของ ฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ

จากการศึกษาคำนียามการพ่อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ มีนักวิชาการหลากหลายท่านได้อธิบายความหมายจากแนวคิด ลักษณะที่ได้จากการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อนำมานิยาม

เป็นรูปแบบเฉพาะให้เกิดเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษเกี่ยวกับลักษณะของการฟ้อนอีสาน อันเป็นเครื่องบ่งชี้รูปแบบ โครงสร้างที่ทำให้เห็นความแตกต่างจากศิลปินท่านอื่น จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะศึกษาคำนิยามการฟ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ปรากฏคำศัพท์ที่บัญญัติขึ้นเฉพาะ คือ “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว” ซึ่งเป็นการอธิบายประเด็นคำนิยามสำคัญของการฟ้อนอีสานอันเป็นจุดเด่นทางด้านกลวิธีการเคลื่อนไหวท่าทางของร่างกาย ตลอดจนสามารถแยกแยะและนำเอาลักษณะดังกล่าวนั้น ออกมาอธิบายให้ปรากฏชัดเจนจากคำนิยามข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอแสดงรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

ผู้วิจัยได้บันทึกตัวอย่างท่าทางการฟ้อนของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ในการสาธิตลักษณะการเคลื่อนไหวร่างกายตามคำนิยามการฟ้อนอีสานที่บัญญัติขึ้น และได้วิเคราะห์ผ่านทฤษฎีการเคลื่อนไหวร่างกายของสุรพล วิรุฬห์รักษ์ สามารถจำแนกหัวข้อการอธิบายได้ ดังนี้

1) ก้มต่ำ

ก้มต่ำ ในการฟ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ มีลักษณะการเคลื่อนไหวร่างกายโดยการวาดแขนทั้งสองข้างพร้อมกับการใช้มือปฏิบัติท่ารำในลักษณะของการจีบหรือแบมือ ส่วนของศีรษะและลำตัวโน้มลงมาด้านหน้าให้บริเวณหลังของผู้แสดงระนาบเป็นเส้นตรง เท้าข้างใดข้างหนึ่งก้าวไขว้ส่วนอีกข้างเปิดส้นเท้าหลังย่อเข่าลงเพื่อรับน้ำหนักตัวไม่ให้ส่วนท้ายของลำตัวกระดกขึ้น เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เกี่ยวกับระดับความโค้งของสันหลังในส่วนของตำแหน่งตั้งต้น คือ ยืนตรง 0 องศา ระดับการก้มของลำตัวให้บริเวณส่วนโค้งของหลังจากจุดตั้งต้นให้อยู่ในระดับ 60-80 องศา ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ลักษณะเฉพาะของการฟ้อนอีสานอันแสดงถึงความแข็งแกร่ง หนักแน่น และมั่นคง มักปรากฏในการแสดงศิลปะพื้นบ้านที่มีการเลียนแบบวิถีชีวิตของชาวอีสาน เช่น การทำไร่ไถนา ทำเลียนแบบสัตว์ลักษณะการเดินสี่เท้าที่ปรากฏในฟ้อนแม่บทอีสาน

ภาพที่ 1 ก้มต่ำ

ที่มา : สุธิวัฒน์ แจ่มใส, 2565

2) รำกว้าง

รำกว้าง เป็นลักษณะการฟ้อนอีสานมาตั้งแต่โบราณที่บรมครูหมอลำหลายท่านนิยมใช้เรียกขณะฟ้อนประกอบกลอนลำ เป็นการเคลื่อนไหวลีลาท่าทางของร่างกายโดยใช้มือและแขนที่ใหญ่ขึ้นมีความเป็นอิสระสูง อันเป็นลักษณะเฉพาะของการฟ้อนอีสานที่มีความโดดเด่นของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ อีกประการนิยมเรียกว่า วาดฟ้อน ผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างนาฏศิลป์อีสานกับนาฏศิลป์แบบราชสำนัก กล่าวคือ นาฏศิลป์แบบราชสำนักมีข้อกำหนดการใช้มือและแขนที่เป็นระเบียบแบบแผนเรียกว่านาฏยศัพท์ประเภทของเรียกชื่อการใช้วงบน วงกลาง วงล่าง ที่มีลักษณะการปฏิบัติท่าทางอยู่ในระดับบริเวณส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่ในขณะเดียวกันกลวิธีการใช้มือและแขนของนาฏศิลป์อีสานทางของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ มิได้กำหนดพื้นที่ในการเคลื่อนไหวอย่างตายตัว โดยส่วนใหญ่ลักษณะของการใช้มือให้ปลายนิ้วมือ อยู่ระดับไหล่เหยียดแขนออกด้านข้างลำตัว ไม่นิยมให้บริเวณส่วนของแขนหักข้อศอกให้เกิดเป็นโค้ง อย่างนาฏศิลป์แบบราชสำนัก นอกจากนี้คำว่า รำกว้าง ยังหมายถึงลักษณะการใช้มือจับม้วนสลักกันไปมาวาดแขนขึ้นสูงเหนือระดับศีรษะ มีชื่อเรียกเฉพาะว่า ท่าเกี้ยวเกล้า แสดงถึงความสง่างามและความภูมิฐาน จากคำนิยามการรำกว้าง หากพิจารณาจากองศาของการเคลื่อนไหวร่างกายอธิบายได้ว่า ระดับของมือจากจุดตั้งต้นโดยประมาณ 50 องศา จากนั้นใช้ส่วนของแขนเคลื่อนไหวลีลาท่าทางจากจุดตั้งต้นถึงระดับไหล่ประมาณ 90 องศา และขึ้นสูงเหนือระดับศีรษะประมาณ 180 องศา ซึ่งลักษณะของการรำกว้าง มักจะปรากฏในการแสดงนาฏศิลป์อีสานชุดต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษาและการวาดฟ้อนประกอบกลอนลำของศิลปินพื้นบ้านอีสานหลากหลายท่าน โดยเฉพาะแม่ท่าฟ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ เป็นชื่อที่รู้จักกันดีในแวดวงของชนชาวอีสานที่ได้ขนานนามท่านว่าเป็นผู้ที่ “ฟ้อนงาม”

ภาพที่ 2 รำกว้าง (การวาดแขนออกข้างลำตัว)

ที่มา : สุธิวัฒน์ แจ่มใส, 2565

ภาพที่ 3 รำสูง (การวาดแขนขึ้นสูงระดับเหนือศีรษะ)

ที่มา : สุจิตต์ฉวี แจ่มใส, 2565

3) ไม่หวงตัว

การไม่หวงตัว เป็นกลวิธีการฟ้อนอีสานที่มีความสำคัญยิ่งของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า “การไม่หวงตัวเป็นเสน่ห์ของการฟ้อนอีสาน” หมายถึง การใช้พลัง (Energy) ในการขับเคลื่อนไหวร่างกายด้วยความแรงของพลัง หรืออาจเรียกได้ว่า เป็นการฟ้อนรำด้วยพลังแรงมาก ๆ ย่อมทำให้เห็นอาการที่กระปรี้กระเปร่า แข็งแรง รุกข์ัน ยกตัวอย่างการฟ้อนอีสานส่วนใหญ่จะเน้นที่การสายสะโพก การย่ำเท้าอันเป็นองค์ประกอบการเคลื่อนไหวลีลาท่าทางที่สำคัญ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การไม่หวงตัว เป็นการปลดปล่อยร่างกายในการเคลื่อนไหวลีลานาฏศิลป์อีสานให้เป็นอิสระ พลิ้วไหวไม่เกร็งตัวให้เป็นแบบแผน ฟ้อนให้มีลีลาและเอกลักษณ์เฉพาะโดยอาศัยอวัยวะส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย อาทิ ศีรษะ ลำตัว แขนมือ เท้า ประกอบกับลักษณะการปฏิบัติการเอียงศีรษะ การวาดมือ การตีไหล่ การแอ่นตัว การก้มต่ำ การรำกว้าง การสายสะโพก และการย่ำเท้าแบบพิเศษเรียกว่า “ตีนเตี้ย” ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จึงจัดได้ว่าเป็นส่วนสำคัญในการฟ้อนอีสานทั้งยังเป็นลักษณะเฉพาะของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ อีกด้วย

ภาพที่ 4 ไม่หวงตัว

ที่มา : สุริวัฒน์ แจ่มใส, 2565

2) การนำคำนิยามการฟ้อนอีสานไปใช้ในการแสดงทางด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน

การบัญญัติคำนิยามการฟ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ เป็นการบัญญัติขึ้นมาจากรากฐานเดิมในการฟ้อนของหมอลำ และลักษณะบุคลิกท่าทางในวิถีพื้นบ้านของคนอีสานที่สะท้อนออกมาในบริบทต่าง ๆ เช่น การแสดงในมหรสพ การแสดงในงานบุญประเพณีต่าง ๆ และการละเล่นจะมีค่านำหน้าชุดการแสดงนั้น ๆ โดยมีชื่อเรียกอยู่ 2 คำ คือ “เซิ้ง และ ฟ้อน” โดยการปฏิบัติท่าทางดังกล่าวมีลักษณะท่าทางที่แตกต่างกัน ดังนี้ เมื่อคนอีสานจะฟ้อนประกอบการเซิ้งอาทิ เซิ้งบั้งไฟ เซิ้งนางแมว เซิ้งนางดัง เป็นต้น จะไม่นิยมเรียกว่า “ฟ้อน” แต่จะนิยมเรียกรการแสดงดังกล่าวว่า “เซิ้ง” ซึ่งมีความหมายที่แฝงอยู่สองอย่างของคำว่า “เซิ้ง” คือ การร้องหรือการจ่ายกายกอลอน และการฟ้อนประกอบการจ่ายกอลอนนั้นจะเรียกรวมกันว่า “เซิ้ง” ส่วนคำว่า “ฟ้อน” คือ การปฏิบัติท่าทางที่ปรากฏในการแสดงหมอลำประเภทต่าง ๆ และหมายถึงการแสดงที่เป็น ระเบ้า รำ ฟ้อน หรือเซิ้งของการแสดงภาคอีสาน หมอลำฉวีวรรณ พันธุ ได้ให้แนวทางในการนำเอาคำนิยามของการฟ้อนอีสาน

ไปใช้ประกอบการแสดงทางด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานในการเซิ้งและการฟ้อน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

ภาพที่ 5 แผนผังการนำค่านิยมไปใช้ในการสร้างสรรค์การแสดงทางด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน

ที่มา : สุธิวัฒน์ แจ่มใส, 2565

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์เชื่อมโยงเป็นองค์ความรู้มาเทียบเคียงกับภาพถ่ายการฟ้อนและการเซ็งในอดีตของชาวอีสานซึ่งพบว่าข้อมูลดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

“ก้มต่ำ” คือลักษณะที่ปรากฏในการแสดงประเภทลำเซ็ง หรือฟ้อนเซ็ง เนื่องจากการเซ็งของคนอีสานจะนิยมท่าฟ้อนที่มีการก้มต่ำมากกว่าการฟ้อนที่วาดมือกว้าง ถ้าจะให้เกิดความสวยงามผู้ฟ้อนเซ็งจะต้องใช้ท่าทางที่มีลักษณะก้มมากเป็นพิเศษ ในการฟ้อนเซ็งจะมีการกำหนดลักษณะท่าทางของการฟ้อนที่เป็นกระบวนมากกว่าการฟ้อนในลักษณะทั่วไป เนื่องจากการฟ้อนเซ็งนั้นนิยมฟ้อนกันเป็นหมู่คณะในรูปแบบของขบวนแห่ ดังนั้น กระบวนท่าฟ้อนของชาวอีสานจึงถูกกำหนดขึ้นมาให้มีระบบ ระเบียบเพื่อให้การฟ้อนแบบหมู่คณะเกิดความพร้อมเพรียง สวยงาม ดังที่ปรากฏในภาพถ่ายท่าฟ้อนเซ็งในงานประเพณีบุญบั้งไฟของชาวอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อปี พ.ศ. 2540

ภาพที่ 6 ท่าฟ้อนในขบวนแห่บั้งไฟงานประเพณีบุญบั้งไฟปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

ที่มา : ทองปุ่น โม่ผา, 2540

“รำกว้าง” จะอยู่ในลักษณะลีลาท่าทางของการฟ้อนเป็นส่วนใหญ่ (ฟ้อนในที่นี้ หมายถึง การแสดงทางด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานชุดต่าง ๆ ยกเว้นการแสดงประเภทเซิ้ง) เนื่องจากความสวยงามของการฟ้อนอีสานอยู่ที่การวาดมือและวาดแขนให้กว้างออกห่างจากลำตัวโดยยึดส่วนของหัวไหล่เป็นหลัก กล่าวคือให้ตำแหน่งของมือและแขนอยู่ระดับบองศาเดียวกันกับไหล่ นอกจากนี้ รำกว้างยังหมายถึงการยกมือวาดฟ้อนระดับสูงเหนือศีรษะเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่สำคัญปรากฏในผู้ที่มีความชำนาญในการฟ้อนและถือว่าผู้ที่สามารถฟ้อนในท่าดังกล่าวคือผู้ที่ “ฟ้อนงาม” ดังที่ปรากฏในภาพถ่ายการฟ้อนของหมอลำผั้น ศิลารักษ์ หมอลำเพลินชื่อดังคณะ ผ. รุ่งศิลป์ บ้านดงแคนใหญ่ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ที่บันทึกไว้เมื่อปี พ.ศ. 2519

ภาพที่ 7 ท่าฟ้อนหมอลำผั้น ศิลารักษ์ และหมอลำฝ่ายหญิงหมอลำเพลินชื่อดังคณะ ผ. รุ่งศิลป์

ที่มา : บุญมา สุตะคาน, 2519

“ไม่หวงตัว” ถือเป็นหัวใจสำคัญและเป็นเสน่ห์ของการฟ้อนอีสาน คือ ลักษณะที่ปรากฏอยู่ในการเซิ้งและการฟ้อน แอ่นแอ่นไม่หวงตัวเป็นการใช้พลังในการเคลื่อนไหวสรীর่างกายส่วนต่าง ๆ ในการฟ้อนหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ลีลาท่าทางการฟ้อน หรือ ศิลป์ฟ้อน ที่มีลักษณะเฉพาะของการเคลื่อนไหวร่างกายแบบการฟ้อนอีสาน ดังปรากฏในภาพถ่ายท่าฟ้อนของหมอลำหมู่คณะป้อมเพชรมิตรนิมซึ่งเป็นภาพถ่ายเมื่อปี พ.ศ. 2536 และท่าฟ้อนผู้ไทสกลนครของคณะครูจังหวัดสกลนคร เมื่อปี พ.ศ. 2498

ภาพที่ 8 การฟ้อนแอ่นตัวของหมอลำหมู่ฝ่ายชายคณะป้อมเพชรมิตรนิม

ที่มา : บัวลี ปัญญาว่อง, 2536

ภาพที่ 9 ลักษณะการแอ่นตัวในท่าพ้อนภูไทสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ที่มา : สุดใจ ศรีตามา, 2498

ลักษณะการพ้อนจากภาพที่ปรากฏ พบว่า การพ้อนในบางภาพไม่มีการกำหนดท่วงท่าพ้อนแน่นอนตายตัวว่าเป็นท่าอะไร มีความอิสระไม่มีข้อจำกัดทั้งมือ ลำตัว และเท้า และบางท่ามีการกำหนดท่าพ้อนที่ชัดเจนในการปฏิบัติให้พร้อมเพรียงกันซึ่งมักจะเป็นการพ้อนร่วมกันเป็นขบวน ซึ่งในความพร้อมเพรียงนั้นก็ยังคงปรากฏความแตกต่างในลีลาของผู้พ้อนอยู่ ดังนั้น การพ้อนอีสานจึงขึ้นอยู่กับลีลาของผู้พ้อนที่จะขยับมือเคลื่อนไหวไปอย่างไรตามทำนอง จังหวะของเสียงดนตรีประกอบ การพิจารณาการเคลื่อนไหวการจับของมือนั้นนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้จะไม่จรดกัน ห่างกันเล็กน้อยซึ่งแตกต่างจากการจับของภาคกลาง การใช้แขนของการพ้อนอีสานค่อนข้างวาดพ้อนใช้พื้นที่รอบตัวกว้าง ไม่หนีบและไม่สามารถเอาหลักนาฏศิลป์ภาคกลางมาจับท่าพ้อนอีสานได้ เพราะไม่สามารถบอกได้ชัดเจนว่าจะจับคว่ำ จับหงายตอนไหน การใช้ลำตัวเป็นลักษณะที่ชัดเจนอย่างหนึ่งสังเกตได้จากภาพขบวนเซิ้งบั้งไฟที่ปรากฏท่วงท่าที่มีการก้มตัวลงที่พื้นและการแอ่นตัวที่ปรากฏในภาพหมอลำและการพ้อนของชาวผู้ไทที่มีการเอนลำตัวไปด้านหลังเพื่อให้เกิดเป็นเส้นโค้งโดยที่ไม่เกร็งลำตัวเป็นการก้มและการแอ่นตัวด้วยความอิสระ ตามความพึงพอใจ และตามความพึงพอใจของผู้พ้อน ในส่วนของท่วงท่า การพ้อนแบบอีสานจะมีลีลาแตกต่างจากภาคอื่น กล่าวคือการใช้เท้าของพ้อนอีสานจะยำเท้าให้เข้ากับเสียงจังหวะของกลอง โดยการเปิดส้นย่อเข้าและติดส้นเท้าขึ้นไปด้านหลังให้มากที่สุด จากลักษณะการพ้อนของชาวอีสานดังกล่าวมีความสอดคล้องกับคำนิยามการพ้อนอีสาน คือคำว่า “ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว”

5. สรุปผล

คำนิยามการพ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ คือ คำนิยาม ก้มต่ำ รำกว้าง ไม่หวงตัว ทั้งสามคำนี้ เป็นหัวใจสำคัญในการพ้อนพื้นเมืองอีสานที่กล่าวถึงองค์รวมของการพ้อนอีสานเอาไว้ “ก้มต่ำ” มีลักษณะการเคลื่อนไหวร่างกายโดยการวาดแขนทั้งสองข้างพร้อมกับการใช้มือปฏิบัติท่ารำในลักษณะของการจับหรือแบมือ ส่วนของศีรษะและลำตัวโน้มลงมาด้านหลังให้บริเวณหลังของผู้แสดงระนาบเป็นเส้นตรง เท้าข้าง

โตข้างหนึ่งก้าวไขว้ส่วนอีกข้างเปิดสันเท้าหลังย่อเข่าลงเพื่อรับน้ำหนักตัวไม่ให้ส่วนท้ายของลำตัวกระดกขึ้น ระดับความโค้งของสันหลังในส่วนของตำแหน่งตั้งต้น คือยืนตรง 0 องศา ระดับการก้มของลำตัวให้บริเวณ ส่วนโค้งของหลังจากจุดตั้งต้นให้อยู่ในระดับ 60-80 องศา อันแสดงถึงความแข็งแรง หนักแน่นและมั่นคง “ร่ากว้าง” ลักษณะของการใช้มือให้ปลายนิ้วมืออยู่ระดับไหล่เหยียดแขนออกด้านข้างลำตัว ไม่นิยมให้ บริเวณส่วนของแขนหักข้อศอกให้เกิดเป็นโค้งอย่างนาฏศิลป์แบบราชสำนัก นอกจากนี้คำว่า ร่ากว้าง ยังหมายถึงลักษณะการใช้มือจับม้วนสลับกันไปมาวาดแขนขึ้นสูงเหนือระดับศีรษะ มีชื่อเรียกเฉพาะว่า ท่าเกี่ยวเกล้า แสดงถึงความสง่างามและความภูมิฐาน ระดับของมือจากจุดตั้งต้นโดยประมาณ 50 องศา จากนั้นใช้ ส่วนของแขนเคลื่อนไหวลีลาท่าทางจากจุดตั้งต้นถึงระดับไหล่ประมาณ 90 องศาและขึ้นสูงเหนือระดับ ศีรษะประมาณ 180 องศา “ไม่หวงตัว” เป็นเสน่ห์ของการฟ้อนอีสาน หมายถึง การใช้พลัง (Energy) ใน การขับเคลื่อน ไหวร่างกายด้วยความแรงของพลัง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการฟ้อนรำด้วยพลังแรงมาก ๆ ย่อมทำให้เห็นอาการที่กระปรี้กระเปร่า แข็งแรง รุกړัน การไม่หวงตัว เป็นการปลดปล่อยร่างกายในการ เคลื่อนไหวลีลานาฏศิลป์อีสานให้เป็นอิสระ พลิ้วไหวไม่เกร็งตัวให้เป็นแบบแผน ฟ้อนให้มีลีลาและ เอกลักษณ์เฉพาะโดยอาศัยอวัยวะส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย อาทิ ศีรษะ ลำตัว แขนมือ เท้า ประกอบกับ ลักษณะการปฏิบัติกรเอียงศีรษะ การวาดมือ การตีไหล่ การแอ่นตัว การก้มต่ำ การร่ากว้าง การส่าย สะโพก และการย่อเท้าแบบพิเศษเรียกว่า “ตีนเตี้ย” เป็นต้น

6. อภิปรายผล

ค่านิยมการฟ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ มีต้นเค้ามาจากภูมิปัญญาของ ศิลปินหมอลำชั้นครูของภาคอีสานหลายท่านซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากกลุ่มวัฒนธรรมการฟ้อนของหมอลำ ที่เป็นกลุ่มวัฒนธรรมที่ใหญ่ที่สุดของภาคอีสาน โดยไม่ได้มีการผสมผสานกับการรำแบบนาฏศิลป์ไทย คงรักษาขนบการฟ้อนที่เป็นแบบดั้งเดิมของท้องถิ่นไม่ดัดแปลงไปตามยุคสมัย จึงถือได้ว่าศิลปะการฟ้อนของ ศิลปินหมอลำเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่สามารถแสดงให้เห็นถึงสุนทรียะด้านความงามแบบพื้นเมืองอีสาน และ ลักษณะเฉพาะของการฟ้อนอีสานที่แท้จริง นาฏยลักษณะดังกล่าวเป็นการสร้างอัตลักษณ์ของการฟ้อนอีสาน ที่มีรากฐานมาจากโครงสร้างท่าฟ้อนของหมอลำ และท่าทางพื้นฐานของคนอีสานที่แสดงออกในวิถีชีวิต ประเพณี และการละเล่นในชีวิตประจำวันมาผสมผสานกัน ซึ่งสอดคล้องกับ คำลำ มุสิกกา (2558 : 103) ที่ได้อธิบายว่า การฟ้อนอีสานมีรากฐานมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกิดขึ้นในชุมชนมีความสวยงามและอ่อน ซ้อยกว่าธรรมชาติ โดยใช้ทุกส่วนของร่างกายเคลื่อนไหวไปตามเสียงดนตรี ผ่านการย่อเท้า การม้วนมือ การ กระดิกนิ้ว การแอ่นลำตัว การย่อ การนิ่ง การเตะขาสูง การยกเท้าสูง การใช้เอว การใช้สะโพก การยก ยับวบแวบ การก้ม และได้ให้ค่านิยมการฟ้อนอีสานไว้ว่า “แอะแอ่นฟ้อน โหะย่อนใส่แคน อ่อนนวยกาย แขน อ่วยโตตามต่อง” เพราะฉะนั้นนิยามการฟ้อนอีสานของหมอลำฉวีวรรณ พันธุ ศิลปินแห่งชาติ จึงมี พื้นฐานมาจากท่าทางของการฟ้อนแบบดั้งเดิมของชาวอีสาน

ด้านความรู้พบว่า คำนิยามของการฟ้อนอีสาน คือ “กั้มดำ” จะใช้ในการแสดงประเภทลำเซ็ง หรือ ฟ้อนเซ็ง การกั้มของลำตัวให้บริเวณส่วนโค้งของหลังจากจุดตั้งต้นให้อยู่ในระดับ 60-80 องศา ส่วน “รำกว้าง” จะใช้ในลักษณะลีลาท่าทางของการฟ้อนจะใช้ในลักษณะลีลาท่าทางของการฟ้อน ระดับของมือจากจุดตั้งต้นโดยประมาณ 50 องศา จากนั้นใช้ส่วนของแขนเคลื่อนไหวลีลาท่าทางจากจุดตั้งต้นถึงระดับไหล่ ประมาณ 90 องศาและขึ้นสูงเหนือระดับศีรษะประมาณ 180 องศา “ไม่หวงตัว” คือ การใช้พลังในการเคลื่อนไหวสรีระร่างกายส่วนต่าง ๆ อย่างเต็มตัว หรือเรียกว่า “รำให้สุดตัว” ใช้ประกอบการแสดงทั้ง 2 ประเภท คือ การเซ็งและฟ้อน ยังนับได้ว่าคำนิยามนี้เป็นหัวใจสำคัญของการฟ้อนอีสาน ที่ได้รับการสืบทอดต่อกันมาในรูปแบบมหรสพ ได้แก่ การแสดงหมอลำ รูปแบบประเพณีต่าง ๆ ได้แก่ ขบวนแห่งานประเพณี บุญบั้งไฟ รวมถึงการเล่นของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ของภาคอีสานมาจนถึงทุกวันนี้

7. ข้อเสนอแนะ

ควรมีการนำเอาผลการวิจัยมาปรับทำเป็นนวัตกรรมสื่อการศึกษารูปแบบโปรแกรมประยุกต์ (แอปพลิเคชัน) ที่ทันสมัยเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจสามารถเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติตามได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นคุณประโยชน์ต่ออนาคตศิลปวัฒนธรรมอีสานในอนาคตต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

คำล่า มุสิกกา. แนวความคิดการสร้างสรรคานาฏยประดิษฐ์อีสานในวงโปงลาง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558.

ชัชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ. ศิลปะการฟ้อนภาคอีสาน. มหาสารคาม : สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
นทร
วิโรฒ, 2532.

ยุทธศิลป์ จุฑาวิจิตร. การฟ้อนอีสาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สิทธิรัตน์ ภูแก้ว. การฟ้อนเกี่ยวของหมอลำกลอนवादอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ ; งานวิจัยศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต. คณะศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สมฤดี ชำนิ. การวิเคราะห์อัตลักษณ์ท่าฟ้อนอีสานของนายทองจันทร์ สังฆะมณี. กรุงเทพฯ: งานวิจัยศิลปศา
สตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2564.

นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีทธา มณฑลศรีพททเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ
The Contemporary Dance in Live Drama-Light and Sound Performance of
Sriprutthesuan the founding of Sisaket Town, Sisaket Province

จักรพงษ์ เจริญกิจพานิช¹
Chakrapong Charernkitpanit¹

บทคัดย่อ

นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีทธา มณฑลศรีพททเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ มีความมุ่งหมาย 1.เพื่อศึกษาพัฒนาการ และองค์ประกอบการแสดงแสง สี เสียง และสื่อผสมในระบบมัลติมีเดีย อารยธรรมแห่งศรีทธา มณฑลศรีพททเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ 2.เพื่อศึกษารูปแบบนาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีทธา มณฑลศรีพททเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการศึกษาจากเอกสารและภาคสนาม โดยใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ ผู้รู้จำนวน 6 คน ผู้ปฏิบัติจำนวน 5 คน ผู้ให้ข้อมูลทั่วไปจำนวน 30 คน แล้วนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีทธา มณฑลศรีพททเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ การแสดงแสงและเสียง เป็นศิลปะการแสดงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นโดยการผสมผสานศาสตร์และศิลป์หลากหลายสาขาทั้งนาฏกรรม การละคร เทคนิคระบบแสง สี เสียง และมีพัฒนาการที่มีแนวคิดเป็นตัวกำหนดรูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัย ตั้งแต่การออกแบบท่ารำ การออกแบบเครื่องแต่งกาย การออกแบบดนตรี ที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว เป็นการแสดงที่เน้นความตระการตาของระบบแสง สี ดนตรี และเสียงที่ใช้เทคนิคพิเศษ ประกอบเพื่อบอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ณ บริเวณสถานที่จริง ทั้งนี้ต้องอาศัยความเข้าใจถึงเหตุการณ์และพื้นฐานในความเป็นมาของเรื่องราวที่นำเสนอ โดยใช้เสียงบรรยายเพื่อบอกเล่าเรื่องราว ใช้เสียงเพลง และเสียงประกอบเพื่อสร้างอารมณ์ร่วม หรือทำให้การถ่ายทอดดังกล่าวมีอรรถรสมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการใช้แสงสีต่างๆ ตามบรรยากาศเพื่อให้ผู้ชมสร้างจินตภาพ ทำให้เกิดความคิด ความรู้สึก เสมือนอยู่ในเหตุการณ์นั้น เป็นการผสมผสานเรื่องราวจากความเป็นจริงสู่จินตนาการ ในเรื่องราวแห่งอดีตกาลแหล่งโบราณสถาน หรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย

คำสำคัญ: นาฏศิลป์ร่วมสมัย, การแสดงแสง สี เสียง

Abstract

Contemporary Drama in Light, Sound, Civilization of Faith of Montri Sri Pruitthesuan Sisaket Province purposeful are 1. To study development and elements of light, colour, sound and mixed media in multimedia systems 2. To study the forms of contemporary dance in light, colour and sound performances of the civilization. This research was studied from documents and fields, using observation and an interview form by 6 experts, 5 practitioners, and 30 general informants. Our team present the research results by descriptive and analytical methods.

The results showed that Contemporary Drama in Light, Sound, Civilization of Faith of Montri Sri Pruitthesuan Sisaket Province is entertainment of the light and sound is a new form of performing arts that created by combining various fields of science and art such as the Contemporary Drama, the dramatic, the light and sound There are developments that have the concept of defining contemporary dance performances, from dance design and costume design. All are perfectly combination of musical design techniques. Assembled to tell historical stories at the real place. This requires an understanding of the events and the basis of the story being presented. It uses narrative audio to tell a story through music and sound effects to create an emotional connection. It makes such broadcasts more enjoyable. In addition, different colours of light are used according to the atmosphere for the audience to create an image that causes thoughts and feelings as if they were in that real event. It is a blend of stories from reality to the imagination in the story of the past at the temple or historical landmarks throughout all regions of Thailand.

Keywords: Contemporary Dance, Light & Sound

บทนำ

จังหวัดศรีสะเกษ เป็นหนึ่งในเมืองรองสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างหรืออีสานใต้ เต็มไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์จากถิ่นอารยธรรมขอมผ่านโบราณสถาน โบราณวัตถุ และวัฒนธรรมต่างๆ รวมทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัดวาอาราม และประเพณีที่ควรค่าแก่การสืบสานอย่างเช่น “เทศกาลดอกกล้าดวนบาน สืบสานประเพณีสี่เผ่าไทยศรีสะเกษ” ที่เปิดโอกาสให้คนทั่วไปเข้าไปท่องเที่ยวแบบนอกรอบ พร้อมสัมผัสวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชนสี่เผ่าไทยได้อย่างใกล้ชิดสอดคล้องกับแนวคิด amazing ไทยเท่ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เทศกาลดอกกล้าดวนบาน เป็นประเพณีของชนสี่เผ่าไทย

ศรีสะเกษ อันได้แก่ ชาวเขมร ชาวลาว ชาวส่วยและชาวเยอ หรือชนเผ่าพื้นเมืองเขมร-ป่าดงซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านการจำลองหมู่บ้านและวิถีชีวิตชนเผ่าโบราณอย่างใกล้ชิด รวมถึงกิจกรรมภายในงาน ได้แก่ การแสดงประเพณีศิลปวัฒนธรรมวิถีชีวิตของชนเผ่า 4 เผ่า ลาว เขมร ส่วย เยอ การแสดงนิทรรศการภาพเขียน งานศิลปะ ของศิลปินท้องถิ่น, การแสดงภาพวาดและสาธิตการวาดภาพของศิลปินท้องถิ่น, การแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ของอำเภอต่าง ๆ บริเวณลานทางเข้าสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ ในบรรยากาศของการจัดงาน ยังมีความรื่นรมย์จากความหอมเย็นละมุนของดอกลำดวนที่เบ่งบานผลิดอกจากต้นลำดวนกว่า 5 หมื่นต้น ส่งกลิ่นหอมอบอวลไปทั่วบริเวณพร้อมเลือกชิมรสอาหารพื้นเมืองศรีสะเกษของชนเผ่า ลาว เขมร ส่วย เยอ และชมการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธา มนตรา ศรีพุกเศวร อันเป็นตำนานการสร้างเมืองศรีสะเกษที่ยิ่งใหญ่ตระการตาด้วยการแสดงของนักแสดงกิตติมศักดิ์จากภาคราชการและภาคเอกชนที่มาร่วมถ่ายทอดวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่ากับตำนานการสร้างบ้านแปงเมืองศรีสะเกษ ดินแดนแห่งดอกลำดวน (ศรีเกษ หมายสุข 2562:20)

การแสดง แสง สี เสียง ศรีพุกเศวร แสดงครั้งแรกในปี พ.ศ. 2538 โดยนักแสดงกิตติมศักดิ์ จากภาคราชการและภาคเอกชนได้รับนโยบายจากทางจังหวัด ให้จัดการแสดงในรูปแบบ แสง สี เสียง ที่เกี่ยวกับตำนาน การสร้างบ้านแปงเมืองศรีสะเกษ ซึ่งรูปแบบการแสดงจะมีตัวละครเล่นเป็นภาพนิ่ง เพื่อสื่อให้เห็นถึงเรื่องราวของตำนานการสร้างบ้านแปงเมือง และจะมีของชนเผ่าพื้นเมืองในจังหวัดศรีสะเกษ ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงให้ตัวละครมีบทบาทมากขึ้น มีการ ฟ้อน รำ สอดแทรกในขั้นตอนแต่ละการแสดง และมีเทคนิคการใช้แสง สี เสียง เข้ามาประกอบในการแสดง ปัจจุบันการจัดการแสดง แสง สี เสียง สื่อผสม โดยใช้ ระบบมัลติมีเดียมาประกอบการแสดง แสง สี เสียง และได้ปรับเปลี่ยนชื่อชุดการแสดง แสง สี เสียง ว่า อารยธรรมแห่งศรีธา มนตรา ศรีพุกเศวร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการการแสดงแสงสีเสียงและสื่อผสมในระบบมัลติมีเดีย อารยธรรมแห่งศรีธา มนตรา ศรีพุกเศวร จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษารูปแบบนาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธา มนตรา ศรีพุกเศวร จังหวัดศรีสะเกษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาพัฒนาการการแสดง แสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธา มนตรา ศรีพุกเศวร จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษารูปแบบการแสดง แสง สี เสียง และแนวคิดในด้านองค์ประกอบ แสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธา มนตรา ศรีพุกเศวร จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเป็นการ

อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลดอกคำววนบาน สี่เผ่าไทยศรีสะเกษ โดยใช้แนวคิดและ
ทฤษฎีภาพประกอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษา 4 วิธี คือ

1. ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ด้าน นาฏศิลป์ร่วมสมัย และการแสดงแสง สี เสียง สื่อผสมระบบ
มัลติมีเดีย งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของนาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง
อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ

2. ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากประชากร 3 กลุ่ม เพื่อเข้าถึงข้อมูล ได้แก่

- ผู้รู้ด้านนาฏศิลป์ร่วมสมัย ได้แก่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกรกิจ

- ผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะการแสดง ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏยกุล

- ผู้ปฏิบัติควบคุมการแสดงแสง สี เสียง ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เชิดศักดิ์ ฉายถวิล

3. การสังเกต ผู้วิจัยใช้วิธีสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยสังเกตรูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัย
แนวคิดและทฤษฎี และองค์ความรู้ด้านการแสดงแสง สี เสียง สื่อผสมระบบมัลติมีเดีย เพื่อให้ทราบถึงข้อมูล
หลักและตรวจสอบ เพื่อนำมาวิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่ง
ศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ

4. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลและตรวจสอบเนื้อหาวิเคราะห์ด้วยภาพประกอบ
โดยมีขอบเขตดังนี้

4.1 เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการนาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา
มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ

4.2 เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบและนาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่ง
ศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ

5. วิเคราะห์ข้อมูลผ่านการใช้ทฤษฎีนาฏยประดิษฐ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบ
พรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษา

จากการศึกษานาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศ
ศวร จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า

1. พัฒนาการ และองค์ประกอบการแสดงแสง สี เสียง และสื่อผสมในระบบมัลติมีเดียการแสดงแสง สี
เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ

1.1 พัฒนาการการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพฤทธศวร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ มีประวัติศาสตร์ขอมโบราณ ที่มีความเจริญรุ่งเรืองมากกว่า 1,000 ปี และมีร่องรอยทางวัฒนธรรมแห่งความศรีธธา จะเห็นว่าเรื่องราวและบทบาทการแสดงแสง สี เสียง จะบอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เมืองศรีสะเกษ การแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพฤทธศวร ถูกจัดขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนจากกรมศิลปากร และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในสมัยนั้น และการแสดงแสง สี เสียง ศรีพฤทธศวร มีความงดงามทางสุนทรียะ รูปแบบการแสดงที่ตระการตา สร้างความประทับใจและความตื่นตาให้แก่ประชาชน ซึ่งเป็นการแสดงถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของการสร้างบ้านเมืองของจังหวัดศรีสะเกษ โดยนำเสนอผ่านเทคนิคการใช้ระบบแสง ระบบสี ระบบเสียง ระบบสื่อผสมมัลติมีเดีย แบ่งออกเป็นทั้งหมด 8 องค์ ใช้ระยะเวลาในการแสดงทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 30 นาที พร้อมด้วยทีมงาน และนักแสดงจำนวนทั้งสิ้น 1,000 คน จากการศึกษาผู้วิจัยแบ่งประวัติความเป็นมา และพัฒนาการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 - พ.ศ. 2564 เป็น 5 ช่วง 1. ช่วงที่ 1 จังหวัดศรีสะเกษได้จัดงานเทศกาลดอกกล้าดวนบาน สืบสานประเพณีสี่เผ่าไทย ศรีสะเกษ ได้รับการสนับสนุนจากกรมศิลปากรในการจัดการแสดงแสง สี เสียง 2. ช่วงที่ 2 ได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้ามาส่งเสริม และปรับเปลี่ยนบทละคร และรูปแบบการแสดง มีการนำกลุ่มชาติพันธุ์ กูย เขมร ลาว เยอ เข้ามาประกอบร่วมการแสดง และต่อมาได้มอบให้จังหวัดศรีสะเกษเป็นผู้ดำเนินการจัดงานและการแสดงแสง สี เสียง ศรีพฤทธศวร 3. ช่วงที่ 3 ยังคงมีการใช้บทละครเดิม มีการประชาสัมพันธ์ผ่านรายการโทรทัศน์ และมีการเพิ่ม ระบุว่าศรีพฤทธศวร และระบุว่าคิเวราตรีศรีพฤทธศวร 4. ช่วงที่ 4 มีการปรับบทละคร และมีการว่าจ้างออกแบบใหม่ มีการปรับรูปแบบระบบมัลติมีเดีย 5. ช่วงที่ 5 องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ รับผิดชอบจัดงานเทศกาลดอกกล้าดวนบาน สืบสานประเพณีสี่เผ่าไทย ศรีสะเกษ และมอบหมายให้มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษดำเนินการจัดการแสดงแสง สี เสียง

1.2 องค์ประกอบการแสดงแสง สี เสียง และสื่อผสมในระบบมัลติมีเดียการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพฤทธศวร จังหวัดศรีสะเกษ

องค์ประกอบการออกแบบการแสดงแสง สี เสียง และสื่อผสมในระบบมัลติมีเดียการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพฤทธศวร จังหวัดศรีสะเกษ ได้แบ่งเป็นองค์ประกอบ คือ 1. บทการแสดง 2. ตัวละครประกอบการแสดงแสง สี เสียง 3. เครื่องแต่งกาย 4. เครื่องดนตรี 5. ระบบแสง สี เสียง โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์รายละเอียดแต่ละองค์ประกอบดังนี้

1. บทการแสดง คือส่วนสำคัญที่จะทำให้การแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพฤทธศวร จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินไปได้อย่างเนื่อง ตื่นตา ประทับใจผู้ชมตลอดทุกช่วงของการแสดงซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญคือบทละครที่ประพันธ์ขึ้น มีที่มาจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม ข้อมูลจากเอกสาร

2. ตัวละคร ตัวละครที่มีบทบาทในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพฤทธศวร ได้รับแรงบันดาลใจมาจากข้อความจารึกหลักที่ K 308 จาลึกปราสาทเขาพระวิหาร 4 (ศก 6) และ

จารึกปราสาทสระกำแพงใหญ่ ที่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับพระนามหรือชื่อต่างๆ อันได้แก่พระเจ้าสุริยวงวรมันที่ 1 ศรีสุภธรรมมา กัมสะเตงจิง พระนางศรีเทวี พระนางไตรภวระ พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ตัวละครประกอบการแสดง ชาวบ้านชาย ชาวบ้านหญิง และตัวละครประกอบการแสดงที่เป็นนางรำ นางระบำ

3. เครื่องแต่งกาย เครื่องแต่งกายเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้การแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพุทธเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ มีความสมบูรณ์ น่าสนใจ และทำให้ผู้เข้าชมการแสดง แสง สี เสียง เข้าใจในการสร้างสรรค์การแสดง และการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยให้สอดคล้องกับแนวคิดจินตนาการ บนพื้นฐานของภาพจำหลักบนทับหลัง หรือหน้าบัน ปราสาทเขาพระวิหาร และปราสาทสระกำแพงใหญ่

4. เครื่องดนตรี การแสดงแสง สี เสียง เนื้อหาการแสดง จังหวะดนตรี ทำนอง ลักษณะพิเศษของเสียงต่างๆและการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพุทธเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ ยังเป็นการใช้การบันทึกการบรรเลงดนตรีสดวงมโหรีอีสานใต้ สลับกับการใช้เทปเสียงประกอบการแสดง ส่วนเพลงที่ใช้สำหรับการบรรยายเป็นการเอาเสียงเพลงที่เป็นเครื่องดนตรีสากล มาบรรเลงประกอบการแสดง ในช่วงต่างๆที่บรรยายสถานที่ เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือการเชื่อมต่อการบรรยายการแสดงแสง สี เสียง ตลอดจนมีการสอดแทรก ซาวเอฟเฟคเสียง (Sound Effect) เข้าไปในการแสดงเพื่อให้เกิดบรรยากาศและความสมจริง

5. ระบบแสง สี เสียง ใช้จอขนาดใหญ่ และระบบมัลติมีเดียแบบสื่อผสม 4 D มาเป็นฉากหลักในการแสดงแสง สี เสียง องค์ประกอบหลักที่ขาดไม่ได้เลยในการจัดการแสดงคือเทคนิคการใช้แสง สี เสียง มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้ที่เข้ารับชมการแสดงแสง สี เสียง เช่นการนำเสนอวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ กูย เขมร ลาว เขมร มีการใช้ไฟ Moving Head สีขาวสว่างพร้อมกับไฟ Par Led สีน้ำเงิน เมื่อผู้รับชมการแสดง แสง สี เสียง เห็นแสงสีน้ำเงินก็จะเกิดความรู้สึกสงบสุข เยือกเย็น มั่นคง แสง สี เสียงเป็นองค์ประกอบที่ต้องมีความรู้ทางด้านเทคนิคเพื่อมาช่วยสร้างบรรยากาศในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพุทธเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ ให้สมจริง และมีความสมบูรณ์ในการแสดงมากยิ่งขึ้น

2. รูปแบบนาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพุทธเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ

2.1. แนวคิดในการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดสุริยวงวรมันถาบัญชา สถาปนาองค์กมรเตงชคตตะ

ภาพที่ 1 การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดสุริยະนาถบัณฺฑชา สถาปนาองค์กมรเตงชคตะ
ที่มา : จักรพงค์ เจริญกิจพานิช,2565

1. แนวคิดในการสร้างสรรค์ มาจากจารึกศักดิ์ได้กล่าวถึง พระมหากษัตริย์นักรบผู้ยิ่งใหญ่นามว่า พระเจ้าสุริยวรมันที่1 หลังจากที่พระองค์ได้ปราบปรามพวกกบฏดำ แลบทือกเขาพนมดงรักแล้ว พระองค์ยังได้สถาปนาดินแดน วิเวทชะ แห่งทุ่งไศล ขึ้นเป็นเมือง กุรุเกษตร ดินแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นอยู่ข้าวอยู่น้ำ เป็นแหล่งผลิตเกลือ แหล่งหลอมเหล็ก และยังเป็นแหล่งผลิตศิลาแลงที่นำมาสร้างปราสาทสระกำแพงใหญ่

2. รูปแบบการแสดงร่วมสมัย เป็นการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัย ที่เล่าเรื่องราวของการเฉลิมฉลองการสถาปนาเทพเจ้าแห่งจักรวาล กมรเตง ชคตะ ศรีสิขเรศวร และกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเศศวร 3. กระบวนท่าที่ใช้ในการแสดง เป็นการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยที่ประดิษฐ์ท่ารำมาจาก รูปปั้นเหล่านางอัปสรในปราสาทเข้าพระวิหาร และปราสาทสระกำแพงใหญ่ ผสมผสานกับจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดสุริยະนาถบัณฺฑชา สถาปนาองค์กมรเตงชคตะท่าทางการรำให้สอดคล้องกับทำนองเพลงหรือจังหวะดนตรี 4. การแต่งกาย การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดสุริยະนาถบัณฺฑชา สถาปนาองค์กมรเตงชคตะ เครื่องแต่งกายนั้นได้ถอดแบบจากภาพจำหลักนางอัปสร และมีการปรับรูปแบบตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ 5. ดนตรีที่ใช้บรรเลง เป็นดนตรีที่ใช้วงดนตรีมโหรีอีสานใต้ การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดสุริยະนาถบัณฺฑชา สถาปนาองค์กมรเตงชคตะ เป็นการแสดงประกอบการบรรเลงเพลงอย่างเดียวไม่มีเนื้อร้อง เพลงที่ใช้บรรเลงเป็นเพลงที่แต่งขึ้นมาใหม่ 6. การออกแบบท่ารำสำหรับการแสดง การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดสุริยະนาถบัณฺฑชา สถาปนาองค์กมรเตงชคตะ เป็นการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยที่ประดิษฐ์ท่ารำมาจาก รูปปั้นเหล่านางอัปสรในปราสาทเข้าพระวิหาร และปราสาทสระกำแพงใหญ่ ผสมผสานกับจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ 7. รูปแบบการแปรแถวในการสร้างสรรค์ การแปรแถวหรือการเคลื่อนไหวในทิศทางของ การสร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งที่สื่อถึงลีลา และความหมายของการแสดงได้มากขึ้น อีกทั้งยังมีอิทธิพลต่อผู้ชม ในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัย ใช้การแปรแถวตามรูปแบบการแสดงที่สื่อความหมาย การสร้างสรรค์

สามารถทำได้หลากหลายวิธี การกำหนดทิศทาง การเคลื่อนที่ การเคลื่อนไหว โดยมีการใช้พื้นที่ และการแปรแถวในการสร้างสรรค์

2.2 การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดปั้งเอ๊ะเปรี๊ยะแค

ภาพที่ 2 การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดปั้งเอ๊ะเปรี๊ยะแค

ที่มา : จักรพงษ์ เจริญกิจพานิช, 2565

1. แนวคิดในการ เมืองบ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรือง ธรรมชาติ แม่น้ำ มีความอุดมสมบูรณ์จึงได้จัดประเพณีไหว้พระจันทร์ในเดือนสิบสอง หรือชาวเขมรเรียกว่า ประเพณีปั้งเอ๊ะเปรี๊ยะแค 2. รูปแบบการแสดงร่วมสมัย การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดปั้งเอ๊ะเปรี๊ยะแค เป็นการแสดงสร้างสรรค์ร่วมสมัย ในรูปแบบพิธีกรรม ประเพณี ความเชื่อ ใช้นักแสดงหญิง จำนวน 12 คน เป็นการแสดงที่บอกถึงประเพณีไหว้พระจันทร์หรือการเผาเทียนเล่นไฟเพื่อไหว้พระจันทร์ 3. กระบวนท่าที่ใช้ในการแสดง การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดปั้งเอ๊ะเปรี๊ยะแค เป็นการแสดงสร้างสรรค์ร่วมสมัย เป็นการประดิษฐ์สร้างสรรค์ออกแบบโดยการนำวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์เขมร ออกมาในรูปแบบการแสดงคอนเทมโพรารี ผสมผสานกับนาฏศิลป์สกุลอื่น 4. การแต่งกาย เป็นการแสดงสร้างสรรค์ร่วมสมัย จะเห็นได้ว่าการออกแบบเครื่องแต่งกายของการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดปั้งเอ๊ะเปรี๊ยะแค เป็นการเลียนแบบการแต่งกายสตรีอีสานใต้กลุ่มชาติพันธุ์เขมร สวมเกาส์ออกมีผ้าพันรอบอก และสวมกระโปรงย้วย แต่มีการปรับปรุงให้มีความสวยงามตามแบบของนาฏศิลป์ร่วมสมัย 5. ดนตรี ใช้วงดนตรีมโหรีอีสานใต้ผสมผสานกับเครื่องดนตรีสมัยใหม่ การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดปั้งเอ๊ะเปรี๊ยะแค เป็นการแสดงประกอบการบรรเลงเพลงอย่างเดียวไม่มีเนื้อร้อง เพลงที่ใช้บรรเลงเป็นเพลงที่แต่งขึ้นมาใหม่ 6. การออกแบบท่ารำสำหรับการแสดง เป็นการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยที่ประดิษฐ์ท่ารำมาจาก รูปปั้นเหล่านางอัปสรในปราสาทเขาพระวิหาร และปราสาทสระกำแพงใหญ่ ผสมผสานกับจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ ท่าทางการรำให้สอดคล้องกับทำนองเพลงหรือจังหวะดนตรี 7. การแปรแถวหรือการเคลื่อนไหวในทิศทางของการสร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ถึงลีลา และความหมายของการแสดงได้มากขึ้น อีกทั้งยังมีอิทธิพลต่อผู้ชม ในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์พื้นเมืองร่วมสมัย จากวัฒนธรรมพ็อนแคนกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียงใช้การแปรแถวตามรูปแบบการแสดงที่สื่อความหมาย 3 ช่วงของการแสดง

คือ สังคม ประเพณีการเล่น การเคลื่อนย้าย ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่เน้นการแปลแถมที่เป็นเส้นตรงหรือเป็น
ระนาบเดียวกัน แต่เน้นการเคลื่อนที่ที่หลากหลาย

2.3. การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเทศวร

1. แนวคิดในการสร้างสรรค์ การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเทศวร จากการ
ประกอบพิธีพลีกรรมน้ำศักดิ์สิทธิ์ การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตงชคตะ ศรีพฤเทศวร เป็นการแสดง
นาฏศิลป์ร่วมสมัยในรูปแบบสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการทำรำแบบโบราณคดี ใช้นักแสดงชาย 8 คน นักแสดง
หญิง 4 คน เป็นการแสดงที่สื่อให้เห็นถึงการเฉลิมฉลองการเปลี่ยนยุคสมัยแห่งศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา
ด้วยพิธีพลีกรรม

2. รูปแบบการแสดงร่วมสมัยการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเทศวร เป็นการ
แสดงสร้างสรรค์ร่วมสมัย ในรูปแบบพิธีกรรม ประเพณี ความเชื่อ

ภาพที่ 3 การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเทศวร

ที่มา : จักรพงศ์ เจริญกิจพานิช,2565

3. กระบวนท่าที่ใช้ในการแสดง การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเทศวร เป็น
การแสดงสร้างสรรค์ร่วมสมัย เป็นการประดิษฐ์สร้างสรรค์ออกแบบโดยการนำท่ารำจากภาพจำหลัก ทับ
หลัง หรือรูปปั้นในปราสาทเขาพระวิหาร ปราสาทสระกำแพงใหญ่ และปราสาทขอมที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดศรี
สะเกษ ผสมผสานกับจินตนาการของผู้ออกแบบสร้างสรรค์กระบวนท่ารำ ทำให้กระบวนท่ารำสอดคล้อง
กับทำนองดนตรี เพลง

4. การแต่งกาย การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเทศวร เป็นการแสดง
สร้างสรรค์ร่วมสมัย จะเห็นได้ว่าการออกแบบเครื่องแต่งกายของการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชค
ตะ ศรีพฤเทศวร มีการออกแบบตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์และออกแบบกระบวนท่ารำ ในส่วนการ
ออกแบบเครื่องแต่งกายของนักแสดงผู้ชาย ได้จินตนาการมาจากสถาปัตยกรรมทวารบาล ผู้ปกป้องรักษา
ประตูปราสาทขอม

5. ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชคตะ ศรีพฤเทศวร ใช้วง
ดนตรีไทย วงมโหรีอีสานใต้ผสมผสานกับเครื่องดนตรีสมัยใหม่ การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยชุดกมรเตง ชค

ตะ ศรีพทุทเศศวร เป็นการแสดงประกอบการบรรเลงเพลงอย่างเดียวไม่มีเนื้อร้อง เพลงที่ใช้บรรเลงเป็น เพลงที่แต่งขึ้นมาใหม่

6. การออกแบบท่ารำสำหรับการแสดง เป็นการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยที่ประดิษฐ์ท่ารำมาจาก รูป ปั้นเหล่านางอัปสรในปราสาทเขาพระวิหาร และปราสาทสระกำแพงใหญ่ ผสมผสานกับจินตนาการของ ผู้สร้างสรรค์ กระบวนท่ารำให้สอดคล้องกับทำนองเพลงหรือจังหวะดนตรี ผู้วิจัยได้ทักษะของนาฏศิลป์ไทย มาผสมผสานจนเกิดท่ารำที่นำมาใช้

7. รูปแบบการแปรแถวในการสร้างสรรค์ การแปรแถวหรือการเคลื่อนไหวในทิศทางของการ สร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ถึงลีลา และความหมายของการแสดงได้มากขึ้น อีกทั้งยังมีอิทธิพลต่อผู้ชม ใน การสร้างสรรค์นาฏศิลป์พื้นเมืองร่วมสมัย จากวัฒนธรรมเขมรกลุ่มชาติพันธุ์เขมรใช้การแปรแถวตาม รูปแบบการแสดงที่สื่อความหมาย 2 ช่วง ดังนั้นจึงไม่เน้นการแปรแถวที่เป็นเส้นตรงหรือเป็นระนาบเดียวกัน แต่เน้นการเคลื่อนไหวที่หลากหลาย

สรุป

นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรี สะเกษ ได้มีการพัฒนา และองค์ประกอบการแสดงแสง สี เสียง และสื่อผสมในระบบมัลติมีเดีย ทำให้มีความทันสมัยมากขึ้น ทำให้มองเห็นถึงวัฒนธรรมที่ร่วมสมัยเป็นการสร้างสรรค์ผลงานและส่งเสริมให้การ แสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร ให้สอดคล้องกับประเพณี วิถีชีวิต และ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

อภิปรายผล

การแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ มีรูปแบบการ แสดงที่สามารถเชื่อมโยงเรื่องราวในประวัติศาสตร์ ให้ผู้คนได้รับสุนทรียรสในการชม และยึดโยงความรู้สึก ภูมิใจในท้องถิ่นของตนได้อย่างเหนียวแน่น และเป็นเครื่องมือแสดงให้เห็นทุนทางวัฒนธรรมสามารถนำมา ต่อยอด และสร้างมูลค่าทางวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

ด้านความรู้พบว่าการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรีธธา มนตรา ศรีพทุทเศศวร จังหวัดศรีสะเกษ มีรูปแบบในการแสดง ตั้งแต่การออกแบบท่ารำ ดนตรี เครื่องแต่ง กาย ที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว และแนวคิดยังเป็นตัวควบคุมการสื่อสาร ความหมายและเรื่องราวในการ แสดงให้สอดคล้องกับยุคสมัย และกระบวนการแสดงอีกด้วย พัฒนาการ และองค์ประกอบ ประกอบด้วย กระบวนการสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจากแนวคิด ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรม คติความเชื่อ นำมาผ่านการจัดระเบียบด้วยกระบวนการ การจัดการนาฏศิลป์จนเกิดการโดย สังคมเข้ามีส่วนร่วม ทำให้ เกิดพัฒนาการ และองค์ประกอบการแสดงแสง สี เสียง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ สุรพล วิรุฬห์รักษ์

(2547:205) ได้ศึกษาเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึงความเป็นอารยประเทศ ประเทศชาติที่มีความงาม รุ่งเรืองนั้นจำเป็นที่จะต้องมียุควัฒนธรรมอันแสดงออกถึงเอกลักษณ์ประจำชาติของตน เพียงเพ็ญ ทองกล้า (2553 : 65) ที่ศึกษา ความคิดสร้างสรรค์คือ กระบวนการอันหนึ่งซึ่งเราใช้เมื่อเรามีความคิดใหม่ๆ เป็นการผสมผสานของความคิด หรือความคิดต่างๆ ซึ่งไม่เคยผสมผสานรวมตัวกันมาก่อนการระดมสมอง เป็นรูปแบบหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์ วิลลาสินี น้อยครบุรี (2543:45) ได้ศึกษา รูปแบบของการแสดงแสง สี เสียง มาประกอบเพื่อใช้ในการแสดง ประกอบสถานที่สำคัญต่างๆ กลางแจ้ง เช่น โบราณสถาน อนุสาวรีย์ หรือลานกิจกรรมกลางแจ้งโดยเฉพาะในเวลากลางคืน การใช้แสงสีต่างๆ และเสียงรวมถึงคำบรรยายร่วม และสื่อช่วยให้ผู้ชมเกิดความคิดจินตนาการไปได้ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งมีหลักฐานทาง ประวัติศาสตร์ ดำเนิน พงศวาท หรือเรื่องราวจากวรรณคดี นวนิยายที่อิงประวัติศาสตร์บางส่วน เพื่อให้เกิดจินตภาพแก่ผู้รับชมเป็นการแสดงนาฏกรรมเชิงละครร่วมสมัย

นาฏศิลป์ร่วมสมัยในการแสดงแสง สี เสียง อารยธรรมแห่งศรัทธา มนตรา ศรีพุทธเศรษฐ จังหวัดศรีสะเกษ การแสดงแสงและเสียง เป็นศิลปะการแสดงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นโดยการผสมผสานศาสตร์และศิลป์ หลากหลายสาขาทั้งนาฏกรรม การละคร เทคนิคระบบแสง สี เสียง เป็นการแสดงที่เน้นความตระการตาของระบบแสง สี ดนตรี และเสียงที่ใช้เทคนิคพิเศษ ประกอบเพื่อบอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ณ บริเวณสถานที่จริง ทั้งนี้ต้องอาศัยความเข้าใจถึงเหตุการณ์และพื้นฐานในความเป็นมาของเรื่องราวที่น่าเสนอ โดยใช้เสียงบรรยายเพื่อบอกเล่าเรื่องราว ใช้เสียงเพลง และเสียงประกอบเพื่อสร้างอารมณ์ร่วม หรือทำให้การถ่ายทอดดังกล่าวมีอรรถรสมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการใช้แสงสีต่างๆ ตามบรรยากาศเพื่อให้ผู้ชมสร้างจินตภาพ ทำให้เกิดความคิด ความรู้สึก เสมือนอยู่ในเหตุการณ์นั้น เป็นการผสมผสานเรื่องราวจากความเป็นจริงสู่จินตนาการในเรื่องราวแห่งอดีตกาลแห่งโบราณสถาน หรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย กลายเป็นพื้นที่สำหรับการจัดแสดง เสียง ในวาระและโอกาสต่างๆ เพื่อนำเสนอบอกเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ผสมผสานกับเทคนิคด้านการแสดงและการใช้เทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้รับชมการแสดงได้เรียนรู้ถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์แล้วยังสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ถ่ายทอดผ่านการแสดง พิธีพวงศ เสนไสย (2539 : 22) ได้ศึกษา เรื่อง การแสดง สี เสียง : การสร้างวัฒนธรรมบันเทิง การบริการวิชาการ การบริการศิลปวัฒนธรรมเพื่อสังคม การแสดง สี เสียง เป็นการแสดงซึ่งเน้นความตระการตาในระบบแสง สี และดนตรี เสียงประกอบให้สอดคล้องกับสถานที่สำคัญ ๆ ต่างๆ ในประเทศ โดยอาศัยบทประพันธ์และผู้บรรยาย ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงความจริงผสมผสานกับความฝันและจินตนาการจากอดีตกาลได้อย่างมีอรรถรส ต่อมาการแสดงแสง สี เสียง ได้เกิดเป็นวัฒนธรรมบันเทิงอย่างหนึ่งของสังคมไทย ซึ่งส่วนมากมุ่งเน้นการนำเสนอประวัติศาสตร์ ภาพลักษณ์ วัฒนธรรมวิถีความเป็นอยู่ และประเพณีของชุมชนนั้นๆ เป็นหลัก และมีพัฒนาการรูปแบบการแสดงอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการแสดงแสง สี เสียง สื่อผสมระบบมัลติมีเดียการแสดงแสง สี และเสียง หรือการแสดงประกอบแสง สี และเสียง เป็นศิลปะการแสดงที่ผสมผสานศาสตร์และศิลป์และศิลป์ทางด้านศิลปกรรมเข้าไว้ด้วยกัน ประกอบกับการผสมผสานเทคนิคและเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านแสง สี และเสียง ซึ่งเกิดขึ้นในรูปแบบของการจัดการแสดงแสง สี และเสียง ณ สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ตลอดจนสะท้อนภาพวิถีชีวิตของคนและชุมชนในอดีต เพื่อให้ผู้ชมเกิดจินตภาพ มีความคิด ความรู้สึก เสมือนอยู่ในเหตุการณ์นั้น วิศปต์ย์ ชัยช่วย (2560 : 15) ได้ศึกษา ความสำคัญของการแสดงประกอบแสง และเสียง ถึงการแสดงประกอบเสียง เป็นการแสดงที่ผสมผสานหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ วรรณศิลป์ ทัศนศิลป์ ประกอบกับการนำเทคนิคแสง สี เสียง มาใช้ในการแสดง โดยมีลักษณะสำคัญของการแสดง แสง เสียง ดังนี้ 1.เป็นการแสดงกลางแจ้ง 2.เป็นการแสดงผล 3.เป็นการแสดงนาฏกรรมที่ต้องผสมผสานกับวิทยาการด้านการให้แสง และการออกแบบเสียงให้สื่อความหมายสัมพันธ์กับการแสดง 4.เป็นการผสมผสานศิลปะการแสดงหลายๆ ด้าน เช่น ดุริยางค์ไทย ดุริยางค์สากล นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์สากล การละคร ฯลฯ เข้าไว้ด้วยกัน 5.เป็นการแสดงที่โดยมากจะอิงประวัติศาสตร์ ตำนาน หรือเป็นการแสดงที่ให้เห็นถึงประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ 6.เป็นการแสดงที่มีความยาวประมาณ 45 นาที – 1 ชั่วโมง

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการศึกษาให้เป็นผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าต่อการศึกษาด้านนาฏศิลป์ โดยเฉพาะนาฏศิลป์ร่วมสมัย และสร้างภาพลักษณ์ที่สื่อให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม ในท้องถิ่น และสามารถนำเสนอผลงานการแสดงเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัด และระดับชาติ

เอกสารอ้างอิง

- พิระพงศ์ เสนไสย. (2539). นาฏยประดิษฐ์ของพะนอ กำเนิดกาญจน์. วิทยานิพนธ์ ศศม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพียงเพ็ญ ทองกล้า. (2553). การปรับปรุงทักษะความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โอ เอ เพ้นดิง.
- วิลาสินี น้อยครบุรี. (2560). การจัดการแสดง แสง สี เสียง ชุด พนมรุ้งมหาเทวาลัย. วิทยานิพนธ์ สาขา นาฏศิลป์ไทย :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.
- วิศปต์ย์ ชัยช่วย. (2560). การใช้ LINE ของผู้สูงอายุ: การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา.วารสาร มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ ฉบับภาษาไทย, Vol.10 No. 1, p. 905-918.
- สุดใจ ทศพร. (2544). ศิลปะกับชีวิต. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2547). นาฏศิลป์ปริทรรศน์. กรุงเทพฯ : ภาพวิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริเกษ หมายสุข. (2562). ศรีสะเกษ ททท.สุรินทร์เชิญร่วมสืบสานงานรำลึกพระยาไกรภักดี ประเพณีแซน
โขนตา บูชาหลักเมือง ลือเลื่องกล้วยแสนหวี จ.ศรีสะเกษ ปี 62. (10 มกราคม 2564). ออนไลน์.
เข้าถึงจาก <https://www.thailandplus.tv/archives/90516>.

การสร้างสรรคานาฏกรรมร่วมสมัยจากใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์**The Creative Contemporary Dance from Battlements'****Wat Khao Pra Angkhan in Buriram Province**ธัญนันท์ เนาวรัตน์¹ ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ²**บทคัดย่อ**

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา ศิลปกรรมบนใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ และเพื่อสร้างสรรคานาฏกรรมร่วมสมัยจากภาพทิวบุคคลในใบเสมาที่วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยและข้อมูลภาคสนาม จากประชากรจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีสุ่มเลือกแบบไม่เจาะจง กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มผู้รู้ จำนวน 6 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ จำนวน 6 คน และกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจ แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง

ผลการศึกษา พบว่า ศิลปกรรมที่พบในใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ หลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เริ่มถูกลดคุณค่าและหมดความหมาย เมื่อถูกถอดถอนจากบริบททางวัฒนธรรม ซึ่งศิลปะนี้ไม่อาจดำรงอยู่ได้ด้วยตัวเอง โดยปราศจากการยึดโยงจากชุมชน รวมทั้งการถ่ายทอดส่งต่อกันมา บนพื้นที่แห่งนี้พบการทับซ้อนทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดประวัติศาสตร์ศิลป์ ส่งผลให้เกิดทุนทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย นำมาสู่การสร้างสรรคานาฏกรรมร่วมสมัยให้มีอัตลักษณ์และมีความสมบูรณ์ โดยสามารถสะท้อนความเป็นตัวตนของชุมชนนั้นได้ การสร้างสรรคานาฏกรรมร่วมสมัย

จากใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า "นาฏกรรม" สามารถยึดโยงความสำคัญของพื้นที่ในชุมชนให้เป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นพื้นที่แห่งความทรงจำสามารถรองรับการท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณค่า ควบคู่กับไปการต่อยอดเศรษฐกิจในชุมชนและเห็นคุณค่าของทรัพยากรชุมชนนั้น เป็นจุดขายอย่างหนึ่งทางด้านการท่องเที่ยวที่สะท้อนองค์ความรู้ รูปแบบแนวคิด และกระบวนการสร้างสรรค์

คำสำคัญ: การสร้างสรรค์, นาฏกรรมร่วมสมัย, ใบเสมา, วัดเขาพระอังคาร**Abstract**

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

This research aimed to study about Sema art at Khao Phra Angkhan Temple in Buriram, and to create contemporary art performances from divine person in Sema at Khao Angkhan Temple in Buriram province. This is a qualitative study based on research and field data from a group of 30 people, using a non-probability sampling method. Six enlightened persons, six practitioners, and twenty general people were the sample groups. The in-depth interview method, questionnaires, non-participant observation, structured and unstructured interview forms were used as instruments in this research. The results revealed that historical evidence of Sema art at Khao Phra Angkhan Temple in Buriram was beginning to be devalued and useless when isolated from its cultural context, indicating that this art cannot live on its own without a relationship to the community. As cultural overlap was discovered during transmission in this area, there was a varied cultural art history, leading in the establishment of contemporary art performances with identity and integrity, which can reflect the community's identity. Sema's contemporary art performances at Khao Phra Angkhan Temple in Buriram discovered that "art performances" may solidify the area's importance in the community as a holy and memory landmark that can leading to increased tourism. Along with continuing to grow the local economy and recognizing the importance of the community's resources, it represents wisdom, conceptual ideas, and creativeness and also one of the tourisms promoting features.

Keywords: creative, contemporary dance, battlements, Wat Khao Pra Angkhan

บทนำ

ภูเขาพระอังคาร เดิมชื่อ “ภูเขาลอย” เหตุที่เรียกว่าภูเขาพระอังคาร อ้างอิงถึงตำนานลายแทงแห่งพระธาตุพนมที่กล่าวไว้ว่ามีการนำพระอังคารธาตุมาประดิษฐาน บนภูเขาแห่งนี้ ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็น “ภูเขาพระอังคาร”(Chanda, 1993: 11) เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของแหล่งอารยธรรมโบราณ 2 วัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมทวารวดีและวัฒนธรรมขอม และยังพบใบเสมาที่มีการสลักภาพรูปพิทยบุคคลหรือเทวรูป สรูป ดอกบัวและธรรมจักร จำนวนมากถึง 15 แผ่น เกือบทุกแผ่นสลักเป็นเทวรูปยืนถือดอกบัว แต่งกายตามแบบความนิยมของคนในยุคนั้น คือนุ่งผ้าสั้น มีชายพก ประทับยืนบนฐานดอกบัวและแท่นสี่เหลี่ยม ด้านหลังมีพืดโบก และฉัตรอยู่ด้านบน (Chotchwang, 2016: 14) แต่ใบเสมาบางส่วนถูกทำลาย ได้มีการสกัดส่วนศีรษะออก แต่หากดูจากลักษณะของการแต่งกาย โดยเฉพาะท่อนล่างเป็นลักษณะแบบท้องถิ่นที่ไม่พบที่ใดมาก่อน จะว่าเป็นขอมหรือเป็นทวารวดีเสียทีเดียวไม่ได้ เป็นความเชื่อที่ผสมผสานกันมา (Sanguansareewanich, 2014: 9) และพื้นที่แห่งนี้ยังมีเรื่องเล่า ตำนาน ความเชื่อ ประเพณี พิธีกรรมต่าง

ๆ ที่เกิดขึ้นต่อไปเสมอ ซึ่งเป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมที่สามารถนำมาผสมผสานประกอบสร้างเป็นงานศิลปะการแสดงจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในรูปแบบ 3 มิติ สู่การประกอบสร้างสรรคการแสดงในรูปแบบ 4 มิติ ถ่ายทอดจินตนาการผ่าน ภาพ แสง สี เสียง และการเคลื่อนไหว จึงเป็นการสร้างสรรค์งานในรูปแบบนาฏกรรมร่วมสมัย

การสร้างสรรค์งานนาฏกรรมทำให้เกิดเป็นการแสดงที่งดงาม มีแนวคิดและรูปแบบที่หลากหลาย แต่ยังไม่มียุทธลักษณะที่โดดเด่น แสดงความเป็นพื้นที่ชัดเจน สามารถนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างนาฏกรรมประดิษฐ์ที่ผสมผสานความเป็นท้องถิ่นกับจารีตของนาฏศิลป์ไทยได้อย่างลงตัว และทำให้เกิดอัตลักษณ์เฉพาะตน (Chansuwan, 2015: 69-76) ซึ่งจากบริบทพื้นที่แล้วสามารถนำต้นทุนทางวัฒนธรรมบนพื้นที่วัดเขาพระอังคาร เช่น ความเชื่อ เรื่องเล่า ดำเนินมาประกอบสร้างสรรคเป็นงานนาฏกรรมร่วมสมัยที่เป็นภาพสะท้อนปรากฏการณ์บริบทพื้นที่ คติชนในลักษณะต่าง ๆ ได้

จากข้อมูลข้างต้น ศิลปกรรมที่พบในโบสถ์ วิหารหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เริ่มถูกถอดคุณค่าและหมดความหมาย เมื่อถูกถอดถอนจากบริบททางวัฒนธรรม ซึ่งศิลปะเหล่านี้ไม่อาจดำรงอยู่ได้ด้วยตัวเอง โดยปราศจากการยึดโยงจากชุมชน รวมทั้งการถ่ายทอดส่งต่อกันมา การเห็นคุณค่าของศิลปกรรมและเรื่องราวประวัติศาสตร์ผ่านการสร้างสรรค์นาฏกรรมจะสามารถยึดโยงความสำคัญของพื้นที่ในชุมชนให้เป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นพื้นที่แห่งความทรงจำ ที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณค่า ควบคู่กับไปการต่อยอดเศรษฐกิจในชุมชนได้อย่างมีคุณค่า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นมา ศิลปกรรมในโบสถ์ วิหาร วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยจากภาพทิวบุคคลในโบสถ์ วิหาร วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยงานเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. **ขั้นตอนดำเนินงานวิจัย** การลงพื้นที่สำรวจกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับวัดเขาพระอังคาร ในลักษณะการสุ่มเลือกแบบไม่เจาะจง ตำบลเจริญสุข ตำบลถาวร อำเภอเฉลิมพระเกียรติ ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์จำนวน 30 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาดังนี้
2.1) กลุ่มผู้รู้คือ กลุ่มนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์และด้านดนตรีจำนวน 6 คน โดยใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) 2.2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ได้แก่ กลุ่มอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญและนักออกแบบสร้างสรรค์จำนวน 5 คน โดยการเลือกเจาะจง (Purposive Sampling) 2.3) กลุ่มประชาชนทั่วไป (General Informants) ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัดเขาพระอังคารจำนวน 20 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารวิชาการ บทความ และงานวิจัยต่างๆ การลงพื้นที่ภาคสนาม นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัย 10 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การกำหนดแนวคิด 2) รูปแบบการแสดง 3) การออกแบบลีลาท่ารำ 4) การบรรจเพลง 5) ออกแบบเครื่องแต่งกาย 6) อุปกรณ์การแสดง 7) การออกแบบการเคลื่อนไหวบนเวที 8) การออกแบบแสงสำหรับการแสดง 9) นักแสดงที่ใช้สำหรับการแสดง 10) การนำเสนองานสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร การเก็บข้อมูลภาคสนาม การสัมภาษณ์ และการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล นอกจากนี้ยังใช้การสำรวจ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบไม่มีโครงสร้าง โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้รู้ 2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ 3) กลุ่มประชาชนทั่วไป ซึ่งแบบสำรวจแบบสัมภาษณ์ ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือแล้วนำมาดำเนินการตรวจสอบข้อมูลโดยใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าจากแหล่งเวลา แหล่งสถานที่ แหล่งบุคคล และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ พร้อมจัดระบบหมวดหมู่ นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียง บันทึกภาพและการจดบันทึก มาสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่วางไว้ นำข้อมูลทั้งที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล นำข้อมูลไปให้อ่านหรือกลับไปสอบถามผู้ให้ข้อมูลซ้ำอีก เพื่อให้ข้อมูลตรงกับความเป็นจริงและนำมาเรียบเรียงตามความมุ่งหมาย สู่การสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยชุดเทวะ ภูพระอังคาร

5. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาคั้งนี้ โดยผู้วิจัยนำเนื้อหาที่วิเคราะห์ให้ได้นำเสนอตามความมุ่งหมาย นำข้อมูลที่ได้มาสร้างสรรค์แสดง ด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ 10 ขั้นตอน ทดลองให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วนำผลมาพัฒนา และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบ วิดีทัศน์และบทความ

ผลการวิจัย

1. ความเป็นมาและศิลปกรรมบนใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์

เมื่อพ.ศ. 2519 พระอาจารย์ปัญญา วุฒิสโ เป็นพระสงฆ์สายวิปัสสนากรรมฐานที่ปฏิบัติดุรงค์ บริเวณจังหวัดอุดรธานีได้มีมติว่า เห็นเสด็จปู่วิริยะเมฆ ซึ่งเป็นผู้สำเร็จจอร์หนต์ นิมนต์พระปัญญา วุฒิสโ ให้มาดุรงค์ทางทิศใต้ จะพบภูเขาลูกหนึ่ง ให้ท่านมาทำการก่อสร้างปฏิสังขรณ์ปูชนียวัตถุอันล้ำค่า โดยมีลักษณะสำคัญ 4 ประการดังต่อไปนี้ 1) มีซากปรักหักพังของพระอุโบสถ 2) มีหีบห่อพระอังคารธาตุ 3) มีใบเสมา 4) มีรอยพระพุทธบาทของพระพุทธเจ้า ซึ่งบริเวณแห่งนี้พบใบเสมาตั้งอยู่รอบบริเวณพระอุโบสถที่ปรักหักพัง ใบเสมาทำจากหินบะซอลล์ ตั้งวางแปดทิศเหนือพื้นดิน ช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2520 พระอาจารย์ปัญญา วุฒิสโได้เดินดุรงค์มายังภูเขาแห่งนี้ก็ได้พบเห็นโบราณวัตถุตามที่เสด็จปู่วิริยะเมฆนิมิตไว้ทุกอย่าง ต่อมาจึงได้จัดตั้งสำนักปฏิบัติธรรม มีญาติโยมมาปฏิบัติธรรมอยู่เป็นประจำเสมอมาและได้เริ่มบูรณะ

ให้มีความสวยงาม โดยสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ในลักษณะครอบทับฐานพระอุโบสถหลังเก่าไว้และได้นำพระอังคารธาตุแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกนำมาโปรยรอบพระอุโบสถและส่วนที่สองนำมาบรรจุไว้ในมณฑปกลางของพระปรางค์หลังปัจจุบัน (Klaokiang, 2021) ในส่วนของความเชื่อที่มีต่อโบสถ์บนพื้นที่แห่งนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบดังนี้ 1. ความเชื่อแบบพระพุทธศาสนา จึงทำให้ความเชื่อและพิธีกรรมทางศาสนาของไทยมีความผสมผสานระหว่างศาสนาพุทธศาสนาพราหมณ์ และฮินดู 2. ความเชื่อแบบท้องถิ่น สามารถแบ่งออกเป็น 3 กระแสดังนี้ 2.1) ความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณธรรมชาติมนุษย์เชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างในธรรมชาติมีจิตวิญญาณจึงเรียกและปฏิบัติต่อธรรมชาติเหล่านั้นเสมือนมีชีวิตคือมีการบูชา อ้อนวอน 2.2) ความเชื่อเรื่องผีและวิญญาณ เป็นความเชื่อที่มีต่อสิ่งที่มองไม่เห็นแต่สัมผัสได้ เช่น เทวดา อารักษ์ ผีสายตระกูล และความเชื่อเรื่องดวงวิญญาณ

(Atthemeth, 1992: 162) และ 2.3) ความเชื่อเครื่องหมายและเครื่องราง ความเชื่อในเรื่องเครื่องหมายที่กลายมาเป็นเครื่องรางของขลังเป็นความเชื่อที่เกิดจากการนำวัตถุสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ตนพอใจ เช่น จีสร้อยคอเสด็จปู่วิริยะเมฆ และโบสถ์มา (Jantarajumnong, 1997: 7) แสดงดังภาพที่ 1 และ 2

ภาพที่ 1: ภาพวัดเขาพระอังคารในอดีตและปัจจุบัน

ที่มา : ภัทรพล ศรีมะเรื่อง

ภาพที่ 2: ภาพกิจกรรมความเชื่อที่พบบนพื้นที่วัดเขาพระอังคาร

ที่มา : ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

ศิลปกรรมที่ปรากฏบนใบเสมา วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถจำแนกลดทอนที่พบในใบเสมาทั้ง 15 ใบ ออกเป็น 7 ประการ อันประกอบไปด้วยสลักภาพทิพยบุคคลและสิ่งของที่ถือ, กรวยบายศรี, ธรรมจักร, รัม-ฉัตร, เครื่องสูง, และรูปแบบการนุ่งผ้า ซึ่งสามารถแบ่งโดยละเอียดได้ดังนี้ 1) ภาพทิพยบุคคล 2) สิ่งของที่ถือ 3) กรวยบายศรี 4) ธรรมจักร 5) รัม-ฉัตร 6) เครื่องสูง 7) รูปแบบการนุ่งผ้า แบ่งเป็นรูปแบบการนุ่งผ้าระดับได้เข้า มีชายพกห้อยไปทางขวา และการนุ่งผ้าระดับได้เข้า มีชายพกห้อยไปทางซ้าย ซึ่งใบเสมาทั้ง 15 ใบมีความหมายที่แฝงดังนี้ ทิพยบุคคลหรือเทวดาที่ดูแลรักษาพื้นที่ , ดอกบัวเป็นสัญลักษณ์แห่ง “พุทธะ” เป็นดั่งเครื่องหมายที่บ่งบอกถึง “การรู้ ตื่น และเบิกบาน” เหนือกาลเวลา , เขตพื้นที่อันศักดิ์สิทธิ์ของทางพระพุทธศาสนา , การประดิษฐ์บายศรีถวายบูชา , สลุปทรวงหม้อน้ำไว้สำหรับสังเวทหรือบวงสรวงศักดิ์สิทธิ์ , ธรรมจักรแสดงถึงแสงสว่างแห่งธรรมที่พระพุทธเจ้าได้ทรงหมุนให้ขับเคลื่อนไปในจิตใจต่อพื้นที่แห่งนี้และแสดงให้เห็นว่าพื้นที่แห่งนี้มีการนับถือพระพุทธศาสนา , ความอุดมสมบูรณ์และความเจริญรุ่งเรืองด้วยพระพุทธศาสนา, ความร่มเย็น ความอุดมสมบูรณ์ ด้วยอิทธิพลของศิลปะท้องถิ่นเกิดจากการแพร่กระจายของศิลปะทวารวดีเป็นการรับอิทธิพลทางวัฒนธรรมและศาสนาพุทธร่วมกัน ดังนั้นช่างหรือศิลปินจึงมีอิสระในการสร้างสรรค์งานให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและตนเอง โดยสามารถนำศิลปกรรมต่าง ๆ ที่แฝงไปด้วยความงดงาม ความหมาย ความเชื่อและความศรัทธาที่มีต่อใบเสมา มาประกอบสร้างเป็นชุดการแสดง แสดงดังภาพที่ 3 และ 4

ภาพที่ 3: ภาพใบเสมาวัดเขาพระอังคารในอดีต

ที่มา : ภัทรพล ศรีมะเรื่อง

ภาพที่ 4: ภาพใบเสมาวัดเขาพระอังคารในปัจจุบัน

ที่มา : ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

2. การสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยจากการศึกษาภาพทิวบุคคลในใบเสมาที่วัดเขาพระ อังคาร จังหวัดบุรีรัมย์

การสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยผ่านกระบวนการการสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัย 10 ขั้นตอน
ดังนี้

1. การกำหนดแนวคิด มีแนวคิดในการสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยจากการศึกษาภาพทิวบุคคล
ในใบเสมาที่วัดเขาพระอังคาร ศิลปกรรมที่ปรากฏในใบเสมาบนพื้นที่แห่งนี้มีความทับซ้อนทางวัฒนธรรม
สมัยทวารวดีและขอม และความเชื่อ ความศรัทธาที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ เชื่อมโยงให้เกิดการสร้างสรรค
นาฏกรรมร่วมสมัย

2. รูปแบบการแสดง โดยให้ประยุกต์จากจารีตเดิม นำเอกลักษณ์ท่ารำแบบนาฏยศาสตร์ นาฏศิลป์
ไทย จากแสดงระบำโบราณคดี มาผสมการเคลื่อนไหว และการสร้างสรรค์ท่ารำเพื่อสื่อความหมาย โดย
แบ่งเป็น 3 ช่วงดังนี้ ช่วงที่ 1 ความงดงาม การแสดงที่สื่อให้เห็นถึงความงามของทิวบุคคล ศิลปกรรมที่
ปรากฏในใบเสมา ช่วงที่ 2 ความเชื่อ แสดงถึงความเชื่อที่เกิดขึ้นบนวัดเขาพระอังคาร ช่วงที่ 3 ความศรัทธา
แสดงถึงความศรัทธาที่มีต่อใบเสมา แสดงดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5: ภาพรูปแบบการแสดง 3 ช่วง

ที่มา : ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

3. การออกแบบลีลาท่ารำ จากการศึกษาภาพทิวบุคคลในใบเสมาที่วัดเขาพระอังคาร จังหวัด
บุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้นำทักษะของการแสดง 2 สกฤตมาผสมผสานจนเกิดลีลาที่นำมาใช้ ได้แก่ 1) นาฏศิลป์ไทย
(Thai Dance) อาศัยการศึกษาท่ารำนาฏยลักษณะจากการแสดงระบำโบราณคดี อันได้แก่ ระบำทวารวดี
และ ระบำลพบุรี 2) นาฏศิลป์ร่วมสมัย (Contemporary Dance) ลีลาการสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยใน
ครั้งนี้ เช่น การเอนตัวไปด้านหลัง การกอดปลายเท้า ไม่เหมือนกับข้อเท้าบัลเลต์ที่มีการกอดข้อเท้าหรือเรียก
กันว่าพ้อยเท้า แต่ใช้ลักษณะการวางเท้าหลังเปิดสันเท้าแบบนาฏศิลป์ไทย แสดงดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6: ภาพการออกแบบลีลาท่ารำ

ที่มา : ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

4. การบรรจุมเพลง มีการออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ในการแสดงในแบบวัฒนธรรมทวารวดี วัฒนธรรมขอม และวัฒนธรรมพื้นเมือง โดยออกแบบแนวคิดในการใช้เสียงและดนตรี แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ความงดงาม ดนตรีที่สื่อถึงความงามของศิลปกรรมที่ปรากฏในโบสถ์ที่วัดเขาพระอังคาร ที่พบ โบสถ์บนพื้นที่ที่อัสานใต้ ผู้วิจัยจึงใส่เสียงสะโน ซับขานในการเปิดการแสดง และเสียงซอกันตรึม ช่วงที่ 2 ความเชื่อ ใช้เรียบเรียง เสียงประสานดนตรีในจังหวะช้า บรรเลงด้วยดนตรีไทย เพื่อสื่อถึงวัฒนธรรมทวารวดี และช่วงที่ 3 ความศรัทธา บรรเลงเพลงดนตรีต่อเนื่องโดยใช้จังหวะเร็วขึ้น เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น น่าสนใจ

5. ออกแบบเครื่องแต่งกาย ในการออกแบบเครื่องแต่งกายประกอบด้วย การออกแบบ 3 ส่วน อัน ประกอบไปด้วย 1) ศิราภรณ์ คือ เครื่องประดับศีรษะ 2) ภัสตราภรณ์ คือ เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และ 3) ถนิมพิมพากรณ์ โดยยึดภาพการแต่งกายตามรูปแบบโบสถ์ และการผสมผสานการแต่งกาย 2 ยุคสมัยคือ สมัยทวารวดีและขอม แสดงดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7: ภาพการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ที่มา : ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

6. อุปกรณ์การแสดง ในสร้างสรรค์ชุดนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) อุปกรณ์ ประกอบการแสดง ตามที่ปรากฏในโบสถ์คือ ดอกบัว และ 2) อุปกรณ์ประกอบฉาก ภาพสลักโบสถ์

เพื่อสื่อความหมายในทางตรง ใช้ซุ้มประตูปราสาทหิน เพื่อสื่อความหมายถึงจังหวัดบุรีรัมย์ อันมีปราสาทหิน และฐานดอกบัว อันสื่อถึงการเคารพในทางพระพุทธศาสนา แสดงดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8: ภาพอุปกรณ์การแสดง

ที่มา : ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

7. การออกแบบการเคลื่อนไหวบนเวที สำหรับการแสดง เพื่อสื่อให้เห็นถึงการสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัย โดยใช้ทฤษฎีการเคลื่อนไหวเพื่อนำมาขยายความเพิ่มขึ้น และการแปรแถวหรือการเคลื่อนไหว ในทิศทางของการสร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งที่ สื่อถึงลีลา จากการศึกษาภาพทิวบุคคลในใบเสมา ใช้การแปรแถวตามรูปแบบการแสดงที่สื่อความหมาย 3 ช่วงของการแสดง คือ ความมั่งคั่ง ความเชื่อ และความศรัทธา

8. การออกแบบแสงสำหรับการแสดง ได้กำหนดแนวทางการออกแบบแสงไว้ดังนี้ Position และ Scene โดย Position เป็นตำแหน่งบนเวทีการแสดงประกอบไปด้วย ตำแหน่งของนักแสดงและการเคลื่อนที่ของนักแสดง Scene เป็นบรรยากาศที่ใช้ประกอบการแสดง ในการแสดงบนเวที และได้แบ่งการใช้แสงดังนี้ ช่วงที่ 1 ความมั่งคั่งใช้โทนสีเข้ม เพื่อให้เกิดอารมณ์น่าค้นหา ช่วงที่ 2 ความเชื่อ ที่มีความเชื่อที่หลากหลาย จึงใช้แสงบนเวทีที่ให้เกิดความสว่างที่ยังคงมีความมืดผสมผสาน เชื่อว่าเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์จึงให้แสงสว่างไสว ชัดเจน เพื่อสื่ออารมณ์แห่งความอบอุ่น ช่วงที่ 3 ความศรัทธา เป็นการใช้แสงไฟที่สว่างมองเห็นการแสดงชัดเจน แสดงดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9: ภาพการออกแบบแสงที่ใช้ประกอบการแสดง

ที่มา : ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

9. นักแสดงที่ใช้สำหรับการแสดง โดยใช้นักแสดงหญิงล้วนจำนวน 8 คน พิจารณาจากความเหมาะสมกับบทบาท ความสามารถ มีเกณฑ์คัดเลือกนักแสดง ดังนี้ 1) เป็นผู้ที่มีทักษะนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ร่วมสมัย 2) เป็นผู้ที่มีปฏิภาณไหวพริบสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ 3) เป็นผู้ที่มีสื่ออารมณ์ตามการแสดงได้ตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์

10. การนำเสนองานสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัย ได้วางแผนดำเนินการโดยแสดงต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา แล้วนำผลจากการแสดง ในแต่ละครั้งมาพัฒนางาน เพื่อให้เห็นพัฒนาการตามลำดับขั้นของการทดลองและสร้างสรรค์งาน ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแสดง

อภิปรายผล

จากการศึกษามีข้อค้นพบที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

ความเป็นมา ใน พ.ศ.2519 พระอาจารย์ปัญญา วุฒิสโร ได้นิมนต์เห็นเสด็จปุริวิริยะเมฆ ให้มาจุดศกทำ การก่อสร้างปฏิสังขรณ์ปูชนียวัตถุอันล้ำค่า โดยมีลักษณะสำคัญ 4ประการ ประกอบด้วย 1) มีซากปรักหักพังของพระอุโบสถ 2) มีหีบห่อพระอังคารธาตุ 3) มีโบเสมา 4) มีรอยพระพุทธรูปของพระพุทธเจ้า ช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2520 พระอาจารย์ปัญญา วุฒิสโร ได้จัดตั้งสำนักปฏิบัติธรรมและได้เริ่มบูรณะให้มี ความสวยงาม โดยสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ในลักษณะครอบทับฐานพระอุโบสถหลังเก่า ในส่วนของโบเสมาเสด็จปุริวิริยะเมฆ เป็นองค์ประธานก็เพราะมีเรื่องเล่าว่า มีกลุ่มนักโจรกรรมได้ทำลาย เจาะ โบหน้าแต่ไม่สำเร็จ ทำให้โบเสมาชิ้นนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุดในบรรดาโบเสมาทั้ง 15 ใบ ศิลปกรรมที่ปรากฏบนโบเสมา จากภาพสลักที่พบบุคคล การแต่งกายที่ปรากฏมีการทับซ้อนทางวัฒนธรรมทวารวดีและวัฒนธรรมขอม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sangu

ansareewanich (2014: 9) ได้กล่าวว่าลักษณะของการแต่งกายที่พบในโบเสมา โดยเฉพาะท่อนล่างเป็นลักษณะแบบท้องถิ่นที่ไม่พบที่ใดมาก่อน จะว่าเป็นขอมหรือเป็นทวารวดีเสียทีเดียวไม่ได้ เป็นความเชื่อที่ผสมผสานกันมา จากเรื่องเล่า พลังแห่งความเชื่อและความศรัทธาในพื้นที่พิธีกรรมให้เป็นพื้นที่แห่งความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Atthemeth (1992 : 162) ได้กล่าวว่าความเชื่อในสังคมไทยโดยแบ่ง ความเชื่อเป็น 2 ระดับความเชื่อในศาสนาที่มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดพิธีกรรมและวิถีชีวิตของคนในชุมชน และความเชื่อแบบท้องถิ่น ซึ่งเป็นความเชื่อที่มีการผสมผสานกัน ระหว่างความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณธรรมชาติ และความเชื่อเรื่องผีและวิญญาณ เทวดาอารักษ์ และบนพื้นที่แห่งนี้ยังพบความเชื่อที่อยู่ในโบเสมามีการสร้างวัตถุมงคลเครื่องรางของขลัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jantarajumnong (1997 : 7) ได้อธิบายไว้ว่า ความเชื่อในเรื่องเครื่องหมายที่กลายมาเป็นเครื่องรางของขลังเป็นความเชื่อที่เกิดจากการนำวัตถุลึกลับสิ่งใดที่ตนพอใจต่อมาภายหลังได้พัฒนามาเป็นเครื่องรางของ

หลังซึ่งผู้ที่ศรัทธาในนั้นจะมีความเชื่อว่าสามารถป้องกันอันตรายและบันดาลโชคลาภความสำเร็จให้แก่ตนได้ด้วยเหตุผลเหล่านี้นำมาสู่การสร้างสรรค่นาฏกรรม

การสร้างสรรค่นาฏกรรมร่วมสมัยจากการศึกษาภาพทิวบุคคลใน

ใบเสมาที่วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ โดยผ่านกระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลในรูปแบบของการนำเสนอนาฏกรรมร่วมสมัย 10 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Siriamphunkul (1996: 14-15) ได้แสดงทัศนะว่านาฏศิลป์ร่วมสมัย เป็นการเต้นรำที่ผสมผสานแนวคิด รูปแบบวิธีการที่ไม่ใช้รูปแบบของนาฏศิลป์คลาสสิก นำเสนอตามแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ผลงานการสร้างสรรค่นาฏกรรมร่วมสมัย อาจเกิดจากแนวคิดที่มาจากการรวมนาฏศิลป์ 2 สกุลเข้าด้วยกัน จึงเกิดนาฏศิลป์ร่วมสมัย หรือนาฏกรรมร่วมสมัย และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Makpa (2008 : 214-215) การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและการใช้องค์ความรู้ดั้งเดิมมาประยุกต์ใช้ การบูรณาการข้ามศาสตร์ โดยการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยเป็นการนำนาฏศิลป์ไทยผสมกับนาฏศิลป์สกุลอื่นเพื่อต้องการความแปลกใหม่

ในการศึกษาความเป็นมา ศิลปกรรมบนใบเสมาและการสร้างสรรค่นาฏกรรมร่วมสมัยจากการศึกษาภาพทิวบุคคลในใบเสมาที่วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ทำให้เห็นการทับซ้อนทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดประวัติศาสตร์ศิลป์ อันส่งผลให้เกิดต้นทุนทางทรัพยากรที่หลากหลายสู่การสร้างสรรค่นาฏกรรมให้มีอัตลักษณ์และความสมบูรณ์ โดยสามารถสะท้อนความเป็นตัวตนของชุมชนได้ และยังพบว่า "นาฏกรรม" เป็นจุดขายอย่างหนึ่งทางด้านการท่องเที่ยวที่สะท้อนประวัติศาสตร์ เรื่องราวที่เกิดขึ้น ผ่านการสร้างองค์ความรู้ รูปแบบแนวคิด กระบวนการสร้างสรรค์ ซึ่งเกิดจากการศึกษา ค้นคว้า จากต้นทุนทางวัฒนธรรมเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยว ก่อให้เกิดเศรษฐกิจในชุมชนและยังเป็นตัวชี้วัดการอนุรักษ์ การมีคุณค่าของทรัพยากรชุมชนนั้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

วัดเขาพระอังคาร จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นพื้นที่ที่ทับซ้อนทางวัฒนธรรมการสร้างสรรค่นาฏกรรมร่วมสมัยสามารถต่อบริบทของพื้นที่ชุมชนนั้นได้อย่างหลากหลาย การสร้างสรรค่นาฏกรรมร่วมสมัยด้วยเลือกใช้นักแสดง ถือเป็นหัวใจสำคัญของการแสดง เพราะผู้แสดงจะมีความสามารถขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้แสดงเพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึกของการแสดงให้ได้ถึงผู้ชม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาแนวทางการนำเสนอ การสร้างสรรค่นาฏกรรม ในช่วงสถานการณ์โรคระบาด ให้คงอยู่คู่กับชุมชนและสังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Atthameth, R. (1992). *folkloristics*. Chiang Mai : Humanities and Social Science, Chiang Mai Rajabhat University. [in Thai]
- Chanda, P. (1993, 18 September). Khoa Angkhan Temple's Sema. *Thairath*. pp. 11. [in Thai]
- Chansuwan, P. (2015). Strategies for creating Thai dramas from the local literature of Isan. *Journal of Humanities and Social Sciences Mahasarakham University*, 34(5), 69-76. [in Thai]
- Chotchwang, B. (2016, 5 March). Khao Phra Angkhan Buddha Place, a thousand- year-old Sema, contemporary architecture. *Siam Rath*. pp. 14. [in Thai]
- Jantarajumnong, S. (1997). *Views of the Human Being in Religions and Philosophies*. Bangkok: Sukkapabjai Press. [in Thai]
- Klaokiang, S. (28 November 2021). Former village headman, Khao Pra Angkhan temple Buriram Province. Interview. [in Thai]
- Makpa, P. (2008). The Synthesis of Thai dance researches (Research reports). Bangkok: Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Sanguansereewanich, P. (2014, 24 January). Explore "Phu Phra Angkhan" "ancient city" on the holy volcano crater. *Matichon*. pp. 20. [in Thai]
- Siriamphunkul, P. (1996). *History and local culture of Buriram*. Buriram: Rewatprinting. [in Thai]

บทบาทลีลาสมุท : กลวิธีการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น**Sinsamut Role : Performance Tactics in Lakorn-Nok of Pongsak Bunlon**นัฐพล กลิ่งกลางดอน¹**Abstract**

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประวัติและผลงานของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น นามานักเขียนอาวุโส สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในด้านการศึกษา กระบวนการได้รับการถ่ายทอด และบทบาทการแสดงสำคัญที่ได้รับ 2) กลวิธีการแสดงบทบาทลีลาสมุทในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง 2) แบบสัมภาษณ์ชนิดไม่มีโครงสร้าง 3) แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้รู้จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติจำนวน 1 คน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไปจำนวน 10 คน โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) พงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นนามานักเขียนผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญในการแสดงทั้งโขนและละคร โดยสั่งสมประสบการณ์ด้านการแสดงตั้งแต่การศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี จนก้าวเข้าสู่การเป็นข้าราชการในตำแหน่งนาฏศิลปิน ซึ่งบทบาทต่างๆที่ได้ออกแสดงนั้นส่วนมากเป็นบทบาทพระน้อง และบทบาทกุมาร โดยได้รับโอกาสจากบรมครูทางนาฏศิลป์ไทย 2) กลวิธีการแสดงบทบาทลีลาสมุทในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ซึ่งได้รับการสืบทอดมาเป็นยุค โดยครูผู้ถ่ายทอดทำร้ายถึงบุคลิกและคุณสมบัติข้อต่าง ๆ ในตัวพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ที่เป็นคนที่มีอารมณ์สนุกสนาน ช่างพูดช่างเจรจา และตลกขบขัน ตรงกับบุคลิกของตัวละครในบทบาทลีลาสมุท จึงได้รับการถ่ายทอดการแสดงจากครูพี่ชรา บัวทอง และเก็บเกี่ยวกลวิธีการแสดงทั้งด้านกระบวนท่าร้าย บุคลิกตัวละคร บทบาทของตัวละคร การแสดงอารมณ์ ตลอดจนเทคนิคและลีลา ฝึกฝนและออกแสดงจนเกิดเป็นความเชี่ยวชาญ ได้รับการยอมรับจากนาฏศิลปินท่านอื่น ตลอดจนผู้ชมทั่วไป

คำสำคัญ: บทบาทลีลาสมุท, กลวิธี, ละครนอก**1. บทนำ**

ละครนอกเป็นมหรสพที่นิยมแสดงเพื่อสร้างความสนุกสนาน ตลกขบขัน และสร้างความบันเทิงใจให้กับผู้ชม มีการดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว กระบวนท่าร้ายไม่ประณีตพิถีพิถัน เน้นความคล่องแคล่วว่องไว ถ้อยคำการพูดในละครเป็นคำราชาศัพท์ และภาษาชาวบ้าน ขึ้นอยู่กับวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่นำมาแสดง และสอดแทรกมุขตลกเข้าไป จึงเกิดความตลกขบขันแก่ผู้ชม เรื่องที่นิยมนำมาแสดงเป็นเรื่องมาจากนิทานชาดก หรือนิทานพื้นบ้าน ดังคำที่ หลวงวิจิตรวาทการ, (2479, 25) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างละครนอกกับละครในไว้ในหนังสือนาฏศิลป์ว่า “ภายหลังละครในกับละครนอกก็มีข้อผิดแปลกแตกต่างกันมาขึ้นทุกที กล่าวคือละครในเล่นแต่ 3 เรื่อง คือ รามเกียรติ์ อุณรุท และอิเหนา ถ้าจะแสดงเรื่องอื่นๆนอกจากนี้ แม้จะเป็นละครผู้หญิงของพระมหากษัตริย์แสดง ก็เรียกว่า ละครนอก ความแตกต่างกันในระหว่างละครในกับละครนอกยังมีอยู่อีก คือละครในถือศิลปะแห่งการรำเป็นสำคัญยิ่ง ส่วนเนื้อเรื่องนั้นไม่สำคัญ ในการแสดงคืนหนึ่งอาจจะได้เนื้อเรื่องนิดเดียว แต่เพลงรำและบทบาทต้องดีที่สุด ส่วนละครนอกถือว่าเพลงรำเป็นแต่อุปกรณ์ ส่วนเนื้อ

¹ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม)

เรื่องเป็นสำคัญจำต้องแสดงเนื้อเรื่องให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันในทางเทคนิคของการรำการบรรจเพลง”

ละครนอกแบบหลวง เป็นรูปแบบการผสมผสานระหว่างละครนอกกับละครใน โดยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยได้ทรงสร้างสรรค์ขึ้นหลังจากทรงปรับปรุงละครในจนเกิดความประณีตและได้กำหนดมาตรฐานสำหรับการแสดงละครในที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และจากการที่ละครในนั้นแสดงเฉพาะเรื่องอิเหนา รามเกียรติ์ และอุณรุฑ เนื้อเรื่องที่น่าสนใจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ เทพเจ้า และอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ที่เกินจริงสำหรับมนุษย์ทั่วไป ดังนั้นเรื่องที่ใช้สำหรับแสดงละครในจึงเหมาะเพียงสำหรับแต่ชาววังเท่านั้นที่สามารถรับอรรถรสได้ และเนื่องจากพระราชพิธีที่สำคัญต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกพระราชนิเวศน์ จะต้องมีการจัดแสดงสมโภชตามธรรมเนียมอยู่บ่อยครั้ง จึงอาจเป็นที่มาของการที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยได้ทรงสร้างสรรค์ละครชนิดใหม่ขึ้น โดยพระองค์ได้ทรงเลือกเรื่องที่ใช้แสดงจากละครนอกของเดิมที่มีความสนุกสนานมาทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นใหม่และใช้ละครหลวงรุ่นเล็กแสดง (ไชยอนันต์ สันติพงษ์, 2558, น. 294)

การแสดงละครนอกแต่ละเรื่องนอกจากจะต้องมีตัวละคร พระ นาง และยักษ์ ที่เป็นตัวสำคัญในการดำเนินเรื่องแล้ว ยังมีตัวละครอีกบุคลิกหนึ่งที่น่าสนใจ มีความสำคัญ สร้างปมปัญหาต่างๆในเรื่อง และสร้างอรรถรสในการแสดง แม้กระทั่งเป็นผู้ที่คลี่คลายปัญหาในเรื่อง ซึ่งตัวละครนั้นมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง และสร้างความตลกขบขันกับผู้ชม คือ บทบาทกุมาร มีทั้งที่เป็นมนุษย์และไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งปรากฏในการแสดงละครนอกหลายเรื่องเช่น โกมินทร์ ในวรรณกรรมเรื่องโกมินทร์ สินสมุทร และสุตสาคร ในวรรณกรรมเรื่องพระอภัยมณี นารายณ์สิบเศียร ในวรรณกรรมเรื่องไชยเชษฐ พระสังข์ ในวรรณกรรมเรื่องสังข์ทอง พลายเพชร และพลายบัว ในวรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผน เป็นต้น ซึ่งในแต่ละตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันไปตามที่กวีได้ประพันธ์และสร้างสรรค์ไว้ในวรรณกรรม

กุมาร หรือ เด็ก กวีผู้ประพันธ์วรรณกรรมได้สร้างสรรค์ตัวละครให้เป็นผู้ที่มีของวิเศษไว้ครอบครองหรือมีอิทธิฤทธิ์ที่มากกว่ามนุษย์ธรรมดา มีลักษณะนิสัยชอบเที่ยวเล่น ชุกชวนตามประสาเด็ก ชอบการผจญภัย มีความกล้าหาญ และไม่โง่งง่าย จึงทำให้เกิดเรื่องราวความขัดแย้งกับตัวละครอื่นๆ เมื่อเป็นละครนอก กระบวนท่ารำจึงมีลักษณะที่คล่องแคล่ว ว่องไว ดังที่ ทรัพย์สกลิต ทิมสุกใส, (2563, 369) ได้กล่าวว่า “บทบาทและกระบวนท่ารำจะแสดงถึงความคะนองฤทธิ์เดชของตนเองและการแสดงถึงอากัปภิกิริยา ลักษณะนิสัยของเด็กออกมาในรูปแบบการแสดงละครนอกที่มีความคล่องแคล่ว ว่องไวในกระบวนท่ารำเหมือนกิริยาแบบธรรมชาติของเด็ก แต่อยู่ในรูปแบบการแสดงละครรำ” เช่น เรื่องโกมินทร์ ในตอนที่โกมินทร์รบกับบุตรพญานาค ตัวละครบทบาทพระกุมารนี้ มีบุคลิกความเป็นเด็กเมื่อโดนก่อกวนจากตัวละครอื่นก็เกิดการต่อสู้และใช้ฤทธิ์เดชของตนในการกำจัดตัวละครอื่น และตามนิสัยของเด็กเมื่อเห็นสัตว์ก็อยากเข้าไปเล่นหรือจับมาครอบครองเป็นของตน เช่น ในเรื่องพระอภัยมณี ตอนสุตสาครจับม้านิลมังกร และตัวละครบทบาทพระกุมาร เมื่อโดนกล่าวทำร้ายจากฝั่งตรงข้าม หรือจากเพื่อน ก็จะคิดแค้นและอยากเอาชนะกับคนที่มาหยาบหมิ่น เช่น ตอนสินสมุทรพบศรีสุวรรณ ในเรื่องพระอภัยมณี

บทบาทสินสมุทร ถือได้ว่าเป็นบทบาทที่ได้รับความสำคัญในการแสดงละครนอกเป็นอย่างมาก ผู้ที่ได้รับบทบาทการแสดงนี้ต้องเป็นนักแสดงที่มากด้วยความรู้ความเข้าใจในบทบาท ความสามารถในการจดจำท่ารำ รูปร่างลักษณะที่เหมาะสม มีอากัปภิกิริยาที่คล่องแคล่ว ว่องไว และมีความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ในการแสดงได้ดี ซึ่งในปัจจุบันนาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่จัดการแสดงด้านนาฏดุริยางคศิลป์ในงานพระราชพิธี รัฐพิธี และพิธีการต่างๆ ตามจารีตประเพณี และปัจจุบันมี

หน้าที่จัดเก็บและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านนาฏดุริยางคศิลป์ โดยการศึกษาค้นคว้า วิจัย และอนุรักษ์ ส่งเสริม สนับสนุน ให้บริการ และฝึกอบรมแก่หน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่ดำเนินงานเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏดุริยางคศิลป์ และดำเนินการเกี่ยวกับกิจการโรงละครแห่งชาติ สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม (กรมศิลปากร, 2565, ออนไลน์) และได้จัดให้มีการแสดงละครนอกมาโดยตลอดอย่างต่อเนื่องมีการคัดเลือกนาฏศิลปินที่มีความรู้ ความสามารถ เหมาะสมที่จะรับบทบาทสินสมุทร ซึ่งต้องเป็นผู้ที่ผ่านการเรียนและ มีความสามารถในการแสดงละครเป็นอย่างดี อีกทั้งยังต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพ ร่างกายที่เหมาะสมกับตัวละครนั้นอีกด้วย จากที่กล่าวมาข้างต้นกรมศิลปากรมีนาฏศิลปินในสังกัดที่มีความรู้ ความสามารถ และมีกลวิธีการแสดงเฉพาะตัว เป็นที่ยอมรับในวงการนาฏศิลป์และผู้ชมทั่วไป ซึ่ง พงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นนาฏศิลปินที่แสดงบทบาทกุมารในการแสดง และได้รับความนิยมในปัจจุบัน

พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ตำแหน่งนาฏศิลปินอาวุโส สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ได้ส่งสมประสงค์ การแสดงบทบาทกุมารในการแสดงละครนอก อาทิ เช่น โกมินทร์ สินสมุทร สุดสาคร นารายณ์ธิเบศร์ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบัน พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างมาก ด้วยเทคนิคในการแสดง การแสดงอากัปกิริยา การสวมบทบาทที่เข้าถึงบทบาทกุมารได้อย่างชัดเจน และความเป็นเอกลักษณ์ของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น การแสดงในบทบาทสินสมุทรนี้ถือได้ว่าเป็นบทบาทที่มีกลิ่นเด็ดพราย ชื่นเชิงในการรำที่ อดความสามารของนักแสดง โดยผู้ที่สวมบทบาทสินสมุทรต้องใช้กลวิธีในการแสดงให้มีบุคลิกลักษณะ อากัปกิริยาของเด็กที่มีความคึกคะนองในฤทธิ์เดชของตน มีความคล่องแคล่วว่องไว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า บทบาท การแสดงของตัวละครสินสมุทรที่โดดเด่น ผนวกเข้ากับความรู้ ความสามารถ และกลวิธีในการแสดงของ พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ซึ่งได้สะสมภูมิร่ำในบทบาทสินสมุทรนี้มาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ไทยหลายท่าน ปฏิบัติฝึกฝนจนกลายเป็นกลวิธีเฉพาะตนที่เป็นเอกลักษณ์ จนเป็นที่ยอมรับของผู้ชมและศิลปินที่ร่วมแสดง ด้วยกัน ดังนั้นพงษ์ศักดิ์ บุญล้น จึงเป็นนาฏศิลปินที่ทำให้บทบาทสินสมุทรนี้มีบทบาทในการแสดงละคร นอก นอกจากนั้นยังเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ในการพัฒนาทักษะการแสดงละครนอก ในการยกระดับ ศาสตร์ทางศิลปะการแสดงต่อไป ตลอดจนเป็นแนวทางให้นาฏศิลปินรุ่นหลังได้ศึกษา และต่อยอดองค์ ความรู้นำไปสู่การอนุรักษ์ เผยแพร่ สืบทอดและพัฒนาองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ไทยให้คงอยู่สืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาประวัติและผลงานของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น นาฏศิลปินอาวุโส สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในด้านการศึกษา กระบวนการได้รับถ่ายทอด และบทบาทการแสดงสำคัญที่ได้รับ
- 2) เพื่อศึกษาวิธีการแสดงบทบาทสินสมุทรในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

- 1.1 กลุ่มผู้รู้ (Key Informants) เป็นกลุ่มที่ให้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลทางการแสดงในบทบาทสินสมุทร จำนวน 3 คน
- 1.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) เป็นกลุ่มที่ให้ข้อมูลเชิงลึกในการปฏิบัติจำนวน 1 คน
- 1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป (General Informants) คือ นักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวน 5 คน และประชาชนทั่วไปที่เคยรับชมการแสดงของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น จำนวน 5 คน รวมเป็นจำนวน 10 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง จะใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ และกลุ่มผู้ปฏิบัติ 2) แบบสัมภาษณ์ชนิดที่ไม่มีโครงสร้าง จะใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป 3) แบบสังเกตชนิดมีส่วนร่วม ใช้ในการสังเกตและฝึกปฏิบัติทำรำจากกลุ่มผู้ปฏิบัติ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ รวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ กลุ่มผู้ปฏิบัติ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั่วไป ผู้วิจัยได้ใช้หลักการเก็บข้อมูลที่มีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถตอบคำถามของการวิจัยได้ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้ 3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยได้ใช้วิธี สังเกต และสัมภาษณ์ 3.3 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เข้าร่วมสังเกตและฝึกปฏิบัติทำรำจากกลุ่มผู้ปฏิบัติ และ 3.4 การสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร การลงภาคสนาม จากการสัมภาษณ์ และการสังเกต บันทึกลงในสมุดหรือในลักษณะการบรรยาย (Descriptive) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลการศึกษาดังนี้ 4.1 ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร 4.2 นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ 4.3 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละกลุ่มจากเครื่องมือในการวิจัย 4.4 นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงและตีความตามความมุ่งหมาย และ 4.5 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลวิธีการแสดงบทบาทสันทุพรในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1) ประวัติและผลงานของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น นามาศิลปินอาวุโส สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในด้านการศึกษา กระบวนการได้รับถ่ายทอด และบทบาทการแสดงสำคัญที่ได้รับ

พงษ์ศักดิ์ บุญล้น เริ่มเข้าศึกษาที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ในปี พ.ศ. 2535 ในระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น จากนั้นก็ได้ศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรีเรื่อยมาจนจบระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ในปี พ.ศ. 2542 ในสาขาโขนพระ จากนั้นจึงเข้ารับการศึกษาที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับปริญญาตรีในเวลาต่อมา ตลอดระยะเวลาการเรียนนาฏศิลป์ของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้สั่งสมความรู้จากบรมครูด้านนาฏศิลป์ไทย จึงทำให้ได้รับโอกาสจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ในตำแหน่งครูสอนนาฏศิลป์ไทย (โขนพระ) เป็นระยะเวลา 1 ปี การศึกษา จากนั้นอาจารย์สุภาวดี โพธิเวชกุล หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้เล็งเห็นความสามารถของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น จึงได้เข้าทำงานในตำแหน่งอาจารย์พิเศษ เป็นระยะเวลาครึ่งภาคการศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ.2548 แผนกนาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ได้เปิดสอบข้าราชการบรรจุในตำแหน่งนาฏศิลป์ โขนพระ พงษ์ศักดิ์ บุญล้น จึงได้ทำการปรึกษาอาจารย์ศุภชัย จันทร์สุวรรณ เนื่องจากมีความมุ่งมั่นอยากเป็นข้าราชการ จึงสมัครสอบ และผลการสอบเป็นที่น่าชื่นชมยินดี เนื่องจากได้ลำดับที่ 1 ในเอกโขนพระ เมื่อได้เข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนาฏศิลป์ พงษ์ศักดิ์ บุญล้น จึงพัฒนาทั้งด้านการแสดง และด้านวิชาการ โดยเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ชีวิตในการทำงานระยะเวลา 17 ปี พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้สั่งสมประสบการณ์จากการออกแสดงทั้งการแสดงโขน ละคร และการแสดงประเภทอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ ด้วยบุคลิกและอุปนิสัยส่วนตัวที่เป็นกันเอง พุดคุยสนุก เฮฮา ทำให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงบทบาทของตัว

ละครและสามารถถ่ายทอดออกสู่สายตาสาธารณชนได้อย่างชัดเจน ทำให้ปัจจุบันได้รับความนิยมจากผู้ชม การแสดงของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร

ภาพที่ 1 พงษ์ศักดิ์ บุญล้น
ที่มา: พงษ์ศักดิ์ บุญล้น, 2566

กระบวนการที่ได้รับการถ่ายทอดกระบวนการทำรำจากครูในบทบาทต่างๆ ที่พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้รับนั้นล้วนแตกต่างกันออกไป ซึ่งเมื่อได้รับการคัดเลือกและไว้วางใจจากครูผู้ฝึกซ้อมให้รับบทบาทในการแสดงโขนหรือละครรำในการแสดงประเภทต่างๆนั้น ก็สามารถถ่ายทอดกระบวนการทำรำที่เป็นแบบแผน ถ่ายทอดอารมณ์ และถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครออกมาได้เป็นอย่างดีทำให้ผู้ชมได้รับบรรยากาศในการแสดงเมื่อได้รับชม

ภาพที่ 2 พงษ์ศักดิ์ บุญล้น และคุณครูพัชรา บัวทอง

พงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นนาฏศิลปินผู้มีความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ไทย มีผลงานการแสดงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งได้สั่งสมประสบการณ์การเป็นศิลปินตั้งแต่ พ.ศ.2548 โดยได้ออกแสดงทั้งโขน และละครรำประเภทต่างๆ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดท่ารำ ดูแล ผีฝน จากบรมครูนาฏศิลป์ไทย ทั้งโขนและละคร ตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่นาฏศิลปิน ณ สำนักการสังคีต ซึ่งแบ่งบทบาทการแสดงตามประเภทของการแสดง ได้แก่ โขน ละครนอก ละครใน ละครพันทาง ละครเสภา และการแสดงประเภทอื่นๆ

2) กลวิธีการแสดงบทบาทลีนสมุทรรในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น

“ลีนสมุทรร” เป็นตัวละครที่จัดอยู่ในกลุ่ม “กุมาร” บทบาทลีนสมุทรรถือได้ว่าเป็นตัวละครเอกในการแสดงละครนอกในเรื่องพระอภัยมณี ซึ่งมีบุคลิกลักษณะที่โดดเด่นและอารมณ์ของเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ แต่สามารถรู้ซึ่งถึงเรื่องการรู้ผิดชอบชั่วดี ซึ่งแสดงออกได้ตามบทละครที่บรรยายถึงสถานการณ์ในเรื่อง ซึ่งพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้ฝึกฝนกระบวนการท่ารำและการแสดงอารมณ์ในบทบาทลีนสมุทรรในด้านกลวิธี เทคนิค และประสบการณ์จากการที่ได้มีโอกาสแสดงจริงบนเวทีจนเกิดความชำนาญ และนำข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดจากการแสดงเหล่านั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาในการออกแสดงในครั้งต่อไปจะได้มีความสมบูรณ์แบบ และเกิดสุนทรียะต่อผู้ชมการแสดงยิ่งขึ้นไป จากประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้มีความเข้าใจบทบาทของตัวละครแต่ละตัวและกลวิธีการรำรวมไปถึงการแสดงอารมณ์ จนสามารถแสดงลีลาท่ารำตามบทบาทที่แสดง และเห็นความแตกต่างในบทบาทต่างๆได้อย่างดี

ภาพที่ 3 พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ในบทบาทลีนสมุทรร จากละครนอก เรื่องพระอภัยมณี
ที่มา: พงษ์ศักดิ์ บุญล้น, 2566

ภาพที่ 4 พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ในบทบาทสินสมุทร จากละครนอก เรื่องพระอภัยมณี
ที่มา: พงษ์ศักดิ์ บุญล้น, 2566

สรุปผล

กลวิธีการแสดงบทบาทสินสมุทรในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1) ประวัติและผลงานของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น นามานักศิลป์อาวุโส สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในด้านการศึกษา กระบวนการได้รับถ่ายทอด และบทบาทการแสดงสำคัญที่ได้รับ

พงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นนักร้องที่มีผลงานโดดเด่นในบทบาทต่างๆ เช่น บทบาทกุมาร บทบาทพระน้อง บทบาทพระเอก ซึ่งในแต่ละบทบาทนั้นได้รับการถ่ายทอดจากบรมครูด้านนาฏศิลป์ไทยหลายท่าน ซึ่งสั่งสมภูมิรู้ ภูมิรำ ตั้งแต่วิทยาลัยนาฏศิลป์พลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ตามลำดับ ซึ่งได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการออกแสดงในบทบาทตัวเอง และตัวรองซึ่งมีความหลากหลายในบทบาท ทั้งพระเอก ตัวโง่ง ตลอดจนตัวประกอบที่ไม่ค่อยมีบทบาทในการแสดง ทำให้พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้รับความนิยมนจากผู้ชมการแสดง

2) กลวิธีการแสดงบทบาทสินสมุทรในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น

กลวิธีการแสดงบทบาทสินสมุทร ของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ซึ่งเป็นตัวละครจัดอยู่ในกลุ่มเด็กหรือ กุมาร ผู้แสดงต้องสวมบทบาทและแสดงอารมณ์ความเป็นเด็กออกมาได้อย่างสมจริง ซึ่งพงษ์ศักดิ์ บุญล้น สามารถสวมบทบาทกสินสมุทรออกมาได้อย่างสมจริง ด้วยบุคลิก ลักษณะนิสัย ของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ที่มีความสนุกสนาน เฮฮา คอยสนุก จึงสามารถแสดงออกมาได้อย่างสมจริง โดยกระบวนการรำในแต่ละบทบาทเป็นการรำตีบทตามคำร้อง และแสดงอารมณ์ตามบทบาทการแสดง ตลอดจนลีลาในการแสดงที่สอดแทรกเข้ากับกิริยาของความเป็นเด็ก และการหยอกล้อกับผู้ชม ทำให้บทบาทสินสมุทรที่พงษ์ศักดิ์ บุญล้น แสดง

หรือถ่ายทอดออกมาสู่สายตาสาธารณชน ได้รับความนิยมนักเพื่อนนาฏศิลป์และผู้เข้าชมการแสดงของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องกลวิธีการแสดงบทบาทตัวละครในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

กลวิธีในการแสดงบทบาทตัวละครในการแสดงประเภทต่าง ๆ นั้น สิ่งที่สำคัญและเป็นตัวกำหนดความ “สมจริง” ที่จะให้คนดู “เชื่อ” ว่าผู้แสดงเป็นตัวละครนั้นจริงๆ ก็คือ “พลัง” ที่จะสื่อสารกับคนดูอย่าง ที่เรียกว่า “ตีบทแตก” พลังในการแสดงจะเป็นเครื่องกำหนดการเคลื่อนไหวของร่างกาย อารมณ์ภายในที่ บ่งบอกถึงสถานะและบทบาทตัวละคร พงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นศิลปินที่เก็บประสบการณ์การใช้พลังในการแสดงขึ้นมาอย่างดี จึงสามารถนำหลักการใช้พลังในการแสดงมาประยุกต์ใช้ในการแสดงละครได้อย่าง สมจริงและเป็นธรรมชาติ

ด้านความรู้พบว่าบุคลิกภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนให้ผู้แสดงสวม “บทบาท” ต่างๆ ในการแสดงได้อย่างสมจริง การแสดงใดๆ ที่ผู้แสดงมีบุคลิกภาพใกล้เคียงกับตัวละคร ย่อมทำให้การแสดงสมจริง และสามารถแสดงได้อย่างสมบทบาท การคัดเลือกนักแสดงที่เรียกว่า “Type Casting” หรือการเลือกตามแบบ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้กำกับการแสดงหรือผู้ถ่ายทอดบทบาทยึดถือและปฏิบัติในการคัดเลือกและมอบบทให้นักแสดง

1. ประวัติและผลงานของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น นามศิลปินอาวุโส สำนักการสังคีต กรมศิลปากร ในด้านการศึกษา กระบวนการได้รับถ่ายทอด และบทบาทการแสดงสำคัญที่ได้รับ

จากการศึกษาประวัติและผลงานในด้านต่างๆ ของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น จะเห็นได้ว่าเส้นทางการเป็นนาฏศิลป์ของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้ถูกสั่งสมประสบการณ์จากการเรียนตั้งแต่ในรั้ววิทยาลัยนาฏศิลป์พลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จนเข้าสู่การรับราชการในตำแหน่งนาฏศิลป์ของสำนักการสังคีต กรมศิลปากร ซึ่งเป็นความไฝ่ฝันสูงสุดของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น โดยมีบรมครูทางด้านนาฏศิลป์ไทยที่คอยให้ความรู้และการดูแลอย่างใกล้ชิด ด้วยการฝึกพื้นฐานในการเรียนจนตั้งแต่ชั้นต้นจนถึงระดับปริญญาตรี โดยสามารถจดจำท่ารำ เก็บความรู้ และกลเม็ดจากบรมครูแต่ละท่านที่สั่งสอนได้อย่างแม่นยำและชัดเจน สอดคล้องกับ พูนพิสมัย ดิศกุล (อ้างใน พิมพ์วิจิตร จันทระโกศล, 2557, น. 20) กล่าวถึงการถ่ายทอดนาฏศิลป์ จะให้ได้ผลดี ต้องขึ้นอยู่กับความสนใจ ความสนใจของผู้เรียนและลักษณะเฉพาะบุคคล ดังนี้ 1. เป็นมาโดยกำเนิด ภาษาไทยเรียกว่า พรสวรรค์ ภาษาฝรั่งเรียกว่า Bom - Artist พวกนี้ไม่ต้องฝึกหัด เป็นเอง ชอบเอง ทำให้เอง และอย่างยอดเยี่ยมด้วย ถ้ามีครูดีช่วยเสริมสร้าง แนะนำก็ยิ่งเข้าขั้นอาจารย์ได้เลย ในส่วนหนึ่งที่พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ประสบความสำเร็จในด้านการเป็นนาฏศิลป์คือการไฝ่เรียนรู้ ขยัน มั่นฝึกซ้อม ตรงต่อเวลา และเอาใจใส่ในทุกหน้าที่บทบาทที่ได้แสดง จนทำให้ได้รับการยอมรับจากนาฏศิลป์ด้วยกันและแฟนคลับที่ติดตามชมการแสดงของสำนักการสังคีต บทบาทสำคัญที่พงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้ออกแสดงนั้นส่วนมากจะเป็นบทบาทพระน้อง บทบาทกุมาร และบทบาทที่มีบทบู๊หรือการต่อสู้ด้วยอาวุธต่างๆ อีกทั้งตัวละครที่สร้างความตลกขบขัน ด้วยรูปร่าง บุคลิก และอุปนิสัยของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นคนที่ชอบสนุกสนาน อารมณ์ดี มีความเป็นกันเอง สามารถเข้ากับทุกคนได้ จึงทำให้พงษ์ศักดิ์ บุญล้น แสดงออกมาได้อย่างสมบทบาท ซึ่งบทบาทที่กล่าวมานั้นพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ได้สั่งสมประสบการณ์จากการออกแสดงจนเกิดความชำนาญจนพัฒนาเป็นกลวิธีการรำเฉพาะตนเอง

2. กลวิธีการแสดงบทบาทสมมุติในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น

จากการศึกษาวิธีการแสดงบทบาทสมมุติในการแสดงละครนอกของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ที่ได้รับการสืบทอดมาเป็นยุค ซึ่งบรมครูผู้ถ่ายทอดท่ารำจะเล็งเห็นว่านาฏศิลป์ในท่าใดที่มีความเหมาะสมในบทบาทใด โดยพงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นผู้ได้รับการสืบทอดบทบาทสมมุติ ซึ่งออกแสดงในปัจจุบัน ด้วยบุคลิกลักษณะของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น เป็นผู้ที่มีความสนุกสนาน ช่างพูดช่างเจรจา และตกลงขบขัน จึงทำให้บรมครูเห็นถึงในคุณสมบัติพิเศษของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น ในด้านนี้ ซึ่งพงษ์ศักดิ์ บุญล้น, (2565, สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ตนเองมีความสุขในการแสดงโดยเฉพาะบทบาทกุมาร เพราะรู้สึกได้ถึงความเป็นอิสระในการแสดง ซึ่งสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ทั้งการสอดแทรกมุขตลก และการเล่นกับผู้ชม โดยได้รับการถ่ายทอดบทบาทสมมุติจากคุณครูพัชรา บัวทอง โดยตรง ซึ่งได้เก็บเกี่ยวกลวิธีในการแสดงทั้งด้านกระบวนท่ารำ บุคลิกตัวละคร บทบาทของตัวละคร การแสดงอารมณ์ และเทคนิคหรือลีลา ตลอดจนองค์ประกอบการแสดงอื่นๆ ได้สั่งสมประสบการณ์จากการที่ได้มีโอกาสแสดงจริงบนเวทีจนเกิดความชำนาญ และนำข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดจากการแสดงเหล่านั้น นำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาการออกแสดงครั้งต่อไปจะได้มีความสมบูรณ์แบบ และเกิดสุนทรียะในการแสดงตีมากยิ่งขึ้น โดยการแสดงในบทบาทสมมุติครั้งนี้ เป็นบทบาทที่มีอารมณ์ในความเป็นเด็กหรือกุมารอย่างชัดเจน ซึ่งประกอบด้วย อารมณ์ที่ฉุนเฉียว อากัปกิริยาที่ซุกซน ลักษณะกระบวนท่ารำที่โลดโผนและกระชัดรวดเร็ว ซึ่งพงษ์ศักดิ์ บุญล้น แสดงออกมาได้อย่างสมบทบาทซึ่ง ต้องอาศัยการทำความเข้าใจกับภูมิหลังของตัวละคร อารมณ์ รวมไปถึงการท่องจำบท สอดคล้องกับ ชีรเดช กลิ่นจันทร์, (2559, 229) ที่อธิบายการสวมบทบาทไว้ว่า "เกิดจากการตีความบทประกอบการแสดงผ่านการฝึกฝนท่ารำประกอบอารมณ์ที่สอดคล้องสัมพันธ์กับเพลงขับร้องและบรรเลง เพื่อสวมวิญญาณที่ถ่ายทอดออกมาด้วยหัวใจของพระเอกละครรำร่วมกับนักแสดงอื่นๆอย่างมีสมาธิกับบทบาท การแสดงอารมณ์มั่นคงกับความรู้สึกของตัวละครชนิดที่เรียกว่า "ตีบทแตก" หรือ "In" กับบท โดยสามารถแยกความรู้สึกปกติออกจากความรู้สึกของตัวละครได้คือควบคุมอารมณ์และไม่หลงระเหิงอยู่ในบทที่ได้รับตลอด" ซึ่งนาฏศิลป์ต้องทำการบ้านตัวต่อตัวกับคุณครูผู้ถ่ายทอด ซึ่งคุณครูผู้ถ่ายทอดจะให้กระบวนท่ารำและอธิบายอารมณ์ในการแสดงให้ฟัง จากนั้นการแสดงลีลาเป็นหน้าที่ของนาฏศิลป์ที่จะต้องฝึกฝนและปรุงแต่ง เพื่อให้ผู้ชมเกิดความประทับใจต่อผู้ชม สอดคล้องกับ อุษา สบฤกษ์, (2536, 31) กล่าวว่า การสอนนาฏศิลป์มีวิธีการสอนที่ได้รับแบบอย่างสืบทอดกันมา คือ 1. ใช้วิธีการสอนโดยการให้ปฏิบัติเลียนแบบครูเป็นหลัก ครูทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ผู้เรียนจะต้องอาศัยการสังเกตและใช้ความจำในขณะที่ปฏิบัติตามอย่างครู แล้วใช้เทคนิคของการกระทำซ้ำบ่อยๆ จนจดจำขึ้นใจและสามารถปฏิบัติเองได้ 2. อธิบายท่ารำขณะที่ปฏิบัติ โดยครูจะต้องบอกท่ารำล่วงหน้าก่อนที่จะถึงจังหวะเพลง 3. ที่เรียกว่ากิริยาของการทำท่ารำนาฏศิลป์ไปด้วย นอกจากนี้ในขณะที่สอนครูผู้สอน จะต้องจัดทำท่ารำของผู้เรียนให้ทำท่าได้ถูกต้องสวยงามตรงตามความต้องการของครูอีกด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 บทบาทสมมุติ เป็นบทบาทที่มีความสำคัญในการแสดงละครนอกเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นส่วนในการขับเคลื่อนการแสดงละครนอกให้ได้รับความนิยม นอกจากนั้นยังเป็นแรงบันดาลใจให้กับนาฏศิลป์รุ่นใหม่ และยังเป็นการยกระดับบทบาทกุมารในการแสดงละครนอกในวงนาฏศิลป์ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 นอกจากการศึกษากลวิธีการแสดงบทบาทสมมุติของพงษ์ศักดิ์ บุญล้น แล้วควรศึกษาหลักการตีบทของ พงษ์ศักดิ์ บุญล้น และกลวิธีการแสดงตัวละครประเภทอื่นๆ ทั้งการแสดงโขนและการแสดงละครรำ เพื่อให้องค์ความรู้ทางด้านศิลปะการแสดงเพิ่มมากขึ้น

2.2 บทบาทสมมุติ เป็นตัวละครที่มีความสำคัญในการสร้างปัญหาหรือคลี่คลายปัญหาในเรื่อง ซึ่งยังมีตัวละครอีกมากมายที่มีบทบาทที่โดดเด่น เช่น พระสังข์ ในเรื่องสังข์ทอง เป็นต้น ถือได้ว่าเป็นตัวละครที่มีบทบาทโดดเด่นในการดำเนินเรื่อง

เอกสารอ้างอิง

กรมศิลปากร. (ม.ป.พ.). **ภารกิจหลักกรมศิลปากร**. สืบค้น 6 สิงหาคม 2565, จาก

<https://www.finearts.go.th/performing/categorie/history>

ไชยอนันต์ สันติพงษ์. (2558). แก้วหน้าม้า : ละครนอกแบบหลวง. ใน *สรณัฐ ไตรรงค์, รัตนพล ชื่นคำ,*

นาฏยวรรณคดีสโมสร, (293-302). กรุงเทพมหานคร: สายรุ้งกิจโรงพิมพ์

ทรัพย์สถิต ทิมสุกใส. (2563). กลวิธีการแสดงบทบาทโกมินทร์ ของกรมศิลปากร. *วารสารวิชาการ*

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 11(1), 369.

ธีรเดช กลิ่นจันทร์. (2559). **หลักการตีบทตัวพระเอกละครรำ** (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต).

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พงษ์ศักดิ์ บุญล้น (ผู้ให้สัมภาษณ์). นัฐพล กลิ่งกลางตอน (ผู้สัมภาษณ์). ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

กรุงเทพมหานคร. เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2565.

พิมพ์ดี จันทรโกศล. (2557). **กระบวนการถ่ายทอดนาฏศิลป์ไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออก.**

(วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

หลวงวิจิตรวาทการ. (2479). **นาฏศิลป์**. พระนคร: กรมศิลปากร.

อุษา สบฤกษ์. (2536). **การศึกษาพฤติกรรมการสอนนาฏศิลป์ไทยในวิทยาลัยนาฏศิลป์**. (วิทยานิพนธ์

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤตาจัมปาศรี : นาฏยประดิษฐ์ การผลิตซ้ำนาฏกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม¹**Na rue Ta Cham pa si : Choreography Dramatic Reproduction****to develop and expand cultural capital**ธัญลักษณ์ มุลสุวรรณ² ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ³ อูรารมย์ จันทมาลา⁴Thanyaluck Moonswan² Pattamawadee Chansuwan³ Ourarom Chantamala⁴**บทคัดย่อ**

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการประกอบสร้างการรำบูชาบวงสรวงศาสนสถานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเพื่อศึกษากระบวนการสร้าง ะบวนฤตาจัมปาศรี ในด้านแนวคิด รูปแบบลีลาท่ารำ ดนตรี และการแต่งกาย ดำเนินการวิจัยด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการประกอบสร้างการรำบูชาบวงสรวงศาสนสถานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกิดจากความเชื่อที่เกี่ยวกับการบูชา เช่นสรวงบวงสรวง เทพเจ้า และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ฉะนั้นเมื่อมีศาสนสถานจึงมักมีพิธีกรรมต่าง ๆ ที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษตกทอดถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน ผ่านอัตลักษณ์การพ้องแบบอีสานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาจากกระบวนการศึกษาข้อมูลและการสร้างสรรค์ศิลปะการแสดง ชุด นฤตาจัมปาศรี : นาฏยประดิษฐ์ การผลิตซ้ำนาฏกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม เป็นการออกแบบนาฏศิลป์ไทย ผสมผสานท้าวตพ้องแบบนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว บนความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของชาวอีสานมาช้านาน แล้วนำมาต่อยอดผ่านการแสดงพื้นเมืองอย่างเป็นระบบ และมีอัตลักษณ์ที่จะแสดงความเป็นท้องถิ่นอย่างชัดเจน การนำวัฒนธรรมประเพณีในพิธีการสักการบูชา ศาสนสถาน ที่เกิดจากความเชื่อที่เกี่ยวกับการบูชา เทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาวอีสานที่หล่อหลอมและได้รับการถ่ายทอดให้เป็นแบบแผน และสะท้อนถึงความเลื่อมใสศรัทธาของพุทธศาสนิกชนที่มีต่อพระบรมธาตุนาคนาสร้างสรรคเป็นการแสดงนาฏศิลป์ไทยผสมผสานนาฏศิลป์พื้นเมือง โดยการประยุกต์ทำพ้องสักการบูชา เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย เพื่อเป็นการสนับสนุนการรับรู้คุณค่าของภูมิปัญญาให้กับผู้คน

คำสำคัญ : นฤตาจัมปาศรี นาฏยประดิษฐ์ การผลิตซ้ำนาฏกรรม**Abstract**

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประจำปีการศึกษา 2565 ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์, ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, leacher, Department of Performing Arts, Faculty of Fine - Applied Arts and Cultural Science , Mahasarakham University

³⁻⁴ รองศาสตราจารย์, ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Associate Professor, Department of Performing Arts, Faculty of Fine - Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

The purpose of this study is to examine the development of worshipping dances in religious institutions in the Northeastern region, specifically the creation of the Narueta-Champasri dance in terms of ideas, forms, dance, music, and costume. Qualitative research methods were employed in the investigation. The findings indicate that the formation of worship ceremonies in religious institutions in the Northeastern region is rooted in religious beliefs, rituals, and reverence for sacred objects. These rituals have been passed down through generations, forming the Eastern-style worshipping tradition. The creation of the Narueta-Champasri: an invention dance, is a reproduction to develop and enhance cultural capital and is a Thai dance design. It involves the incorporation of Eastern folk dance elements with a distinct local identity, drawing upon the cultural heritage and beliefs of the Northeastern people. This dance performance represents a fusion of local dance practices and serves to convey the Buddhist faith in Phra Barommahart Na-Dun to the audience, highlighting the importance of wisdom and cultural values.

Keyword : Narueta-Champasri Choreography reproduction

1. บทนำ

การผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมเป็นการสืบทอดแนวปฏิบัติ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมที่ได้รับการยอมรับของสมาชิกในสังคม วัฒนธรรมที่ถูกผลิตจะมีความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของการผลิต ซึ่งประกอบด้วย การผลิต การเผยแพร่ การบริโภคและการผลิตซ้ำ เป็นการสื่อสารระหว่างผู้ผลิตกับ ผู้บริโภคหรือสมาชิกในสังคม ซึ่งมีกระบวนการว่าใครเป็นผู้ผลิตวัฒนธรรมใด ๆ ขึ้นแล้วนั้น เมื่อผลิตแล้ว วัฒนธรรมมีการเผยแพร่อย่างไร สมาชิกมีการรับรู้และสามารถเข้าใจใน วัฒนธรรมได้อย่างไรและสมาชิกในกลุ่มมีวิธีการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมอย่างไร วัฒนธรรม ที่ได้รับการยอมรับนั้นถือได้ว่าเป็น “วัฒนธรรมแห่งยุคสมัย” (Cultural of the Period) (Kaewthep, K. & Hinvima, S., 2008, p.67-69) เมื่อวัฒนธรรมเกิดขึ้นใหม่ตลอดเวลาการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นเพื่อการปกป้องดำรงรักษาซึ่งวิถีของสังคมบนบรรทัดฐานของการอยู่ร่วมกัน ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมหรือการปฏิบัติที่เหมาะสมโดยสมาชิกในสังคมจะทำการคัดเลือกวัฒนธรรม นั้น ๆ (Raymond Williams, 1965) วัฒนธรรมที่ผลิตขึ้นมาแล้วไม่ได้รับการยอมรับ วัฒนธรรมนั้นก็จะสูญหายไป แต่ถ้ามีการผลิตซ้ำขึ้น ก็อาจจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของแนวปฏิบัติ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะตรงกับความต้องการของคนใน สังคมหรือไม่ โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางด้านนาฏยศิลป์ที่ถูกประดิษฐ์สร้างขึ้นแต่หาก

นาฏศิลป์เกิดจากลัทธิความเชื่อที่เกี่ยวกับการบูชา เช่น สรวงบวงพาลี เทพเจ้า และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ฉะนั้นเมื่อมีศาสนสถานจึงมักมีพิธีกรรมต่าง ๆ ที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษตกทอดถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน และนอกจากมีพิธีกรรมแล้วก็จะมีการรำบวงสรวงประกอบอีกด้วย ซึ่งการรำนี้มักเกิดจากการสร้างสรรค์กันเองในท้องถิ่น ซึ่งทำรำส่วนใหญ่จะมาจากหลักฐานที่ปรากฏในศาสนสถานส่วนหนึ่งประดิษฐ์เพิ่มเติมส่วนหนึ่ง (Thepwong, S., 2005, p.12)

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพุทธศาสนสถานที่ประชาชนเคารพบูชาอยู่หลายแห่ง แห่งหนึ่ง คือ พระธาตุนาดูน ที่จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ศูนย์รวมศรัทธาของประชาชน มีนาฏยประดิษฐ์หลายชุดเกิดขึ้นเพื่อเป็นพุทธบูชา ทั้งส่วนของชุมชนและส่วนของสถานศึกษา การสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์โดยการนำนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์พื้นบ้านมาเป็นระบำบวงสรวงเพื่อบูชาพระธาตุนาดูน จะทำให้เห็นภาพสะท้อนของสังคมวัฒนธรรม ตลอดจนคติความเชื่อและอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น อันจะเอื้อต่อการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ไทย ให้มีแบบแผนและเกิดสุนทรียภาพตลอดจนเป็นการอนุรักษ์ ส่งเสริมวัฒนธรรม โดยอาศัยการสร้างสรรค์ ระบำนฤตาจัมปาศรี ที่เป็นระบำแบบแผนนาฏศิลป์ไทยที่มีการแฝงการแสดงแบบพื้นบ้านร่วมด้วย เพื่อนำไปสู่การนำมาพัฒนาการท่องเที่ยวของท้องถิ่นต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากระบวนการประกอบสร้างการรำบูชาบวงสรวงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ศึกษากระบวนการสร้าง ระบำนฤตาจัมปาศรี ในด้านแนวคิดรูปแบบลีลาท่ารำ ดนตรีและการแต่งกาย

3. กรอบแนวคิด

การวิจัยครั้งนี้ได้นำการแสดงชุด นฤตาจัมปาศรี มาประกอบสร้าง และผลิตซ้ำ โดยนำแนวคิดและทฤษฎีทางด้านนาฏศิลป์ มาร่วมอธิบายในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของการวิจัยและเกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ไทย ชุด นฤตาจัมปาศรี

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

4. วิธีการดำเนินงาน

การวิจัยงานเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวิธีการดำเนิน การวิจัยดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร การเก็บข้อมูลภาคสนาม การสัมภาษณ์ และการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล นอกจากนี้ยังใช้การสำรวจ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบไม่มีโครงสร้าง โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้รู้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีและนาฏศิลป์จากภายนอกสถาบัน เป็นผู้ให้คำแนะนำในการประกอบสร้างนาฏยประดิษฐ์จากฐานดั้งเดิมมาผลิตซ้ำให้เป็นผลงานนาฏยประดิษฐ์ใหม่ 3 ท่าน คือ (1) ดร.นพรัตน์ศุภการ หวังในธรรม (2) รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบุลย์ และ ผู้เชี่ยวชาญภายในเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธศิลป์ จุฑาวิจิตร (2) ดร.พิชญ์ บุญศรีอนันต์ (3) ว่าที่ร้อยตรี ดร.เกิดศิริ นกน้อย 2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ ผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดการแสดง นิสิตภาควิชาศิลปะการแสดง วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 20 คน 3) กลุ่มประชากรทั่วไป ได้แก่ ผู้ชม และบุคคลทั่วไป จำนวน 30 คน ซึ่งแบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือแล้วนำมาดำเนินการตรวจสอบข้อมูลโดยใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าจากแหล่งเวลา แหล่งสถานที่ แหล่งบุคคล และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นตอนดำเนินงานวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้การลงพื้นที่สำรวจกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (In-depth Interview) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีและนาฏศิลป์ เพื่อให้คำแนะนำในการประกอบสร้างนาฏยประดิษฐ์จากฐานดั้งเดิมมาผลิตซ้ำให้เป็นผลงานนาฏยประดิษฐ์ใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญภายนอกสถาบันและผู้เชี่ยวชาญภายในสถาบัน 2) ผู้ที่ได้รับการถ่ายทอด โดยเจาะจงเป็นนิสิตวิชาเอกนาฏศิลป์ไทย ภาคศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 20 คน เพื่อให้ินิสิตได้เข้าใจกระบวนการทำสร้างสรรค์ที่มาจากการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมและทำที่มาจากใบเสมา และสร้างสรรค์ให้เกิดมิติใหม่ของท่ารำ อันเป็นประโยชน์ต่อการผลิตบัณฑิต ตามวิสัยทัศน์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คือ สังคม สืบสาน และสร้างสรรค์ 3) กลุ่มประชากรทั่วไปที่ได้รับชมการแสดงจากการเผยแพร่ทางโซเชียลมีเดีย หรือ ในการออกการแสดงตามเทศกาลต่าง ๆ จำนวน 30 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ พร้อมจัดระบบหมวดหมู่ นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียง บันทึกภาพและการจดบันทึก มาสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่วางไว้ นำข้อมูลทั้งที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล นำข้อมูลไปให้อ่านหรือกลับไปสอบถามผู้ให้ข้อมูลซ้ำอีก เพื่อให้ข้อมูลตรงกับความเป็นจริงและนำมาเรียบเรียงตามความมุ่งหมาย

4. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยนำเนื้อหาที่วิเคราะห์ได้มานำเสนอตามวัตถุประสงค์จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการผลิตซ้ำนาฏกรรม และสร้างสรรค์การแสดง ด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ตามขั้นตอน ทดลองให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบวิดีโอ และวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

5. ผลการวิจัย

1. กระบวนการประกอบสร้างการรำบูชาบวงสรวงศาสนสถานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
กระบวนการประกอบสร้างการรำบูชาบวงสรวงศาสนสถานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกิดจากพลังความรัก ความสามัคคี และความจงรักภักดีเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และความหวงแหนในพื้นที่บ้านเกิด จนถึงสถาบันหลักของชาติ ทั้งนี้ยังเป็นการส่งเสริม รักษา สืบสาน และเผยแพร่มรดกศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ภาพที่ 2 ฟ้อนบวงสรวงกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี ในวันสถาปนา ครบ 129 ปี
ณ ลานอนุสาวรีย์กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
วันที่ 18 มกราคม 2565

การฟ้อนบวงสรวงในสังคมอีสาน มีแนวคิดมาจากคติศรัทธาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เพื่อแสดงถึงความกตัญญู ที่มีต่อบรรพบุรุษ ผู้สู้รบก่อร่างสร้างผืนแผ่นดิน จนกลายมาเป็นเมืองในปัจจุบัน ผนวกกับการนำเอาคติความเชื่อที่แฝงนัยยะสำคัญมาประกอบสร้างเป็นการฟ้อนที่ให้เกิดขึ้นในพิธีกรรมการฟ้อนบวงสรวง และได้นำท่าฟ้อนที่สื่อถึงความเป็นอีสานมาผนวกกับท่ารำแบบนาฏศิลป์ไทย ประกอบกับรูปแบบการแสดงที่เป็นการแสดงเฉพาะกิจ ผู้ฟ้อนจึงสามารถเข้าร่วมได้ทุกเพศทุกวัย เพียงแต่ให้มีการแต่งกายที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้สีประจำจังหวัด และผ้าจากศิลปาชีพของเมืองที่นำเสนอผ่านเครื่องแต่งกายในการฟ้อนบวงสรวง อีกทั้งบทเพลงและเนื้อร้องเป็นทำนองสื่อความเป็นชนชาติอีสาน และความเป็นผสมผสานให้ความสมดุลทาง สุนทรียรส และมีเนื้อร้องที่เล่าถึงประวัติการก่อตั้งเมือง และคำอวยพรให้ประชาชน ร่มเย็น เป็นสุข รักใคร่ สามัคคี โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุมวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา แนวทางปฏิบัติในสังคม พิธีกรรม ประเพณี เทศกาล สิ่งเหล่านี้ต่างทำให้ฟ้อนบวงสรวงกลายเป็นนาฏกรรมที่เกิดจากศรัทธาของชุมชนแต่ละพื้นที่ ทั้งยังเกิดการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมที่กลายมาเป็นวัฒนธรรมในกระแสที่เกิดความนิยมจนมาถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 3 ฟ้อนบวงสรวงวันฉลองชัยชนะ ท้าวสุรนารี ณ จังหวัดนครราชสีมา วันที่ 23 มีนาคม 2565

จากการศึกษา พบว่า ฟ็อนบวงสรวง เป็นปรากฏการณ์ในการแสดงออกถึงความเชื่อ ความศรัทธา จากคติโบราณดั้งเดิมของสังคมอีสานที่ถูกส่งต่อมาจนถึงปัจจุบัน มีความแตกต่างกันตามบริบทพื้นที่ ว่าง เวลา และยุคสมัย มีจุดเริ่มต้นจากท้องถิ่นชุมชนมาสู่สังคมเมือง ฟ็อนบวงสรวงในสังคมอีสาน เป็นปรากฏการณ์ที่รวบรวมประชาชนหลายกลุ่มที่มีความแตกต่างกันทั้งเชื้อชาติ อาชีพ รวมถึงสถานะทางสังคม ให้มาแสดงออกถึงความศรัทธา โดยมี “นาฏกรรม” เป็นพลังในการขับเคลื่อน จนกลายเป็นจุดเริ่มต้นของนาฏกรรมที่ปฏิบัติจนเป็นประเพณีประจำปี และเริ่มขยายขอบเขต จำนวน และพื้นที่กว้างขึ้น ฟ็อนบวงสรวงจึงมิได้ทำหน้าที่ของนาฏกรรมที่เป็นภาพแทนของความเชื่อเท่านั้น แต่ยังเป็นภาพแทนของ “วัฒนธรรม” ที่ดึงมาที่แสดงออกให้เห็นความเข้มแข็งของชุมชน ความสามัคคีปรองดองอีกด้วย

ภาพที่ 4 แผนผังสรุปผลกระบวนการประกอบสร้างการรำบูชาบวงสรวงศาสนสถานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. กระบวนการสร้าง ะธานฤดาจัมปาศรี ในด้านแนวคิด รูปแบบ ลีลาท่ารำ ดนตรี และการแต่งกาย

การสร้างสรรคานาฏยประดิษฐ์ชุด นฤดาจัมปาศรี : นาฏยประดิษฐ์ การผลิตซ้ำ นาฏกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม ผู้สร้างสรรคผลงานได้สร้างสรรคผลงานโดยมีองค์ประกอบ 6 ส่วน ได้แก่ ดนตรี บทร้อง ผู้แสดง เครื่องแต่งกาย กระบวนการรำ การเคลื่อนไหว และการใช้เวที โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 แนวคิด

พุทธศาสนสถานที่ประชาชนเคารพบูชาอยู่หลายแห่ง แห่งหนึ่ง คือ พระธาตุนาตุน ที่จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ศูนย์รวมศรัทธาของประชาชน มีนาถุประดิษฐานหลายชุดเกิดขึ้นเพื่อเป็นพุทธบูชา ทั้งส่วนของชุมชนและส่วนของสถานศึกษา การสร้างสรรค์นาถุประดิษฐานโดยการนำนาถุศิลป์ไทยกับนาถุศิลป์พื้นบ้านมาเป็นระบำวงสรวง เพื่อบูชาพระธาตุนาตุน จะทำให้เห็นภาพสะท้อนของสังคมวัฒนธรรม ตลอดจนคติความเชื่อและอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น อันจะเอื้อต่อการสร้างสรรค์นาถุศิลป์ไทย ให้มีแบบแผนและเกิดสุนทรียภาพตลอดจนเป็นการอนุรักษ์ ส่งเสริม วัฒนธรรม โดยอาศัยการสร้างสรรค์ ระบำนาถุจัมปาตรี ที่เป็นระบำแบบแผนนาถุศิลป์ไทย ที่มีการแฝงการแสดงแบบพื้นบ้านร่วมด้วย

2.2 รูปแบบการแสดง

การออกแบบกระบวนการทำนาถุจัมปาตรี ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งรูปแบบการแสดงไว้ทั้งหมด 2 ช่วง ได้แก่

ช่วงที่ 1 เกริ่น บทกลอนบรรยายถึงการสักการบูชาพระธาตุนาตุน

ช่วงที่ 2 กระบวนท่าแสดงความศรัทธาและความเชื่อในการบูชาพระธาตุนาตุน

2.3 ทำรำ

นาถุประดิษฐาน ชุด นาถุจัมปาตรี เป็นการประดิษฐานรำขึ้นใหม่ที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันได้อย่างลงตัวตามหลักของการเคลื่อนไหวทางนาถุศิลป์ที่จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ ที่สะสมมากพอสมควร จึงจะสามารถประยุกต์ในการประดิษฐานรำใหม่ได้สวยงาม โดยมีแนวคิดในการประดิษฐานรำของ อาจารย์เฉลย ศุขะวนิช (College of Dramatic Arts, 2010, p.8) ซึ่งได้อธิบายไว้ว่าการประดิษฐานรำ โดยเฉพาะที่เป็นลักษณะการตีบทหรือใช้ภาษานาถุศิลป์ในการทำรำไทยที่เป็นแบบแผนมาตั้งแต่ดั้งเดิมจะมีท่าบังคับและท่าตายตัว ซึ่งจะมีกระบวนการประดิษฐานให้เหมาะสมสวยงามที่ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ 1) จังหวะและทำนองเพลง เชื่องช้าและรวดเร็ว อ่อนหวาน โศกเศร้า คึกคัก ตื่นเต้นหรือสนุกสนาน 2) จังหวะและทำนองเพลง ที่มีสำเนียงต่างชาติ จึงต้องนำเอาลีลาท่ารำของชนชาตินั้น ๆ มาผสม ให้กลมกลืนกับนาถุศิลป์ไทย 3) เมื่อรู้ถึงจังหวะและทำนองของเพลงจึงจะสามารถกำหนดลีลาท่ารำให้เข้ากับทำนองเพลง โดยยึดหลักความสัมพันธ์ของทำนองเพลงกับท่ารำรวมถึงความสัมพันธ์ของบทร้องกับท่ารำ 4) หากประดิษฐานรำพื้นเมือง ต้องศึกษาท่ารำที่เป็นแม่ท่าหลักของท้องถิ่น แล้วนำมาประดิษฐานลีลาเชื่อมท่ารำให้ครอบคลุมความหมายของเนื้อหาในระบำชุดนั้น ๆ ในการสร้างสรรค์นอกเหนือจากทำนาถุศัพท์และภาษานาถุศิลป์ ในส่วนกระบวนการแบบท่ารำที่เป็นท่าในการแสดง เพื่อสื่อความหมายให้เกิดความสวยงาม

หลังจากนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำท่าที่ปรากฏในใบเสมาจำหลัก นำมาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นท่ารำใน
แบบนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ ดังนี้

ท่าที่ 1

ภาพจากใบเสมา	ท่ารำ
	

ท่าที่ 2

ภาพจากใบเสมา	ท่ารำ
	

ท่าที่ 3

ภาพจากใบเสมา	ท่ารำ
	

ท่าที่ 4

ภาพจากใบเสมา	ท่ารำ
	

การออกแบบลีลาท่ารำ จากการศึกษาภาพทิวบุคคลในใบเสมาที่วัดพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำลีลาท่ารำของการแสดงในแบบนาฏศิลป์ไทยราชสำนัก มาผสมผสานกับนาฏศิลป์สากลเพื่อให้เกิดเป็นนาฏศิลป์ร่วมสมัย และนำภาพจากใบเสมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ท่ารำผ่านแนวคิด นาฏยประดิษฐ์ (Choreography) ของ College of Dramatic Arts, (2010, p.8) เพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการ การคิด การออกแบบ การสร้างสรรค์ แนวคิด รูปแบบ เพื่อให้ได้กลิ่นอายถึงความเป็นนาฏศิลป์ทวารวดีแห่งอาณาจักรนครจำปาศรี

2.4 ดนตรี

นาฏยประดิษฐ์ ชุด นฤตาจำปาศรี ผู้วิจัยได้กำหนดให้ช่วงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบ นฤตาจำปาศรี ใช้วงปี่พาทย์ บรรเลงทำนองเพลงจำปาศรี เนื่องจากทำนองจำปาศรีเป็นลายมโหรีอีสานโบราณ หรือ เรียกว่า ทำนองพัดชา การออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ในการแสดงในแบบวัฒนธรรมทวารวดี วัฒนธรรมไทย และพื้นเมืองอีสาน เพื่อสื่อถึงบริบทพื้นที่ เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลง เป็นวงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย ปี่ใน ระนาดเอก (ใช้ไม้ฉวมติ) ฆ้องวงใหญ่ ตะโพน กลองทัด และฉิ่ง ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4 วงปี่พาทย์เครื่องห้า

2.5 เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายประกอบการแสดงชุดนี้ ประกอบไปด้วย เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการแต่งกายในนาฏศิลป์ไทยแบบโบราณ จึงพบแนวทางในการออกแบบ การกำหนดเครื่องแต่งกาย โดยยึดแบบการแต่งกายแบบทวารวดีคือการห่มสบง ทับไหล่สองข้างทิ้งชายเดี่ยว นุ่งผ้ายกจีบหน้านางแบบปล่อยชายหางไหลไล่ระดับ เป็นการแต่งกายเลียนแบบสมัยทวารวดี รูปทรงและสีของเครื่องแต่งกาย จะต้องคำนึงถึงรูปแบบของการแสดง และอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนไหวของผู้แสดง ให้สีของเครื่องแต่งกาย กำหนดใช้สีขาว และสีของสบงที่ห่ม ด้านในเป็นสีครีมและสีทอง เพื่อให้สีเครื่องแต่งกายสว่างขึ้น และสีทองยังสื่อให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์และรุ่งเรืองอีกด้วย ใช้เครื่องประดับศีรษะเป็นกระบังหน้า เครื่องประดับตัว ได้แก่ สร้อยคอ ต่างหู สร้อยตัว รัตตันแขน กำไลข้อมือ เข็มขัด หัวเข็มขัด และกำไลข้อเท้า เครื่องประดับดังกล่าวเป็นไปตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย

ภาพที่ 4 เครื่องแต่งกายด้านหน้าและด้านหลัง

นฤตาจัมปาศรี เป็นนาฏยประดิษฐ์ที่มาจากการผลิตซ้ำนาฏกรรมเพื่อนำไปพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม โดยเป็นผลงานสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ไทยที่มีการผสมผสานความเป็นนาฏศิลป์ราชสำนักกับนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน ผ่านแนวคิดนาฏยประดิษฐ์ (Choreography) ของ อาจารย์เฉลยศุขะวนิช (College of Dramatic Arts, 2010, p.8) โดยมีกระบวนการในขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานอย่างมีเหตุผลของการสร้างสรรค์ผลงานทางนาฏศิลป์ เพื่อให้ได้ผลงานนาฏยประดิษฐ์ ชุด นฤตาจัมปาศรี จากภาพจำหลักใบเสมา มาผสมผสานท่ารำแบบนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์อีสานเข้าด้วยกัน ทั้งท่ารำดนตรี และเครื่องแต่งกาย รวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นวัฒนธรรมทวารวดีบนผืนแผ่นดินอีสาน อันเป็นตำนานที่สืบสอดมาจากโบราณและปรากฏหลักฐานในปัจจุบัน ณ อำเภอนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

สรุปผลการวิจัย

นฤตาจัมปาศรี เป็นการศึกษางานวิจัยและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่ถูกผลิตซ้ำผ่านกรรมเพื่อเป็นการพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม โดยสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1. ฟ็อนบวงสรวงในสังคมอีสานมีแนวคิดมาจากคติศรัทธาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เพื่อแสดงถึงความกตัญญูที่มีต่อบรรพบุรุษ ผู้สืบทอดร่างสร้างผืนแผ่นดิน จนกลายมาเป็นเมืองในปัจจุบัน ผวนกับการนำเอาคติความเชื่อที่แฝงนัยยะสำคัญมาประกอบสร้างเป็นการฟ็อนที่เกิดขึ้นในพิธีกรรมการฟ็อนบวงสรวง โดยนำท่าฟ็อนที่แสดงความเป็นอีสานมาผนวกกับท่ารำแบบนาฏศิลป์ไทย เป็นการแสดงเฉพาะกิจที่ใช้เพื่อการบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บรรพบุรุษ ในแต่ละพื้นที่ นำเสนออัตลักษณ์ผ่านการแต่งกาย เนื้อร้องทำนองเพลง ที่สื่อถึงความเป็นชนชาติอีสาน ทั้งยังเป็นผสมผสานให้ความสมดุลทางสุนทรียรส โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุมวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา แนวทางปฏิบัติในสังคม พิธีกรรม ประเพณี เทศกาล ฟ็อนบวงสรวงจึงทำหน้าที่เป็นพลังขับเคลื่อนสังคม ที่สร้างศรัทธาให้แก่ชุมชนแต่ละพื้นที่ และเกิดการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมที่กลายมาเป็นวัฒนธรรมในกระแสที่เกิดความนิยมตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน

2. ผลงานสร้างสรรค์ นฤตาจัมปาศรี เป็นนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่มีค่าทางวัฒนธรรมเป็นการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการเผยแพร่ ทั้งยังเป็นการออกแบบนาฏศิลป์ไทย ผสมผสานท่าवादฟ็อนแบบนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวบนความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของชาวอีสานมาช้านานแล้วนำมาต่อยอดผ่านการแสดงพื้นเมืองอย่างเป็นระบบ และมีอัตลักษณ์ที่จะแสดงความเป็นท้องถิ่นอย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

นฤตาจัมปาศรี : นาฏยประดิษฐ์ การผลิตซ้ำผ่านกรรมเพื่อพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม โดยมุ่งศึกษากระบวนการประกอบสร้างการรำบูชาบวงสรวงศาสนสถานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเกิดจากความเชื่อที่เกี่ยวกับการบูชา เช่น สรวงบวงพลี เทพเจ้า และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ฉะนั้นเมื่อมี ศาสนสถานจึงมักมีพิธีกรรมต่าง ๆ ที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษตกทอดถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน ผ่านอัตลักษณ์การฟ็อนแบบอีสานที่สร้างสรรค์ขึ้นมา จากกระบวนการศึกษาข้อมูลและการสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์มีข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ ดังนี้

ฟ็อนบวงสรวงในสังคมอีสาน เป็นปรากฏการณ์ที่นำเอานาฏกรรม เข้ามามีบทบาทในรูปแบบการฟ็อนเพื่อใช้ในการบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตามสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ประจำท้องถิ่น พื้นที่ต่าง ๆ ในภาคอีสาน ซึ่งเป็นภาพสะท้อนทางสังคมปัจจุบันที่ส่งผลต่อธรรมเนียมปฏิบัติทางวัฒนธรรม สอดคล้องกับ Levy David, (2000) นักวิชาการชาวต่างชาติได้กล่าวว่า การฟ็อนรำเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพวิถีชีวิต ประเพณี ภาษา ความเป็นอยู่ เครื่องแต่งกาย ดนตรี และตำนานเรื่องเล่ามุขปาถะ ศิลปะการฟ็อนรำ

เป็นการแสดงออกผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย ให้สัมพันธ์กับจังหวะและดนตรี ฟ้อนบวงสรวยยังถือเป็นการดำเนินการผลิตสร้างสรรค์งานด้านศิลปะการแสดงที่ใช้ตอบสนองเป้าประสงค์ของบริษัทในแต่ละพื้นที่ อย่างมีระบบแบบแผน อันเป็นการประกอบสร้างพลังความรัก ความสามัคคี และความจงรักภักดี ในถิ่นฐานบ้านเกิด เพื่อเสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และความหวงแหนในผืนแผ่นดินเกิด จนถึงสถาบันหลักของชาติ ทั้งนี้ยังเป็นการส่งเสริม รักษา สืบสานและเผยแพร่มรดกศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

นฤตาจัมปาศรี เป็นการออกแบบนาฏศิลป์ไทย ผสมผสานท้าวาทฟ้อนแบบนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว บนความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของชาวอีสานมาช้านานแล้วนำมาต่อยอดผ่านการแสดงพื้นเมืองอย่างเป็นระบบ และมีอัตลักษณ์ที่จะแสดงความเป็นท้องถิ่นอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ The Fine Arts Department, (1970, p.57) ที่ให้ความสำคัญของวัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์เป็นลักษณะเด่นประจำชาติหรือประจำหมู่คณะ ที่มีส่วนช่วยให้คนในชาติมีความรู้สึกรักสามัคคี เพื่อเป็นการส่งเสริมการรวมพลังของหมู่คณะ และยัง สอดคล้องกับ Phanmanee, A. (2004, p.59) ที่อธิบายว่า ความคิด จินตนาการ การประยุกต์ที่สามารถนำไปสู่สิ่งประดิษฐ์ คิดค้นการสิ่งใหม่ ๆ แนวความคิด เป็นความคิดหลากหลาย กว้างไกล มีทั้งปริมาณและคุณภาพจะเป็นการผสมผสานเชื่อมโยงมากกว่าความคิดใหม่กับประสบการณ์เดิม กระบวนการเหล่านี้ อยู่ภายใต้ความคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น นฤตาจัมปาศรี จึงเป็นศิลปะการแสดงในที่สร้างมาจากนาฏวัฒนธรรมประเพณีในพิธีการสักการะบูชาศาสนาสถานที่เกิดจากความเชื่อที่เกี่ยวกับการบูชา เทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาวอีสานที่หล่อหลอมและได้รับการถ่ายทอดให้เป็นแบบแผน และสะท้อนถึงความเลื่อมใสศรัทธาของพุทธศาสนิกชนที่มีต่อพระบรมธาตุนาคนูมาสร้างสรรค์เป็นการแสดงนาฏศิลป์ไทยผสมผสานนาฏศิลป์พื้นเมือง โดยการประยุกต์ท้าวาทฟ้อนสักการะบูชา เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย เพื่อเป็นการสนับสนุนการรับรู้คุณค่าของภูมิปัญญาให้กับผู้คนต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลงานสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่มีค่าทางวัฒนธรรมเป็นการพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการเผยแพร่อีกวิธีหนึ่ง จึงควรมีการสนับสนุนและมีพื้นที่ในการแสดงออกมากขึ้นให้มากขึ้น จะมีประโยชน์ทั้งในด้านความบันเทิงและเชิงการท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

องค์ความรู้ที่ได้จากการสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะป็นหลักการหรือวิธีการสามารถนำไปเป็นแบบอย่างให้กับงานศิลปะการแสดงอื่น ๆ ได้อย่างหลากหลาย ควรมีระบบการจัดเก็บผลงานสร้างสรรค์ด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีมาตรฐานสามารถสืบค้นข้อมูลในเชิงวิชาการได้อย่างกว้างขวางต่อการนำไปใช้ศึกษาทั้งในด้านเอกสารและการถ่ายทอดต่อสถาบันการศึกษาในเชิงปฏิบัติ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถแปลงเป็นทุนทางวัฒนธรรมการนำมาต่อยอดสร้างคุณค่าและมูลค่าในรูปแบบต่าง ๆ ได้อีกมาก จึงควรที่จะส่งเสริมกระบวนการค้นคว้าวิจัยหรือการสร้างสรรค์ในรูปแบบการแสดง

เอกสารอ้างอิง.

College of Dramatic Arts. (2010). *dance the goddess with a pair of bags*. Conservative Creative Research Bunditpatanasilpa Institute.

Kaewthep, K. & Hinvima, S. (2008). *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ การเมือง กับ สื่อการศึกษา*.

Bangkok : Parbpim Printing.

Levy David. (2000). *Applications and Limitations of Complexity Theory in Organization Theory*

and Strategy. Joachim: KieferleErwin Herzberger.

Phanmanee, A. (2004). *Creativity*. Bangkok : 1412 publisher.

Raymond Williams. (1965). *The Long Revolution*. Pelican : Penguin Books

The Fine Arts Department. (1970). *Memoirs of relationship between Thailand and other countries in the 17th century*. Bangkok : The Fine Arts Department

Thepwong, S. (2005). *Thai dance: for elementary-higher education teachers*. Bangkok : Odeonstore

การจัดการขบวนแห่ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม: ขบวนนำอัญเชิญ

เครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนม ประจำปี 2566

Art and cultural parade management to raise the level of participatory tourism : the procession to bring the Phaya Si Sattanakarat sacrifice in Nakhon Phanom Province for the year 2023

กฤษฎากร บันลือ¹ รัตติยา โกมินทรชาติ² วิการัตน์ ช่วงทิพย์³

Kitsadakron Banlue¹ Rattiya Komintarachart² Wiparat Khungtip³

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์นำเสนอการจัดการขบวนแห่ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมในการจัดขบวนนำอัญเชิญเครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนม โดยขบวนแห่จัดขึ้นในวันที่ 7 เดือน 7 หรือเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2566 กระบวนการจัดการขบวนแห่ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมในครั้งนี้ ได้ศึกษาองค์ความรู้ด้านการจัดขบวนแห่ทางศิลปวัฒนธรรม และนำผลจากการศึกษาองค์ความรู้มาขยายผลเพื่อออกแบบรูปขบวนแห่และนำไปสู่การจัดการขบวนแห่เชิงปฏิบัติการภายในขบวนนำอัญเชิญเครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนม ประจำปี 2566 โดยมีจังหวัดนครพนม และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(สำนักงานนครพนม) ที่เป็นเจ้าของพื้นที่ในการบริหารจัดการ โดยบูรณาการแบบมีส่วนร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการออกแบบรูปขบวนแห่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้เกิดระบบ ระเบียบ บรรยากาศและความงดงาม เกิดภาพจำผ่านขบวนแห่ อีกทั้งยังเป็นการยกระดับการท่องเที่ยวซึ่งจังหวัดนครพนมมีเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคุณภาพทางการท่องเที่ยวและบริการ วัตถุประสงค์ "เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสามที่สุดในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง" อีกทั้งงานบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราช ยังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสอดคล้องและส่งเสริมเอกลักษณ์ประจำชาติไทยตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรี(ครม.) เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เห็นชอบให้ "นาค" เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย ประเภทสัตว์ในตำนาน อันเป็นการ

¹ นักวิชาการวัฒนธรรม สถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Cultural Scholar, Language Arts and Culture Institute Sakon Nakhon Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Department of Performing Arts Faculty of Fine and Applied Arts and Culture Mahasarakham University

³ อาจารย์, คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Department of Performing Arts Faculty of Fine and Applied Arts and Culture Mahasarakham University

บทนำ

การแห่งเป็นกิจกรรมทางสังคม ที่เริ่มมีมาตั้งแต่โบราณการเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมและอารยธรรมแรกเริ่มที่ปรากฏบนโลกการแสดงออกของมนุษย์ในสังคมยุคบรรพกาลมีวัฒนธรรมที่เน้นความเชื่อที่ปรากฏขึ้นตามธรรมชาติ เช่น ผนตก ฟ้าย่อง แผ่นดินไหวหรือเชื่อในอำนาจเหนือธรรมชาติ เช่น อำนาจศักดิ์สิทธิ์ลึกลับปรากฏการณ์ที่อธิบายไม่ได้มันเป็นรูปแบบความเชื่อในสังคมบัตร์ประการของการเริ่มต้นสังคมเกษตรกรรมในสังคมแบบบรรพกาลนั้น กระบวนการแห่งคือมิติที่มนุษย์พยายามจะติดต่อกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเองเคารพและเกรงกลัวด้วยมีสภาพที่ครองอำนาจเหนือธรรมชาติเพื่อการอ่อนน้อมการร้องขอให้ช่วยดูแลปกป้อง เพื่อชีวิตที่มีความสุขความอุดมสมบูรณ์ที่จะบังเกิดขึ้นภายใต้การกระทำกิจกรรมการแห่งนั้น ๆ และความคาดหวังที่จะได้ไปอยู่ใกล้ชิดกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตหลังความตาย สิ่งทั้งหลายในธรรมชาติล้วนเป็นไปตามความพอใจของอำนาจลึกลับและสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น ๆ ดังนั้นกระบวนการแห่งคือการเริ่มต้นในการทำกิจกรรมอันใดอันหนึ่งทางสังคมเป็นเหตุผลของการแสดงออกถึงความเกรงกลัวและการให้เกียรติเป็นเครื่องหมายถึงการอ่อนน้อมร้องขอหรือการเอาอกเอาใจเพื่อหวังผลตอบแทนจากอำนาจเหนือธรรมชาติและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดังที่จะเปรียบเทียบจากศิลปะในยุคก่อนประวัติศาสตร์

จากรูปแบบศิลปะในยุคสังคม แบบปฐมกาลหรือยุคก่อนประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของมนุษย์ในยุคนั้นที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับแนวคิดของความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติความมั่นคงและความมั่นใจในสภาพการดำเนินชีวิตความเป็นปกติสุขของวิถีชีวิตที่ขึ้นอยู่กับความคาดหวังการรอคอยการดำรงอยู่ให้เป็นไปตามฤดูกาลหรือสถานการณ์ที่เอื้อเพื่อต่อสภาพของความเป็นอยู่นั้น ๆ ตั้งแต่สังคมการเก็บกิน การออกล่าตลอดจนพัฒนามาถึงการเพาะปลูกและกสิกรรม หลักฐานที่บ่งชี้เรื่องราวของพิธีกรรมการแห่งเกี่ยวกับการอ่อนน้อมร้องขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติ นี้คือศิลปะในรูปแบบนามธรรมเกี่ยวกับรูปลักษณะที่เป็นภาพแสดงออกแห่งความหวังในความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ภาพเขียนสีผาผักหวาน ตั้งอยู่ที่บ้านภูตะคาม อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนครห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติภูผาเหล็ก 18 กิโลเมตร เป็นภาพเขียนโบราณ มีอายุประมาณ 3,600 ปี อยู่บนก้อนหินใหญ่เป็นภาพลักษณะคล้ายผู้หญิงยืนเรียงกันเป็นแถวโดยใช้มือเกาะไหล่กัน เป็นภาพเขียนด้วยสีแดง เป็นภาพคนแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ด้านบน เขียนเป็นภาพคนแบบระบายทึบ เป็นภาพคนไว้ผมบ๊อบ กางขาและย่อตัวเล็กน้อย แขนชูขึ้นเป็นวงโค้ง มือกางออก สันนิษฐานว่าเป็นวาทพยากร กำกับการเต้นระบำของกลุ่มคนด้านล่าง ที่วาดเป็นรูปคนแบบเขียนโครงร่างภายนอก จำนวน 8 คน ยืนเรียงแถวกัน 5 คน หันด้านข้างไปทิศทางเดียวกัน อากัปกริยาคล้ายต่อแถวเต้นรำ คือ ย่อตัว ก้มโค้ง แล้วยกแขนไปข้างหน้าพร้อม ๆ กัน คงจะฉับไวเพราะผมที่ผูกไว้ด้านหลังกระดกขึ้นลง ภาพคนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้ช่องว่างในการจัดแบ่งภาพ แสดงระยะใกล้ไกลของตำแหน่งคนในภาพ คณะเต้นรำอยู่ด้านล่าง อยู่ใกล้ ส่วนวาทพยากร อยู่ไกลออกไป ทำให้มองเห็นภาพชัดเจนไม่ซ้อนทับกัน โดยหากจะวิเคราะห์จากกิจกรรมในภาพเขียนสีดังกล่าว อนุมานได้ว่ากลุ่มบุคคลแสดงท่าทาง

ลักษณะคล้ายการเดินร่ำและแหนแห่ ต่อกันเป็นขบวนหมายถึงการอ้อนวอนร้องขอหรือการเอาอกเอาใจ เพื่อหวังผลตอบแทนจากอำนาจที่เหนือธรรมชาติและสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ภาพที่ 1 ภาพเขียนสีผาผักหวาน บ้านภูตะคาม อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร
ที่มา: พิพิธภัณฑ์เมืองสกลนคร 2561

ความเปลี่ยนแปลงของอารยธรรมในช่วง 5000 ปีก่อนพุทธกาลโดยชนชาติอารยันจากเอเชียกลางได้บุกรุกเข้าไปครอบครองดินแดนทางเหนือของแม่น้ำสินธุในแคว้นปัญจาบพร้อมทั้งการเกิดขึ้นของประเทศอินเดียเริ่มมีการนำเอาศาสนาพราหมณ์เป็นศาสนาที่เก่าแก่ที่มีวิวัฒนาการมาพร้อมกับการมีอำนาจของชาวอารยันในขั้นต้นนั้นเป็นการนับถือภูตผีปีศาจอำนาจต่าง ๆทางธรรมชาติที่ไม่สามารถอธิบายได้ต่อมาการนับถือธรรมชาติต่าง ๆจึงพัฒนามาสู่การทำรูปเคารพและเทพต่าง ๆมากมายเช่นพระอินทร์ท้าววิรุฬหอัคคีและพระยมวิธีการเปลี่ยนผ่านระหว่างความเชื่อดั้งเดิมและการนำความเชื่อใหม่เข้ามาในสังคมบางประการของอินเดียนั้นมีการจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับอำนาจเหนือ ธรรมชาติซึ่งเป็นตัวแทนของความชอบธรรมในการกระทำความผิดโดยมีการนำคติของเทพเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 มาเป็นปรัชญาความเชื่อลัทธินี้เองที่ได้พัฒนาการมาเป็นศาสนาพราหมณ์โดยเป็นศาสนาที่ไม่มีศาสดาเป็นผู้ก่อตั้งโดยการรวบรวมคำสอนคำอ้อนวอนของตนขึ้นบัญญัติให้ใช้เป็นปรัชญาและแนวทางเป็นครั้งแรกโดยกำหนดเป็นภาษาสันสกฤตเรียกว่าพระเวทซึ่งแปลว่าความรู้คัมภีร์ที่แต่งขึ้นครั้งแรกเรียกว่าเรียกเข้าเอกเป็นคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับบทสวดต่าง ๆ กล่าวถึงการสร้างโลกเพื่อสรรเสริญพระเจ้าอำนาจแห่งองค์เทพและธรรมชาติ

การแห่เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในรูปลักษณะของการแห่รูปลักษณะที่แสดงออกถึงความนอบน้อมบูชาด้วยคติการเข้ามาของเทพเทวดาเหล่านี้ได้ถูกจัดวางให้มีระดับตามตำแหน่งหน้าที่และสถานะด้วยคติของภพภูมิที่แทนค่าออกมาในลักษณะของเทพอะไรต่าง ๆ ซึ่งได้รับการบูชาเช่นสรวงและร้องขอด้วยพิธีกรรมการแห่และช่วงต่อมาคติการบูชาเทวดาผู้เป็นใหญ่นั้นได้ถูกปรับเปลี่ยนโดยความเชื่อเกี่ยวกับมหาเทพซึ่งถือได้ว่าเป็นการจัดระบบความคิดเกี่ยวกับความเชื่อปรัชญาและศาสนาครั้งที่สำคัญที่สุดของกลุ่มวัฒนธรรมอินเดียจากจัดระเบียบทางความเชื่อฝ่ายเทวให้มีที่มาโดยอ้างอิงจากตำนานและปกรณัมต่าง ๆ เพื่อยืนยันสถานะ ให้แก่องค์เทพเหล่านั้นการกำหนดสถานภาพขององค์มหาเทพและพระมหาเทวีต่าง ๆจากลำดับชั้นเทวดาทั้ง 4 มาเป็นองค์พรหมธาตาคิวะเทพและวิษณุด้วยในยุคนี้เรียกว่ายุคพระเวทตั้งนั้นพิธีกรรมการแห่จึงดูจะเป็นการแห่เพื่อเอาอกเอาใจองค์มหาเทพและการวิงวอนร้องขออำนาจแห่งมหาเทพผู้มี

อำนาจหน้าที่ในการทรงอำนาจภาพนั้น ๆ ดังที่ตกค้างอยู่ในคติความเชื่อในปัจจุบันอาทิขบวนแห่เครื่องสักการะองค์มหาเทพในงานวันศิวะราตรีและงานพิธีนวราตรีซึ่งชาวฮินดูผู้ที่ตนจากทั่วประเทศอินเดียจะพากันมาเฉลิมฉลองพิธีมหาศิวะราตรีโดยเข้าพิธีการอาบน้ำชำระสวดมนต์ การกล่าวว่าพระนามพระศิวะและพระนางปารวตีในคำคินเสียวราตรีนี้ในขณะที่สตรีเข้ามาร่วมในพิธีการแห่ต่างมีความเชื่อว่าการสักการะบูชาที่จริงใจต่อองค์ศิวะในวันนี้จะช่วยล้างบาปทั้งหมดได้โดยจะมีการแห่น้ำจากแม่น้ำคงคาดอกไม้และขนมหวานมาถวายองค์มหาเทพที่เทวสถานและการแห่องค์มหาเทพไปยังท้องถนนเพื่อให้ประชาชนได้สักการะ

การสนธิความเชื่อดังกล่าวในอินเดียช่วงพุทธศตวรรษที่ 6 เป็นช่วงที่ศาสนาพราหมณ์ฮินดูได้จากอินเดียเข้าสู่จุดที่เจริญสูงสุดได้กระจายเข้ามายังดินแดนอุษาคเนย์และสุวรรณภูมิความเปลี่ยนแปลงด้านตำแหน่งและสิทธิอำนาจของกลุ่มเทวดาเดิมในช่วงนี้เองศาสนพิธีในคติความเชื่อของผู้คนในอุษาคเนย์ได้รับการสื่อสารระหว่างพลังอำนาจของผู้เป็นใหญ่หรือที่เรียกกันว่าผีฟ้าผีแผ่นดินหรือพญาแถนเข้ากับสัญลักษณ์ในเชิงที่เป็นรูปสัญลักษณ์โดยการปั้นแต่งให้ตัวแทนหรืออำนาจศักดิ์สิทธิ์ในธรรมชาตินั้นคงอยู่ในสภาวะของเทวหรือเทวดา และมีประธานของเทวดาที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นแถนหลวงหรือพญาแถนเข้ามาแสดงภาพลักษณ์เป็นเทพเจ้าแห่งท้องฟ้าที่เรียกกันว่าพระอินทร์อีกด้วย

การยอมรับนับถือและคติการบูชาแบบพราหมณ์ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนแนวคิดและภาพลักษณ์ของความเชื่อดั้งเดิมในอุษาคเนย์ให้แปรเปลี่ยนไปจากสังคมเกษตรกรรมสังคมบรรพกาลเป็นมีบทบาทอย่างมากต่อวิถีชีวิตโดยการรวมเอาความเชื่อเรื่องราวของผีและวิญญาณบรรพบุรุษมากผนวกกับความเชื่อดั้งเดิมในเทพเจ้าของศาสนาพราหมณ์ฮินดูรูปแบบของพิธีกรรมโดยเฉพาะกระบวนการแห่ในสังคมวัฒนธรรมอุษาคเนย์จากสังคมบรรพกาลจึงได้มีการปรับเปลี่ยนจากที่แสดงออกถึงความพยายามที่จะสื่อสารกับวิญญาณบรรพบุรุษและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปในด้านการรับใช้และสนับสนุนความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าภพภูมิและปรัชญาทางศาสนาความเชื่อที่มาพร้อมกับศาสนาพราหมณ์ฮินดูโดยมีการสร้างเทวรูปหรือรูปเคารพและศาสนสถานให้เคารพให้เปรียบประดุจวิมานของเทพเจ้าและคติการอวตารลงมาเกิดเพื่อปราบทุกข์ภัยให้กับประชาชนการวางบทบาทและสถานะของคนในสังคมมีความเข้มข้นชัดเจนขึ้นจากระบบวรรณะและบทบาทที่สืบทอดทางสายเลือดโดยอ้างอิงหลักฐานจากแผ่นหินสลักรูปกองทัพช้างที่เมืองโมเฮนโจดาโรและฮาร์ปปา อาจเป็นการแสดงออกถึงคติความเชื่อที่มีการใช้ช้างเป็นพาหนะในการแห่อาจเป็นการเชิดชูอิสริยยศของชนชั้นปกครองหรือเทพเจ้า

ขบวนแห่ดังกล่าวมีลักษณะในการแสดงออกถึงแสนยานุภาพอันเกรียงไกรของกองทัพหนึ่งยังเป็นการแสดงออกถึงคติความเชื่อในระบบเทวราชอันมีกษัตริย์เป็นภาพแทนของเทพเจ้าด้วย (ชานาญ สัจจะโชติ ,2549) และเมื่อเริ่มมีศาสนาพุทธวิถีชีวิตและความเชื่อของคนในดินแดนสุวรรณภูมิได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยนับถือคติพราหมณ์ฮินดูอย่างเหนียวแน่นก็หันมาเริ่มนับถือและยอมรับพระพุทธรูปศาสนามากยิ่งขึ้นในช่วงนี้เองที่คติการบูชาพระอินทร์ของกลุ่มอารยันในยุคแรกเริ่มได้กลับมามีอิทธิพลและส่งผลให้กับความเชื่อในอุษาคเนย์ซึ่งแพร่เข้ามาทางอิทธิพลทางความเชื่อในศาสนาพิธีกรรมการแห่จากเดิมที่เคยเป็นเครื่อง

แสดงออกถึงสัญลักษณ์ที่แทนความหมายคติความเชื่อทางจักรวาลที่ 4 ผ่านร่างมนุษย์ที่ดำรงตำแหน่งเป็นสมมติเทพก็ได้ถูกปรับเปลี่ยนมาเป็นการปรนนิบัติและดูแลแห่งพระพุทธรศาสนา แต่อย่างไรก็ดีรูปแบบและลักษณะหรือบทบาทของขบวนเหล่านั้นก็ยังมีบริบทที่คล้ายคลึงกันดังจะเห็นได้จากหลักฐานภาพจำหลักหินที่เป็นพุทธสถานบุโรพุทโธอันศักดิ์สิทธิ์โดยกษัตริย์ราชวงศ์ไศเลนทร์ตั้งอยู่บนเนินสูงของเกาะชวาซึ่งถือเป็นพุทธสถานที่เป็นโบราณสถานขนาดใหญ่เป็นศูนย์รวมความเชื่อของศาสนาพุทธนิกายมหายานซึ่งเป็นภาพจำหลักหินที่ปรากฏก็มักจะเป็นภาพพุทธประวัติและชาดกต่างๆที่ยังเน้นให้เห็นภาพลักษณ์ของการแห่แห่นในระบบความคิดสมมุติเทพตามคติเทวราชซึ่งเนื้อเรื่องที่ปรากฏในชาดกตัวละครที่เป็นพระโพธิสัตว์มักจะถูกร้อยล้อมด้วยเครื่องสูงและรุ่มรอมทั้งขบวนผู้คนมากมายซึ่งมีความต่อเนื่องได้รับอิทธิพลจากศาสนาพราหมณ์ฮินดู

1. รูปแบบและจุดมุ่งหมายของขบวนแห่

รูปแบบขบวนแห่ในแต่ละวัฒนธรรมมีหลายประเภท เช่น

1. การแห่เพื่อการบวงสรวงบูชา ขบวนแห่เพื่อแสดงออกถึงการเคารพยำเกรงและการเทิดทูนบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือสิ่งที่พึงเคารพปรากฏโดยทั่วไปในทุกวัฒนธรรมในอุษาคเนย์แต่มีจะเด่นชัดในกลุ่มผู้นับถือศาสนาพุทธหรือพราหมณ์ฮินดู

2. การแห่ตามคติความเชื่อเรื่องความดีงามการเฉลิมฉลองและการแห่ในเทศกาลประเพณีทางศาสนาขบวนแห่ซึ่งเป็นการจัดตั้งขึ้นในเทศกาลประเพณีที่สำคัญเพื่อเป็นการตอบแทนสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือเป็นการทำให้ทราบถึงช่วงเทศกาลหรือฤดูกาลนาน ๆ

3. การแห่เพื่อขับไล่สิ่งชั่วร้าย ขบวนแห่เพื่อจุดประสงค์ทางด้านขับไล่สิ่งชั่วร้ายและสิ่งอัปมงคลซึ่งจะเกิดจากความไม่ปกติสุขของคนในสังคมเช่นโรคและภัยพิบัติอันเนื่องมาจากวิทยาการทางการแพทย์ไม่เจริญจึงเชื่อว่าเป็นเพราะสิ่งชั่วร้ายและเสนียดจัญไรกษัตริย์คือเจ้าเมืองจึงต้องประกอบพิธีกรรมครบไ้ด้วยการแห่เช่นพิธีสัสมัจฉรินท์

4. ขบวนแห่เพื่อแสดงแสนยานุภาพ ขบวนแห่เพื่อแสดงออกถึงความพร้อมเพรียงของกองทัพเพื่อแสดงออกถึงแสนยานุภาพและความพร้อมเพียงของการศึกสงครามเรียกว่าการสวนสนาม

5. การแห่เพื่อให้เกียรติแสดงความเป็นมิตรไมตรีและขบวนแห่เพื่อแสดงความดีโรราชสวามิภักดิ์ ขบวนแห่เพื่อเป็นการแสดงออกทางสังคมเพื่อแสดงออกถึงความยินดีและความเป็นมิตรไมตรีโดยมากจะเป็นลักษณะการเจริญความสัมพันธ์กันในฐานะทูตเพื่อเชื่อมหรือเพิ่มระดับความสัมพันธ์ระหว่างอาณาจักรที่มักจะมีมีการแห่เครื่องราชบรรณาการหรือเครื่องแทนตัวกษัตริย์ของเจ้าเมืองไปยังบ้านเมืองอาณาจักรที่เจริญสัมพันธ์ทางการทูตด้วยดังเช่นในสมัยที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

6. ขบวนแห่เพื่อแสดงความเคารพและไว้อาลัย ขบวนแห่เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความอาลัยรักในการส่งผู้วายชนม์ไปยังสุสานหรือฌาปนสถานเป็นพิธีกรรมที่มีการกระทำสืบเนื่องกันมายาวนานนับตั้งแต่

โบราณกาลอันเป็นการแสดงออกถึงความอาลัยรัฐผู้ตายด้วยการนำสิ่งของสัมภาระและเข้าของรวมทั้งเครื่องสักการะไปส่งผู้ตายเพื่อให้ได้ใช้สอยอย่างโลกหน้าอีกทั้งยังเป็นการแสดงออกทางสังคมและอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของผู้วายชนอีกด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดขบวนแห่เครื่องบวงสรวงองค์พระศรีสัตตนาคราชนั้นสอดคล้องกับรูปแบบการแห่เพื่อการบวงสรวงบูชา อันมีจุดประสงค์การจัดทำขบวนแห่เพื่อแสดงออกถึงการเคารพยำเกรงและการเทิดทูนบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือสิ่งที่พึ่งเคารพซึ่งปรากฏโดยทั่วไปในทุกวัฒนธรรมในอุษาคเนย์แต่ มักจะเด่นชัดในกลุ่มผู้นับถือศาสนาพุทธหรือพราหมณ์ฮินดู หรือจะเป็นปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึงความเคารพต่ออนาคตที่มีความเชื่อ ความศรัทธา สู่การประกอบเป็นจารีตประเพณีที่ก่อให้เกิดขบวนแห่ หรือด้านศิลปกรรม สถาปัตยกรรม วรรณกรรมตำนานบ้านเมือง ตลอดจนคติทางศาสนาที่ปรากฏกระจายอยู่ทั่วทุกหัวระแหงของพื้นที่ชุ่มน้ำในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. การจัดการขบวนแห่ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของขบวนนำอัญเชิญเครื่องบวงสรวงพระศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนม ประจำปี 2566

จากความเชื่อความศรัทธาของผู้คนในพื้นที่ที่มีต่อตำนานความเชื่อเรื่องพญานาคในฐานะที่เป็นผู้เกื้อหนุนพระพุทธศาสนา รวมถึง องค์พระธาตุพนมและปกปักรักษาดินแดนแถบชุ่มน้ำโขง จังหวัดนครพนมจึงได้ร่วมกับประชาชนชาวจังหวัดนครพนมและผู้ที่เกี่ยวข้องพระศรีสัตตนาคราช จัดสร้างประติมากรรม "พระศรีสัตตนาคราช" เพื่อเป็นสัญลักษณ์เมืองที่แสดงถึง พลังแห่งความศรัทธา ประติมากรรมพระศรีสัตตนาคราชนั้น หล่อด้วยทองเหลืองมี ๗ เศียร ขดลำตัว ๓ ชั้น ขนาดกว้างรวมหาง ๔.๔๙ เมตร ประดิษฐานอยู่บนแท่นรวมความสูง ๑๖.๒๙ เมตร น้ำหนักรวม ๙ ตัน หันหน้าไปทางทิศเหนือเฉียงตะวันออกเฉียง ประดิษฐานเป็นสง่าอยู่ท่ามกลางทัศนียภาพอันสวยงามริมแม่น้ำโขง ณ บริเวณถนนสุนทรวิจิตรอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เพื่อให้ประชาชนได้สักการบูชาโดยจังหวัดนครพนมได้จัดพิธีอัญเชิญองค์พระศรีสัตตนาคราชขึ้นประดิษฐานและจัดพิธีสมโภชใหญ่พุทธาภิเษก เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ คดีการสร้างกล่าวถึงพระศรีสัตตนาคราชนั้นได้พิจารณาเห็นว่า ผิวกายตนมีโคลนตมคราบโคลนที่มัวหมองเปรียบกับกิเลส ตัณหา ราคะอันเป็นมลทิน จึงได้ลอกคราบโคลนเหล่านั้น ไว้เบื้องล่างเหลือเพียงผิวกายสีทองอร่าม เป็นสิริมงคล แล้วขึ้นไปขุดอยู่บนแท่นอันเป็นเอกมณฑลแห่งนี้เพื่อให้ผู้ที่มีความศรัทธาได้เดินทางมาสักการะขอพร พระศอกคล้องสังวาลรูปสัญลักษณ์ เหนือขุมประตูประธาตุพนมแสดงถึงการเป็นพญานาคผู้รักษารักษาองค์พระธาตุพนม

จังหวัดนครพนม มูลนิธิพระศรีสัตตนาคราช ร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรม โดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (สวจ.) นครพนม และหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จัดงาน "บวงสรวง พระศรีสัตตนาคราช" ในวันที่ ๗ เดือน ๗ ของทุกปี ตลอดระยะเวลา ๗ วัน ๗ คืน โดยในปีนี้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๗ - ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ณ บริเวณลานพระศรีสัตตนาคราช อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

กิจกรรมประกอบด้วย พิธีบวงสรวงและรำบูชาพญาศรีสัตตนาคราช ตลอดระยะเวลา ๗ วัน จาก ๑๒ อำเภอ นางรำสวมใส่ชุดพื้นเมืองตามอัตลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ๙ ชนเผ่า ๒ เชื้อชาติ ได้แก่ ชาติพันธุ์ไทอีสาน ไทญ้อ ไทแสก ไทข่า ไทกะเลิง ไทโส้ ผู้ไท ไทกวน ไทตาด ชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม และชาวไทยเชื้อสายจีน การแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน พรหมพงศ์วงศ์อสุรา โดยวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ณ บริเวณถนนนิตโย และการเสวนาองค์ความรู้เกี่ยวกับ “นาค”เอกลักษณ์ประจำชาติไทย ณ ตลาดคนเมืองไทรนคร บริเวณลานพญาศรีสัตตนาคราช รวมทั้งนิทรรศการ เรื่อง “นาค” เอกลักษณ์ประจำชาติไทย ประเภทสัตรีวินตำนาน กิจกรรมประกวดภาพถ่าย “นาคในคติศาสนาและวิถีชีวิต” โดยกรมการศาสนา และกิจกรรมประกวดภาพถ่าย “ประเพณี ๑๒ เดือน ร้อยมุมมองวิถีไทย” โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมและสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

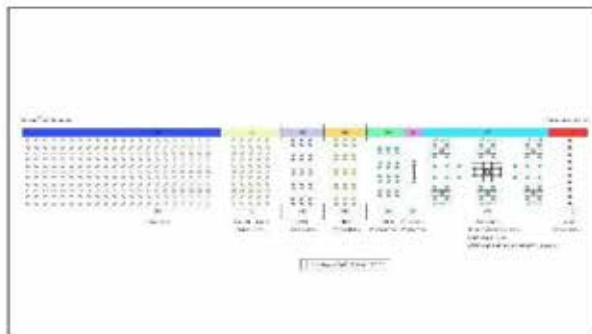
งานบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชประจำปี ๒๕๖๖ เป็น ๑ ใน ๑๖ เทศกาลประเพณีที่กระทรวงวัฒนธรรมประกาศยกระดับสู่ระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) โดยสำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดนครพนมบูรณาการความร่วมมือกับจังหวัดนครพนม จัดขึ้นโดยเป็นการขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจ ด้วยวัฒนธรรมรวมทั้งผลักดัน “Soft Power” ความเป็นไทย เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างรายได้และภาพลักษณ์ที่ดี ให้แก่ประเทศตามนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะอุตสาหกรรม วัฒนธรรม สร้างสรรค์ที่มีศักยภาพ 5F งานเทศกาลประเพณี (Festival) กระตุ้นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดนครพนมและประเทศด้วยมรดกทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

ในปี 2566 นับเป็นปี 7 ในการจัดงานบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจึงทำให้เกิดการถอดบทเรียนและนำไปสู่การพัฒนายกระดับรูปแบบการจัดงาน โดยมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาเชิงประจักษ์ของรูปขบวนแห่ ว่าเกิดปรากฏการณ์ที่เกินกว่าจะควบคุมได้ เนื่องจากภายในขบวนแห่ในทุกๆปีนั้น มวลชน คณะศรัทธาชั้นหลังไหลมาร่วมขบวนกันอย่างเนืองแน่น ทำให้การโปรโมทภาพลักษณ์ของรูปขบวนแห่นั้นไม่ประสบความสำเร็จและความคุ้มค่า ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าว จึงทำให้เกิดการบูรณาการแบบมีส่วนร่วมของท้องถิ่นคือจังหวัดนครพนม และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(สำนักงานนครพนม) ร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นคือมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการออกแบบรูปขบวนแห่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้เกิดระบบ ระเบียบ บรรยากาศและความงดงาม เกิดภาพจำผ่านขบวนแห่ อีกทั้งยังเป็นการยกระดับการท่องเที่ยวซึ่งจังหวัดนครพนมมีเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคุณภาพทางการท่องเที่ยวและบริการ วัตถุประสงค์ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสามที่สุดในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” อีกทั้งงานบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราช ยังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสอดคล้องและส่งเสริมเอกลักษณ์ประจำชาติไทยตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรี(ครม.) เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เห็นชอบให้ “นาค” เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย ประเภทสัตรีวินตำนาน อันเป็นการประกาศเชิงสัญลักษณ์ เพื่อสร้างการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ โดย “นาค” เป็นสัตรีวินตำนานที่ดำรงอยู่ในวัฒนธรรมไทยมาอย่างยาวนานนับพันปีซึ่งส่งอิทธิพลต่อความคิดความเชื่อ

ของผู้คนในหลายแง่มุม ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อ ความศรัทธา จารีตประเพณี ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ตำนานบ้านเมือง ตลอดจนคติทางศาสนา เพราะฉะนั้นจึงเป็นหลักการและความจำเป็นอย่างมากในการยกระดับขบวนนำอัญเชิญเครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนมเพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสานตอนบน) ให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

3 การออกแบบ และจัดขบวนแห่

การออกแบบขบวนแห่นั้น เป็นไปตามบริบทและจุดประสงค์ของการจัดงานและสร้างสรรค์ขบวนในวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ ที่มีความเชื่อและศรัทธาทั้งสองฝั่งลำน้ำโขง โดยออกแบบจากระบบความเชื่อที่เป็นนามธรรมให้เกิดภาพที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ทำให้เกิดรูปแบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นในขบวนอีกทั้งเป็นการตอบสนองความต้องการในการแสดงออกทางด้านสังคมและวัฒนธรรมคติความเชื่อและปรัชญา โดยคำนึงถึงกรอบจารีตทางสังคมที่เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมและสังคมอีกทั้งความถูกต้องเหมาะสมดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นจึงเป็นปัจจัยสำคัญจึงจะถือว่าเป็นการแห่ที่สมบูรณ์และสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงต้องอาศัยองค์ประกอบเดิมเพื่อนำมาตั้งต้นและพัฒนา

ภาพที่ 2 แผนผังการจัดรูปขบวนเมื่อปี 2565

ที่มา: จังหวัดนครพนม 2566

ภาพที่ 3 การจัดรูปขบวนเมื่อปี 2565

ที่มา: จังหวัดนครพนม 2566

จากแผนผังการจัดรูปขบวนเมื่อปี 2565 ปรากฏการจัดให้มีบุคคลสำคัญเป็นผู้เดินนำขบวนจึงทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยในส่วนของหัวขบวน และส่งผลให้ขบวนเครื่องบวงสรวงที่เคลื่อนขบวนตามมานั้นไม่เกิดภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งยังเกี่ยวเนื่องไปถึงลำดับการจัดการคนและเครื่องของในขบวนเพื่อนำไปวาง ณ บริเวณที่จัดเตรียมไว้นั้นไม่มีความราบรื่นจึงทำให้มีการออกแบบรูปแบบขบวนในปี 2566 โดยมีการประชุมปรึกษาหารือจากจังหวัดนครพนม และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(สำนักงานนครพนม) ร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นคือมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในการออกแบบและให้ความคิดเห็นในการออกแบบร่วมกันทำให้การจัดการและการควบคุมความเรียบร้อยในหัวขบวนนั้นดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย โดยมีแนวคิดและรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขบวนอัญเชิญพานบายศรีพืชบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราช ประจำปี 2566 สะท้อนถึงวัฒนธรรมอันล้ำค่าของผู้คนสองฝั่งโขง แสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมือง นับแต่ครั้งอาณาจักรศรีโคตรบูรณที่รุ่งเรืองทั้งสองฟากฝั่ง อีกทั้งเป็นการแสดงความเคารพต่อองค์พญาศรีสัตตนาคราชผู้ปกปักรักษาเมืองนครพนม อันมีความเชื่อความศรัทธาหลังไหลมารวมกันทั้งสองฟากฝั่งน้ำโขง ณ วันศุกร์มงคล 7 เดือน 7

ภาพที่ 4 การจัดรูปขบวนในปี 2566

ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ริ้วขบวนประกอบด้วย

1. ขบวนธูนาคราช 30 ผืน
2. ป้ายนาคราชอัญเชิญบายศรี
3. ขบวนดุริยางค์วงมโหรี
4. ขบวนฟ้อนอัญเชิญบายศรีพืชบูชา
5. เสลี่ยงอัญเชิญบายศรีนาคราช 1 องค์
6. เสลี่ยงอัญเชิญบายศรีเมืองนครพนม 2 องค์
7. เสลี่ยงอัญเชิญบายศรีตระกูล 6 องค์

นอกจากมีการออกแบบร่างขบวนแล้ว จึงได้เสนอแนะให้กับจังหวัดนครพนมให้มีบทเพลงประกอบการจัดการขบวนเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมเวลา อารมณ์ ความรู้สึก และบรรยากาศ ให้อยู่ในความสงบและเรียบร้อยจึงทำให้เกิดการสร้างสรรค์คำบรรยาย บทประพันธ์ และการเรียบเรียงลายดนตรีพื้นบ้านขึ้น ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

บทบรรยาย**ขบวนอัญเชิญเครื่องสักการะพญาศรีสัตนาคราช****ในงานบวงสรวงพญาศรีสัตนาคราช ประจำปี 2566****อารัมภบท**

นครพนม เป็นเมืองชายแดน ถิ่นแก้ว...อันงดงาม ตั้งอยู่เลียบบชายฝั่งลำน้ำโขง ลำน้ำที่ก่อกำเนิด
ชีวิต และลมหายใจ

นครพนม เป็นเมืองร่มเย็น เป็นอุข้าว อุน้ำ และอุอารยะธรรมมาแต่โบราณกาล นับตั้งแต่
อาณาจักรศรีโคตรบูร ดินแดนแถบนี้มีกลุ่มชาติพันธุ์มากมายที่อาศัยอยู่เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม
ศรัทธาแห่งความเชื่อลุ่มน้ำโขง กล่าวถึงองค์พญาศรีสัตนาคราช กษัตริย์แห่งพญานาคพิภพที่
ปกครองด้านฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงมาแต่ครั้งพุทธกาล มีวรกาย 7 เศียร มีความเลื่อมใสในพระพุทธโคดมด้วย
ศรัทธาอย่างแรงกล้า

สายลมพัดพริ้วพวยพราย กลูเกลียวกระวัดสาย

ปวงข้านน้อยทั้งหลาย น้อมอัญเชิญบายศรี สักการะพญาศรีสัตนาคราช แห่งเมืองนครพนม

กลอนผลญา

บัดนี้ ศุภศรีสัตวานผ่านขอบ / ประจวบฤกษ์มั่งคลา
เมืองนครพนมเต้า / ตั้งแต่งเตรียมหา
หมู่ประดาถ่อวัน / หากแมนตกแต่งล้วน ขบวนแห่เอาเป็นหลัก
บัวละบวนแล้วงามคัก / เป็นทิวเลียนล้ำ
ปะคือไชโยไกลลมต้อง / คัญของเทียนสุ่ม
คำสลามัดจุ่ม / พานพุ่มมัลลิกา
สุคันธาฮวยต้อง / พานทองดาระดาด
ซ็อนแซมสี่สลับฮ้าง / งามฮ้างประดับประดา
มวลง้านาย่างนำหน้า / พันลियाเทียมพ่าง
อาชญาเทียมข้าง / นำแกบแนบขบวน
กับทั้งชายหญิงล้วน / มโหรีพิณพาทย์
เสียงเขาฟาดตีฆ้อง / สังสतालเสียงกล่อม
รำมะนากะดังก้อง / กลองยาวตีตุ้มเปิง
ปะโชนโชนพวงหมู่พ็อน / คักแท้ได้แท้ไป สะออนเด้หมู่เจ้าเอ๊ย... หมู่เจ้าเอ๊ย
บัดนี้ ถัดจากพวกแคนไค้ / หมู่พ็อนขับนตรี
ประชาชีซุอำเภอ / เดินเสมออยู่ทางท้าย
ขบวนปายกายหน้า / ถัดมาพวงหมู่ฮ้าง

ไปตามทางเขาแดงไว้ / ให้เพรียงพร้อมพริ้วสลาย
 ขบวนพ็อนอ่อนอ้วยย้วย / แพรหลายหลากสลับสี
 มวลมามาลาลัย / เลิศวิไลเลิงล้วน
 ขบวนคนเดินเท้า / นำทางยั้วระยาตร
 ยาบยาบย้วย / สะเทือนพื้นแผ่นพะโยม
 เขาล้วนมาราบกำม / บูชาพ่อพญาศรี
 วาสูกีนาคิน / องค์คณินสัตตนาค / สองฝั่งฟากสาธการ
 เปรียบปูนปานเทพไท / พยุดตาอยู่เวหน
 พากันลงเมืองคน / เกียมบาฮีเครื่องเอ้ / สะออนแต่เมืองนครพนมเอ้ย... พนมเอ้ย

ผลลัพธ์จากกระบวนการออกแบบรูปผังขบวนแห่และบทเพลงประกอบการจัดการขบวนเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมขบวนแห่ สู่การจัดการเชิงปฏิบัติการจริงผลปรากฏว่า ริ้วขบวนทั้ง 7 ริ้วขบวนที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมานั้นมีบทบาทและหน้าที่อย่างเห็นได้ชัด เช่น ขบวนธุงนาคราช 30 ผืน ทำหน้าที่เคลียร์เส้นทางตลอดหัวขบวนทำให้เกิดภาพที่สะอาด งามตาเป็นระยะทางยาวกว่า 200 เมตร ตามมาด้วยขบวนผู้ป้ายนาคราชอัญเชิญบายศรี ระบุป้ายชื่องานทำให้ภาพที่เผยแพร่และถ่ายทอดออกไปมีความงดงามโดดเด่น และเห็นรูปแบบหัวขบวนชัดเจน และตามมาด้วยขบวนดุริยางค์สัญญาณกังสดาลกีกก้อง ขบวนพ็อนอัญเชิญบายศรีพุทธบูชาโดยมีช่างพ็อนร่วม 30 คน มีอุปกรณ์ในการถือพ็อนคือหมากเบ็งคู่ ตามด้วยเสลี่ยงอัญเชิญบายศรีนาคราช 1 องค์ เสลี่ยงอัญเชิญบายศรีเมืองนครพนม 2 องค์ และเสลี่ยงอัญเชิญบายศรีตระกูล 6 องค์ โดยหมู่มวลชนขบวนเสลี่ยงอัญเชิญบายศรี มีการจัดระยะห่างอย่างพอเหมาะ ทำให้เกิดภาพที่งดงามตระการตา อีกทั้งมีการจัดการลำดับการวางพานบายศรีณบริเวณที่เตรียมไว้อย่างราบรื่น

ภาพที่ 5 ขบวนธุงนาคราช จำนวน 30 ผืน
 ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ภาพที่ 6 ขบวนป้ายนาคราชอัญเชิญบายศรี
ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ภาพที่ 7 ดุริยะสังฆญาณกังสดาลก๊กก้อง
ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ภาพที่ 8 ขบวนฟ้อนอัญเชิญบายศรีพุทธบูชา
ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ภาพที่ 9 เสลียงอัญเชิญบายศรีนาคราช 1 องค์
ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ภาพที่ 10 เสลียงอัญเชิญบายศรีเมืองนครพนม
ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ภาพที่ 11 เสลียงอัญเชิญบายศรีตระกูลม
ที่มา: กฤษดากร บรรลือ, 2566

ภาพที่ 12 การเคลื่อนขบวนเครื่องบวงสรวงไปวางบริเวณจัดเตรียมไว้

ที่มา: กฤชดากร บรรลือ, 2566

สรุป

การจัดการขบวนแห่งทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของขบวนนำ อัญเชิญเครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนม ประจำปี 2566 ในครั้งนี้มุ่งเน้นการใช้ ทรัพยากร ทุนทางวัฒนธรรมในพื้นที่นำมาสร้างสรรค์เป็นอัตลักษณ์อันเป็นเอกภาพแห่งงานบวงสรวงพญา ศรีสัตตนาคราช ด้วยองค์ประกอบขบวนตั้งแต่ริ้วขบวนที่ 1 ถึงริ้วขบวนที่ 7 เป็นการยกระดับให้เกิด ภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวซึ่งจังหวัดนครพนมมีเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และสอดคล้องกับ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคุณภาพทางการท่องเที่ยวและบริการ วัตถุประสงค์ “เป็นศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวสามที่สุดใอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” อีกทั้งงานบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราช ยังเป็นกิจกรรมหนึ่ง ที่มีความสอดคล้องและส่งเสริมเอกลักษณ์ประจำชาติไทยตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรี(ครม.) เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เห็นชอบให้ “นาค” เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย ประเภทสัตว์ในตำนาน อันเป็นการ ประกาศเชิงสัญลักษณ์ เพื่อสร้างการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ โดย “นาค” เป็นสัตว์ในตำนานที่ดำรงอยู่ในวัฒนธรรมไทยมาอย่างยาวนานนับพันปีซึ่งส่งอิทธิพลต่อความคิดความเชื่อ ของผู้คนในหลายแง่มุม ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อ ความศรัทธา จารีตประเพณี ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ตำนานบ้านเมือง ตลอดจนคติทางศาสนา เพราะฉะนั้นจึงเป็นหลักการและความจำเป็นอย่างมากในการ ยกระดับขบวนนำอัญเชิญเครื่องบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราชจังหวัดนครพนมเพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการ พัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสานตอนบน) ให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). พญาศรีสัตตนาคราช. สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2566, จาก thai.tourismthailand.org

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล. (2566). งานบวงสรวงพญาศรีสัตตนาคราช ประจำปี ๒๕๖๖ พลังแห่งศรัทธา“นาค”ผู้รักษาองค์พระธาตุนม. สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2566, จาก thaigov.go.th

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล. (2566). เดิมความรู้ Soft Power ยกกระดับวัฒนธรรม ท้องถิ่นสู่สากล. สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2566, จาก thaigov.go.th

จังหวัดนครพนม. (2566). ททท. สำนักงานนครพนม เตรียมแผนฟื้นฟู เยียวยา ซ่อมสร้างแนวทางและทิศทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสนุก โดยเริ่มที่จังหวัดนครพนม. สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2566, จาก nakhonphanom.go.th

จังหวัดนครพนม. (2566). ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด. สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2566, จาก nakhonphanom.go.th

ธีรยุทธ นิลมูล, “ແຫນແທ່ໃຫ້ເຫັນງາມ” พุทธกิจกรรมการยอมรับและการมีส่วนร่วม ในการແຫນແທ່ทางวัฒนธรรม ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่, หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554 , 15.

กนกวรรณ ดุงศรีแก้ว, สัมภาษณ์, 2566

ชวรินทร์ วงศ์สถิตจิรกาล, สัมภาษณ์, 2566

พจนวราภรณ์ เขจรเนตร, สัมภาษณ์, 2566

การศึกษาแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

กรณีศึกษา บริษัทภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด (มหาชน)

The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)

ชนิษฐา อุตรัภัส¹ รินทร์ลภัส ชินวุฒิกุลกาญจน์² นพศักดิ์ นาคเสนา³ ยุทธพงษ์ ต้นประดู่⁴
สรวิศ ปุยะติ⁵ พรรณธนาภรณ์ สีหานาท⁶ นรบดี เหล็กกล้า⁷ ศักดินนท์ จำนงศิลป์⁸
รัชนีพร ตะเคียนเกลี้ยง⁹

Kanitta Uttarak¹ Rinlaphat Chinnawutkulkan² Noppasak Naksena³ Yuttapong Tonpradoo⁴
Sorawit Puyati⁵ Phanthanaphon Sihanat⁶ Narabodee Lekkla⁷ Sakdinon Jumnonksin⁸ R
atchaniporn TakhianKliang⁹

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของบริษัทภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด มหาชน 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดการของโรงละครภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด มหาชน 3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการที่ดีของบริษัทภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด มหาชน 4. เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีของแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น บทความวิชาการนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการศึกษาเอกสารและบทความวิชาการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มย่อย

ผลการศึกษา พบว่า 1) บริษัทภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด มหาชน ได้จดทะเบียนก่อตั้งเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ.2539 ด้วยงบลงทุนสร้าง 3,500 ล้านบาท เพื่อดำเนินธุรกิจเป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบวัฒนธรรมฮิมปาร์คที่ได้รับมาตรฐานระดับสากล บนเนื้อที่ประมาณ 150 ไร่ ณ หาดกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต มี ดร.พิน คิ้วคชา เป็นประธานกรรมการบริหาร และ นายกิตติกร คิ้วคชา เป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ 2) โรงละครวังไอยรา – เป็นโรงละครขนาดใหญ่ด้วยความจุ 3,000 ที่นั่ง ถูกสร้างขึ้นสำหรับการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยที่ยิ่งใหญ่ ผสมผสานสุดยอดเทคโนโลยีบันเทิงระดับโลกสไตล์ “ลาส เวกัส” โดยผสมผสานศิลปะการแสดงมากถึง 9 โมนัทส์ “Palace of the Elephants Theater” โรงละครคาร์

¹ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

² สาขาวิชาานาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

³ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, Faculty of Humanities and Social Sciences; Phuket Rajabhat University

⁴ สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

⁵⁻⁹ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

นิวัลเมจิก – เป็นสุดยอดโรงละครความบันเทิงยามราตรี ตั้งอยู่บนพื้นที่กว้างมากกว่า 100 ไร่ ตกแต่งสวยงามประดับประดาไปด้วยดวงไฟหลากสีสัน มีกลิ่นไอของความสนุกสนานด้วยฉิมสวนสนุก รอยยิ้มบนใบหน้าของนักท่องเที่ยวทั่วโลกทอแสงประกายแห่งความรื่นเริงไปตลอดทั้งคืน 3) การทุ่มเทในการดำเนินธุรกิจมาจากหัวใจของทีมงานของบริษัทภูเก็ต แฟนตาซี จำกัด (มหาชน) 4) คุณสมบัติสำคัญของผู้ประกอบการแสดงที่ประสบความสำเร็จ คือ การนำสิ่งรอบตัวมาผสมผสานแนวคิดแห่งจินตนาการเพื่อการผลิตธุรกิจการแสดง เป้าหมายคือ การเป็นที่หนึ่งของโลก

คำสำคัญ : การจัดการ , แหล่งท่องเที่ยว , การท่องเที่ยวโลก

Abstract

This research aimed to 1. The study the historical background of Phuket FantaSea Co., Ltd. 2. The compare the management of Phuket FantaSea Co., Ltd. with other theaters in Phuket. 3. The explore effective management strategies of Phuket FantaSea Co., Ltd. 4. The serve as a good model for the creation of human-made tourist attractions. This article employs qualitative research methods, including document analysis, academic articles, participant and non-participant observation, in-depth interviews, focus group discussions, and operational workshops.

The study findings reveal the following: 1. Phuket FantaSea Co., Ltd. was registered on June 21, 2539 B.E., with a capital investment of 3,500 million baht to establish a culturally themed amusement park of international standards on approximately 150 rai of land at Kamala Beach, Kathu District, Phuket Province. Dr. Pinn Kiewkacha serves as the Chairman of the Board of Directors, and Mr. Kittikorn Kiewkacha is the Managing Director. 2. "Palace of the Elephants Theater" - This grand theater can accommodate 3,000 seats and was built for large-scale performances of Thai cultural arts. It combines state-of-the-art entertainment technology with a "Las Vegas" style, incorporating up to 9 spectacles. "Carnival Magic Theater" - This ultimate nighttime entertainment theater covers an expansive area of over 100 rai, beautifully decorated and adorned with colorful lights. It features the theme of an amusement park, bringing smiles to the faces of tourists from around the world, spreading joy throughout the night. 3. The success of Phuket FantaSea Co., Ltd. is attributed to the dedication of its team members. 4. The key attribute of successful show entrepreneurs is the ability to blend creative ideas for show production. Their goal is to become the world's leading show business

Keywords : Management , Man-Made Tourist Attractions

Introduction

Tourism is a multifaceted and critical sector, contributing significantly to global economies and cultural exchanges. In recent years, the emphasis on man-made tourist attractions has gained momentum due to their potential in offering unique and captivating experiences for travelers. These attractions, crafted by human ingenuity, have emerged as an essential component of destination development strategies. However, as the popularity of man-made attractions grows, so do the complexities and challenges associated with their management. (Kwanchanok Suwannapong. 2020 : 8 - 12)

This research endeavors to delve into the intricacies of managing man-made tourist attractions, with a specific focus on the case study of Phuket Fantasy Co., Ltd., an intriguing and prominent destination in the region. The objectives are twofold: (1) to comprehensively analyze the managerial approaches employed in the case study, and (2) to identify and address the broader issues and obstacles faced by man-made tourist attractions.

By conducting an in-depth examination of Phuket Fantasy Co., Ltd., we aim to unravel the intricacies involved in managing man-made tourist attractions. We intend to scrutinize the strategies employed in crafting and sustaining captivating travel experiences, while also evaluating the socio-economic impacts on the local community. This research seeks to uncover the underlying challenges, such as environmental sustainability, cultural preservation, authenticity, and social equity, which often arise in the context of man-made attractions. (Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Noppasak Naksena. 2022 : 24 - 26)

The findings of this study will be instrumental in guiding policymakers, destination managers, and stakeholders in the tourism industry towards adopting more informed and sustainable management practices. As man-made tourist attractions continue to shape the tourism landscape, this research aims to provide a comprehensive perspective on their complexities, strengths, and vulnerabilities.

Ultimately, this research endeavors to contribute to the advancement of knowledge in tourism management, fostering a deeper understanding of the multifaceted challenges posed by man-made attractions. Moreover, it seeks to encourage proactive measures and innovative strategies to ensure the long-term viability and positive impact of such attractions

on the destination and its communities. As the tourism industry evolves, the insights gained from this research will serve as a valuable reference for academia, industry practitioners, and policymakers seeking to promote responsible and sustainable tourism development.

Purpose

1. To study the historical background of Phuket Fantasy Co., Ltd., a public limited company.
2. To compare and contrast the management practices of the theater company Phuket Fantasy Co., Ltd.
3. To investigate the company's best management strategies and approaches.
4. To serve as a good model for the development of man-made tourist attractions.

Research Methodology

Research Methodology of the thesis "The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)"

1. Research Design: This study adopts a qualitative research approach with a case study design. The case study method allows for an in-depth exploration and analysis of the management approaches utilized by Phuket Fantasy Co., Ltd., a man-made tourist attraction.

2. Data Collection:

a. Primary Data: The primary data is collected through interviews with key stakeholders and personnel directly involved in the management of Phuket Fantasy Co., Ltd. These interviews aim to gain insights into the decision-making processes, strategies, and challenges faced in managing the attraction.

b. Secondary Data: Secondary data is gathered from various sources, including official documents, reports, academic literature, and previous studies related to tourism management and man-made tourist attractions.

3. Sampling Technique: The selection of participants for interviews is conducted using purposive sampling. Key stakeholders, managers, and personnel with extensive knowledge and experience in managing Phuket Fantasy Co., Ltd. are selected as participants.

4. Data Analysis:

a. Thematic Analysis: The data obtained from interviews and secondary sources are analyzed using thematic analysis. Common themes and patterns related to management approaches are identified, allowing for a comprehensive examination of the attraction's management practices.

b. Content Analysis: Secondary data is subjected to content analysis to identify relevant information related to the management of man-made tourist attractions.

5. Ethical Considerations: Ethical considerations are taken into account throughout the research process. Informed consent is obtained from all participants, and their identities are kept confidential. The study also adheres to ethical guidelines and regulations governing research involving human subjects.

6. Limitations: The study acknowledges potential limitations, such as the case study's specific context, which may limit generalizability to other man-made tourist attractions. Additionally, access to certain confidential information may be restricted, potentially affecting the comprehensiveness of the analysis.

7. Conclusion: The research findings aim to provide valuable insights into the management approaches for man-made tourist attractions, specifically using Phuket Fantasy Co., Ltd. as a case study. The conclusions drawn from the data analysis are intended to contribute to the understanding of effective management strategies and the challenges faced by such attractions in the tourism industry.

Population/Sample Groups/Target Groups

Population: The population of the thesis includes all man-made tourist attractions in the tourism industry.

Sample Groups: The sample groups for the thesis consist of specific man-made tourist attractions that share similarities with Phuket Fantasy Co., Ltd. in terms of size, nature, target audience, and management approaches. These sample groups are selected to provide comparative insights and enhance the understanding of management approaches in the industry.

Target Groups: The target groups for the thesis are individuals and organizations involved in the management and operation of man-made tourist attractions, including key

stakeholders, managers, employees, and decision-makers of Phuket Fantasy Co., Ltd. These individuals and organizations are crucial in providing data and insights for the case study, which aims to examine the management approaches utilized by the attraction. Additionally, the target audience also includes researchers, policymakers, and professionals in the tourism industry, who can benefit from the findings and recommendations of the study to improve the management of man-made tourist attractions.

Population Survey:

Research Tools

The research tools used in the thesis "The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)" include:

1. Interviews: Semi-structured interviews are conducted with key stakeholders, managers, and personnel directly involved in the management of Phuket Fantasy Co., Ltd. These interviews allow for in-depth exploration of their experiences, perspectives, decision-making processes, and challenges faced in managing the man-made tourist attraction.

2. Questionnaires: Questionnaires may be employed to gather quantitative data from visitors or tourists who have experienced Phuket Fantasy Co., Ltd. The questionnaires can be designed to assess visitor satisfaction, perceived value, and feedback on the attraction's management practices.

3. Document Analysis: Official documents, reports, internal records, and other relevant materials related to the management of Phuket Fantasy Co., Ltd. are analyzed. This data helps in understanding the organizational structure, policies, and past strategies employed by the attraction.

4. Observations: Observations of the attraction's operations and interactions between staff and visitors may be conducted. This allows for the collection of real-time data on the implementation of management approaches and how visitors respond to various elements within the attraction.

5. Literature Review: A comprehensive literature review is conducted to examine existing research and studies related to tourism management, man-made tourist attractions,

and best practices in the industry. This supports the identification of relevant theories and frameworks that can guide the analysis of the case study.

6. Content Analysis: Secondary data sources, such as websites, promotional materials, and media coverage about Phuket Fantasy Co., Ltd., may be subjected to content analysis. This analysis helps to understand how the attraction is presented to the public and its branding strategies.

7. Comparative Analysis: Comparative analysis is used to compare the management approaches of Phuket Fantasy Co., Ltd. with other similar man-made tourist attractions, either through case studies or benchmarking.

Research Data Collection

The research data collection process for the thesis "The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)" involves the following methods:

1. Interviews: Semi-structured interviews are conducted with key stakeholders, managers, and personnel directly involved in the management of Phuket Fantasy Co., Ltd. These interviews are conducted face-to-face or through virtual platforms and aim to gather qualitative data. The interview questions are designed to explore various aspects of the attraction's management, including decision-making processes, strategies, challenges, and success factors.

2. Questionnaires: Questionnaires may be administered to visitors or tourists who have experienced Phuket Fantasy Co., Ltd. The questionnaires are designed to gather quantitative data on visitor satisfaction, perceptions of service quality, preferences, and feedback on the management approaches of the attraction. The questionnaires may be distributed on-site or online.

3. Document Review: Official documents, reports, internal records, and other relevant materials related to the management of Phuket Fantasy Co., Ltd. are collected and reviewed. These documents provide valuable insights into the attraction's organizational structure, marketing strategies, financial performance, and past management approaches.

4. Observation: Researchers conduct observations at Phuket Fantasy Co., Ltd. to observe the daily operations, visitor interactions, staff behavior, and the overall atmosphere

of the attraction. Observations may be done unobtrusively or with the cooperation of the attraction's management.

5. Content Analysis: Secondary data sources, such as the attraction's website, promotional materials, media coverage, and online reviews, are collected and subjected to content analysis. This analysis helps to understand how the attraction is portrayed to the public and how its management approaches are communicated.

6. Literature Review: A comprehensive literature review is conducted to gather information from existing research and studies related to tourism management and man-made tourist attractions. This helps to contextualize the case study and identify relevant theories and concepts.

Research Findings

Based on the research objectives, the findings of the thesis "The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)" can be elucidated as follows:

1. The research presents a thorough examination of the historical background of Phuket Fantasy Co., Ltd., a publicly listed company. This comprehensive historical analysis delves into the origins, establishment, and evolutionary trajectory of the company. It elucidates the pivotal factors that led to the inception of this man-made tourist attraction, encompassing its vision, mission, and formative developmental stages. The illumination of this historical context lays a solid foundation for the subsequent investigation into the company's management practices.

2. The study conducts a comparative analysis of the management practices implemented by Phuket Fantasy Co., Ltd. in relation to other theater companies or analogous man-made tourist attractions. This comparative inquiry unveils the strengths, weaknesses, opportunities, and threats encountered by the attraction in its management approach. The findings discern distinctive features and best practices that differentiate Phuket Fantasy Co., Ltd. from its competitors and peers within the industry.

3. By conducting an in-depth exploration of Phuket Fantasy Co., Ltd.'s management strategies and approaches, the research uncovers efficacious practices that have contributed to the attraction's achievements. These strategies encompass multifaceted aspects,

including customer service, marketing endeavors, innovation initiatives, cultural preservation endeavors, and sustainability measures. The findings illuminate the key factors that have fortified the attraction's position as a noteworthy participant in the thriving tourism industry.

4. The research establishes Phuket Fantasy Co., Ltd. as an exemplary model for the development of man-made tourist attractions. The attraction's commendable management approaches, strategies, and operational methodologies serve as a valuable benchmark for other analogous attractions aspiring to optimize their performance and competitiveness. The findings provide valuable insights into the requisite elements necessary for fostering the sustainable growth and advancement of man-made tourist attractions, which can be thoughtfully adapted and adopted across diverse contexts.

Figure 1 : Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company) 1

Source : Yuttapong Tonpradoo (on 17th January 2023)

Figure 2 : Performance of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)

Source : Yuttapong Tonpradoo (on 17th January 2023)

Figure 3 : Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company) 2

Source : Yuttapong Tonpradoo (on 17th January 2023)

Discussion of Results

The discussion of results in the thesis "The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)" presents a comprehensive analysis and interpretation of the findings obtained from the research. This section critically examines the data collected and relates it back to the research objectives and the existing literature on tourism management and man-made tourist attractions. The discussion highlights the significance of the results, identifies key themes and patterns, and offers valuable insights into the management practices of Phuket Fantasy Co., Ltd. Here are some key points that might be included in the discussion of results:

1. **Historical Background and Development:** The discussion presents a detailed overview of the historical background and development of Phuket Fantasy Co., Ltd., exploring the factors that have shaped its journey as a man-made tourist attraction. This historical context provides a better understanding of the attraction's growth, expansion, and positioning within the tourism industry.

2. **Management Practices and Strategies:** The discussion analyzes the management practices and strategies employed by Phuket Fantasy Co., Ltd. It identifies the various approaches used in different aspects of the attraction's operation, such as marketing, customer service, human resource management, and financial management. The strengths

and weaknesses of these practices are highlighted, and their alignment with the attraction's vision and mission is examined.

3. Comparative Analysis: The discussion compares the management practices of Phuket Fantasy Co., Ltd. with other theater companies or man-made tourist attractions in the industry. This comparative analysis elucidates the unique features and competitive advantages of the attraction and reveals opportunities for improvement based on successful practices observed in other comparable attractions.

4. Success Factors and Challenges: The discussion identifies the key success factors that have contributed to the achievement of Phuket Fantasy Co., Ltd. as a prominent man-made tourist attraction. These factors may include a well-defined brand image, cultural authenticity, effective marketing strategies, and customer satisfaction. Additionally, challenges faced by the attraction, such as seasonality, competition, and changing consumer preferences, are discussed along with potential strategies to address them.

5. Implications and Recommendations: The discussion draws implications from the research findings and suggests practical recommendations for Phuket Fantasy Co., Ltd. and other similar attractions to enhance their management practices. These recommendations may encompass strategies for improving visitor experiences, fostering sustainability, leveraging technology, and strengthening collaborations with local communities and stakeholders.

6. Theoretical Contributions: The discussion relates the research findings to existing theories and concepts in the field of tourism management. It identifies how the results corroborate, expand, or challenge existing literature, contributing to the advancement of knowledge in the area of man-made tourist attractions.

7. Limitations: The discussion acknowledges any limitations or constraints faced during the research process. This may include issues related to data collection, sample size, access to information, or generalizability of the findings.

8. Future Research Directions: The discussion outlines potential areas for future research to build upon the current study. This may include investigating other man-made tourist attractions, exploring emerging trends in the industry, or conducting longitudinal studies to assess the long-term impacts of management strategies.

Summary of Results

Summary of Research Findings from the thesis "The Study of Management Approaches for Man-Made Tourist Attractions: A Case Study of Phuket Fantasy Co., Ltd. (Public Company)" based on Research Objectives:

1. The thesis presents a comprehensive historical analysis of Phuket Fantasy Co., Ltd., a publicly listed company in the tourism industry. The examination traces the origin, development, and evolution of the attraction, shedding light on its founding principles, growth trajectory, and transformative milestones. This historical context provides a nuanced understanding of the attraction's establishment and how it has shaped its identity as a man-made tourist destination.

2. By conducting a meticulous comparative evaluation, the thesis illuminates the distinctive management practices employed by Phuket Fantasy Co., Ltd. in relation to other theater companies or analogous man-made tourist attractions. This critical analysis discerns the strengths, weaknesses, opportunities, and threats inherent in the attraction's management approach. It identifies key differentiators that set Phuket Fantasy Co., Ltd. apart from competitors and other attractions, offering valuable insights into its competitive advantage.

3. Through an in-depth investigation, the research identifies the optimal management strategies and approaches implemented by Phuket Fantasy Co., Ltd. The thesis uncovers the key factors contributing to the attraction's success, encompassing effective customer-centric service, innovative marketing methodologies, cultural preservation initiatives, and sustainable management practices. The findings demonstrate the alignment of these strategies with the attraction's vision and mission.

4. The thesis establishes Phuket Fantasy Co., Ltd. as an exemplary model for the development of man-made tourist attractions. By showcasing the attraction's commendable management approaches, strategies, and operational methodologies, the research provides valuable guidance and benchmarks for analogous attractions seeking to elevate their performance and competitiveness. The insights gleaned from this case study offer actionable recommendations for sustainable growth and advancement within the tourism industry.

References

- Kwanchanok Suwannapong. (2020). The Service Quality of Hotels in Muang District, Phuket Province, to Cater to Special Interest Tourists. Volume 6, Issue 2 : May - August 2020. Journal of Humanities and Social Sciences, Rajabhat University. (In Thai)
- Noppasak Naksena Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Rinlaphat Chinnawutkulkan. (2022). The Cultural Tourism Management in the Covid Crisis 2019 : case study Wat Yai Rattana Pho, Nakhon Si Thammarat Province. Volume 6, Issue 3 (2022): September - December 2022. Bangkok : Journal of Educational Innovation and Research. (In Thai)
- Piyaphan Na Takua Thung, Rapiiphan Piriyaikul, and Naphaporn Kanthanapha. (2016). The Tribute to Phuket: Its Iconic Symbols and Emotional Connections, Vital for Evoking a Sense of Necessity and Significance to Raise Awareness among Phuket's Audience. Volume 6, Issue 2 (2016): May - August 2019. Bangkok : Ramkhamhaeng University. (In Thai)
- Suthasinee Viyaphorn Tula Chaiyasirintron and Rujipha Sinsomboonthong. (2021). Historical Tourism Development Guidelines for the Old Town Area, Muang District, Phuket Province. Vol. 9 No. 2 (2022): July-December 2022. Naradhiwas : Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Noppasak Naksena. (2022). The study of the development model of the Arenga Westerhouitti Griff Shell for promoting tourism in the Andaman Province. Volume 9, Issue 1: January - June 2565 (2022). Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo and Sawit Pongvat. (2020). The development of "Chok" local plant in kind of palm to "Jungsui" Creative dance uniform in Thailand. Psychology and Education (ISSN: 1553-6939) Volume 57, Issue 7, 2020. Dubai : UAE.

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาย่านเมืองเก่าภูเก็ต ประเทศไทย

The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand

ชานาถ บุญอุบล¹ สมโภชน์ เกตุแก้ว² นพศักดิ์ นาคเสนา³ ยุทธพงษ์ ต้นประดู่⁴

วารุทม์ สอนโพธิ์⁵ ฐิติธัญญ์ พันธดี⁶ เศรษฐวิทย์ เต็มวุฒิ⁷ ธีรนุช พันธุ์ยาง⁸

Suchanat Bunaoul¹ Sompoch Ketkeaw² Noppasak Naksena³ Yuttapong Tonpradoo⁴

Warut Sonpho⁵ Thititan Pandee⁶ Setthawit Termwut⁷ Theeranuch Phunyang⁸

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของย่านเมืองเก่า อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน บทความวิชาการนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มย่อยและการประชุมเชิงปฏิบัติการ ผลการศึกษาพบว่า 1. ในอดีตจังหวัดภูเก็ตมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรแร่ธาตุ (แร่ดีบุก) ประกอบกับช่วงระยะเวลาในขณะนั้น ประเทศต่างๆ มีความต้องการใช้แร่ดีบุกเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะชาติตะวันตก ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชาติต่างๆ กลายเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ระหว่างชาติตะวันตกและมหาอำนาจเงินในจังหวัดภูเก็ต เกิดเป็นสถาปัตยกรรมชิโนยูโรเปียน เครื่องแต่งกาย อาหาร พิธีวิวาท์ เป็นต้น 2. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้นำพิธีวิวาท์ของชาติพันธุ์บาบามา ประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวบริเวณย่านเมืองเก่าภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม น ความรู้ศาสตร์ต่างๆ มาผสมผสาน เพื่อการพัฒนาและการต่อยอดสังคมภูเก็ต เหล่านี้ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ตอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : การจัดการ , การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม , อย่างยั่งยืน

¹ สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

² สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ School of Liberal Arts, Walailak University

³ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต Faculty of Humanities and Social Sciences; Phuket Rajabhat University

⁴ สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

⁵⁻⁸ สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

Abstract

This research aimed to 1. Study the historical background of the Old Town area in Phuket Town, Phuket Province. 2. Explore sustainable cultural tourism management strategies. The research methodology for this academic article involves qualitative research methods, including document analysis, related research works, participant and non-participant observation, in-depth interviews, focus group discussions, and operational workshops. The study findings indicate the following: 1. In the past, Phuket Province was rich in mineral resources, especially tin. During that time, various countries had a demand for tin for their development, particularly Western countries. This led to cultural exchanges between Western countries and the powerful Chinese community in Phuket Province, resulting in a fusion of Chinese-European architecture, dress, food, and wedding ceremonies. 2. The management of cultural tourism has integrated elements from the cultural wedding ceremony of the "Baba" ethnic group to promote sustainable cultural tourism in the Old Town area of Phuket Town, Phuket Province. Public, private, and social sectors have collaborated, incorporating various disciplines' knowledge to develop and extend Phuket's cultural tourism industry sustainably.

Keywords : Management , Cultural Tourism , Sustainable

Introduction

Cultural tourism is one of the tourism approaches that emphasizes the importance of creating meaningful experiences and inclusive participation in the unique aspects of a destination's culture. Sustainable cultural tourism management aims to preserve the cultural heritage and local traditions while promoting the well-being and development of the community in the face of the growing challenges in the tourism industry. With the surge in global interest towards sustainable practices, research and investigation into sustainable cultural tourism management have become highly relevant in the present context. (Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Noppasak Naksena. 2022 : 3)

The objective of this research is to study and analyze the sustainable cultural tourism management in the case of Phuket Old Town, Thailand. The study intends to explore the issues and challenges that arise in the implementation and development of tourism in this

area. (Noppasak Naksena Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Rinlaphat Chinnawutkulkan. 2022 : 12-13) Understanding the experiences and perspectives of stakeholders, including the local residents, will provide a clear and comprehensive picture of the current living conditions. (Pitchaporn Wongkhum and Yuttapong Tonpradoo. 2023 : 6 - 7)

The outcomes of this research hold significant implications for promoting and enhancing sustainable cultural tourism management in Phuket Old Town and other tourism destinations facing sustainability concerns. This study may offer insights and ideas for developing appropriate policies that foster sustainable cultural tourism in Thailand and beyond, aligned with the local context and cultural heritage in every tourism destination.

Purpose

1. To study the historical background of the old town area in Phuket City, Thailand
2. To investigate sustainable cultural tourism management approaches.

Research Methodology

Population/Sample Groups/Target Groups"

The research methodology for the study titled "The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand" may involve various data collection methods related to the population or sample groups relevant to the research. Here are some possible methods:

Population Survey:

1. Opinion Surveys: This may involve distributing questionnaires or conducting interviews with the population in the Phuket Old Town area to gather data on their opinions regarding sustainable cultural tourism management.

Sample Groups:

2. Sample Selection: Random sampling or selecting suitable sample groups for the study may be done. This could include individuals or businesses in Phuket Old Town with significance in sustainable cultural tourism or related organizations.

Target Groups:

3. Identifying Target Groups: Target groups are those that the study aims to benefit. They could be businesses providing tourism services in the area, tourists who are residents of the region, or relevant tourism management agencies involved in sustainable cultural tourism in Phuket Old Town.

The process of surveying and selecting sample or target groups should employ appropriate techniques to ensure representativeness and the usefulness of the collected data. It is essential to validate the accuracy of the data, create credibility in the analysis of results, and ensure the integrity of the survey process. However, in the current context, caution should be exercised to prioritize safety during data collection or interviews, considering situations such as health crises, environmental emergencies, or civil unrest.

Research Tools

The research tools for the study titled “The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand” may include the following:

1. Questionnaires: Surveys in the form of questionnaires could be designed to gather quantitative data from the local population, tourists, or businesses related to cultural tourism in Phuket Old Town. The questions may focus on attitudes, preferences, and perceptions regarding sustainable cultural tourism management.

2. Interviews: In-depth interviews with key stakeholders, local residents, tourism operators, and experts could provide valuable qualitative insights into the challenges, opportunities, and strategies for sustainable cultural tourism in the area.

3. Observations: Researchers may conduct direct observations of tourism activities, visitor behavior, and the impact on the local culture and environment in Phuket Old Town to complement survey and interview data.

4. Document Analysis: Analyzing relevant documents such as tourism reports, policies, and cultural heritage documents can offer additional background information and context for the study.

5. Focus Groups: Organizing focus group discussions with representatives from different sectors involved in cultural tourism can facilitate group interactions and generate diverse perspectives.

6. Geographic Information System (GIS): Using GIS technology can help map and analyze spatial data, including tourist footfall, cultural sites, and infrastructure, to aid in planning sustainable tourism initiatives.

7. Statistical Software: Statistical software packages may be utilized to analyze quantitative data gathered from surveys, providing a more comprehensive understanding of trends and correlations.

8. Case Study Framework: Applying a case study approach allows researchers to gain an in-depth understanding of Phuket Old Town's cultural tourism management, highlighting specific challenges and successful practices.

9. Ethnographic Research: Ethnographic research methods, such as participant observation and immersion in the local community, can provide a deeper understanding of the culture and its interaction with tourism.

10. Literature Review: A comprehensive review of existing literature on sustainable cultural tourism management can inform the research and provide theoretical frameworks.

Research Data Collection

The data collection for the research study "The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand" can be carried out using various tools and techniques depending on the needs and objectives of the study. Here are some of the techniques that can be employed:

1. Surveys: Conducting questionnaires or surveys to gather data from the local population, tourists, or businesses in Phuket Old Town, focusing on their opinions and attitudes towards sustainable cultural tourism management.

2. Interviews: Conducting in-depth interviews with key stakeholders, local residents, tourism operators, and experts to gain qualitative insights into the challenges, opportunities, and strategies for sustainable cultural tourism in the area.

3. Observations: Directly observing tourism activities, visitor behavior, and the impact on local culture and the environment in Phuket Old Town to complement survey and interview data.

4. Document Analysis: Analyzing relevant documents such as tourism reports, policies, and cultural heritage documents to provide additional background information and context for the study.

5. Focus Groups: Organizing focus group discussions with representatives from different sectors involved in cultural tourism to facilitate group interactions and generate diverse perspectives.

6. Geographic Information System (GIS): Utilizing GIS technology to map and analyze spatial data, including tourist footfall, cultural sites, and infrastructure, to aid in planning sustainable tourism initiatives.

7. Statistical Software: Employing statistical software packages to analyze quantitative data collected from surveys, providing a comprehensive understanding of trends and correlations.

8. Case Study Framework: Adopting a case study approach to gain an in-depth understanding of Phuket Old Town's sustainable cultural tourism management, highlighting specific challenges and successful practices.

9. Ethnographic Research: Utilizing ethnographic research methods, such as participant observation and immersion in the local community, to gain a deeper understanding of the culture and its interaction with tourism.

Research Data Analysis

For the research study titled “The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand” the data analysis process involves examining the collected data to derive meaningful insights and draw conclusions related to the research objectives. Here are the steps involved in the research data analysis:

1. Data Cleaning: Before conducting any analysis, the collected data needs to be cleaned and organized. This step involves checking for missing or erroneous data, correcting any inconsistencies, and ensuring the data is in a suitable format for analysis.

2. Descriptive Statistics: The researcher may begin by using descriptive statistics to summarize and present the main characteristics of the data. This can include measures such as mean, median, standard deviation, frequency distributions, and graphical representations to provide an overview of the data.

3. Qualitative Data Analysis: If the study includes qualitative data from interviews, focus groups, or open-ended survey responses, qualitative data analysis techniques such as thematic analysis or content analysis may be used. This process involves identifying themes, patterns, and key insights from the textual data.

4. Quantitative Data Analysis: For quantitative data obtained from surveys or observations, various statistical analyses can be employed based on the research questions. Common statistical methods include t-tests, chi-square tests, correlation analysis, regression analysis, and ANOVA (analysis of variance) to examine relationships, differences, and associations among variables.

5. GIS Analysis (if applicable): If Geographic Information System (GIS) data was collected and used in the study, spatial analysis techniques may be applied to understand the spatial patterns and relationships between cultural sites, tourist activities, and other relevant factors.

6. Case Study Analysis: Given the nature of the research as a case study, the data analysis may involve an in-depth examination of specific events, processes, or practices related to sustainable cultural tourism management in Phuket Old Town.

7. Interpretation of Findings: After completing the data analysis, the researcher interprets the results and relates them back to the research questions and objectives. The findings should address the research aims and contribute valuable insights to the field of sustainable cultural tourism management.

8. Conclusion and Recommendations: Based on the analysis and interpretation of the data, the researcher can draw conclusions regarding the effectiveness of the sustainable cultural tourism management strategies in Phuket Old Town. Additionally, the study may propose recommendations for further improvement and development of sustainable cultural tourism practices in the area.

Research Findings

The research findings of the study titled "The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand" reveal significant insights and conclusions related to the sustainable management of cultural tourism in Phuket Old Town. The following are some of the key findings:

1. Cultural Heritage Importance: The research highlights the immense cultural heritage value of Phuket Old Town and its significance as a destination for cultural tourism. The historical architecture, local traditions, and cultural practices attract tourists seeking authentic cultural experiences.

2. Challenges in Sustainable Tourism: The study identifies several challenges in managing sustainable cultural tourism in the area. These challenges may include overtourism, insufficient infrastructure, potential loss of cultural authenticity, and environmental impacts.

3. Community Engagement: Findings suggest that community engagement plays a crucial role in sustainable cultural tourism management. Local residents' involvement in decision-making and tourism planning processes can foster a sense of ownership and help preserve their cultural heritage.

4. Balancing Conservation and Development: The research emphasizes the importance of finding a balance between cultural heritage conservation and tourism development. Strategies to manage visitor flows and minimize negative impacts on the environment and local culture are vital.

5. Cultural Tourism Experiences: The study explores various cultural tourism experiences offered in Phuket Old Town, which attract both domestic and international tourists. These experiences range from cultural festivals and heritage walks to culinary tours and traditional craft workshops.

6. Sustainable Practices: The research identifies successful sustainable practices implemented in Phuket Old Town to manage cultural tourism responsibly. These practices may include waste management, sustainable transportation options, and community-based tourism initiatives.

7. Marketing and Promotion: The findings highlight the significance of effective marketing and promotion strategies to position Phuket Old Town as a sustainable cultural tourism destination. Collaborative efforts between the public and private sectors can enhance the destination's visibility and attract responsible travelers.

8. Socio-Economic Impact: The study analyzes the socio-economic impact of cultural tourism on the local community, including opportunities for income generation and employment. It emphasizes the importance of equitable distribution of tourism benefits among stakeholders.

9. Policy and Governance: Research findings underscore the role of policy and governance in supporting sustainable cultural tourism management. Effective regulations

and collaboration among different levels of government and stakeholders are essential for long-term success.

10. Lessons Learned and Recommendations: Based on the research findings, the study provides recommendations for enhancing sustainable cultural tourism management in Phuket Old Town. These may include capacity-building programs, heritage conservation measures, and community-led initiatives.

Figure 1 : Sino – European architecture

Source : Yuttapong Tonpradoo (on 17th January 2023)

Figure 2 : Baba wedding ceremony 1

Source : Yuttapong Tonpradoo (on 5th September 2022)

Figure 3 : Baba wedding ceremony 2

Source : Yuttapong Tonpradoo (on 5th September 2022)

Figure 4 : Baba wedding ceremony 3

Source : Yuttapong Tonpradoo (on 5th September 2022)

Discussion of Results

The discussion of results in the research study titled "The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand" provides a comprehensive analysis and interpretation of the research findings. This section of the research report is crucial as it allows the researchers to delve deeper into the implications of the results and draw meaningful conclusions. Here are some key points that the discussion of results may cover:

1. **Comparison with Existing Literature:** The discussion begins by comparing the research findings with existing literature and previous studies related to sustainable cultural tourism management. This helps to validate the results and identify similarities or differences with other research works.

2. **Cultural Heritage Preservation:** The discussion highlights the importance of cultural heritage preservation in Phuket Old Town and the efforts made to protect and promote its unique cultural assets. It addresses the significance of these preservation efforts for attracting tourists seeking authentic cultural experiences.

3. **Sustainable Tourism Practices:** The research discusses the various sustainable tourism practices observed in Phuket Old Town. It assesses their effectiveness in mitigating environmental impacts, supporting local communities, and maintaining the authenticity of the cultural experiences offered to tourists.

4. **Challenges and Solutions:** The discussion identifies the challenges faced in managing sustainable cultural tourism in the area. It delves into the complexities of striking a balance between tourism development and cultural heritage conservation. Solutions and strategies to address these challenges are proposed and evaluated.

5. **Community Engagement and Empowerment:** The researchers elaborate on the role of community engagement and empowerment in sustainable cultural tourism management. They discuss how involving local residents in decision-making processes and tourism planning can lead to more inclusive and sustainable outcomes.

6. **Responsible Tourist Behavior:** The discussion examines the role of tourists in supporting sustainable cultural tourism. It addresses the impact of tourist behavior on the preservation of cultural sites and the importance of responsible travel practices.

7. Socio-Economic Impact: The researchers analyze the socio-economic impact of cultural tourism on the local community. They discuss the positive and negative effects on employment, income generation, and the overall well-being of residents.

8. Policy Recommendations: Based on the research findings, the discussion offers policy recommendations for enhancing sustainable cultural tourism management in Phuket Old Town. These recommendations may cover areas such as regulations, capacity building, stakeholder collaboration, and marketing strategies.

9. Limitations of the Study: The discussion acknowledges the limitations of the research, such as sample size, data collection constraints, or potential biases. Addressing these limitations helps to provide a more nuanced interpretation of the results.

10. Contribution to the Field: Finally, the discussion concludes by emphasizing the contribution of the study to the field of sustainable cultural tourism management. It highlights the new insights gained and the practical implications for policymakers, tourism practitioners, and researchers.

Summary of Results

The summary of results in the research study titled "The Sustainable Cultural Tourism Management: A Case Study of Phuket Old Town, Thailand" provides a concise overview of the main findings and key outcomes of the research. Here is a summary of the key results:

1. Cultural Heritage Significance: Phuket Old Town holds immense cultural heritage value and serves as a significant destination for cultural tourism. Its historical architecture, local traditions, and cultural practices attract tourists seeking authentic cultural experiences.

2. Challenges in Sustainable Tourism: The study identifies various challenges in managing sustainable cultural tourism in the area, including issues of overtourism, inadequate infrastructure, potential loss of cultural authenticity, and environmental impacts.

3. Community Engagement and Empowerment: The research underscores the importance of community engagement and empowerment in sustainable cultural tourism management. Involving local residents in decision-making and tourism planning processes fosters a sense of ownership and helps preserve their cultural heritage.

4. **Balancing Conservation and Development:** The study emphasizes the need to strike a balance between cultural heritage conservation and tourism development. Strategies to manage visitor flows and minimize negative impacts on the environment and local culture are crucial.

5. **Successful Sustainable Practices:** The research identifies successful sustainable practices implemented in Phuket Old Town, such as waste management initiatives, sustainable transportation options, and community-based tourism projects.

6. **Cultural Tourism Experiences:** The study explores a range of cultural tourism experiences offered in Phuket Old Town, catering to both domestic and international tourists. These experiences include cultural festivals, heritage walks, culinary tours, and traditional craft workshops.

7. **Socio-Economic Impact:** The research analyzes the socio-economic impact of cultural tourism on the local community, highlighting opportunities for income generation and employment. It emphasizes the importance of equitable distribution of tourism benefits among stakeholders.

8. **Policy and Governance:** The study emphasizes the significance of effective policy and governance to support sustainable cultural tourism management. It suggests collaborative efforts among different levels of government and stakeholders for successful implementation.

9. **Lessons Learned and Recommendations:** Based on the research findings, the study offers valuable lessons learned and recommendations for enhancing sustainable cultural tourism management in Phuket Old Town. These recommendations may include capacity-building programs, heritage conservation measures, and community-led initiatives.

10. **Contribution to the Field:** The research underscores its contribution to the field of cultural tourism management, providing new insights and practical implications for policymakers, tourism practitioners, and researchers interested in sustainable cultural tourism.

References

- Gray Backpack. (2012). *Travel to the Andaman Sea: Phuket, Krabi, Phang Nga*. Bangkok: Think Beyond Book. (In Thai)

- Noppasak Naksena Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Rinlaphat Chinnawutkulkan. (2022). The Cultural Tourism Management in the Covid Crisis 2019 : case study Wat Yai Rattana Pho, Nakhon Si Thammarat Province. Volume 6, Issue 3 (2022): September - December 2022. Bangkok : Journal of Educational Innovation and Research. (In Thai)
- Pitchaporn Wongkhum and Yuttapong Tonpradoo. (2023). Sports City : Socio-Cultural Changes from Tourism Promotion in Buriram Province. Volume 18, Issue 1 January - June (2023). Buriram : Research and Development Journal, Buriram Rajabhat University. (In Thai)
- Wikrom Krungkaeo. (2020). The traditional costume worn by women of Baba ethnic in Andaman province. Volume 22, Issue 1 (2020): July - December 2023. Bangkok: Journal of Culture and Arts, Srinakharinwirot University. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Noppasak Naksena. (2022). The study of the development model of the Arenga Westerhouitti Griff Shell for promoting tourism in the Andaman Province. Volume 9, Issue 1: January - June 2565 (2022). Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo and Sawit Pongvat. (2020). The development of "Chok" local plant in kind of palm to "Jungsui" Creative dance uniform in Thailand. Psychology and Education (ISSN: 1553-6939) Volume 57, Issue 7, 2020. Dubai : UAE.

การศึกษาความเชื่อ ความศรัทธาในการอนุรักษ์ประเพณีแห่ผีตาโขนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเลย
The study of beliefs and faith in preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival
to promote tourism in Loei province

วัฒนทัฬ บัวสูง¹ สาวิตร พงศ์วัชร² นพศักดิ์ นาคเสนา³ สมโภชน์ เกตุแก้ว⁴

ยุทธพงษ์ ต้นประดู่⁵ บุษกร วรรณาศรี⁶ , อภิญญา มาระเทศ⁷ ,นริศรา วารนุตร⁸

Watanatap Buasung¹ Sawit Pongvat² Noppasak Naksena³ Sompoch Ketkeaw⁴

Yuttapong Tonpradoo¹ Butsakorn wannasri¹ Apinya marated¹ narissara waranuch¹

¹²³⁴School of Liberal Arts, Walailak University

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของความเชื่อ ความศรัทธาในการอนุรักษ์ประเพณีแห่ผีตาโขน 2.เพื่อศึกษาแนวทางการอนุรักษ์ส่งเสริมประเพณีผีตาโขน 3.เพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยว อำเภอด่านซ้ายจังหวัดเลย ผู้วิจัย ใช้วิธีการเก็บข้อมูล จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสังเกตแบบ มีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึกการ ประชุมกลุ่มย่อยและการประชุมเชิงปฏิบัติการ

ผลการศึกษาพบว่า 1. เป็นประเพณีที่มีมาอย่างยาวนาน แต่ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่าจัดขึ้นตั้งแต่สมัยใด แต่ชาวบ้านในพื้นที่ได้ปฏิบัติสืบทอดต่อกันจากรุ่นบุรุษ ส่งผลให้ประเพณีผีตาโขน เป็นเป็นเอกลักษณ์ประจำจังหวัดเลย โดยเป็นการนำงานบุญหลวง หรือ บุญผะเหวด งานบุญบังไฟ งานบุญซำฮะ (สะเดาะเคราะห์บ้านเมือง) และการละเล่นผีตาโขนมารวมเป็นประเพณีเดียวกัน เพื่อบูชาอารักษ์หลักเมืองและพิธีการบวงสรวงดวงวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ 2. เป็นการปลูกจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่า สาระและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมตามประเพณีและวัฒนธรรม

¹ นิสิต, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

² สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, School of Liberal Arts, Walailak University

³ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, Faculty of Humanities and Social Sciences; Phuket Rajabhat University

⁴ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, School of Liberal Arts, Walailak University

⁵ อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

⁶⁻⁸ นิสิต, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

ต่างๆ สร้างจิตสำนึกของความเป็นคนท้องถิ่นที่ต้องร่วมกันอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งสนับสนุนให้มีพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นหรือพิพิธภัณฑ์ชุมชนขึ้น 3. การเผยแพร่แลกเปลี่ยน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาและวัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง มีการเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและวิธีการต่างๆ อย่างกว้างขวางแก่ประเทศอื่นทั่วโลก

คำสำคัญ : การอนุรักษ์ , ประเพณีแห่ผีตาโขน , ส่งเสริม , การท่องเที่ยว

Abstract

The academic article aims to achieve the following objectives: 1. To investigate the historical background of beliefs and religious devotion related to the ghost procession tradition known as 'Phee Ta Khon.' 2. To examine the strategies for conserving and promoting the 'Phee Ta Khon' tradition. 3. To propose recommendations for promoting tourism in Dan Sai District, Loei Province. The researchers employed various data collection methods, including document analysis, participant observation, non-participant observation, in-depth interviews, focus group discussions, and participatory workshops.

The study findings revealed the following: 1. The 'Phee Ta Khon' tradition has a long history, but clear evidence of its inception is lacking. Local communities in the region have preserved and passed down this tradition from generation to generation, making 'Phee Ta Khon' a distinctive symbol of Loei Province. The tradition combines various religious rituals and festivities, such as offering merit to monks, holding fire walking ceremonies, 'Samo Khao' (an ancestral spirit appeasement ritual), and the playful 'Phee Ta Khon' ghost procession. These rituals are performed to pay homage to local deities and auspiciously celebrate spiritual entities. 2. The tradition serves as a means of instilling a sense of cultural pride among the local inhabitants. It encourages awareness and appreciation of the value and significance of local wisdom, fostering support for organizing events based on traditional customs and diverse cultural practices. The 'Phee Ta Khon' tradition helps cultivate a collective consciousness among the local population, urging them to unite in preserving local wisdom and supporting the establishment of community or local museums. 3. Dissemination and exchange of cultural knowledge occur through the promotion and support of extensive knowledge and cultural exchanges. Utilizing information technology and various methods, the dissemination of local knowledge is widespread, reaching countries across the globe."

Keywords : Conservation , Phi Ta Khon festival tradition , promotion , tourism

Introduction

The Phi Ta Khon festival, also known as the Ghost Festival, is an annual cultural event of immense significance celebrated in the province of Loei, Thailand. This unique festival is deeply rooted in the local beliefs, folklore, and customs, making it an enchanting and captivating spectacle for both the indigenous community and tourists. The Phi Ta Khon festival holds great cultural value, as it is believed to bring blessings of prosperity, good fortune, and plentiful rain to the region while simultaneously honoring the spirits of ancestors.

Despite its cultural richness and potential as a tourism attraction, the preservation of the Phi Ta Khon festival faces a multitude of challenges. Like many traditional festivals worldwide, the Phi Ta Khon festival confronts the pressures of modernization, evolving cultural dynamics, and external influences that may pose a threat to its authenticity and continuity. The traditional practices and rituals intrinsic to the Phi Ta Khon festival may gradually fade with time, potentially jeopardizing the cultural heritage and identity of the Loei province.

The preservation of the Phi Ta Khon festival not only safeguards its cultural essence but also holds significant implications for tourism in the region. With its unique and captivating elements, the festival possesses the potential to attract domestic and international tourists, thereby stimulating the local economy and fostering cultural exchange. However, to harness the festival's potential for tourism promotion, it is vital to comprehend the profound beliefs, faith, and active community involvement that play a pivotal role in its preservation.

Thus, the primary aim of this research is to delve into an in-depth exploration and examination of the beliefs and faith intertwined with the Phi Ta Khon festival, serving as a key means of preserving its rich tradition. By unraveling the cultural significance and the deeply rooted beliefs associated with the festival, we endeavor to identify and propose effective strategies for its conservation and promotion. This study seeks to highlight the critical importance of cultural preservation within the context of sustainable tourism

development, emphasizing the need for responsible and ethical tourism practices that respect and support local traditions.

In the subsequent sections of this research, we will conduct a thorough analysis of the historical background of the Phi Ta Khon festival, delving into its traditional beliefs and customs, and meticulously examining the challenges encountered in preserving its authentic essence. Through comprehensive research, data analysis, and stakeholder engagement, we aspire to offer well-founded recommendations and innovative strategies that will contribute to the sustainable promotion of tourism in the province of Loei while safeguarding the invaluable cultural heritage encapsulated in the Phi Ta Khon festival.

By illuminating the intricate relationship between cultural preservation, beliefs, and the tourism industry, this study endeavors to engender a profound appreciation for the Phi Ta Khon festival's cultural significance, thereby fostering its continued celebration and enduring contribution to the cultural identity and tourism sector of the Loei province.

Purpose

- 1.To study the historical background of beliefs and faith in preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival
- 2.To investigate the approaches and methods for conserving and promoting the Phi Ta Khon festival tradition
- 3.To propose recommendations and strategies for promoting tourism in Loei province, focusing on the Phi Ta Khon festival

Research Methodology:

The research methodology employed in this study aims to investigate the beliefs and faith surrounding the Phi Ta Khon festival and its role in preserving the festival's tradition to promote tourism in Loei province. The research approach combines qualitative and quantitative methods to gain a comprehensive understanding of the cultural significance and community involvement associated with the festival.

Research Procedure:

Literature Review:

A comprehensive review of existing literature and scholarly works related to the Phi Ta Khon festival, cultural preservation, and tourism promotion will be conducted. This step will help establish a theoretical framework and provide valuable insights into previous research findings and methodologies used in similar studies.

Ethnographic Approach:

An ethnographic approach will be adopted to immerse researchers in the festival's cultural context and gain an insider's perspective. Researchers will actively participate in the festival's rituals and activities, conduct interviews with local community members, religious leaders, festival participants, and tourists, and observe traditional practices and beliefs.

Surveys and Questionnaires:

Structured surveys and questionnaires will be administered to collect quantitative data from festival participants, tourists, and local community members. The surveys will focus on understanding perceptions, attitudes, and beliefs associated with the Phi Ta Khon festival and its preservation as a means to promote tourism in Loei province.

Data Collection:

In-depth Interviews:

Semi-structured interviews will be conducted with key informants, including local elders, religious leaders, festival organizers, and tourism stakeholders. The interviews will delve into their perspectives on the festival's significance, cultural beliefs, and the impact of tourism on its preservation.

Observations:

Observations of festival events, rituals, and cultural performances will be recorded to gain firsthand insights into the traditional practices and beliefs embedded in the Phi Ta Khon festival. These observations will help identify how faith and beliefs are manifested during the festival.

Surveys and Questionnaires:

Structured surveys and questionnaires will be distributed to festival participants and tourists to assess their motivations for attending the festival, perceptions of cultural authenticity, and the influence of beliefs on their festival experience.

Data Analysis:

Qualitative Analysis:

Qualitative data from interviews and observations will be analyzed using thematic analysis. Common themes, patterns, and key insights related to beliefs and faith in preserving the festival tradition will be identified and interpreted.

Quantitative Analysis:

Quantitative data from surveys and questionnaires will be analyzed using statistical software. Descriptive statistics will be employed to quantify responses and assess patterns and trends related to tourism promotion and cultural preservation.

Triangulation:

The findings from both qualitative and quantitative analyses will be cross-referenced and triangulated to ensure the validity and reliability of the research results.

The research methodology, including the research procedure, data collection techniques, and data analysis, will contribute to a comprehensive and rigorous investigation of beliefs and faith in preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival to promote tourism in Loei province. The insights gained from this research will help formulate effective strategies for the sustainable preservation and promotion of this cultural heritage, contributing to the development of responsible and culturally sensitive tourism practices in the region.

Population/Sample Groups/Target Groups

Population:

The population for this study comprises individuals and groups associated with the Phi Ta Khon festival and its cultural context in Loei province. The population includes the local community members residing in Loei province, religious leaders, festival organizers, tourists visiting during the festival, and other stakeholders involved in tourism and cultural preservation in the region.

Sample Groups:

The study will involve the following sample groups to ensure comprehensive data collection and representation:

a. Local Community Members: This group will include individuals from the local community who actively participate in organizing and celebrating the Phi Ta Khon festival.

Members from different age groups and social backgrounds will be selected to obtain diverse perspectives.

b. Religious Leaders and Festivity Organizers: Key informants, such as monks, religious leaders, and festival organizers, will be included in the study to gain insights into the festival's religious significance and traditional practices.

c. Tourists: Tourists attending the Phi Ta Khon festival will be part of the sample group. A diverse range of tourists, including domestic and international visitors, will be included to understand their perceptions and experiences related to the festival.

d. Tourism Stakeholders: Representatives from the local tourism industry, hospitality services, and relevant government agencies involved in tourism promotion and cultural preservation will be included in the study.

Target Groups:

The research aims to address the following target groups:

a. Phi Ta Khon Festival Participants: This group comprises individuals actively participating in the festival's rituals, ceremonies, and cultural performances. Their beliefs and faith in the festival's traditions will be a key focus of the study.

b. Local Community Members: The target group includes individuals from the local community who actively engage in preserving and passing down the festival's cultural heritage to future generations.

c. Festival Tourists: Tourists attending the Phi Ta Khon festival are another important target group. Understanding their motivations for visiting, perceptions of cultural authenticity, and experiences during the festival will provide valuable insights.

d. Tourism Stakeholders: The study will target tourism stakeholders involved in promoting the Phi Ta Khon festival as a tourism attraction. Their perspectives on the relationship between cultural preservation and tourism development will be explored.

Selection Criteria:

Participants from the sample groups will be selected based on their active involvement in the Phi Ta Khon festival, knowledge of its cultural practices, and willingness to participate in the research. A diverse representation of age, gender, and cultural backgrounds will be sought to ensure a comprehensive understanding of beliefs and faith in preserving the festival tradition.

Sampling Techniques:

The study will utilize purposive sampling to select participants from each sample group. Researchers will identify and invite individuals who meet the selection criteria and possess relevant knowledge and experience related to the Phi Ta Khon festival and its cultural significance. The sample size will be determined based on data saturation, ensuring that sufficient data are collected to address the research objectives effectively.

By focusing on these population, sample groups, and target groups and employing purposive sampling techniques, the research will obtain a holistic understanding of the beliefs and faith that contribute to preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival and its implications for tourism promotion in Loei province.

Research Findings

1. The origin of "Phee Ta Khon" can be traced back to its former name, "Phee Tam Kon." This festival was influenced by Mahavessandorn (Chadok) in Buddhist mythology. According to legends, during a journey, both Mahavessandorn and her companion, Nang Mathee, were followed by forest spirits and various animals that loved and adored them. These spirits and animals accompanied the local villagers to escort both divine beings back to the town with great lamentation. This gave rise to the term "Phee Tam Kon" or "Phee Ta Khon." The belief in the "Phee Ta Khon" tradition also includes the notion that this playful festival is a way to venerate and appease ancestral spirits, which in turn safeguard the community, bringing prosperity and good fortune. Hence, to satisfy the spirits of ancestors, local communities organize the "Phee Ta Khon" festival.

2. The "Phee Ta Khon" festival serves as a means to instill cultural pride and awareness among the local inhabitants regarding the significance and importance of this local wisdom. It promotes and supports the organization of activities based on the "Phee Ta Khon" tradition, fostering a collective consciousness among the local population to preserve their distinctive cultural heritage in Dan Sai District, Loei Province. Additionally, it encourages the establishment of local or community museums to showcase the way of life and historical context related to the "Phee Ta Khon" tradition, thus creating knowledge and pride within the local community. The process of cultural creativity and adaptation is essential to ensure that the local wisdom remains relevant to the current era and beneficial to daily life.

Utilizing local wisdom as a foundation for developmental activities should incorporate scientific and technological knowledge to enhance production, marketing, environmental conservation, and transfer of knowledge through family, educational institutions, and various cultural activities.

3. Strategies for conserving and promoting the "Phee Ta Khon" tradition require collaboration from all sectors within the community, including the government, private sector, educational institutions, and most importantly, the local populace. Every sector must actively participate in organizing events to promote the "Phee Ta Khon" tradition, which holds distinctiveness and symbolizes the people of Dan Sai District, Loei Province. Particularly, the local population with deep-rooted beliefs in this tradition should help create awareness and understanding among the younger generation who may lack appreciation for the significance of the "Phee Ta Khon" tradition. This understanding should foster a sense of belonging to the cultural heritage and contribute to the transmission of the cultural legacy of the "Phee Ta Khon" tradition. Moreover, it should enhance cultural learning opportunities by providing avenues for local experts or individuals with experience and knowledge related to the "Phee Ta Khon" tradition to share advice and play a pivotal role in promoting this festive tradition.

Figure1: The small attire of the 'Phee Ta Khon' ghost

http://www.digitalschool.club/digitalschool/art/art2_2/lesson3/more3/art/art_13.php

Figure2 : The big attire of the 'Phee Ta Khon' ghost

Source: http://www.digitalschool.club/digitalschool/art/art2_2/lesson3/more3/art/art_13.php

Figure 3 : The angels and ghosts transform and wear masks to accompany Lord Vessandorn back to the city

Source : <https://salehere.co.th/articles/phi-ta-khon-festival>

Discussion of Results

The discussion of results in this research aims to provide a comprehensive analysis and interpretation of the findings related to beliefs and faith in preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival and its role in promoting tourism in Loei province. The discussion will revolve around key themes and insights derived from the data collected through qualitative and quantitative research methods. The following points will be addressed:

1. Beliefs and Faith in Cultural Preservation:

The discussion will delve into the beliefs and faith held by the local community members and religious leaders in preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival. It will explore the spiritual significance of the festival and the role of cultural practices in perpetuating its traditions over generations. The impact of these beliefs on cultural preservation efforts will be analyzed, highlighting the motivations and commitment of the community to sustain the festival's authenticity.

2. Role of the Phi Ta Khon Festival in Tourism Promotion:

The discussion will examine the perceptions of tourists and tourism stakeholders regarding the Phi Ta Khon festival as a tourism attraction. It will explore how the festival's cultural richness and unique elements contribute to its appeal to both domestic and international tourists. The role of beliefs and faith in enhancing the tourism experience will be analyzed, along with its implications for sustainable tourism development in Loei province.

3. Challenges and Opportunities for Cultural Preservation and Tourism Promotion:

The discussion will address the challenges faced in preserving the authenticity of the Phi Ta Khon festival amidst modernization and changing cultural dynamics. It will explore the impact of tourism on the festival's traditions and identify potential threats to its preservation. Furthermore, the discussion will highlight opportunities for leveraging tourism as a means to promote cultural awareness, foster community engagement, and support the continuity of the festival's cultural heritage.

4. Community Engagement and Sustainable Tourism Practices:

The discussion will emphasize the significance of community engagement in cultural preservation and tourism promotion. It will explore how active community involvement, guided by beliefs and faith, plays a crucial role in sustaining the Phi Ta Khon festival's tradition. The discussion will also emphasize the importance of adopting sustainable tourism practices that respect and support local traditions while ensuring a positive impact on the community and environment.

5. Recommendations for Future Preservation and Tourism Initiatives:

Based on the research findings, the discussion will propose recommendations and strategies to strengthen the preservation of the Phi Ta Khon festival and enhance its potential as a tourism attraction. These recommendations will be focused on fostering cultural appreciation, promoting responsible tourism practices, and ensuring the continued involvement of the local community and religious leaders in preserving the festival's tradition.

6. Contributions to Cultural Heritage and Tourism Industry:

The discussion will highlight the broader implications of the research findings for cultural heritage preservation and the tourism industry in Loei province. It will underscore the significance of cultural festivals like Phi Ta Khon in promoting cultural diversity, heritage conservation, and sustainable tourism development at the regional and national levels.

In summary, the discussion of results will present a comprehensive overview of the beliefs and faith that drive the preservation of the Phi Ta Khon festival's tradition. It will elucidate the festival's significance in promoting tourism in Loei province and offer valuable insights for fostering cultural preservation and sustainable tourism practices in the region. The research findings will contribute to a deeper understanding of the intricate relationship between cultural heritage, beliefs, and tourism, and serve as a foundation for future initiatives aimed at preserving and promoting the rich cultural identity of the Phi Ta Khon festival in Loei province.

Summary of Results

the festival. Balancing tourism promotion with cultural preservation emerged as a key concern for the community.

1. Community-Driven Conservation Strategies:

The research findings underscore the significance of community-driven conservation strategies. Initiatives led by local community members and religious leaders, with support from tourism stakeholders, play a crucial role in safeguarding the festival's tradition. Engaging the community in decision-making processes and encouraging responsible tourism practices emerged as effective approaches to ensure the festival's sustainability.

2. Recommendations for Sustainable Tourism:

Based on the research findings, the study proposes recommendations for promoting sustainable tourism while preserving the cultural heritage of the Phi Ta Khon festival. Strategies include implementing cultural education programs for tourists, establishing guidelines for respectful behavior during the festival, and investing in cultural preservation initiatives.

In conclusion, the study demonstrates that beliefs and faith are integral to preserving the tradition of the Phi Ta Khon festival. The festival serves as a potent cultural asset with immense potential to promote tourism in Loei province. Emphasizing community involvement, responsible tourism practices, and cultural preservation will facilitate the

sustainable promotion of the Phi Ta Khon festival, ensuring its continued celebration and contribution to the cultural identity and tourism industry in Loei province.

References

- Nguyen, Chi, Hai., Nguyen, Ho, Thanh. (2020). The Values of Cultural Beliefs from Traditional Festivals Among the Khmer Mekong Delta - Study Typical Traditional Festivals. *International Journal of Philosophy*, 8(4):82-. doi: 10.11648/J.IJP.20200804.11
- Noppasak Naksena Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Rinlaphat Chinnawutkulkan. (2022). The Cultural Tourism Management in the Covid Crisis 2019 : case study Wat Yai Rattana Pho, Nakhon Si Thammarat Province. Volume 6, Issue 3 (2022): September - December 2022. Bangkok : *Journal of Educational Innovation and Research*. (In Thai)
- Pathom, Hongsuwan. (2017). That Phanom Stupa: Spiritual Space and Invented Traditions in Present-Day Northeastern Thailand. 13(3):19-39.
- Rungnapa, Lertpatcharapong., Khawwnapa, Sukorn. (2021). The Study of Cultural Tourism Development Framework for Sustainable Tourism: Case Study Lampang Province. 58(1):3844-3853. doi: 10.17762/PAE.V58I1.1416
- Sirada, Tienkow. (2016). A Tourism Transition Model for Cultural Heritage Preservation of Chiang Khan District, Loei Province. 31:87
- Yeefang, Saefang. (2016). The Policies to promote cultural tourism by local tradition Poi Sang Long (ordination) Mae Hong Son Province. 4(2):89-103.
- Yuttapong Tonpradoo Sawit Pongvat and Noppasak Naksena. (2022). The study of the development model of the Arenge Westerhouitti Griff Shell for promoting tourism in the Andaman Province. Volume 9, Issue 1: January - June 2022 (2022). Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Yuttapong Tonpradoo and Sawit Pongvat. (2020). The development of "Chok" local plant in kind of palm to "Jungsui" Creative dance uniform in Thailand. *Psychology and Education* (ISSN: 1553-6939) Volume 57, Issue 7, 2020. Dubai : UAE.

การศึกษารูปแบบสื่อออนไลน์ เพื่ออนุรักษ์ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไท อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
The Study Online Media Formats for the Preservation of the Language of the Phu-Tai
Ethnic Group in Kaowong District, Kalasin Province

พียดา บุญเพ็ญ¹ สาวิตร พงศ์วัชร² นพศักดิ์ นาคเสนา³ สมโภชน์ เกตุแก้ว⁴
ยุทธพงษ์ ต้นประดู่⁵ ธนภรณ์ ศรีหاتا⁶ ศรีัญญา อ่อนสำอางค์⁷ จิดาภา พุทธศรี⁸
คงกระพัน ชาญประเสริฐ⁹ วชิรศักดิ์ ไชยชนะ¹⁰

Phiyada Bunphen¹ Sawit Pongvat² Noppasak Naksena³ Sompoch Ketkeaw⁴
Yuttapong Tonpradoo¹ Thanporm Srihata¹ Sarinya Onsamarn¹ Jidapa Phutthasri¹
Khongkapan Chanprasort¹ Wachirasak Chaichana¹

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษารูปแบบสื่อออนไลน์ระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2565 2. เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปัจจัยและเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาษาผู้ไท 3. เพื่อศึกษารูปแบบการอนุรักษ์ภาษาผู้ไท บทความวิชาการนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการศึกษาเอกสารและบทความวิชาการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อย

ผลการวิจัยพบว่า 1. การเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมและภาษา ระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2565 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทสื่อเข้ามาในชุมชนและอิสระทางการใช้สื่อประเภทต่างๆ 2. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน เช่น บุคคล พื้นฐานครอบครัวและยุคสมัย ปัจจัยภายนอก เช่น ความก้าวหน้าด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทต่างๆ สิ่งสำคัญ คือ เยาวชนเลียนแบบและให้ความสำคัญกับค่านิยมต่างชาติ 3. การเผยแพร่ข้อมูลทางวัฒนธรรมและภาษาผู้ไทผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศแพลตฟอร์มออนไลน์ การจัดทำป้ายต่างๆ ภายในท้องถิ่น เพื่อการประชาสัมพันธ์แก่เยาวชนและบุคคลต่างท้องถิ่น

คำสำคัญ : สื่อออนไลน์ , การอนุรักษ์ , ภาษา , กลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไท

¹ สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

² สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, School of Liberal Arts, Walailak University

³ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

⁴ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, School of Liberal Arts, Walailak University

⁵ อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Humanities and Social Sciences; Phuket Rajabhat University

⁶⁻¹⁰ สาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University

Abstract

The academic article aims to achieve the following objectives: 1. To conduct an in-depth investigation into the online media trends from 2017 to 2022 (B.E.) 2. To analyze and identify the key factors driving the changes and conditions affecting the transformation of the Phu Tai language 3. To explore the various strategies and patterns employed in the preservation of the Phu Tai language. Methodology: This academic article utilizes a qualitative research methodology, employing a combination of document analysis, participatory and non-participatory observations, in-depth interviews, and focus group discussions.

Research Findings: 1. The period between 2017 and 2022 witnessed a rapid and dynamic transformation in both cultural and linguistic aspects among the Phu Tai community. This was primarily influenced by the pervasive presence of information technology and diverse media platforms that increased accessibility to various forms of media. 2. The transformation of the Phu Tai language can be attributed to a blend of internal and external factors. Internally, the influence of individuals, family dynamics, and generational shifts played significant roles. Externally, advancements in information technology systems and the global prominence of certain values, especially among the youth, also contributed to the changes. 3. been effectively facilitated through online information technology platforms and the strategic use of localized signages. These initiatives aim to foster better communication and promote cultural awareness and identity among the youth and local residents

Keywords : Online Media Formats , Preservation , Language , Phu-Tai Ethnic Group

Introduction

Language and culture are fundamental aspects of human identity, and their preservation is crucial for maintaining the rich diversity of our world. However, in the era of rapid technological advancements and globalization, many indigenous languages are facing the threat of extinction. Among these languages is the unique language of the Phu-Tai ethnic group, which flourishes in the Kaowong District of Kalasin Province, Thailand.

The Phu-Tai community, nestled amidst the lush landscapes of Kalasin Province, is renowned for its vibrant culture, rich traditions, and distinct language. Over the years, this

community has encountered various challenges that have influenced their language dynamics, leading to linguistic shifts and changes. With the advent of online media and digital communication, the Phu-Tai language faces both new opportunities and risks in terms of preservation and revitalization.

The primary objective of this study is to explore the role of online media formats in safeguarding and revitalizing the Phu-Tai language within the Kaowong District. Through a comprehensive investigation, this research aims to shed light on the significance of utilizing online platforms as effective tools for preserving linguistic heritage and promoting language conservation initiatives.

Purpose

1. To study online media formats between the years B.E. (2017 - 2022)
2. To investigate the factors and conditions contributing to language changes among the Tai ethnic group in Kaowong District, Kalasin Province
3. To explore the strategies for conserving the Phu Tai language

Research Methodology:

Research Procedure:

Data Collection:

The research will employ a mixed-methods approach to gather data relevant to the study's objectives. The data collection process will cover the period between the years B.E. (2017 - 2022) to encompass significant developments in language preservation efforts.

a. Online Media Formats Study: To achieve the first objective, an extensive review of online media formats used for language preservation among the Phu-Tai ethnic group will be conducted. This review will encompass websites, social media platforms, digital archives, online learning resources, and other digital media platforms. Content analysis and documentation of language-related materials will be undertaken.

b. Investigation of Factors Contributing to Language Changes: Qualitative methods will be employed, including interviews and focus group discussions, to gather insights from the Phu-Tai community members, language experts, educators, and relevant stakeholders. Through these interactions, researchers will explore social, cultural, technological, and

environmental factors influencing language changes within the Tai ethnic group in Kaowong District.

c. Examination of Authentic Tai Language: Researchers will conduct linguistic studies and documentation to examine the authentic Tai language as spoken and used traditionally within the Phu-Tai community. Comparisons will be made with the original Tai language and the language used in daily life to identify variations and potential language shifts.

d. Strategies for Tai Language Conservation: This part of the research will involve consultations with language experts, community leaders, and organizations engaged in language preservation efforts. Best practices, successful case studies, and innovative strategies for conserving the Tai language will be explored.

Data Analysis:

The collected data from various sources will undergo systematic analysis to derive meaningful insights and support research findings.

a. Content Analysis: Data obtained from the review of online media formats will be subjected to content analysis to identify patterns, themes, and trends in language preservation efforts.

b. Thematic Analysis: Qualitative data from interviews and focus group discussions will be transcribed and analyzed using thematic analysis to identify recurring themes and patterns related to factors contributing to language changes.

c. Linguistic Analysis: The examination of the authentic Tai language, original Tai language, and language used in daily life will involve linguistic analysis to understand variations and changes in language usage.

Ethical Considerations:

Throughout the research process, ethical considerations will be adhered to, ensuring informed consent, confidentiality, and respect for the cultural values and practices of the Phu-Tai community. Researchers will seek approval from relevant ethical review boards before data collection.

By employing a rigorous research methodology that includes data collection and analysis from various sources, this study aims to provide valuable insights into online media's role in preserving the Phu-Tai language, factors influencing language changes, and effective strategies for conserving the Tai language in Kaowong District, Kalasin Province. The

findings of this research are expected to contribute to the broader field of language preservation and community engagement.

Population/Sample Groups/Target Groups

Research Methodology:

Population/Sample Groups/Target Groups:

Sample Groups:

The study will focus on the following sample groups to ensure comprehensive data collection:

a. **Members of the Phu-Tai Ethnic Group:** This group will include individuals belonging to the Phu-Tai community in the Kaowong District, Kalasin Province. Participants will be selected based on their linguistic background, age, and active engagement in language-related activities.

b. **Language Experts and Educators:** Language experts and educators with expertise in Tai languages, linguistics, and language preservation will be included in the study. Their insights and knowledge will contribute to a deeper understanding of language changes and conservation strategies.

c. **Stakeholders and Community Leaders:** Representatives from government agencies, non-governmental organizations, and community leaders involved in language preservation initiatives will be invited to participate. Their perspectives will provide valuable insights into existing language conservation efforts and challenges.

Target Groups:

The research aims to address the following target groups:

a. **The Phu-Tai Community:** The primary target group is the Phu-Tai community residing in the Kaowong District. Understanding their language practices, attitudes, and perceptions towards online media formats will be essential for effective language preservation strategies.

b. **Researchers and Academics:** The research findings will be relevant to researchers and academics interested in sociolinguistics, language preservation, and digital media's impact on language usage and changes.

c. Government Agencies and NGOs: Government agencies and non-governmental organizations involved in language preservation and cultural heritage initiatives will benefit from the research's insights and proposed conservation strategies.

Selection Criteria:

Participants from the sample groups will be selected based on the following criteria:

a. Inclusion Criteria: Individuals who are native speakers or have proficient knowledge of the Phu-Tai language, language experts, educators, and stakeholders actively engaged in language preservation efforts.

b. Exclusion Criteria: Participants who do not meet the inclusion criteria or individuals who are not willing to participate in the study will be excluded.

Sampling Techniques:

The study will employ a purposive sampling technique to ensure representation and diversity within the sample groups. Researchers will identify and select participants who meet the inclusion criteria and possess relevant knowledge and experience related to the research objectives. The sample size will be determined based on data saturation, ensuring that sufficient data are collected to address the research questions effectively.

By focusing on these sample and target groups and implementing purposive sampling techniques, the research will obtain comprehensive data and insights into the preservation of the Phu-Tai language, factors influencing language changes, and effective strategies for conserving the Tai language in Kaowong District, Kalasin Province.

Research Findings

1. Within the timeframe of 2017 to 2022, an investigation into online media patterns revealed discernible shifts in the Tai language, alongside cultural transformations that have altered or even led to the vanishing of some traditional elements. This transformation can be attributed to the shifting paradigms of the times, wherein the preservation of language and culture faces challenges due to the lack of transmission to successive generations.

2. The primary objective of the study was to ascertain the crucial factors instigating changes in the Tai language. Through an in-depth examination of the Kaowong District in Kalasin Province, it was evident that the community once embodied a modest lifestyle embellished with elaborate customs and a rich linguistic heritage, which served as an

embodiment of the Tai people's unique identity over the course of history. However, the advent of modernization and the sweeping influence of global trends, particularly affecting linguistic pronunciations, has gradually eroded the original Tai language. Two principal drivers of these changes were identified:

2.1 Personal Factors:

The rapid progression within the community has resulted in individuals adopting diverse mindsets and attitudes, leading to a waning sense of pride in their cultural and linguistic heritage. Consequently, there arises a self-consciousness and hesitancy to communicate in their native language, fearing a lack of understanding from others. Consequently, the incorporation of foreign languages has become prevalent, leading to a steady decline in the authentic Tai accent and language.

2.2 Media and Technological Factors:

The advent of advanced communication and transportation facilities has expedited the dissemination of information, inundating the community with external influences through media outlets such as computers, televisions, and other digital platforms. The younger generation, particularly susceptible to these modern mediums, is now more inclined to emulate and learn from them, subsequently leading to the widespread usage of foreign languages within the community.

3. In the pursuit of conserving the Phu Tai language, the study sought out approaches that are contextually relevant and culturally resonant, thereby fostering its flourishing within the community and engendering a sense of pride in the people's distinctive cultural identity.

3.1 Development of comprehensive pages featuring a plethora of vocabulary and meanings: Given the prevalence of accessible media and online learning platforms amongst the younger generation, this strategy not only enhances engagement but also promotes a deeper understanding and practical application of the Phu Tai language in interpersonal communication. Moreover, it effectively preserves both the genuine Phu Tai language and its original lexicon, thereby underscoring the paramount importance of the Phu Tai language in cultivating cultural pride and facilitating effective communication.

Figure1 : Currently, people in the community are becoming more interested in the culture and language of the Phu Tai people

Source : (on 21st September 2021)(Facebook) Kasiti tom thaiwangkhumsirchinnawong
(<https://web.facebook.com/KasitiThaiwangkhumsirichinnawhong>)

Figure 2 : Conserving the Tai Language in Kaowang District, Kalasin Province, through Communication between the Elderly and the Younger Generation

Source : (on 24th July 2021) (Facebook) Adul Tanthakosai
(<https://web.facebook.com/dpgmaster>)

Figuer 3: Conservation of Language and Culture of Younger Generation Thai People

Source : (on 14th April 2022) (Facebook) Kasiti tom thaiwangkhumsirchinnawong
(<https://web.facebook.com/KasitiThaiwangkhumsirichinnawhong>)

Discussion of Results

The discussion of results in this study will provide a comprehensive analysis and interpretation of the findings obtained from the research objectives. The results will be organized and presented in a clear and coherent manner to address each purpose of the study. The discussion will revolve around the following key points:

1. Online Media Formats and Language Preservation:

The study will present an overview of the online media formats utilized for language preservation within the Phu-Tai community in Kaowong District during the years B.E. (2017 - 2022). The discussion will highlight the effectiveness and reach of these online media platforms in promoting the Phu-Tai language and cultural heritage. Researchers will analyze the impact of digital technologies on language documentation, archiving, and community engagement.

2. Factors Contributing to Language Changes:

The investigation into the factors and conditions influencing language changes among the Tai ethnic group in Kaowong District will be thoroughly discussed. The study will identify social, cultural, technological, and environmental factors that have contributed to language shifts and modifications within the community. The discussion will provide insights into the potential challenges posed by external influences, digital communication, and globalization on the preservation of the Phu-Tai language.

3. Examination of Authentic Tai Language:

The discussion will focus on the examination of the authentic Tai language spoken traditionally within the Phu-Tai community. Researchers will compare it with the original Tai language and the language used in daily life, analyzing the variations and changes observed. The discussion will shed light on linguistic aspects that have evolved over time and may impact language preservation efforts.

4. Strategies for Tai Language Conservation:

Researchers will explore and present innovative strategies for conserving and revitalizing the Tai language based on the study's findings. The discussion will emphasize the importance of community-driven initiatives, educational programs, and online media

platforms in sustaining the Phu-Tai language for future generations. The feasibility and practicality of proposed strategies will be critically evaluated.

Furthermore, the discussion will also address the challenges and limitations encountered during the research process, including constraints in data collection and potential biases. Researchers will highlight the implications of the study's findings for language preservation policies, community engagement, and future research directions.

The discussion of results will be accompanied by relevant data visualizations, such as charts, graphs, and tables, to enhance the clarity and comprehension of the findings. Overall, the discussion will provide valuable insights into the role of online media formats in preserving the Phu-Tai language, the factors influencing language changes, and the strategies for effective language conservation within the Kaowong District, Kalasin Province.

Summary of Results

1. Study of Online Media Formats:

The investigation into online media formats used for language preservation between the years B.E. (2017 - 2022) revealed a diverse range of digital platforms employed by the Phu-Tai community in Kaowong District. Websites, social media platforms, digital archives, and online learning resources were among the prominent channels utilized to promote and preserve the Phu-Tai language and culture. The study found that online media played a crucial role in disseminating language-related materials, fostering community engagement, and facilitating language documentation and archiving.

2. Factors Contributing to Language Changes:

The examination of factors contributing to language changes among the Tai ethnic group in Kaowong District revealed multifaceted influences. Social factors, such as increased intercultural communication and media exposure, played a significant role in shaping language usage patterns. The impact of technology, including the extensive use of digital communication platforms, was also evident in language shifts. Cultural dynamics and changes in lifestyle were observed as additional contributing factors to language modifications within the community.

3. Examination of Tai Language Variations:

The study examined the authentic Tai language, the original Tai language, and the Tai language used in daily life within the Kaowong District. Linguistic analysis indicated variations

in vocabulary, grammar, and pronunciation between the authentic Tai language and the language used in daily interactions. While the original Tai language displayed traditional linguistic features, it was observed to be less prevalent in contemporary language usage.

4. Strategies for Tai Language Conservation:

The exploration of strategies for conserving the Tai language revealed several key approaches. Community-driven efforts were identified as integral to language preservation, with active engagement from the Phu-Tai community members being essential. Educational programs focusing on Tai language instruction and cultural heritage were identified as effective means of revitalizing the language among the younger generation. Additionally, leveraging online media platforms for language promotion and archiving emerged as a promising strategy to reach a broader audience and document language resources effectively.

Overall, the study highlighted the significance of online media formats in language preservation efforts, as well as the challenges posed by external influences and changing cultural dynamics. The findings underscored the importance of adopting innovative and community-centric strategies for conserving the Tai language within the Kaowong District, Kalasin Province. The research contributes valuable insights to the field of language preservation and serves as a foundation for future initiatives aimed at sustaining the linguistic and cultural heritage of the Phu-Tai ethnic group.

References

- Chayan, Picheansoonthon., Wasuphol, Kayormdock., Songkun, Chantachon., Vichai, Chokevivat. (2007). Traditional Medical Knowledge of the Phu Tai Ethnic Group in Northeastern Thailand: Part 1 Methodology and Samples of Healers. 5(2):173-180.
- Morgan, Cassels. (2019). Indigenous languages in new media: Opportunities and challenges for language revitalization. 29(1):25-43.
- Rapeeporn, Pholhiamhan., Surapon, Saensouk., Piyaporn, Saensouk. (2017). Ethnobotany of Phu Thai Ethnic Group in Nakhon Phanom Province, Thailand. 15(10):679-699. doi: 10.14456/VOL15ISS10PP%P.
- Sumittra, Suraratdecha. (2014). Language and Cultural Rights in the Ethnic Revival Movement of the Black Tai in Khaoyoi, Petchaburi. 237-252. doi: 10.1007/978-94-007-7244-1_15.

Suparat, Srithawong., Metawee, Srikummool., Pittayawat, Pittayaporn., Silvia, Ghirotto., Panuwan, Chantawannakul., Jie, Sun., Arthur, J., Eisenberg., Ranajit, Chakraborty., Wibhu, Kutanan. (2015). Genetic and linguistic correlation of the Kra-Dai-speaking groups in Thailand.. *Journal of Human Genetics*, 60(7):371-380. doi: 10.1038/JHG.2015.32.

Unchalee, Singnoi, Wongwattana. (2016). An Approach in Encouraging and Promoting the Sustainable Learning of Tai Dam Language Wisdom. 9(3):33-56.

Unchalee, Singnoi, Wongwattana. (2016). Language Situation of Tai Dam in the Northern Part of Thailand and an Approach in Building Cooperation with the Communities in Language Maintenance. 7(2):13-42.

พ็อนกลองยาว : นาฏกรรมประดิษฐ์ในประเพณีบุญบั้งไฟของชาวอีสาน ศึกษากรณีบ้านหนองอุ่ม
อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

Forn Klong Yao: The Choreography in Rocket Festival of I-San People, Case Study
of Nong Um Village; Kantarawichai District Mahasarakham Province

รัตติยา โกมินทรชาติ¹ วิภารัตน์ ช่วงทิพย์² กรณ์ภัสสร กาญจนพันธ์³ อภิญญา อันพันลำ⁴

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์อย่างมีส่วนร่วม ชุด พ็อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม ตำบลนาสีนวล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม เกิดขึ้นจากความต้องการการแสดงสำหรับงานประเพณีบุญบั้งไฟซึ่งเป็นงานประจำปีของชุมชนและคณาจารย์ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม การสร้างสรรคนี้เกี่ยวข้องกับงาน 5 ส่วน คือ ทำพ็อน รูปแบบแถว ผู้แสดง ดนตรี และเครื่องแต่งกาย โดยแต่ละส่วนจะมีกระบวนการสร้างสรรค์ 8 ขั้นตอน ตามทฤษฎีนาฏยประดิษฐ์ของศาสตราจารย์ดร. สุรพล วิรุฬห์รักษ์ คือ 1) การกำหนดกรอบแนวความคิด 2) การกำหนดขอบเขต 3) การกำหนดรูปแบบ 4) การออกแบบนาฏยประดิษฐ์ 5) การสร้างสรรคผลงานนาฏยประดิษฐ์ 6) การเก็บรายละเอียด 7) การนำเสนอผลงาน และ 8) การประเมินผล

ผลการสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์อย่างมีส่วนร่วมนี้ ทำให้เกิดการเรียนรู้และสร้างสรรค์พ็อนกลองยาวบ้านหนองอุ่มที่มีทำพ็อนที่งดงามมีเอกลักษณ์ แสดงในงานประเพณีตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดร่วมกัน โดยความโดดเด่นอยู่ที่ทำไหว้ขอฝน การเคลื่อนไหวจังหวะเท้าที่หลากหลาย การจัดรูปแบบแถวประกอบการพ็อน ดนตรีกลองยาวประยุกต์ตามสมัยนิยม การแต่งกายด้วยเสื้อแขนกระบอกและผ้าถุงมัดหมี่ที่ผลิตในชุมชน และใช้ฝ้ายมัดผมประดับศีรษะ นอกจากนี้การสร้างสรรคผลงานนาฏกรรมประดิษฐ์อย่างมีส่วนร่วมยังเป็นเครื่องมือทางสังคมในการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคี สืบสานประเพณีและวัฒนธรรมบรรลุปันธกิจของคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามในการมีส่วนส่งเสริมความเข้มแข็งของสังคมผ่านกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมชุมชน

คำสำคัญ: บุญบั้งไฟ พ็อนกลองยาว นาฏกรรมประดิษฐ์ บ้านหนองอุ่ม

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²⁻⁴ อาจารย์, ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Abstract

The community's need for performances for the Boon Bang Fai Festival, an annual event for the community, and the community support of the Performing Arts Department, Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Sciences, Mahasarakham University, led to the collaborative creation of Long Klong Dance in Ban Nong Um, Na Si Nuan Sub-district, Kantharawichai District, Maha Sarakham Province. Dance gestures, group movement, performers, music, and costumes are the five components of this work. According to Professor Suraphon Wirunrak's dancing creation concept, each segment has eight inventive steps: 1) creation of a conceptual framework, 2) scope definition, 3) form design, 4) dance innovation, 5) dance design, 6) detail improvement, 7) presentation, and 8) evaluation.

According to the predetermined goals, co-learning and the distinctive Ban Nong Um long drum dance piece performed at the festival are the outcomes of this participatory innovative dance. The praying-for-rain dance stance, the variety of foot motions, the dance row formation, the modish use of long drum music, dressing in locally made long sleeve shirts, mudmee sarongs, and cotton hair-styling are some of the work's most notable characteristics. Additionally, participatory creativity has been shown to be a social tool for fostering comradery, traditions, and cultures. This success fits Mahasarakham University's Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Sciences' purpose to strengthen the society via communal artistic and cultural endeavors.

KeyWord: Boon Bung Fai festival, long drum dance, dance creation

1. บทนำ

วัฒนธรรมพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ได้ให้ความหมายของ“วัฒนธรรม”ว่า วิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์สั่งสม ปลูกฝังสืบทอด เรียนรู้ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญอกงามทั้งด้านจิตใจและวัตถุอย่างสันติสุขและยั่งยืน (กระทรวงวัฒนธรรม, 2559, น.12)

ภูมิปัญญาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ภูมิปัญญานั้นจึงมีอายุยาวนานซึ่งสามารถพิสูจน์ให้เห็นว่า ความรู้ต่างๆ ได้รับการยอมรับจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลวัตนาฏยศิลป์อีสาน ซึ่งผ่านกลไกของระยะเวลามานาน และเป็นมรดกสำคัญอันแสดงถึงเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน

นาฏยศิลป์อีสานจึงมีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการรับใช้สังคมหลายด้าน ประกอบด้วยบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม บทบาทที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และพัฒนาชาติ นอกจากนี้นาฏยศิลป์อีสานยังถือเป็นทุนทางวัฒนธรรมสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถสร้างความโดดเด่น ส่งเสริมให้คนในชุมชนรับรู้และสนใจในวัฒนธรรมของตนเอง ทำให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่อง

เมื่อศึกษานาฏยศิลป์อีสานจะเห็นได้ว่า มีการพัฒนาการมาโดยตลอดสันนิษฐานว่าพัฒนามาจากการฟ้อนผีฟ้านางเทียม การแสดงหมอลำ และการละเล่นพื้นบ้าน ต่อมาเริ่มเด่นชัดเป็นการฟ้อนรำในประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีแห่เทียนพรรษา และมีพัฒนาการด้านการสร้างสรรค์มาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ศิลปะแขนงนั้น ๆ อยู่ได้ในสังคมโลกาภิวัตน์ นาฏยประดิษฐ์อีสานเริ่มเด่นชัดและมีรูปแบบที่เอกลักษณ์ เมื่อค้นพบหลักฐานการฟ้อนของหมอลำมีการบันทึกเป็นกลอนลำและนักนาฏยประดิษฐ์อีสานยุคแรกๆ อย่างหมอลำฉวีวรรณ ดำเนิน อาจารย์พนอ กำเนิดกาญจน์ ได้ริเริ่มการสร้างสรรค์ฟ้อนอีสานให้เป็นที่ประจักษ์ ซึ่งได้แนวคิดมาจากความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมในยุคหลังที่เริ่มมีสถาบันทางการศึกษา (พีรพงศ์ เสนไสย, 2557, น.35-37)

ประเพณีบุญบั้งไฟ หรือประเพณีในฮีตสิบสอง หรือวัฒนธรรมพื้นฐานที่พบเห็นทั่วไปของผู้คนที่อยู่อาศัยในดินแดนฝั่งโขงทั้งลาวและไทย (เอกรินทร์ พึ่งประชา, 2545) เป็นประเพณี พิธีกรรมท้องถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ความเชื่อเกี่ยวกับการบูชาเทพยดาหรือพญายาแถนเพื่อขอฝน ถือเป็นประเพณีระดับต้นๆ ที่กลุ่มคนส่วนใหญ่หรือนักท่องเที่ยวรู้จักกันอย่างแพร่หลาย หากพิจารณางานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเพณีบุญบั้งไฟที่ผ่านมาพบว่า บุญบั้งไฟหลากหลายพื้นที่ในปัจจุบันถูกสร้างสรรค์กิจกรรมขึ้นมา เพื่อตอบสนองอุดมการณ์การท่องเที่ยวตอบสนองอุดมการณ์ค่านิยมสมัยใหม่และตอบสนองอำนาจรัฐ ทำให้ประเพณีบุญบั้งไฟหมดมนต์คลังในเชิงคุณค่าทางวัฒนธรรม พิธีกรรม ความเชื่อที่เคยเกี่ยวพันกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนเกษตรกรรม ปีนวดี ศรีสุพรรณ, เขียวลักษณ์ อภิชาติวัลลภ, และ กนกวรรณ มะโนรัมย์ (2554)

นับเนื่องมาตั้งแต่ราวปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา ซึ่งรวมระยะเวลากว่าสามทศวรรษมาแล้ว กระแสการกระตุ้นเศรษฐกิจและการทำวัฒนธรรมให้เป็นสินค้าผ่านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยว ทำให้แต่ละท้องถิ่นได้พยายามดึงเอาเอกลักษณ์ท้องถิ่นมาเป็น “จุดขาย” เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและงบประมาณประจำปี เพื่อสร้างสรรค์กิจกรรมทางวัฒนธรรมขึ้น เมื่อกิจกรรมของตนเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียง คนในชุมชนท้องถิ่นก็มีความภาคภูมิใจและพยายามจะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เข้ามาเสริมเติมแต่งให้ประเพณีของตน (ปีนวดี ศรีสุพรรณ และคณะ, 2554, น.28)

ภาพที่ 1 ประเพณีบุญบั้งไฟชุมชนบ้านหนองอุ่ม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ประจำปี 2566

ที่มา: คณะผู้สร้างสรรค์

งานประเพณีบุญบั้งไฟชุมชนบ้านหนองอุ่ม ตำบลนาศรีนวล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นชุมชนหนึ่งที่ยึดมั่นในงานประเพณีบุญบั้งไฟมาตั้งแต่อดีต มีพลวัต 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ยุคดั้งเดิม พ.ศ. 2500-2547 เป็นช่วงที่ประเพณีบุญบั้งไฟชุมชนบ้านหนองอุ่มยังคงมีรูปแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นการสืบทอดประเพณี ตำนาน ความเชื่อ ความศรัทธาในการขอฟ้าขอฝนจากพญาแถน เช่นเดียวกับชาวอีสานโดยทั่วไป แม้พลวัตในช่วงเวลาดังกล่าวจะมีความเกี่ยวข้องกับนโยบายภาครัฐในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากช่วงปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้เข้ามาสนับสนุนประเพณีบุญบั้งไฟจังหวัดยโสธรอย่างเต็มที่ เพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณีพื้นบ้านและส่งเสริมการท่องเที่ยว ต้อนรับปีแห่งการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2541-2542 หรือ Amazing Thailand ทำให้ประเพณีบุญบั้งไฟของจังหวัดยโสธรถือเป็น 1 ใน 36 กิจกรรมเทศกาลประเพณีที่เป็น Highlight Festivals & Event ของประเทศไทย (ยูร กมลเสรีรัตน์, 2546, น. 183) อย่างไรก็ตามการสนับสนุนประเพณีบุญบั้งไฟจังหวัดยโสธรครั้งนั้น เป็นพลวัตสำคัญที่ทำให้งานประเพณีบุญบั้งไฟของชาวอีสานปรับเปลี่ยน แต่ในขณะเดียวกันประเพณีบุญบั้งไฟชุมชนบ้านหนองอุ่มยังคงยึดรูปแบบประเพณีบั้งไฟดั้งเดิม คือเพื่อสืบทอดประเพณี ตำนาน และความเชื่อ ความศรัทธาในการขอฟ้าขอฝนเพื่อความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมเนียมปฏิบัติเป็นหลัก

ช่วงที่ 2 ยุคการส่งเสริมนโยบายภาครัฐ พ.ศ. 2548-2558 เป็นต้นมา มีการอนุรักษ์สืบทอดประเพณีบุญบั้งไฟมาอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้ว่าในช่วงที่สองนี้ประเพณีบุญบั้งไฟบ้านหนองอุ่มได้รับการสนับสนุนจากการส่งเสริมนโยบายภาครัฐ ทั้งด้านงบประมาณ การจัดการจากองค์การบริหารส่วนตำบลนาศรีนวล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้นำชุมชน และชาวบ้านชุมชนบ้านหนองอุ่ม ทำให้มีรูปแบบการจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟคือ วันโฮม (รวม) การแห่ขบวนบั้งไฟและ

การจุดบั้งไฟ ทำหน้าที่แสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนบ้านหนองอุ่มได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 2 ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนและชาวบ้านงำ เข้าร่วมประเพณีบุญบั้งไฟในชุมชน
ที่มา: คณะผู้สร้างสรรค์

จากประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจว่า ประเพณีบุญบั้งไฟที่จัดขึ้นในช่วงที่สงนี้มีใช้เพื่อวัตถุประสงค์การสืบสานความเชื่อ ความศรัทธาในประเพณีบุญบั้งไฟเพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายรวมถึงยุคของการพัฒนา การสร้างหรือนิยามความหมายของประเพณีงานบุญบั้งไฟในชุมชนบ้านหนองอุ่มอย่างไรให้สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ เพื่อเสนอภาพประเพณีบุญบั้งไฟที่ปฏิบัติอยู่ในชุมชนของตนให้ปรากฏแก่สายตาของกลุ่มคนอื่นๆ สอดคล้องกับการตีความในบทความของปฐม หงษ์สุวรรณ ที่ได้นำเสนอประเด็นในประเพณีบุญบั้งไฟ คือ 1) การช่วงชิงความหมายผ่านการตั้งชื่องานบุญประเพณี 2) การช่วงชิงความหมายผ่านวัตถุประสงค์และเครือข่ายงานบุญ 3) การช่วงชิงความหมายผ่านสัญลักษณ์ในงานบุญ และ 4) การช่วงชิงความหมายผ่านตำนานประวัติที่มาของงานบุญ (ปฐม หงษ์สุวรรณ, 2556, น. 35)

ช่วงที่ 3 ยุคปัจจุบัน พ.ศ. 2558- 2566 เป็นยุคการปรับทางสังคมและด้านสุขภาพ การจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟของชุมชนบ้านหนองอุ่ม ได้ดำเนินการจัดงานร่วมกับคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในโครงการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม “โครงการหนึ่งคณะหนึ่งศิลปวัฒนธรรม” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ภายใต้การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (วาริตน์ ช่วงทิพย์, 2558, น. 3) คณะผู้สร้างสรรค์ได้เข้าไปมีส่วนร่วมและสังเกตเห็นว่าปรากฏการณ์ของประเพณีมีการเปลี่ยนความหมายไปเป็นกิจกรรมใหม่ๆ มีการจัดขบวนแห่บั้งไฟเพื่อสร้างสีสัน ความรื่นเริง และเป็นมหรสพบันเทิงให้ชุมชนมากกว่าการเน้นด้านพิธีกรรมเหมือนยุคดั้งเดิม ซึ่งเกิดจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบตามประเพณีบุญบั้งไฟของจังหวัดยโสธร และเพื่อตอบสนองการจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟให้มีความหลากหลายในชุมชนบ้านหนองอุ่ม เห็นได้ว่าพลวัตที่ปรับเปลี่ยนตามสังคมสมัยใหม่ กอปรกับได้รับอิทธิพลการจัดประเพณีบุญบั้งไฟที่ยิ่งใหญ่ของประเพณีบุญบั้งไฟในจังหวัดยโสธร ทำให้ประเพณีบุญบั้งไฟของชุมชนบ้านหนองอุ่มมีการพัฒนา

ในปี พ.ศ. 2566 ชุมชนบ้านหนองอุ่มได้จัดงานประเพณีบุญบั้งไฟใหม่อีกครั้งหลังจากที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพและกิจกรรม

ตามประเพณี การจัดงานประเพณีครั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้เกิดการร่วมมือกันระหว่างชุมชนบ้านหนองอุ่ม และ ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามอีกครั้ง เพื่อสร้างสรรค์นาฏยกรรมประดิษฐ์และพัฒนารูปแบบประเพณีบุญบั้งไฟให้มีความน่าสนใจและโดดเด่นมากขึ้น อีกทั้งส่งเสริมกิจกรรมด้านสุขภาพ โดยการนำนาฏศิลป์สู่กิจกรรมการออกกำลังกายได้อีกทางหนึ่งใน ควบคู่กันไปกับงานประเพณีของชุมชนหลังจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด (COVID-19) เป็นระยะเวลา 2 ปี

ภาพที่ 3 ขบวนฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม ที่สร้างสรรค์ขึ้นในประเพณีบุญบั้งไฟ

ที่มา: คณะผู้สร้างสรรค์

จากการศึกษาประเด็นที่เกิดขึ้นเกิดการแลกเปลี่ยนมุมมองด้านนาฏศิลป์กับชุมชน นำไปสู่ กระบวนการสร้างสรรค์นาฏยกรรมประดิษฐ์ชุดใหม่ และตรงตามวัตถุประสงค์ในประเพณีบุญบั้งไฟของ ชุมชนที่มุ่งเน้นความหลากหลาย ทำให้งานนาฏยกรรมประดิษฐ์นี้มีความน่าสนใจมากขึ้นซึ่งการฟ้อนกลอง ยาวอีสานเป็นการแสดงที่ชุมชนให้ความสำคัญ และได้นำเสนอประเด็นการนำฟ้อนกลองยาวอีสาน จังหวัด มหาสารคาม มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ให้กับชุมชน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ชุมชนได้พบเห็นมี ความเข้าใจและความคุ้นเคยมาพอสมควร ทำให้สามารถเข้าใจในการแสดงและสามารถสร้างสรรค์ นาฏยกรรมประดิษฐ์ขึ้นใหม่ได้

การแสดงกลองยาวในขบวนนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญที่ขาดมิได้เลยคือการฟ้อนในขบวนหรือที่ เรียกว่า ฟ้อนกลองยาว ที่เป็นการแสดงท่าทางประกอบกับจังหวะกลองในทำนองต่าง ๆ แสดงออกถึงความ สนุกสนานและการมีส่วนร่วมในขบวนแท้และปรากฏทุกท้องถิ่น โดยเฉพาะวัฒนธรรมกลองยาวนิยมเล่นใน ภาคอีสาน มีวิวัฒนาการที่แตกต่างกันตามยุคสมัย ระยะเวลาที่มีการช่วงชิงความเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัด โดยจังหวัดมหาสารคามก็เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่หยิบยกกลองยาวขึ้นมาเป็นเอกลักษณ์ในช่วงกระตุ้นปี ท้องเที่ยวไทย เป็นต้นมา (เจริญชัย ชนไฟโรจน์, 2530, น. 25)

ฟ้อนกลองยาวแต่เดิมเป็นกลองยาวแบบดั้งเดิมหรือแบบโบราณ มีเครื่องดนตรีประกอบจำนวนไม่ มาก ฟ้อน กลองยาวก็เช่นเดียวกัน คือแบบดั้งเดิมหรือแบบโบราณไม่มีการฟ้อนนำหน้าขบวน แต่เมื่อวง กลองยาวมีการประยุกต์ขึ้นเป็นที่นิยม มากกว่าเดิมจึงมีการฟ้อนนำหน้าขบวนเพื่อความสวยงามอีกทั้งยัง

พัฒนาเพื่อประกอบการแข่งขัน คณะกลองยาวแต่ละคณะก็สร้างสรรค์การฟ้อนด้วยการจัดระเบียบแบบแผนการฟ้อนกลองยาวให้มีความสวยงามมากขึ้น ซึ่งกลายมาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของขบวนแห่กลองยาวที่มีท่าฟ้อนตามขนบนิยมดั้งเดิม (สมบัติ ทับทิมทอง, 2544, น. 44-52)

ดังนั้นจากประเด็นดังกล่าวการสร้างสรรคานาฏศิลป์อีสานหรือนาฏยกรรมประดิษฐ์จึงเป็นเครื่องมือสื่อสารสำคัญในบทบาทการรับใช้สังคมและชุมชน สอดคล้องกับสุรพล วิรุฬห์รักษ์ นักวิชาการด้านศิลปะการแสดง ได้อธิบายความหมายของนาฏยกรรมประดิษฐ์ หมายถึง การคิด ออกแบบ และการสร้างสรรค์แนวคิด รูปแบบ กลวิธีของนาฏศิลป์ชุดหนึ่งที่แสดง โดยมีผู้แสดงคนเดียวหรือหลายคน ทั้งนี้รวมถึงการปรับปรุงผลงานในอดีต นาฏยกรรมประดิษฐ์จึงเป็นการทำงานที่ครอบคลุม ปรึกษา เนื้อหา ที่มาของการแสดง ความหมายของท่าฟ้อน การแปรแถว การตั้งซุ้ม การกำหนดดนตรี เพลง เครื่องแต่งกาย และส่วนประกอบอื่นๆ ในการสร้างสรรค์การแสดงทำให้นาฏศิลป์ชุดหนึ่งๆ สมบูรณ์ตามที่ตั้งใจไว้ (สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2547, น. 225) จากความสำคัญข้างต้นการสร้างสรรคชุดฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม จึงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในบทบาทหน้าที่การรับใช้สังคม และการส่งเสริมทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับเป้าหมายและคุณค่าของประเพณีบุญบั้งไฟ ทั้งนี้สามารถส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้กับชุมชนได้เป็นอย่างดี

2. จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาพลวัตของประเพณีบุญบั้งไฟ ชุมชนบ้านหนองอุ่ม ตำบลนาสีนวล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อสร้างสรรค์นาฏยกรรมประดิษฐ์ ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม ร่วมกับชุมชนในประเพณีบุญบั้งไฟ บ้านหนองอุ่ม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

3. แนวความคิด

การกำหนดแนวคิด เกิดขึ้นจากความต้องการของคนชุมชนในการคิดริเริ่มให้มีการนำนาฏศิลป์มาเป็นมหรสพบันเทิงในงานประเพณีบุญบั้งไฟ โดยนำเสนอผ่านรูปแบบศิลปะการฟ้อนกลองยาวอีสานสามารถสะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการแสดงได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการกำหนดแนวความคิดจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างสรรค์งานทางด้านนาฏศิลป์ ผู้สร้างสรรค์จึงได้พิจารณาจากวัตถุประสงค์ และข้อมูลที่ศึกษาเป็นพื้นฐานเพื่อกำหนดแนวความคิดสู่การแสดงชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม ดังนั้นรูปแบบแนวคิดของผู้สร้างสรรค์จึงอยู่บนฐานของมุมมองที่ว่างานนาฏศิลป์หรืองานนาฏยกรรมประดิษฐ์นี้ เป็นงานศิลปกรรมอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะ มีรูปแบบ และองค์ประกอบที่แตกต่างกันตามบริบทของวัฒนธรรม มีบริบทเชิงเวลา สถานที่ เป็นตัวกำกับ

4. ขอบเขตของเนื้อหา

ขอบเขตในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์อีสานชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อม ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหา

4.1.1 ศึกษาพลวัตของประเพณีบุญบั้งไฟ ชุมชนบ้านหนองอ่อม
นาสีนวน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม โดยแบ่งเป็น 3 ยุค ได้แก่ ยุคดั้งเดิม ยุคการส่งเสริม
นโยบายภาครัฐ และยุคปัจจุบันการปรับตัวทางสังคมและด้านสุขภาพ

4.1.2 เพื่อสร้างสรรค์นาฏยกรรมพื้นเมืองอีสานชุดใหม่ร่วมกับชุมชน โดยนำเสนอ
ผ่านการฟ้อนกลองยาวในประเพณีบุญบั้งไฟ

4.2 ด้านเวลา

4.2.1 การแสดงใช้เวลาประมาณ 12 นาที

4.2.2 เพื่อเผยแพร่กระบวนการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้าน
หนองอ่อม และนำไปใช้แสดงในงานประเพณีบุญบั้งไฟในชุมชน

4.2.3 เพื่อถ่ายทอดและใช้เป็นกรณีศึกษาส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนทางด้าน
ศิลปะการแสดง และนาฏศิลป์พื้นเมือง ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

4.3 ด้านพื้นที่ ได้กำหนด เป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.3.1 เพื่อเผยแพร่นาฏศิลป์ ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อมในประเพณีบุญบั้งไฟ

4.3.2 เพื่อเป็นสื่อการสอนนิสิตชั้นปีที่ 1-2 ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะ
ศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติทักษะ
นาฏศิลป์พื้นเมืองร่วมกับชุมชน

4.4 จำนวนนักแสดง จำนวน 30 คน ประกอบด้วยนางรำจากชุมชนบ้านหนองอ่อม จำนวน 25 คน
และนิสิตวิชาเอกนาฏศิลป์พื้นเมือง จำนวน 5 คน

5. ขอบเขตของรูปแบบ

รูปแบบนาฏศิลป์ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อม กำหนดรูปแบบภายใต้การศึกษาแนวคิด
ทฤษฎี ตลอดจนศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ โดยการสังเคราะห์ร่างรูปแบบแนวความคิด โดยใช้กรอบ
ของกระบวนการนาฏประดิษฐ์ และได้กำหนดให้นาฏยกรรมประดิษฐ์ชุดนี้มี 2 รูปแบบ คือ

5.1 กำหนดให้นาฏยกรรมประดิษฐ์ชุดนี้อยู่ในหนึ่งนาฏจารีต คณะผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ร่าง
แนวคิดนี้เพราะเป็นแนวทางที่เข้าใจ ทำได้ง่าย เพราะมีกฎเกณฑ์หรือข้อกำหนดในลักษณะของการหยิบใช้
นาฏศิลป์ได้อย่างเป็นระบบ

5.2 กำหนดให้ประยุกต์จากนาฏศิลป์ โดยผู้สร้างสรรค์นำเอาโครงสร้างท่าทางการใช้

ร่างกาย มือ เท้า จากท่าฟ้อนแม่บทอีสานของอาจารย์ ฉวีวรรณ ดำเนิน (ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดงหมอลำ) และศิลปะการฟ้อนกลองยาว จังหวัดมหาสารคาม เป็นหลักในการใช้โครงสร้างท่าฟ้อน และนำเทคนิคจากฟ้อนแม่บทอีสานและฟ้อนกลองยาวอีสาน เพื่อให้สามารถสื่อความหมายใหม่ได้ มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับรูปแบบที่ต้องการนำเสนอ ผู้สร้างสรรค์นำเอาเพียงเอกลักษณ์หรือลักษณะเด่น เช่น การนั่งฟ้อน การวาดฟ้อน การจีบ การม้วนจีบ การสะบัดมือ การใช้ลำตัว การย่อเท้า การเตะเท้า ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนั้นก็บุกเบิกแสวงหาท่าทางใหม่ๆ ใช้ในการออกแบบ

ผู้สร้างสรรค์ได้นำท่าฟ้อนและเทคนิคที่มีอยู่เดิมมาเป็นหลัก และเสริมท่าทางต่างๆ เข้าไป เพื่อให้ได้ท่าฟ้อนที่มีความหมายใหม่ ที่สอดคล้องกับรูปแบบตามที่ต้องการ โดยการปรับให้กลมกลืนกับนาฏยจารีตเดิมเพื่อความมีเอกภาพและเน้นให้ผลงานดูน่าสนใจและทันสมัย เช่น การวาดฟ้อน ม้วนมือ จีบ สะบัดมือ ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคของการใช้มือและเท้าในฟ้อนแม่บทอีสาน และฟ้อนกลองยาวอีสาน ซึ่งในส่วนนี้สอดคล้องกับแนวทางหลักในการกำหนดรูปแบบของนาฏศิลป์ตามแนวทางของศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ที่ได้กล่าวถึงการกำหนดให้ประยุกต์จากนาฏศิลป์ที่มีอยู่เดิมนั่นเอง

คณะผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวคิดแล้วนั้น ขั้นตอนการออกแบบนาฏศิลป์ จึงอยู่ภายใต้รูปแบบแนวทางหลักของทฤษฎีนาฏประดิษฐ์ ซึ่งแบ่งการออกแบบนาฏประดิษฐ์เป็น 3 ระยะ คือ 1. ระยะก่อนการสร้างงาน (Pre-production) 2. ระยะการสร้างงาน (Production) 3. ระยะหลังการสร้างงาน (Post-production)

5.3 ระยะก่อนการสร้างงาน

ส่วนที่ 1 เป็นขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูลได้เลือกใช้ โดยศึกษาจากเอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน การสอบถามผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ และประสบการณ์จริงที่มีอยู่มาประมวลเข้าด้วยกัน จากนั้นจึงทำการตรวจสอบข้อมูลในเบื้องต้น และความถูกต้องของข้อมูลทั้งหมด ทั้งนี้การรวบรวมข้อมูลจะต้องมีความสอดคล้องกับแนวความคิดของการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ตามที่กำหนดไว้

ภาพที่ 4 การลงพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์

ที่มา: คณะผู้สร้างสรรค์

ส่วนที่ 2 วางโครงสร้างรูปแบบแนวความคิด โดยใช้กรอบของกระบวนการนาฏยประดิษฐ์ (Choreography Process) ทฤษฎีแห่งการเคลื่อนไหว (Kinestology) ตามหลักนาฏยประดิษฐ์ที่กำหนดไว้ในเบื้องต้น สู่การสร้างสรรคผลงานที่มีความน่าสนใจ แปลกใหม่ ทันสมัย โดยไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อน หรือความเสียหายทางวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่

ส่วนที่ 3 ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ทั้ง 2 ส่วน สู่การวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลการสร้างสรรคก่อนเกิดความโดดเด่นให้ปรากฏในการแสดง โดยนำเสนอการแสดงในรูปแบบของการฟ้อนกลองยาวอีสาน และมีการสื่อความหมายในตัวเอง ตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งจบการแสดง มุ่งเน้นการสื่อความหมายในทางนาฏกรรม ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหา รูปแบบของการแสดง รวมทั้งมีความสวยงาม และมีสุนทรียะ

6. ระยะเวลาสร้างงาน

เมื่อคณะผู้สร้างสรรคได้วางโครงสร้างการออกแบบร่าง และนำเอาโครงสร้างของการแสดงที่ผู้สร้างสรรคกำหนดไว้ มาให้รายละเอียดในแต่ละส่วนเป็นระยะที่คณะผู้สร้างสรรคมุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนา (Development) ให้เกิดการสร้างสรรค์นาฏยศิลป์ตามที่ได้ออกแบบไว้ ดังนี้ 1) การวางโครงสร้างรูปแบบของการแสดง 2) การออกแบบร่าง 3) การพัฒนาองค์ประกอบการแสดง

ภาพที่ 5 การออกแบบนาฏยศิลป์และออกแบบการเคลื่อนไหวของผู้ฟ้อน

ที่มา: คณะผู้สร้างสรรค

การพัฒนาแบบและองค์ประกอบการแสดง (Design development) ก่อนนำไปสู่การสร้างสรรคนาฏยประดิษฐ์ คณะผู้สร้างสรรคได้ทดลอง ลงมือปฏิบัติร่วมกับชุมชนให้เห็นโครงสร้างในการพัฒนาแบบและองค์ประกอบการแสดง เกิดการระดมความคิด การแลกเปลี่ยนมุมมองการสร้างสรรคระหว่างชุมชนกับคณะผู้สร้างสรรค สามารถนำไปพัฒนาแบบสู่การสร้างสรรคนาฏยศิลป์ได้ ซึ่งพัฒนาแบบจากกำหนดโครงร่างโดยรวม จะมีการจัดแบ่งช่วงอารมณ์ ท่าทางและทิศทางบางส่วน ตามแนวคิดและเนื้อหาที่กำหนดนั่นเอง

7. การสร้างสรรค์นาฏศิลป์

การสร้างสรรค์นาฏยกรรมประดิษฐ์ในส่วนของท่าฟ้อน คณะผู้สร้างสรรค์ดำเนินการขึ้นควบคู่กับการพัฒนาองค์ประกอบของการแสดง ในส่วนนี้ผู้สร้างสรรค์ได้นำแบบร่างทั้งสองส่วนและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการให้เกิดงานนาฏศิลป์ตามรูปแบบที่กำหนด โดยได้ดึงเอาความทรงจำจากภาพอดีตของผู้สร้างสรรค์ ผสมกับท่าฟ้อนของชุมชนบ้านหนองอุ่มที่มีอยู่เดิม ถ่ายทอดออกมาเป็น ท่วงท่า ลีลา (Movement) และกลวิธีการนำเสนอที่ผสมผสานสอดคล้องกับองค์ประกอบอื่นๆ ดังนี้ ท่าฟ้อน คณะผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาท่าฟ้อนจากท่าแม่บทอีสานของอาจารย์ ดร. ฉวีวรรณ พันธุ (ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง หมอลำ) และท่าฟ้อนในศิลปะการฟ้อนกลองยาวอีสาน และนำมาประยุกต์พัฒนาสู่การออกแบบท่าฟ้อนใหม่ตามรูปแบบที่ผู้สร้างสรรค์กำหนด ท่าฟ้อนที่นำมาซึ่งการออกแบบและพัฒนาองค์ประกอบการแสดงมี 2 ส่วน ได้แก่ ท่าฟ้อนหลักคือ แม่ท่าฟ้อนสำคัญที่สามารถแตกรายละเอียดออกไปเป็นท่าฟ้อนรอง และการเชื่อมท่าฟ้อนได้อีกมากมายหลายท่า ท่าฟ้อนหลักที่ปรากฏในการแสดงชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม มีทั้งสิ้น 14 ท่า โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1) กระทบวนท่าฟ้อนหลัก ได้แนวคิดมาจากท่าฟ้อนแม่บทอีสานของอาจารย์ฉวีวรรณ ดำเนิน (ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดงหมอลำ) มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ท่า ได้แก่ ท่ากาตากปึก ท่าลมพัดพร้าว ท่าแฮ้งหย่อนขา ท่าหมอลำเพลิน ท่าสอดสร้อยมาลา

ภาพที่ 6 ท่าไหว้ขอฝน เป็นท่าฟ้อนที่แสดงถึงเอกลักษณ์ในประเพณีบุญบั้งไฟบ้านหนองอุ่ม

ที่มา: คณะผู้สร้างสรรค์

1) กระทบวนท่าฟ้อนที่ประยุกต์ ท่าฟ้อนในส่วนนี้มาจากท่าฟ้อนกลองยาวอีสาน คณะผู้สร้างสรรค์นำมาประกอบการสร้างเพิ่มเติมในส่วนของท่าฟ้อน เพิ่มรูปแบบ และกลวิธีทางการแสดง โดยผนวกเข้ากับประสบการณ์จากการแสดงและจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอความแปลกใหม่แต่ยังคงให้สอดคล้องกับเนื้อหา แนวคิด รูปแบบที่กำหนดข้างต้น รวมถึงการออกแบบท่าฟ้อนให้สอดคล้องกับทำนองเนื้อร้อง และดนตรีตามหลักการออกแบบนาฏยกรรมประดิษฐ์ที่กล่าวไว้ ซึ่งท่าฟ้อนดังกล่าวมีจำนวน 9 ท่า ดังนี้

ทำไหว้ขอฝน ทำบังแสงสุริยา ทำยุ่งลำแพน ทำแผลงศร ทำบัวบาน ทำกำมือ ทำโบกมือลา ทำตะเท้า ทำ
ก้มตัว ทำย่าเท้า

2. รูปแบบแถวและทิศทางการเคลื่อนไหว การออกแบบรูปแบบแถวและทิศทางการเคลื่อนไหว มี
แนวคิดมาจากรูปแบบแถวเดิมของฟ็อนกลองยาว และประยุกต์รูปแบบแถวเพิ่มเติมจากประสบการณ์ผู้
สร้างสรรค์ ดังนั้นคณะผู้สร้างสรรค์มุ่งเน้นการนำเสนอรูปแบบแถว ทิศทางการเคลื่อนไหวที่ดูเรียบง่าย มี
ความสัมพันธ์ในลักษณะเพื่อการสื่อความหมาย การกำหนดทิศทางของรูปแบบ และการเคลื่อนไหวนี้มีทั้ง
แบบที่เคลื่อนไหวทิศทางเป็นกลุ่ม และเคลื่อนไหวทีละคน เช่น เคลื่อนไหวจากขวาไปซ้าย จากทิศทางบนมา
ล่าง จากทิศทางล่างขึ้นบน จากจุดกลางแล้วกระจายออก รูปแบบแถวฟ็อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม มี 6
รูปแบบแถว คือ แถวตอนสามแถว แถวตอนสี่แถว แถวหน้ากระดานสี่แถวสลับตำแหน่ง แถววงกลม แถว
เดินวน แถวหมุนสลับหน้าและหลังเป็นต้น เปรียบเสมือนการเล่าเรื่องเพื่อกำหนดสายตาของผู้ชมผลงาน
เพื่อให้ผู้ชมผลงานมองเห็นทิศทางของรูปแบบที่มีการเคลื่อนไหวที่หลากหลายของฟ็อนกลองยาว เป็นต้น

1) เครื่องแต่งกาย การออกแบบเครื่องแต่งกายคณะผู้สร้างสรรค์ได้มีแนวทางร่วมกันกับชุมชนใน
เรื่องเครื่องแต่งกาย กล่าวคือ ชุมชนได้เสนอให้นำเครื่องแต่งกายที่มีในชุมชนอยู่เดิมมาประยุกต์และเพิ่มเติม
ร่วมกับสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงได้ข้อสรุปในการออกแบบร่วมกันสำหรับเครื่องแต่งกายประกอบการแสดงชุด
ฟ็อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ เสื้อผ้า เครื่องประดับ และทรงผม กล่าวคือ เสื้อที่ใช้
ในการแสดงจะเป็นเสื้อแขนกระบอกแขนยาวสีเหลือง และมีผ้าสไบสีแดงพาดไหลด้านซ้าย นุ่งผ้าถุงมัดหมี่สี
น้ำตาล ใส่เครื่องประดับมุกหรือเครื่องประดับเงินตามความชอบของผู้ฟ็อนในการจัดหาได้ ส่วนทรงผมรวม
ตั้งมวยผมไว้กลางศีรษะ ประดับผมด้วยฝ้ายสีขาวและดอกไม้ในท้องถิ่น

2) ดนตรี ดนตรีที่ใช้ในการแสดงเป็นวงกลองยาวอีสาน เนื่องจากชุมชนบ้านหนองอุ่มเห็นว่าการ
นำเสนอการแสดงในระเพณีบุญบั้งไฟ โดยส่วนใหญ่นิยมฟ็อนประกอบวงกลองยาวอีสาน ทั้งนี้วงกลองยาว
อีสานถือเป็นวัฒนธรรมทางด้านดนตรีมีความสัมพันธ์กับบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านหนองอุ่ม เริ่มต้นจากการ
เป็นวัฒนธรรมบันเทิงและเริ่มต้นนำสู่ประเพณีท้องถิ่นที่มีคนนิยมมากขึ้นในประเพณีบุญบั้งไฟ

8. การนำเสนอผลงาน

การนำเสนอผลงานนาฏยประดิษฐ์ ชุด ฟ็อนกลองยาวบ้านหนองอุ่ม คณะผู้สร้างสรรค์ได้ทำการ
ฝึกซ้อมนักแสดงจนเกิดความชำนาญ และมีความเข้าใจในรายละเอียดของการแสดงทั้งหมด เพื่อถ่ายทอด
การแสดงสู่สายตาผู้ชมอย่างสมบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำเสนอผลงาน
สร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์ชุดนี้ ในงานประเพณีบุญบั้งไฟบ้านหนองอุ่ม ตำบลนาสีนวล อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม ประจำปี 2566 วันที่ 12 พฤษภาคม 2566

บทสรุป

การสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์บนพื้นฐานของการรักษาวัฒนธรรม คือสิ่งสำคัญของการรักษาชาติและการรักษาวัฒนธรรม ถือเป็นอีกบทบาทหนึ่งที่สำคัญและทำให้เกิดองค์ความรู้ ที่มาจากการสังสมประสบการณ์ในอดีต นำมาเป็นตัวอย่างหรือแนวทางให้คนรุ่นใหม่ได้ศึกษา การสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์ ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อม จึงเป็นชุดความรู้หนึ่งที่สำคัญที่ก่อเกิดกระบวนการสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์ในมิติเพื่อพัฒนาท้องถิ่นหรือชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

ผลงานสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์ ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อม ตำบลนาสีนวล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม เกิดขึ้นเนื่องจากชุมชนบ้านหนองอ่อมมีความต้องการการแสดงเพื่อนำไปในงานประจำปีของชุมชน คือ งานประเพณีบุญบั้งไฟ อีกทั้งสอดคล้องกับพันธกิจด้านที่ 4 คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม จึงเกิดการสร้างสรรคผลงานนาฏกรรมประดิษฐ์ ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อมขึ้นมา

ผลสัมฤทธิ์ของการสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์ ชุด ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อม คณะผู้สร้างสรรคได้ข้อสรุปของผลสัมฤทธิ์ในการสร้างสรรค แบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. สิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือข้อค้นพบจากการสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์ครั้งนี้ เป็นอีกบทบาทหนึ่งนอกเหนือจากการหน้าที่การเป็นอาจารย์หรือผู้สอนทางด้านศิลปะการแสดง การถ่ายทอดความคิดผ่านการสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์ครั้งนี้ จึงมีที่มาจากการศึกษาพื้นความรู้ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งมีการสังสมผ่านการประยุกต์ใช้มาอย่างยาวนาน เมื่อสภาพการณ์ทางสถานะและบทบาทยุคปัจจุบันพบว่า นาฏศิลป์และนาฏกรรมประดิษฐ์ต่างๆ จัดเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญของชาติ การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปะการแสดงนำกลับมาใช้เพื่อทำความเข้าใจ และต่อยอดองค์ความรู้ใหม่ให้สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทชุมชน ซึ่งจะต้องผนวกด้วยความรอบรู้อย่างลุ่มลึกในองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิม การสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์จึงสามารถเพิ่มพูนคุณค่าและคุณประโยชน์ทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

2. ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อม มีโครงสร้างของการแสดงทั้งหมด 5 ส่วน คือ ทำฟ้อน รูปแบบแถว ผู้แสดง ดนตรี และเครื่องแต่งกาย ซึ่งฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อมมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากฟ้อนกลองยาวทั่วไป คือ มีเครื่องแต่งกายที่เป็นเสื้อแขนกระบอกที่ผลิตขึ้นโดยชุมชน นุ่งผ้าถุงมัดหมี่ และมีเครื่องประดับศีรษะคือฝ้ายมัดผม มีการประดิษฐ์ทำฟ้อนที่เป็นเอกลักษณ์ คือ ทำไห้วขอฝน และการเคลื่อนไหวจังหวะเท้าที่หลากหลาย มีการจัดรูปแบบแถวประกอบการฟ้อน และใช้ดนตรีกลองยาวประยุกต์ตามความนิยมในช่วงเวลานั้นๆ

3. ฟ้อนกลองยาวบ้านหนองอ่อม สร้างสรรคผลงานด้วย 8 ขั้นตอน ตามทฤษฎีนาฏกรรมประดิษฐ์ของศาสตราจารย์ ดร. สุรพล วิรุณทรัพย์ ประกอบด้วย การกำหนดกรอบแนวความคิด การกำหนดขอบเขต การกำหนดรูปแบบ การออกแบบนาฏกรรมประดิษฐ์ การสร้างสรรคานาฏกรรมประดิษฐ์ การเก็บรายละเอียด การ

นำเสนอผลงาน และการประเมินผล ดังที่กล่าวมาข้างต้นการสร้างสรรคผลงานนาฏยกรรมประดษฐ ชุต ฟอนกลองยาวบ้านหนองอุม ชุมชนดามีศิลปะการแสดงทองถันเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งชุต เพื่อใช้ในางานประเพณี ของชุมชน นอกจากนี้ชุมชนสามารถนำนาฏกรรมนี้ไปใช้เพื่อเสริมการมีส่วนร่วมในชุมชน และต่อยอด นาฏกรรมในบุญประเพณีได้อีกทางหนึ่ง ก่อเกิดความสามัคคีในชุมชน และสืบสานประเพณีและ ศิลปวัฒนธรรม อีกทั้งในส่วนคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้ บรรลุตามพันธกิจการส่งเสริมแบบมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2559). กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. กระทรวงวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:

บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์.

เจริญชัย ชนไฟโรจน์. (2530). ดนตรีพื้นบ้านอีสาน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิ่นวดี ศรีสุพรรณ และคณะ. (2554). รื้อสร้างประเพณี: การเปลี่ยนแปลงของบุญบั้งไฟในยุค

โลกาภิวัตน์.วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง, 7(2), 27-48.

พิรพงษ์ แสนไสย. (2557). นาฏยกรรมประดษฐอีสาน. โครงการหนึ่งคณะหนึ่งศิลปวัฒนธรรมจาก

งบประมาณเงินแผ่นดิน ประจำปี 2557. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 , จาก

[http://rms.msu.ac.th/upload/art_culture/doc/5707016_9053\(1\).pdf](http://rms.msu.ac.th/upload/art_culture/doc/5707016_9053(1).pdf).

ยูร กมลเสรีรัตน์. 2546. บุญบั้งไฟโสธร ประเพณีขอมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน. กรุงเทพฯ : ที เจเจ

จำกัด.

วิภารัตน์ ช่วงทิพย์, (2558). รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการผลิตงานวิจัย งานสร้างสรรค์หลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปะการแสดง.ประจำปี 2558.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมบัติ ทับทิมทอง. (2544). สภาพการดำรงอยู่ของกลองยาวอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม.

(การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศศ.ม.). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุรพล วิรุฬห์รักษ์. หลักการแสดงนาฏศิลป์ปริทรรศน์. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

เอกรินทร์ พึ่งประชา. (2545). พระราหู: "ประเพณีประดษฐ" แห่งวัดศรีษะทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์

Name of Performance/Title of Show **The Way Across** Journey of Buddhism through
Telangana

Artist's Name/ Creator's Name Dr. G. Kumaraswamy

Performance Concept

After the formation of Telangana state in India and in the streamline of exploring Telangana Heritage and Culture, the initiation of global celebration on Buddhist Heritage of Telangana is the biggest platform to disseminate the unexplored historical evidences of Buddhism in the land of Telangana to the people of the nation and the International as well. In this unique situation our show showcased the historical events as well journey of Buddhism from telangana-nagarjuna konda-Amaravathi-South east Asian Countries for the distinguished scholars during the celebrations with a traditional telangana music styles and movements.

Performance Form : Modern Theatre/Adventure/Historical

Performance Elements : Strong Story and Script, Songs, Dances, Contemporary Music, Stylized acting, Modern Lights and Projections, Trained Actors, Trained Dancers, Live and Recorded background Music, Special focus on Makeup and Costumes. Initially conducted an acting workshop to cast the roles, later realized that instead of very new actors need to cast some experienced ones due to the script needs to be carried well. The content in the script demands the proper language pronunciation with underlying emotions. So 90% of the performers well trained and having command over acting craft. Crew also we chose selectively after the careful examination of their expertise in the field.

Name of Performance/Title of Show Dress up Blood Roses: Browsing Costumes with Sustainable-Minded

Artist's Name/ Creator's Name Maysa Utairat

Performance Concept

Blood Roses is a play, written by well-known playwright, Daraka Wongsiri. The original script is adapted from telling the story originally of four women to a new cast of LGBTQ+ members. According to the plot, the message of Blood Roses is developed by the performers and me as the story is modified to an LGBTQ+ version. In the adapted version, trans women adopt traditional female roles in order to survive in a patriarchal society. The costume design process and the awareness of sustainability will be explored in my presentation.

Performance Form Blood Roses is a theatre play, a live performance, performed at Khantara Theatre with a hundred soldout tickets. Audience members of different ages and backgrounds come to the theatre. Four drama students and I work with the script focusing on developing their acting skills and representing their performance in full production scale.

Elements of performance/show

Performers: Four performers

Costumes Online tailoring/Ready-to-wear

Sound and Music Recorded sounds and various styles of music

Setting and Props Full-scale setting and hand props

ชื่อชุดการแสดง ความโลภ : การแสดงออกผ่านการแสดงละครในพื้นที่เฉพาะ

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน นางสาว วรรณรต ทับแย้ม

แนวคิดในการสร้างสรรค์

ความโลภทางสังคม หมายถึง สภาพที่บุคคลเกี่ยวข้องกับสังคมและมีความต้องการให้สังคมยอมรับมากขึ้น เช่น การอยากมีชื่อเสียง การอยากเป็นคนเด่นคนดัง การซื้อตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงขึ้น ความต้องการเป็นผู้บังคับบัญชาและการอยากเป็นนักการเมือง เป็นต้น ความโลภทางสังคมนี้หากอยู่ในจุดที่ควบคุมไม่ได้ย่อมตี้นรนไปในลักษณะของความ ทะเยอทะยานแล้วมักจะดำเนินไปในทางที่ผิดศีลธรรมรูปแบบการแสดง

เป็นการแสดงละครในสถานที่หรือพื้นที่เฉพาะ(Site-specific) ณ ลานกันหอย คณะวิทยาการสารสนเทศมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

องค์ประกอบการแสดง

- ผู้แสดง ใช้นักแสดงทั้งหมด 5 คน แบ่งเป็น นักแสดงชาย 1 คน นักแสดงหญิง 4 คน

- เครื่องแต่งกาย

หญิงจะเป็นการแต่งกายโดยใส่ชุดตาม character ของตัวละครที่ได้รับ เช่น ชุดนิสิต เสื้อเชิ้ตแขนยาว กางเกงขายาว เสื้ออคูม เป็นต้น

- เพลงหรือดนตรี

ละครจะมีการในเสียงชาวดนตรีที่มีความตื่นเต้นและลุ้นระทึกในแต่ช่วงการแสดง

- อุปกรณ์ อุปกรณ์ในการแสดงละคร เคียวแหลม, หอกสามง่าม, ขวานดำและขวานคู้, หน้ากาก, กล้องปริศนา

ชื่อชุดการแสดง LGBTQ : นาฏกรรมเพื่อการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน คชาวุธ มาป๋อง

แนวคิดในการสร้างสรรค์

ในหลาย ๆ ประเทศ การเป็นเลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล ทรานส์เจนเดอร์ หรืออินเทอร์เซ็กส์ (LGBTQ) หมายถึงการใช้ชีวิตท่ามกลางการแบ่งแยก ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศถูกคุกคามบนท้องถนน ถูกข่มขืนทำร้ายร่างกายหรือแม้กระทั่งถูกฆ่าเพียงเพราะตัวตนของพวกเขา มีการกระทำความรุนแรงต่อทรานส์เจนเดอร์มากมายเราทุกคนต้องได้รับการปกป้องจากการถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งการแสดงออกตามอัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศและเพศวิถี ภายใต้หลักการด้านสิทธิมนุษยชน จากแนวคิดข้างต้นผู้สร้างสรรค์จึงเล็งเห็นความสำคัญของผู้ที่มีความหลากหลายได้รับสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมทางกฎหมายจึงเป็นแนวความคิดที่อยากถ่ายทอดผ่านการแสดงที่บ่งบอกถึงความภูมิใจ โดยที่ไม่ได้เป็นการเรียกร้องแต่เป็นการสื่อให้เห็นถึงการแสดงพลังและจุดยืนของคนกลุ่มที่เรียกตัวเองว่า LGBTQ

รูปแบบการแสดง

ผู้สร้างสรรค์มีตีความจากความหลากหลายทางเพศ ที่แสดงบทพิสูจน์ว่าประเทศที่ได้ชื่อว่าให้การ “ยอมรับ” เพศทางเลือกที่หลากหลายจึงเป็นแนวความคิดที่อยากถ่ายทอดผ่านการแสดงที่บ่งบอกถึงความภูมิใจ ถ่ายทอดผ่านรูปแบบหมอลำกลอนและหมอลำซิ่งร่วมสมัย การออกแบบกระบวนการทำต่างๆในการแสดง โดยเลือกใช้เป็นกระบวนการทำแบบ Contemporary Dance และนำมาผสมผสานกับกระบวนการทำของนาฏยศิลป์พื้นเมือง

องค์ประกอบการแสดง

ผู้แสดง ผู้สร้างสรรค์คัดเลือกจากลักษณะร่างกายที่เหมาะสมกับตัวละคร บุคลิกภาพ ความสามารถด้านการแสดงออกและอารมณ์

เครื่องแต่งกาย เครื่องแต่งกายได้ออกแบบสร้างสรรค์โดยใช้สัญลักษณ์ของสี สื่อสารผ่านการแต่งกายและรูปร่างของผู้แสดง

เพลงหรือดนตรี ดนตรีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ดนตรีหมอลำอีสานผสมผสานกับดนตรีสากลในรูปแบบหมอลำกลอนหมอลำซิ่ง

อุปกรณ์ ในการสร้างสรรค์ผลงานเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดงคือ ธงสีรุ้ง ควันสี สีและผงสี เพื่อแทนความเป็นกลุ่ม LGBTQ

ชื่อชุดการแสดง แอ่วลาวเวียง

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน นางสาวกนกวรรณ แคว้นคอนนิม

แนวคิดในการสร้างสรรค์

จากการศึกษาเรื่องวัฒนธรรมการฟ้อน กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า วัฒนธรรมการฟ้อน ในกิจกรรมประเพณี "ฮีตสิบสอง" ของชาวลาวเวียง ไม่ได้เป็นเพียงแค่วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาเท่านั้นแต่ยังเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนศิลปะการแสดงทางลาวในประเทศไทย สะท้อนให้เห็นถึงสายธารวิถีแห่งความเป็นลาวและไทย นั่นคือการผสมผสานของวัฒนธรรม การปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม สะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต สังคม ความเป็นอยู่ ของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา มาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ แสดงให้เห็นถึงสายธารวิถีแห่งความเป็นลาวและไทย ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมาก่อให้เกิดสังคม และความรัก เพื่อให้คุณค่าทางสุนทรีย์สะท้อนผ่านการแสดงชุด แอ่วลาวเวียง

รูปแบบการแสดง

ในสร้างสรรค์นาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานร่วมสมัยชุด แอ่วลาวเวียงแบ่งออกเป็น 2 ช่วงดังนี้ ช่วงที่ 1 การอพยพ เป็นการแสดงสื่อให้เห็นถึงการย้ายถิ่นฐาน และการขับเคลื่อนศิลปะทางวัฒนธรรม ที่ชาวของชาวลาวเวียงที่นำติดตัวมาจากเวียงจันทร์คือ ฮีตสิบสอง ช่วงที่ 2 สายธารวิถีแห่งความเป็นลาวเวียงในภาคอีสาน การนำเสนอช่วงสุดท้ายเป็นการกล่าวถึงสังคมและวัฒนธรรมของ กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง ที่มีลักษณะการอยู่อาศัย การใช้ชีวิต การปรับปรนเข้ากับสังคม ตลอดจนเป็นการผสมผสานทางวัฒนธรรมร่วมกันของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียงและชาวนครราชสีมาสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

องค์ประกอบการแสดง

- ผู้แสดง

การสร้างสรรค์ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นนักแสดงถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานร่วมสมัย เพราะจะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดรูปแบบการแสดงผ่านการสื่อสาร อารมณ์ ความรู้สึก ที่ต้องการนำเสนอต่อผู้ชม ดังนั้นผู้วิจัยให้ความสำคัญในการคัดเลือกนักแสดงเป็นอย่างมาก จึง

พิจารณาจากความเหมาะสมกับบทบาทความสามารถในการแสดงได้รับมอบหมาย ผู้วิจัยจึงมีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับชุดการแสดง “แอ่วลาวเวียง” ดังนี้ 1. เป็นผู้ที่มิพักขณะในนาฏศิลป์พื้นเมืองและนาฏศิลป์ไทย 2. เป็นผู้ที่มีไหวพริบปฏิภาณ รวดเร็ว 3. เป็นผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ 4. เป็นผู้ที่สามารถสื่ออารมณ์ตามการแสดงได้

- เครื่องแต่งกาย

จากการค้นคว้าและการสัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ ผู้วิจัยได้พบหลักฐานจิตรกรรมฝาผนัง ที่บอกเรื่องราววิถีชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียงในจังหวัดนครราชสีมา ณ วัดบ้านตะคุ ตำบลตะคุ จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยจึงเกิดองค์ความรู้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยเลือกสัญลักษณ์ของสี และลวดลายของผ้า มาเป็นส่วนประกอบในการออกแบบ ดังภาพประกอบการออกแบบเครื่องแต่งกายการแสดงชุด แอ่วลาวเวียง

- เพลงหรือดนตรี

ในการใช้เสียงและดนตรีสำหรับการแสดงผู้วิจัยคำนึงถึงรูปแบบของการแสดง โดยได้ค้นคว้าข้อมูลของเครื่องดนตรีหรือวัฒนธรรมในการใช้ทำนองเพลงในท้องถิ่น เพื่อสื่อถึงอารมณ์ในการประกอบสร้างให้สอดคล้องกับการแสดง ให้ผู้ชมรับรู้ถึงอารมณ์ของการแสดงมากยิ่งขึ้น การออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ในการแสดง ผู้วิจัยได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีของชาวลาวเวียง ที่ติดต่อมาในครั้งที่อพยพเข้ามาในรัชการที่ 4 พบว่ามีหลักฐานที่ปรากฏในจังหวัดนครราชสีมาคือ “ลำเตื่อนห้า” ที่มีเครื่องดนตรีประกอบคือ แคน ลายโป้ซ่าย ที่ใช้ในการละเล่นและพิธีกรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวเวียง แคนได้เข้าไปมีบทบาทในด้านการขัดเกลาอารมณ์ร่วมกับการขับลำที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจริยธรรมตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีในการดำเนินชีวิตทำให้เป็นแบบฉบับประเพณีที่ดงามเพราะทำนองของแคนมีส่วนในการโน้มน้าวจิตใจของผู้ฟัง จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยเลือกที่จะใช้เสียงดนตรีมาจาก เสียงแคน ของชาวอีสานมาประกอบกับเสียงกลอง สอดประสานด้วยทำนองเพลงแบบขึ้นใหม่โดยสอดคล้องกับรูปแบบการแสดงได้กำหนดลายเพลงไว้

ชื่อชุดการแสดง ระเบ้านฤตาจัมปาศรี

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน อาจารย์ ดร.ธัญลักษณ์ มุลสุวรรณ รองศาสตราจารย์ ดร. ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ
รองศาสตราจารย์ ดร.อุรารมย์ จันทมาลา

แนวคิดในการสร้างสรรค์

พุทธศาสนสถานที่ประชาชนเคารพบูชาอยู่หลายแห่ง และแห่งหนึ่งที่สำคัญ คือ พระธาตุนาดูน ที่จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ศูนย์รวมศรัทธาของประชาชน มีนาฏยประดิษฐ์หลายชุดเกิดขึ้นเพื่อเป็นพุทธบูชา การสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์โดยการนำนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์พื้นบ้านมาเป็นระบำวงสรวง ซึ่งจะทำให้เห็นภาพสะท้อนของสังคมวัฒนธรรม ตลอดจนจิตใจ ความเชื่อและอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น อันจะเอื้อต่อการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ไทย ให้มีแบบแผนและเกิดสุนทรียภาพตลอดจนเป็นการอนุรักษ์ ส่งเสริมวัฒนธรรม โดยอาศัยการสร้างสรรค์ ระเบ้านฤตาจัมปาศรี ที่เป็นระบำแบบแผนนาฏศิลป์ไทย ที่มีการแฝงการแสดงแบบพื้นบ้านร่วมด้วย

รูปแบบการแสดง

การออกแบบกระบวนทำรำระเบ้านฤตาจัมปาศรี ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งรูปแบบการแสดงไว้ทั้งหมด 2 ช่วง ได้แก่

ช่วงที่ 1 เกริ่น บทกลอนบรรยายถึงการสักการบูชาพระธาตุนาดูน

ช่วงที่ 2 กระบวนท่าแสดงความศรัทธาและความเชื่อในการบูชาพระธาตุนาดูน

นาฏยประดิษฐ์ ชุด นฤตาจัมปาศรี เป็นการประดิษฐ์ทำรำขึ้นใหม่ที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันได้อย่างลงตัวตามหลักของการเคลื่อนไหวทางนาฏศิลป์ที่จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ ที่สะสมมากพอสมควร จึงจะสามารถประยุกต์ในการประดิษฐ์ทำรำใหม่ได้สวยงาม โดยมีแนวคิดในการประดิษฐ์ มีกระบวนกาประดิษฐ์ให้เหมาะสมสวยงาม ตามจังหวะและทำนองเพลง โดยยึดหลักความสัมพันธ์ของทำนองเพลงกับทำรำ ที่เป็นนาฏศิลป์พื้นเมือง ต้องศึกษาทำรำที่เป็นแม่ท่าหลักของท้องถิ่น แล้วนำมาประดิษฐ์ ลีลาเชื่อมทำรำ โดยในส่วนกระบวนกาออกแบบทำรำที่เป็นท่าในการแสดง เพื่อสื่อความหมายให้เกิดความสวยงามนั้น ผู้

สร้างสรรค์ได้นำท่าที่ปรากฏในใบเสมาจำหลัก นำมาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นท่ารำในแบบนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์

การออกแบบลีลาท่ารำ จากการศึกษาภาพทิวบุคคลในใบเสมาที่วัดพระธาตุนาถูน จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำลีลาท่ารำของการแสดงในแบบนาฏศิลป์ไทยราชสำนัก มาผสมผสานกับนาฏศิลป์พื้นเมือง เพื่อให้เกิดเป็นนาฏศิลป์ร่วมสมัย และนำภาพจากใบเสมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ท่ารำผ่านแนวคิด นาฏยประดิษฐ์ (Choreography) เพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการการคิด การออกแบบ การสร้างสรรค์ แนวคิด รูปแบบ เพื่อให้ได้กลิ่นอายถึงความเป็นนาฏศิลป์ทวารวดีแห่งอาณาจักรนครจำปาศรี

องค์ประกอบการแสดง

ผู้แสดง การสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์ ชุด นฤตาจัมปาศรี ผู้สร้างสรรค์กำหนดให้เป็นการรำหมู่แบบระบำให้ผู้แสดงเป็นตัวนางทั้งหมด โดยคัดเลือกนักแสดงที่มีรูปร่างที่ได้สัดส่วน ส่วนสูงประมาณ 160 เซนติเมตร ผู้แสดงทั้งหมด 12 คน มีส่วนสูงไล่เลี่ยกัน และมีสีผิวที่คล้ายคลึงกัน และสามารถปฏิบัติท่ารำได้อย่างถูกต้องสวยงาม

เครื่องแต่งกาย เครื่องแต่งกายประกอบการแสดงชุดนี้ ประกอบไปด้วย เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ โดยผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษาการแต่งกายในนาฏศิลป์ไทยแบบโบราณ จึงพบแนวทางในการออกแบบการกำหนดเครื่องแต่งกาย โดยยึดแบบการแต่งกายแบบทวารวดีคือการห่มสบี ทับไหล่สองข้างทั้งชายเดี่ยว นุ่งผ้ายกจีบหน้านางแบบปล่อยชายหางไหลไล่ระดับ เป็นการแต่งกายเลียนแบบสมัยทวารวดี รูปทรงและสีของเครื่องแต่งกาย จะต้องคำนึงถึงรูปแบบของการแสดง และอำนวยความสะดวกตัวในการเคลื่อนไหวของผู้แสดง ให้สีของเครื่องแต่งกาย กำหนดใช้สีขาว และสีของสบีที่ห่ม ด้านในเป็นสีครีมและสีทอง เพื่อให้สีเครื่องแต่งกายสว่างขึ้น และสีทองยังสื่อให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์และรุ่งเรือง อีกด้วย ใช้เครื่องประดับศีรษะเป็นกระบังหน้า เครื่องประดับตัว ได้แก่ สร้อยคอ ต่างหู สร้อยตัว รัตตัน แขน กำไลข้อมือ เข็มขัด หัวเข็มขัด และกำไลข้อเท้า เครื่องประดับดังกล่าวเป็นไปตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย จากแนวทางข้างต้นผู้สร้างสรรค์ได้ออกแบบเครื่องแต่งกายเครื่องประดับเพื่อใช้ในการแสดง ชุดระบำ นฤตาจัมปาศรี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ดนตรี นาฏยประดิษฐ์ ชุด นฤตาจัมปาศรี ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดให้ใช้วงดนตรีไทยปี่พาทย์ บรรเลงทำนองเพลงจัมปาศรี เนื่องจากทำนองจัมปาศรีเป็นลายมโหรีอีสานโบราณ หรือเรียกว่า ทำนองพัดชา การออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ในการแสดงในแบบวัฒนธรรมทวารวดี วัฒนธรรมไทย และพื้นเมืองอีสาน เพื่อสื่อถึงบริบทพื้นที่ เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลง เป็นวงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย ปี่ ระนาดเอก (ใช้ไม้ฉวมตี) ฆ้องวงใหญ่ ตะโพน กลองทัด และฉิ่ง ดังภาพต่อไปนี้

เนื้อเพลง

บทร้องเพลงที่ใช้บรรเลง ชุด นฤตาจัมปาศรี เกิดจากการสร้างสรรค์ทำรำขึ้นตามแนวคิดที่จะสืบสานศิลปะ และวัฒนธรรมในการบูชาพระบรมธาตุนาคนู จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านดนตรีแล้วจึงบรรจเพลงที่ใช้ตามลำดับต่อไปนี้

เพลงเกริ่น ผู้สร้างสรรค์ใช้ในการเปิดตัวนักแสดงและใช้บรรยายถึงวิถีชีวิตของชาวมหาสารคาม

และวัฒนธรรมในการบูชาพระบรมธาตุนาคนู จังหวัดมหาสารคาม

เพลงระบำจัมปาศรี ใช้บรรยายถึงความเคารพ ศรัทธา และการสักการบูชาพระธาตุนาคนู

บทร้องเพลงนฤตาจัมปาศรี

-เกริ่น-

อ้า องค์พระบรมพระศาสดาของข้าบาท

ดาษพระธาตุประจักษ์หล้าจัมปาศรี

ดูจประทีปส่องสว่างกลางฤดี

ต่างเปรมปรีดิ์ด้วยศรัทธาสาธุชน

-ปีพาทย์บรรเลงเพลงจัมปาศรี-

ประพันธ์บทร้องโดย อาจารย์วรรณ แก้วกว้าง ภาควิชานาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี

ชื่อชุดการแสดง เทวะ ภูพระอังคาร

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ธัญญนันท์ เนาวรัตน์

แนวคิดในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัยจากการศึกษาภาพทิวบุคคลในใบเสมา ที่วัดเขาพระอังคาร ศิลปกรรมที่ปรากฏในใบเสมาบนพื้นที่แห่งนี้มีความทับซ้อนทางวัฒนธรรมสมัยทวารวดีและขอม และความเชื่อ ความศรัทธาที่เกิดขึ้นบนพื้นที่ เชื่อมโยงให้เกิดการสร้างสรรค่นาฏกรรมร่วมสมัย สร้างสรรค์การแสดง ตามจินตนาการอย่างอิสระ

รูปแบบการแสดง

การสร้างสรรค์นาฏกรรมร่วมสมัย โดยให้ประยุกต์จากจารีตเดิม นำเอกลักษณ์ทำรำแบบนาฏย ศาสตร์ นาฏศิลป์ไทย จากแสดงระบำโบราณคดีชุด ระบำทวารวดี และระบำลพบุรี มาผสมการเคลื่อนไหว และการสร้างสรรค์ทำรำเพื่อสื่อความหมาย ผสมผสาน เรียงร้อย เชื่อมโยงทำรำ การเคลื่อนไหว ดนตรี ให้เกิดความลงตัว โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงดังนี้ ช่วงที่ 1 ความงดงาม การแสดงที่สื่อให้เห็นถึงความงามของทิว

บุคคล ศิลปกรรมที่ปรากฏในใบเสมา อากัปกิริยาการเอียงอย่าง กรีดกรายของทิพยบุคคล ช่วงที่ 2 ความเชื่อ แสดงถึงความเชื่อที่เกิดขึ้นบนวัดเขาพระอังคาร ช่วงที่ 3 ความศรัทธา แสดงถึงความศรัทธาที่มีต่อใบเสมา

องค์ประกอบการแสดง

- **ผู้แสดง** ใช้นักแสดงหญิงล้วนจำนวน 8 คน พิจารณาจากความเหมาะสมกับบทบาท ความสามารถ มีเกณฑ์ คัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับชุดการแสดง เทวะ ภูพระอังคาร ดังนี้ 1) เป็นผู้มีทักษะ นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์ร่วมสมัย 2) เป็นผู้มีปฏิภาณไหวพริบสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ 3) เป็นผู้ที่สื่อ อารมณ์ตามการแสดงได้ตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์

- **เครื่องแต่งกาย** ในการออกแบบเครื่องแต่งกายประกอบด้วย การออกแบบ 3 ส่วน อันประกอบไปด้วย 1) ศิรา ภรณ์ คือ เครื่องประดับศีรษะ 2) ภัสตราภรณ์ คือ เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และ 3) ถนิมพิมพาภรณ์ โดยยึดภาพการแต่งกายตามรูปแบบใบเสมา และการผสมผสานการแต่งกาย 2 ยุคสมัยคือ สมัยทวารวดีและ ขอม

- **เพลงหรือดนตรี** มีการออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ในการแสดงในแบบวัฒนธรรมทวารวดี วัฒนธรรมขอม และวัฒนธรรมพื้นเมือง โดยออกแบบแนวคิดในการใช้เสียงและดนตรี แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ความมั่งคั่ง ดนตรีที่สื่อถึงความงามของศิลปกรรมที่ปรากฏในใบเสมาที่วัดเขาพระอังคาร ที่พบ ใบเสมา บนพื้นที่อีสานใต้ ผู้วิจัยจึงใส่เสียงระนาด ขับฆ้องในการเปิดการแสดง และเสียงซอกันตรึม ช่วงที่ 2 ความเชื่อ ใช้เรียบเรียง เสียงประสานดนตรีในจังหวะช้า บรรเลงด้วยดนตรีไทย เพื่อสื่อถึงวัฒนธรรมทวารวดี และช่วงที่ 3 ความศรัทธา บรรเลงเพลงดนตรีต่อเนื่องโดยใช้จังหวะเร็วขึ้น เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น น่าสนใจ

- **อุปกรณ์** แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1) อุปกรณ์ประกอบการแสดง ตามที่ปรากฏในใบเสมาคือ ดอกบัว และ 2) อุปกรณ์ประกอบฉาก ภาพสลักใบเสมา เพื่อสื่อความหมายในทางตรง ใช้ซุ้มประตูปราสาท หิน เพื่อสื่อความหมายถึงจังหวัดบุรีรัมย์ อันมีปราสาทหิน และฐานดอกบัว อันสื่อถึงการเคารพในทาง พระพุทธศาสนา

ชื่อชุดการแสดง มาลีวัคพรหมเชิฎพระขรรค์

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ว่าที่ร้อยตรี ดร.เกิดศิริ นกน้อย

แนวคิดในการสร้างสรรค์

การแสดงชุดมาลีวัคพรหมเชิฎพระขรรค์ เป็นการแสดงที่ประกอบด้วยการรำตีบทตามคำร้องและการรำประกอบเพลงหน้าพาทย์เชิด-เสมอ ซึ่งเป็นเพลงหน้าพาทย์พื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียนนาฏศิลป์ไทย ที่จะพัฒนาสู่การเรียนเพลงหน้าพาทย์ชั้นสูงขึ้นไป โดยมีการปรับปรุงกระบวนการทำรำให้มีการใช้พระขรรค์ประกอบการรำเพลงหน้าพาทย์เชิด-เสมอ เรียบเรียงบทการแสดงจากบทพระราชนิพนธ์เรื่อง รามเกียรติ์ของพระพุทธรูปอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

รูปแบบการแสดง

กระบวนการทำรำแบ่งออกเป็น 3 ช่วง

ช่วงที่ 1 การรำตีบทตามบทร้อง มาลีวัคพรหมรับคำสั่งจากพระอิศวร

ช่วงที่ 2 การรำประกอบเพลงหน้าพาทย์เชิด

ช่วงที่ 3 การรำตีบทตามบทร้อง และรำเพลงหน้าพาทย์เสมอ

องค์ประกอบการแสดง

ผู้แสดง ใช้ผู้แสดง 2 คน แสดงเป็นพระอิศวร 1 คน แสดงเป็นมาลีวัคพรหม 1 คน

เครื่องแต่งกาย แต่งกายยืนเครื่องพระแขนยาว พระอิศวรสวมชฎายอดน้ำเต้า มาลีวัคพรหมสวมชฎายอดพรหม

เพลงหรือดนตรี ใช้วงปี่พาทย์บรรเลงประกอบการแสดง การพากย์และการขับร้อง เริ่มต้นด้วย

ท่ายเพลงวา

เริ่มการแสดง

บทพากย์

กล่าวถึงพระอิศวรคำนึงถึงอสุรพรหม

ร้องเพลงเทวาประสิทธิ์

พระอิศวรประทานพรและพระขรรค์ให้แก่มาลีวัคพรหม

ร้องเพลงสามเส้า	มาลีวัคพรหมรับพรและพระขรรค์ และรีบเหาะไปยังกรุงศรีอยุธยา
เพลงเชิด	มาลีวัคพรหมรำตามกระบวนท่าเพลงเชิด
ร้องเพลงกระบอกเงิน	มาลีวัคพรหมเดินทางมาถึงกรุงศรีอยุธยา
เพลงเสมอ	มาลีวัคพรหมเข้าไปยังกรุงศรีอยุธยา

อุปกรณ์ ตรีศูล สำหรับพระอิศวร พระขรรค์สำหรับมาลีวัคพรหม

ชื่อชุดการแสดง ท้าวผาแดงทรงเครื่อง

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิรัตน์ ภูแก้ว

แนวคิดในการสร้างสรรค์

“ผาแดง - นางไอ่” เป็นวรรณกรรมพื้นบ้านอีสานซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางของคนทั่วไป ได้รับการเล่าขานสืบต่อกันมาเป็นมุขปาฐะ อีกทั้งยังมีหลักฐานการเขียนบันทึกด้วยอักษรตัวธรรมหรืออักษรไทยน้อยไว้ใน ไບลาน หากแต่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งและไม่สามารถระบุได้ว่าแต่งขึ้นในช่วงเวลาใด วรรณกรรมพื้นบ้านอีสาน เรื่อง ผาแดง - นางไอ่ มีลักษณะเป็นตำนานชื่อบ้านนามเมือง หรือ ภูมินามพื้นบ้าน (Place Name) ซึ่งอธิบายถึงความเป็นมาของสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น บ้านน้ำซ่อง ห้วยสามพาด ห้วยกลองศรี หนองแหวน หนองทานหลวง ดอนแม่หม้าย เป็นต้น โดยเนื้อเรื่องตามตำนาน เล่าว่าเมืองเอกชะตีตาเป็นชนชาติขอมโบราณ ปกครองโดย พญาขอมและพระนางจันทร์ มีพระธิดาที่ศิริโฉมงดงาม นามว่า ไอ่คำ ความงามของนางเป็นที่เลื่องลือกล่าวขานไปทั่วสารทิศ เมื่อความนี้ทราบถึงท้าวผาแดง กษัตริย์ชนชาติลาวผู้ครองนครผาโพง และ ท้าวกังคี โอรสของพญา ศรีสุทโธนาค ผู้ครองเมืองบาดาลและแม่ น้ำโขง ด้วยบุพกรรมแต่ชาติปางก่อนดลให้ต่างฝ่ายต่างมีใจปฏิพัทธ์ ต่อกัน ท้าวผาแดงและนางไอ่คำจึงลักลอบผูกสมักรักใคร่กัน ทำให้ท้าวกังคีต้องประสบกับความผิดหวังโกรธแค้นซึ่งเป็นชนวนเหตุแห่งการสู้รบกระทำการศึกเพื่อแย่งชิงนางอันเป็นที่รักจนเกิดเป็นโศกนาฏกรรมครั้งยิ่งใหญ่ ทั้งนี้ วรรณกรรมพื้นบ้านอีสาน เรื่อง ผาแดง - นางไอ่ ยังมีความเกี่ยวข้องกับประเพณีบุญบั้งไฟ ซึ่งเป็นฮีตเดือนหกตามชนบิตสิบสองของชาวอีสาน จึงทำให้คนทั่วไปรู้จักวรรณกรรมเรื่องนี้เป็นอย่างดี

จากความเป็นมาและความสำคัญของวรรณกรรมพื้นบ้านอีสาน เรื่อง ผาแดง - นางไอ่ ประกอบกับความโดดเด่นของเรื่องราวที่กล่าวถึงกลุ่มชนชาติพันธุ์ไทย ลาว ขอม ตลอดจนพญานาค จึงเป็นแรงบันดาลใจ

ใจให้เกิดการสร้างสรรคผลงานทางนาฏศิลป์ไทยด้วยแนวคิดนาฏยจาริตตามแบบแผนละครพันทาง ชุด "ท้าวผาแดงทรงเครื่อง" โดยศึกษาจากวรรณกรรมฉบับชำระความของ ดร.ปรีชา พิณทอง ที่ได้กล่าวบรรยายถึงการอาบน้ำแต่งตัวของท้าวผาแดงก่อนออกเดินทางไปพบกับนางไอ่คำ อนึ่ง การรำลงสรงทรงเครื่องถือเป็นกระบวนการรำที่ปรากฏอยู่ในการแสดงละครรำทุกประเภท ท้าวผาแดงทรงเครื่อง จึงเป็นผลงานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ไทยที่เกิดจากการบูรณาการผสมผสานทั้งด้านวรรณศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และนาฏศิลป์ โดยนำเอาวรรณกรรมพื้นบ้านอีสานมาสร้างสรรค์และนำเสนอในรูปแบบละครพันทาง มุ่งเน้นกระบวนการรำและนาฏลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ไทย - ลาว ด้วยวิธีการเดิน การใช้ตัว การตีไหล่ และการกระทยไหล่

รูปแบบการแสดง

"ท้าวผาแดงทรงเครื่อง" เป็นผลงานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ไทยที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวรรณกรรมพื้นบ้านอีสาน เรื่อง ผาแดง - นางไอ่ ซึ่งออกแบบสร้างสรรค์ด้วยแนวคิดนาฏยจาริต นำเสนอการแสดงในรูปแบบการรำเดี่ยว เพื่อสื่อให้เห็นถึงกระบวนการและกลวิธีการรำลงสรงทรงเครื่องตามแบบแผนละครพันทาง การแสดงแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 "มาจะกล่าวถึงท้าวผาแดง" เป็นการบรรยายประวัติท้าวผาแดงและความมุ่งหมายในการรำลงสรงทรงเครื่องก่อนออกเดินทางไปหานางไอ่คำ

ช่วงที่ 2 "ลงสรง ทรงสุคนธ์ ทรงเครื่อง" เป็นการบรรยายขั้นตอนการอาบน้ำ ประทินโคมประพรมเครื่องหอม และการแต่งตัวของท้าวผาแดง

ช่วงที่ 3 "อัครลีลาผาแดง" เป็นการแสดงลีลาการทรงม้าในขณะที่เดินทาง

องค์ประกอบการแสดง

ผู้แสดง พิจารณา 2 ส่วน ได้แก่ 1.ด้านรูปร่างบุคลิกภาพ ต้องเป็นผู้มีรูปร่างเหมาะสมกับบทบาทตัวพระ กล่าวคือ ใบหน้ารูปไข่ รูปร่างสูงโปร่ง สัดส่วนสวยงามไม่อ้วนหรือผอมเกินไป ผิวพรรณผุดผ่อง และ 2. ด้านความสามารถ ต้องเป็นผู้มีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยสาขาละครพระ ได้รับการฝึกหัดตามแบบแผน การเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย โดยเริ่มต้นจากการฝึกหัดเพลงช้า - เพลงเร็ว และการรำบาท มีประสบการณ์ในการแสดงนาฏศิลป์ไทยในบทบาทต่าง ๆ

เครื่องแต่งกาย ชุดยืนเครื่องตัวพระแขนสั้น สีแดงขลิบirimสีเขียว มีสไบพาดบ่าปล่อยชายหลังทั้งสองข้าง

สวมเครื่องศิราภรณ์ยอดลาว ปักปิ่นดอกกรัก

เพลงหรือดนตรี วงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบกับเครื่องออกภาษา คือ แคน เพลงที่ใช้ คือ เพลงไทยสำเนียงลาว ได้แก่ เพลงลาวพุงดำ เพลงเสมอลาว เพลงลาวเฉียง เพลงลงสรงลาว เพลงลาวล่องแก่ง และเพลงอัครลีลา

อุปกรณ์ เตียงละคร คันฉ่อง สำหรับทรงสุคนธ์ ม้าแผงพร้อมแสร้ และพวงมาลัยกร

ชื่อชุดการแสดง ศรีรัตนาคะ

ผู้สร้างสรรค์ผลงาน นางสาวสุภารัตน์ อาตมยะพันธ์

แนวคิดในการสร้างสรรค์

จากปรากฏการณ์พลังความเชื่อเรื่องพญานาคในพื้นที่คำชะโนด จนเกิดมีพิธีกรรมบวงสรวงบูชาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเครื่องเช่นสรวง นาฏกรรม ซึ่งเชื่อว่าเป็นเครื่องบูชาที่ศักดิ์สิทธิ์และยึดโยงโลกมนุษย์ กับพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อว่าเป็นดินแดนลี้ลับมหัศจรรย์ ซึ่งเกิดเป็นกระบวนการประกอบสร้างนาฏยประดิษฐ์ที่ผู้สร้างสรรค์มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับบริบทของชุมชน ในด้านพลังศรัทธาและขนบที่ดั้งเดิมโดยยึดหลักการและทฤษฎีทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อให้เกิดสุนทรียะ และมีคุณค่าในเชิงวัฒนธรรมอีกทางหนึ่งในรูปแบบการแสดง ผู้สร้างสรรค์จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้พื้นที่ การสื่อท่าทางของการรำรำที่สื่อถึงการรำถวายแก่พญานาค โดยมีท่ารำที่สื่อให้เห็นว่าตนเองเป็นนาคหลักของการสื่อสารท่าทาง การแต่งกาย เพลงที่ใช้ในการแสดง และการแปรแถว โดยที่ผู้วิจัยจะนำมาเพื่อสร้างสรรค์การแสดง ฟ้อนศรีรัตนาคะ

องค์ประกอบการแสดง

นอกจากการกำหนดรูปแบบที่เป็นเรื่องสำคัญแล้ว ผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องกำหนดองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์และสอดคล้องกับการแสดง ดังนี้

ผู้แสดง กำหนดให้เป็นผู้หญิงล้วน มีรูปร่างได้สัดส่วนสวยงาม มีหน้าตาและบุคลิกภาพที่ดี ตลอดจนมีลีลาการเคลื่อนไหวร่างกายที่งดงามและสัมพันธ์กับจังหวะของดนตรี

เครื่องแต่งกาย เครื่องแต่งกายที่นาฏศิลป์สวมใส่ในการแสดงเพื่อความงดงามและเพื่อบ่งบอกบุคลิกลักษณะของผู้แสดง ซึ่งเครื่องแต่งกายประกอบด้วย ศิราภรณ์ คือเครื่องประดับศีรษะ ภัสตราภรณ์ คือ เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และถนิมพิมพาภรณ์ คือ เครื่องประดับสร้อยคอ ต่างหู กำไล เป็นต้น ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการแต่งหน้า ทำผม และเครื่องใช้ประจำตัวในการออกแบบเครื่องแต่งกาย อีกด้วย-

เนื้อเพลง มีบทร้องคาถาบูชาจ้าวพญานาคาธิติศรีสุทโธ คาถาบูชาจ้าวย่านางพญา นาคินิศรีปทุมมา

อุปกรณ์ ผู้สร้างสรรค์ ได้นำอุปกรณ์การแสดงเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์การแสดง คือ บายศรีรูป

พญานาค กล่าวคือ ผู้ที่เข้าไปในพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ ณ คำชะโนด จะมีการนำบายศรีเข้าไปกราบไหว้ขอพร

พญานาคศรีสุทโธ ผู้สร้างสรรค์ได้จินตนาการการแสดง ให้มีการนำพานบายศรีรูปพญานาค ประกอบกับ

การจัดแถว เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการแสดง ชุด ฟ้อนศรีรัตนาคะ

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการดำเนินงาน

คำสั่งคณะกรรมการศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์

ที่ ๒๕๔ / 2566

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการสัมมนาวิชาการ วิจัย และอบรมเชิงปฏิบัติการ
ด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ ภายใต้หัวข้อ "ศิลปะวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน"
คณะกรรมการศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เพื่อให้การดำเนินโครงการสัมมนาวิชาการ วิจัย และอบรมเชิงปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ ภายใต้หัวข้อ "ศิลปะวัฒนธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน" คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 20-26 สิงหาคม 2566 ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการฯ ดังรายชื่อต่อไปนี้

คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ ประกอบด้วย

1. คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์	ประธานกรรมการ
2. นายชูชาติ ราชจันทร์	กรรมการ
3. นายโมเชิต เหล่าสุวรรณ	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินดาพร จำรัสเลิศลักษณ์	กรรมการ
5. อาจารย์ทม เกตุวงศา	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	เลขานุการและกรรมการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. ประชุมวางแผนกำหนดกรอบแนวคิด และรูปแบบกิจกรรม
2. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
3. กำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานในฝ่ายต่าง ๆ
4. พิจารณาความเหมาะสมการดำเนินงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
5. กำกับติดตามให้คำปรึกษาคณะกรรมการดำเนินงาน

คณะกรรมการฝ่ายเลขานุการ ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศาสตรา เหล่าอรระคะ	กรรมการ

/3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตฤพล...

6. ดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการฝ่ายการเงินและบัญชี ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระ พันธุ์ท้าว	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	รองประธานกรรมการ
3. อาจารย์ว่าที่ร้อยตรีเกิดศิริ นกน้อย	กรรมการ
4. อาจารย์สันติ สิงห์สุ	กรรมการ
5. นางบงกชทิพย์ เกาะสมบัติ	กรรมการ
6. นายคมสันต์ คล้ายนาค	กรรมการ
7. นางสาวอัญธิกา ตันปาน	กรรมการ
8. นางสาววิภาพร กางยาแสน	กรรมการและเลขานุการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. ดำเนินการยืมเงินทตรงจ่ายเพื่อจัดการประชุม และจัดเก็บเงินค่าลงทะเบียน
2. ดำเนินการเบิกจ่ายให้แก่คณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อใช้จ่ายในการจัดประชุม จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายรวบรวมเอกสารการเบิกจ่าย และออกใบเสร็จรับเงิน
3. จัดทำใบเสร็จรับเงินสำหรับผู้เข้าร่วมประชุม
4. จัดทำรายงานงบประมาณทั้งหมดของโครงการฯ เมื่อเสร็จสิ้นการประชุม
5. ดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการอำนวยการ

คณะกรรมการฝ่ายลงทะเบียน และประเมินผล ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศาสตรา เหล่าอรณะ	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	กรรมการ
3. อาจารย์อภิญญา อันพันลำ	กรรมการ
4. นางบงกชทิพย์ เกาะสมบัติ	กรรมการ
5. นางเอื้อมภรณ์ ลีละสุนทร	กรรมการ
6. นางสาววิภาพร กางยาแสน	กรรมการ
7. นางสาวนฤมล หาญกล้า	กรรมการ
8. นางสาววรรณิษา สีสงกา	กรรมการ
9. นายสุรสิทธิ์ คำศรี	กรรมการ
10. นางสาวพัชรินทร์ แทบทาม	กรรมการ
11. นางสาวอัญธิกา ตันปาน	กรรมการ
12. นายรุ่งโรจน์ แฉล้มไธสง	กรรมการ

/13. นางวันเพ็ญ...

14. อาจารย์ประสิทธิ์ พวงบุตร	กรรมการ
15. นางสาวอัญจิกา ต้นปาน	เลขานุการและกรรมการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. ดูแลรับรองแขกผู้เดินทางมาร่วมงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. การรับ-ส่ง ศิลปินผู้มาเข้าร่วมโครงการ

คณะกรรมการฝ่ายศึกษาดูงาน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์สมคิด สุขเอิบ	กรรมการ
3. อาจารย์สรัญญา ภัคดีสุวรรณ	กรรมการ
4. อาจารย์วิภารัตน์ ช่วงทิพย์	กรรมการ
5. อาจารย์ธัญลักษณ์ มูลสุวรรณ	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันติสุข แหล่งสนาม	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิพงษ์ โรจน์เชชมศรี	กรรมการ
8. อาจารย์ปรีชา นวลน้อม	กรรมการ
9. อาจารย์กรณ์ภัตสร กาญจนพันธ์	กรรมการ
10. นายคมสันต์ คล้ายนาค	กรรมการ
11. นางพัชรินทร์ แทบทาม	กรรมการ
12. นายศุภวัฒน์ นามปัญญา	กรรมการ
13. นายรุ่งโรจน์ แอล้มไฮสง	กรรมการ
14. นายสุชาติ ไชยดา	กรรมการ
15. นางวันเพ็ญ อมรสิน	กรรมการและเลขานุการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. นำเสนอแผนกิจกรรมเพื่อให้ประธานคณะกรรมการดำเนินงานพิจารณา
2. จัดทำโปรแกรมการศึกษาดูงานสำหรับผู้เข้าร่วมประชุม ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานงานกับฝ่ายเลขานุการ และฝ่ายประชาสัมพันธ์และต้อนรับ เรื่องจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุม เพื่อจัดทำรายละเอียดกิจกรรม
3. ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการศึกษาดูงาน และประสานงานกับฝ่ายเลขานุการ และฝ่ายประชาสัมพันธ์และต้อนรับ เพื่อจดหมายขออนุญาตเข้าศึกษาดูงาน และประชาสัมพันธ์ข้อมูล
4. ดำเนินงานการศึกษาดูงาน ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ
5. ประสานงานและร่วมดำเนินการกิจกับคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

/6. ดำเนินกิจกรรม...

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดุลย์ บุญฉ่ำ	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ สุขนา	กรรมการ
5. อาจารย์อภิเชษฐ์ ตีคลี	กรรมการ
6. อาจารย์อภิญญา อันพันลำ	กรรมการ
7. Mr.Ke Yihan	กรรมการ
8. อาจารย์อุทัย อาสนะ	กรรมการ
9. อาจารย์เมษา อุทัยรัตน์	กรรมการ
10. อาจารย์บุญสม ยอดมาลี	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธศิลป์ จุฑาวิจิตร	กรรมการ
12. อาจารย์พรรณรต ทับแย้ม	กรรมการ
13. นายศุภวัฒน์ นามปัญญา	กรรมการและเลขานุการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและกิจกรรมต่าง ๆ ก่อนและระหว่างการจัดโครงการ
2. จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์โครงการ รวมทั้งดูแลข้อมูลในการประชาสัมพันธ์

ทางใน website ทุกระยะ

3. บันทึกภาพกิจกรรมการและจัดการเผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ ทุกรูปแบบ
4. ประสานงานและร่วมดำเนินการกิจกับคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. ดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการฝ่ายรับรองแขกผู้เข้าร่วมงาน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระ พันลูกท้าว	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	รองประธานกรรมการ
3. อาจารย์ศักดิ์ชัย อุทธิโท	กรรมการ
4. อาจารย์สันติ สิงห์สุ	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต เทศนา	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา ไพกะเทศ	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ์ หัตถกรวิจิตร	กรรมการ
8. อาจารย์ประสิทธิ์ วิชาเย	กรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตติยา โกมินทรชาติ	กรรมการ
10. อาจารย์ณฤบดีดิษฐ์ สาสิทธิ์	กรรมการ
11. อาจารย์ศุภาวุธ มาป้อม	กรรมการ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนัส โพธิ์บัติ	กรรมการ
13. อาจารย์ฐิติศักดิ์ เวชกามา	กรรมการ

/14. อาจารย์ประสิทธิ์ ...

18. นางสาวอัญชิกา ต้นปาน	กรรมการ
19. นายศุภวัฒน์ นามปัญญา	กรรมการ
20. นายรุ่งโรจน์ แฉล้มไธสง	กรรมการ
21. สโมสรนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์	
22. นางวันเพ็ญ อมรสิน	กรรมการและเลขานุการ
23. นางสาวนฤมล ทารกล้า	ผู้ช่วยกรรมการและเลขานุการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. จัดเตรียม โต๊ะ เก้าอี้ และอื่น ๆ ที่จำเป็น ในห้องประชุมใหญ่ ห้องประชุมย่อย สถานที่ นำเสนอโปสเตอร์ ห้องต้อนรับแขก VIP ห้องตรวจสอบสไลด์ในการนำเสนอ ห้องกรรมการหรือคณะทำงาน ตามที่ฝ่ายวิชาการได้ออกแบบไว้
2. จัดเตรียม ติดตั้งอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ ปลั๊กไฟ สื่อ โสต เครื่องขยายเสียง อุปกรณ์ Projector เครื่อง Visualize บอร์ดนำเสนอ และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็น ในห้องประชุมใหญ่ ห้องประชุมย่อย และห้องนำเสนอด้วยโปสเตอร์ ห้องต้อนรับแขก VIP ห้องตรวจสอบสไลด์ในการนำเสนอ ห้องกรรมการหรือ คณะทำงาน ตามที่ฝ่ายวิชาการได้ออกแบบไว้ให้พร้อมใช้งาน
3. จัดทีมผู้รับผิดชอบเพื่อกำกับเวที และอำนวยความสะดวกการลง Files ข้อมูลต่าง ๆ หรือการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องประชุมใหญ่ ห้องประชุมย่อย ห้องนำเสนอด้วยโปสเตอร์ และห้องอื่น ๆ ที่จำเป็น
4. จัดทำป้ายประกาศ หรือป้ายประชาสัมพันธ์ในเวทีการประชุม
5. ตกแต่งเวทีในห้องประชุมใหญ่ ห้องประชุมย่อย ห้องนำเสนอด้วยโปสเตอร์ และบริเวณ สถานที่จัดประชุมให้สวยงาม
6. ติดต่อประสานงานกับโรงแรมและตรวจสอบความเรียบร้อยเกี่ยวกับที่พัก และการเข้า พักของวิทยากรผู้เข้าร่วมการประชุม และคณะทำงานที่มีความประสงค์จะเข้าพัก
7. วางแผนและออกแบ่งประเภทรายการอาหาร และอาหารว่างให้เหมาะสมตามกับผู้เข้าร่วม การประชุมได้แจ้งความต้องการ ให้เพียงพอตามจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุม
8. กำหนดรูปแบบงานเลี้ยง จัดทำกำหนดการ รายละเอียดกิจกรรม สถานที่ อาหาร รายชื่อ แขกผู้มีเกียรติ โดยประสานงานกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการประชาสัมพันธ์ การต้อนรับ การเตรียมสถานที่ ยานพาหนะรับ-ส่ง และการดำเนินงานตามแผน
9. ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในงานเลี้ยง ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

คณะกรรมการฝ่ายสื่อประชาสัมพันธ์ และเอกสารประกอบการสัมมนา ประกอบด้วย

1. อาจารย์สันติ สิงห์สุ	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป สุธาทองไทย	กรรมการ

/3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อตุลย์...

16. นางสาววิภากร กางยาแสน	กรรมการ
17. สโมสรรนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์	
18. นางวันเพ็ญ อมรสิน	กรรมการและเลขานุการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. วางแผนและออกแบบพิธีเปิด และปิดการประชุม
2. จัดเตรียมทีมในการควบคุมกำกับเวทีในห้องประชุมใหญ่ ห้องประชุมย่อย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตาม Script
3. ตรวจสอบความเรียบร้อยของเวที การจัดห้องประชุมใหญ่ ห้องประชุมย่อย ห้องเตรียมเอกสารห้องต้อนรับแขก VIP และห้องอื่น ๆ ที่จำเป็นให้พร้อมในการใช้งาน
4. ประสานงานและร่วมดำเนินการกิจกับคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. ดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการฝ่ายสถานที่ แสง สี เสียง อาหารและที่พัก ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ว่าที่ร้อยตรีเกิดศิริ นกน้อย	รองประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรพงศ์ เสนไสย	กรรมการ
4. อาจารย์สมคิด สุขเอิบ	กรรมการ
5. อาจารย์อภิญญา อันพันลำ	กรรมการ
6. อาจารย์สรัญญา ภัคดีสุวรรณ	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ นิธิรัฐพัฒน์	กรรมการ
8. อาจารย์วิภารัตน์ ช่วงทิพย์	กรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตติยา โกมินทรชาติ	กรรมการ
10. อาจารย์ธัญลักษณ์ มูลสุวรรณ	กรรมการ
11. อาจารย์กรณัภัสสร กาญจนพันธุ์	กรรมการ
12. นางบงกชทิพย์ เกาะสมบัติ	กรรมการ
13. นางเอี่ยมภรณ์ ลีละสุนตรี	กรรมการ
14. นายคมสันต์ คล้ายนาค	กรรมการ
15. นายสุรสิทธิ์ คำศรี	กรรมการ
16. นางสาววรรณิษา ลีสงกา	กรรมการ
17. นางสาววิภากร กางยาแสน	กรรมการ

/18. นางสาวอัญชิภา...

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. พิจารณาบทความวิจัย/งานสร้างสรรค์ ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน และร่วมกันวางแผนออกแบบการดำเนินกิจกรรมในความรับผิดชอบของคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ
2. วางแผนและออกแบบกิจกรรมการนำเสนอในห้องใหญ่ ห้องย่อย และห้องนำเสนอโปสเตอร์
3. ออกแบบแผนผังการจัดโต๊ะและเก้าอี้ในห้องประชุมใหญ่ ห้องย่อย และห้องนำเสนอโปสเตอร์
4. นำเสนอแผนกิจกรรมเพื่อให้ประธานคณะกรรมการดำเนินงานพิจารณา
5. จัดทำเอกสารประกอบการประชุมเช่น Proceeding, Quick look, แบบประเมินผลและเอกสารอื่นที่จำเป็น
6. พิจารณาคัดเลือกผลงานทางด้านวิจัย/วิจัยสร้างสรรค์/วิชาการ เพื่อนำเสนอในการประชุม ทั้งในรูปแบบของการนำเสนอ ปากเปล่า และแบบโปสเตอร์ พร้อมทั้งสรุปรายชื่อผลงานทั้งหมดเสนอต่อคณะกรรมการดำเนินการ
7. ประสานงานและร่วมดำเนินการกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง
8. ดำเนินการจัดการตามกำหนดการและดูแลการดำเนินการประชุม ให้เป็นไปตามแผนที่

วางไว้

คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ศิริสุข	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ว่าที่ร้อยตรีเกิดศิริ นกน้อย	รองประธานกรรมการ
3. อาจารย์สมคิด สุขเอิบ	กรรมการ
4. อาจารย์อภิญา อันพันลำ	กรรมการ
5. อาจารย์สรัญญา ภักดีสุวรรณ	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ นิธิรัฐพัฒน์	กรรมการ
7. อาจารย์วิภารัตน์ ช่างทิพย์	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตติยา โกมินทรชาติ	กรรมการ
9. อาจารย์ธัญลักษณ์ มูลสุวรรณ	กรรมการ
10. อาจารย์กรณ์ภัตสร กาญจนพันธุ์	กรรมการ
11. นางบงกชทิพย์ เกาะสมบัติ	กรรมการ
12. นางเอื้อมภรณ์ สิละสุนตรี	กรรมการ
13. นายคมสันต์ คล้ายนาค	กรรมการ
14. นายสุรสิทธิ์ คำศรี	กรรมการ
15. นางสาววรรณิษา สีสงกา	กรรมการ

/16. นางสาววิภาพร...

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตฤพล เอนอ่อน	กรรมการ
4. อาจารย์วิภารัตน์ ช่างทิพย์	กรรมการ
5. อาจารย์สรัญญา ภัคดีสุวรรณ	กรรมการ
6. อาจารย์ยุทธพงษ์ ต้นประดู่	กรรมการ
7. อาจารย์อภิญญา อันพันลำ	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป สุธาทองไทย	กรรมการ
9. นางวันเพ็ญ อมรสิน	กรรมการและเลขานุการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. ประสานงาน และติดตามการดำเนินงานตามแผนของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
2. ประสานงาน และติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. วางแผน และออกแบบกิจกรรม นำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาร่วมกัน
4. ขออนุมัติโครงการต่อผู้บังคับบัญชา
5. จัดทำกำหนดการ
6. ประสานวิทยากรที่เข้าร่วมโครงการ และบริหารจัดการตามความเหมาะสม
7. ประสานงาน และจัดทำหนังสือเชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมโครงการ
8. จัดทำบัญชีรายชื่อผู้นำเสนอผลงาน และผู้เข้าร่วมโครงการ
9. ประสานงานผู้เข้าร่วมโครงการ สำหรับการลงทะเบียน ห้องพักรับรอง และการเดินทาง
10. ประสานงานและร่วมดำเนินการกิจกรรมร่วมกับคณะกรรมการฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
11. ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการฝ่ายบริหาร

คณะกรรมการฝ่ายวิชาการและพิจารณาบทความวิจัย/วิจัยสร้างสรรค์/วิชาการ ประกอบด้วย

1. ศาสตราจารย์ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศาสตรา เหล่าอรรคยะ	รองประธานกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์สิทธิศักดิ์ จำปาแดง	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ศักดิ์ชาย ลิกขา	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ศิริมงคล นาฎยกุลวงศ์	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์อุรารมย์ จันทรมาลา	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ประทีปใจ สุวรรณธาดา	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์อาคม เสงี่ยมวิบูล	กรรมการ
10. นางสาววิภาทร กางยาแสน	กรรมการ
11. นางสาววรรณิษา สีสงกา	กรรมการ
12. นางวันเพ็ญ อมรสิน	กรรมการและเลขานุการ

/มีบทบาทหน้าที่...

13. นางวันเพ็ญ อมรสิน

กรรมการและเลขานุการ

มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน และร่วมกันวางแผนออกแบบการดำเนินกิจกรรม ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการ การฝ่ายต่าง ๆ
2. นำเสนอแผนกิจกรรมเพื่อให้ประธานคณะกรรมการอำนวยการพิจารณา
3. วางแผนและออกแบบระบบการลงทะเบียนทั้งปกติและผ่านระบบออนไลน์
4. วางแผนและดำเนินการลงทะเบียนของผู้เข้าร่วมประชุม
5. จัดทีมลงทะเบียนแขกผู้มีเกียรติ ทีมลงทะเบียนวิทยากรและผู้นำเสนอผลการวิจัย ทีมลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุมทั่วไป และซักซ้อมความเข้าใจสำหรับการลงทะเบียน
6. สรุปและประเมินผลการดำเนินงานประจำวัน และ เสนอประธานคณะกรรมการ อำนวยการเมื่อเสร็จสิ้นการประชุม
7. ดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการอำนวยการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ให้คณะกรรมการทุกท่านปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. 2566

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระ พันธุ์แก้ว)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์

